

تہ فسیری قورٹانی پیروژ

تیکمانده وهی

ما مؤستاممه لائعتمان عبید العزیز

بہرگ حسوتہم

چاپت دووہم

۲۰۱۰

بکیروت۔ لبنان

ما فہرہ چاپمانہ وهی پاریزدان بؤیئہ مائہی بہ ریز
ما مؤستاممه لائعتمان عبید العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری قورئانی پیروژ

لیکدانه‌وهی

ماموستا مه‌لا عثمان عبد‌العزیز

به‌رگی جه‌وته‌م

چاپی دووهم

۲۰۱۰

بیروت – لبنان

مافی له‌چاپدانه‌وهی پاریزراوه بوئنه‌ماله‌ی به‌ریژ

ماموستا مه‌لا عثمان عبد‌العزیز

تەفسیری قورئانی پیروۆز

جزمی ۱۹

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنفُسِهِمْ
 وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا ﴿١١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيُقَالُونَ هَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿١٢﴾

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنۢ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا ﴿١٣﴾

نينجا باسی هندی تر نهکات له بر و بیانوی بی جی و رهخنه و دهم درینژی بی
 برواکان نه فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نهوانی که به نومید و چاومروانی گه یشتن به
 خیر و چاکهی نیمه نین بو روزی دواپی، یان ناترسن له گه یشتن به سزای نیمه لهو روزه دا.
 لهبر نهوه بروایان به زیندوو بوونهوه و نهو روزه نییه، نهو بی بروایانه وتیان و نهلین: ﴿لَوْلَا
 أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا﴾ با مه لایکه بنیرایه ته خوارهوه بو سهر نیمه و ههوالیان
 پیبدایانه و شایه تی یان بدایه که محمد راسته و پیغه مبری خواجه، یان خوامان بدایه تا
 فرمانی به باور هینان پی بداینه به محمد و شوین کهوتنی. نهو نهفامه نه زانانه- وهکو
 چهند جارنک باس کرا- به دوریان نه زانی که پیغه مبر شاده می بیت و بو نه می باور
 بینن بهم نایینه ی که پیغه مبر بانگیان بو نهکات داوای یه کی لهو دوو شته نه گونجاوه یان
 نه کرد... به راستی دهم درینژی یه که یان نیجگار نهفامانه و بی شهرمانه یه. نایا نهوانه چین و
 چی یان تیا به سهره تا په لپی ناوا بگرن؟ نهوان له کوی و خوای گه وره له کوی؟ نهوان چین و
 کین که له چاو نهو بوونه وهره دا وهکو په لکه یوشیک چاو نادهن و هیچ نرخیکیان نییه،
 مه گهر له رنگای نیمان و باور و گوی رایه لیبیه وه په یوهندی بکن له گهل خوادا و نرخیک بو
 خویمان فراهم بینن... نهوانه خویمان لی گوراه و خویمان نه ناسیوه نه گینا زاتیان نه نه بوو
 شتی وا به ده میان دا بیت، وهکو لهم فهرموده یه شوه روون نه بیته وه: ﴿لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي
 أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا﴾ واته سویند به خوا راده و پله ی خویمان به رز ز بلند بوو له پیش
 چاوی خویمان و له دهرونی خویمان به هوی نه وهوه خویمان به گه وره زانی، و له جهور و
 ستم دا تیپهرین به تیپهرینکی زور گه وره. ههست و باور یان به خویمان به خویمان زور
 به میز بوو، به هوی نه وهوه نه یان نه زانی نرخدار و بی نرخ کامه یه، له پیش چاوی خویمان

خویان لا گوره بوو به چه شنی هر خویان نه بیینی و لایان وا بوو شایانی نه ون خوا خویان
 پیشان بدات بوئه مه می باوهر بیئن!! بیگومان له خو گوران و خو نه ناسین دهر دیکسی نیجگار
 سخت و کاریگره و هر کس به راستی خوی بناسی خوی نه ناسی، خوا به به زه می
 خوی ناشنامان بکات به خومان و به خوی خومان-امین-.

ئینجا به شیوهی لاقرتی و بی نابرو کردن هوال نه دات که نه وانه مه لائیکه نه بیین، به لام
 نه که لهم جیهانه دا بو به دی هینانی په لپ و مه بهستی نه وان، به لکو له پوژی
 دواید او بو سزادانیان. نه وانه لهو پوژه سامناکه دا مه لائیکه نه بیین که پوژی سزادان و
 سوتاندنیانه و هر گیز قوتار بوون و بزگار بوونیان نیه لی. نه فرموی: ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
 لَا بُرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ پوژی که نه وانه مه لائیکه نه بیین هیچ موژده یه کی یه لهو پوژه دا بو
 نه و تاوانبارانه، و په نا نه گرن به خوا بزگاریان بکات له دهست نه و مه لائیکانه، چونکه
 ملائیکه ی سزادانن، په نا نگرن به شیوه و وشه یه که که لهم جیهانه دا باو بووه له ناو عه زه بدا له
 کاتی تهنگانه و تووشبوونی دوژمنی چار نه کراو و پودای زور خراپ دا، په نایان پی
 نه گرت دوی بزگاری یان پی نه کرد و ﴿يَقُولُونَ﴾ نه یان وت: ﴿حِجْرًا عَجْرًا﴾ خوی به په نا
 نه گرن و داوات لی نه که یین که دور مانخه یته وه له مانه قه ده غه و بهرگری ی کراو بیت لیمان،
 ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ﴾ ئیغه لهو پوژه دا بزگاری خومان دهر نه که یین که هر کرده وه یه کی
 گه وره و چاکیان کرد بی لهم جیهانه نه یسپرینه وه و بی سوودی نه که یین ﴿فَجَمَلْتُمْ حَبَاءَ
 نَشْرًا﴾ بهم رهنگه نه یکه یین به توژ و غوباریکی پرژ و بلاو کراوه، نه و توژو غوباره ی که
 نه بییری چ له ناو تیشکی خوژدا کاتیک کو له کون و تاقیکه وه بیچته ناو هو ده یه ک. واته نه و
 کرده وانه بی نرخ و بی سوود و بی بهرهم نه که یین به وینه ی بی سوودی و بی نرخ بی
 بهرهمی نه و توژو غوباره، نه و کرده وانه بی نرخ و بی بهرهمن، چونکه له سهر بنه رته تی
 ئیمان و باوهر دانه مه زراون، که واته له بهر خوا نه کراون و په یوه ندی به خوا وه نی یه، که واته
 نرخ و پاداشتیان نی یه لای خوا. ئینجا بهرام بهر نه م کومه له بهد به خته چاره ره شه لایه ک
 نه کاته وه بولای کومه لی به خته وه ری خوا پیدا و به شیوه یه کی کورت نازو ری زیان دهر نه خات،

نه فرمودی: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ یه هشتی یه کان لهو روزه‌دا زور باشن له بارهی نیشته‌جی و جیگای نارام گرتنه‌وه، و زور شیرین و جوانن له بارهی جیگا و شوینی نیسراحت و رابواردن له‌گه‌ل هاوسر و خیزاندا، که‌واته نه‌وان همیشه ولن له رابواردن و سیبهر و سه‌ه‌ند و نارام و ناز و ریژدا به بی هیچ جوره مه‌ترسی و داخ و دوویه، له لوتف و به‌زه‌یی خوا به زیاد بیټ. نهو کافر و بی بروایانه داوا و په‌لپنکیان نه‌مه بوو که خوا بیټ بولایان له ناو چهند(ته‌به‌قی) له هوردا و له‌گه‌ل کومه‌لی له مه‌لائیکه‌دا، ره‌نگه نه‌مه‌یان و هرگرتبیټ له قسه‌و پر و پوچی نووسراوی نیسرالی یه‌کان خویان وا دا نه‌نا که خویان پیشان نه‌دات له ناو هوردا یان له ناو ناگریکی گه‌ورده‌دا، جا لی‌رده‌دا نه‌گه‌ریته‌وه سر نه‌وو بی بروایانه شیوه‌یه‌کی تریان پیشان نه‌دات له روژیک دا که هاتنه خواره‌وه‌ی مه‌لائیکه به دی دیت، به‌لام نه‌ک به گویره‌ی په‌لپه‌که‌ی نه‌وان، به‌لکو به فرمانی خوا دینه خواره‌وه به هوی هه‌لسانیان به کار و فرمانی که پی یان نه‌سپیریت لهو روزه‌دا که روژیکی نیجگار ته‌نگه له‌سهر کله‌ره‌کان. نه فرمودی: ﴿وَبِمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءِ بِالْغَمِّمِ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر باسی روژی بکه که ناسمان له‌ت له‌ت نه‌بی به هوی ته‌م و هوریک که لیی ده‌ردیت. یان له‌ت نه‌بیټ له کاتیک دا که هور و ته‌می له‌گه‌ل دایه، یان له‌ت نه‌بی و لا نه‌چیت و هور و ته‌م له شوینی دا په‌یدا نه‌بیټ، نیتر مه‌به‌ست به‌وه هوریک تاییه‌تی بیټ که خوا خوی نه‌زانیت، یان مه‌به‌ست نه‌و هه‌موو توژ و هه‌لم و غوباره بیټ که پیک دیت له نه‌نجامی ته‌قینه‌وه‌ی نه‌و هه‌موو نه‌ستیره و مانگ و روزه‌وه، به هر جوریک بیټ نه‌م نایه‌ته و چهند نایه‌تی تری زور و زه‌بهنده له چهند سوره‌تیکی تردا بومان روون نه‌که‌نه‌وه که نه‌م جیهانی نیمه دوا‌یی دیت، و نه‌م رژیمی نیستا تیک نه‌چیت و نه‌م زه‌وی و ناسمانه‌ی که نیمه‌ی تیدا نه‌ترین گورانیکی نیجگار سامناکی به‌سهردا دیت له هه‌موو بار و روویه‌کی یه‌وه، به‌لام نه‌ک بو پیک هینانی په‌لپ و داوای بی براواکان، به‌لکو بو هه‌لسان به هر کار و فرمانیک که پی یان نه‌سپیریت له‌وروزه‌سه‌خته‌سامناکه‌دا که کار و فرمانه‌کانیان به‌زیان سزای نه‌و بی بروایانه ته‌واو نه‌بیټ،

وَنَزَّلْنَا لَكُمُ الْكِتَابَ كِتَابًا مُبِينًا ﴿١٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ
 بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿١٧﴾ يُؤْتِيكَ لَيْتَنِي لَأَتَّخِذَنَّ
 خَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ﴿١٩﴾
 وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٠﴾

نه فرمودی: ﴿وَنَزَّلْنَا لَكُمُ الْكِتَابَ كِتَابًا مُبِينًا﴾ چمن چمن مه لایکمه نه مینریتنه خواره وه به هینانه
 خواره وه یه کی نایابی کهس نه دیو. ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ﴾ پادشاهیته و دسه لات لهو
 روزه دا که راسته قینه و دامه زراوه ته نها بو خواجه که خاوه نی به زهیی زولار و فراوانه.
 هر چنده به زهیی خوا بی سنوره و لهم جیهاندا هموو کهس نه گریته وه به لام لهو جیهان
 کافر و بی بروا نا نومید و بی به شه لهو به زهیی به بی سنوره وه کو له کوتایی نم نایه تی
 هره شه دا رونی نه کاته وه: ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نهو روزه روزه که زور به تین و
 سهخته له سر کافره کان. نینجا شیوه یه کی تر پیشان نه دات له شیوه زور سامنکه کانی نهو
 روزه سهخته. شیوه یه پشیمانی ستمکاره ون بووه کان کاتیک نه گن بهو روزه سهخته و
 هیچ رنگای بهر و دویان نامینیت: ﴿وَيَوْمَ بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ﴾ نهی پیغه مبهر باسی روزه
 بکه که کافر و بی بروا له داخ و مرق و پشیمانی دا قه پ لته کات به هردوو ده ستیدا
 ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ نه لیت: نای کاشکی و خوزگه رنگای رزگاریم بگرتایه و
 بم دایه ته بهر له گه ل پیغه مبهردا، ﴿يُؤْتِيكَ لَيْتَنِي لَأَتَّخِذَنَّ خَلِيلًا﴾ نای مهرگ بو من، نای مهرگ
 وهره داباری به سر مندا که چیم به سر خوم هینا کاشکی فلان که سیکم نه کردایه به دوست
 و خوشه ویستی خوم - واته شهیتان یان هر که سیکمی تر که لهم جیهانه دا هاورنی بووه و
 بووه ته هوی گومرا کردنی - ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ چونکه سویند به خوا نهو منی
 گومرا کرد و لایدام و بی ناگای کردم له نایین و کتیبی خوا، له پاش نه وه ی بوم هات و پیم
 گه یشت و تی گه یشتم، ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ شهیتان - که بهو شیوه خه لکی له
 رنگای راست نه ترازینی - نیجگار بی یارمه تی و بی کومه کی یه بو ناده می له کاتی
 پیویستی و تهنگانه دا. نا بهم جوړه قورئان دل و دهر وون رانه و شهینیت به خسته نه پیش

چاوی ئەم ھەموو وینەو شیوہ سامناکانە بۆ ئەمەى تەمى و ھەریگرن و فریای خۆیان بکەون لەم ھەلى ژيانەى کە خوا پىنى داون لەم جیھانەدا، فینگیومان ھەر دلیک تەرايى تیدا بىت قورنان کاغرى لى ئەکات و عەقیدە و باوهرى تیدا ئەروىنیت، ئەو دلەيش کە مردووه و تەرايى تیدا نىیە و ھەکو ھەندى زەوى وایە کە گیانى رواندى تیدا نىیە، ئەو جوړە دلانە دەردیان کارییە و خوا چارەسەرى بۆ دانەناون، خا و پەنامان بەدات. ئەگىرنەوہ کە ئەم نایتانە بە بۆنەى عوقبەى کورى ئەبو موعەیتەوہ ھاتە خوارەوہ کە ویستی موسلمان ببى و بەلام نوبەى کورى خەلف کە دۆستى و خۆشەویستى بوو وازى لى نەھینا و بە تانە و تەشەر لى نەگەرا ھەتا پەشیمانى کردەوہ و لەو نیازە پاکە تراناندى، بەلام شیوہ و رووالەتى نایەتەکان گشتییە و تايبەتى ناکریت بەو دووانە تايبەتییەوہ بە بى ھۆ و بەلگەيەكى بەھیز کە دیارە لیژەدا ئەو ھۆ و بەلگەيش نىیە، ھەرەھا ھەموو شیوہيەكى تر و ھەکو کراوہ بە یاسايەكى دامەزراو لە یاساكانى عیلمى اصول کە ھیچ نایەتیكى گشتى تايبەتى ناکریت بە رووداو و ھۆى ھاتنە خوارەوہیەوہ. بەس ئەوہ ھەبە کە ئەو ھۆ و رووداوہ بەرى ئەو بریارە گشتییە ئەکەوى. بۆ وینە لیژەدا عوقبەى کورى ئەبو موعەیت بە یەکیک ئەبیت لەوانە کە لە رۆژى دوايیدا ئەو پەشیمانىیان بەسەر دىت و ئەوہ ئەلین کە نایەتەکان بۆى باس کردین. لە چەند شوینىکدا باسى زىانى فراوانى ھاوړى خراپ کراوہ، کەواتە پىویست نىیە لیژە باس کردنى. ئینجا نزا و شکاتى پیغەمبەر (ﷺ) ئەگىرنەتەوہ کە کردیە لای خواى خۆى دەربارەى ئەو بى پروایانەى کە باوهرى پى ناهینن و شوینى قورنانەکەى ناکەون و ھەموو برۆبیانوو دەم دریزی یە ئەکەن لەبارەى قورنانەکەيەوہ. ئەفەر مووى: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ پیغەمبەر نزاو شکاتى کردە لای خواى خۆى و وتى: ئەى خوايە بەراستى گەلەکەم ئەم قورنانەیان گىراوہ بە شتىكى واز لى ھینراوگوى پینەدراوہ. واتە: باوهرى پى ناهینن و ترسیان نىە لە ھەرەشەکانى و بەتەواوى پشتیانلین کردوہ، ئینجا خوايش دلخۆشى ئەداتەوہ و دلنەوايى ئەکات،

١ ھەندىک ئەفەرمون: ئەم نزا و شکاتە لە رۆژى دوايى دا ئەیکات. لەو کاتە سامناکەدا کە بى پرواکان دەستى خۆیان ئەکرۆن ئەم شکاتەیان لى ئەکات - پەنا بە خوا - بە پى ئەم رايە ئەم نایەتە بەسراوہ بە نایەتەکانى پىشەوہ و سەرەخۆنى یە. ئەمەش ئەگوتى.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

نه فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ هرودها بؤ هموو پیغه مبرنك دوزمنمان
داناوه و بریار داوه له تاقمی خراپه کاران و تاوانباران، واته نهوه تهنها بهسر تو نه هاتوه،
بلكو باو و رهوشتی نیمه له ناو هموو پیغه مبران و ابووه که بؤ هموو پیغه مبرنك چند
دوزمنمان سازانده که بهر بهر هکانی یان کردووه و پشتیان کردووه ته نهو رینمونی و
ناینه ی که پنی ره وانه کراون، و بهرگری خه لکیان لی کردووه. به لام خوا رینگای سرکه وتنی
پیشانی پیغمبرانی داوه، که واته دلگران و غمبار مبه، بیگومان خوا چاره سبری کار و
فرمانت نهکات و سهرت نه خات بهسر دوزمنی ناینه که ت دا، وهکو نه فرموی: ﴿وَكَفَى بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ بهسر پهروه دگارت بؤ تو بهرینگا پیشاندهر و یارمتهی دهر و زال کهرت بهسر
دوزمنانت دا. بیگومان خوا لیزان و کار دروسته و بهرزه وهندی هموو کهس و هموو شتی
نه زانی له خو پرای رینگای بلا و کردنه وهی نایینی بهو شیوهیه سهخت و گران نه کردووه.
بیگومان بهرگری و بهر بهر هکانی ی دوزمنانی پیغمبر و ناینه که یان نه بو به هوی نهوهی که
بانگ کردن و بانگه و اه کیان به توند تر بگرن و سوورترین له سبری و به گرنگ تر خهریک بین
بؤ چه سپاندنی و بهتین تر شان بدهنه ژیر نه رکی، بهو تیکوشان و دوچار بوونی زیان و
سزا و کول نه دان و خوگرتنه وه له لایه ن پیچغمبران و بانگ که رانه وه پرون نه بیته وه حق و
ناهق، و جوی نه بیته وه بانگ کردن و بانگه وازی راسته قینه له پپو پوچفیل و تله که و
خه له تاندن، هرودها نه بیته هوی پالفته بوون و پاک و خاوینی نه وانه ی که هه له سنستن بهو
کاره گرنه و نهو نه رکه قورسه نه گرنه سرشان تهنها له بر خوا، نه بیچته هوی دهرچوون و
دهرکه وتنی نهو که سانه ی که نیازی تریان هیه بیجگه له رهمه ندی خوا، که واته که سانیك
نه میننه وه که راستن و تهنها بؤ خوا لی برون به بی هیچ نیازیکی تر که نه وهش هوی یارمتهی
دانی خوییه و سه رکه وتنا به پی ی به لینی نه گو پرای خوی گهره بی گومان تهنها نهو

جۆره که سانه شایه نن بۆ هه لگرتنی سپارده ی خواو بهرز کردنه وه ی ئالای ئاینی خوا، ته نها
 نه وانه نه خه لتاون له مه موو کاتیک دا و ته نها نه وانه پڕیز و نرخ ی نه و ئاینه نه زانن، که نه
 هه موو قوربانی و فیداکاری یه یان کردوه له پینا ویدا، ته نها نه وانه له کاتی سه رکوتن و زال
 بوونی و کار به دهستی دا خوگرن و له رینگای رستی خوا لانه ن کواته پوون بووه وه که
 راست و پڕ له بهرژه وهندی یه که خوا ی گه وه نه و هه موو دوژمن و تاواناران ه ی داناه
 به رامبه ر پیغه مبه ران و شوین که وتوه کانیا ن- دروودی خویان لی بیت- هه موو هه لسان و
 په لاماردانی سه تمکارن و تاوانباران و پڕنگا گرتیا ن له ئاینی خوا- به تایبه تی له دو اتیرین
 شیوه ی دا که پیغه مبه ران هینای (ﷺ) شتیکی سرووشتییه و نه بی هه ر بیت، چونکه ئایینی
 خوا له هه ر کاتیکدا هاتیبیت بۆ بهرگری کردن و نه هیشتنی هه موو لاری و دهست دریزی و
 ناله باریه ک هاتوه، بۆ چاره سه رکردنی هه موو خراپه و فه سادیک بووه که پرو ی داوه له ناو
 کۆمه لی ناده میدا و هاتوه بۆ دانان و چه سپاندنی یاسا و پڕیم و بهرنامه ی خوا له جینگای
 هه موو بهرنامه و یاسا و پڕیمی تر دا، ناشکرایه که نه و بهرگری و چاره سه رو گوژانه به بی
 تیکۆشان و قوربانی دان و فیداکاری به دی نایه ت، چونکه سه تمکار و تاوانباران که داهینه ر
 و بلاو که ره وه ی جه ور و خراپه و تاوانه کانن، سوودی بهرژه وهندی خویانی تیدا نه بینن،
 نه وانه هه روا به سووک و ناسان دهست له کاری خویان هه لئا گرن، به لکو به هه موو توانا
 شه ری سه ر و مالی له سه ر نه که ن، به لام هه ره ها سه رکه وتنی پیغه مبه ران و شوین
 که وتوه کانیا ن شتیکی سرووشتییه و ئبی هه ر بووبیت و هه ر ببیت و مسوگه ره، چونکه
 رینگا که یان رینگای راستی ژیا نه و بۆ که ناره ی هه ره به رزی ناده میتی نه روا و خواش به لینی
 راستی پراوه ی خوی پی داون، که واته نه ببیت نه و سه رکه وتنه ی به دیها تیبیت و به دی بیت،
 نیتر زۆری پیچووبی و پی بجی یان که م نه وهش به گویره ی خواهیش و لیزانین و کار دوستی
 خوایه. ئینجا ره خنه و برو بیانوویه کی تری ناراستی تاوانباره کان پیشان نه دات و
 به په رچیشی نه داته وه،

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

نه فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانی که کافرن و تیان و نهلین: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ با قورنانی بهینرایه ته سر به یك جار به کوو کومهلی نهك بهر بهره و پچر پچر. هرچونی تهورات و زهبور به یك جار هاتن. بیگومان نهم ره خنیه هر له یه کم جاروه زور پرو پوچ و بی سووده بو نهوان، چونکه هرچونی نیستا موعجیزیه و هموو کس له ناستیب که مترین سوره تیش داماو و دهسته پاچو پک که وتون و هر وهما به یك جاریش بهاتیه هر موعجیزه نهبوو، به لکو ناشکرایه نهو کاته موعجیزیه کی به میزتر نهبوو، چونکه به پیی باوی نیغه هینانی له ماوهی بیست و سی سالد زور زور بی نهك و ناساتره له وهی به یك جار بیست، کهواتیه به دی هاتنی په لپ و بیانوه که یان زانی زور زیاتر نهبوو، بیجگه له وهش نهو نهفامانه نهزان و بی ناگا بوون له مبهست له هاتنی قورنانه به هوی نهوه وه نهو په لپه ناروایه یان نهگرت. نهم قورنانه هاتوو بو نه موهی (نومه تی) په روه رده بکات و پیی بگه یه نی، وگه ل و کومه لی فراهم بیننی و یاسا و رژیم راست بکاته وه و پیگه یانندن و په روه رده کردن کتوپر ناکری، به لکو پیویستی به ماوه و کاتیک هیه. پیویسته له یه کم جاروه باوهر له دهروندا پچه سپینری و نیجا نهو بهرنامه و باوهره له کرده وهدا دهرکهوی و دهرونی ناده میش به یك جار ناگوپری و به خویندنه وهی کتیبیکی وا که بهرنامه یه کی تازه تییدا بیست له هموو بار و روویه کییه وه، به لکو کاتیک نهگوپریست که ههولی له گه ل بدریست روژ به روژ و بهره بهره رام نه بی و دهقی پیوه نهگرت. نهم قورنانه هات و رنگه و بهرنامه ی تیر و تهواوی هینا بو ژیان له هموو بارو روویه کییه وه، له هه مان کاتدا بهرنامه یه کیشی هینا که شیاوو گونجاوه له گه ل سروشتی ناده میدا - بو په روه رده کردن و پیگه یانندی بهنده یانی خوا له سر بهرنامه کی - کواته نه بی بهره بهره بی و ورده ورده بیست

به پنی پیوستی موسولمانان، به گویرهی نامادهیی و لیهااتیان، که بهره بهره بههیز نهبی و
 بهره نهسینی له ژیر سایهیی بهرنامهیی پیگه یاندن و پهروهردمکردنه کهی خوا. ئەم قورئانه
 هات بۆ ئەمەیی بهرنامهیی پیگه یاندن و پهروهردمکردن بێت و رینگای راستی روونی ژیان
 بێت، نەك ئەمەیی بێت بۆ کتیبیکی زانین و رۆشنییری بخوینرتتەوه تەنها بۆ خوۆشی یان بۆ
 ناسین و زانینی روت. هات بۆ ئەمەیی بەدی بهینرتت جێبه جێبکرتت پیت به پیت و وشه به
 وشه و فرمان به فرمان. هات بۆ ئەمەیی ئایهتەکان ببن به بریار و فرمانی رۆژانه که
 موسولمانەکان له کاتی پیگه یشتنیدا دەست به جی و هریگرن و رهفتاری پی بکن، هەرچونی
 سەربازینکی راست له مۆلگهیی خووی یان له مهیداندا هەر فرمانینکی پی گهیشت کتوپر وهری
 نهگرتت و جی به جی ئهکات و مەبهسته کهی به دی نههینتت. جا له بهره ئەمانه ههموو و
 چەند هۆیه کی تر که له شوینی تردا باس نهکرتت، ئەم قورئانه بهرهو بهرهو بهش بهش هاته
 خواروه^۱ له یه کهم جاروه بهره نامه کهی خووی دهرنه خات بۆ دلی پیغه مبهر (ﷺ) و
 دامهزراوی ئهکات له سه سر رینگا کهی، ئەهه رموی: ﴿كَذَلِكَ﴾ ئەم قورئانه مان هینا و
 نهیهینینه خواروه بۆ سه سر تۆ بهو جور وشیه یه: به بهره بهرهو بهش بهش که بی باوه ران
 نهیکن به ره خنه ﴿لَنْ نَبْرِيَهُمْ فُؤَادَكَ﴾ بۆ ئەمەیی ئەی پیغه مبهر به هۆی ئەوه وه دلی تۆ دامهزراو
 و بههیز بکهین ﴿وَرَوَّكُنَّ تَرْبِيَا﴾ بهو جور و شیه یه هینامانه خواروه، بهش و پارچه کانیان
 جوئی کردهوه ئایهت له دواي ئایهت به جوئی کردهوه یه کی گرنگ و نایاب، یان بهو جوره
 خویندنمانه وه به سه رتدا له سه ر زمانی جویره ئیل به مۆلهت و له سه ر خو. ئەوتا هاته
 خواروه له ماوهی بیست یان بیست و سی سالدادا. بینگومان به هاتنه خواروه ی به مک جور و
 شیه یه دلی به فه ری پیغه مبهر (ﷺ) بههیز و دامهزراو نهبوو له چەند رویه کهوه:

^۱ ئەم ره خنه و په لپه له چەند شوینی ترا باس کرلوه یه کی له وانه سوهرتی - الإسراء - ه، له شوینانه دا رقد هۆی تر
 باس کرلوه. که واته پیوست نی یه به باسیان لیره دا. بۆ ئیره ئەم ئەندازه یه به سه.

۱- بهیژ و دامه‌زراو ئه‌بوو له‌سه‌ر وهرگرتن و له‌به‌رکردن و تیگه‌یشتنی مه‌به‌سته‌کانی.

۲- بهیژو دامه‌زراو ئه‌بوو به‌هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی جوهره‌ئیل و بینینی هه‌موو جاری له‌گه‌ل هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌دا.

۳- بهیژ و دامه‌زراو ئه‌بوو به‌ بۆنه‌ی تازه‌ بوونه‌وه‌ی دهرکه‌وتنی موعجیزه‌ی قورئانه‌وه‌ که هه‌ر جاری به‌ نه‌ندازه‌ی که‌مترین سوورته‌ نه‌هاته‌ خواره‌وه‌ بی باوه‌رائیش په‌ک که‌وتوو ده‌سته‌ پاچه‌ بوون له‌مه‌ی وینه‌ی بلین، ئه‌و تازه‌ بوونه‌وه‌یه‌ش ئیجگار ئه‌بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ دلی به‌هیژتر و دامه‌زراوتر ببی، ئه‌و جوی کردنه‌وه‌ و به‌ دواهیانی ئه‌و ئایاتانه‌ به‌ پینی به‌رژه‌وه‌ندی و پیوستی موسولمانان بوو، ئه‌وه‌ش به‌گۆیره‌ی زانین و لیژانی و کار دروستی خوا.

شتیکی روون و ناشکرایه‌ که‌ ئه‌م قورئانه‌ به‌و به‌رنامه‌ تایبه‌تی خۆیه‌ له‌ باره‌ی

په‌روه‌ده‌کردن و پیگه‌یاندن و گۆراندنی دلی خه‌لکییه‌وه‌ کارنکی که‌س نه‌دیوی کرد که‌ له‌

هه‌موو میژوو و ته‌مه‌نی ئاده‌میدا موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو. ئینجا کاتیک باری موسولمانان

گۆرا له‌گه‌ل قورئانه‌که‌یان و بی ئاگا بوون له‌مه‌به‌سته‌ له‌ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی و نه‌یان گێرا به‌

به‌رنامه‌ی ژبانیان، به‌لکو کردیان به‌ کتیبیکی زانسته‌ و خوینده‌واری، و کتیبی که‌

بخوینرێته‌وه‌ ته‌نها بۆ عیبادته‌ کردن و خواپه‌رستی، کاتی موسولمانان به‌و جوهره‌یان لی

هات بی به‌ش بوون له‌و هه‌موو پیت و فه‌ری ده‌سته‌که‌وتی قورئانه‌ که‌ له‌ کاتی خۆیدا جیهان و

ولاتی پر کرد. چونکه‌ ئه‌مانه‌ی که‌ بی به‌ش بوون لایاندا له‌ رینگا و به‌رنامه‌که‌ی قورئان که‌

خوا بۆی نه‌خشه‌ کێشان. ئینجا هه‌میت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دل ئارام و دلخۆش نه‌کات به‌مه‌ی که‌

هه‌ر کات بی برواکان هه‌ر په‌لپ و ره‌خنه‌یه‌ک بگرن خوا یارمه‌تی ئه‌دات، به‌لگه‌و رابه‌ری به‌هیژ

بۆ ده‌م کوت کردن و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی ئه‌و بی بروایانه‌.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ

ئەفەرموی: ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ هیچ پرسسیار و پەلپ و رەخنەیهکی سەرسورھینەر ناھینن بۆ تۆ بە نیازی لەکەدار کردنی تۆو ئایین و قورئانەکت، هیچ شتی لەوانە ناھینن بۆت لە هیچ کاتیگدا مەگەر لەکاتیگدا کە ئیمە بەرامبەر ئەوان ھەق وە راستت بۆ ئەھینن کە بیکەیت بە وەلام و بەرپەرچ دانەوہی ئەوان و لە ریشە ھینانی ھەموو قسە و باسیکی پر و پووچی ئەوان، شتیگت بۆ ئەھینن کە زۆر جوان و شیرینە لە بارەہی روونکردنەوہ و دەرخستنی ھەق و راستیدا، یان شتیگت بۆ ئەھینن کە ماناو مەبەستی ئەو پرە لە راستی و روونی و پەوانیدا. ئەو بی بروایانە دەمبازی و چەنەبازی ئەکەن بە شتی تال و پرۆ پووچ و خوایش بەرامبەریان ھەق و راست ئەھینن و بەوہ پرۆ پووچەکان لەناو ئەبا و نایھینن. ئامانج و مەبەستی کە قورئان ئەیەوی جیگەر و دامەزراوی بکات بریتیہە لە ھەق و راستی، نەک تەنھا زال بوونی خۆی و پەک کەوتنی تاوانبارەکان، چونکە ھەق کە ھات و جیگەر بوو ئیتر ھیچی پێویست نیہە خۆی بەھیز و روون و ئاشکرایە و بەتال و ناھق ئەتوێتەوہ لە ئاستیدا و ئەبی بروا. ئینجا باسە کە دوایی ئەھینن بە خستنە پیش چاوی شیوہیەک لە شیوہ سامناکەکانی ئەو تاوانبارانە لە روژی دوایی دا، ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ ئەوانەہی کە ئەوانەہی کە کو ئەکرینەوہ و بەسەر روودا ئەروون بۆ دۆزەخ.

ئەم ئایەتە بە چەند جۆری ترکیب کراوہ و بە چەند جۆری تر تەفسیر کراوہ تەرہ، ھەموو ئەگونجین دەست نەدەن. لەم کاتەدا ئەمەم بەلارہ باش بوو کە لە تەفسیرەکەدا نووسیم.

أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ

هَرُونَ وَزَيْرًا ﴿٣٥﴾

﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ ئەوانە خراپتەن لەبارەى جى و شوپنەوه، و گومرا و هەلە ترن لەبارەى رىگا و باوهرى كە وان لەسەرى. جى و شوپنەيان ئاگرى دۆزەخە كە بەر شوپنەيه ريسوايى و سامناكييه بوى ئەرۆن و باوهر و رىگەكەشيان دوزكنايه تي پىنغەمبەرە و بەرگرى كردنى ئايىنى خوا. جا چ جگا و شوپنى ئەگاتە ئاگرى دۆزەخ؟ چ هەلەيى و شەر شوپنەيانى بەتینەبە وینەى دوچمنایەتى و بەرگرى ئەوانە؟ خوا پەنامان بدات بە بەزەيى خوى. رۆيشتنى ئەوانە بەسەر روودا بۆ دۆزەخ ئايا بە هەلگەرانهويان بىت، سەر بۆ لای زهوى و قاچ بۆ لای ژوور و بە دەم و چاويان برۆن؟ وەكو لە هەديسێكدا ئەفرموى كە تيرمىزى ئەيهينى لە ئەبو هورەيرەوه كە خەلكى لە رۆژى دواييدا بە سى تاقم حەشر ئەكرين: تاقمى بە سواری و تاقمى بە پياده بەسەر دەم و روودا. بيزرا ئەى پىنغەمبەر خوا چۆن بەسەر روودا ئەرۆن؟ لە وەلامدا فرموى: كەسى كە لەم جيهانەدا بردوونى بەرئووە بەسەر قاچياندا توانايە بيانبات بەرئووە بەسەر روودا بى گومان بن كە بە دەم و روويان لە هەموو چال و چۆلى و دېكى خويان ئەپاريزن. يان مەبەست ئەوه بىت كە بەسەر داخستەنەوه ئەرۆن؟ يان مەبەست ئەوه بىت كە مەلانىكە زنجيريان ئەكەن و بەسەر روودا رايان ئەكيشن؟ بە هەركام مەبەست بىت ئەوپەرى بى ئابرووى و ريسواييان دەربارە ئەكرى سەرە راي سزاي سووتاندنيان بە ئاگر. ئەوش بەرامبەر مل هوورى و سەركيشى و لوت بەرزيبە كە بەكاريان ئەهينا بەرامبەر پىنغەمبەرى خوا و ئايىنى خوا. و پيشاندانى ئەو شوپنەيه ئەو پەرى دلخوش كردن و دلنەوايى تيايه بۆ پىنغەمبەر ئازيز(ﷺ) هەرچۆنى ترساندنكى بەهيزە بۆ ئەو تاوانبارانە.

ئىنجا بۆ زيارە دلخوشى دانەوه و دلنيا كردن لەسەر بەديهينانى بەئىنى يارمەتى دان و زال كردن چەند وینەيك بە كورتى لە بەسەر هاتى كۆمەلى لە پىنغەمبەران و بى برويان ئەگيرتەوه. ئەفرموى: ﴿وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سوپند بە خوا بەخشيمان بە موسا و پيماندا كتيبى كە تەوراتە ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَرُونَ وَزَيْرًا﴾ لەگەل موسادا گيرامان هارونى براى بە كۆمەك و قۆلگيرى بوى.

فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَلْنَهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا
الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
وَأَصْحَابَ الرَّسِّ

﴿ فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ﴾ نینجا و تمان پیمان برون بولای گهل و کومه لی -
واته فیرعون و گله که ی - که بروایان نه هیناوه به نایه ته کانی نیمه و به درویان نه زانن، واته
برشوایان نی به بهو هموو به لگه نیشانه پونا نه که پرنمونی سروشت و ژیریان بؤ کراوه.
یان برشوایان نه هینا به نایه تی پیغه مبه ره کانی پابدوو، نه وانیش پویشتن بؤ سهریان و
فرمانی خویمان پی رگه یانندن و نه وانیش باوه پریان پی نه هینان و به درو زنیان دانان
﴿ فَدَمْزَلْنَهُمْ تَدْمِيرًا ﴾ به هوی نه وه شکاندمانن و پوخاندمانن به شکانندن و پوخاندنیکی سر
سوپهیننر، به ربادمان کردن و له ریشه مان هینان ﴿ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ ﴾
گله که ی نوحمان خنکاند و نقوممان کردن له ناو ناودا کاتی که باوه پریان نه هینا به
پیچغه مبه ران، نه و گله ته نها نوح یان به درو زنیان دانان باوه پریان پی نه هینا، به لاجم نوح
عه قیده و باوه پریکی بؤ هموو پیغه مبه ران پیچ رشوان کراوه - درودی خویان لی بیبت - که واته
باوه رشیان به هموو نه هینا ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ﴾ گیرامانن به نیشانه یه کی پوون
بوخه لکی. واته نه و خنکاندن و به سهرهاتی نه وانمان گیرشا به به لگه و نیشانه یه کی پوونی
گه وه بؤ خه لکی که عیبه رت و ته می ی لی و هرگرن نه وه تلا دهنگ و باسی نه و توفانه هرگیز
له بیر ناچی و هرکه س دل مردوو نه بیچ به بیر لی کردنه وه ی ته می خوار نه بی و سام و ترسی
خوا له دلی دا جیگیر و به تین نه بی. ﴿ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ ناماده مان کردوو بؤ نه وه
گله سه مکاره یان بؤ نه وان و هموو وینه ی نه وان به شیوه یه کی گشتی سزایه کی
نازاردری سه خت له رشوژی دوایدا، سه رباقی سزای نه م جیهانه یان. ﴿ وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ
الرَّسِّ ﴾ نه ی پیغه مبه ر باسی تائیفه ی عاد بکه که هود پیغه مبه ریان بوو، باسی سموود بکه که
سالج پیغه مبه ریان بوو، باسی گلی بکه که خاوه نی بیر ی بوون که سه نگ جن و دیوار به دوری
دا نه کرابوو، پیغه مبه ره که یان شعیب بووبی یان حنقله،

وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكَلَّا ضَرَبْتَاهُ الْأَمْثَلُ وَكَلَّا تَبَرَّأْتَ تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى
الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا عَلَيْهَا مَطَرًا السَّوَاءَ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَكُونُوا يَكُونُوا يَكُونُوا لَا يَرْجُونَ شُورًا ﴿٤٠﴾

یان هر که سی تر ﴿وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾ باسی چند گهل و کومه لی تری زور بکه که
هاتن و تنبیر یان کرد له نیوان نهو سی قانیفه یه ی که باس کران. ﴿وَکَلَّا ضَرَبْتَاهُ الْأَمْثَلُ﴾
ته می و مؤچیاری هموو یه کی لهو گه لانه مان کرد له سر زمانی پیغه مبره کانیان، ریگی
راستی خو مانمان بو رشوون کرد نهوه و چند په ند و باسی پوون و نایا بمان بو کردن که
هیچ بری بیانوو یه کیان نه ما، به لام نهوان هر سوور بوون له سر کوفر و بی باوه ری و تاوانی
خویان و کوتایی یان نه هیئا تا نیمه ش سزمان دان و له ریشه مان هیئان وه کو نه فرمی:
﴿وَکَلَّا تَبَرَّأْتَ تَنْبِيرًا﴾ هموو یه کی چله وانه ورد و مان کرد، واته به ریادمان کردن و له ناو مان
بردنبه شیوه یکی ناهه موار. نینجا دوا ی باسه که نه هیئی به باسی گه له که ی لوگ پیغه مبر
علیه السلام که قوره یش هموو جاری نه چوون بو شام و پا نه بووردوون به لای جی و
شوینه واری ولاته ویران کراوه که یان دا، نه فرمی ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا عَلَيْهَا السَّوَاءَ﴾
سویند به خوا بی برواکانی قورشه یشن به لای شاریک دا که بارانی خرابی به سر دا بارینرا،
واته ژیراو ژوور کرا و به رد باران کرا، ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَكُونُوا يَكُونُوا﴾ ده ی نایا نه وانه هموو
جاری نهو شاره ویرانه یان نه دیوه، واته با هموو جاری نه ی بینن، که واته عاره بو نه وانه که
بهوه ته می خوار نابن، هوی بیرنه کرنه وه و ته می خوار نه بوونیان نه مه یه که باوه ری ان نی یه
که به سرهات و سزای نهو شاره به هوی گونهو بی باوه ری بووه، چونکه باوه ری ان به پرژی
دوا ی نیه وه کو له فرموده یه دا پوون نه بیته وه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ شُورًا﴾ واز بیننه له
باسی پیشوو. هوی ته می ورنه گرتن و بیر نه کردنه وه یان که ثوانه به ته ما نین و چاوه پروانی
زیندوو بوونه وه ناکهن. له پاش باسی پاشه پرژی سهخت و بهد به ختی نهو گهل و کومه له
رابردووانه نینجا نه گهریته وه بو سر بی باوه ری کانی قوره یش هندیکی تر له دم دریزی و
بی شهر میان نه هیئی و نینجا دم کوتیان نکات به هر شه و رسوا و ره زیل کردنیان.

اوشی (بل) به گویره ی تفسیره که بو وازه یئانه وه کو باس کرا، هه لته گری بو گواستنه وه بیت له ته شهر لی دانیان به
بیر کردنه وه بو ته شهر لی دان به گونامیکی گوره ی تر که بریتی یه له بی بروایی به هاتنی ریژی دوا یی. به هر دو ریکه.

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿١١﴾ إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ
 إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا

ئەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا﴾ کاتی ئەو بقیەرستانە تۆ ئەبینن ئەتکەن بەجینگای گانتە و لاقرتی و کەسینکی لاقرتی پی کران، جگەلەوہ ئیتر هیچ جوړە پرنز و نرخیکت بو دانانین و بەلاقرتیەوہ دەلین: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ نایا ئەم کەم نرخیه ئەوہی کە خوا پەوانەہی کردووہ بە پیغەمبەری؟ بی گومان پیغەمبەری نازیز (ﷺ) پیش پیغەمبەریتی خاوەن پرنز و شان و شەرف بوو لەناو قورەیش دا لەبارەہی نەژاد و نەسەبەوہ، چونکە لە پۆپەہی بەرەہی ہاشم بوو کە ئەویش پۆپەہی قورەیش بوو، مەرۆہا بەرز و خاوەن پرنز بوو لەبابەت کردوہ و پەوشتی بەرزوہ، ئەوہ بوو نازناوکرا بە (الامین) و کرابە حەکەم لەدانانی (حجر الاسود) دا کە گرنگ ترین پداو بووہ لەناو قورەیشدا، لە هیچ بار و پویەکەوہ هیچ جوړە بەد گومانی یە کیان نەبوو دەربارەہی، بەلام پاش ئەوہی کرا بە پیغەمبەر و ئەم قورنانه گەورەہی بوو ہینان و دەستیان کرد بەو چەنەبازی و دەم درنژیەہی کە مەموو دانا و زانایە لەناستی دا دلی ئەگیری.... بینگومان وەکو لەچەند شوینی تردا باسماں کرد ئەوانەہی کە ئەم فاک و فیک و پپر و پاگەندەیان ئەکرد لەدەررونی خویماندا باش ئەیان زانی کە درۆ ئەکەن و دەلەسە ئەکەن بوو دوورخستنەوہی کۆر و جەماوەر لەم نایینە تازەہی کەئەو سەرۆکانە مەترسی بەتینیان لی ئەکرد و دلە لەرزەیان بوو لەناستی، چونکە ئەیان زانی کە ئەو نایینە دەستیان ئەبەستی لە مەموو جەورو ستەمیک و ماوہیان نادات خوینی مەژاران و بی دەستان بمژن، کەواتە پلەہی کۆمەلایەتی و ئابووری یان بەجاری کەوتبووہ خەتەریکی گەورە. بەھۆی ئەوہوہ بی وچان خەریکی پیلان گیرێ بوون لە مەموو بار و پویەکەوہ کە لە دەستیان بەاتایە. لەو بارەہیوہ چەند کۆنگرەیان ئەگرت و کۆبوونەوہیان ئەکرد. (ئیبین و ئیسحاق) ئەلی: کۆمەلی لە قورەیش کۆبوونەوہ لای وەلیدی کورپی موغەیرە کە لە گەورە پیاو ماقولانی قورەیش بوو - کاتەکانی کاتی حەج بوو - ئینجا ئەویش پی ی وتن: ئەہی

گەلى قورەيش ئەوا كاتى حج ھات و لە ھەموو لايەكەوہ لەتيرەى عەرەبەكان دین، ھەوالى
 محەمەدىان بىستووہ، كەواتە ھەمووتان پى خۇتان كۆبەكەنەوہ، يەك قسە بن نەك ھەر يەك
 قسە يەك بەكەن يەكتر بۆخەنەوہ بەدرۆوہ، ئەوانىش وتیان: دەى تۆشتى بلى با ئىمەش ئەوہ
 بلىن: ئەویش وتى نەخىر بلىن و من گوى ئەگرم. با ھەموومان بلىن محەمەد كاهىنە. وەلید
 وتى ئەوہ اللہ كاهىن نى يە، وتیان با بلىن شاعیرە، وەلید وتى: ئىمە ھەموو شارەزای ھەموو
 بابەتى شیعیرىن، ئەمەى محمد ئەیلئى لە بابەتى شیعیر نىيە. وتیان دەى بلىن جادوبازە.
 وەلید وتى: جاد و بازىش نىيە ئىمە جادوگەرانمان دیوہ و ئەزانى جادو چۆنە؟ ھەرشتى
 لەمانە بلىن بەراستى درۆیە و خەلكى ئەزانن دەلەسە ئەكەين. بەلام نزيك ترين شت ئەمە يە
 بلىن جادوبازە و بە جادوئىتى بەرى داوینەتە يەكترى و كردوینى بە دوزمنى يەك... لەسەر
 ئەم بریارە ھەئسان و بلاوھيان لى كرد و لە رىگای وەفدەكاندا دانىشتن، ھەر كەسیان بدیایە
 پىيان ئەت خۆت بە ئەو پیاوہ بە جادو ئەت خەلەتینئى. ئەمە نمونە و وینە يەك بوو لەو
 پىلان و پروپاگەندە يە كە ھەئەسان پى ی بۆ بەرگرى پىنغەمبەر و ئایینەكەى، بى گومان ھەر
 لە قسە و باسى خۆینەوہ روونە كە لە دەروونى خۆياندا زانیویانە كە شتىكى گەورە و
 گرنكى چار نەكرارى ھىناوہ و بەرگرىيان پى ناكرى و ئەوپەرى ئەوہى لە دەستیان بىت
 ئەوہ يە خۆيان بگرن نەترانزىنرین لە بىر و باوہرەكەى خۆيان، وەكو روون ئەبىتەوہ ھەر لە
 قسەى خۆیانەوہ كە ئەيان وت: ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ بەراستى
 نزيك بوو كە محمد گومرامان بكات و لامان بدات لە پەرستنى بتەكانمان ئەگەر دانمان بە
 خۆمان دا نەگرتايە و دامەزراو نەبووينا يە لەسەر پەرستنىيان، واتە ئەوہى محمد پى
 رائەگەياندىن ئەوہندە بەھىز بوو خەرىك بوو بە تەواوى كارمان لى بكات، بەلام ب ھۆى
 خۆگريمانەوہ توانیمان نەترانزىن و گيانمان بەوہ بوو. ئەو سەر لى تىك چوووانە لەگەل ئەوجا
 بۆيان نەئەشارايەوہ كە قورئان ئەوہندە بەھىزە لەرزەى خستووہتە ناو دل و دەرونيان كەچى
 رىنمونى و نامۆزگارى يەكەى پىنغەمبەريان ناو ئەبرد بە گومرا كردن و ئەيان وت: نزيك بوو
 گومرامان بكات،

وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرْوُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ

تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿١٣﴾

کهواته با بدری له دماخیان بهم همره شه سامناکه که ناراسته یان نهکات و نه فرموی:

﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرْوُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ له مه و پاش کاتی که سزای خویمان نه بینن

نه زانن که کی گومرا تر و همله تر له باره ی ریگا و بیر و باوهره وه، باش باش له کاتی بینینی

نه وسزادا نه زانن که خویمان هله و سهر لی تیک چوو بوون، به لام که لهم جیهاندا دوو چاری

نه بن و به کافری تیا نه چن یان وه کو سزای روژی (به در) که دوو چاری یه کهم چین بوو به و

جوړه به ریسوایی و کافری له ناوی بردن، یان مه بهستی سزای روژی دوایی بیت - خوا

په نامان بدات له هردووکیان - نینجا پرووی فرموده نه کاته پیغهمبهر (ﷺ) و دل نهوایی

نهکات له سهر نه و سهر کیشی و دم دریزی و باوهر نه هینانی نه و کومه له، چونکه بینگومان

پیغهمبهر (ﷺ) هیچ جوړه کهم و کوپی نیه له پیام و نایینه که ی دا له هیچ بار و پرویه که وه،

هروه ها پیغهمبهر شایه نی نه وه نیه که بی پیز و دم دریزی دهر باره بکری، کهواته هوی بی

شهرمی و دم دریزی نهوان و باوهر نه هینانیان بی باوهره کان خویمان که نارمزوی نارپه وایی

نه نفسی خویمانان کردوه به پیشه وای خویمان و نه پهرستن، ناگه پرنه وه به هیچ به لگه و

نییشانه یه که ژیری باوهری پی ی هیه. کهواته پیغهمبهری نازین (ﷺ) چی بکات و چون

چاره سهری بکات که نارمزوی نه نفسی خویمان گیراوه به خواو پرسترای خویمان؟ نه فرموی:

﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ نایا سهرنجی که سینکت داوه که نارمزوی نه نفسی خوئی کردوه به

خواو پرسترای خوئی، بهم پنگ گوئی رایله بزی و نایین و بیر و برپای خوئی له سهر

دامزاندوه و نیتر گوئی شل ناکات بو هیچ رابرو به لگه یه که، سهرنجی هیچ شتی تر نادات؟

واته به سهر سوپرمانه وه سهرنجی نه و کهسه بده که چون سهری لی شیواوه؟ ﴿أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ

وَکِيلًا﴾ دهی نایا تو نه بی به پاریزهر بو سهر نه و کهسه، بهرگری بکهیت و بیپاریزی له

کوفر و تاوان نه و شوین که وتنه نارپایه، واته نه خیر که سینک گه یشته نه و رده یه دست

نادات بو چاره سهر کردن و تو ناتوانی بهرگری بکهیت و بیخه یته سهر ریگای راست، کهسی

وابی شایه نی نه وه نیه گوئی ی پی بدهی... نینجا ههنگاوی تر نه نی له بوون کردنه وه ی بی

نرخنی نه و جوړه که سانه دا،

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۗ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ

تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا

نه فرمودی: ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ به لگو نایا تو وانه زانی که زو به ی نهوانه نه بیستن و یان تی نه گن و ژیرن؟ واته گومانی وانه بهیت و وانه زانی، که واته نایهت و به لگو نیشانه هیچ سوودی بهوانه تا تو هول و تیکوشان بکهیت و چاوهروانی باوهرش هینان یان بیت ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ نهوانه بهوینهی هیچ نین جگه له ولاخ و ناژهل، لهم بارهوه که هیچ سوودی وهر ناگرن به بیستن و بینینی هیچ به لگو رابهرو نیشانه یه کی پرون، بینگومان نهو شته گرنگه ی که نادهمی جیا بکاتهوه له ولاخ و چوار پی بریتی یه له تیگه یشتن و هوش و بیر کردنهوهو رفتارکردن بهو پی یه، دهی کاتی همر نادهمی یه که نهو سیفته جیا که رهوه ی تیا نه بوو نهو کاته بهوینهی ولاخ و ناژهل و ایه ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به لگو نهوانه هله تر و رنگا لی تیکچوو ترن، چونکه نادهمی دروستکراو بیی به جینشین لهم زهویهدا و کاروباری جیهان و ژیانگریته ژئر دهست، دهی کاتی نه توانی هلسی بهم کاره گرنگه ی که پی ی سپیرراوه که خاوهنی نهو سیفته و بهه رایانه بیت که پییان جوی بووه تهوه، به بی نهوانه له کار و فرمانی خوی نهکوی و نایشتوانی هلسی بهکارو فرمانی ولاخ و ناژهل، به لام ولاخ و ناژهل نه توانن هه لستن به کارو فرمانی خویان، که واته نهو جوژه ناده میانه گومرشا و تر و هله ترن. نا بهم جوژه خوا دم کوتی نهوانه ی کرده که دم دریزی یان نه کرد دهر باره ی پیغه مبر ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ بهو هه مو ره خنه نار هوائیانه وه لا قرتیان پی نه کرد، دم کوتی کردن به رسوا کردن و به بی نرخی تا کوتای هینا به مه ی له چوارچیوهی نادهمی دهی کردن و نرم و پهست تری کردن له ولاخ و ناژهل، نهوه دهر دیان بیت قورنان هه تا هه تایه جاری نهوه یان لی نه دات، واز نه هینی له باسی دم دریزی و دم بازی بت په رسته کان ودهست پیته کات له که ردش پیکردنی دل و دهر وونی بهنده کانی و چاو پیا گیرانیان به چند بهش لهم پیشانگا گرنگه ی بونه وهردا که سه رنج رانه کیشتی بو نهم جوژه شتانه که ناشکران و وان به پیش چاوهوه و دل و ژیری رانه کیشتی و نهیبهستی پییان هوه و ژیری و ههستیان بیدار نهکاتهوه بو چنینه وهی نهو هه مو به لگو نیشانه پونانه که پرژو بلاو بوونه تهوه لهم بونه وهره پان و

فراواندا، هممو یهکی لهوانه وهکو نهستیږه ی بهره بهیان نهدرهو شیتوه و هر کس
 پردهی نهستور نهترابی بهسر چاویدا و سیالای نههاتی بهسر چاوو دل ژیری دا،
 بیگومان نهو بهلگو نیشانانه نهبینی و نیجا هست نهکات بهو دهسته قودرهتهی که نهو
 پیشهنا گرنگی پزاندوتهوه، تا نهگاته نهو ردهیهی سهرنجی هر شتیکی دا لهپیشهوه
 هست به خوی پروهردکار نهکات و چاوی دلی له پیشهوه نهو نهبینی... لیره دا سهرنج
 رانهکیشی و دهست نیشان نهکات بو پینج شتی سهر سوپ هینر، بهلام وهکو هممو
 شتهکانی تر بهوی نولفت و دهق گرتن پی یانهوه دل و دهرورن بی ناگا نهبیت له گرنگی و
 نایابیهکیان، کهواته با زور بهدل گوی شل بکهین بو قورنان و بزین بزین لهو میهرهجانهی
 که خوی پروهردکار فراهمی هیناوه بومان: له یهکهم جاروه پروی فرموده نهکات
 پیغمبر (ﷺ) نهفرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ لِطَلِّ﴾ نایا سهرنجت نهداوتهوه بو لای
 کرداری پروهردگارت کهچون به ناهیسته سینبری داهیناوهو رای خستوه و دریزه
 پیداوه. بو هممو سینبر داری له خور هلاتهوه تا ناوا بوون، نیجا نادهمیش لهژیرانهوه
 نهحویتهوه بهرگری گرمی بل یسهی خوریان پی نهکات. هممو کس نهزانی هر شتی
 بهرگری گرمی خور بکات و خور له پیش چاو داشاری نهو شته سینبری هیه، پوونکی
 خور بدات له هر لایهکی سینبر نهکویچته نهو لایهکی که بهرامبره. نهوهتا لای بهیانی که
 خور هل دی و بدا له هر شتی لای خور ناوا نهبی به سینبر، و لای نیواره به پیچوانهی
 بهیانی یه، نیجا نهبینین لای بیانی که خور هلدی له یهکهم جاروه نهگاته نهو پهری ردهی
 خوی بهرو خور ناوا، نیجا نهو سینبره وهستانی نیهو هممو کات جوولان و
 بزوتنهوهیهکی هیه بهلام شاراوویهو کهم تر هستی پی دهگری، بزوتنهوهی هیه بهپی ی
 بزوتنهوهی زهوی بهرامبر به خور ﴿رَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ نهگر خوا بیویستایه نهیگیرا به
 وهستاو نهی وهستان... دروست کردنو پیک هاتنی نهو بوونهوهره لهسر نهو باره کی که
 هیه، دارشتن و هونینهوهی کومهلهی خوری بهم شیوهیهوکه لهسهریهتی، نهویه هوی
 نهوهستانی سینبر و جولان و بزوتنهوهی بهو راده ناهیستهیهو لهسر خو، نهگر هر
 جوړه گوران و جیاوازی یهک بیوایه سینبریش نهوهستا بهبی گوران و کهمو کورتی، نهگر
 زهوی چهسپان تر یان سست تر بوایه سینبریش بهگویرهی نهو نهبوو، خوا سینبری بهو
 جوړه فراهم هینا،

ئینجا ئەفرموی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ ئینجا خۆرمان کردوو بە رابەر و نیشانە لەسەر دەرکووتن و ناشکرا بوونی لەپیش چاو و هەست پی کردنی خۆی و ئەندازەی و بە بلاو بوونەوهو پەرەسەندن و گەڕانەوهو کەم کردنی، ئەوەتا هەر شتیکی سێبە دار کاتی لە سێبەر دا بێت ئەو شتە بە خۆی ی هەر رەنگیکی هەبی دەر دەکەون هیچی تر، بەلام کاتی خۆر هەلەت و تیشکی کەوتە سەری ئەو کاتە دەرئەکەوی کە شتی تره جیاوازه لەو شتە و رەنگەکی. ﴿ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا﴾ ئینجا ئەو سێبەرە ئەگەرئەوهو رای ئەکێشێنەوه بۆلای خۆمان کەم کەم و بەرەبەرە، ئەوەش بەپێی بەرز بوونەوهی خۆر، واتە واتە کاتی خۆر هەلەت و یەکەم جار تیشکی کەوت لە هەر شتیکی سێبەردار سێبەری بۆ فەراهم دینی بەرهو پۆژ ناوا تا ئەگاتە ئەو پەری رەدی ئەندازەی تاییبەتی، ئینجا بەرەبەرە کەم کەم ئەو سێبەرە ئەسپێنەوه و نایهێن تیشکی خۆر دیتە جینگای تا خۆر دەگاتە ناوهراستی ئاسمان، ئینجا لەویدا کەم بوونەوهی دواي دیت دەست ئەکاتەوه بە زیاد بوون و پەرە سەندن بەرهو پۆژ هەلات. فرموی: رای ئەکێشێنەوه بۆلای خۆمان، تا بی ئاگا بیدار بێتەوه و بە چاوی دل ئەو دەستە قودرەتە ئەبینی کە سێبەری فەراهم هینا بۆ سێبەر دار، ئینجا بەبی وەستان و وچان هەمیشە بە ناهێستە لە سەر خۆ جوولان و بزوتنەوه ئەکات بەو سێبەرە... بەرستی شینۆه و وینەي سێبەر کە لەپیش چاوه سەر لەبەیانى بەرهو پۆژ ناوايه و بەرەبەرە کەم ئەبیتەوه ئینجا زیاد ئەکات و پەرە ئەسینى بەرهو پۆژ هەلات، ئینجا لەکاتێکدا ئەبینی کە هیچی نامینی و لە پیش چاوی ئەبی بەخۆر ناوا بوونی خۆر، بەرستی ئەو وینە و شینۆه کە سال دوانزەي مانگ وابه پیش چاوهوه، ئیجگار شتیکی نایابه و جینگای سەر سوپمانه. بەلام بەداخوه زۆر بەدەگمەن خەلک بیرى ئی ئەکەنەوه، چونکە بەمۆی ئولفەت و دەق گرتنەوه هیزی هەست و ژیری لە ناستی کوژراوتەوه، لە بەر ئەوه قورئان سەرنجمان رانەکێشی و دل و هەستمان رنەوشینی تا بکەونەوه نیش و وریا ببنەوه.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لِيَاسًا وَالتَّوَمَّ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

دووم لهو پینچ به لگو نیشانه پووانه که لیره دا نهی خاته پیش چاو نه میه که لهم نایه ته دا نه فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لِيَاسًا﴾ خوا که سینه که له بر سوود و به رژه و هندی نیوه شهوی گیراوه به داشار دهرتان به تاریکی یه که ی به وینه و پو شاک و جل و به رگی که بکری به به ردا وایه، نهو شار دنه وهی هر چونی بو ته ندروستی به کار و پرسووده، هر وهما چند سوودی گشتی و تایبتهی تاییه، ﴿وَالتَّوَمَّ سُبَاتًا﴾ خوی گیراوه به وینه ی مردن له مه دا که هست و هوش ناهیلی و هیز و وزه کان له کار نه خات و په کی خه وتوو نه خات و له کار و فرمانه کانی ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾^۱ پوژی گیراوه به کاتی زیندو بوونه وه لهو مردنه بچکوله یه، بیگومان نهو مردنه بچکوله یه - واته خه وتن - هوی نارام و ناسایش و ته ندروستی و به بی نهوه گیل به رانی نه م زهویه ژیا نی نابی، هر وهما هه لسان له خه و خه بهر بوونه وهش پیویسته و به بی نهوه گوزهران نابکری، که واته پیویسته باش بیر که یه نهوه له م دوو به مره و چاکه ی خوا که به بی نهوک و دهسه لاتی خو مان خوا بو مان فرامه ده می نی سال دوانزه مانگ، پیویسته سوپاسی خوا بکه یین و چاوله بهری خو مان دهر بپرین بو ی، بیگومان نه م دوو به سر هاته به لگو و پابه رگی زور پوون و ناشکران له سر زیندوو بوونه وه له پاش مردنی گوره، پیویسته نیمه به بی هوش و بی ناگایی تینه پپرین به لایی نه م دوو به سر هاته دا که له هه موو خولانه وه و چهر خه یه کی زهوی دا هه می شه خو مان پیشان نه دات، نای چند شیرینی فرمو لوقمان به کوره که ی - درودی خویان له سر بیت: (کما تنام فتوقظ تموت فتحشر) واته چون نه خه ویت و خه بهر نه کر نیته وه هر وهما نه مریت و زیندوو نه کر نیته وه، به راستی وشه و رسته یه کی کورت و پر تام و مه زیه. سی یه لهو به لگو پووانه که نه یخاته پیش چاو مان له م پیشانگای بوونه و ردا نه میه که له م نایا ته دا نه فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ خوا که سی که بای نار دووه و نه ی نی ری به موورده در له پیش دم ره حمتی خوی وه واته نه و بارانه ی که به ره می پی رحم و به زه یی خوی به و سه راسر بیت و فه ری پی یه و جیهان و ژیا نی به بی نهو بارانی ره حمته نابی ناگونجی،

^۱ هندی له زانایان وشه ی (سیات) نه برین به سر نارام و ره حتی دا، یان به جوری له بی هوشی که رو نه کانه گیان له بهری نه م زهوی یه، و وشه ی (نشور) نه برین به سر بزورتنه وه و بلاو بوونه وه به زهوی دا بق نیش و کار و رقیی په یدا کردن. هر چه ندبم جوردهش نه گونجی، به لام نه وهی له ته فسیره که دلیه به هیز تر و پر سوود تره، و خوا خوی باش نه زانی.

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ هینا و مانه ته خواروه له لای ناسمان و لای سهرهوه ئاویکی زور پاک که پاکه و کهریشه ﴿لِنَحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مِّنَّا﴾ بۆ ئه می زیندوو بکهینهوه بهو ئاوه خاک و ولاتیکی مردوو، واته خاک و ولاتیکی وشک و برین و بی سهرزه زیندوو بکهینهوه بهو هه موو جوړه سهوزه و درخت و گول و گولزاره، ﴿وَنُشَقِّقَهُ رِمًا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَأْسًا كَثِيرًا﴾ بۆ ئه می له نیوان نهو گیانله بهرانهی که دروستمان کردوو نهو ئاوه دهرخواردی چهند جوړی له حوشت و ولاخ و مالآت و ناده میهکی زور بدهین و تیر ئاویان بکهین پی ی. واته ئه وانهی که کۆچهر و دانیشتووی دهشت و بیابانن که کاریز و کانی و چه شمه یان نییه و ژیانیان لهریوه له سر بارانه که دۆل و شیوه کانی پی هه ئه سسی و کۆ ئه بیتهوه بویان له حوز و جیگای چال و نزماییدا و ئه وانیش له ناو ئه خوئنهوه و بهوه گوهران نهکن. نهک وهک دانیشتوانی شار و دیهاتهکان که خواردنهوهی ئاویان له کانی و کاریز و جوگه و روبارهکانه. بیگومان ژیان له سر زهویدا له سر ئاوی بارانه ئیتر هر لهریوه وهکو ژیانی کۆچهر و دانیشتووی چۆل و بیابانهکان، یان له پاش ئه می چوو به ناو ناخی زهویدا و ئینجا بوو به کانی و جوگه و روبار، بهلام ئه وانهی که لهریوه ژیانیان له سر بارانه ئه وانه پاش ههست نهکن به نرخ و به زور گرنگی باران، ئه وانه چاوهروانی نهکن به جوړی ههست نهکن که گیان و ژیانیان بهستراوه پییهوه، چاوهروانی نهو بایه نهکن که ناسراوه به لاینهوه به پیشرهوی باران، کاتیک نهو بایه هلی کرد مرژه ئه بهخشن، وه ههست نهکن به رحم و بهزهیی خوا تیایدا، نهگر له وانه بن که خوا به شداری کردبن له بههره و بهخششی ئیمان و باوهردا. جا بههوی ئه ووه به تایبهتی باسی تیراو کردنی نهو جوړه ناده میانهی کرد که خویمان و ولاخ و مالآتیان لهو ئاوه ئه خوئنهوه و لهریوه ژیانیان له سر بارانه. له پاش پیشاندانی ئه م چهند پیشانگا بوونه وهریانه، له پاش باسی هاتنه خواروهی باران له لای ناسمانهوه که ولآت و ناده می زیندوو نهکاته و هبۆ لای ئه و قورئانهی که له ناسمانهوه هاته خواروه بۆ زیندوو کردنهوه و پاک و خاوین کردنی دل و دهروو و گیان. نهو قورئانهی که ژیانی پاک و خاوینی هردوو جیهان و پیوه بهستراوه که چی زور له ناده می مرژه بهخش نهبن به باران و بهلام مرژه بهخش نابن بهم قورئانه گهریه.

وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذْكُرُوا فَآيَةَ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ

قَرِيْبَةً نَّذِيْرًا ﴿٥١﴾

نه فهرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ﴾ سویند به خوا مه به سته کانی قورشان و نیشانه و رابه ره کانی نیمان گوری له نیواتن خه لکدا و به چهند جور و شیوه یه که ناراسته مان کردن و دامان به گوینچه یاندا، وه به چهند شیوه یه که سرنجمان پاکیشان و دواين له گهل ههست و هوش و دهر وون و ژیریان دا له هه موو کون و که له به ریکه وه چووینه ناو دهر وونیان و به هه موو هویه که خه ریک بووین بؤ نه مه ی دهر وونیان بیته جوش و په روش ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ بؤ نه مه ی بیر بکه نه وه و ته می و پینموونی و هر گرن... ﴿فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ که چی زور به ی ناده می سه رکیش و ملکه چی یان کردو و هیچیان نه کرد به رامبر نه و به هره و چاکه ی نیمه جگه له گوی پینه دان و دان پیا نه نان و. هه رچهند کار و فرمانی پیغمبر ﴿ﷺ﴾ و نه و نه رکه ی خرایه سه ر شانی نیجگار گه وره و گران بوو، به لام خوا منته ی نه می به سه ردا، چونکه نیازی خیری پی ی بووه له و کاره گه وره یه دا، ویستویه تی که بگات به پله ی هه ره به رز له هه ردو و جیهان دا گه وره تر و به ریز تر پاداشت و هر گزیت، نه فهرموی: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرِيْبَةٍ نَّذِيْرًا﴾ نه گه ر بمان ویستایه له هه موو شاریک دا پیغمبر نیکنان ره وانه نه کرد تر سینهریان بیته، نه و کاته نه رکی سه ر شانی تو سووک نه بوو، به لام به و جوره مان نه کردو تو مان به ته نیا کرد به پیغمبر بؤ سه ر هه موو ناده می و جیهان بؤ نه مه ی شایان بیته بؤ نه و ریز و پله ی به رز و پاداشته زور گه وره به هوی هه لساند به و کاره زور گه وره یه. که واته نه و نه رکه ی خراوته سه ر شانی گه وره ترین به هره و چاکه ی خویه به سه ر یه وه و پیویسته له سه ری سوپاسی خوا بگات و هه لسی به مافی نه و به خشش و به هره یه، نه وهش به تیگوشان و به ریه ره کانی له ریکای بلو کرد نه وه و چه سپاندنی نه و په یامه و ناینه ی که پینی پوانه کراوه.

نقد له زانایانی ته فسیر نه فهرمون: مه به ست به راناری (ه) بارانه له بهر نه وه نزدیک ترین شته، و قورشان له م شوینه دا باس نه کراوه، به م جوره ش نقد جوانه. به لام له م کاته دا دل به نارام و به میتر بوو له گهل نه و رایه که نه لی: نه گه پیته وه بؤ قورشان له بهر نه وه به و جوره ته فسیرم کرده وه، خوا خوی باشر نه زانی.

وَمَكَوْئُهُ فَرَمُوهُ: ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكُفْرِينَ﴾ كهواته به گویای کافر هکان مهکه لهوهی داوای نهکن لیت و نهیانهویت یه کوهی لهگهل یان. خوگره و دریان پارهسته ﴿وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ تیکوشان و بهر بهر هکانی یان بکه بهو قورئانه و بهتیکوشان و بهر بهر هکانی یهکی زور گوره. واته نهوان بهه موو هیز و توانایهک تیکوشان نهکن بو بهرگری و بهر ههستی نهو نایهی تو. توش بهرام بهر نهوان بوسته و بهرگری نهوان و پیلانه که یان بکه به رفتر کردن به قورئان و خویندنهوهی قورئان بهسریان دا که نهو هه موو تیخوپرین و ترساندن و داچلکاندن و پهند و ناموزگاری و بهل گهو پهری پوون و ناشکرای تیا هیه، ههروه ما گیرانهوهی سهرگوشته و بهسرهاتی بهد بهختی و دوا پوژی رهشی بسی باوره هکانی گهله رابردووه هکانی تیدایه، نه م بهر بهر هکانی و تیکوشانه شتیکی زور گوره بو، چونکه همول دان لهگهل نهزنان و نهفاماندا نهکی گران تره له شه ره شمشیر له گهل یان. بئجگه لهوهش لهو کات و چه رخی مهکه دا که ژماره ی نیمان داران زور که مو لاواز بو، کافر هکان لهو پهری دهسلات و بافیشی خو یان دا بوون، لهو کات دا بهر بهر هکانی ی چلان و بهر چهلانی نیجگار سهخت و گران بووه و کهسیکی دل گهروهی بههیزی وهک پیغمبر (ﷺ) نه بی هیچ کهس بهر گهی نهوه ناگری، بهلام بیگومان نهو چه که که خوای گوره دابوویه دهستی نیجگار بهکار و چار نهکراو بو، دل نهرونی هه مووی هینا بوونه له رزه بو بو به بومله رزه له ناو دل یان دا و نه یان نهزانی چ هویهک بهکار بهینن بو بهرگری کردنی. تمنانهت که یشته راده یهک گهروه سهروه کانیان نه یان وت به جه ماوهری خهکی ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِیةِ لَعَلَّكُمْ تَتَلَبَّوْنَ﴾ واته گویمه گرن لهم قورئانه و له کاتی خویندنیدا بیکن به ههرا و بهزم و هوسه و چه پله لیدان به لکو زال بن به سهری دا. نه م وتهی نهوانه نیشانه یهکی پوون بو و له سهر نهو بیم و ترسه ی که لینیان نیشته بوو بهرام بهر بهم قورئانه و کار کردنی له سهر

دەرۋونى خەلكىدا، ئىس سەرۋىكانە كە بەس جۆرە خەمى خەلكيان لى ھاتىبو مەترسى
 خۇشيان بوو كە قورئان كارىان لى بكات و رايان بگىشىت بۇ لاي خۇى. (ئىبن و ئىسحاق)
 ئەگىرىتەو لە زەھرى يەو كە ئەبو سوفيان و ئەبو جەھل و ئەخنەس كوپى شورەيق ھەر
 كام شەوئك لە مالى خۇى دەرچو بە بى زانىنى ئەوانى تر كە بچى گوى بگىرت لە
 پىغەمبەر (ﷺ) كاتىك قورئان ئەخوئنى بە دەنگى بەرز لە شو نوئزدا، ھەر كام لەو سىانە لە
 لايەكەو دا ئەنىشى بۇ گوى گرتن بە بى ئەمەى بە يەكتىر بزائن، ئەمىننەو تا بەيانى گوى
 ئەگرن، ئىنجا كاتى بلاۋەى لى ئەكەن و ئەگەرىنەو ھەر كەس بۇ مالى خۇى لە رىگەدا
 ئەكەن بە يەك، و كاتى كە بە حالى يەكتىر ئەزائن دەست بە مەنە و لۆمەى يەكتىر ئەلئىن: جارى
 تر كارى وا ئەكەن، ئەگەر نەفام و ھەرزە بە شتى وا بزائن ئىو ئەبىن بە ھۇى سەرتىك دان و
 دل گۇزائىان. ئىنجا شەوى دووم ھىچيان خۇيان پى ناگىرى و ھەر وەك شەوى يەكەم لە مال
 دەر ئەچن و تا بەيانى گوى ئەگرن و لە پاش گەرانەو لە رىگادا بە يەكتىر ئەزائن و ھەر وەك
 يەكەم شو مەنە و لۆمەى يەك ئەكەن و برىار ئەدەن ئىتر كارى وا ناكەن، بۇ شەوى سى يەم
 عەينى شت روو ئەداتەو و ئىنجا كە ئەكەن بە يەك چەيمان ئەدەن بە يەكتىر كە ئىتر شتى وا
 روونادات لىيانەو، ئىنجا بلاۋەى لى ئەكەن، ئىنجا لە رۇزدا ئەخنەس دار دەستەكەى ئەگىرى
 بە دەستەو و ئەچى بۇ مالى ئەب سوفيان و پىئى ئەلى ئەبو جەنزە ھەوالم بەھرى لە راو
 باوھرى خۇت دەر بارەى ئەوەى لە محمدت بىست، ئەوئىش ئەلى: ئەبو سەعلەبە، سوئند بە
 خوا شتىكم بىست ئەمزانى و تىئى ئەگەئىشم و ئەمزانى مەبەست چىبە پى يان، ئەخنەسىش
 ئەلى: مئىش ھەروا بووم سوئند بەوەى كە سوئندت پى خوارد: ئىنجا لاي ئەو ھەل ئەسى و
 ئەچى بۇ مالى ئەبو جەھل و ئەوەى كە وتى بە ئەبو سوفيان بە ئەوئىش ئەلى: ئەبو جەھلىش
 لە وەلامدا ئەلى: چىت بىستەو لە محمد؟ ئىمە و تاقمى بەنى عەبجو مەناف ھەمىشە ئازاۋە
 و بەر بەرىكانىمان بوو لەسەر ھۇى شەرف و بەرزى، ئەوان نانئان داوہ بە خەلكى ئىمەش
 نانمان داوہ، ئەوان و لاخى سوارىانلا داوہ بە خەلكى و خەلاتى خەلكيان كىر دوو ئەمەش

کردوومانه، هتا له هه موو شتی کدا یه کسان بووین و ریکیان وهستاین، ئینجا ئیستا نهوهان
 ئهلین: پیغه مبه ریکمان لی پیدا بووه که له ئاسمانه وه سروشی بو دی، جا ئیغه له کوی
 بگهینه نهوه؟ سویند به خوا هرگیز باوه پی پی ناهینین و بروای پی ناکهین!! ئینجا
 نهخنهس هل ئهسی و به جینی نههیلئ.

ئا بهر جوهره زوره زامیان نهکرد له گهل خویاندا نهک سوژ و مهیلی پیدا بکهن له گهل
 قورئاندا و داگریان بکات!! بیگومان لهم قورئانه دا نهوهنده شتی راستی سروشتی بی گری
 و سووک و ئاسان هیه که دل و دهروون نهگهیهنی به سهرچاوهی حق و حهقیقهت، کهواته
 مله جهری ناکری له ئاستی - مهگر نه بوجه هلیتی به کار بهینری - و ههروهها نهوهنده شتی
 نایاب و سامناک و سهرسوهر هینهری تیایه له وهه موو سهر گوزه شته و شیوهی موژده بهخش
 و ترسینهری بوژی دوایی و شیوهی شیرین و دل رفینی پيشانگای نهه بوونه هره. لهو
 بابه تانه نهوهنده شتی تیایه که دل و ههست نههینیتته جوش و له رزه و خوی بو ناکگری
 بهرامبهر نهه قورئانه گهوره و به فهره. مهگر نهو دلانهی که سمهسایان لی براره و بهههچ
 رهنگ پوناکیان تیایه. لهههندی کات دا ریک نهکهوی ته نیا سوره تی، بهلکو ته نیا نایه تی
 نایه تی به جارئ دل و دهروونی ئاده می نههینیتته هه شوکه و داگری ئهکات و چوار دهوری
 لی نهگری بهوینهی له شکرکی زوری بههیز!! کهواته نابی سهرسوهر بهینئ لهوهی کهوا
 فه رمانی دا به پیغه مبه ر(ﷺ) که بهم قورئانه تیکوشان و بهر بهر هکانئ بکات له گهل کافرهکان
 دا که نهو که نهو هه موو مل هوهر و سهرکی شان هیان تیا بوو، چونکه بههیز و چهکی
 بهر بهر هکانئ ی نهکرد که چار نه کراوه و نه بی هه سهرکهوی زال بیی. مه رچی نهو
 سهرکهوتن و زال بوونه نهوه نیه که نه بی ته نیا به دهست پیغه مبه ره وه(ﷺ) بیئت و به کار
 هینهری نهو بیئت، بهلکو هه رکهسی تریش له هه ر چه رخی کدا و له هه ر لایهک و بهرامبهر هه ر
 دوژمینی به کار بهینری هه رپاشه بوژی زال بوون و سهرکهوتن مسوگه ره به مه رچی بهر یکی
 بهیره وی پیغه مبه ر بکری له به کار هیانیدا.

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴾ (٥٦)

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴾ (٥٧)

چوارم لهو بهلگه و نیشانه بوونانهی نهم پینشانگایهی بوونهمره که لیلهدا نهیخاته
پیش چاو نه میه که لهم نایاتدا نه فرموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ ﴾ خوا که سیکه که دور جوړ
ناوی زور و فراوانی دروست کردوه و فرامهی هیان که نهو دو جوړهش جیاوازن بهم
شیوهیه: ﴿ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ ﴾ نه میان ناویکی شیرینی خوش گهره ی تینوو شکینه. ﴿ وَهَذَا مِلْحٌ
أُجَاجٌ ﴾ نه میان ناویکی تفتی تاله، که مبهست به یکه م ناوی نهو هموو پووباره گهره
گه ورانهن که همیشه دین و دهرؤن و پیک هاتوون له ناوی چه شمه و کانی و کاریزه کان و
کاتی نهوانه گهره بوون پیان نهوتری: دریا، مبهست به دووم ناوی نهو هموو دریا
لوشیه که پووباره کان نه ریژنه ناویان. نهو دو جوړه ناوه فراوانه له وهتهی خوا دروستی
کردوون هر له سهر بار و سروشتی خویان ماونه تهوه و هیچ کام ناگورین بهوی تر و هیچ
کام زال نابن به سهر به کتردا بن به ته نیا جوړیک ﴿ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا ﴾ بهرگر و بهرهلستیک
گهره ی فرامه هیناوه له نیوان نهو دوو دریا دا ماوه یان نادات له زال بوونی هیچ کام
به سهر نهوی تردا. ﴿ وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴾ هر وه ها له نیوان نهو دو اندها درایه تی و بیزاری له یه کتری
فرامه هیناوه به وینه ی دوو کهس که زور دژ و بیزار بن له یه کتر که به پی ی باوی عهره ب
به وشه ی ﴿ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴾ بیزاریه کیان دهر نه بن و داوی دوور کهوتنه وه نه کن و هرگیز
یه ناگرن، واته نهو دوو جوړه ناوه فراوانه هر کام له جیگا و شوینی خویاندا نوووساون
به بار و سیفتهی تایبه تی خویانه وه و هرگیز لینی جوی نابنه وه، نیتر با جیگا و شوینیان
نریک له یه کتره وه، با بگن به یهک و ناوی شیرین له شوین و جیگای خویدا هر شیرینه و
خوا هیشتویه تیه وه بوژیانی ناده میو گیانه بهرانی و وشک و گیاو درخت و کشتوکال،
هلاوه ها ناوی سویر و تالیشی هیشتوه ته وه بهو شیوه له جیگا و شوینی خویدا له بهر چند
سوودو بهرژه وه ندیه کی که زوری له شوینی تایبه تدا باس کراوه، که واته دروست کردن و
هیشتنه وه ی نهم دوو جوړه ناوه هر چونی چاکه و بهر هیه کی زور گهره و گرنگن،
هر وه ها نیشانه و بهلگه یه کی روون به سهر نهو دهسته قودرته لیزانه که فرامه می هیان و
له سهر باری خویان هیشتویه و بهرهلستیک به تینی خسته نیوان بو بهرگریان یان له سهر

کیش و زال بوونی هیچ کام به سهر نهوی تردا، ئیتر نهو بهره لسته بریتی بیئت لهو نه اندازه زهوی و وشکیه ی که خستوو یه تیه نیوان رووبار و ده ریاکان یان بریتی بیئت له بهرزی و نرمی جیگا و شوینه کانیا که زورتر جیگای رووباره کان بهرتره له جیگا و شوینی ده ریاکان، یان نهو بهره لسته بریتی بیئت له هه لر شتی تریش، به کورتی: هه رچه ند ئاو به پینی سروشتی خوئی - بلاو کهر و داپوشهره، که واته نه بوایه بهو پینیه ده ریاکان به تایبه تی ده ریا لوشه کان که ئیجگار گه وره و فراوانن و ده وری هه موو وشکی ولاتیان داوه - نه بوایه هه موو ولات و وشکی ببوایه به ژیره وه و هیچ شتی به ده ره وه نه مایه، به لام خوا کاریکی بو وای کردووه که نهو ده ریا و ده ریا لوشانه سه رکیشی ناکه ن و رووباره کان داگیر ناکه ن ته ناته له کاتی مه د و جه ریشدا که به هوئی هیزی راکیشهری مانگه وه پهیدا نه بی، چونکه نهو مه د و جه زهش له راده یه کی میانه و تایبه تیدایه به گویره ی دووری مانگ که له راده یه کی تایبه تی گونجاو و شیاودایه. وه کو به روونی باس کراوه له کتیبی (العلم یدعو للإیمان) دا.

له پاش باسی ئاوی ئاسمان و رووبار و ده یا ئینجا دیته سه ر باسی ئاوی (نوتفه) که پینجه می نهو پینج نیشانه و به لگه روونانه یه که لیسه دا سه رنج را نه کیشی بویان، نه فه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ خوا که سیکه که ئاده می دروست کردووه لهو ئاوه تایبه تی یه ناسراوه که پی ی نهوتری (نوتفه) ﴿فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئینجا کردوو یه تی به دووبهش: ئیرینه که نه سه ب و نه ژاد به هوئی نهو پهیدا نه بی و بهو نه ناسری میبینه که خزمایه تی ژن و ژن خوازی به هوئی نه وه وه بهو نه ناسری. ﴿وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ خوا ی تو همیشه به تواناو ده سه لات، نه وه تا له یه ک که ره سه وه یه ک ماده و یه ک شت نهو ئاده می دروست کردووه بهو هه موو نه ند ام و هیز و وزه ی جیاواز و نهو هه موو کوئه ند امی سه ر سوپهینه ر نهو هه موو شته جیا جیا نه که زوره یان دوور و جیاوازو دژی یه کترن. به لی بهرستی ئاده می زور شتیکی نایابی سه ر سوپهینه ره، پهیدا بوونی نه م گیان له به ره لهو ئاوه

نه م نایه ته به دوو جوئی تریش ته فسر کراوه ته ره، جوړکیان زور دووره له ژیری به وه، که واته باسی نه که ین چاکه، نهو جوړه کی تریان نه مه یه: مه به ست به ده ریای شیرین رووباره گه وره کانه به وینه ی دجه و فورات، یان نیل نه پرتنه ناو ده ریای گه وره و چه ند میلی نه پرتن له ناوی دا و له تی نه که ن و به بی نه مه ی تی که لی یه کتر بین و تام و رهنگی رووباره کان بگرتی و له گه ل نه وه دا به سروشت نه بوایه به گورجی تی که ل بیونایه، نه م جوړهش هه رچه ند راسته و شته که بهو جوړه یه، به لام نه وه به لگه یه کی به هیزنی یه تا خوا سه رنجی بهنده کانی بو راکیشی.

تایبہتی یہ زور نایاب تر و گرنگترہ لہ پیدابوونی ٹوہ موو سہزہ و درخت و کشتوکالہ
 لہ ناوی باران، چونکہ لہ ناو دہیان سہدان سیل - کہ شاراونہ تہوہ لہ تنیا نوختہ یہک لہ ناوی
 پیاو - تنیا سیل کی تووی پیاو یہک ٹہگری لہ گہل تنیا سیل کی گہرای نافرت لہ مندال
 دان دا، لہو دوانہ ٹہم ٹادہمی یہ پیک دیت کہ نایاب ترینی ہموو گیان لہ بہرانہ!! لہو ہموو
 سیلانہو لہو ہموو گرایانہ کہ وینہی یہکن ٹوہ ہموو نیرو می یانہ پیدا ٹہبن لہو رنگہی
 تایبہتی یہی خوبیانہوہ کہ ہتا بیر لیبکرتتہوہ ہر کہمہ، ہیچ کہس لہو نہینہ تیناگات،
 زانینی ہیچ ٹادہمی یہک پہی بہوہ نابات و ہوی ٹوہ نازانی. چونکہ بہ ہیچ رنگ ہست
 ناکری بہ ہیچ جۆرہ جیاوازییہک لہ نیوان ٹوہ تو و گہرایانہ و ٹوہ کەرہسانہ لہ تاقمیکیان نیر
 پیدا ٹہبی و لہ تاقمیکیان می، بہراستی ہر کہس دانا بیت ہیچ شتی نالی جگہ لہوہی کہ
 خوا ٹہ فرموی: ﴿وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ ٹہ گہر یہکی بیہوی بہ وردی تیفکری و بیر بکاتہوہ لہو توڑہ
 ناوہ کہ ٹہم ٹادہمی یہی لیڈروست ٹہکری سہرگردان ٹہ بیت و سہرہ سوپی توش ٹہ بیت
 لہو لیزانی وردہ کاریبہی بہ کار ہینراوہ لہو ہموو ٹہندام و کو ٹہندامانہی ٹادہمی دا، لہ جی
 کردنہوہی ٹوہ ہمووہ و داشاردنی لہ ناو ٹوہ سیلی تو و گہرادا کہ ہلگری ہموو ہیز و
 وزو دروشم و شیوہی دایک و باوک و خیزانن، لہ پاش جی گرتنہوہ و داشاردنی ٹوہ ہموو
 شتہ لہو دوو سیلہدا، نینجا ٹوہ ہموو کەرہسہیہ پەرہی سہند و کەرہسہی ہموو شتی
 ہرٹہو شتہی لی فہراہم ہات و نہگورا و تیکہ لیکہرہسہی شتی تر نہبوو، بو وینہ:
 کەرہسہی چاو چاوی لی فہراہم ہات لہ شوینی تایبہتی خوی دا، ہروہا ہموو کەرہسہی
 ہموو ٹہندامہکانی ترا!! ہر کہس ٹہیہوی بہدریژ تر بدوی لہم بارہیہوہ با سہرنجی کتیبی
 ﴿الانسان لا يقوم وحده﴾ بدات^۱ لہم کاتہدا ٹہم بہلگہ و نیشانہ پیشان دا کہ ہرکام لہوانہ
 بہسہ بو ہر کہس چاوی دل کی کویر نہبی و ہرکام لہوانہ شایہ تیکی بہہیزہ لہسہر ٹوہ کہ
 تہنہا خوا خواہیہ و ہموو کارو باری بہدہست ٹوہ و ہیچ کہسی و ہیچ شتی تر لہرستی دا
 ہیچ بہدہست نیبہ. لہم کاتہدا باوہر و کردہوہی ناپہواونارستی بت پەرستہکان پیشان ٹہدات،

^۱ بہ پی پی تہفسیرہ کہ مہبست لہ وشہی (بشرا) تیرہی ٹادہمی یہ و بہ نادیاربی فرموی بو گہ باندنی ریز و گرنگی ٹوہ
 دروست کراوہ، رایہکی تر ہہیہ کہ مہبست پی پی ٹادہمی و مہبست بہو ناوہ ناویکہ کہ قورہ کی ٹادہمی پی شیلرا،
 یان مہبست تیرہیہ کہ کہ ٹادہم و ہموو ٹہولادہ کانیش ٹہ گرتنہوہ، لہم کاتہدا وشہی (من) بو دہست پی کردنہ.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ﴿۵۵﴾ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

ئەفەرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ ئەوانە تێپەر ئەکەن لەخواو جگە لەخوا شتی ئەپەرستن کەسودیان پێ ناگەیهنی کاتی ئەی پەرستن و هیچ زیانیکیان پێ ناگەیهنی ئەگەر ئەی پەرستن، واتە ئەو بت پەرستانە تا ئەو پەدییە نەفام و نەزانن و بەد کردارن خوا ناپەرستن کە هەموو سوود و زیانیان هەموو شتیان بە دەست ئەوه و شتی تر ئەپەرستن کە هیچی بە دەست نی یە. ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ کافر- هەموو کافرێ- کە ئەو بت پەرستانە بە شیکن ئی هەمیشە کۆمەکی کەرە لەسەر دوژمنایەتی و جەنگ و سەرکێشی لە خوا ی پەروردگاری خۆی. کۆمەکی کەرە بۆ شەیتان بەهۆی گۆی رایەنی و شوین کوهوتنی شەیتان و لادانی لەبەندە ی و شوین کوهوتنی خوا ی خۆی. ئەم کافرە بەد بەختە دژی خوا هەلنەستی و جەنگی لەگەڵ ئەکات بەم ڕنگە دژی ئایینی خوایە و دژی ئەو بەرنامەییە کە خوا دایناوه بۆ ژبانی ئادەمی، کەواتە هەر کات دژی پیغەمبەر و پەیامەکە ی بێت و ئەو کاتە دژی خوایەو وەک لەگەڵ خودا بجەنگی وایە و خوا ئەبێتە خوات ئەبێتە خاوەنی ئەو جەنگ و ئاژاوه. ئینجا پیغەمبەرەکە ی دل ئەوای ئەکات (ﷺ) و ئەرکی سەرشانی سوک ئەکات، ئاگاداری ئەکات کە هەرکات هەلنەستی بە پیویستی سەر شانی خۆی کەبیرتی یە لە مۆژدە دان و ترساندن و تیکۆشان لەگەڵ خەلک دا بەو قورئانە ی بۆی نێراوه، هەرکات هەل نەستی بەم پیویستی یە نیتەر هیچی ئی داوا ناکەین و هیچ گۆی ی نەبی لە دوژمنایەتی و سەرکێشی کافرەکان. چونکە ئەو کاتە خوا خاوەنی کارەکە یە، کەواتە هەر پشت بە خوا خۆی ببەستی، خوا ئاگادارە بە گوناھو تاوانی بەندەکانی،

ئەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ تۆمان پوانە نەکردوو مەگەر بە موژدە دەر و ترسینەر. واتە هیچی تەرت لەسەر نی یە تەنھا بۆ ئەو پوانە کراوی. ئەم نایەتە مەکەیی یە و لەو چەرخەدا فرمان نەدرا بەجەنگ و کوشتار لەگەڵ دوژمنان دا. ئەوەش لەبەر چەند ھۆیک بوو خوا خۆی باش ئەزانی، بەلام چەند ھۆیکە بوو خوا خۆی باش ئەزانی، بەلام چەند ھۆیکە ناشکران بۆ ئیمەش: یەکی لەو ھۆیانە ئەمە بوو کە لە چەرخێ مەکەدا گەرنگ تر و پیویست تر نامادەکردن و زۆر کردنی چەند کەسی بوو کە ئەو نایین و باوەرە تازە جینگیر ببی لە دەروونی دا و دەرکەوی لە پوشت و کردەوی دا بە جوژی ببن بە نوینەر و ناوینە یەکی بنگەرد بۆ ئەو نایین و عەقیدە تازەییە، تا ئەوانە ببن بە بنەرت و پایە بۆ دروست کردنی گەلی بی لەکە ی موسوڵمان و ئیسلام کاربەدەست و بەرپۆبەر و چاودیری بێت. یەکی تر لەم ھۆیانە ئەمە بوو: با لەیەکەم جارەو موسوڵمان نەکەونە ئاژاوە و خوین پژیی لەگەڵ قورەیش دا بەھۆی ئەووە بەتەواوی بتارین لەئیسلام و دلیان داخوری قوغل بدری لەناستی ز یەکی تر لەم ھۆیانە ئەمە بوو بیریاری خوا لەسەر ئەو بوو کە زۆر بەی قورەیش دینە ژیر سایە ئیسلام ئیتر پیش کۆچ کردن بۆ مەدینە، یان پاش کۆچ کردن تا پۆژی فەتخ کە بەتەواوی ئالای ئیسلام لەسەر مەکە ھەل کرا. کەواتە نە ئەبوو کوشتار پوو بدات ئەوانە کەسیان ئی بوکوژی. کەواتە فرمانی پیغەمبەر (ﷺ) لە مەکە تەنیا موژدەدان و ترساندن بوو، بیجگە لەو لە مەدینەش و ھەموو کات دا فرمانی پیغەمبەر و ناوکەو ناوہ پۆکی پەيامەکە تەنھا بریتی بوو لە موژدەدان و ترساندنە. بۆ پاراستنی باوەرداران تازوریان ئی نەکرئ و سزا نەدرین لە سەر ئەو نایینە کە گرتیانە گەردن، کەواتە بیریاری ئەو نایەتە مەکەیی یە بۆ چەرخێ مەدینەش بوو.

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيْنَا سَبِيلًا﴾^۱ نهی پیغمبر بلی: من داوای هیچ پارهو پول و کری یهکتان لی ناکم لهسر رگه یاندنی نهوی که پیم سپیراوه له لایهن خواوه مگر کری یهکم نهوه بیئت هریهکی ویستبیتی رینگا بداته بهر بولای خوی خوی نزدیک بکاتوه له خوا به باوهر مینان و گوی رایهلای بؤ نهو نایینهی پی ی پرهوانه کراوم، واته من تنها داوای نهوه نهکم له خه لکی. نهو کرده وهیهی به شیوهی کری پیشدان دا لهم پوهوه که زور مبهست و نامانجی یه تی، بیگومان پیغمبر (ﷺ) به شماره له نهجری نیمان و چاکهی نومهدا به بی نه می هیچ کهم و کوریه که روبکاته نهجرو پاداشتی نهوان. نه فرموده یه نهمانه ی خواره وه پیشان نه دات:

۱- دلنیا کردن لهسر پاک و خاوینی بانگ کردن و رگه یاندنه کی له نیازی هیچ جوره دهست کهوت و مبهستیکی نه م جیهانه و دور خستنوهی نهو گومانه.

۲- دهرخستنی نهو پهری سوژو بهزی به خه لکی دا. نهوه تا سوود و قازانجی خوی بهوه دانا که خه لکی بگن به نهجر و پاداشتی خوا و پزگاریبن له توله و سزای.

۳- نه بی نهوانه ی بهر نیازی پیغمبردا (ﷺ) نهرون و خه لکی بانگ نهکن بولای خوا نابی هیچ سوود و نامانجیکی نه م دنیا یه یان مبهست بیئت و نابی به داوای دهسکه وتیک و کوکردنه ویدارایی و سامان دا بگهرین.

نه م نایینه پاکه و بهو جوره سوک و ناسان و بی نه رکه، نهو که سهی دینه ژیر سایه ی، داوای هیچ کری و باجیکی لی ناکری، هیچ دخولیه و مانگانه ی لهسر دانانریت، هیچ نهز و قوربانیه کی لهسر نی یه پیشکشی بکات لهسر و هرگرتنی له ریزی گهل و کومه ل دا، به بی نه می هیچ کهس خوی بکات به کاهینی و واسیته و کری و هرگری. به لکو خوا خوی هه مووانه نایین و بهرنامه ی ناردوه بوه مووکه خویان به خویان به نازادی و سر بهستی بیگر نه گهرن.

^۱ به پیی تهفسره که نیستمنای موته سیله و نذر له زانایان نه یکن به مو تقطیع، واته به لام هرکهس نه یه وی مال و سامان بهخت بکات له ریگای ره زامه ندی خوادا بؤ نه می بکات به نهجرو پاداشتی خوی لای خوا، هرکهس خوی نهوی نه وی ده ی با بیکات. به م جوردهش ریگ و جوانه، به لام نهویان به میز تر و له دل دا جیگر تره، خوا خوی باش نه زانی.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بُدْءَ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ﴾ نهی پیغمبر پشت ببهسته بهزیندوویهک که نامری به پاک و خاوینی رایگره له هر شتی کنیشانهی کم و کوپیه و شایهنی خویهتی نی یه لهکاتیک دا سوپاس و وهسف و سهنای بکه بههموو سیففت و نیشانهی گهرهیی و تیر و تهوای یهوه که شایهنی خوی تاک و تمنیایه، بینگومان بیجگه لهخوا نیت هر زیندوویهک مردوه، چونکه بهرو مردن نهروات، کهواته مانهوه نی یه بو هیچ زیندوویهک جگه لهو تاکه زیندووهی که مردنی نی یه و هورگیز مردن روی تی ناکات، بینگومان پشت بهستن به زیندوویهک که پورژنیک له پورژان نه مریت و بیج گیان نه بی پال دان و پشت بهستنه بهشتی که نهروخی خوختنه سایه و سیبهری نهروا و نامینی. واته نهی پیغمبر واز بینه لهوانهی که مرده و ترساندن کاریان لی ناکات و لی یان گهری بو زیندوویهک که نامری و ناگاداره به گوناوه تاوانی نهوانه و هیچ شتیکیان شاراهه نیه لی ی ﴿ وَكَفَى بِهِ بُدْءَ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴾ بهسه که نهو خوا زیندووه ناگاداره بو هموو گوناوهی بهندهکانی ﴿ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ﴾ نهو زیندووه که سیکه ناسمانهکان و زهوی و هرچی وا له نیوانیان دا دروستی کردن له شهش پورژا. بینگومان نهه شهو و پورژانی نیمه لهپاش دروست کردنی ناسمانهکان و زهوی پهیدا بوون، کهواته ناشکرایه که نهه پورژانه مه بهست نین، له بهر نهوه زور له زانایان نه فرمون: مه بهست چند ماوه و کاتیکه به نه اندازهی شهش پورژا لهه پورژانی نیمه، به لام باشت نه مه یه بلین: مه بهست به مانه پورژهکانی تری خوان که خوی نه زانی چون و ماوه و نه اندازه یان چندیکه. هر چون مه بهست بیت و پیشان نه دات که نهه بونه و مره به یهک جار نه گه یشتوته نهه باره و شیوهی نیستا، به لکو چند تهو و باریکی به سردا هاتوه و چند قوناغیکی پی بریوه نهوش له بهر هوو په یوه ندیهک که خوی نه زانی، نه گینا بو خوا هیچی تی نه نه چوو، هیچی پیویست نه بوو جگه لهوه مهیل و خوا هیش روی تی بگردایه و بیفرموایه ببه، نیت دهست به جی به بی دواو بهر پهیدا نه بوو،

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلَ بِهِ عِبَادَهُ قَالَ وَمَا لَهُمْ لَوْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ إِنَّ الْعَرْشَ لَشَدِيدٌ ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا

الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ تُفُورًا ﴿٦٠﴾

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ وشهی ﴿عرش﴾ لوزمانی عه رب دا بریتی یه له تهختی پادشا و لهزمانی شهرعدا بریتی یه له دروست کراویکی که گوره تر و فراوانه بو هه مو ناسمانه کان و زهوی، فرمان و بریاری هه مو کاروباری بونه وهر لهویوه دهرنه چی، ههروه ها وشهی ﴿استوی﴾ لهزمانی عه رب دا بریتی یه له دامه زواو، جینگیر بوو نارامی گرت. دیاره بهم جوړه به هیچ رنگ به کار ناهینری بو خوا به لای هه مو موسولمانانه وه، به لکو شتی تر مه به سته، جای له بارهی نهو مه به سته وه دوو پ هه یه له ناو موسولمانان دا لهم نایه ته و له نیو هه مو نایه ت و حه دیسی تر که پییان نهوتری ﴿متشبهات﴾ به گویره ی دیمه ن و پوالتکه یان بو خوا دهست نادهن، وکو ﴿وجه، ید، قدم، عین، ... هتد﴾ له بارهی نه مانه وه رای یه کهم که بریاری چین و تاقمی پیشوی نه م نه ته وه ی له سه ره - السلف - نه مه یه دیاری کردنی مه به سته که یان حه وانه ی خوا نه کری و نه بی باوه ر بی پی یان به و جوړه ی خوا نه یه وی. رای دووه م که بریاری تاقم و چینی پاش تاقمی یه که می له سه ره - خاف - نه مه یه: هرکام له مانه مه به سته کی شایانیا ن بو باس کراوه. جا له سه ر نه م رایه مه به ست به م پرسته یه پوون کردنه وه ی نهو په ری ده سه لات و بلندی و زالی خویاه به سه ر هه مو شتی کدا و ته و او بوونی هه مو کار و باری نه م زهوی و ناسمانه یه ﴿الرَّحْمَنُ﴾^۱ واته نهو خوا زیندووه ی که ناسمانه کان و زهوی دروست کرد و زال و به ده سه لات به سه ر هه مو شتی ک دا، نهو خویاه زور به زه ی داره ﴿سَأَلَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ نینجا به و خویاه و به هوی نه وه وه پرسیار بکات که زاناو ناگاداری. واته نهو خویاه ی که ناسمانه کان و زهوی دروست کرد زاله به سه ر هه مو شتی کدا

^۱ په پی تی ته فسیره که وشهی ﴿الرحمن﴾ خه به ره بق مبتدایه کی لابر او، رسته که بق مدح و سه نایه و سیفته تی تری شیرینی پیشان نه دات. به (۵ - ۶) جوړی تریش ترکیب کراوه، به لام هه مو هر یه که مه به ست نه گرتیته وه.

و بهزهیی فراوانه، نه گهر پرسیار بکهیت ئی بیگومان پرسیار نه کهیت له زانایه که ناگاداره بهسه ره موو شتیکیدا هیچ شتیکی ئی شاراره نی یه، نه لهزهوی و نه له ناسمان، کهواته هرچونیک بهدهسهلات و بهزهیی داره، ههروهها ناگاداریشه و هه ره شو شایانه پشتی پی بیهستری له گه ل نهوه دا که شو خویبه بهو جوړه کهچی مل هوږ و دهم درینژی کهران بهرامبه بانگ کردنیان بو پرستنی شو خویبه بیزاری دهر ئه پرن و به شتیکی بی نرخی سهیر نه کهن و پرزی شو خویبه یان بهلاوه نی یه وهکو ئهم فرموده یهش پونی نه کاتهوه:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ کاتی بوتری بهوانه سوژده بهرن بو شو خویبه ی بهزهیداره ﴿قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ نه لاین: ﴿رحمن﴾ چی یه؟ واته ئیمه شتی وا ناناسین، چونکه شو شو ناوه بهفه ره یان بهکار نه نه هینا بو خوا، یان لایان وابوو مه بهست پی ی خوا نیه، له بهر نهوه نه یان وت به پیغه مبهسر ﴿﴾: ﴿اسْجُدُوا لَنَا نَأْمُرًا﴾ نایا ئیمه سوژده نه بهین بو شتی که تو فرمانمان پی نه دهیت؟ واته نه خیر شتی وا ناکهین ﴿وَرَادَهُمْ نُفُورًا﴾ شو فرمانه بیزاری و دور کهوتنه وهو تار بونیانی له باوهر هینان و گوږپهلی پتر کردن. نه بویبه شو نه فامانه بههوی شو شو ناوه شیرینه وه: ﴿الرحمن﴾ نزیک کهوتنایه ته وه دل نه رم بوونایه، به لام دل و ژیریان نه خوش بوون و له کار کهوت بوون بههوی نه وه وه ههست و فامیان شیوا بوو، به دژ و پیچ وانهی پرست و حقیقهت شتیان وه نه گرت، نهوانه ئهم پهنده یان بو پیک و راست بوو، ﴿طبع ناسازی جعل رابوی کل دردی سرست﴾ خوی گه و ره بهر په رچ و دهم کوتیان نه کات به سوپاس و سه نایه کی زور شیرین، وه به سه رنچ رکیشان بو چهند به لگه و نیشانه یه کی زور بوون و پوان له م بوونه وه ره دا که شایه تیکی پرست و باوهر پیکراون له لایه ن هه موو خاوه ن فام و هوشیکه وه، به سه ره خویبه تی خوی تاک و ته نیا،

به پی تی تفسیره که مه بهست به رانوی (به) وشه ی ﴿خبیرا﴾ خویبه و پی تی راکتشر بی سه بهب و تجریده. بیجگه له وه (۵-۶) جۆری تریش شو رسته یه تفسیر کراوه ته وه له سه ره هیچ کام مه بهست به رانوه که خوانی یه و ههروهها به پی تی چهند تفسیریکیان مه بهست به وشه ی ﴿خبیرا﴾ خوانی یه، به لام به راستی نه وه ی له تفسیره که دا وتراوه نژد دل گیره.

نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿١١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَكِرَ أَرَادَ شُكُورًا ﴿١٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿١٣﴾ وَالَّذِينَ يَسْتَوُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿١٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ

نه فهرموی: ﴿نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ پاک و بیگمرده لهه موو له که یه که سی که له ناسمان دا چهند کهل و شوین و خولگه یه کی دروست کردوو و فراهم هیناوه بو نه ستیره که پروکه کان. نه کلوویانه دوانزه و ناوی تایبه تی خوین هیه: ﴿حمل، ثور، جوزا، سرطان، اسد، سنبله، میزان، عقرب، قوس، جدی، دلو، حوت﴾ ششه پیشوه که یان که وتونه ته لای سه روی هیلی - نیستیوا - نهو ششه که ی تریان که وتونه ته لای خواری، له سالیك دا- وهك دیته بهر چاو - خور به هر دوانزه که لو که دا نه روات، هر وه رزی به سیانیان دا تیپر نه کات بهم شیویه: ﴿حمل و ثور و جوزا﴾ له بهاردا، ﴿سرطان و اسد و سنبله﴾ له هاویندا، ﴿میزان و عقرب و قوس﴾ له پایزدا، ﴿جدی و دلو و حوت﴾ له زستاندا. نه که لووانه بهم ناوانه ناوبراون، چونکه هر یه کی پیک هاتوه له کویونه روی چهند نه ستیره که کوینه یه کی لهو شتانه ی پیشوو نیشان نه دات، نه که لووانه له زمانی عهرب دا ناوبراون به (برج) که به کوشکی بهرز و بلند نه لین، چونکه نه وانه بو نه ستیره که پروکه کان به وینه ی کوشکن بو خاوه و دانیش توانی. ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ گپراویه تی له ناسماندا چرایه که بریتیه له خور، مانگی که پروناکی ده داته وه. نینجا شیوه ی شهو و بوژ و هاتنیان به دواپی یه که دا پیشان نه دات که دوو به لگی پیوون و ناشکران و همیشه تازه نه بنه وه له پیش چاو و نه وه نش گرنکن زیان به بی نه مانه ناگونجی له سر نه زهوی یه دا، نه فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ نهو خویه که سینه که شهو و بوژی فراهم هیناوه به جوژی دین به جوژی دین به دواپی یه کدا و دینه شوینی

یه کتر، ئەویش بۆ کێ و لەبەر کێ کردوویەتی؟ ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْكُرَ أَوْ أَرَادَ شُكْرًا﴾ کردوویەتی بۆ هەرکەسێ که بیهوێ بێر بکاتەوه لەچاکەو بەهرەکانی خوا تەفەرکی لەم کردارە نایابانە، تا بەهۆی ئەوهوه بزانی که پێویست و ناچاری هەیە بەخوایەك که زانا و لیزان و توانا و کار دروستە، یان بۆ کەسێ بیهوێ سوپاسی خوا بکات و چاو لەبەری خۆی پێشکش بکات لەسەر ئەو هەموو چاکەو بەهرە و بەخشایشی خوا، یان ئەو دوو کاتە ی گێراوه بۆ ئەوانە بۆ ئەوهی لە هەر کامیان کەم و کوپی یان ببێ لەوی ترا سەری بگریتهوه و قەرە بووی بکاتەوه.

لەم دەرسی پابردووهدا باسی ئەفامی و بی شەرمیی و بی زاری بت پەرستەکانی کرد دەربارەی ئەم ناوه شیرینە بەفەرەدی خوا ﴿الرحمن﴾ ئینجا ئەوا لیژە دا باسی تاقمی ئەکات که خوا خۆیان ئەناسن و ئەو ناوه پێرۆزه ئەناسن، باسی چەند سیفەت و چەند پوشت و کردەوێکی تاییبەتی ئەو تاقمە ئەکات که بەهۆی ئەو پوشت و کردەوه پەسەندانەوه بوون بەتاقمییکی جیاواز لەناو کۆمەڵی ئادەمی دا و شایەنی ئەوه بوون ئەو نازناوه بەنرخەیان بەکار بەینری: ﴿عباد الرحمن﴾ بەندە تاییبەتیهکانی خۆی زۆر بەزەیی دار، یان بەندە خوا پەرستەکان ﴿رحمن﴾ لیژەدا نۆ سیفەت و نۆ نیشانەیان بۆ باس ئەکات، جا با چاک گوێ شل بکەین بۆیان و باش دلێان بەدینێ، بەلکو وەریان گرین و خۆمانی پی بپزینینەوه بەیارمەتی خۆی گەوره:

۱- ئەفەرەمۆی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ بەندە تاییبەتیهکانی خۆی بەخشندە و زۆر بەبەزەیی کەسانیکن که ئەگەرین بەسەر زهویدا بە گەپانیک سوك و ئاسان و پێك بەبێ لاره و لەنجە و کەشخە و لووت بەرزیی و بافیش لە خۆنان، بەویقار و دامەزراوی بەبێ چرپە چرپ و بی شەرمیی. مەبەست ئەوه نی یە کابرا سەری دداخت و خۆی فش و فۆل بکات، بەلاره ملی و لەسەرخۆ بە ئارام بپروا وەک پی بەهیلکەدا بنی، وەکو زۆر کەس ئەو شیوهیە بەسەر خۆیان ئەهینن و ئەیانەوی وای دەریپن که لە خوا ترسن و هیچ پەيوەندیان بەم دنیایەوه نی یە، ئەو کەسانە زۆر هەژارن و شەیتان فیلێان لێ ئەکات، کواتە با ناگامان لەخۆمان بیت و ئەو هەلمان پی

نهكات. باومړې رسته قينه بهموی شانازی و دلخشی به باومړه که یوه هموو کاتشپوهی
چالاکي و ئی هاتووی هیه، نیمه نومی له هموو شتیګدا په پړوی پیغه مبري نازیزمان
بکهین (ﷺ) و شپوهی پړیشتنی شو له کتیبه رسته کاندای بلأوبوتوه، خلیفی چوارم -
علی کورپی نه بو گالپ - خوالی ی رازی بیت نه فرموی: ﴿کان رسول الله (ﷺ) إذا مشی
تکفأ تکفياً کانما یخط من صیب﴾ جاری تر نه فرموی: ﴿إذا تقعد﴾ نه بو هوریره
نه فرموی: ﴿ما رأیت شیئاً احسن من رسول الله (ﷺ) کان الشمس تجری فی وجهه،
وما رأیت احداً اسرع فی مشیته من رسول الله (ﷺ) کانما الأرض تطوی له، و انا لنجد
انفسنا و إنه لفر مکرث﴾ شو گهرانه پړک و پیکه که لهم نایه تها پيشانی دا پړک و
راستی ی دل و دهرونی خاوه نه که یه تی و بهلگه یه له سر نه وه که پیاو ه تی و برایه تی
نه ژنی له ناو گه لدا، نه وه ش که له مبهسته گرنه گه کانی نیسلامه و نه یه وی نه ندام و
پړلک کانی بهو جوړه په رومرده بکات.

۲- ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ کاتی نهزان و نهغام و بی شرمه کان و تهی پیس و چه په لیان
ناراسته بکهن به نافی له گه لیان بدوینه وان ﴿قَالُوا سَلَمًا﴾ نه لین: نیمه نیمه چاک نه لین
پیتان بهرامبر خراب دوینی نیوه و شتی نالین که پیتان ناخوش بیت، نه وه ش نهک
له بر بیهیزی و سر شوپی یان، به لکو لقه بر نه وهی خو یان نه کن به هاو ده می
نهغامان، له بر نه وه کات و ته منی خو یان زایه نه کن له شتی پړو پوچ دا، مبهستیان
چاو پو شتی یهو ده مه ده می نه کردن. نه م بریاره ی که لهم نایه توه و هر نه گیری
نه سراوه توه به نایه ته کانی جهنگ و کوشتار دژی شو نایه تانه نین، به لکو نه م چاو
پو شتی یهو گو فتاری یه سیفهت و پوشتیکی همیشهی شو تاقمه بهرزه یه، شو تاقمه
نه گه پړین به ناو خه لک دا به پړوژدا بهو شپوه و جوړه ناسکه و شیرینه و له شه ویش دا
له گه ل خوا خو یان بهم جوړه ش که کردی به سنیهم سیفهت.

۳- ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ که سانیکن که له شه ودا سوژده بهرن و وه ستاون
به پیوه بو خوی په رومردگاریان، واته شه نو یژ نه کن نیتر زور یان کم، به لام باسی

تهنیا سهژده و وهستانه که یان ئەکات، بۆ ئەوهی شیوه و جولان و بزوتنهوهی شهوانیان بخاته پیش چار، له تاریکی شهودا له کاتیک دا که خه لکی خهوتوون، له و کاتانه دا ئەوان روی دلایان کردۆته تهنیا کردۆتعه خوای خوایان و تهنای له بهر ئەوه وهستان، سهژده نه بهن، ئەوانه کۆمه لیکن وازیان هیناوه له خهوی گهرم و گوپی خووش و نارام دهر، خه ریکن به شتی که وه که خووشتر و نارام دهر تره بۆ گیانیان، خه ریکن به پوو کردنه خواو به ستنه وهی دل و ههست و گیانیان به خواوه که ئەوه له هه موو شت خووشتره بۆ ئەوانه ی که دلایان پوو ناک بۆت وه به یادی خوا. ئەوانه له و کاتدا که خهویان ئی شومه و خه ریکن به خودا په رستی یه وه هه یچ خوایان ئی ناگوپی و بی باک نابن وه کو هه ندی سر ئی تیک چوو که شهیتان ئەیان خه لتینی و بافیشیانتی ئەکات، به لکو ئەوانه خوا ناسن و پری دلایانه له سام و هه یبه تی خوا و ترسان له ناگری دۆزهخ، له بهر ئەوه پارو لاله ئەکه ن و ئەم نزایه ئەکه ن که لیره دا کردوو یه تی به سیفەت و نیشانه ی چواره میان.

۴- ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾ که سانیکن که ئەلین: ئەی په روه ردگارمان

سزای دۆزهخمان لی لابه، ئەوانه هیشتا دۆزهخیان نه دیوه، به لام بپروایان هه یه پی، شیوه که ی هاتوه ته پیش چارویان به هوی ئەو هه وانه راسته ی که پێیان که یشتوو له قورئان و له فه رموو ده کانی پیغه مبه ره وه (سوره)، که واته ئەو سام و ترسه یان به ره می ئیمان و باوه ره به هیزه که یانه، به هوی ئەوه وه هه ر کرده وه یه کی چاکیان هه یه به که م و کوپ سهیری ئەکه ن و دل نارام نابن پی ئەگه ر چاوپووشی و لی بوردن و به زه یی خوا نه بی و فریایان نه که وی بۆ لادانی ئەو سزایه. شیوه ی نزا و لاله که یان وا پیشان ئەدات وه کو ئیستا دۆزهخ هاتی و پووی کردیته هه موو که س و ده می دا پچری بیته و بیهوی بیهوی هه مووی هه ل لوشی دهستی درێژ کردبی بۆ نزیک و دوور ئەو کۆمه له به ختیاره ش سام و ترس دای گرتوون و پاره و لاله ئەکه ن و ئەم که خا ئەم شته نا هه مواره یان لی لاداتو پرزگاریان بکات لی،

إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقْرَأً وَمَقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا
وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ

مهروه‌ها بیم و ترسی زور و دله لهرزه‌یان وهرنه‌گیری لینیانهوه که‌موی پاره و لاله‌که‌یان
باسی نه‌کن و نه‌لین: ﴿إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به‌راستی له‌زانی‌نی خوادا تیپه‌ری کردوه که
سزاکه‌ی نه‌نوسنی به‌سزا دراوه‌که‌ی به‌نوسانیکی وا دهرچوونیان نابنی لینی هرگیز تا
هرگیز، نه‌گهر سزا دراو کافر بیئت. به‌راستی له‌زانی‌نی خوادا تیپه‌ری کردوه که‌سزای
نه‌نوسنی به‌سزا دراوه‌که‌ی به‌نوسانیکی وا دهرچوونیان نابنی لینی هرگیز تا هرگیز، نه‌گهر
سزادراوه‌که‌ی کافر بیئت. به‌نوسانی که‌دهرچوون و بزگار بوون نه‌بی لینی نه‌گهر باو‌پدارتیکی
تاوانباری چاپوشی لینه‌کراو بیئت. ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقْرَأً وَمَقَامًا﴾ به‌راستی دوزه‌خ جی و
شوینیکی خرابه بو نیشته‌جی و مانه‌وه. پنا به‌خوا نایا له‌ناگری دوزه‌نخ خرابتر هیه که
بیئته‌جیگای مانه‌وه؟! نیشته‌جی یی له‌کوی و ناگری دوزه‌خ له‌کوی؟ مانه‌وه و جیگر بوون
له‌کویو نه‌م دیو و نه‌م دیو کردن له‌کوی به‌همیشه‌یی له‌ناو ناگری دوزه‌خدا؟ نه‌م کومه‌له
به‌ختیاره له‌باره‌ی ژیان و گوزهرانی خوئیانه‌وه به‌م جوهرن که‌له‌م نیشانه‌و سیفته‌ی
پینجه‌مدا نه‌فرموی:

ه- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا﴾ که‌سانیکن کاتی که‌سامان و دارایی به‌خت بکن له‌ریگای ژیان و
گوزهراندا ﴿لَمْ يُسْرِفُوا﴾ زیاده‌ره‌وی ناکهن و مال به‌فیو و بی جی سهرف ناکهن ﴿وَلَمْ
يَقْتُرُوا﴾ به‌رچاو ته‌نگ و چنگ گوشراو نین که‌دهست بگرنه‌وه له‌شتی پیویست تا
خویان خیزانیان ته‌نگه تاو بکن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ مال به‌خت کردنیان له
نیوان نه‌م دوو باره‌دایه، میانه و ناوهراست. که‌ته‌نها نه‌وه‌ش راست و ره‌وایه. نه‌م باری

ناوهراست گرتن و خوځپاريزی لهو دووباره لاره‌کەي تر ره‌وشت و کرده‌و‌ي ئيسلامه که
 پينکي نه‌هينئ له ژيانی گەل و خەموونه‌ندامی گەلدا، له هەموو ياسا و رژيم و
 بەرنامەکانيدا، کوشکی بەرزي شهريعه‌ته جيانبييه‌کەي له‌سەر راسته دارشتووه.
 هەرچەند ئيسلام دائه‌نئ به مولکايه‌تي ئەندامی گەلدا له سنوورينکی راست و ره‌وادا،
 به‌لام خەلکی نازاد و به‌ره‌لا نه‌کردوويە که به ناره‌زوي خوځيان بجولئينه‌وه لهو سامان و
 داراييه‌ي که هەيانه و چوئي دەست تي بخەن بيخەن، وه‌کو باوه له رژيمي
 سرمايه‌داريدا و له‌لای نه‌و گەلانه‌ي که ياسای خوا کاربه‌ده‌ستي ژيانيان نيبه له
 هەموو بار و روويه‌کەوه. به‌لکو ئيسلام وه‌کو دان نه‌ئ بهو مولکايه‌تیه‌دا هەروها
 ده‌ستي خاوه‌نه‌کەش نه‌به‌ستي که نه‌و مولک و سامانه به‌کار بينئ به هەر کامخ لهو دوو
 کاره ناره‌وا، زياده ره‌وي، چنگ گوشين که هەردوو زياني هەيه، چونکه زياده ره‌وي و
 فيزو زيان داره بو دهره‌ون و سامان و گەل به جاري، نه‌و باره‌کەي تريش سامان و
 دارايي به‌ند و به‌رگري نه‌کات له‌مه‌ي خاوه‌ن و دو‌مه‌لي دهره‌وبه‌ري سوودي لي
 وه‌رگرن، سامان و ماليش نه‌بي چەکی بيت به‌کار به‌ينري بو خزمه‌تي گەل و ئەندامی
 گەل، به‌لام باري ميانه و ناوهراست تيبيني گەل و ئەندامی گەليشي تيدايه پينکەوه.
 نيشانه‌يه‌کي تر له نيشانه‌کانی نه‌و کو‌مه‌له نه‌مه‌ي که ليره‌دا کراوه به شه‌شم نه‌مه‌يه:

٦- ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ که‌سانينکن که له‌گەل خوا هيج په‌رستراي تر

ناپه‌رستن. واته خوا نه‌په‌رستن به تاك و ته‌نيا و بي هيج هاوبه‌ش و وينه‌يه‌ك، ﴿وَلَا يَتَّخِذُونَ
 الْفِتْرَةَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هيج كه‌س ناكوژن که خوا كوشتني قه‌ده‌غه کردووه به هيج
 ره‌نگ و هۆيه‌ك مه‌گه‌ر به هەقيانه‌ت و جوړئ که خوا ره‌واي کردووه، ئەم باره ره‌وايه‌ش
 له‌به‌ر چەند هۆيه‌که که له کتبيي فيقه‌دا روون کراوه‌ته‌وه. ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ زينا و شه‌روال
 پيسي ناکن. بيگومان په‌رستني خوا به تاك و ته‌نيا به‌ره‌تي نه‌و باوه‌ر و نايينه‌يه که

پيغەمبەرمان ھىناي، ھەروھەا بئەرەتى ھەموو باوھر و بەرنامەکانى تىرىشە كە ھەموو
 پيغەمبەرمان ھىنايان - صلى الله عليهم اجمعين - دوو رىگانە و شوينى جىابونەوھە دوو
 رىگايە: رىگاي روون و راست و ئاسان كە رىگاي خوا پەرسىتيبە بە تاك و تەنيا،
 رىگاي تاريك و چەوت و كوۆسپ و گرى كە برىتيبە لە ھەر رىگايەكى تر كە ھىچ رىژىم و
 بەرنامەيەكى لەسەر دانەمەزرى كە دەست بەدات بو ژيانى كامەرانى و ئادەمىتى. خو
 پاراستن لە كوشتنى نارەوا و ناھەق دوو رىگان و شوينى جىابونەوھە دوو رىگايە:
 رىگاي ژيانى كوۆمەلايەتى بى باك و بى ترس و بە ئارام كە رىزى ژيانى ئادەميانەي
 تىدا ھەيە و نرخى بو دا ئەنرى، رىگاي ژيانى ئەشكەوت و چىرستان و چول و بىابان
 كە ھىچ تىايدا بى ترس و بە ئارام نىبە و ژيان بەسەر ئەبرى بە ترس و دلە لەرزەوھە و
 ھىچ كەس پەروۆشى كەردەوھى چاك و ئاوەدان كەردنەوھى ولات نىبە. خو پارىزى لە
 زىنا و داوین پىسى دوو رىگانە و جىابونەوھە دوو رىگايە: رىگاي ژيانى پاك و
 خاويچن كە ئادەمى بەرز و بلند ئەكاتەوھە لە ژيان و ھەستىكى ئازەلى و كەر و گايى،
 ھەستى پى پەيدا ئەكات بەمەي كە مەبەست لە يەك كەوتن يەكگرتنى نىرو مى
 كەيشتنە نە نامانچ و ئاواتىكى بەرزتر لە تەنيا تىر كەردنى ئارەزووى گوۆشت و خوین،
 رىگاي ژيانى پەستى پەستى چەپەل كە نىر و مى تىايدا ھىچ نىياز و مەبەست و
 نامانچىكيان نىبە جگە لە تىر كەردن و كوژاندنەوھى ئەو ئارەزووھە كە ھەركات بەرەلا
 كرا سەرى لە جوۆرى لە شىتتەوھە دەرئەچى و تا بىت بلىسە ئەسىنى. جا لەبەر ئەوھە ئەم
 سى تاوانە دەردىكى كارىگەرى كوۆشندەن و ژيانى ئادەمىتى لە رىشە ئەھىنن... خواي
 گەورە بە تايبەتى باسى فەرموون خو پارىزى لى يان كەرد بە نىشانەيەك بە نىشانەيەك
 لە نىشانەكانى بەندە تايبەتەيەكانى خوۆى كە بەرزترىنى دروستكراوھەكانى خوان و
 بەرزترىن بە لايەوھە.

وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَحْلَدُ فِيهِ مُهَكَّنًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

لهبر ئهوه خواى گهوره باسى كردن و ئهم ههروهه زۆر به تينهشى به دوادا هينان ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ ههر كهس ئهوهى باس كرا بكات دووچارى تۆليهك ئهبيت كه زۆر سهخت و گهورهيه وهكو روونى ئهكاتوه بهم فهرمودهيه: ﴿يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ سزاي بۆ چهند باره ئهكرتتهوه له رۆژى دواييدا، چونكه بى باوهر ههر چۆنى سزا ئهدرى لهسهر كوهر و بى بروايى ههروهه له باتى گوناوه تاوانى تریشدا سزا ئهدرى. -خوا پهنامان بدات-.

سزاي ئهوانه تهنها بهوه ناوهستى بهلكو ئههيشه: ﴿وَيَحْلَدُ فِيهِ مُهَكَّنًا﴾ ئهمينتتهوه ههتا ههتايه به بى برانهوه لهو سزادا به سهرشۆر كراوى و ئابروو براوى. كهواته ههرچۆنى لهشيان لهو سزا سهختهدايه ههروهه سزاي تايبهتى ئهدرين كه ئهوهش بهتيفتر و سهخترين سزايه، خوا به بهزهى خۆى پهنامان بدات لهو سزا سهختانه و ههموو سزايهكى تریش.

ئينجا قاپى تۆبه و گهراوه ئهكاتوهيه لهو تاوان بارانهى كه ئهيانهوى خويان رزگار بكن لهو بهدبهختى و عاقيبهت شهري يه، ئهفهرموى: ﴿مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ واته ههر كهس ئهو تاوانه بكات كه باس كران تۆله و سزايان ئهوهى جگه له ههر كهسى تۆبهى كردبى و گهرايبتتهوه له كردنى تاوان و باوهرى هينان بى و كردهوهى چاكى كردبى، ئهمانه پاداشتيان تهنها ئهوهنده نيبه كه ئهو سزا سهختهههيشهيبه يان نهبى و تهنها ئههه نيبه كه ههر سزا ئهدرين و بهس، بهلكو سهرباقى لى بوردن و سهرينهوهى ههموو تاوانيان ههموو تاوانهكانى پيشويان ئهگۆرى به چاكه، وهكو ئهفهرموى: ﴿فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ ئهوانهخوا خراپهكانيان ئهگۆرى به چاكه، ئهوهش و فهيز و بهخششيكى رووته به بى ئهههه ههچ هۆيهكى بيت له لايه بهندهوه جگه لهوهى كۆتايى هيناوه له خراپه و گهراوهتهوه بۆ لاي سايه و پهناى خوا له پاش ياخى بوون و سهركيشى و سهركگردانى، ئهوه فهيز و بهخششيش ههچ جىگاي سهر سورمان نيبه،

ئهم نيستيسنايه ههئى به موقهتبع تهفسىرى ئهكه نهوه و بئىگومان بهو جوهرهش ندر ريك و راسته، بهلكو له بارىكهوه نهوه باشتره، چونكه ههچ پيچهوانى مه بهست نيشان نادات، بهلام به موتهسيلي بههوى ئهم رستهى لويى يه نهبى و نيشان ئهدات كه ئهم تۆبه كهرانه تهنياه و سزابه تينه يان نيبه و نيترههچى تر، ئينجاراي زانايان جياوازه له بارهى مه بهست له كۆرپنى خراپه كه يان به چاكه، بهلام ئهوهى كه له تهفسيره كه دايه ريكه له گه له چهنده ديسيك دا. زانينى راست لاي خوايه.

چونکه وهکو نه فرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ خوا همیشه داشاردهر و سرره وهی گونا هو تاوانه و بهزهیی داره، بی گومان هموو سیفته کانی بهره میان هیه، بهره می نه دو سیفته شیرینه نه بی نهو هموو پیت و فهر و چاکه بیت که نه یرژی به سر بهنده کانیدا. قاپی توبه و گهرانه وه له سر پشته و داناخری له روی هیچ په ناهینه رنکدا تا ناگاته کاتی نا نومیدی له ژبان نهو کاته دا نه خری، چونکه گهرانه وه که راست نییه و ناچار ییه هروه ها له پاش هله اتنی خور له لای روژ ناواوه که نهو کاته نزکی هاتنی روژی دوا ییه، لهو کاته شدا قاپی گهرانه وه دانه خری و هیچ کس ریگا نادری گهرانه وهی لی وهرناگری نیتر بینگه لهو کاته نهو قاپییه به فهره کراوه و له سر پشته بو هموو کهس هرچنده تاوان و خراپه کاری کردبی. (طبرانی) نه گزیرتته وه له نه بو فره وه که هاته خزمهت پیغه مبر (ﷺ) وتی: هوالم بدری نایا پی اوئی هموو گونا هیکی کردبی و به سر هیچ خراپه کدا تیپیری نه کردبی نایا توبه و گهرانه وهی بو هیه؟ پیغه مبر (ﷺ) پیی فرموی: موسولمان بویت و باوهرت هیناوه؟ نه ویش عهرزی کرد به لی. نه ویش فرموی: که واته کرده وه چاکه کان بکه و واز بینه له خراپه کان، خوا هموو خراپه کانیشت بو نه گیری به چاکه نینجا پرسیار کهر وتی: نایا هموو غدر و کرده وه خراپه کانیشم؟ نه ویش فرموی: به لی. نینجا خاوهن پرسیار دهستی کرد به الله اکبر و نه یریه وه هتا له چاو گوم بو. نینجا یاسا مرجی توبه و گهرانه وه به شیوهی گشتی باسی نه کات و نه فرموی: ﴿وَمَنْ تَابَ﴾ هر که سی بگریته وه لهو گونا هانهی کردویه تی په شیمان بوونه وه و دهره اتن و دور کهوتنه وهی لیان و بریار دان به دلّو له سر نه گارانوه سهریان ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ کرده وهی چاکی کردبی، بهم رنگه نه وهی له سهریه تی به سهری بگریته وه.

فَإِنَّهُ يُؤَبِّدُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧٦﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٧﴾
 وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٨﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ
 لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٩﴾

هرکس به جوهر بکات ﴿فَإِنَّهُ يُؤَبِّدُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ نهو کهسه بی گومان نهگهریتقهوه بو لای
 خوا به گهرانهوهیهکی زور گهره و گرنگ کهه جینگای رهزامهندی خوابه و توله هو سزا
 لابهه و هوئی پاداشتی خایه نهوهیه گهرانهوهی راستهقینه، کهواته توبه له گهرانهوه و
 دههچوون و کوتایی هینان له گوناوهوه دهست پی نهکات و دوایی دیت به کردهوهی چاک و
 که نیشانهی راستی توبهکیه. گوناوه کردهوه و بزوتنهوهیه، هرکات وازی لی هینرا
 پیویسته جینگاکهی پر بگریتهوه به کردهوه و بزوتنهوهیهکی دژ و پیچهوانه نهگهر نیاید و
 سوژی کردهوهکانی پیشوو دل و دهروونی داگیر نهکات و بای نهاداتهوه بو نهو باره
 پیشوووهی که لهسهری بووه. له پاش نهو باسه بهیانه نینجا نهگهریتقهوه بو لای نیشانه و
 سیفتهکانی بهنده تایبهتیبهکانی خوی بهزهبیدار:

٧- ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ نهو بهنده تایبهتیانه کهسانیکن که شایهتی درو نادهن، یان
 ناماده و حازری جینگا و شوینی درو و دهلهسه نابن ﴿وَأِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ کاتی گوزده بکهن
 و تیپهرن به لای شتی بی سوود و بی نرخدا نیتر گوناوه بیت یان نا ﴿مَرُّوا كِرَامًا﴾
 تینپر نهکهن به ریزگیری خویمان له گوی بو گرتن و وهستان به لایهوه و خهریک بووتن
 پییهوه، بهلکو به پشت تی کردن و رو لی وهرگیران، چونکه نهو بهنده تایبهتیانه
 کارو فرمانی گرنگیان هیه و نایانهویت کاتی به نرخی خویمان به فیرو و بی سوود
 بهخت بکهن له شتی بی نرخ و بی سووددا، نهوانه بهرزترن لهوهی خهریک بن خویمان
 چهپهل بکهن و بهو جوهر شته بی فهراوهوه.

٨- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ کهسانیکن کاتی ناموزگاری بکرین به نایهتهکانی
 پهروهدگاری خویمان، یان بخوینریتقهوه به سهریاندا ﴿لَمْ يُخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ ناکهون
 بهسهریاندا و به دیاریانهوه نامینهوه به کهپی و کویری واته به بی فام و تیگهیشتن
 بهلکو به تیگهیشتنهوه گوی ی بو نهگرن و سهرنجیان نهدهن، واته نهوانه به وینهی بت

پەرستەكان و ھەموو خاوەن بىر و باومرە لارو چەوتەكان نىن كە وەكو كەر و كویر و بى تىگەيشتن و بىر كەردنەو ھەبەستىنەو ديارى بت و بىر و باومرە پوچەكانيانەو نىتر چاو ھەلناخەن بۇ ھىچ رىتتموونى و رووناكەك. ھەم بەندە تايبەتيانە كە بەم ھەموو نىشانە و سىفەتە گەرنگانە خۇيان رازاندوھتەو تەنيا بە خۇيانەو ناوھستن، بەلكو داوا ئەكەن و ئومىجەوارن ھاوسەر و رۆلە و ناوھشەن خوا چەن كەسىكىياتن بداتى كە ببە ھۆى ئارامى دل و چاو رون بونەوھيان، داوا ئەكەن كە خۇيان و ئەوان بكات بە پىشەوايەكى پاك و خاوين بۇ خەلكى وەكو نەفەرموى و كەردوويەتى بە نۆھەم نىشانە و سىفەت و دواترين لىرەدا،

۹-

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ھەو بەندە تايبەتيانە كەسانىك ئەلەين: ﴿رَسَّامَب لَنَا مِن أَرْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا ثَرَّةَ آعْيُنٍ﴾ ھەى پەروەدگارمان ببەخشە پىكان لە لاىەن ھاوسەر رۆلە و نەوھكانمانەو ھۆى خۆش و شادمانى و ھۆى ئارامى دل، ئەوھش بەم رىتمونيان بكات و كۆمەكيان بىت لەسەر گووى رايەلى و خوا پەرستى، چونكە باومردار كاتى رۆلەو خىزانى ھاوبەشيان كەرد بە خوا پەرستى و گوويرايەلیدا دلخۆش و كامەران ئەبىت بەو، چونكە ئەبەن بە كۆمەك و يارمەتیدەرى لە ئايىنەكەيدا كى ئەبى بە نرختەر و خۆشەويست ترين شت بىت لە لاى. چاوەروانىش ئەكات لە رۆژى دوايىشدا پىكەوە بن لە بەھشتدا، جگە لەوھش باومردارى راستەقىنە ھەمىشە بەرزترين ئاوات و ئامانجى ئەو بىت كە ژمارەى باومرداران زۆرتەر بىت، لە يەكەم جارەوە ئاوات و ئامانجەكەى بۇ رۆلە و نەو و كەسوکارىەتى، چونكە نزىكترن لىيەوە يەكەم سپاردە پەرسىارى ئەو نزىكانەى لى ئەكەرى. دواى يەكەمىيان لىرەدا ئەوە بسو، دووھ ئەمەى ئەلەين: ﴿وَأَجْمَعْنَا لِلشَّقِيئِ إِمَامًا﴾ بەمانگىرە بە پىشەوا بۇ لە خوا ترسەكان پەيرەويمان بكن لە كار و بارى ئايىندا. واتە بە جۆرىكمان لى بكا كە خەلكى چاومان لى بكات و ببىنە رىتمونىكەر بۇ خەلكى و بە ھۆى ئىمەو خەلكى بكەويتە سەر رىنگاى راست، كەواتە مەبەستيان خود پەسەندى و خۆپەرستى و داواى بەرزى نىيە بەسەر خەلكدا، چونكە ھەموو بۇ لاى خوا نەروُن بە رىنگاى خوادا نەروُن، ئىنجا بە كورتى پاداشتى ئەو بەندە تايبەتيانەمان بۇ روون ئەكاتەو،

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا مَنَاجِيَهُمْ وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا
 حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

نه فرمودی: ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا﴾ نهوانه‌ی که نهو سیفت و نیشانه‌یان
 هیه پاداشت نه‌درینه‌وه به کوشک و به به‌رزترین جینگا و شوینه‌کانی به‌هشت به هوی خو
 گریان له‌سهر گویرایه‌لی سیفت و نیشانه‌ی که بویان باسکرا ﴿وَلِلْقَوْمِ فِيهَا تَبَتُّهُمُ﴾
 لهو جینگا و شوینه‌دا به زوری پیشوازیان لی نه‌کری به ریزگرتن و ته‌حیه و سه‌لام و نزای
 ته‌من دریزی و ساغ و یه‌لامه‌تی له لایه‌ن مه‌لائیکه‌وه تووشی نهو دین، یان ریز و قه‌دریان
 نه‌گیری له لایه‌ن مه‌لائیکه‌وه و سه‌لامیان لی نه‌کری له لایه‌ن خواوه ﴿خَلِيدِينَ فِيهَا﴾ واته
 پاداشت نه‌درینه‌وه بهو جوړه پاداشته به شیوه‌یه‌ک له جینگا و شوینی خوشی خویانه‌د و
 نه‌میننه‌وه بی دوا هاتن و برانه‌وه و به بی مردن و ده‌کردن ﴿حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ واته نهو
 جینگا و شوینه‌انه زور جوان و شیرینن له باره‌ی نیشته‌جی ی مانه‌وه. له پاش نه‌وه شیوه‌ی
 به‌نده تاییه‌تیه‌کانی خوی کینشا و روونی کردنه‌وه، نینجا کوتایی به سوره‌ته‌که نه‌هینی به
 باسی بی نرخی و ریسوایی ناده‌می نه‌گهر نهو کومه‌له خوا پرسته نه‌بووایه، به باسی
 سزایه‌که‌ی حتمی بو بی برواکان که نه‌بی هر بی. لهم نایه‌ته دوا دوا‌ییه‌دا فرمان نه‌دات
 به پیغه‌مبهر (ﷺ) که روی فرموده‌ی بکاته تیره‌ی ناده‌می یه‌کسر و بدوی و له‌گه‌لی به
 پیی چاکه‌کانی و به پیی خراپه و تاوانی تاوانبار و خراپه‌کانی، له باره‌ی یه‌که‌مه‌وه
 نه‌فرمودی ﴿قُلْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر بلی به تیره‌ی ناده‌می: ﴿مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ نایا به
 چ جوړی گوی پیدانه خوی من گوی ی بی له نیوه نه‌گهر خواپرستی و گوی رایه‌لی نیوه
 نه‌بوایه؟ واته خوی من به هیچ رهنگ گوی ی نییه له نیوه و هیچ نرخیکتان نییه لای خوی
 من نه‌گهر له‌بهر خوا پرستی تا قمی له نیوه نه‌بوایه، چونکه ریز و نرخی ناده‌می به هوی
 خواناسی و گوی رایه‌لی بو خوا نه‌گهر نا لای خوا هه‌موو گیانله‌بهری پیستر و بی نرخته‌ه.

له باره‌ی تا قمی دووممهوه ئه‌فه‌رموی پئیان بلی: ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ واته کاتی بریارو حوکمی خواتان پی راگه‌یه‌نرا و ئینجا بیگومان ئیوه برواتان نه هینا و دژ و پیچه‌وانه‌ی بریار و فه‌رمانی خوا بوون، که‌واته تۆله و به‌رهمی بی برواییه‌که‌تان پیوه نه‌نوسی و لی‌تان جوئی ناییته‌وه. ^۱ دوا دوا‌یی یه‌کی زۆر به‌ نرخ و ری‌که له‌گه‌ل هه‌موو مه‌به‌ستی سو‌ره‌ته‌که‌دا دل نه‌واییه‌کی به‌هیزه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) وه دل خو‌شی کردنیه‌تی له‌و هه‌موو سه‌رکیشی و دم درژی‌یه‌ی که‌ دوو‌چاری نه‌بوو له‌ لایه‌ن ئه‌و تا‌قم و گه‌له‌ بی برواییه‌وه، له‌ کاتی‌کدا باش ئه‌یان ناسی و زۆریه‌یان ئه‌یان‌زانی که‌ راسته‌ و ئایینی راستی بۆ هینان، به‌لام ئه‌و هه‌موو ته‌قه‌له‌یان بۆ هینشتنه‌وه‌ی ئه‌و بلره‌ چه‌وته و ئه‌و ری‌گا لاره‌ بوو که‌ له‌سه‌ری بوون... به‌لام ئایا ئه‌و گه‌لانه‌ چی بوون؟ هه‌موو ئاده‌میزاد چین و چیان تیا به‌سه‌ره‌، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌مه‌ نه‌بوایه‌ که‌ خوا په‌رست و گو‌نرایه‌له‌ بۆ په‌روه‌دگار و بۆ په‌روه‌دگاری خو‌ی و ئاوات و ئامانجی ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌رگه‌ری له‌ ریزی به‌نده‌ تاییه‌تیه‌کانی خودا و به‌و‌نریته‌وه‌ له‌ رشتی ئه‌و کۆمه‌له‌ به‌خته‌وه‌ره‌ی که‌ ئه‌و ناو و نازناوه‌ی شیرینه‌ی به‌فه‌ره‌ی بۆ به‌کار ئه‌هینری: ﴿عباد الرحمن﴾.

ئایا ئاده‌می هه‌موو چین؟ له‌ کاتی‌کدا که‌ هه‌موو ئه‌و زه‌ویه‌ی که‌ تیا‌یدا ئه‌ژین زه‌ره‌یه‌کی زۆر بچوو‌که‌ له‌ بۆشایی ئه‌و بوون نه‌وه‌ره‌ گرنگه‌دا، هه‌موو ئاده‌می تیره‌یه‌که‌ له‌و هه‌موو گیانه‌به‌رانه‌ی که‌ نایه‌نه‌ ژماره‌ بۆ ئی‌مه‌ و ته‌نها خوا ژماره‌یاتن ئه‌زانی ئه‌م ئاده‌می‌یه‌ی که‌ نه‌بوون و نه‌مانه‌وه‌ و نه‌ژیان و نه‌مردنی به‌ده‌ست خو‌یه‌تی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا با‌فیش ئه‌کاته‌ خو‌ی و خو‌ی لی ئه‌گۆری و لووت ئه‌کات به‌ که‌له‌ شاخ و دم درژی ئه‌کات نه‌که‌ ته‌نها به‌سه‌ر

^۱ به‌پێی ته‌فسیره‌که‌ وشه‌ی(ما) بۆ په‌رسیارێکه‌ که‌ مه‌به‌ست پێی نه‌فیه‌، و دروسته‌ له‌ ری‌وه‌(ما) بۆ نه‌ی بی‌ت وه‌کو زۆر له‌ زانیانی ته‌فسیر ئه‌فه‌رمون. ئینجا له‌سه‌ر هه‌ر دوویار چه‌ند جو‌ری تریش ئایه‌ته‌که‌ ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه‌، به‌لام دل به‌وه‌ی که‌ له‌ ته‌فسیره‌که‌دلیه‌ به‌وای به‌هیزت‌ره‌ و به‌ ئارام ت‌ره‌ و زانینی راستی لای خوا‌یه‌.

خه نكدا بهلكو بهسەر پهروه دگاریشدا خوا په نامان بدات له بی شرمی و بی شهرفیدا نهو
ناده میه سووک و ریسوا و بی نرخه به لای خواوه مگەر له کاتیکدا که په یوهندی بکات به
خوای خوځیوه و هیز و رینمونی لهو داوا بکات، تمنیا لهو کاتهدا نرخدار شهیت و له
تهرازوی خوادا کیشانی هیه، لهوانه یه له تهرازوی خوادا بهرتر بی له فریشته ی خوا،
نهوش زیاده لوتف و بههریه که که خوای میهره بان رشتوویه تی بهسەر نه م جوړه
گیانله بهرهدا نا بهم جوړه سووره ته که دوا یی هات، داوا کارین له خوای گهوره دلمان رووناک
بکاتوه له نور و رووناکی قورنانه کی.

و صلی الله و سلم علی خاتم انبیاء سیدنا و مولانا محمد و علی الة و صحبة اجمعین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَمَّا كَبُرَ بَدْحُ فَسَّكَ لَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

سوره‌تی الشعراء مه‌کک‌هی یه و (۲۲۷) نایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

مه‌به‌ستی سهره‌کی له‌م سوره‌ته‌دا عه‌قیده و بیرو باوه‌ری ئیسلامه... که کورته‌که‌ی باوه‌ر
به‌تاک و ته‌نیایی خوا و ترسان له‌ روژی دوا‌یی و باوه‌ر به‌ سروشتی که هاته خواره‌وه بو
سهر پیغه‌مبهر (ﷺ)، ئینجا ترساندن له‌ توله و پاشه‌روژی بی بروایی، ئیتر به‌ سزای له‌ ریشه
هینان و ویران که‌ری ئه‌م جیهان، یان سزای سووتان به‌ ناگری دوزه‌خ له‌و جیهان. ئه‌وانه
هه‌موو له‌گه‌ل دل خوشی دانه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌باره‌ی بروا نه‌هینانی بت په‌رسته‌کان
به‌خوی و به‌ قورئانه‌که‌ی. له‌م سوره‌ته‌دا به‌کورتی ئه‌دوی له‌ حه‌وت به‌سه‌ره‌ات و
سه‌رگوزه‌شته‌ی گه‌له رابوردوه‌کان که به‌هوی بی بروایی یانه‌وه دووچاری سزای سه‌ختی
ئه‌م جیهان بوون پینش که‌یشتنیان به‌ سزای هه‌ره گه‌وره‌ی ئه‌و جیهان، مه‌به‌ست له
گنپانه‌وه‌ی ئه‌م سه‌رگوزه‌شته‌نه دنیا کردن و دل خوشی دانه‌وه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌گه‌ل
ترساندن و ته‌می دادانی بت په‌رسته بی برواکانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه و
خویان دووچاری به‌د به‌ختی و شه‌رمزاری هه‌ردوو جیهان نه‌کن، جا له‌به‌ر ئه‌وه زۆریه‌ی
سه‌رگوزه‌شته‌کان بریتی یه له‌ باسی تاوان و دم دریزی بی برواکان و ئه‌و توله سه‌ختی
دووچاری بوون، که‌واته شیوه‌ی گشتی سوره‌ته‌که هه‌ره‌شه و ترساندنه، ئینجا با گوی شل

که این بؤ سوره‌ته به فهره که نهو مه‌به‌سته گرنگانه‌مان بدا به گونچکه‌دا: خوی گه‌وره
نه‌فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * طَسَرَ﴾ له‌بارهی نه‌م جوړه پیتانه‌وه له‌چند
سوره‌تیکی تردا دواين به‌کورتی و نه‌ندازه‌یه به‌دریژیش، که‌واته با له‌م باره‌وه هیچ نه‌لین.
﴿تَلَّكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْغُبِيِّنَ﴾ نایه‌ته‌کانی نه‌م سوره‌ته گرنگ و پایه به‌رزه نایه‌تی کتیبه روون و
ناشکراکه‌ن، واته نایه‌تی قورناینکن که‌ته‌ن‌ها نه‌و شایانه ناوی ببری به‌کتیب. نایه‌تی
قورناینکن که روون و ره‌وانه له‌بارهی مه‌به‌ست و نامانجه‌کانی یه‌وه، روون که‌ره‌وه‌ی راست و
ناپاست و حه‌ق و ناهه‌قه، روون و ناشکرایشه که موعجیزه‌یه‌که هه‌موو که‌س له‌ ناستی
ده‌سته پاچه و په‌ک که‌وتوه. ئینجا رووی فهرموده نه‌کاته پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) که‌ دلی به‌فهری
داگیر بوو به‌و بت په‌رستانه‌وه، سه‌رکیشی و بپروا نه‌هینانیاں دل ته‌نگ و غه‌مباری کردبوو،
رووی فهرموده‌ی تی نه‌کات و دل خو‌شی نه‌داته‌وه و کاری نه‌و مل هوپانه‌ی له‌ پیش چاو
سووک و ناسان نه‌کات، نه‌و هه‌موو داخ و مه‌راقه‌ی که‌ دلی داگیر کردووه له‌بارهی نه‌و بی
بپروایانه‌وه شتیکی زیاده و پیویست به‌وه ناکات، نه‌فهرموی: ﴿لَمَّا بَلَغَ نَسَاكَ﴾ به‌زه‌بییت
بیته‌وه به‌ خو‌ت دا و خو‌ت مه‌کوژه له‌ داخ و مه‌راق دا ﴿أَلَا يَكْفُرُوا مُؤْمِنِينَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانه
باوه‌ر دار نین و باوه‌ر ناهینن. نه‌م فهرموده‌یه گله‌یی پیشان نه‌دات و بو‌نی بی‌زاری لی دی
له‌و هه‌موو داخ و مه‌راق و ته‌نگه‌تاوی و بی نارامی یه‌ی که‌ رووی کردبووه دلی پیغه‌مبه‌ری
نازیز(ﷺ) به‌هوی باوه‌ر نه‌هینانی نه‌و تاقمه‌وه. هه‌رچند داخ و ته‌نگه‌تاوی یه‌که‌ی له‌ ریگای
نایینی خوادا بوو و به‌هوی نه‌وه‌وه بوو به‌زه‌یی نه‌هاته‌وه به‌و خه‌لکه‌دا که به‌ ده‌ستی خو‌یان
خه‌ریکن خو‌یان نه‌خه‌نه ناوی ناگری دوژه‌خ. به‌لام له‌ هه‌مان کات دا په‌له په‌ل و بی نارامی
نیشان نه‌دات که شایانی پایه‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نی یه،

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

لهبر نهوه نهو فرموده‌ی بهو شیوه‌یه ناراسته کرد و بهرگری کرد لهو خو تهنگه تاو کردنه و هوکشی بو روون کردهوه بهم فرموده‌یه: ﴿إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ نیمه نهگر بمانهوی باوهر هینانی نهوانه و ناچار کردنیان نه‌نیرینه خوارهوه بو سر نهوانه له ناسمانهوه رابهر و بهلگه‌یه که بیی به موعجیزه‌یهک ناچاریان بکات و بههوی نهوهوه بگه‌رین به مل کهچ و گهردنیان شوپر بیی بوی هه‌میشه، واته توانای سرکینشی و دم بازی و دم درینشی یان نه‌مینشی و به ناچاری باوهر بهینن وهکو شاخه‌که‌ی هه‌لکهند و به لاسری بهنی نیسرائیلی یه‌کانهوه راگری کرد تا به ناچاری گوئی رایه‌ل بوون. به‌لام خوا نه‌یویست له‌گه‌ل نه‌م په‌یامه دواپی یه و نه‌م دواترین شریعه‌ته‌دا شتی وا بکات به رابهر و موعجیزه‌ی، به‌لکو ویستی که به‌لگه و رابه‌ره‌که‌ی بگیزی بهم قورنانه به‌فهره که هه‌تا هه‌تایه بخوینریته‌وه و به‌رنامه‌ی ژیان بیئت و موعجیزه‌یه‌کی ناماده بیئت له چند بارو روویه‌که‌وه بو هه‌موو ناده‌می له هه‌موو چهرخ و چینیک دا... موعجیزه بیئت له هونینه‌وه و ریک و پیک و راستی وشه و وته‌کانی دا... موعجیزه بیئت له‌باره‌ی یاسا و رژیم و به‌رنامه‌ی ژیان‌ه‌وه، بهم ره‌نگه بو هه‌موو ناوچه‌کانی ژیان ده‌ستور و چند یاسایه‌کی گشتی ناردوه که ده‌ست ناده‌ن بو ده‌ست تیخستن و بزاره و گوپان و چاره‌سری هه‌موو گری و قورتی ژیانی کردوه.. موعجیزه بیئت له‌باره‌ی کار کردنی له دل و دهر وون و هه‌لگه‌رساندن سوز و گوئی رایه‌لیی، له‌باره‌ی تهر و تازه‌یی و کون نه‌بوونی له دهر وون دا له‌گه‌ل نه‌وه‌دا به هزاره‌ها جار نه‌بیرنی و نه‌وتریته‌وه، هه‌رگیز نایابی دواپی نایه‌ت، خوی گه‌وره ویستی که نه‌م قورنانه بکات به رابهر و موعجیزه‌ی نه‌م په‌یامه دواپی یه، نه‌یویست که رابه‌رنکی ماددی ناچار کهر بیئت که به زور مل پیچ دهر و سر شوپر و ناچار کهر بیئت. نه‌وه‌ش له‌بهر نه‌وه‌یه که نه‌م شریعت و په‌یامه دواپی یه بو هه‌موو نه‌توه و گه‌له‌کانی جیهانه، له هه‌موو چهرخ و چینیک دا، تایبه‌تی نی یه به هه‌یچ گه‌لینک و به هه‌یچ چهرخینکه‌وه، که‌واته نه‌بی رابهر و موعجیزه‌که‌یشی شتیکی کراوه‌ی نه‌پراوه بیئت بو دور و نزیک، بو هه‌موو گه‌ل و نه‌توه و بو هه‌موو چهرخی، نه‌و رابهر و موعجیزه ماددی یه ناچار که‌رانه ته‌نها نه‌و که‌سانه ناچار

نهکات که به چاوی خویمان نه‌بینن، نیت له‌پاش نه‌وانه نه‌مینیتوه به هوال و به‌سهراتی که
 نه‌گنیریتوه، نهک شتی بیټ حازرو ناماده... به‌لام قورئان نا نه‌مه‌یه که له‌پاش چوارده
 چرخ کتیبیکی کراوه و به‌نامه‌یه‌کی نه‌خشه کیشراوه، گهل و چینی نه‌م چرخه شتیکی
 لی وهرنه‌گرن که ره‌پوه‌ی ژیانانی به ریگی پی نه‌روات به بی تاسه و له‌نگره، نه‌گهر به
 راستی بیکن به پیشه‌وا و سه‌چاوه‌ی ژیانان، هه‌موو پیوستی یان به تیرو ته‌واوی بو
 به‌جی نه‌هینی. له‌پاش نه‌وه ده‌ستیان نه‌گری و رایان نه‌کیشی بو جیهان و عالمیکی چاکتر
 و به‌رزتر و بو دوا روژ و چاره‌نووسینکی راست تر و ریگ تر، نه‌و چین و گهل و کومه‌له‌ی
 پاش نیمه دیت و په‌یدا نه‌بن له‌م قورئانه شتی وهرنه‌گرن که نیمه وهرمان نه‌گرتوه، هه‌روه‌ها
 چین له‌دوای چین تا دنیا دنیا‌یه نه‌م قورئانه نه‌چی به‌ده‌م هه‌موو چین و تاقمیکوه و
 چاره‌سری هه‌موو گری و پیوستی یه‌کیان نه‌کات، نه‌وش به‌هوی نه‌وه‌یه که به‌شی هه‌موو
 داماو و داواکاری نه‌دات به پی‌ی پیوستی خو‌ی و زه‌خیره و کانی پیت و فله‌که‌ی هرگیز
 دوایی نایه‌ت، و‌کو پیغه‌مبهر (ﷺ) له وه‌سف و سه‌نای دا نه‌فرموی: ﴿لَا تَنْقُضِ عَجَائِبَ وَ
 لَا يَشِيخُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ﴾^۱ نه‌م قورئانه به‌فهره به‌م جوړه‌یه، به‌لام نه‌و تاقمه سه‌رکیشه که له
 یه‌که‌م جاره‌وه نه‌م قورئانه‌ی چوو به گوی دا نه‌فام و تینه‌گه‌یشتوو بوون و ریز و نرخی نه‌م
 قورئانه‌یان نه‌نه‌زانی به‌هوی نه‌وه‌وه دهریاره‌ی نه‌م قورئانه به‌م شیوه بوون، لی‌ره‌دا نه‌فرموی:
 ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُذْذِلًا أَلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ﴾ هیهچ په‌ند و ناموزگاری و هیهچ به‌ش و
 پارچه‌یه‌کیان له قورئان بو نایه‌ت له‌لایه‌ن خوی به‌زه‌یی داره‌وه که به‌ره به‌ره و تازه نی‌راوه و
 ناردنی تازه نه‌کریته‌وه، هیهچ په‌ند و ناموزگاری و ایان بو نایه‌ت مه‌گهر نه‌وانه هه‌میشه پشت
 تیکر و روو وهرگن‌پن لی ی، واته به‌ره به‌ره نایه‌ته‌کانی قورئان له‌لایه‌ن خواوه دیت بو تازه
 کردنه‌وه‌ی موزجیاری و رینموونی نه‌وان که‌چی نه‌و سه‌رکیشه‌شانه به هیهچ ره‌نگ بیریان
 ناکه‌نه‌وه و گویچ‌که‌کانی بو شل ناکه‌ن. فرموی: له‌لایه‌ن خوی به‌زه‌یی داره‌وه بو‌یان دیت تا
 بزانی که ناردنی نه‌م قورئانه چاکه و منه‌تیکی گه‌وره‌ی خوی به‌سه‌ر ناده‌می یه‌وه،
 ناردنه‌کشی به‌س به‌هوی به‌زه‌یی خواوه‌یه، که‌واته دهرنه‌که‌وی پشت تی کردنی نی‌جگار
 تاوانیکی گه‌وره و ناشیرین و بی‌زراوه. نینجا نه‌م هه‌ره‌شه سامناکه نه‌هینی له‌سه‌ر پشت تی
 کردن و روو وهرگن‌پنه‌کیان.

^۱ نه‌مه به‌شیکه له‌ حدیسیکی ری‌ژ که تاج‌ال‌اصولاج (۱) نه‌هینی له‌ ترمزی یه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ چاند کتیبی تری باوه‌پ
 پیکرلودا هه‌یه.

فَقَدْ كَذَبُوا فِسْيَانِيَهُمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ

نه فرموی: ﴿فَقَدْ كَذَبُوا فِسْيَانِيَهُمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ به پشت تی کردن و رو و هرگیپان کوتایی یان نه هینا، به لکو پروایان نه کرد بهو پند و مویجیاری یه و به درویان دایه قهلم و کالته و لاقرتی یان پی نه کرد به هوی نه وهه بیگومان بویان دیت و پی یان نه گات دنگ و باس و هه واله کانی نه وهی که لاقرتی یان پی نه کرد که نایا نه وهی پروایان پی نه وهی و لاقرتی یان پی نه کرد حق و راست بوو یان شتیکی درو و به تال بوو؟ نایا شایان بوو بوو نه وهی پروای پی بکری و ریز بگیری یان پروای پی نه کری و به سووک و بی نرخ سهیر بکری؟ یان مه به ست بهو هه واله که بویان دیت نهو هه مو سزا و توله سهخته یه که دیته سهریان و دوو چاری نه بن له مهر دوو جیهان دا، به لام به شیوهی لاقرتی به هه والی ناو نه بات، نه وهش له باتی لاقرتی کردنه که ی نه وان.

له پاش باسی روو و هرگیپان و پشت تی کردنی نایه ته کانی قورئان نینجا باسی روو و هرگیپانی بی پروایان نه کات به به لگه و نایه ته کانی بوونه وهری. بیجگه له وهش نهو بی پروایانه بیریان نه نه کرده وه لهو هه مو به لگه و رابره به هیزانه که قورئان نه یخسته پیش چاویان و سهرنجی بوو رانه کیشان، له بهر نه وه گه لی جار په لپیان نه گرت و داوای رابرو به لگه ی ماددیان نه کرد که پیچه وانهی عادهت و باوی نیمه یه وه کو وینه ی نهو موعجزانه ی که خوا له سهر دهستی پیغه مبه ره پیشووه کان دا - درودی خویان لی بیت - دهری خستن. جا نهوا قورئان سهرنجیان رانه کیشی بوو نه م به لگه و نیشانه روونانه ی بوونه وهری یه که نه وهی نه وان داوای نه که ن هیچ له مانه نایاب تر و روون تر نی یه، نه فرموی: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ نایا نه وان هه سوورن و دان نه گرن به سهر نهو بی پروای یه ی که وان له سهری و بی ری ناکه نه وه و سهرنجیان نه داوه و سهرنجی راناکیشن بولای زهوی نهو هه مو شته نایابه سهر سوپر هینه رانه ی که جیاوازن له سهروشت و شیوه و به ره م دا و خوا دروستی کردوون له م زهوی یه دا که به روالهت یه ک شته و یه ک سهروشته که نه وهش نیشانه و به لگه یه کی نیجگار روون و ره وان هه سهر زانین و توانا و لیزانینی خوی په روهردگار؟ واته با بژین و سهرنجی بدن،

﴿ كَرَأَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴾ كه زورمان روواندوهه له زهوی دا له هه موو بابته و جورئکی چاکی بهنرخي بهرئیزی بهسود. به راستی سهیر تر له هه موو شت نه مهیه که نهو هه موو جورهش نیرو مین، نیتر نیزی به جیاو میننه به جیا وهکو دار خورما و گهلی شتی تر که بهو جورهن، یان پیکهوه و به تیکهلی وهکو زوریه ی سهوزه و روواوهکان که نهندام و کهرهسه ی نیرو مئی کوئه بنهوه له ته نیا درهخت و رووایک دا و پیوهن نهبن پیکهوه!! به هر جور بههر بار رواندن و دهرهینانی نهو هه موو شته جیاوازه که هه ریه که تام و بون و رنگ و شیوه و بهر و بهرهمینکی جیاوازی تایبهتی مهیه. دهرهینانی نهو هه مووه له زهوی که به روانته یهک سروشت و به یهک ناو نهژی و رابهر و بهلگه یهکی زور روونه و موعجیزه یهکی تیرو تهواوه که به هه همیشه یی نه بیئری و دووباره نه بیتهوه و جگه له ته ماشا کردن و سهرنج دانیش پیویست به هیچی تر ناکات، به لام به مهرجی دل زیندوو بیت و ژیری له کار نه کهوت بیت. بهرنامه و رنگای قورشان له پینگه یاندن و تینگه یاندن دا سووک و ناسان ترو روون ترین بهرنامه و رنگایه، نهوه تا سهرنج رانه کیشی بو نهو هه موو شته بینراو و ههست پی کراوه، که ناده می له نیوانیان دا نهژی و هه رگیزلی یان جیا نابیتهوه بههر لایهک دا بپروا و سهرنجی هه شتی بدات، سهرنجی رانه کیشی بو نهوه می بیر بکاتهوه له نایابی نهو هه موو دروست کراوانی خوا، نهو کاته نهگه ر خاوهن هوش و فام بیت چاوی به هه رشتی کهوت دهست بهجی چاوی دلی خوا نه بیئری و هه همیشه به یادی خوای پهروهردگاروهه نهژی که نهوهش بهنهرت و پایهی خوش بهختی و نارامه لهم جیهانه دا و هوی دهست کهوتی نازو ریزی روژی دوایی و رهزامندی خویه. خوای گهوره سهرنجی راکیشان بو نهو هه موو رابهره بههیزه و نینجا نهیش هه رموی: ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴾ به راستی له رواندن نهو هه موو روواوه دا نیشانه و بهلگه یهکی روون ههیه له سهه نهوه که خوای روینه ریان توانا و دهسه لات داره و لیزان و کاردرسته و خاوهن چاکه و بهزه یی به به بندهکانی. بهلگه و نیشانه یهکی روون ههیه بو بپروا هینانی بی بپرواکان،

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ ۗ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي
 وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾

﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ زُوریهی ئەوانە بپروادار نین، لەگەڵ ئەو هەموو بەلگە و نیشانە رووناوەدا. ئینجا پێشەکی سورەتەکی دوایی ئەهیننی بە دوو رسته و بە رسته یەکی تر که لەم سورەتەدا ئەیان فەرمویتەوه لەپاش نیشان دان و خستنه پیش چاوی هەموو بەلگە یەکی روون، ئەفەرموی: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بئێگومان خۆی تۆ بەراستی تەنها ئەو زالە بەسەر هەموو شتێک دا و بەزەیی دارە، کەواتە زالە بەسەر تۆلە و سزادانی بی پرواکان و بەزەیی دارە که رێنموونی ئەکات بۆ رێگای راست و مۆلەت ئەدات، یان بەزەیی دارە دەربارە ی ئەوانە ی که باوەر ئەهینن و ئەگەرینەوه بۆلای خوا.

لەسەرەتاه و تمان لەم سورەتەدا بە کورتی هەوت بەسەرھات و سەرگوزەشتە ئەگەرینتەوه، ئەوا لێرەدا دەستیان پێ ئەکات و یەکە میان باسی موسا و هارونە - درودی خوایان لی بیئت - که خوا رەوانە ی کردن بۆ سەر فیرعەون و گەلەکە ی. لێرەدا زنجیرە یەک لەو بەسەرھاتە باس ئەکات که رێک و پێکە لەگەڵ مەبەستی سورەتەکەدا، هەرۆهە لەگەڵ چەند شتی تر که بە شیوہی گشتی وەرئەگیری لەم سورەتە که ئەوانەش بریتین لە دوو شت:

١- روون کردنەوه ی عاقیبت شەری و پاشە روژی خراپی ئەوانە ی بپروایان بە پێغەمبەر و پێغەمبەریتی نەبووه.

٢- دل ئارام کردنی پێغەمبەرمان (ﷺ) و دل خووشی دانەوه ی لەو هەموو سزا و ناخووشی یە ی که دوو چاری نەبوو لەلایەن بت پەرست و بی پرواکانەوه، لە چاودیری و یارمەتی دانی خوا بۆ بانگ و بانگەواژەکە ی خۆی و ئەوانە ی باوەرپیان پێ هینان، هەرچەند بی هیز و لاواز بووبن و دوژمنیان بەهیز و بە دەسلەت و زۆردار بووبن لە ولات دا. چەند زنجیرە یەک لە بەسەرھاتی موسا (علیه السلام) لە چەند سورەتیکی تردا لەمە و بەر هەیه: ﴿البقرة، المائدة، الاعراف، الإسراء، كهف، طه﴾ جگە لە دەست نیشان کردن بۆ ئەو بەسەرھاتە لە چەند سورەتیکی تردا، هەموو ئەو زنجیرە و دەست نیشانانە ییشی

رِيكَ و پيكن له گهل مه بهستی سوره ته كان دا، يان له گهل مه بهستی نه و شويخانهی كه
 نه و دهست نيشانهی تيا هاتون، له هه موو سوره ت و له هه موو شوييكن دا بار و
 شيوهی زنجيره و باسه كان به جوړی و تراون و داريزراون جياوازن له يه كتر، به كورتي
 به سهرهاتی موسا هه رچهند له زور سوره ت و له زور شوي ن دا باس كراوه، به لام تيكار
 و دووباره كرده وه ني يه له پيشان دان و گيړانه وهی به سهرهات و سهرگوزه شته كه دا،
 هه روه ها هه موو به سهرهات و سهرگوزه شته كانی تريش له قورنان دا هه موو تهر و
 تازنه له پيش چاوی مردوم دا، چونكه هه موو جاري بارو جوړ و شيويه كي تايبه تی
 جياوازی هه يه وه كو روون نه بيته وه له به راورد كردن و سهرنج دانی شيوهی باسه كان
 دا، نه و زنجيرهی كه له م سوره ته دا نيشان نه دات بريتي يه له باسی ره وانه كردن و
 پيغه مبه رستی موسا و هارون و بپروا نه هيئانی فيرعون و كومه له كهی و ئينجا
 خنكاندنيان له توله ی نه و بی پروایي و هه موو تاوانه يان. رزگار بوونی موسا و به نی
 ئيسرائیلی يه كان، ئينجا با گوی بگري ن له قورنانی به فهر و باش دلای بده يني، به لكو به
 رووناكي مه به سته كانی تاریکی له هه ست و دهروونمان دا بپروا، نه فهر موی: ﴿رَاٰۤی نَادٰی
 رَبُّكَ مُوسٰی اَنْ اَنْتَ الْغَلْمَلِيْنَ﴾ نه ی پيغه مبه ر باسی نه و كاته بكه كه خواي تو بانگی كرده
 موسا كه به پيغه مبه ر یی بپرو بولای نه و گه له سته مكاره. به لی به راستی سته مكار بوون،
 جهورو سته میان له خویان كرد به كوفر و بی پروایي و گومرایي، جهور و سته میان
 كرد له به نی ئيسرائیلی يه كان به سهر بپرينی كورده كانيان و هيشتنه وهی كچه كانيان بو
 سهر شوپری و كاره كه ریی، به سزادانيان به بيگار و خزمه تكاری و هه موو جوړیكي
 تری ناشيرين، له بهر نه وه له پيشه وه باسی نه و سيفه ت و نيشانه ی كرد و ئينجا
 دیاریی كردن، فهر موی: ﴿فَرَمَ فِرْعَوْنُ﴾ گه له كهی فيرعون، ئينجا موسا و هه موو
 كه سيكيان لی سهر سام نه كات، نه فهر موی: ﴿اَلَا يَنْتَرُنَّ﴾ نایا نه وانه ناترسن له خواي
 خویان؟ نایا ناترسن له بهر هه موو پاشه روژی نه و جهور و سته مه يان؟ نایا ناگه رپنه وه
 له گومرایي يه كه يان؟ ناگا دارين كه نه وانه زور سهير و سهر سوپه ينه رن و شایانی
 نه وه ن كه خه لکی سهری سوپه يني لی يان! هه روه ها هه موو كه س و هه موو تا قمی به
 وي نه ی نه وان بن. بيگومان مه به ست له نار دنی موسا (عليه السلام) له يه كه م جاره وه و
 يه كه م كه س بو سهر فيرعون بووه، چونكه نه و هو ی كوفر و بی پروایي گه له كه ی بوو،
 نه و پيشه وایان بوو له هه موو جهورو سته ميك دا، به لام ناونه برا، چونكه كاری نه و

ناشکرایه و بهناوبانگه، بیجگه لهوهش له شوینیکی تردا باسی کراوه به تمنیا، یان
 لهگهله کهلهکهی دا، کهواته پیویست نهبوو ناوبردنی لیبره دا. فیرعهون و گهله
 ستمکارهکهی ناسراو بوون لای موسا(علیه السلام) کهواته باش نهیزانی که نهم
 نهرکهی خراوته سهرشانی زورگهوره و گرنگ و گرانه، لهبر نهمه هاواری لاواری و
 بی دسهلاتی خوی برده لای خوا نهک بۆ نهمی خوی له کارهکه بکیشیتهمه و بهمانه
 بینیتهمه، بهلکو داوای کۆمهک و یارمتهی کرد له بهجی هینانی و ههلسانی بهو نهرکه
 گرانه: ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿رَبِّ اِنَّ اَنَا اَنْ يُّكَذِّبُنِي﴾ نهی پهرومردگارم بهراستی من مهترسی
 نهکهم که نهوانه بهروام پی نهکن و به دروزنم دابنن. ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي﴾ دلتم تنگ بیی
 ﴿وَلَا يَطْلُقُ لِسَانِي﴾ زمانم بهره لا نابی لهو گپرو گرفتهی هیهتی و نهبهستری لهوهی
 په یامه کهم به ریکی بگهینم و بهرپرچی نهوان بدهمهوه ﴿فَاَنْزِلْنَا لَكَ مَرْوَةً﴾ کهواته
 بنیره لای هارون بیکه به پیغه مبر لهگهلم دا، له گپرانهمهوی فهرموده که یهوه وا
 ومهترسی که مهترسی یهکهی تمنا له بهروا نههینان نهبووه، بهلکو لهوهی که نهو بهروا
 نههینان و به دروخستنهمه له کاتیک دایه که دلی تنگه تاو بیی و زمانی بهره لا نهبی،
 کهواته ناتوانی به روونی په یامه کهی راگهیننی و بکۆلیتهمه لهگهلیان و بهرپرچیان
 بداتهوه، چونکه له زمانی دا گری و گپرو گرفتیک ههبووه، نهوهش نهیته هوی دل
 تنگی کاتی که نه توانی نهوهی له دلایهتی رایگهیننی و داخ و مهراقی مهرکات به
 بهرپرچ دانهمه و لیکۆلینهمه، تا گران تر بیئت دل تنگی یهکهی بهتین تر نه بیئت، جا
 بههوی نهوهوه مهترسی کرد که نهو حالته رووی تی بکات له کاتیک دا که روو به
 رووی ستمکارنکی وهکو فیرعهون بوهستی، لهبر نهمه هاواری برده لای خوای خوی
 و داوای لی کرد که هارونی برایشی بکات به پیغه مبر و بیکات به هاوبهشی لهو
 پیغه مبریتی یه دا بۆ نهمی نهو نهرکهی خراوته سهرشانی بهجی بیئت، هارون زمان
 بهره لا و گفت و گۆی ریک و رهوان بوو کهواته مهرکات موسا گپرو گرفت رووی تی کرد
 هارونی برای رانه پهری لهباتی نهو راگه یاندنه که نهبا بهرپروه، موسا هرچهند داوای
 کرد که خوا نهو گپرو گرفته له زمانی دا لایا و نزا کهیشی ومهرگرت و داواکهی بۆ جی
 بهجی کرد، بهلام بۆ احتیاط و کار قایمی نهم داوایهشی کرد، نهو داوای موسا(علیه
 السلام) له باری تریشهوه کار قایمی تیا بوو، نهوهش نهمه یه نهگهر کۆژا با هارون له
 جی یدا ناماده بیئت بۆ گه یاندنی فرمانه که،

وَلَمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٥﴾ فَأَتِيَا

فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

وهو که لهم فرموده یهوه وهر نه گیری: ﴿وَلَمْ عَلَى ذَنْبٍ﴾ بُو گهلی فرعون ههیه بهسر منهوه
تولهی تاوانی که کاتی خوئی کردم بهرام بهریان، نهوش نهوه بوو که له سوره تی
﴿القصص﴾ دا نه گیری تهوه که پیاوئی له وان په لاماری یه کیکی له ئیسرائیلی یه کانی دا
موساش (علیه السلام) لی ی داو کوشتی، جامه بهستی نهوه یه که فرموی: ﴿فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ﴾ کهواته مهترسی نه کهم که بم کوژن له باتی نهو پیاوهدا، کهواته نهو کاته با
بانگهواز که ی خوا نهوهستی و هارونی برای هه لسی پیئی، ئینجا کاتی که خوا نهزانی موسا
راست نهکات و نهوهنده سوره لهسر فرمانه که ی نزا که ی وهرگرت، دل نارامی کرد لهوهی
مهترسی لی نه کرد، لی رهدا قورئان باسه که کورت نهکات هوه و بی دهنک نه بی له چند
قوئاغیک له نیوان نهو داوا و وهرگرتن و بهدی هینانی دا، وان نیشان دا که هارون لهوکاته دا
حازر بووه و پیکهوه فرمان وهر نهگرن له خوا، کهچی له پاش نهو داوایه و وهرگرتنی ئینجا
خوا سروشی کرده لای هارون و موسایش له پاش نهوه له کیوی (طور) هوه گه پرایهوه بو
میسرو ئینجا له گه ل هارون یه کیان گرت و ناشکرا بوون له یهک.

خوای گهوره داواکانی موسای وهرگرت وهکو لهم فرموده یهوه روونه: ﴿قَالَ كَلَّا﴾ واته
خوا فرموی به موسا: نه خیر دلت تهنگ نابی و زمانت ناگیری و نهوانه تو نا کوژن و
دهسه لاتیان بهسر کوشتنی تو دا نابی و واز بینه لهو مهترسی یه که دیت به دلت دا،
﴿فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا﴾ کهواته ههردوو کتان برؤن بوو سر فرعون به موعجیزه کانی ئیمهوه که
موسا لهو یه کهم جار هوه دوانیانی بینی، که یه کیکیان دار دهسته که ی بوو که به پیش چاوی
یهوه بوو به نه ژدیها یهک و ئینجا وهکو خوئی لی هات هوه، نهوی تریان دهستی راستی بوو که
نه یخسته ژیر بالی چه پی و به سپینی و روونکی و بریق هوه نه هاته دهرهوه، ﴿إِنَّا مَعَكُمْ

مُسْتَمِرُونَ ﴿ برون و ترستان نهی، چونکه بهراستی نئمه به یارمتهی و چاودیری له گهلتانین و بیسهرین بو هر شتی نئوه نهیلین و پیتان نهوتری و ههموو وت و ویزکتان نهیست و وهکو گوی گر واین به دیاریانهوه، بو یارمتهی دان، برون ﴿فَأَيُّ فِرْعَوْنَ﴾ نینجا بچنه لای فیرعون، به بی ترس و دمه پیچه نیش و فرمانی خوتانی پی راگهیهنن: ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نینجا بلین: هرکام له نئمه نیراو و پیغهمبهری پهرووردگاری ههموو جیهانین ﴿أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نیراوین که تو بهنی نیسرائیل بهره لا کهیت و ازیان لی بینی له گه ل نئمه بن، بو نهمی خوی خویان بهرستن به نارمزوی خویان، یان لی یان گهری با له گه ل نئمه بن برون بو ولاتی فهلهستین که له کونهوه جیگای خواپهرستی بووه و جیگای باو باپره گوره کامانه، نهو تائیفه له باپره گوره یانهوه هاتون به دین داری، کاتی خوی له ولاتی شام دا بوون بههوی یوسف پیغهمبهرهوه (علیه السلام) چونه ولاتی میسر، له پاشان پادشا ستمکاره کان زال بوون بهسهریان دا و کران به بنده و ژیر دهست و خزمه تکار ماوهی چوار سهد سالی و لهم کاتهدا موسا و هارون کران به پیغهمبهر - سهلامی خویان لی بیت - چهرخی دواترین فیرعونی میسر بوو، خوی گوره نهم دووانه ی کرد به پیغهمبهر و نارذنی بو رزگار کردنیان له دهست فیرعونی ستمکار بو خواپهرستی و سهربهستی یان و له گیرانهوهی سهرگوزه شتهی موسا لیره و له وینهی نیره دا وا دهرنه کهوی که مه بهستی سههرکی له پیغهمبهرینی و رهوانه کردنیان بولای فیرعون بو رزگار کردنی نهو تائیفه بووه، نهک بو بانگ کردنی فیرعون و کومه له کهی بو خواپهرستی، چونکه پیغهمبهرینی به که یان تاییهتی بووه بهو تائیفهوه. بیگومان موسا گهراپهوه بو میسر و یهکیان گرت له گه ل هارونی برای - سهلامی خویان لی بی - و به پیی فرمانی خوا چون بولای فیرعون و نهوهی پی یان سپیرا رایان گه یاند، نینجا با گوی بگرین بزاین هلونستی فیرعونی سههرکیش چون بووه؟ شتیکی ناشکرایه که خیر له ناوچاوی ستمکاری وادانی یه، کهواته نهبی وهلام و هلونستی ناپیاوانه بیت، لهبر نهوه به سهرسورمانهوه سهرنجی داو به لاقرتی پی کردنهوه،

قَالَ الرَّبُّ رَبِّكَ فِينَا وَلَيْدًا وَلَيْسَتْ فِينَا مِنْ عُمْرِكَ سَيْنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتَاكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
 وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

﴿قَالَ﴾ وتی به موسا له پاش نهوی ناسی یهوه: ﴿الرَّبُّ رَبُّكَ فِينَا وَلَيْدًا﴾ نایا نیمه پیمان
 نهگه یاندی و پهرورده مان نه کردی له شوین و جیگای خو مان و لمانو خو مان دا به مندالی و
 به تازه له دایک بووی؟ واته نایا نیمه پاداشتی شو هه موو چاکه یه که نیمه له گهل تو
 کردمان؟ پاداشته کهت نیمه پدو پیچهوانه ی شو نایینی نیمه هه لسی؟ دژی پادشایه
 هه لسی که له مالی نهودا پیگه یشتوی، و بانگی بکهیت بو لای خویه کی تر؟ ﴿وَلَيْسَتْ فِينَا مِنْ
 عُمْرِكَ سَيْنِينَ﴾ تو مایته وه لمانو نیمه دا چند سالی که ته مهنت هیچ نم قسه و باسه ت نه بوو،
 هیچت لی نمرنه کهوت که نیمه لی بوه شیتته وه، نینجا رو دای کوشتنی کابرای قیبتی
 بیر خسته وه به شیوه یه کی سامناک و ترسینر، وتی: ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَاكَ الَّتِي فَعَلْتَ﴾ کردت شو
 کرده زور خراپه ی خو ته که کردت، واته نهونده کرده وه کهت خراپه دم ناهینی و شایانی
 نهوه نی یه به ریگی ناوی بری! شو کرده وه خراپه ت کرد، ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ له کاتیک
 دا که تو یه کی بوویت لهوانه ی که کافر و بی پروا بوون بهو پهروردگاری هه موو جیهانه ی
 که نه مرؤ نیلیت و ناوی نه بهیت، چونکه تو لهو کاتهدا هیچ ناوی نه مهنت نه تبرد که نیستا
 ناوی نه بهیت، یان مه بهستی نهوه بوو که چاکه ی منت له پیش چاو نه بوو، لهوانه بوویت که
 بهد نه کن و ددان نانین به چاکه و پیاره تی یه ک دا که دهریاره یان بکری. نا بهم جو ره
 فیرعهون نهوه ی زانی له باره ی موسا وه وتی و لای و ابوو که موسای په ک خسته وه و توانای
 وه لام دانسه وه و بهر بهرکهانی ی نه ماوه، به تایبه تی بهرام بهر باسی کوشتنه که که له
 وته که یه وه هه ره شه ی لی وهر نه گرا به تو له لی سندن به لام موسا (علیه السلام) که خوا داوا
 و نزا که ی وهر گرت و گرو گرفت زمانه که ی نه هینشت وه لامی دایه وه و ﴿قَالَ﴾ وتی به
 فیرعهون: ﴿فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِينَ﴾ شو کرده وه کرد لهو کاتهدا من له کو مای نه زمان بووم،
 واته به دهست قسه ت نه بووه و نیازی کوشتنم نه کرد و نم زانی به وه نه مری، یان نه زمان
 بووم به فرمان و شهریه تی خوا، یان نه زمان بووم راه پریم بهوه ی نه ته وایه تی و ره گزایه تی
 بوو نه ک له بر عقیده و باوه ری که نه مرؤ هه مه و نه یزانم ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾ نینجا
 پهروردگارم زانین و لی زانی و کارروستی پی به خشم، یان پیغه به رفتی پی دام ﴿فَوَهَبَ لِي

رَبِّ حُكَّا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿﴾ گپرامی له ریزی ئهوانه‌ی که رهوانه کراون به پیغه‌مبه‌ریتی بو سهر
 خه‌لکی. ئینجا به‌رام‌بهر لاقرتی یه نار‌ه‌واکه‌ی فیرعه‌ون وه‌لام‌یک‌ی ئه‌داته‌وه به شیوه‌ی لاقرتی،
 به‌لام لاقرتی یه‌که‌ی ئهم شایان و ره‌وایه، فه‌رموی: ﴿رَبِّكَ نَسَهُ سَمَاعِلَ أَنْ عَبَدَتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾^۱ ئهو
 پی‌نگه‌یاندن و په‌روه‌رده‌ کردنه‌م نیعمه‌ت و چاکه‌یه‌که که منه‌تی پی‌ نه‌نییت به‌سهر من دا،
 ئه‌وش ئه‌وه‌یه تو به‌نی ئیسرائیلی یه‌کانت سهر شوپ و ژیر بار کرد و گپران‌ت به به‌نده بو
 خو‌ت، واته په‌روه‌رده‌ کردنی من به‌هوی ئه‌وه‌وه بوو که تو به‌نی ئیسرائیلیت کرد به به‌نده و
 کوپه‌کانت ئه‌کوشتن، به‌هوی ئه‌وه‌وه دایکم ویستی که من له‌مالی خو‌ی دا نه‌هیل‌ی نک پی‌م
 بزائن و سهرم بپرن، تا ناچار بوو بم خاته ناو سندوقیک و بم خاته ناو ده‌ریا تا ناو لای دامه
 مالی ئیوه، به‌هوی ئه‌وه‌وه له‌مالی ئیوه‌دا په‌روه‌رده‌ کرام نه‌ک له مالی باوک و دایکم دا، ده‌ی
 ئایا ئه‌وه‌یه ئه‌یکه‌یت به منه‌ت به‌سهرمه‌وه؟ ئه‌مه‌یه پی‌اوه‌تی و چاکه‌که‌ت؟ ئینجا له‌وی‌دا
 فیرعه‌ون لایدا له‌و باسه و پرسیا‌ری کرد له ناوه‌پو‌کی بانگ و بانگه‌وازه‌که‌ی، به‌لام له شیوه‌ی
 خو‌ نابه‌له‌د کردن و لاقرتی و بی‌ شهرمی و بی‌ نه‌ده‌بیی له‌باره‌ی خواوه وه‌کو بو‌مان باس
 نه‌کات و نه‌فه‌رموی: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعه‌ون وتی: ﴿هُوَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ئهو په‌روه‌ردگاری هم‌وو
 جیهانه که تو نه‌نییت ره‌وانه‌ کرای ئوم چی یه و له چ تیره‌یه‌که؟ ئهو نه‌فرین لی‌ کراره به‌و
 شیوه‌ نار‌ه‌وا و به لاقرتی و سهرسوپه‌مانه‌وه ئهو پرسیا‌ره‌ی کرد. موسایش (علیه السلام)
 وه‌لام‌ی دایه‌وه به سیفه‌تی په‌روه‌ردگاری بو ئهم بوونه‌وره که‌وا به پیش چاوه‌وه، ﴿قَالَ﴾
 موسا فه‌رموی: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه و
 هرچی وا له نیوانیان دا. وه‌لامه‌که‌ی به‌رپه‌رچی‌کی چاک بوو بو‌نه‌فامی و خو‌ نابه‌له‌د
 کردنه‌که‌ی فیرعه‌ون و دای به‌سه‌ری دا و دای پو‌شی... واته ئه‌وه‌ی که منی نار‌دوه
 په‌روه‌ردگاری ئهم بوونه‌وره گرنگه‌یه که نه ده‌سه‌لاتی تو و نه زانینی تو پی‌ نه‌کات،
 ئه‌وپه‌ری ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون دم در‌ژی پی‌ نه‌کرد ئه‌مه بوو که خوی ئهو گله‌یه و ئهو پارچه
 زه‌وی یه له خاک و شیوی رووباری نیل که ئه‌وش دیاره به هیچ ره‌نگ چاو نادات له‌ناو ئهو
 بوونه‌وره‌دا، هه‌روه‌ها وه‌لامه‌که‌ی بی‌ نرخیی و پرپو‌وچی ئیدیعاکه‌ی فیرعه‌ون نیشان نه‌دات
 به‌یه‌کجار، سهرنجی رانه‌کیشی بو‌ئهم بوونه‌وره گرنگه‌ویرکردنه‌وه‌ی له‌که‌سی که‌خوایه،

^۱ ئهم ئایه‌ته به چند جور و شیوه‌یه‌ک ترکیب کراره، و به گویه‌ی ئهو ترکیبانه ته‌فسیره‌که‌ی جیاوازه، به‌لام مه‌به‌ست
 له هم‌وو هه‌ریه‌ک شت نه‌گرتنه‌وه، و ئه‌وه‌ی له ته‌فسیره‌که‌دایه بی‌ ئه‌رک تر و جوانتره و دل‌ باوه‌ری به‌هیز تره پی‌ی،
 خوا خو‌ی باش نه‌زان‌ی.

﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ: أَلَا تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ
 إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا

به دواى وه لأم و تهمى يه كهدا نه فرموى: ﴿إِنَّكُمْ مُرْقِبِينَ﴾ نه گمر نيوه باوهردارى
 راسته قينه، به دلنكى پر له ناراموه نهوى من پيم راگه ياندن له هموو شت شايان تر و
 بهجى تره بو بپوا پى كردن، چونكه زور ناشكرايه و ژيرى و سروشت جگه لهوى بهلاوه
 راست نى يه، چونكه زهوى و ناسمان و نهوى وا له نيوانيان دا بهم هموو نايابى و رژيمه
 تپرو تهواوه يانهوه نهبى چون پيدا بووين؟ نايا خويان خويانيان دروست كردوه؟ نايا به
 ريكهوت پيدا بوون؟! بيگومان هر كهس ريزى خوى و ژيرى خوى بهلاوه بيت هيچ كام له
 دو باره ناليت و شهرم نهكات شتى وا بلى، كهواته تهنيا بارى مايهوه كه نهبى يهكى
 دروستى كردبن و پهروهردگاريان بيت كه زيندوو و زانا و توانا و ليزان و كاردروست بيت و
 خوى به خوى بووبى به بى سرهتا و دواها تن بو بوونى، ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ: أَلَا تَسْتَعِينُونَ﴾ فیرعهون
 وتى بهوانهى به نهوى دا بوون له پياو ماقولان و پياوه تايبهتى يهكانى: نايا گوى ناگرن له
 وهلامهكهى چهنده نارنكه لهگهل پرسياره كهدا؟ واته نيمه پرسيارى تيره و حقيقهتى لى
 نهكين، نهو به نيشانه و كردهوه وه لأم نه داتوه و شتى نهلى كه نيمه تا نيسنا نمان
 بيستوه و نه ناسراوه لامان، رهنكه مبهستى نهو پيسه نهوه بووبى كومهلهكه خهريك بكات
 و بيكات به چاو و راو لى يان نهك بير بكنهوه لهوى موسى وتى و قسهكهى كاريان لى
 بكات، نهوش به پنى باوى ستمكاران كه هموو كات مهترسى نهكهن لهوى قسهى راست
 بوترى و خهلكى وهى گرن و ببينه هوى راپرنيان له نارهاوى و شته پرپووچهكانى
 نهوان، نينجا موسى نهوهستا و سيفهت و نيشانه يهكى ترى خواى ناراسته كردن: ﴿قَالَ﴾
 وتى: ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ نهو خوايه كه منى ناردوهه پهروهردگارى نيوهيه و
 پهروهردگارى باوك و باپيره پيشوهكانتانه. موسى (عليه السلام) گواستى يهوه بو نم وه لامه،

چونکه نهمه ناشکرا تره و که متر رنگا همیه مله جه پئی و دم بازی تیدا بکری، لهباری ترهوه
باشتر و باشتر نهدا له فیرعمون و داواکهی، نهو هتا بی پیچ و پهنا پی ی وت: پهروردگاری
تویه، کهواته فیرعمون هیچ نی یه جگه لهوه بهندهیه که له بهندهکانی خوا نهک خوا بی وهکو
خوی نه لیت و دم بازی پی نهکات لهناو گهلهکهی دا، خوا پهروردگاری گهلهکهی
فیرعمونیشه، کهواته فیرعمون دروی نهکرد که خوی دانهنا بهخوای نهو گهله!! ههروهما
خوای باوک و باپیره پیشورهکانیشیان، کهواته نهو خویتهتی یه ی که فیرعمون دای نهنا به
کهلهپور هر له کونهوه و نهیکرد به بنهپرت بو خویتهتی یه کهی خوی، نهو خویتهتی یه
شتیکی پپو پوچ و نارها بوو. بهلی بهراستی وهلامهکهی پشت شکینی فیرعمون بوو،
بههوی نهوهوه نهیتوانی بی دهنگ بیت له کاتیک دا که کومهلی پیوا ماقولان به دهوری دا
بوون، بههوی نهوهوه به لاقرتی پی کردنهوه موسای لهکدار کرد به شیتی و ﴿قَالَ﴾ وتی:
﴿إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾ بهراستی پیغهمبهرهکهتان که رهوانه کراوه بو لاتان بیگومان
شیته، به لاقرتی و گالته پی کردن نهوهی وت بو نهوهی و انیشان بدات که پیغهمبهریتی له
خوی دا شتیکیراست نی یه، کهواته باوهپی پی نهکری و به شت سهیر نهکری، موسایشی
لهکدار کرد به شیتی تا قسهکانی کار نهکات لی یان، بهلام نهو لاقرتی و چهنبازی یه کار
ناکات له موسا و بهرگری ناکات له رویشتنی به رنگا راستهکهی خوی دا، لهبر نهوه لهسر
قسهی خوی رویی و ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ خوی روزهلات و روزئاوایه
و هرچی و له نیوانیان دا، روزهلات و روزئاوا دوو پیشانگای گرنگن هموو روزئی
نهکهونه پیش چاو و ههلاتن و ناوابوونی خور دوو رودای نیجگار گهره، نه فیرعمون و
نه هیچ ستهکاریکی تر ناتوانن بلین به هیچ رهنگ دسهلاتیان تیای دا همیه، کهواته هیچ
چاره نی یه بو ههکهس ژیری هبی نهبی بلی: خوی پهروردگاری نهه بوونهومره نهو دوو
روداوه گرنکه فراههم نههینی بی گوزان و وهستان و پهک کهوتن و دوا و بهر،

به لکو بهو یاسا و رژیمه سهر سوپهینره و هرکس خاوهنی ژیری بیٔ نه بی همر نهو
 قسه و بریاره راسته بدات وکو نه فرموی: ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ نه گهر نیوه ژیرن نه زانن که
 کاره که بهو جوړیه که و ترا، نه زانن که نه مه وه لأمیکی ریک و راسته بو نهو پرسیاره ی
 فیرعون کردی، واته هرکس و ا نه زانی نهو که سه بی به شه له ژیری به پی پی بریار و
 شایه تی قورنان. زور داره سته مکاره کان مه ترسی یان له هیچ شتی نی به بهو راده ی
 مه ترسی نه کن له بیدار بوونه وی گهل، هوش کردنه وی دلای گهل، رق و کینه یان له هیچ
 کس نی به به نه ندازه ی رق و کینه یان له وانه ی که بانگی خملکی نه کن بو تیگه یشتن و
 وریا بوونه وه و دهر و نه بی هوش و بی ناگا کان رانه وشینن له خوی بی ناگایی هلیان
 نه سینن، جا له بهر نهو فیرعون هله پری له موسا (علیه السلام) کاتی که بینی نهوا خملکی
 وریا کرده وه و خریکه هوشیان پی نه کاتره، بهوی نه وه لی کولینه وی و از لی هینا، و
 کوتایی پی هینا به هره شه یه کی رهق و بی پیچ و په نا که نه وه یس باوی هم مو سرکی شه
 مل هوپه کانه کاتی که په کیان کهوت و هیچ شتی کیان به دهسته وه نه ما و مل هوپی و
 سرکی شتی به که یان کهوته مه ترسی و خه تره وه، نهو نه فرین لی کراوه به بی شهرمانه روی
 کرده موسای پیغه مبر (علیه السلام)، ﴿قَالَ﴾ وتی پی پی: ﴿لِيْنِ اَتَّخَذَتِ اِلٰهًا غَيْرِيْ لِاَجْعَلَنَّكَ مِنَ
 الْمَسْجُوْرِيْنَ﴾ سویندم و بی نه گهر تو هیچ په رسترای تر بریار بدهیت بیجگه له من بیگومان
 من تو نه گیرم به یه کی له بهند کراوه کان و بهندت نه کم، که بهند کردنی نهو به ناوبانگ بووه
 و له کوشتنی خراب تر بووه، نه گیر نه وه هرکسی بهند کردی بهر لای نه کردوه هتا به
 سزاوه مردووه، به ته نیا نه یخسته ژیر زه مینکی قولی تاریک هیچ شتی کی نه نه بینی و گوئی
 به دهنکی که سه وه نه نه بوو. نهو هره شه یه نیشانه ی دهسته پاچه یی بووه بهرامبر نه وی
 موسا (علیه السلام) رایگه یاند، به لگه یه له سهر لاوازی به تال له ناستی راستی دا، له کوئن و
 تازه وه زوردار و سرکی شه کان باویان هر و اووه که هیچ یان به دهسته وه نه ما هره شه و
 ناسن و ناگر و کوشتن و برین به کار نه هینن. به لام هره شه و تاپالی فیرعون هیچ کاری
 نه کرد له موسای پیغه مبر (علیه السلام) هر چونی هره شه ی هیچ سرکی شتی تریش کاری
 نه کرد و نایشی کات له وانه که خواناسی راسته قینه ن،

قَالَ أُولُو حِجَّتِكَ بِنْتِي وَمُيِّنٌ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ

تُجَانُّ مِثْلَ مِثْنٍ ﴿٣٢﴾ وَزَرَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾

لهبر نهوه لهباری ترهوه خهريك بوو لهگهل فيرعون و ﴿قَالَ﴾ پئی فرمو: ﴿وَزَرَعَ يَدَهُ﴾
بِنْتِي وَمُيِّنٌ ﴿﴾ نایا نهوم هر دهر باره نهکیت نهگهر شتیکی روونت بو بهینم، واته یا
موعجیزه یهکی روونت بو بهینم که رابرو بهلگه یهکی ناشکرا بیت لهسر پیغه مبرنتی
یهکم، تو هر بهندم نهکیت؟ بهم فرموده یه فيرعونی تنگه تاو کرد له پینش چاوی نهو
گهل و کومه لای که به دیار هوه بوون، نهگهر گوئی نه دایه به قسه کی دهر نهکوت که بیم و
ترس هه یه لهو بهلگو نیشانه یه، موسایش واپیشان نه دات که شیته، که واته ناچار بوو که
داوای نهو موعجیزه و بهلگه یه لی بکات، لهبر نهوه: ﴿قَالَ﴾ وتی به موسا: ﴿هَاتِ بِهِ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دهی نهو شته بینه نهگهر تو له راست گویانی، واته نهگهر راست
نهکیت لهو داوای پیغه مبرنتی یه که نهیکیت، یان راست نهکیت که رابرو بهلگه یه
روونت هه یه، نهو نه فرین لی کراوه به هه موو جوړ هر پلار نهوه شینتی، نهوه تا هر گومان و
دوو دلای دهر نه بری لیره ییش دا و نهی وت: نهگهر راست نهکیت، نهوه که بهلگه و
موعجیزه که یه به گرنگ بگرن و کاریان لی بکات. نینجا لیره دا موسا دوو موعجیزه یه نیشان
دا، دوا ی خست تا نهو کاته ی فيرعون بگاته نهو پیری مله جهری و سرکیشی: ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ
فَإِذَا هِيَ تُجَانُّ مِثْلَ مِثْنٍ﴾ نینجا موسا دار دهسته که ی فری دا که چی دهست به چی بوو به
نهژدیه یه کی روون و ناشکرا، نهک به شتیکی خه یالی وهکو کرده وهی جادوو گهران،
چاوبهس نهکن و بی نه مه ی شتیکی راسته قینه بیت. ﴿وَزَرَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ دهستی
کرد به ژر بالی دا و دهری هینا نیتر دهست به چی بوو به دهستیکی سپی شوعله و بریقه
دار بو تماشا که رانی، نهگیر نهوه له نین و عباسه وه - خویان لی رازی بیت - که
نه فرموی: موسا دهستی له ژر بالی دهر هینا و کوت و پپر بریقه ی نه دایه وه بو
توماشا که ران، تیشک و رووناکی یه کی بوو به وینه ی خوړ نریک بوو تاو و رووناکی چاو بیا،
و که نارهی ناسمانی پپر کرد. هر کهس باوه پری دامه رازو بی به خویه تی خوا و ژر بیت

هرگيز سرناكاتمه لهو جوړه موعجيزانه، چونكه خوا كه توانا و دهسه لاتی بی سنوره و
 نم زهوی و ناسمانهی دروست كړدوه و دای هیناوه و له هیچ و بی نهمه ی هیچ بووین ئیتر
 بو نهمی سر بكریتهوه لهوه كه دارنکی وشك بکات به مارنکی گیاندار؟ هموو کس نه زانی
 كه نم هموو گیان له بهره له بنه رت دا بی گیان بووه و خوا گیانی كړد به به ردا، هرچی
 گیان له بهری نم زهوی په هیه له پیشهوه خاکیکی وشکی بی گیان بووه، كهواته بو نهمی
 سر بكریتهوه لهوه دار دهستیکی وشك بیی به گیاندار؟ نم هموو شتی رووناكه له بنه رت
 دا رووناکی نه بوو خوا رووناکی تیډا دروست كړدوه، دهی بو نهمی سر سوپ بمینی لهوهی
 خوا رووناکی دروست بکات له دهستی موسادا؟ نم هموو تیشك و رووناکی په به هیزه خوا
 به هوی باتری یهوه دروستی نه كات كه هموو كره سه كانی لهم خاكه تاریكه دروست كراون،
 كهواته بو نهمی سر سوپ بمینی لهوه خوا له دهستی موسادا نهو رووناکی په دروست
 بکات. لهشی هموو نادهمی بهشی له كارهبای تیایه تا نه گاته نهو رادهیه گلویپنکی (۴۰)
 واتی پی دابگیرسی، كهواته بوچی سر سوپ بمینی لهوهی نهو رووناکی په دهر كهوی له
 دهستی موسادا، نهو هموو موعجیزه مادیدیانهی كه دراون به پیغه مبران - درودی خویان
 لی بیت - هروه ها هر جوړه موعجیزه یه كه بی پرواكان په لپیان پی گرتووه له پیغه مبری
 نازیزمان (ﷺ) هیچ كام لهوانه نایاب تر نین لهم هموو دروست كراوانه ی كه وان به پیش
 چاومانه وه و له چوار چیوهی نه مانه دهر نه چوون كه خوا نهو هموو هیزو وزه ی دروست
 كړدوه و كره سه كانی فراهم هیناوه، به لام له سر له هیچ شتی له مانه ناكړیتهوه به هوی
 نهوه كه ئولفهت و دهقیان پیوه گیراوه و فراهم هاتنه كه یشیان له سر په لپ و داوی
 خه لکی نی په، مبهست پی یان دم كوت كړدن و پك خستن و روون كړدنه وهی دهسته
 پاچهی خه لکی نین، كهواته سر لهم هموو دروست كراوانه ناكړیتهوه، به لام موعجیزه كان
 شتیك بوون تازه پهیدا بوون به پیش چاوی مردومه وه و دهق پیوه نه گیرا و بوون و مبهست
 پی یان دم كوت كړدن و دهر خستنی دهسته پاچهی خه لکی بووه به هوی نهوه وه جیگای
 سر سوپمان و سر لی كړدنه وهن و كاریگرن. بو وینه نهو دوو موعجیزه ی كه موسا دای
 به ناوچاوی فیرعهون دا كاری لی كړد و ههستی كړد بهوه كه زور گرنگ و به هیزن،

قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْنَيْهِ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تُولَكُ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٌ
 ﴿٣٧﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لِمَقْتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلْنَا نَبْعَثَ السَّحَرَةَ
 إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

لهبر نهوه چهسپانی کرد بو بهرگری کردنیان له سئ رینگاوه:

۱. ﴿قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ﴾ وتی بهو کۆمهله پیاو ماقولهی که به دهوری دا بوون ﴿إِنَّ هَذَا
 لَسِحْرٌ عَلِيمٌ﴾ بهراستی و بیگومان نهمه جادوگرینکی زۆر زانایه، واته نهمهی که پیی ههلسا و
 کردی جادووه و به جادوبازی کردی وهکو نهو ههموو جادو بازانه، لهو رینگایهوه نی یه که
 خوی نهیلنیت و ئیدیعی ئهکات.

۲. هان و هونی دان و غیرهتی هینانه جۆش بهمهی که موسا نیازی خراپه لهگهلیان، بو
 نهمهی سه رکیشی بهکار بینن و گوئی یان نهبی له موعجیزهکانی، وتی پی یان: ﴿يُرِيدُ أَنْ
 يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ﴾ نهیهوی دهرتان کات له خاکهکی خۆتان به جادوبازی خوی.

۳. دلێ کۆمهلهکهی رانهکیشا بۆلای خوی به بهکار هینانی نهرمی لهگهلیان و مهراپی بو
 کردنیان، بهم جۆره راونیژو پرس و رای لی وهرنهگرتن و پیی ئهوتن: ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾
 کهواته ئایا چ فرمانیکم پی نهسپین و پیم بلین چی بکهه و راتان لهسهه چی یه رایگهینهن
 پیم؟ گرنگی و گهورهی موعجیزهکان داگری کرد تا رادهیهک له داوای خویهتی هینایه
 خوارهوه بو نهمهی فرمان و پرس و را لهو گهله وهریگری که چهند سال بوو بهناوی
 خویهتی نهیخوپی به ملیان دا و ئهوانیش ژیر بار و مل کهچ بوون و کړنووشیان بو ئهبرد و
 خاوهنی خۆیشیان نهبوون له ناستی!!

باوی زۆرداره مل هورده داگیر کهرهمکان ههرا بووه و ههراویه: کاتی که ههستیان کردبی
 بهمهی خهریکه جینگایان پی لهق ببی دهست نهکهن به قسهی نهرم و شهیرین لهپاش نهوهی

توندو تیژ و قسه رهق بوون، و پهنا نههینن به گهل و ژیر دهسته، لهپاش نهوهی پینشیل و ژیر پی یان نهکردن، به روالهت له کار و فرمان دا پرس و رایان لی وهرشهگرن که لهوهو پینش جگه له نارزوو و رای خویمان هیچ کس له هیچ شوینیکهوه دهرنهکهوت و نهوهش ههموو تا نهو کاتیه بیم و ترسیان نامیننی، ئینجا دواى نهوه نهگهرینهوه سر تاوان و دهست دریزیی و ستهمکاری خویمان، بهو فزو فیله کومهلهکهی ههلهتاند لهوهی گوئی بدهن بهو موعجیزانه و له شایین و ریگاکهی لابهدن، نهوانه همرچوئی هاوبهشی فیرعهون بوون لهو نایینه پزو پووچهدا، ههروهها بهرزهوهندی خویمان لهوهدا نهبینی که فیرعهون هر فیرعهون بیت و نهوانیش پیاو ماقولی دهره بیری بن، مهترسیان نهکرد که موسا و بهنی ئیسرائیل کومهک و دهسته بهستهیان زور بیی و بههوی نهوهوه ولاتهکهیان لی داگیر بکن.

رای خویمان لهسر نهمه دهریپی که بهرگری جادوی موسا بکات به جادویهکی وینهی جادومهکی خوئی، ﴿قَالَ لَا﴾ و تیان به فیرعهون: ﴿رَجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْنَيْ فِي الدَّائِنِ خَشِيرِينَ﴾ مولهتی موسا و براهی بده و کاریان دوا بخه و بنیره بهناو شارهکان دا چهند پیایوی که کۆکهرهوه بن بو جادووگهرهکان ﴿بِأَتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ نهگهر نهوهت کرد ههموو جادوبازنکی لی هاتووی زور زانات بو نههینن، فیرعهون راکهی وهرگرتن و ناردی به شارهکان دا بو کۆکردنهویان، ﴿تَجْمَعُ السَّحَابَ لِيُقَيِّدَتْ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ئینجا نهو جادوبازانه کۆکرانهوه له کات و ساتی روژی زانراوی دیاریی کراودا، که کاتی چیشتهنگاو بوو له روژی جهژنیکیان دا ﴿قِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾^۱ بیژرا به خهک نایا ئیوه کۆن، واته بی دواکوتن و به چهسپانی کۆبینهوه، ﴿هَلْأَنْتُمْ السَّحَابَ إِذَا كَانُوا مِنْ الْفَلَّيْنِ﴾ واته به نومید و چاوهپروانی زال بوونی جادوبازمهکان و نیمهش شوینی نهوان بکهوین له نایینهکهیان دا نهگهر هر نهوان زال بوون، مهبهستیان بهوه شوین نهکوتنی موسا بوو، بهلام بهو جوړهیانوت لهبهر هاندانی جادوبازمهکان که زور کوشش بکن و کارهکهیان زور به گرنگ بگرن.

^۱مهبهست لهم پرسپاره هاندانه لهسر کۆبوونهوه به چهسپانی به بی مستی بهکار هیتان.

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَخُنُّ الْعَالِيَيْنَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ

الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾

﴿ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ ﴾ نینجا کاتی جادوویازمهکان هاتن ﴿ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ ﴾ وتیان به فرعون ﴿ ائِنَّا لَنَأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَخُنُّ الْعَالِيَيْنَ ﴾ نایا بیگومان بو نیمه نهجرو پاداشت هیه نهگمر نیمه زال ببین ﴿ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴾ له وهلامیان دا فرعون وتی: بهلی نهجرو پاداشتتان هیه، و سهرباقی نهوه نهو کاته نیوه له ریزی نهوانن که نزیک خراونهتهوه له نیمه. نا بهو جوړه هملوئستی کوولهئیکی بهکری گیراو روون نهکاتهوه که فرعونی ستمکار بهکاری نههینان بو مبهستی نارهوای خوئی، هموو لی هاتن و لی زانینی خوئیان بهخت بکن له پیناوی پول و پاداشت که چاوهروانی نهکن، نیتر هیچ پهیوهندی یان نی به به عقیده و باوهر و مهسهلهکهوه، هیچ شتیکیان نی به جگه له کری و بهرزهوهندی خوئیان، وینهی نهوانن که زوردارو ستمکارهکان بهکاریان نههینن بو خزمتهی خوئیان لههموو چرخ و له هموو ولایتیک دا هر بوون و هر هن، نینجا دیته سر نیشانی دانی شیوهی - مسابقه - و گول گولینهکهی نهه دوو قاقه: وهکو له شوئینی تردا باسی نهفرموی: له بهکم جاروه جادوگرهکان وتیان به موسا پینغمبه(علیه السلام) یان تو له پینشوه نهوهی نهتهوی بهکاری بیینی بهکاری بیینه، یان نیمه له پینشوه بهکاری نههینن ﴿ قَالَ لَهُمْ مُوسَى ﴾ موسا فرموی پی یان: ﴿ اَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴾ نهوهی نهتانهوی فرپی دهن و بهکاری بیینن نیوه له پینشوه بیکن و فرپی دهن، مبهستی موسا فرماندان و رهامندی نی به له جادوگری، چونکه جادوگری قدهغیه و گوناوو تاوانیکی زور گهریه بهلای خواوه، بهکو مبهستی نینن دان و رهامندی به به پیش خستنی کردهوه و جادووبازی بهکیان، کهواته فرمودهکی موسا هیچ رهخنهکی لهسر نی به،

فَالْقَوْمَ جَاهِلَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّتِكَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَاقِلُونَ ﴿١١﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ

تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١٥﴾

﴿فَالْقَوْمَ جَاهِلَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ﴾ نینجا جادوگرهکان گوریس و حهبل و دار دهستهکانی

خویانیان فری داو ﴿وَقَالُوا بِعِزَّتِكَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَاقِلُونَ﴾ و قیان: سویند به هیزو دهسه لاتی

فیرعون بنگومان هر نیمه زال و سرکهوتوین، بهو جوره سویندیان خوارد لهسر زال

بوونیان لهبر نهوه جادووهکهیان نیجگار گهره و سر سوپهینتر بوو، نهگیزنهوه که شیو و

دولیکیان پر کردبوو له گوریس و حهبل و دار دهست که هموویان ههنوی به جیوه،

داردهستهکان کلور بوون و ناوهکهیان پر کردبوو له جیوه، نینجا کاتی گهرمی خوریان لی

کهوت به جاری هموو کهوتنه جولان و بزووتنهوه له پیش چاو وکو مارو نهژدیها له هموو

لایهکهوه نهکشان. بهلام شتی ناراست و بهتال بوش و پووجه، هرچهنده گف بکاته خوی و

به روالهت قلهو و قبارهی گهره بیت، نهوهتا نهو هموو چاو بهس و فبو فیلی نهوانه

بهجاری لهناوچوو، دروشمیشی نهما، وکو بهم فرمودهیه نیشانمان نهوات: ﴿فَأَلْقَى مُوسَى

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾، نینجا موسا دار دهستهکهی فری دا ئیتر دهست بهجی نهوهی

نهوان به فیل و تلهکه وهریان گیزا بوو و لهپیش چاو وینهی مارو نهژدیهای بهسردا

هاتبوو، نهو دار دهسته به جاری هموو نهوانهی ههل لووشی. شتیکی نیجگار گهره زوی

دا که هموو جادوگرهکانی سهرسام کرد و هرگیز چاوهروان نهبوون بوی و به دلیان دا

گوزهری نهنهکرد، چونکه نهوان بهلای خویانهوه هیچیان نههیشتووهتهوه و شتیکیان

فهرامهه هیناره که تا نیستا هیچ جادوگرهک نهیکردوه. نهوانه کومهلیکی زورن

کوکراونهتهوه له هموو لایهکی ولاتهره، موسا تهنیا خویهتی و دار دهستهکهی، نینجا به

پیش چاویانهوه نهو گوچانه بوو بهو نهژدیها گهره و نهوهی کردی که کردی، نهوان تا

نیستا جادویان وا دیوه چاوبهس و شتیکی خهیالی یه، بهلام نهمهی لهم دار دهسته دی یان

شتیکی راست و حهقیقهت بوو، نهوهتا نه حهبل و گوریسهکان مان و نه دار دهستهکانیان،

نهگر نهوهی موسا کردی جادوبازی بویه نهبویه هر هیچ نهبی حهبل و دار دهستهکانیان

بمایهتهوه، نینجا که شتهکیان بو روون بوویهوه هیچ خویان پی نهگیزا و مل کهچ بوون بو

خوا و سوژدهیان بو برد،

فَأَلْفَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا يَا مَنَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنَّا لَهُ.

قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُم السِّحْرَ

وهکو نه فرموی: ﴿ فَأَلْفَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴾ نینجا جادوگرهکان کهوتن به روودا به سوژده بردنهور به هوی نهو موعجیزه گهرههی که خویمان پی نهگیرا وهکو به زور ناچار کرابن و خرابن به روودا له کاتیک دا ﴿ قَالُوا ﴾ وتیان: ﴿ يَا مَنَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ نهوا باوهرمان هینا به پهروهردگاری هموو جیهان. ﴿ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴾ که پهروهردگاری موسا و هارونه، واته نهو موسا و هارونهی که بانگی خهکی نهکن بؤلای پهروهردگار نهوا بههوی نهو موعجیزههی نهوانهور نیمه باوهرمان هینا. نهو جادوگرانه تا نهو کاته بهکری گیرای فیرعهون و چاوهروانی پاداشتیان لهو نهکرد، خاوهن عهقیده و باوهر نهبوون، بهلام هیزو رووناکسی راستی دای له دلایان و بهجاری گوژینی و رهشی و تاریکی کوفرو جادوگری لهسر لابرندن و خستنی به روودا به سوژده بردن و وشهی بهفهپی باوهپی بدهما هینان به روون و رهوانی. نا بهو جوژه نهو کؤمهله گهرههیه که جادوگر و بهکری گیرا بوون به جاری گوژان و بوون به کؤمهلی له ههلبژنیراوی باوهرداران، به پیش چاوی نهو جهماوره گهرههیهه، به پیش چاوی فیرعهون و هموو پیاو ماقولهکانی یهوه، بیریان نهکردهوه له دوا روژی خراپی نهو باوهرهی که ناشکریان کرد و وهکو تیریکسی ژارای گرتیانه ناوچاوی فیرعهون و کؤمهلهکهی. هیچ گوی یان نهبوو لهوهی چی نهکات و چی نهلی. بینگومان نهو گوژان و نینقلابی نهوانه ههوره تریشقهیه بوو بؤ سر فیرعهون و کؤمهلهکهی، چونکه نهو هموو خهک و جهماوره کؤکراوتههوه بهناوی نههوه که موسای نیسرائیلی که تا نیستا گهلهکهی ژر دهسته و خزمهتکار بووه، نهیهوی به جادوبازی ببی به کاربدهست و خاوهنی ولات و نهوان دهرکات، نهو جادوگرانه کؤکراونههوه بؤ نهههی پهکی موسا بخهن له جادوبازی، بینگومان بوون که نهمان زال نهبن بهسر موسادا، کهچی له پرنک دا هموو مل کهچ بوون و باوهریان هینا و شوینی موسا کهوتن، ناشکرایه که نهو رووداوه تهخت و کوشکی فیرعهون نههینیته لهرزه، چونکه له ریوه نهدا لهو نهفسانه نایینی یهی که نهو تهختهی لهسر دامهزراو راگیر بوو، نهفسانهی خوایهتی، جادوبازی زور گرنگ و بهریزه له دهروونی خهک

دا، کاروباری نهو نایینه پرو پووجه و نهو عیبادهت خانانه به دست جادوگرهکان بوو،
 کهواته نهو نایینه پرو پووجه و پهرستنن فیرعهونهکان لهسهر شانی نهو جادو گهرانه
 راگیره، دهی کاتی که جادوگرهکان ههنگهپرانسهوه لهو نایینه پرو پووجه و بوون به
 خواپهرست و پهرستنن فیرعهونیان له خویمان دارنی ئیتر نهبی چی بمینیتتهوه بو پالپشتی
 تهختی فیرعهون جگه له هیز و زور؟ هیزو زوریش به تنیا به بی عهقیده و باوهر هیچ عهرش
 و تهختی راگیر ناکات و هیچ حوکمی پارینزگاری ناکات، جا لهبر نهوه فیرعهون هاته جوش
 و ههنگیرسا، کهواته نهبی ناچار بیی بهم هههرشه بهتینه لهپاش نهوه ویستی که لهکهداریان
 بکات بهمهی که لهگهله موسادا یهک کهوتوون لهسهر پیلان گپرسی دهربارهی فیرعهون و
 گهلهکهی، ﴿قَالَ﴾ فیرعهون وتی به جادوگرهکان: ﴿أَمْسِرْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ﴾ نایا مل کهچ
 بوون بو موسا و باوهرتان پی هیئا پیش نهمهی من ئیزنتان بدهم؟ واته نهبوایه به بی پرس و
 ئیزنی من شتی واتان نهکردایه، چونکه تنیا من کاربهدهست و بریار دهرم بو ئیوه و نهبی
 گوئی رایهل بن بو من. لهپاش نهو تهشهرهی لی ی دان ئینجا و انیشان نهدهات که به پیلان
 نهو باوهرهیان هیئا و وتی: ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرٌ أَلَدَىٰ عَلَيْنَا﴾ بهراستی موسا ماموستا
 گهورهکهتانه که فیری جادوی کردن، کهواته نهو باوهر هیئانه به فیئل و پیلانی بوو که له
 نیوان خوستان دا یهک کهوتن لهسهری، مهبهستی نهوهبوو بهو پرو پاگهندهیه سهر تیک بدات
 لهو خهلهکه، با نهزانن که باوهر هیئانی جادوبازهکان له روی زانین و تیگهیشتهوه بوو،
 بههوی نهوهوه بوو که نایینی راستیان بو دهرکهوت، بهلام بهراستی پروپاگهندهکهی فیرعهون
 زور بی سهر وپی و بی جی بوو، چونکه شتیکی ناشکرا بو که نهو جادوبازانه له پیش نهو
 روزه دا کونهبوونهتهوه لهگهله موسادا، به دورژمنایهتی و نیازی بهرگری موسا لهمالی خویمان
 هاتن، موسا به روانهت هیچ زور و دهسهلاتیکی له دست دا نهبوو، بهلکو زور و دهسهلات
 لهو روزه دا تنیا لای فیرعهون نهیینرا، کهواته نهبی به چ هویهک نهوانه دست له فیرعهون
 ههنگرن بو موسا و لایهنگری نهو بن؟! بهلی ههلهنگری که ههندی لهو جادوگرانه موسایان
 دیبی کاتی که لهمالی فیرعهون دا بوو و به کوری نهو دانهنرا، تهمی و پهروهردهی موسا
 دراییته دهستی نهوان و نهوان پی یان گه یاندبی، جا فیرعهون نهوهی گرتبی به دهستهوه و
 بهلام بارهکهی گوپی بی بهم رهنکه لهباتی بلی: موسا قوتابیانه وتی ماموستا و گهورهتانه بو
 چاو و راو کردن لهو جهماوهره و چهسپاندنی مهبهستهکهی خوی.

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا

مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

ئینجا دەستی کرد بە هەرشە ناپەرەواکەمی وتی: ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ بێگومان لەمەوپاش ئەزانن چیتان بەسەر دیت و ئەزانن تۆلەمی کردەوهکەتان چی ئەبی؟ لە پیشەوه بە نادیارمی وتی، ئینجا روونی کردەوه و وتی: ﴿لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بێگومان دەستی راستی هەموو یەکیکتان ئەبەرم لەگەڵ قاچی چهپی دا، هەمووتان هەلنەواسم. وشە و بریاری هەموو زالمیکی ستمکار بەم جوهریە کاتی هەستی کرد بەمە تەختەکەمی کەوتوو تە لەرزە و بیمی پەیدا کرد لە پادشایەتی یەکەمی، شتی ئاوا ئەلێت و ئەیکات، بە بی و ویزدان و بەزەیی... بە پێی ئەو باو و یاسایە فیرەهون ئەو وشە و بریاری دەکرێت کە هەرچی بگوتایە توانا بوو بەدی بینی... ئینجا با بزانی و وشە و بریاری ئەو تاقەمە چون بوو و چی بوو کە دل و دەروونیان رووناکی باوەریان وەرگرت!! بێگومان وشە و بریاری ئەمان لە دل و دەروونیکەوه هەلنەقولی کە خوای خۆی ناسیوه و دەستی کەوتوو، کەواتە لەپاش ئەوه گۆی لە هیچی تر نی یە. لە دل و دەروونیکەوه دیت کە بە تەمای گەیشتنە بە ناز و ریزی نەپراوهی رۆزی دواپی، کەواتە چ باکی هەیه لە دەست دەرچوونی هەموو ئەم جیهانە، ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ﴾ وتیان هیچ زیانێک نی یە بۆ ئێمە، هیچ زیانێک نی یە لە برینی راست و چهپمان دا، هیچ زیانی نییه لەهەلواسین و سزادانمان، هیچ زیانی نی یە لە کوشتن و شەهید بوونمان دا، ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ چونکە بەراستی ئێمە ئەگەر ئێنەوه بۆلای پەروردگارمان، کەواتە هەرچیمان بەسەر بینی بە خێرو چاکە دەرئەچێ، چونکە ئەبێتە هۆی رەزامەندی خوا و پاداشتی گەورەمی خوا، یان مەبەست ئەوهیە: کە بەمەر جوهری بی پاشە روژ و چارەنووسمان مردنە، کەواتە باکمان نی یە چی ئەکەیت بیکە، لەم جیهان و زهوی یەدا چی ئەبی با بی،

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی نطمع نومیّد و چاوه‌پوانی نه‌که‌ین که خوای نطمع گونا‌هو تاوانه‌کانمان بسپرنتموه و ببوری لیمان، له‌بر نه‌وهی نطمع له‌م چهرخه‌دا بوین به‌یه‌که‌می باوه‌پداران و پیش‌که‌وتین له‌هموو تا‌قمی بی‌بپروایان. نای‌هاوار بو‌خوا له‌گه‌وره‌یی و شیرینی باوه‌پ‌کاتی که‌رووناکی خسته‌ناو هست و دهرورن و پیت و فهری رشت به‌سهر رُوح و گیان‌دا و نارامی و هیمنی خسته‌دل، کاتی که‌نم‌نا‌ده‌می به‌که‌له‌خولّ دروست کراوه‌به‌و جوّره‌پاکی بکاته‌وه‌و بیگه‌یه‌نی به‌پو‌په‌ی هره‌به‌رز له‌هموو به‌رزی به‌رزتر، کاتی که‌هموو گیانی باوه‌پ‌دار پر‌بکات له‌ده‌وله‌مندی و فراوانی و چاوتیری، به‌جوّری هرچی‌وا له‌م‌جیهانه‌دا که‌م و کوپ و بی‌نرخ‌نه‌بی له‌پیش‌چاوی. نینجا له‌پاش‌نه‌وه‌موسا و هارون و به‌نی‌ئیسرائیلی ژیان له‌میسرا ماوه‌یه‌کی درینژ‌هر له‌به‌ره‌کانی‌دا بوون له‌گه‌ل‌فیرعون و گه‌له‌که‌ی‌دا، چند موعجیزه‌و نیشانه‌یه‌کی روونی‌تر روی‌دا له‌سهر‌دهستی‌موسادا وه‌کو له‌سورته‌ی ﴿الأعراف﴾‌دا باسی‌فهرموو، به‌لام‌لیره‌دا باسی‌نه‌وانه‌ناکات و نه‌مانه‌هموو نه‌پنجیت‌هوه‌و نه‌گات‌به‌وه‌ی که‌لیره‌دا مه‌به‌سته‌که‌شه‌وش‌بریتی‌یه‌له‌زال‌کردنی‌ثایینی‌خوا و باوه‌پ‌داران و له‌ناو‌بردن و سه‌ره و ژیر‌کردنه‌وه‌ی‌کوفر و کافران. خوای‌گه‌وره‌سروش‌ی‌کرده‌لای‌موسا(علیه‌السلام) که‌خوی و باوه‌پ‌داران به‌شهو‌ده‌رچن‌له‌و‌ولاته‌و به‌ره‌و قه‌راخی‌ده‌ریا‌به‌رون - که‌وا‌گومان‌نه‌بری‌شه‌وش‌بریتی‌بووه‌له‌شوینی‌تیک‌رژانی‌که‌نداوی‌سوئس‌له‌گه‌ل‌ناو‌چه‌ی‌ده‌ریا‌بچوو‌که‌کان‌دا - . ه‌وآلی‌دایه‌که‌فیرعون و له‌شکره‌که‌ی‌دوایان‌نه‌که‌ون‌بو‌ده‌ست‌گیر‌کردن و ژیر‌ده‌ست‌کردنیان، جا‌فهرمانی‌دا به‌شهو‌ده‌رچن‌تا‌دور‌بکه‌ونه‌وه‌و به‌یانی‌فیرعون و له‌شکره‌که‌ی‌پی‌یان‌زانین و هاتن‌به‌دوایان‌دا پی‌یان‌ناگه‌ن‌تا‌خوا‌نه‌مان‌له‌ده‌ریا‌که‌نه‌په‌رنیت‌هوه‌و نینجا‌فیرعون و له‌شکره‌که‌ی‌نوقم‌بکات‌له‌و‌ده‌ریادا‌وه‌کو له‌چهند‌شوینی‌تردا‌باس‌کراوه‌و به‌ناو‌بانگه‌،

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَلَائِكِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾

نه فرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ سروشمان کرده لای موسا که شهو رهوی بکه به بنده باوهر دارهکانم و به شهو دهریان بکه ﴿إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ﴾ چونکه فیرعهون و کۆمهلهکهی دین به دواتان دا، به پیئی فرمانی خوا موسا(علیه السلام) به شهو دهرچوون و کاتی رۆژ بووهوه و فیرعهون زانی به دهرچوونیان فرمانی دا به کۆکردنهوی لهشکر به شیوهیهک که پیئی شهوتری: (نفیر عام) وهکو نه فرموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَلَائِكِ حَاشِرِينَ﴾ نینجا فیرعهون چه ند کهسیکی کۆکهرهوی نارد به شارهکان دا بو کۆکردنهوی لهشکر، شو لهشکره گهرهیان کۆ کردهوه، به لام کۆکردنهوی شو کۆمهله گهرهیه وا نیشان ههات که موسا و کۆمهلهکهی زور بههینن، فیرعهون بی نارامه و ترس و بیم داگیری کردوه، کهواته نهبی دلی لهشکرهکهی بههینز بکات و شو گومانه له دلایان دهرکات و هوی شم به دوا دا هاتن و به گرنگ گرتنهیان روون بکاتوه لهبهر شهوه شم چه ند رستهیهی ناراسته کردن:

۱- وتی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ بهراستی نهوانه - موسا و کۆمهلهکهی - تانیفه و کۆمهلهکی بی نرخی که من.

۲- ﴿وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ﴾ بهراستی نهوانه رق ههلسینهرن بو نیمه، واته خاوهن وتارو کرداریکن که هوی خهشم و رق ههلسانی نیمهیه.

۳- ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ بیگومان نیمه وهکو کۆمهلهکیکن بیدارو وریا به پیلان و نیازه خراپهکانیان، دور بیینی نهکهین و نهمانهوی جلهوی کاروبار لهژیر دهستمان دهرنهچی، کهواته مافی خۆمانه بیم و مهترسی بکهین و خۆمان بیاریزین له پاشهروژی نهمانه پینش شهههی کار له کارهگا بترازی.

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتَيْنَاهُمُ

مُتَشَرِّفِينَ ﴿٦٠﴾

ئینجا پیش ئەمە ی سرگوزەشتە کە دوا یی بیئنی و دواترین شیو ی بەسەرھاتی ئەم دوو کۆمەلە روون بکاتەو، پینشەکی دەست نیشان ئەکات بە چارەنووس و دواترین پاشە روژی هەردوو کۆمەلە کە ئەخاتە پینش چاو ئەفەرموی: ﴿ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ * وَكُنُوزٍ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴾ ئینجا فیرەمۆن و کۆمەلە کە یمان دەرئینا و دەرمان کردن لەو هەموو باخات و کانیاو و سەرچەشمەیانە ی کە تیای دا ئەژیان بە کامەرانی و لە هەموو گەنج و غەزنە و کۆشک و جی و شوینی بەرز و بەرئیزە، دەرمان کردن لەو بۆ خنکان و ناگری دۆزەخ، ﴿ کَذَلِكَ ﴾ کار بەو جۆرە بوو کە وتمان و باسمان کرد. ﴿ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ بە میرات و کەلە پوور ئەوانەمان دا بە ئیسرا ئیلی یەکان. بەئێ فیرەمۆن و لەشکرە کە ی دەرچوون و شوینی موسا و کەلە کە ی کەوتن، ئەو دەرچوونە یان دواترین دەرچوون بوو و سەریان نەهینا یەوە دواو و نەگەرانبەوە بۆ ئەو هەموو نازو نێعمەتە ی کە بە لێشاو باری بوو بەسەریان دا، ئەو هەموو نازو ریزە درا بە ئیسرا ئیلی یەکان، ئیتەر بەم رەنگە گەرانبەوە بۆ میسر لە پاش خنکانی فیرەمۆن و شاد بوون بە جی و شوینە کە یان وەکو (حسن) و چەند کەسێکی تر ئەفەرمۆن، یان نەگەرانبەوە و مەبەست ئەو یە وێنە ی ئەوانە ی کە بۆ فیرەمۆن و کۆمەلە کە ی بوو پی یان درا لە ولاتی شام دا وەکو زۆربە ی زانایان ئەفەرمۆن.

ئینجا دیتە سەر باسی دواترین بەسەرھاتی بەر بەرھکانی ی ئەو دوو کۆمەلە، ئەفەرموی: ﴿ فَأَتَيْنَاهُمْ مُتَشَرِّفِينَ ﴾ ئینجا فیرەمۆن و لەشکرە کە ی لە میسر دەرچوون و شوینی موسا و کەلە کە ی کەوتن و نزیکیان کەوتنەوە لە کاتی ک دا خۆریان لێ هەلھات،

١ هەندێ ئەلێن: لە پاش خنکانی فیرەمۆن و کۆمەلە کە ی تاقمی لە ئیسرا ئیلی گەرانبەوە بۆ میسر ئەم تاقمە شاد بوون بە جیگا و شوینە کە یان، جگە لەم تاقمە لەگەڵ موسا رۆیشتن بۆ شام.

﴿فَلَمَّا تَرَأَ الْجَمْعَانَ﴾ نینجا کاتی همدوو کۆمهلهکه کهوتنه بهرامبهری یه کتر به جوری یه کتریان بینی، له ویدا نیسرائیلی یه کان بیم و ترس داگیری کردن و ئومیدی قوتار بوونیان نه ما، چونکه له پیش ده میانهوه ده ریایه و هوی گوزهر کردنیان نی یه لی ی، کۆمهلیکی بی چهکی کهمن له چاو کۆمهلی زور گه وره ی به هیزی پر چهکی فیرعه من دا، له بهر نه وه: ﴿قَالَ اصْحَبْ مُوسَى اِنَّا لَمَذْكُرُونَ﴾ هاره لهکانی موسا وتیان: بیگومان نیمه گراوین و ده رچوونمان نی یه و فیرعه من و کۆمهلهکه ی پیمان نه گهن. به لام موسا پیغه مبه ر (علیه السلام) که له سهر فرمانی خوا ده رچوو له میسر دلنیا بوو له رزگار بوون، هه رچه ند له کاته دا زانا نه بوو به جۆنی یه تی رزگار بوونه که یان، له بهر نه وه به هه موو باوه ر و هیزی دلوه تی ی خوړین و ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿كَلَّا﴾ نه خیر هه رگیز پیتان ناگهن و نه وه ی ئیوه بیمی لی نه کهن روونادات. ﴿اِنَّ مَعِيَ رَبِّي﴾ بیگومان له گه لمه پهروه رداگه ر به پارینزگاری و یارمه تی و زال کردنم ﴿سَيَهْدِينِ﴾ بهم نزیکانه رینموونیم نه کات بو رینگای رزگار بوون. موسا (علیه السلام) فرموی: له گه لمه خوای خووم و نه ی فرمو له گه لمانه، نه وه ش یان له بهر نه وه نه وان داوای چاره سه ریان نه کرد له موسا نه ویش به گویره ی داواکه ی نه وان وه لامی دانوه که ته گبیر و چاره کهم لای خوایه و رینموونیم نه کات بو ی، یان به هوی نه وه یه که موسا هوی رزگاری یه و نه وان له په نای موسا و له بهر خاتری موسا رزگار نه کرین، یان له بهر نه وه ی نه وان نا ئومید بوون و بی نارامیی یان به کار هیئا و سه ریان کرده وه له فرمانی خوا و پیغه مبه رکه یان و باوه رداوری راسته قینه ش نه بی دلنیا و پر له نارام بیته بهرامبهر فرمانی خوا و پیغه مبه رو و هیچ سه ری لی نه کاته وه، به کورتی نه وان شایان نه بوون وشه ی له گه ل بوونی خوایان بو به کار به یئری، که واته له مه وه روون نه بیته وه پایه و پله ی به رزی یاری غار نه بو به کر - خوا لی ی رازی بیته - نه وه تا چونکه شایان بوو ده ریاره ی وترا: ﴿لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ غه مبار مه به بیگومان. خوا له گه لمانه، له کاته ته نگه دا که ترس و نا ئومیدی وه کو شه وی ره ش و تاریک هه ست و ده روونی داگیر کردن، خوای به زه یی دار ده رووی کرده وه و رینگای رزگار بوونی نیشان دا له لایه که وه که به دلیان دا گوزهری نه نه کرد،

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾ وَأَزَلْنَا نَمْرُودًا

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٦﴾

وہکو بڑمان روون نہکاتہوہ کہ نہفہرموی: ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ﴾ نینجا سروشمان کرد بولای موسا کہ بہ گوزچانہکمت بدہ لہ نہریاکہ، موساش لی ی داو ﴿ فَأَنفَلَقَ ﴾ بہہوی نہوموہ نہریاکہ لت بوو، دوانزہ شہقامی لی پھیدا بوو بہ ژمارہی دوانزہ بہرہو نہومکانی نیسرائیل کہ ہر بہرہ و نہویہک بہ شہقامیک دا گوزمر بکات، بیگومان نہو نہریا نہریای سووری نیستا بووبی، یان نیل یان ہر نہریایہکی تر زور قول بووہ و ہموو لہ تہکانی لہ بیخوہ تا سہر جیا بوونہتہوہ لہ بہکتر ﴿ نَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾ کہواتہ ہموو لہتی لہو لتانہ وکو شاخ و چپایہکی زور گہورہ وا بووہ، بیگومان نہو موعجزہ گہورہیہ روی دا کہ نہفام و نہزان بہ لایانہوہ شتیکی نہگونجاوہ، چونکہ پیچہوانہی باویکہ کہ نہوان نہیبینن، بیر لہوہ ناکنہوہ کہ نہو خواہی کہ نہم باو و رہوشتانہی داہینا توانایہ کہ بہ گوڑہی خواست و مہیلی خوی بیان گوڑی و بیان بات بہریوہ، نایا کہ لہ نہبوون داہینا بو نہبی نہتوانی بیگوڑی؟! خوا پہنامان بدات لہ نہفامی و نہزانی یہک کہ سہرمان لی تیک نہدات. نینجا موسا و ہارولہکانی چوونہ نار شہقامہکانی خویان و نہستیان کرد بہ رویشتن و گوزمر کردن ﴿ وَأَزَلْنَا نَمْرُودًا وَالْآخَرِينَ ﴾ نیمہش نہو کوملہکہی ترمان نزیک کردہوہ لہویدا کہ موسا و گہلہکہی ہتا چوون بہ شہقامہکانی نہوان دا ﴿ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴾ موسا و نہوانہی لہگہلی بوون رزگارمان کردن ہموو پیکہوہ ﴿ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴾ نینجا نہوانی ترمان خنکاند لہ نہریاکہدا، بہم رہنگہ ناومکہی بردہوہ سہر بارو سروشتی خوی و جاران،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْلَىٰ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ
 إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْزِلُهَا عَكَفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ
 هَلْ يَسْمَعُونَ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً﴾ بهرآستی لهوہی کہ باس کرا لهم سرگوزہ شتہ پیدا بہلگہ کی رونی

ہہیہ لہسر توانای بی سنوری خوا، لہسر پیغہ مبریتی موسا (علیہ السلام) ﴿وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ زوریہی ثوان نمبون بہ نیمان و باوہر دار و باوہریان نہمینا، چونکہ ثور
 موعجزانہ کہ نژو پیچوانہی باون ہموو کات نابن بہوہی باوہر ہینان، ہرچہند بہ
 ناچاری خہلکی مل کہچ نمبن بوہی، بہلگو باوہر و رینموونی و ہرگرتن و رووناکی یہکہ لہدل
 دا کاتی پیدا بوو ثوا نمبی و کہ پیداش نبوو بہ ہیچ کلوج دلکہہ چار ناکری، ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَمَوْلَىٰ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ بہرآستی تہنہا خوی تو زالہ بہسر ہموو شتیک دا و ہیچ شتیک ناتوانی
 مل پیچی بکات لی ی، کہواتہ تو لہ سینہرہ لہ دورنہکانی و تہنہا خوی تو بہزیی دارہ بہ
 دوستہکانی.

سرگوزہ شتہی موسا (علیہ السلام) و تیکوشانی لہگل فرعون و کوہلہکھی دا
 تیپیری کرد و دوایی ہات بہو جوہری کہ بیستمان، ثور موژدہ گہورہیہی تیا بوو بوو ثور
 کوہلہ کہمہ سزا دراوہ چہوساوہی باوہر دارانہ، ثوانہ گہیشتن بہو پاشہ روژہ بہرزہ،
 کہواتہ با کوہلہ کہمہ سزا دراوہکھی مہککہ دلخوش و دلنیا بن کہ ثوانیش نہگن بہ
 نامانجی بہری خویان بہ وینہی ثوانہی رابردو، ہروہا لہو سرگوزہ شتہ پیدا ہموو
 باسی بہریاد بوون و لہ ریشہ ہینانی ثور کوہلہ مل ہوہرہ بہ دہسہلاتہی فرعونہ، کہواتہ با
 کوہلہ ستہکارمہکی مہککہ و ثور کاتہش بترسن لہوہی دوچاری سزایک بین بہ وینہی
 سزای فرعون و کوہلہکھی کہ ہلوئیستی ہردو وکو یک ناشیرین و نارہوا بوو
 بہرامبر نیبینی خوا و پیغہ مبرتی خوا. نینجا لیڑہدا دیت بہدوای ثور سرگوزہ شتہی
 موسادا بہسرہاتی نیبراہیم (علیہ السلام) و ہلوئیستی گہلہکھی لہگہلی دا، چہند
 زنجیرہیک لہ بہسرہات و سرگوزہ شتہی نیبراہیم پیغہ مبر (علیہ السلام) ہاتووہ لہ چہند
 سورہتی تردا وکو: ﴿البقرة، الانعام، ہود، ابراہیم، حجر، مریم، انبیاء، حج﴾ لہ ہموو

سوره تینک دا بهش و زنجیره یه کی باس کراوه که رنک و پینک بیت له گهل شو شوینه و
مه بهستی شو سوره ته دا، وه کو به یارمه تی خوا هر یه که له شوینی خوئی دا روون
نه کړیته وه. شو زنجیره ی که له سوره ته دا نیشان نه درئ له به سرهاتی ئیبراهیم (علیه
السلام) بریتی یه له زنجیره ی پیغمبریتی و رهوانه کړدنې بولای گله که ی، وت و ویزی
له گهلان له باره ی عقیده و باور په وه، نینکارو بیزار ی لهو بته په رستراوانه، روو کړدن و
په رستن ته نها بولای خوا، هر وه ها بیر خستنه وه ی روژی دوا یی، ئینجا به دوا ی نه وه دا
شپوه یه که له شیوه مکانی شو روژه نه هینی که بت په رسته کان بیزار ی دهر شه پرن لهو بتانه،
په شیمان نه بنه وه لهو په رسته نار هوا ی که سه ری لهو سزاو نازاره وه دهر کړدن که تی ی
چه قیون، که نه وه ش ته می و دهر سیکه بو بت په رسته کانې شم نه ته وه ... جا له بهر نه وه به
فراوانی نه دوی له عقیده و باور به تا ک و تمنیایی خوا، بی نرخی و پوپوچی عقیده و
باوهر ی بت په رستی و هاو بهش رهوادان، نه دوی له پاشه روژی سهخت و بهد بهختی بت
په رستان له روژی دوا یی دا، خوا ی گه وره فرمان نه دات به پیغمبر (ﷺ) که شم زنجیره یه
بخوینیته وه به سر بت په رسته کانې قوره یش دا که خو یان به روله ی میرات بهر و که له پوور
وهرگری ئیبراهیم داننا، که گوا یه نه وان له سر نایینه راسته که ی نه ون، له کاتیک دا که شو
بت و هاو بهش یان رهوا نه دا بو خوا ی تا ک و تنیا و شو ماله ی که ئیبراهیم دروستی کړد بو
خو ا په رستی به تنیا نه مان شو هموو بته یان به دهر و بهری دانابوو، نه فرموی: ﴿وَأَنذَلْ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِزْرِهِمْ﴾ نه ی پیغمبر بخوینره وه به سر یان دا هوالی ئیبراهیم، شو ئیبراهیمه ی
که نه وان خو یان به نه وه میرات بهری داننه ین و شوینی نایینی شو که وتوون، بخوینره وه
به سر یان دا که ئیبراهیم دژو دوژمنی بت په رستی بووه و بیزار ی دهر پریوه له وه ی که باوکی
و گله که ی بتیان په رستوه وه کو ئیوه، دژ ی باوکی و گله که ی بووه و به سر سوپمان و
بیزار ی دهر پرینه وه په سیاری لی کړدون لهو کاره نار هوا ی که له سه ری بوون، وه کو
نه فرموی: ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَرِيهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾ بخوینره وه به سر یان دا هوالی ئیبراهیم، هوالی
شو کاته ی که وتی به باوکی و به گله که ی: ئایا ئیوه چی نه په رستن؟! به سر سوپمانه وه
شو په سیاره ی لی کړدن بو نه مه ی تی یان بگه ی نی که شو په رستراوانی نه وان شایانی
په رستن نین و هیچ نرخیکیان نی یه، نه وانیش له وه لاسی دا به که شخه و شانازی یه وه

﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿تَبَدُّ أَسْمَاءًا نَظَّلَ لَهَا عَنكِينَ﴾^۱ چهند وینه و هیکلی نه پرستین و نینجا بهیانی تا نیواره نه مینینهوه به دیاریانهوه و لهبر خاتری نهوان. نهو سر لی تیک چووانه ناویان نه بردن به ﴿الله﴾ واته پرستراوهکان، به لام به اصنام بومان نه گپرتیهوه، واته وینه و هیکلی تاشراوی دهست کرد، تا روون ببینهوه نهوپهری نهفامی نهوانه که به دهستی خویمان نهوانه یان دروست نه کرد و کهچی نهیشیان پرستن! نینجا ئیبراهیم (علیه السلام) دهستی کرد به بیدار کردنهوه یان له خهوی بی ناگایی، سهرنجی دلی راکیشان بو پوپوچی نهوهی که خهریکن پی یهوه: ﴿قَالَ﴾ فرموی پی یان: ﴿هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ﴾^۲ نایا نهو پرستراوانه گوی یان لیقانه کاتی نهیانپرستن و نزاو هاوریان لی نهکن؟ ﴿أَرَأَيْتُمْ أَزْ بَعَثْنَا لَكُمْ آوِیَضْرُونَ﴾ نایا سوودتان پی نهگهینن بههوی نهو نزا و هاوار لی کردن و پرستنهوه، یان زیانتان پی نهگهینن بههوی نهپرستن و هاوار لی نهکردنیان؟ واته پرستراو هر هیچ نهبی نهبی ناگای له بندهکانی خوی بیی و پرستن و نزا و هاوارکانیان بیستی، دهی نهمانه هرچونی نایستن نایا خاوهنی سوود و زیانن؟ بیگومان شتیکی ناشکرایه که نه بیستن هیه و نه زیان و سوود گه یاندن. بت پرستهکانیش نهیان توانی لهو باره یهوه هیچ بلین، چونکه نهیان زانی مه بهستی ئیبراهیم (علیه السلام) لاقرتی پی کردن و بیزاری دهربرینه لی یان، هیچ بهلگه و شتیکیان به دهستهوه نی یه بهرگری پی بکن، هیچیان بو نهمایهوه جگه لهوه ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿هَلْ رِبِّنَا آوِیَابَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾^۳ نهخیر نهمانه نه بیستن و نه سوودیان هیه و نه زیان نهگهینن، بهلکو نیمه نهیان پرستین، چونکه زانیمان که باوک و باپرمان پرستوونیان و بهم جوړه یان کردووه که نیستا نیمه نهیکهین، واته کویرانه شوین باو باپرمان کهوتووین و لاسایی نهوان نهکینهوه، ئیبراهیم (علیه السلام) هرچهند زور به نارام و دهررون دار و خوگر بوو، به لام نیتر خوی پی نهگیرا و دایچلهکاندن و دوژمنایهتی خوی دهربری دهربارهی بتهکانیان و نهو عقیده و باومره پووجهی لهسهری بوون،

^۱ به پیی تهفسیره که وشهی ﴿نظَّل﴾ فیعلی ناقصه وه کو ئ حمل وایه، وایی نهو کاته ﴿عاکین﴾ خه بهره، زکر له زانایان لهسهر نهون که فیعلی تهلوه نهو کاته حاله به هردوو بار هر باشه و مه بهسته که یکه. زانینی تهلولا ی خولیه.

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ

بَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

بهم رهنگه ﴿قَالَ﴾ پی پی فرمون: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ * أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿فَإِنَّمَا﴾ نایا بیرتان کردووه تهوه و تیغکارون تا بزائن چی یه نه می نیوه و باوکو باپیره پیشووه کانتان پهرستووتانه؟ واته بیزارم له کردووه که تان و تهررتان لی نهدم و من نهوانه ناپهرستم ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي﴾ چونکه نهوانه هه موو دوژمنن بو من. ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بیجگه له پهروردگاری هه موو جیهان^۱ تا بهم جوړه قورشان تیمان نهگه یه نی و فیрман نهکات که له باره ی باوهر و عهقیده و چاوپوشی نابی بکری و خاتر خوپی باوک و کس و کار و هیچ کس به کار ناهینری، یه کم په یوهندی عهقیده یه، یه کم شتی نرخ دار بریتی یه له تیمان و باوهر، بیجگه له وه تابع و شوین که وتووه. نینجا ئیبراهیم (علیه السلام) دهست نهکات به باسی هندی سیفته پی پهروردگاره پهرستراوه کی، و په یوهندی خو پی یوه له هه موو کاتیک دا له سر هه موو باری:

۱- نه فرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که سیکي نهوتو که منی دروست کردووه و دایهیناوم به موی نهوهوه ریتموونیم نهکات هه میشه بو هه موو پیوستی یه کم، چونکه خوا ریتموونی هه موو دروست کراویکی نهکات بو نهو مهبسته ی که بوی دروست کراوه، بو هه موو کاروباری هردو جیهان، نهو ریتموونی یه دهست پی نهکات له یه کم جاری دروست کردنی یوه تا دوا هاتنی ماوه ی مانهوه و ژیا نی به ریتموونی یه که دهست بدات و بگونجی بو راکیشانی سوود و بهرژوهندی و بهرگری دژو زیان، نهو

^۱ به پی پی تفسیره که رسته ی ﴿فَإِنَّهُمْ... هتد﴾ مزی بیزاری و تهر دان و نه پرستنه کی ئیبراهیم و به دوو جوړی تریش باس کراوه: ۱. خه بهر بیت بق وشه ی ﴿مَا﴾. ۲. رسته یه کی سه ریه خو بیت بق روون کرینه وه ی حالی پهرستراوه کان. بهم دوو جوړه هه نه گودجی. نینجا با بزائنی که وشه ی ﴿عَدُوٌّ﴾ تاکه به لام بق تاک و کژ و نیرو می به کار نه مینری، و ناویرینی دار به رد به دوژمن به پی پی رقتی لوابی یه، چونکه له رقتی لوابی دا هه موو پهرستراوه ناپه واکان نه بین به دوژمن، یان به شیوه ی تغلیب و تراوه.

^۲ به پی پی تفسیره که ئیستیسناکه موته سیله و چونکه له ناو خوژیان و باو باپیریان دا که سی و ابووه که خواپه رست بووه یان به موی نهوه وه له گه ل بتکان دا خوایشیان پهرستووه، نه گودجی موته تیعیش بیت.

رینموونی یه بۆ ئادهمی دهست پی ئەکات له ههلمژینی بینچوو له سکی دایکی دا بۆ خوینی مندالدان و دوایی دیت به نیشان دانی ریگای بههشت و رابوردن بهناز و ریزه‌کهی، واته ئهو خواجه منی دروست کرد له لایه‌کهوه که خۆی ئهزانی و من نازانم، کهواته ته‌نیا ئهو زانا تره به خۆم و هه‌موو کارو فرمانم و هه‌ست و ئاره‌زوو و پیویستی ئه‌م ژیان و ئه‌م جیهان و ئه‌و ژیان و ئه‌و جیهانم، کهواته رینموونیم ئەکات بۆلای خۆی و ناسینی خۆی، بۆریگایه‌که که پیا بپۆم و بۆ به‌رنامه‌یه‌که که له‌سه‌ری بپۆم.

۲- ﴿ وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴾ که‌سینکه که ئه‌و خۆراکم پی ئه‌داو تیراوم ئەکات. ﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾ کاتی نه‌خۆش بکه‌وم ئه‌و چاکم ئەکاته‌وه و خۆشیم بۆ ئه‌مینێ. ریزه‌ی نه‌خۆشی بۆلای خۆی دا و نه‌ک بۆلای خوا، به‌م رهنکه نه‌یفه‌رمو: کاتی نه‌خۆشی خستم ئه‌و خۆشم ئەکاته‌وه، بیگومان چهند هۆیه‌کی ناشکرا هیه بۆ ئه‌وه:

ا- شوینه‌که و باسه‌که شوین و باسی هه‌لمژاردنی چاکه و به‌هره‌ی خواجه و دیاره نه‌خۆش خستن به‌ چاکه و به‌هره‌ ته‌ماشای نا‌کری.

ب- نه‌خۆش خستن به‌ رواله‌ت شتیکی خراپه، کهواته شرمی کرد له‌ خواجه‌وه نیشان بدات و بی‌کات به‌ کرده‌وه‌ی خوا هه‌رچهند هه‌موو شت به‌ ده‌ست خواجه و به‌ بی‌ خواهیش و مه‌یلی ئه‌و هه‌یج شتی نابێ و روونادات، وه‌کو له‌ سوره‌تی ﴿ الکهف ﴾ دا وینه‌ی ئه‌مه‌مان به‌ دریزی باس کرد له‌ پاش گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی موسا و به‌نده‌ سالحه‌ زانا‌که‌ی هاوه‌لی.

ج- زۆربه‌ی نه‌خۆشی که‌ روو ئەکاته به‌نده‌ خه‌تای خۆیه‌تی و به‌هۆی کرده‌وه‌ی ناله‌باری خۆیه‌وه‌ رووی تی ئەکات و خوا دووچاری ئەکات، زۆربه‌ی نه‌خۆشی روو ئەدات له‌ گوی پی نه‌دان و پاریز نه‌کردن له‌و شتانه‌ی هۆی نه‌خۆشین، ئیبراهیم (علیه‌ السلام) هه‌ستی کرد به‌ سه‌ره‌رشتیی به‌ سۆز و چاودیزی نهرم و ناسک و پپر له‌ به‌زه‌یی خوا به‌سه‌ریه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دانی نا به‌و چاکه و به‌هره‌ پپر له‌ فه‌ره‌ی خوا و جاپی ئه‌وه‌ی دا و ئاراسته‌ی باوک و گه‌له‌که‌ی کرد، به‌لکو ئه‌وانیش بیر بکه‌نه‌وه و چاو له‌به‌ری ئه‌م هه‌موو چاکه‌ بین و مل هه‌پی و سه‌رکێشی یان نه‌مینێ،

ئهم رسته‌یه‌ی نه‌کرد به‌ سیله‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ به‌لکو عه‌تفی کرده‌ سه‌ر ﴿ يطعمني ويسقيني ﴾ و کردی به‌ تابیعی ئه‌وان، چونکه‌ زۆریه‌ی نه‌خۆشی و ده‌رد له‌ خۆراکه‌وه‌ په‌یدا نه‌بێ و تابیعی خۆراکه‌.

وَالَّذِي يُسَبِّحُ تُرَابِيْنَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي

حُكْمًا وَالْحَقِّي بِالصَّلَاحِ ﴿٨٣﴾

﴿وَالَّذِي يُسَبِّحُ تُرَابِيْنَ﴾ پهرووردگاري هردوو جيهان كسيكه كه من لهم جيهانده
نه مزيني و له پاشان لهو جيهان زيندووم نهكاتوه، نيشانداني مردن له خواوه و روزه
مراندن بولاي خوا هيچ ناشيريني تيا ني يه و بي شرميي روونادات، چونكه مردن شتيكي
كشتي يه و هموو كس نوزاني كه نهبي مهر بي و قوتار بووني نابي لي ي، همرشتيكيش
وا بي به شپرو خراپه سهير ناكري، وهكو پهندي پيشيناني كوردي نهلي: ﴿مهرگ له گهل ناو
مال دا جهزنه﴾، بيچكه لهوش بينگومان مردني چاكان هوي گيشتيانه بهناز و ريز و
خوشي نهو جيهان كه خوشي نهو جيهانه هيچ چاوانادات له ناستي و هيچ نرخيكي ني يه
بهرامبر نهو، كهواته له راستي دا مردن بو چاكان چاكه و بههرهيه چ جاي كسيكي وهكو
نيبراهيمي خهليل(عليه السلام) ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ كهسيكه كه
چاوهروانم و نوميد نهكم كه ببوري ليم و گوناوه هلمم بسپرتهوه له روزه دوايي دا،
بهراستي نهو فرمودهيه زور جيگاي بير لي كردنهويه، مافي نهوهي هيه پهند و تهمني
باشي لي وهرگيري... نهوهتا نيبراهيمي خهليل(عليه السلام) كه يهكيكه له پينغهمبهره
گهرهكان و له پيناوي رهمندي خوا و لهبر خوا خوي دارني له هموو شتي نهو جيهانه،
دهستي ههگرت له باوك و خزم و خوئش و خاك و ولات و هموو شتي تر كه لهم جيهاندهدا
دل پهيوهندي هيه پي يوه، نهو نيبراهيمي كه خوا خوي بهو جوړه ناسيوه و دل و هست
و دهروني هميشه له گهل خوادا بووه و ههرگيز گوناوه تاواني نهبووه... نهو نيبراهيمه
گهرهويه، نهوپيري شتي كه چاوهرواني بو كردبي نهوبوو كه خوا تاوان و هلهي بسپرتهوه
له روزه دوايي دا، خوي به پاك و بي گوناوه نيشان نهدا، بهلكو خوي به تاوانبار و هله دايه
قهلم، پشتي نهبهست به كردهوي خوي، خوي وا نههيني شاياني هيچ شتيكه، بهس
نوميدى هيه به لوتفي خوي و چاوهرواني بهزهيي يهتي، تهنها نهوه و بهس، نهويه

هستی له خوا ترسی و شهرم کردن له خوا، نهوهیه هستی وریایی و خوپاریزی و بیم و ترس له خوا، نهوهیه هست کردن به ناگاداری و چاودیزی خوا، هستی راسته‌قینه به نرخی چاکه و بههری خوا و بی نرخی و لاوازی کرده‌وی بنده. ئیبراهیمی خلیل(علیه السلام) لهو فرموداندا عقیده و باوهری راست و ره‌ای روون کرده‌وه له‌باره‌ی خواوه: تاك و ته‌نیایی خوای هموو جیهان، دان نان به‌می که هموو کاروباری ناده‌می بده‌ست خواجه و به خواهیش و مهیل و ده‌سه‌لاتی خواجه، زیندوو کردنه‌وه و حیساب و پرسپاری له بنده‌کانی و لوتف و به‌زیی خوا و تاوان و قسور و کم و کوپی بنده. نه‌مانه چند شتی بوون که گه‌له‌که‌ی ب‌روایان پی‌ی نه‌بوو، هرچون بت پرسته‌کانی قوره‌یش ب‌روایان پی‌ی نه‌بوو، نه‌وا خوا له‌م سرگوزه‌شته‌یه‌دا بیرو باوهری راستی ئیبراهیمی روون کرده‌وه له یه‌کم جاره‌وه بو نه‌وه گه‌لی قوره‌یشه که شانازی یان نه‌کرد به ئیبراهیمه‌وه. ئینجا ئیبراهیم ده‌ستی کرد به نزاو لاله‌یه‌کی نرم و ناسکی دوور و دریز به باوهری به‌میز و ناگاداری دل به ترس و سامه‌وه داوای کرد له خوای خوئی و نزاکانی هیچیان هیچ به‌شتیکی نه‌م جیهان و زه‌وی یه‌ی تیا نی یه، ته‌نانه‌ت داوای ته‌ندروس‌تیش ناکات، به‌لکو نزاکه‌ی نزاویه‌که روو نه‌کاته به‌رزترین پله‌و به‌ریزترین نامانج، نزاکه‌ی له دل‌یکه‌وه دیت که خوای ناسیوه به‌هوی نه‌وه‌وه بیجگه له‌خوا هموو شتیکی نه‌م جیهانه به سووکو بی نرخی سه‌یر نه‌کات، فرموی: ﴿رَبِّ مَبَّ لِحُكْمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّلَاتِ﴾ نه‌ی په‌روهردگارم پی‌م ببه‌خشه زانینی ته‌واو و ناسینی هموو شتی له جینگا و سنوور و راده‌ی خوئی دا، داوای شتیکی کرد که پی‌ویست بوو بو هلسانی به‌و فرمان و نه‌رکه‌ی خرابووه سرشانی که بریتی بوو له جینشینی خوا و پیشه‌وایی بنده‌کانی. بم لکینه به پی‌او چاکانه‌وه بم خه‌ره ریزی نه‌وان، بم رنگه یارمه‌تیم بده و بوم ریك بجه هلسم به کرده‌وه‌ی چاک تا بجمه ریزی پی‌او چاکانی که گه‌ردو له‌که‌ی گونا‌هو تاوانیان پی‌وه نی یه، ئیبراهیمی خلیل داوا نه‌کات بچینه ریزی پی‌او چاکانه‌وه!! نای له‌م خوئی نه‌گوژانو خو نزم کردنه‌وه، نای له‌م وریایی و بیداری یه، نای له‌م بیم و ترسی کم و کوپی یه که به سروشت ناده‌می هیه‌تی، نای له‌م ترسه‌ی له وهرگه‌رانی دل و نه‌روون، نای له‌م سووری یه له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک و چونه ریزی چاکان!!

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَعْفِرْ لِي يَا إِلَهَ كَانٍ مِنْ

الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ فراهم بینہ بزم ناویانگی چاک و ریز لہناو گہل داهاتوہکان دا، خوا نزاکی و مرگرت ٹوہتا مہموو گہل و میللتی بہ چاکہ ناوی ٹہبات و ریزی مہیہ لای، یان مہبہستی ٹوہبوو کہ لہ پاش خوی کہسی بیی کہ بانگی خہلکی بکات بو ریگای راست کہ ریگای خوایہ، خہلکی بگپرتتوہ بو ٹو ٹایین و میللتہ راستہی کہ خوی بانگی بو ٹہکرد. بیگومان بہم جوڑہش نزاکی و مرگرا و مہبہستہکی بہدی ہات، ٹوہتا لہ ٹوہی نیسحاق ٹوہ مہموو پیغہمبہرہ ہاتن تا گہیشٹہ عیسا، کہ بہہوی دایکی یوہ لہ دواترین ٹوہی پیغہمبہرانی ٹوہی نیسحاقہ، ٹینجا لہ ٹوہی نیسماعیل محمدی نارد(ص) کہ ٹایین و میللتی ٹیبراہیمی تازہ کردوہ تا روژی دوایی بہجوڑی ناگونجی گوڑان و دہست تی خستنی. ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ لہ روژی دوایی دا ہم گپڑہ بہ یہکی لہوانہ کہ ٹہچنہ بہہشت کہ تہنہا جیگای نازو نیعمتہ و ہم خہرہ ریزی ٹہوانہ کہ بہہشت و مرٹہگرن و بہ خواہنی وینہی میرات بہر. ﴿وَأَعْفِرْ لِي يَا إِلَهَ كَانٍ مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ بپورہ لہ باوکم و گوناہکانی بسپرہوہ بہ رینموونی کردن و خستنہ سہر ریگای راست و باوہر ہینان ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ بہراستی ٹوہ یہکیک بوہ لہ ون بووان لہ ریگای خوا و لہ ریزی گوہرایانہ. ٹہم نزیہ ٹہگہر پیش مردنی باوکی بیت ٹوہ بہو جوڑہی کہ وتمان راٹہی ٹہکین و ہیچ گری و ٹیشکالی تیا نی یہ، ٹہگہر لہ پاش مردنی بووی ٹوہ کاتہ مہبہست لی بوردن و چاوپوشی و سپرٹوہی رووتہ، چونکہ لہ پاش مردن تازہ رینموونی و یارمہتی دان بو باوہر ہینان ناگونجی و نابی، لہسہر ہمدووبار و بہ ہمرکام ٹہم نزیہ پیش ٹوہ روون بیتتوہ بو ٹیبراہیم کہ باوکی دوڑمنی خوایہ و ہتا ہتایی ٹہبیت لہ دوڑخ دا، وہکولہ سورہتی(التوبہ) دا ٹہفرموی: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِتَاءَ فُلَانًا نَّيِّنَ لَهُ إِنَّهُ، عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأْتُهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ کہواتہ ٹہم نزیہ و مرگراو نزاکشی بہ جیگای قسہ و باس نہما و گری و ٹیشکالی تیا نہما.

وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَزْلَمَتْ

الْحَسَةُ لِلْمُنَافِقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنْزِمُوا كُتُبَكُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ

أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكُمُوهَا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَخُودُوا إِلَيْسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

﴿وَلَا تُخْزِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ ریسواو بی نابرووم مهکه له رُوژنک دا که خه لکی زیندوو نه کړیته وه:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ روژنی که هیچ سامان و دارایی و کوپ و نه ولادی

سوود ناگه یه نن به هیچ کس جگه له کسې که چوو بیته حوزوری خوا به دلیکی ساغ و پاک

و خاوین له نه خوښی بی نیمانی و بی پروایی و نیازی جگه لهم جیهاندا هیچ سوودی

ناگه یه نی به خاونه که ی و به کاری نایهت لهو جیهان دا ماتول نیمان و باوه پری ریک و راستی

نه بووی و به نیازی خواوه به ختی نه کړدی، هروها کوپ و نه ولاد هرچند سالح و پیار

چاک بن سوودیان نابی و تکایان پی ناکری بو باوکی نیمان و باوه پری دار نه بی، لهم

فرموده یه وه و مرته گری که نیبراهیمی خلیل (علیه السلام) تا چ راهیک هستی کردوه به

سامناکی نهو روژه و تا چ راهیک شهرم گرتوویه تی له خواو بیم و ترسی کم و کوپی

خوی داگری کردوه له کاتیک دا که پیغه مبرنکی ناوا گمورهش بووه، هروها روون

نه بیته وه تا چ راهیک تیگه یشتوو و زانا بووه به حقیقه تی کار. نه وه تا نرخ بو هیچ شتی

دانانی له روژی حیساب و پرسیاردا بیجگه له پاک و خاوینی دل و دل سوژی و راستی بو

خوا و خو دارنن و خو رووت کردن له هه موو شتی جگه له نیازی خوا. نیجا به بو نه ی نه م

نزایه چند نمونه و شیوه یه که به سرهاتی نهو روژه نه خشه نه کیشی که نیبراهیمی

^١ به پری تفسیره که نه م نیستی سایه موته سیله و له مفعوله و نه گونجی و دروسته نیستی سنا بی له فاعیله که و له

مه به ست دا هر یه ک شت نه کړیته وه، هروها دروسته نیستی سنا که موقه تبع بیت و له سر نهو بارهش تفسیر

کړاوه توه.

خلیل ئەو ھەموو بیمەیی لی ئەکات، ھەکو ئیستا ئەو رۆژە نامادە بێت بە پێش چاویەو ھە و
 سەرنجی ئەدات و بەو مەل کەچی و سام و ترسەو ئەو نزایە ئەکات، ئەفەرموی: ﴿وَأَزَلَّتْ
 لَبَتَةُ السِّنِّينَ﴾ بەھەشت نزیك ئەخەرتەوہ بۆ لە خواتر سەکان بە جۆری لە شوینی راوہستانی
 ئەو رۆژەو ئەیبینن و موزدە بەخش و کەشخە ئەکەن بەوہی کە بۆ ئەو شوینە ئەنیرین،
 ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ دۆزەخ دەرئەخەری و ئاشکرا ئەکری بۆ گومراکان بە جۆری بە چاوی
 ئەیبینن لەو شوینی خۆیانەوہ، داخ و ترس و سام داگیریان ئەکات کە ئەزانن ئەدرینە بەر بۆ
 ناو ئەو ئاگرە سەختە، ﴿وَقِيلَ لِمَ أَنتُمْ مَآكُثَرْتُمْ تَبُونَ * مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوتری پی یان: ئایا لە کوی یە
 ئەوہی کە ئیوہ ئەتان پەرست بێجگە لە خوا و تیپەر تان ئەکرد لە پەرستنی خوا بۆ پەرستنی
 ئەو؟ ﴿هَلْ يَنْصُرُونَكُم مَّا يَنْصُرُونَ﴾ ئایا یارمەتیتان ئەدەن بەمەی بەرگری سزاتان لی بکەن؟ یان
 خۆیان بۆ خۆیان رزگار ببن و خۆیان قوتار بکەن لەو سزایە؟ بێگومان ئەم شیوہ پرسیارە
 ھەلامی نی یە، چونکە مەبەست توانج و تەشەر لی دانیانە بۆ سزا دانی دەروونیان، لەبەر
 ئەوہ بە بی چاوەروانی ھەلام ئەفەرموی: ﴿تَكْبُرُوا فِيهَا مِمَّا وَالْفَاوُونَ * وَخُودُوا لَيْسَ أَجْمُونَ﴾ ئینجا بەسەر
 روودا ئەخەرتە ناو ئەو دۆزەخەوہ جار لەدوای جار ھەتا نیشتەجی و جینگەر ئەبن لە بیخی
 دۆزەخ دا، ئەو بتانە بەو جۆرە فەری ئەدرینە ناو دۆزەخ خۆیان و ئەوانەش کە لە رنگای
 راست لایان دا و ئەو بتانەیان پەرست، ھەر وہا لەگەل ھەموو شەیتانەکان کە لەشکر و
 سەربازەکانی شەیتانی ھەرە گەورەن کە ناوی ئیبلیسە، یان مەبەست ھەموو شوین
 کەوتووەکانی تری شەیتانە لە جن و ئادەمی، ئەمانە ھەموو ئەخەرتە دۆزەخ و کۆئەکرینەوہ
 لەوی، خوا پەنامان بەدات، با سەر تیک دەر و سەر لی تیک دراوان بە داخ و کینە و
 دۆزمنایەتی یەوہ بتلینەوہ لەناو ئەو ئاگرەیش دا، وا دەرئەکەوی لە پێشەوہ بتەکان فەری
 ئەدرین بۆ زیادە ئاٹومیدی بێ پەرستەکان و زیاد ریسوا کردنیان. ئینجا با گوی شل کەین
 لە بت پەرستەکان کە چی ئەلین بە بتەکانیان!

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ تَسْوِيكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقٍ جَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ قُلْ أِنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

﴿ قَالُوا ﴾ ثعلبین: ﴿ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴾ له کاتیک دا له دوزخ دا شهره قسه و ناژاوه یان له گهل نه کهن یان له نیوان خویمان دا ناژاوه نه کهن و یه کتر تاوانبار نه کهن: ﴿ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ سویند به خوا بهراستی نیمه له گومرایی و سر لی شینوانیکی روون و ناشکرادا بووین ﴿ إِذْ تَسْوِيكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ له کاتیک دا نیوه مان یه کسان کرد له گهل پهرومردگاری هموو جیهان دا بهمه ی باوهرمان وابوو که نیوه شایانی پرستتن و نیوه مان پرست له باتی خوادا، یان له گهل نهوه دا، واته دان ثعلبین به سوچ و تاوانی خویمان دا، ﴿ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴾ نیمه ی گومرانه کرد و له ریگای راست لای نه داین جگه لهو تاوان بارانه که دوایان کهوتین و به قسه مان کردن، واته سرؤک و گومرکان، یان یه کهم تاقم که له نایینی خوا لایان داو له پاش دا خه لکی و چین و تاقمی تر چاویان لی کردن، یان هر که سی که هانی دان و بانگی کردن بو بت پرستی، نینجا به داخ و مراقوه ثعلبین: ﴿ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ * وَلَا صِدْقٍ جَمِيمٍ ﴾ که واته هیچ تکا کاران بو نیمه نی یه و هیچ دوستیکی دل گهرمان نی یه که بهزه یی یه کی بیته وه پیمان دا، واته پیغمبران و فریشته و پیاوچاگان تکا کاری باوهرداران و نیمه هیچ لهو تکا کارانه مان نی یه و باوهرداران دوستی دل گهرم و خاوهن بهزه یی یان هیه که نهوانی گهرک بیت و نیمه نیمانه، یان مبهست نهویه له دونیادا بته کانیان نه پرست که تکا کاریان بن له کاتی تنگی دا و دوست و خوشه ویستیان هبوو که چی نهوا له روژی دوایی دا که له هموو مات تنگانه تره هیچی لهوانه یان نی یه، که واته نه مه ماوه ته وه ناواتی گهرانه وه بخون بو نه مه ی گوی رایه لی بکهن و بگهرینه وه بولای خوا، له بهر نه وه ثعلبین: ﴿ قُلْ أِنْ لَنَا كَرَّةٌ

فَكَرُونِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۱﴾ ناخ و کاشکی جارنگی تر گه پرانهوه مان ببوايه بؤ دنيا تا بههوی نهوه وه
 ببين به باوهردار و بگه رنين به بهشی له باوهرداران، خو دياره نهوهش ناواتی روته و
 هرچونی تکا و لاله نی یه، تازه گه پرانهوهش نی یه. نینجا نهو چند رسته یه نههینی که لهم
 سوره ته دا نههینی له پاش هه موو سرگوزه شته یه که وه، نه فرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ كَرِهًا
 لِّمُؤْمِنِينَ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْلَىٰ الرَّحِيمِ﴾ نینجا هرچونی له پاش گپرانهوهی به سه رهاتی موسا وه
 گه راه بؤ به سه رهاتی نبیراهیم نهوا لییره ش دا نه گه رینه ته وه بؤ به سه رهات و سرگوزه شته ی
 نوح (علیه السلام)، به سه رهات و باسی نوحیش له چند سوره تیک دا هیه و له هه موو
 سوره تی دا نهو زنجیره یه نههینی که په یوه ندی هیه به مه بهستی نهو سوره ته وه وه کو
 هه موو به سه رهات و سرگوزه شته کانی تر، گرنگ ترین شت لهم زنجیره ی نیره دا باسی بانگ
 کردنیه تی بؤ له خوا ترسان و جار دانی به مه که داوای هیچ کری یهک ناکات له سه ر نهو
 رینمونی یه ی نه یکات، چونکه داوای کری و پاداشت له خوای نهو خه لکه نه کات که
 فرمانی پیاداه به رینمونی و بانگ کردنیان، نهو ناگادار کردنه وه شتیکی زور پنیویسته
 بؤ هه موو بانگ کردن و رینمونی یه کی راست که ته نها به نیازی خوا و له بهر خاتری خوا
 بکری، له بهر جیا کردنه وهی له هه موو بانگ و بانگه وازی دروینه که بینراه له کاهینه کان و
 زور له پیوانی به ناو نایینی که بانگ کردنه که بیان نه کن به چه کی به ده ستیانه وه بؤ ژیر
 ده ست کردن و ژیر بار کردن خه لکی نه فامی بی چاره، نه یکن بهه وی کو کردنه وهی دارایی
 و سامانیکی زور فراوان به نارهوا و ناشه ری، له رینگای نایینه وه خوینی خه لکی نه مرزن و
 دایان نه دوشن، جا له بهر نهوه قورنان بؤ مان باس نه کات له پیغه مبرانه وه که له ریه خه لکی
 یان ناگادار کرده وه به مه ی که کری و پول و پاره یان ناوی لهو خه لکه، نینجا با گوئی شل
 که ین له قورنانی به فهر،

كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا نَنْقُورُ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

﴿ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ ﴾

نه ففرموی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گهله که ی نوح بر ویان نه کرد و نه هینا به پیغه مبهران و به دروژنیاں دانان. نه مه دوا دوا یی سرگوزده شته یه: له سه ره تا وه باسی فرمو تا له یه کم جاره وه ده ری بخات و بزانی سهری نهو گه له چی یه وه دهر چوو و کورته ی هه واله که یان چی بوو، نینجا ده ست نه کات به دریزه، گهله که ی نوح به دیمه ن و رواله ت تنها با وه پریان به نوح نه هینا و به دروژنیاں دایه قه له م، به لام قورثان وای نیشان داین که بر ویان به هه مو پیغه مبهران نه هینا و هه مو انیاں به دروژن زانی، چونکه پیغه مبهرا یه تی له بنه رت دا یه ک شته، که بریتی یه له بانگ کردن بو با وه کردن به تاکی و ته نیایی خوا، خاویز کردن ی پهرستن و گوئی رایه نیی تنها بو نهو، که واته هه رکه س بر وا نه کات به ته نیا پیغه مبهر نی، نهو که سه بر وای به هه مو پیغه مبهران نی یه، چونکه هه مو یه ک بانگیاں هه یه و یه ک شتیاں وتوه. قورثان نه م مه به سته زور جار نیشان نه دات و ده ست نیشانی بو نه کات له چند شو نی ک دا، به چند جور و شیوه یه ک، چونکه با وه کردن بهو یه کیتی یه یاسایه کی گرنگه له یاسا کانی بیرو با وه و عه قیده ی نیسلام، که له هه مو نایین و په یامه کانی خوادا بووه، به هوی نه وه و نه شاده می دابه ش بوون به دو به ش، به دریزایی چهرخ و پیغه مبهر نی و پیغه مبهران خه لکی دوو ریژن: ریژی نیمانداران و ریژی کافران، موسلمان و نیمان دار کاتی سر رنج نه دات و چاو هه لئه خات نه بیینی کومه لی نیماندار له هه مو نایین و با وه ری که له لایه ن خوا وه هاتی هه مو کومه ل و میلله تی خویه تی له یه کم نایین و پیغه مبهروه تا دو اتیرین نایین و پیغه مبهر - سه لامی خوا له هه مو وان بیث - نهو ریژ و کومه له که ی تر له هه ر میلله تی و له هه ر نایینی بریتی یه لهو کومه له ی که با وه ری نه هینا بی و کافره، که واته نیماندار با وه ری هه یه به هه مو پیغه مبهران و ریژی هه مو انی به لاره هه یه، چونکه هه مو هه لگری یه ک با وه و یه ک په یامن که په یامی تا ک و ته نیایی خویه. تیره ی شاده می به لای با وه رداری تیگه ی شتووی راسته قینه وه دابه ش نابی به هوی ره گز و ره نگ و خاک و نیشتمانه وه، به لکو دابه ش نه بی به هوی نیمان و کوفر و راست و به تاله وه، بیگومان

باورداری راسته‌قینه نبی له‌گه‌ل خاوه‌نی ئیمان و نه‌هلی حق دا بیئت و له‌ریزی ئەم دا
 راوه‌ستی به‌دژی بی باوهر و نه‌هلی به‌تال له‌هه‌موو چه‌رخیک دا و له‌هه‌موو ولایتیک دا، به‌و
 جوهره‌ تهنیا یه‌ک ترازوو له‌ده‌ست موسلمان دا په‌یدا نبی به‌دریژی هه‌موو میژوو، هه‌ستی
 ناده‌می به‌رز نه‌بیته‌وه له‌ناستی ره‌گه‌زایه‌تی تیره‌و ره‌نگ و زمان و نیشتمان و له‌هه‌موو
 خزمایه‌تی نیستا و کۆن، به‌رز نه‌بیته‌وه له‌وانه‌هه‌موو، تهنیا شتی نرخ‌داره‌له‌روی راستی
 دا، نه‌وه‌ش ئیمان و باوه‌ره‌به‌ئایینی خوا که‌کیشانه‌ی هه‌مووانی پی‌ئه‌کری و به‌پی‌ئیه‌وه
 نرخ‌دیاری ئه‌کری بو‌هه‌مووان. گه‌له‌که‌ی نوح‌پروایان نه‌کرد به‌په‌غه‌مبه‌ران، ﴿إِذْ قَالَ لِمَنْ أَحْرَمَهُ
 نُوْحٌ﴾ له‌کاتی‌ک دا براکه‌یان که‌نوح‌بوو، واته‌یه‌کی بوو له‌خو‌یان و له‌که‌س و کار و تیره‌ی
 خو‌یان، پی‌ئیه‌وتن: ﴿اَلَا تَنْقُوْنَ﴾ ئایا ناترسن له‌خوا و خو‌تان نا‌پاریزن له‌هوی خه‌شم و سزای،
 واته‌بترسن لی‌ی به‌کو‌تایی هینان له‌په‌رستنی هه‌موو شتی جگه‌له‌خوا، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُوْلٌ
 اَمِيْنٌ﴾ به‌په‌رستی من بو‌ئیه‌فروستاده و په‌غه‌مبه‌ریکی نه‌مینم، به‌بی‌خیانه‌ت و فپو‌فیل
 و غه‌ش کردن لی‌تان، نه‌وه‌ی پی‌م سپه‌رراوه‌له‌لایه‌ن خواوه‌پیتان رانه‌گه‌یه‌نم به‌بی‌زیاد و
 که‌م، ﴿فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطِيعُوْنَ﴾ که‌واته‌له‌خوا بترسن و گو‌ی رایه‌لی من بن‌له‌وه‌ی پیتان رانه‌گه‌یه‌نم.
 ئینجا دل‌نیایان نه‌کات له‌باره‌ی ته‌ماع و نیازی پول و پاره و ده‌ست که‌وتی ئەم جیهانه‌وه،
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ﴾ من داوای هیچ‌کری و پاداشتی‌کتان لی‌ناکه‌م له‌سه‌ر ئەم
 په‌غه‌مبه‌ریتی و راگه‌یاندنه‌﴿اِنْ اَجْرِي اِلَّا عَلَى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾ پاداشت و کری‌ی من له‌سه‌ر هیچ‌که‌س
 نی‌یه‌جگه‌له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان، واته‌ته‌نیا داوا‌له‌وه‌ئه‌که‌م و چاوه‌پروانی لای
 نه‌وم هه‌یه‌که‌به‌به‌زه‌یی و لوتفی خو‌ی پاداشتم بداته‌وه، ﴿فَاتَّقُوا اللهَ وَاَطِيعُوْنَ﴾ که‌واته‌له‌خوا
 بترسن و گو‌ی رایه‌لی من بن. نه‌وه‌بوو به‌کو‌رتی بانگ‌کردن و بانگه‌وازه‌که‌ی نوح‌(علیه
 السلام) که‌یه‌کی بوو له‌خو‌یان و خزم و برا و که‌سیان بوو و به‌سو‌ز و دل‌سو‌زی یه‌وه‌بانگی
 کردن بو‌ریگای رزگاری به‌بی‌فپو‌فیل و نیازی هیچ‌ده‌ست که‌وتیکی ئەم جیهانه‌که‌ئهبوایه
 پروایان بگردایه‌به‌و برا راسته‌ی خو‌یان که‌ئهیانناسی و شاره‌زای راستی و خو‌وه‌وشتی
 شیرینی بوون، به‌لام‌ئهو‌گه‌له‌بی‌فه‌ره‌هیچ‌گو‌ی یان‌شل‌نه‌کرد بو‌ئهو‌ئاموژگاری یه‌شیرینه
 و پروایان پی‌نه‌کرد و ره‌خنه‌یه‌کی نه‌فامانه‌یان نه‌گرت که‌له‌هه‌موو میله‌ت و نه‌ته‌وه‌یه‌ک
 نه‌فامان‌ئهو‌ره‌خنه‌یان گرتوه‌وه: ﴿قَالُوْا﴾ وتیان به‌نوح: ﴿اَنْزَمْنُ لَكَ وَاَتَّبَعَكَ الْاَزْدَلُوْنَ﴾ ئایا باوهر

ئەمىنن لەبەر تۆ و بە قسەى تۆ لە كاتىك دا كە لات و لوت و بى نرڭ و ئەوانەى كە پەست
 ترين كەسن شوئنت كەوتوون؟ واتە ھەرگىز ئىمە شتى وا ناكەين، لە ھەموو نەتەوھىك دا
 ئەم جۆرە كەسانە چەسپانى يان كەردووە بۆ باوەر ھىنان بە پىغەمبەرەكەيان، چونكە ئەوانە
 دەمارو كەشخە و لوت بەرزى يان نەبوو تا بەھۆى ئەووە عارىيان لى بىت سەر داخەن و
 گوى رايەلىى بىن، بەرژەوھندى و جى و شوئىن و پاىە و پلەيەكەيان نەبوو تا مەترسى نەمان
 و لەدەست چوونى بگەن، بەلكو بە پىچەوانە پال پىئوھنەرى بەھىزىيان بوو بۆ باوەر ھىنان،
 چونكە ئەو تاقمە چەوساوو و بەش خوراو و ماف داگىر كراو بوون و ئايىنى خوايش
 ھەمىشە دادى بلاو كەردووەتەو و ماف ھەموو خاوەن مافىكى داو و دەست درىژى و داگىر
 كەردنى لە پىشە ھىناو، كەواتە ئەو تاقمە لە ھەموو نەتەوھىك دا چەسپانى يان كەردووە بۆ
 شوئىن كەوتنى پىغەمبەران - درودى خوايان لى بىت -، بەلام تاقمى پىاو ماقول و ساماندار
 و خاوەن جى و شوئىنەكان بەھۆى لوت بەرزى و خو بە زل زانى و مەترسى لە دەست
 دەرچوونى بەرژەوھندى و كەشخە و داگىر كەردنەو ھەمىشە دواكەتو بوون لە باوەر ھىنان
 دا، زۆرەيان ئەوپەرى دوژمنايەتى يان بەكارھىنا و ھەموو ھىز و تواناى خوئان بەخت
 كەردووە بۆ بەرگىرى كەردنى ئايىنى خوا و رىگا گرتن لە پىغەمبەرەكان -سەلامى خوايان لى
 بىت - ئەو كۆمەلە پىرو پووچە زۆر بە لەكە و عارىكى زىيان ئەزانى ئايىنى خوا بچەسپى و
 ئەمان يەكسان بكات لەگەل ئەو ھەموو خەلكى ترەدا!! جا لەبەر ئەو چەند ھۆيە كە باس كرا
 ھەمىشە ئەو تاقمە خەرىكى پىر و پاگەندە و پەلپ و بەھانە و رەخنە گرتن بوون لە
 پىغەمبەران -سەلامى خوايان لى بىت- كە يەكى لەو بەھانە و رەخنەيانە ئەم رەخنەيە بوو
 كە خەرىكىن بە باسەكەيەرە كە ئەمە رەخنە و بيانووئە كە بە تايبەتى قورئان باسى
 ئەفرەموى و ئەگىرئەتەرە لە كافەرەكانى قورەيشەرە لەچەند شوئىنىك دا و مەبەست لەم رەخنە
 و بيانوو پىر و پاگەندە بووبى بەمەى كە ئەو ئايىنە ئەگەر چاك بووايە ئەو ھەژار ولات و
 لوتە دەورىان نەئەدا، يان مەبەست ئەو بى كە ئەو ھەژار و ولاتانە لە پىوى زانىن و
 تىگەشتنەو شوئىنى نەكەوتوون و باوەر ھىنانەكەيان لە راستى و دلسوزى يەو نى يە،
 بەلكو بە نىاز و چاوەروانى سوود و دەست كەوتىكە، يان مەبەست ئەو بووبى كە ئەوان
 رەوشت و باو و كەردارىيان پەست و ناپەرەوا بوو و شايانى ئەو نىن بگەونە ناو پىاوى
 پىاوانەرە، لەكە و عارە بۆ كۆمەلى ئەمان تىكەلى ئەوان بگەن، كەواتە ئەگەر ئەيەوى ئەمان
 باوەر بەئىنن و شوئىنى كەون با ئەو لات و لوتانە دەرکات و پالئان پىئو بى،

قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٤﴾ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَه يَنْتُح لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١٣٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١٣٧﴾ فَأَفْطَحْ
 بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَيَجْزِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٨﴾ فَأَجْبَيْتُهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمَسْحُونِ ﴿١٣٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا
 بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٤٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٢﴾

مه‌به‌ست هر جور بوویی نوح (علیه السلام) به‌پرچی دانه‌وه و دم کوتی کردن که له وه‌لام
 دا ﴿قَالَ﴾ فرموی پی یان: ﴿وَمَا عَلَّمِي مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ من چوزانم و چ ناگام هه‌یه له‌وه‌ی
 نه‌مانه کردوویانه؟ من داوای باوهر هینان نه‌که‌م له خه‌لک، نه‌مانه به‌دیمن و پو‌الته
 باوهریان هیناره و نیت هر نیاز و هر کرده‌وه‌یه‌کیان بوویی و ببی خوا نه‌زانن و حواله‌ی
 خوان، ﴿إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي﴾ حیساب و پرسپاری نیاز و دهر وون و کرده‌وه‌ی تریان له‌سهر
 هیچ که‌س نی یه جگه له‌سهر خوای من، چونکه ته‌نیا نه‌وه ناگاداره به‌سهر نه‌وه جوره
 شتانه‌دا، ﴿لَو تَشْعُرُونَ﴾ نه‌گهر نی‌وه زانا و خاوه‌ن هه‌ست بن نه‌وه نه‌زانن، به‌لام نه‌فام و نه‌زانن
 به‌هوی نه‌وه‌وه شتی نملین که نایزانن، ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ من نیم به‌ده‌رکری باوهر‌داران
 ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ من هیچ نیم جگه له‌وه ترسینه‌رنکی ناشکرام، واته من پی‌اوینکم په‌وانه کراوم
 بو ترساندن خه‌لکی له بی باوهریی و گونا‌هو تاوان، نیت نه‌وانه‌ی بانگیان نه‌که‌م و نه‌یان
 ترسینم ساماندار و به‌رز و ماقول بن یان هه‌زار و بی نه‌واو په‌ست و ژیر ده‌سته و نه‌زان بن؟
 که‌واته چون شایان و په‌وايه من باوهر‌دار ده‌رکه‌م بو نه‌مه‌ی ده‌وله‌م‌ند و سامان دار بکه‌ویته
 شوینم؟ یا من له‌سهرمه نی‌وه بترسینم به‌پوونی تترکاری من ده‌رکردنی هه‌زاران نی یه له‌بهر
 خاتری دلی سامان و دارایی دار. له دواي نه‌وه نوح (علیه السلام) به‌وه جوره به‌هیزه دم
 کوتی کردن و نه‌وه گله‌مل هوره سهرکیشه په‌ک که‌وتوو ده‌سته پاچه بوون له وه‌لام دانه‌وه و
 هیچ وته و قسه‌یه‌کی ژیری یان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، نینجا به‌پی ی باوی سهرکیش و مل هوپان
 ده‌ستیان کرد به‌هه‌ر شه و تاپال ﴿قَالُوا﴾ وتیان به‌نوح پیغه‌مبهر (علیه السلام): ﴿لَيْن لَّمْ تَنْتَه
 يَنْتُح لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ نه‌ی نوح نه‌گهر کوتایی نه‌هینی له‌وه‌ی نه‌یلنیت و له‌و باره‌ی که‌وای
 له‌سهر بیگومان نه‌بی به‌یه‌کی له‌بهر باران کراوان و نه‌چپته پرزی نه‌وانه‌وه، واته نه‌تکوژین
 به‌بهر‌دباران کردن، نینجا نوح (علیه السلام) پووی کرده‌ تاقه خاوه‌ن و یارمه‌تی دوری و
 نزای کرده‌ لای خوای خوئی که‌ په‌نای خوئی و باوهر داره‌کان بدات و پرکاریان بکات ﴿قَالَ﴾
 وتی: ﴿رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ نه‌ی په‌روه‌رگارم بی گومان گله‌که‌م به‌روای پی نه‌کردم و به‌دروزی

دانام، بیگومان خوا نه زانی گهله که ی نوح بر برای نه هینا، به لام و تنه که ی نوح پیوسته،
 چونکه نزا و لاله و داوای یارمته ی و توله سهندنی پیوسته به دم بوتری، له بر شه و تنه
 پرستنه و دان نانه به گیرانه وی هموو کاری بولا ی خوا که شهوش پیوستی سرشانی
 هموو بنده ی که، ﴿ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا ﴾ که واته حوکم و بریاری که خراپه کار و تاوان
 باری پی له ناو بهری و توله ی لی بسینی، راست و چاکانی پی سرخه ییت، ﴿ وَرَجَعِي رَسْمِي مِّنَ
 الْمُرْمِينِ ﴾ بزگارم بکه خوم و شهوی له گه لمه له باوه پداران، خوی خاوهن به زهی نزی
 پیغه مبره که ی و هرگرت که هه ره شه ی لی کرا بوو به کوشتن و بهرد باران له لایه ن سرکیش
 و بی باوه پاره شه له سر شهوی بانگی خه لکی نه کات بولا له خوا ترسان و پرستنی خوا، گوی
 رایه نی پیغه مبری خوا، داوای هیچ پول و پاره و کری یه کیش ناکات و نیازی هیچ
 مه به سستی که نه م جیهانه نی یه، شیوه و چونی یه تی و هرگرتنی شه نزیایه ی باس فرمووه له
 شوینیکی تردا به دریزی، لیره دا به کورتی نه فرموی: ﴿ فَأَخْبِرْنَاهُ مِن مَّعْرِفَةِ الْقَتْلِ الْمَشْهُورِ * ثُمَّ
 أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴾ نوح شه نزیایه ی کرد و نینجا نیمه ش نوح و شه که سه ی که له گه لی بوو
 بزگارمان کردن لهو که شتی یه ی پر کرا بوو، بزگارمان کردن له خنکاندن له ناوی توفان و
 نینجا له پاش بزگار کردنی شه وان شه وان ی که مانوه و نه چوونه ناو که شتی یه که وه و
 هموو خنکاندن شه چند رسته یه نه هینی به داوی گیرانه وی سه گوزه شته دا، نه فرموی:
 ﴿ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ كَثَرُ الْمُؤْمِنِينَ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾ سرگوزه شته ی چواره م هود
 پیغه مبر و گهله که یه تی که ناویانگه به عاد و به ناوی بایره گوره یانوه، شه گه له
 دانه نیشتن له ولاتیک دا نزیک ی (حضر موت) و ناویانگ بوو به (الاحقاف) واته چند چیا و
 شاخیکی لمین، شه گه له له پاش گهله که ی نوح هاتن، ماوه یگ پاش توفان که سر زهوی
 پاک کرده وه له بی برها و سته مکاران، شه گه له له په یدا بوون و شه مانیش به وینه ی
 گهله که ی نوح ریگای بی باوه ری و بت پرستی یان دایه بر و نینجا خوا هود پیغه مبری بولا
 ره وانه کردن - سه لامی خویان لی بیت - زوریه ی شه گهله سرکیش و مل هوپ بوون و
 بروایان نه هینا تا خوا شه وانیشی له ریشه هینا به وینه ی گهله که ی نوح، شه سر گوزه شته یه
 به دریزی له سوره تی (الأعراف و هود) دا تیپه ری کرد و باس کرا، هر چونی له
 سوره تی (المؤنون) دا هر باس کرا، به لام به بی باسی عاد و هود، لیره دا به کورتی نه یخاته
 پینش چاو و شه سر و شه سهری باس نه فرموی: بانگ کردنی هود بویان، دوا بوژ و
 چاره نووسی که بی برواکانی پیگه یشت، ده ست پی نه کات به چند رسته یه ک
 سرگوزه شته که ی نوحی ده ست پی کرد،

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٣٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا ﴿١٣٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٧﴾

نه فرموی: ﴿كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نهو گلهی که به نایبانگ بوو به عاد بپروای نه کرد به پیغه مبهران و به دروژنیان دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ له کاتیک دا که هودی برایان وتی پی یان: نایا ناترسن له خوا و خوٲان ناپاریزن له هوی خهشم و سزای، واته بترسن و خوٲان بپاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من بو نیوه نیراو و پیغه مبهرنکی نه مینم راستتان له گهل نه کم و بی فر و فیل و نهوهی پیم سپیرواه له لایه ن خواوه پیٲتان پانه گیه نم ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بن، ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ من داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لی ناکم له سر نه م پیغه مبهرنکی و پاگه یاندنمه: ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نه جر و پاداشتی من له سر هیچ کهس نی یه جگه له سر په روه ردگاری هموو جیهان...

کورته و پالفتهی نهوهی هموو پیغه مبهرنی رایگه یاندوه بریتی یه له یه ک شت و یه ک مبهست، بانگ کردنی خه لک بوو بو له خوا ترسی و گوی رایه لی پیغه مبهرنی خوا، جار داند و دهر برینی نهوهی که پیغه مبهرن به تما و چاوه پروانی هیچ شتیک دست کهوتیکی نه م جیهانه نی یه له لایه ن نهو گلهی که بو ی رهوانه کراوه و چاوه پروان و نومیدی تنیا به پاداشتی خوایه. نینجا له پاش نهوه کار و کرده وه و شتیک پی رایگه یاندن که تایبته بوو بهو گلهوه، بیژاری دهر بری لهو کار و کرده وه یانه، نهوش بریتی بوو له سی شت:

- ۱- زیاده رهوی یان له دروست کردنی کوشک و خانووی زور بو که شخه و شانازی به مل خه لک دا به زور و دهسه لات و سامان و دارایی فراوان.
- ۲- مه لئه تانیا ن به خوشی و کاروباری نه م جیهانه و بی ناگایی یان له خوا و ترسان لینی.
- ۳- دل رهقی و بی به زهی یان.

أَتَّبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرًا ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّتِ وَعْيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أُوَعِّظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

ئینجا با لهریز گوی شل بکهین بو مهر سینکیان:

۱- فەرموی پی یان: ﴿ أَتَّبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴾ ئایا ئیوه له هەموو شوینیکی بەرزدا خانووێهە دروست ئەکەن کە بە وینە ی نیشانە یەکی پوون و بەیداخ لە دوورەوه دەرنەکەوی لە کاتیگدا کە شتیکی خۆپایی و بی سوود و بی نرخ ئەکەن، چونکە مەبەستان کەشخە و شانازی و تەنیا دەرخستنی لی هاتنو دەسەلاتە کە ئەوەش مەبەستیکی بی سوود و دوا بپراوه، واتە بەخت کردنی سامان و لی هاتن و تیکۆشان ئەبی بو شتیک بیئت کە سوود بەخش بیئت بو مەردوم.

۲- ئەفەرموی: ﴿ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴾^۱ چەند کۆشک و قەلای بەتین فەراھەم نەهینن، ئایا کارگە و جیگای پیشە سازی فەراھەم نەهینن بو تاشینی بەرد و کون کردنی شاخ و دروست کردنی کۆشک و دارپشتن و بەرز کردنەوهی ئەو نیشانانە ی بەسەر بەرز یەکانەوه، ئەمانەش کە ئەکەن وەکو ئیوه هەرگیز نەمرن و هەتا هەتایە بەم جیھانەدا بمیئنەرە، لەوانە ئەو لە دلتان دا بیئت و لاتان وابی کە ئەمانە ی ئەیکەن بەس بن بو پاراستنتان لە مردن و هوی مردن و پەلاماردانی دوزمن و هەموو سەرھاتیکی خراپ.

۳- ﴿ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴾ کاتی دەست بوەشینن لە مەردوم دەست ئەوەشینن بە ناپەرەوا و ستەمکاری و دل رەقی بەبی لەزەیی و سەر لی کردنەوه و بە بی نازی تەقی کردن، ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمْرًا ﴾ کەواتە لە خوا بترسن و خۆتان بپاریزن لە خەشم و هوی

۱ ئەم دوو ئایەتە بە چەند جۆریکی تریش تەفسیر کراونەتو، بەلام ئەوەی کە لە تەفسیرە کەدایە بارەم بەهیز نەرە پی

سزای سهختی، گویِ رایه‌لیم بکن، نینجا خوا به‌هره و چاکه‌ی خوی بیر خستنه‌وه به‌سهریانه‌وه، له یه‌که‌م جاره‌وه به‌کورتی و له پاشان به‌دریژی. که‌واته پی‌ویسته له‌سهریان سوپاس و گویِ رایه‌لی خوا بکن و بترسن له‌وه لی یان تیک بدات و نه‌وه‌ی پی ی داون لی یان بسینیت‌ه‌وه، سزای به‌تینیان بدات، فرموی پی یان: ﴿رَأَتْهُمُ الَّذِينَ
أَمَرَ بِمَثَلُون﴾ بترسن و خوتان پیاریزن له توله و سزای که‌سی که یارمه‌تی نی‌وه‌ی داوه به‌هموو چاکه و به‌هره‌ی که رشتوویه‌تی به‌سهرتان دا و خوتان نه‌زانن و نه‌یناسن، ﴿أَمَرَ بِأَنْفِمْ وَبَيْنَ* وَحَتَّتِ وَعُيُون﴾ یارمه‌تی داون به‌حوشتر و ولاخو مالآت و کوپی زور، به‌چهند باغ و کانی چاری تی بریون، هر‌وه‌ها نه‌مانه به‌هره و چاکه‌یه‌کی گورهن له هموو چه‌خیک دا، نینجا ترساندن‌ی به‌شی‌وه‌یه‌کی بریانه و سوژ و به‌زه‌یی پی یان دا، فرموی: ﴿إِنَّ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ رَبِّ عَظِيمٍ﴾ به‌راستی من مه‌ترسی سزای پوزنیکی زور گوره که بیته سهرتان نه‌گهر کوتایی نه‌هینن له و باره‌ی وان له‌سهری و نه‌گهرینه‌وه بؤ لای خوا و سوپاسی نه‌وه هموو چاکه‌ی نه‌کن، به‌لام مؤچیاری و ته‌می و ترساندن کار ناکات له و دلّه و شکّه رهق و ته‌قه‌ی نه‌وانه، له‌بهر نه‌وه ﴿قَالُوا﴾ و تیان به‌هود (علیه السلام) ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضَلَتْ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ یه‌کسانه له‌سهرمان نایا ته‌می و مؤچیاری بکه‌یت یان تو هر له مؤچیاری که‌رانیش نه‌بیت، واته هیچ گویمان نی یه له مؤچیاری تو و واز ناهینن ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ الْأَوْلِيَيْنَ﴾^۱ چونکه نه‌م نایینه‌ی که نیمه‌ی له‌سهرین هیچ شتی تر نی یه جگه له باو و ره‌وشت و پینگای پینشووه‌کان، که‌واته هر له‌سهری نه‌روین و ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ نیمه نایین به‌سزا دراو و سزا نادرین له‌سهر په‌پره‌وی نه‌وان. نینجا به‌پی ی مه‌به‌ست له گپرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌کانی نه‌م سوره‌ته هیچ دیژه نادات به‌و قسه و باسه‌ی پروی دا له نیوان هود و گله سه‌رکیشه‌دا، به‌لکو به‌دوو وشه باسه‌که دوایی پی نه‌هینتی و نه‌وه گله مل هورده نه‌پینچیت‌ه‌وه و له پیش چاو لایان نه‌بات به‌خویان و هموو کوشک و سامان و عنعنه‌وه تهنه‌نه‌یانه‌وه،

^۱وشه‌ی ﴿خلق﴾ باره نیستا وه به ﴿خلق و خلق﴾ پیش خویندراوه‌ته‌وه، به‌مه‌رحال به‌چهند جوریکی تریش ته‌فسیر کراوه‌توه و مه‌به‌سته‌که به‌ک شته.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِزٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ كَذَبَتْ
 ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿١١٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١١٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١١٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَّاءَ آمِنِينَ ﴿١١٦﴾ فِي
 جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْمَهَاءَ هُضِيمٌ ﴿١١٨﴾ وَتَنَجُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمَ تَقْرَهُنَّ ﴿١١٩﴾

نه فرموی: ﴿كَذَّبُوهُ﴾ گله‌گهی هود بروایان نه‌میناوه و هودیان به دروژن دانا
 ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ﴾ به‌هوی نه‌وهه نی‌میش به‌ریادمان کردن، نای چند گله و میللت له پاش عاد
 هاتن وه‌کو نه‌وان هه‌لخه‌تان به‌م جیهانه و به‌م ژبانی نه‌م جیهانه، هه‌تا له شارستانی دا
 پیشکوتن و دور که‌وتنه‌وه له خوا، لایان وا بوو هیچ پیوستیان به‌خوانی یه ماتول
 خویان لی‌هاتوون و هوی ژبان و زال بوون و سرکه‌وتنیان له ژیر ده‌ست دایه... که‌چی له
 ناکاودا سزای سه‌ختی خوا داباری به‌سریان دا و له ناوی بردن، که‌واته با‌خلکی ژیر بن و
 به‌مان ته‌می خوار بن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِزٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ نینجا گله‌ی
 نمود دیته سهرباس که‌عرب بوون و له شاری (حجر) دانه‌نیشن له نیوان حیجاز و شام دا،
 نه‌میش پیغه‌مبهره‌کیان بانگی کردن به‌و جوړه وینه‌ی که‌هموو پیغه‌مبری بانگی گله و
 نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوه. قورنان بانگ کردنی نه‌و پیغه‌مبهرانه - درودی خویان له‌سهر بیت- به
 به‌ک وشه و به‌یه‌ک شیوه‌ه‌گی‌رتنه‌وه تا بزانی که‌نایینی خوا له‌بنه‌رت و مه‌به‌ست دا یه‌ک
 شته، پیغه‌مبهران هموو بو‌مه‌به‌ستی نی‌راون که‌بریتی یه له‌باوهر به‌خوا و ترسان لی‌ی و
 گوئی‌رایه‌لی پیغه‌مبهر، نه‌فرموی: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ * إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ * ﴿١١٢﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ * ﴿١١٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا * ﴿١١٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ * نه‌و گله‌ی ژبانیکی
 نی‌جگار خوشیان هه‌بوو، له‌هموو باری‌که‌وه تی‌ر و ته‌واو بوون، به‌لام بی‌ترس و بی‌ناگا له
 خوا، جا صالح پیغه‌مبهر (علیه السلام) نه‌و ناز و نی‌عمه‌ته‌ی خسته‌ن پیش‌چار و ترساندنی

له نهمان و لی سهندنه‌وی، هر وه هاترساندنی له دوا پوژ و حیساب و پرسیار لی یان،
 بیزاری ده‌بری له بی باکی و بی ناگایی یان، فرموی: ﴿أَتَزْكُونَ فِي مَا هُنَّ آمِرَاتٌ﴾ نایا وازتان
 لی نه‌مینی و نه‌میلرینه‌وه له‌م ناز و نیعمه‌تی که هه‌یه و جیگیره بو‌تان لی‌رده‌ا و له‌م ولاتی
 خو‌تانه‌دا، هر ناوا نه‌زین به‌ هیمنی و به‌ بی ترس و بیم له نهمان و له گو‌پان و له هه‌چ شتی؟
 واته گومان‌تان وا نه‌بی که نه‌م ژیا‌نه‌تان هر وا نه‌پوا، به‌لکو پی‌ویسته بیر بکه‌نه‌وه له‌مه‌ی خوا
 پی ی دا‌ون و بزانی که نه‌مه هه‌چی نامینی و جیهانیکی تر دیته پیشه‌وه و نیوه نه‌گه‌رینه‌وه
 بو‌لای خوا و به‌ پی ی کرده‌وه‌تان ره‌فتارتان له‌گه‌ل نه‌کری. له پیشه‌وه به‌ کورتی و به‌بی
 دیاری کردن و ناز و نیعمه‌ته‌که‌ی خستنه پیش چاو، نینجا به‌ دریزیش بو‌باس کردن،
 فرموی: ﴿فِي حَسْبٍ وَعُيُونٍ﴾ واته نایا وازتان لی نه‌مینی بو‌خو‌تان بژین له ناو باخات و کانی
 و چه‌شمه‌ی زوردا، ﴿وَزُرُوعٍ وَنَحْلٍ طَلَّمَهَا هَضِيرٌ﴾ له ناو کشت و کالی زور فراوان و باخی
 خورکایه که به‌ر و میوه‌که‌ی پی‌گه‌یشتوو و نه‌رمه و به‌ ناسانی هه‌ضم نه‌کری، یان ناسک و
 پره و چووه به‌ یه‌ک دا و هیشووه‌که‌ی شو‌پ بووه‌ته‌وه له‌به‌ر زوری، یان مه‌به‌ست شه‌یه
 چه‌که‌ره‌ی به‌ره‌که‌ی زور نه‌رم و ناسکه، چونکه هینی دارخورمای میینه نه‌ک نیر، که‌واته
 خورما‌که‌ی زور چاکه، به‌هر جو‌ر و به‌ هر حال دار خورمای جو‌ی کرده‌وه له دره‌خته‌کانی
 باخه‌کان و به‌ تایبه‌تی ناوی برد، چونکه شتیکی زور به‌ که‌لک و به‌کاره له ژیا‌نی ناده‌می دا
 له گه‌لی بار و پوه‌وه.. ﴿وَتَنْجِثُونَ مِنَ الْجِبَالِ مِيْرًا قَرِيْمًا﴾ نیسوه له شار و که‌زه‌کان خانوو
 دانه‌پن و دای نه‌تاشن به‌ که‌شخه و ده‌مار و لوت به‌رزی یه‌وه، یان به‌ لی هاتن و لی‌زانی‌نه‌وه،
 واته نایا نیوه نه‌میلرینه‌وه له‌و خانووانه‌دا که داتان بریوون له شاخه‌کان؟ له پاش شه‌وه دای
 له دل‌یان به‌ بیر خستنه‌وه‌ی شه‌وه‌موو شته‌ گرنگانه و سام و ترس خستنه به‌ره، نینجا
 بانگیان نه‌کات بو‌ له خوا ترسان، گو‌ی رایه‌لیی و بو‌ه‌لسانیان به‌ پی‌چه‌وانه و دژی خراپه
 که‌ران و ده‌ست دریزی که‌رانی گه‌له‌که‌یان،

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ (۱۵۰) وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ۝ (۱۵۱) الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ (۱۵۲)
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ (۱۵۳) مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ (۱۵۴)

فهرموی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ كهواته له خوا بترسن و خوتان بپاريزن لى ى، گوى رايهلى
 من بن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾ گوى رايهلى فهرامنى كهسانى مهكن كه زياده رهوى كهرن له
 گوناھو تاوان و سهركيشى له خوا، واته گهوره و سهروكهكانتان ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ كه نهوان خراپه بلاو نهكهنهوهو ناژاوه نهنيئنهوه له ولآت و زهوى دا و چاكه
 ناخهنه ناو و هيچ خراپى چاك ناكهن، واته ههر كردهوى خراپيان ههيه بى نهوى چاكه
 تيكهل بكن، نهمانه نو كهس بوون له ولآتهكهدا هميشه خهريكى خراپكارى بوون و به
 هموو جوړه پيلانيان نهگيږا دهبارهى ثابن و پيغهمبهرهكهيان كه بهو شيويه پريك و راسته
 ناموزگارى كردن و بانگى كردن بو پريگاي راست، بهلام نهو ههول و تهقالا و بانگ كردنه كار
 ناكات لهو دلرهق و تهقه مردووهى نهو گهله بى ناگايه، لهبهر نهوه گوى يان نهگرت و نهرم
 بوون، وهلاميان دايهوه بهم جوړه نهفامى و بى نهزاكهتى يه، ﴿قَالُوا﴾ وتيان به صالح
 پيغهمبهر(عليه السلام) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ تو هيچ نيت جگه لهوهى يهكيكى له جادو لى
 كراوان كه نهوهنده جادويان لى كراوه تا شيت بوون و ژيريى يان تيك دراوه، واته تو شيت
 و سهر لى تيك دراوى، كهواته گويت لى ناگرين، ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ تو نيت دجگه لهوهى
 نادهمى يهكى ويئهى نيئمه، واته ماتول تو نادهميت نابى پيغهمبهر بيت. نهم رهخنه بى جى
 و نارپهوا نهفام و نهزانهكاني هموو گهل و نهتهويهك گرتيان به دهستهوه، لهبهر نهفامى و
 نهزاني يان لايان وا بوو كه پيغهمبهر ناگونجى له نادهمى بيت ماتول ههوال شهيني له

ناسمانهوه، ئهو نهقام و نهزانه بى ناگابون لهوه كه پيغه مبهري ئاده مى ناگونجى له
 ئاده مى بيت^۱ نهوانه تينه گه يشتون له راده و پلهى بهرزي ئهم جوړه گيان له بهره، خوځيان
 نهقام و نهزان و بى بهش بوون بهموى نهوهوه بروايان نه بوو كه ئاده مى گيان له بهرنيكى
 جياوازه و لى هاتوو و نامادهيه بو ئهمه لهم زهوى يه دا بژى به سروشتى ئاده مى يانه، بهم
 رهنگه بخهوى و بخوا و بخواته وه و ههلسى و دانيشى و بگه پرى به دهر و دهشت و بازار و
 له گه ل نهوه دا په يوه ندى بيبى به ناسمان و كو ملى هره بهرزه وه، هه روه ها له هه موو گه ل و
 نه تهويه ك دا په لپ و بيانوو گيراوه له پيغه مبهران، داواى به لگه و نيشانه و موعجزه يان لى
 كراوه، وه كو ئهم گه له كه و تيان به صالح: ﴿فَأْتِ بِكَافِرٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ دهى كه واته به لگه
 و نيشانه يه كى بوون بهينه نه گه ر تو راست نه كه يت و يه كيكى له راست گوځيان، نه گيرنه وه
 كه په لپيان به ست و داوايان كرد پيش چاوايانه وه حوشتريكيان بو دهر بهينى له بهردى كه
 خوځيان ديارى يان كرد، ئهو حوشت رهش ئاوس بيت و له كاتى مانگى دهيه مى ئاوسى دا
 بيت، ئينجا بژى و بيچوويه كى گه وړه ي به قه د خوځى بيبى، ئه وپش داواى كرد له خوا و
 خوايش به گوځيره ي په لپ و داواكه يان مه بهسته كه يانى به دى هينا و ئينجا صالح
 پيغه مبهر (عليه السلام)،

^۱ ليكولينه وه و بوون كړنه وه ئهم مه بهسته له چهند شوځينيكى تردا به جوانى باس كراوه، به تاييه تى له
 سوره تى (يس) دا كه له پيش ئهم سوره ته وه تفسيران كرد، كه واته پيويست نى يه ليتره دا لوياره كړنه وه و با
 سه رنجى نه وى بدرى.

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَسْهَوْا سُبُوحًا رَبِّكُمْ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾

﴿قَالَ﴾ فرمودی پی یان: ﴿هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ نعمه حوشرتیکی میننه نیشانه و موعجیزه‌یهکی ناشکرایه له لایه ن خواره بوی هیه بهشه ناویکی خوبی له پوژی تایبته دیاری کرادا و بو نیوهش بهشه ناوی خوتان هیه له پوژیکی زانراوی دیاری کرادا، واته ناوی نهو بیره دابهشه له نیوان نم و نیوه‌دا، پوژی بو نم و پوژی بو نیوه کهستان مه‌چن به‌سهر هیچ کام دا ﴿وَلَا تَسْهَوْا سُبُوحًا رَبِّكُمْ﴾ هیچ سزا و خراپه‌یهکی دهرباره مه‌کن ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ تا به‌هوی نه‌موره و له توله‌ی دا سزای پوژیکی زور گوره بتانگری و بیته سهرتان، واته سزای پوژی که زور گوره‌یه به‌هوی زور گوره‌یی و زور سه‌ختی نهو سزای تیای دا پوو نه‌دات، نینجا نایا نهو موعجیزه زور گوره و نهو نیشانه و به‌لکه ناشکرایه کاری کرد له دل و دهرونی نهو گله مل هوپه‌دا؟ نه‌خیر کاری لی نه‌کردن و نیمان و باوه‌ری له دلایان نه‌رواند و پووناکی فراهم نه‌مینا له هست و دهرونه تاریکه‌کیان دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا نه‌مونده شتیکی نایابی سهر سوپ هینر بوو هست و هوشی داگیر کردیون و به‌ری لی بری بوونه‌وه، که‌واته واده و په‌یمان‌که‌کیان نه‌برده سهر و نهو مهرجه‌ی لی وهرگرتن هه‌لنه‌سان پی ی وکو نه‌فرمودی: ﴿نَعْمَرُهَا﴾ نینجا نهو حوشره‌کیان سهر بری، ﴿فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾ نینجا په‌شیمان بوونه‌وه له‌سهر برینه‌که‌ی له‌بهر بیم و ترسیان له هاتنی سزا و توله‌ی نه‌ک به‌ نیازی گه‌رانه‌وه و توبه بو لای خوا، یان نه‌گهر به‌و نیازه‌س بووبینه‌وه گه‌رانه‌وه تازه وهرناگیری، چونکه کاتی هاتنی سزاکه و به‌دی هاتنی بوو، توبه و گه‌رانه‌وش لهو کاته‌دا وهرناگیری، چونکه کاتی ناومیدی یه وکو خوا نه‌فرمودی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْكُفْرَ﴾ واته توبه و گه‌رانه‌وه وهرناگیری و نی یه بو نه‌وانه‌ی که کرده‌وه خراپه‌کان نه‌کن و کوتایی لی ناهینن و په‌شیمان نابنره هه‌تا مهرگ ناماده‌ی هه‌رکامیان نه‌بی و نهو کاته نه‌لی به‌ راستی نیستا نه‌وا په‌شیمانم و نه‌گهریمه‌وه بو لای خوا.

﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بههوی شهوه سزای بهتینی شهو پوره گوره به گرتنی و داگیر کردن. شهو سر برینه هرچنده له لایه ن هه مووانه شهو نه بوو، به دهستی هه مووان بهدی نه هات، به لام به په زامه ندی هه مو بهدی هات و هیچ بهرگری کهرنکیان نه بوو بههوی شهوه به کرده وهی هه موو پیشان دا و توله و سزاکه ی بو هه موو بوو. هه موو گوناهیکی تریش هر بهو جوړه به، هرکهس ناگادار بیته به هر گوناهی و به پی ی توانا ههول نه دات بو بهرگری شهو کهسه به شداره لهو گوناهاه دا، شهو شتیکی زانراوه له نایینی نیسلام دا و پوون کراوه شهوه به چند فرموده به کی پیغه مبه ر(علیه السلام) جا بههوی شهوه قوری خهست کراوه به سر هه مووان دا، چ شهوانه ی گوناهاکان شهکن و چ شهوانه مان که به پیایوی چاکه ته ماشا شهکری و به پوالت دوورین لهو گوناهاو تاوانه، به لام بی دهنگ و به نارام لی یان دانیش تووین و دهستمان گرتوه به کلاوه شری خو مان و شهلین چی بکهین دونیاکه خراپ بوو و تازه به نیمه چاک ناکری!! به راستی شهم جوړه عوزرانه هیچ په رویه کمان بو ناکات و خوا خوی چاکمان شهناسی و ناگاداره به سر هه موو نیاز و خه تره بهک دا، خوا به گویره ی خراپی خو مانمان له گهل شهکات، به لکو به زهی یه بی سنوره که ی خویمان بو بخاته کار آمین. بیگومان گهل کهس هه ن سهریان سوپ شهمین و سهرسام شهبن له ناستی شهم جوړه مو عجزانه که خوا دای به پیغه مبه ران، بو وینه سهرسام شهبی له مه ی حوشتری بیته دهره وه له بهردیکی رهق و تهق، له دهروونی خویدا، یان به ده می ش شهلی: نایا چون شتی وا شهگونجی؟ به لام به راستی هرکهس شتی وا بلی یان به دلیشی دا گوزر بکات زور زور جیگای سهر سوپمانه، به راستی هرکهس دل سو ز بیته بو شهو جوړه ناده می یانه شهوه ی هه به زهی بیته وه پی یان دا و گریانی بیته بو حالیان که چون شهوان له سر ریگای ژیری ترازون؟ چون تا شهو رانه بی هوش و نه فامن؟ بیگومان نیمان و باوپرداری راسته قینه هرگیز سهرناکاتوه لهو جوړه شتانه و نه زانی خوا دهسلات و توانینی بی سنووری هه به زاله به سر هر شتی که دا مهیل و خواستی لی بی، شهوانه ی که سر شهکنه وه بی باوپردارکانن، دهی نایا بو بیری ناکه شهوه لهو هه موو گیان له بهر که لهم خاک و زهوی یه

دهرنه چی و دیته دهرهوه؟ نایا چ جیاوازی یهک هیه له نیوان پهیدا بوونی نهو دوو جوړه
 پهیدا بوونی نهو حوشره که لهو برده هاته دهرهوه لهگهډ پهیدا بوون و فراههه هاتنی نهه
 هه موو حوشره ی تر؟ نایا نهه هه موو حوشره ی تره له خاک فراههه نایهه؟ جیاوازی نهه
 دوو جوړه پهیدا بوونه مهگهه هر لهه پردهوه بیته که نهه جوړه یان دهقی پیوه گپراهه و
 بههوی نهوهوه له پیش چاو کوډ بووه و نایابی یهکه ی له بیر چوههوه و نهو جوړه که یان
 نهه بیراهه، بهه راستی زور سهیره نهوانه بهه چاو نهو زهوی ناسمان و مانگ و نهه ستهیره و خوړ
 و نهه هه موو شتی تره نهه بینن بهه هه موو پڼک و پڼکی و پڼمه نهه گوډاوه دامه زراهه، بیرئ
 ناکه نهوه لهوه کهه چوډ نهه هه موو فراههه هات؟ نایا خو ی خو ی فراههه هینا؟! نایا بهه
 پڼکهوت پهیدا بوو؟! بیگومان هه رکهس هوشی بهلای خو یهوه بیته تهریق نهه بیتهوه و شهره
 نهکات لهو دوو باره بلیت و باوه پری پی ی هه بی، کهواته ناچار نهه بی هر بلئ: بهه دهستیکی
 دهه سلاتی توانای زانای لیزان نهه هه موو شته فراههه هاتوو، دهی کهسی نهه مانه دروست
 بکات و فراههه می بیئی بو نهه بی نهه توانی حوشره ی لهه بهرد بینیته دهر یان هر جوړه
 موعجیزه یهکی تر؟ خوا بهه بهزه یی خو ی پڼگامان لی ون نهکات و سهه رمان لی تیک
 نهه دات، آمین. نینجا با بهه پڼنهوه بو لای قورشان وریا و بیدارمان بکاتوه و کو تایی نهه
 بهه سهه رهاهت و سهه رگوزه شته شمان بو بیئی بهه چهنهه رسته یه که لهه سهه رته دهه
 سهه رگوزه شته کانی پی دوا یی نهه هینی، که نهه فهرموئ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ *
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ نینجا سهه رگوزه شته ی لوط پیغه مهههه دیته پیشهوه لیزه ده، بهه پی ی
 میژوو نهه بویه له کاتی سهه رگوزه شته ی نیراهیم دا باس بکرایه و لهگهډ نهوا بویه، چونکه له
 چه رخیک دا بوون و جیگای شوینیان نزیک بووه له یهکهوه، لوط برزایشی بووه و بهه سهه رهاهت
 و سهه رگوزه شته شیشیان په یوه ندی یان هیه و بهه شیکیان تیکه لن، بهه لام لهه سهه رته دهه تیبینی
 نهوه نهه کراهه و بهه پی ی دواوه پری چه رخ و میژوو هه موو سهه رگوزه شته کان پری نهه کراون،
 نهوه ی تیبینی کرابی و مهه سهه رته پوون کردنهوه ی یهکیته په یام و بهه رنامه یه لهگهډ
 چه رهنووس و دوا پوژی نهو نهه تهوه و گه لانه هر لهه جیهانه دهه پیش هاتنی پوژی دوا یی که
 لهه هه مووان دا باوه پڼ داران پزگار کران و بی پڼواکان سزا دران و بهه رده باد کران.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نُنْفِقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَانْقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

نهم پیغهمبرهش دهست پی نهکات له راگه یاندنی په یامه که ی و بانگ کردنی به جوړه و
 شیوه ی که نوح و نبراهیم و صالح دهستیان پی کرد -سهلامی خوا له همووان بیټ- وهکو
 بؤمان پوون نهکاته وه: که نه فرموی: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ * إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نُنْفِقُونَ * إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ * فَانْقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا * وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ وینه ی نهم چهند
 پرسته و نایه ته تیپه ری کرد و رافه و ته فسیر کرانه وه، که واته لیږده دا له و باره یه وه پنیویست
 نی یه هیچ بلین. نینجا دوا ی نه وه لوط (علیه السلام) پوو به پوویان وه ستاوه و بهرگری
 کردن و بیزاری دهری ری دهری ری گونا هینکی زور پیس که باو بوو له ناو نه و گله دا و به ناو
 بانگ و ناسراو بوون پی ی، که نه وهش بریتی بوو له نیر بازی. بیگومان پیغهمبره ان -
 سهلامی خویان لی بیټ - په وانه کراون وهکو پزیشک بو چاره سر کردن و تیمار کردنی
 هموو نه خوشی و دهرد و زامینکی ناده می له هموو بار و پوویه کی ژیان و جیهانی یه وه،
 که واته نه بی دهست پی بکن له پیس ترین دهرد و خراپترین نه خوشی یه وه و نینجا به
 چاره سر کردنی کام نه خوشی که باو بووبی له ناو نه و گله دا و کاریگر تر بووبی لی یان،
 ناشکرایه که بی باوه ری له هموو دهری پیس تره و بنه رته بو دهرد و نه خوشی یه کانی
 تر، له بهر نه وه له پیش هموو شتی که وه بانگی نه ته وه داوه بو چاره سر کردنی نه خوشی
 گرنگ تریان، جا له بهر نه وه لوط (علیه السلام) به پیشه وه بانگی گله که ی کرد بو باوه
 هینان و نینجا هولی چاره کردنی نه و گونا هو تاوانه گوره ی دا که له ناو نه و گله دا باو بوو
 و دهرده دار بوو پیی.

فهموی: ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْمَلَمِينَ﴾^۱ نایا له نیوان هموو خه لکو جیهاندا ئیوه به تهنیا
 جوئی نه بنه وه و نیر بازیی نه کهن و نه نیشن له نیره کان ﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ واز
 نه هینن له وهی که په رومردگارتان دروستی کردوه بو تان که بریتی به له نافرته کان که نه بن
 به هاوسه رتان بو نه مهی رابوینن له گه لیان و کرده وهی ژن و میزدی یان له گه ل بکن؟ یان واز
 نه هینن له و شوینه تایبهیتی به سروشتی بهی که خوا دروستی کردوه بو تان له حال و
 هاوسه رکانتان؟ واته کارنکی زور خراپی که س نه کردوو نه کهن. عار و له که یه کی ناشیرینه
 پیتانه وه، که واته کوتایی لی بینن، ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ واته ئیوه گه ل و کومه لیکن دهرچوون
 له سنووری ناروزوو، یان زیاده ره وی کهر له گونا هو خراپه کاری دا، بیگومان نه م گونا ه
 پیسه ی که گه لی لوطی پی به ناو بانگه ئیجگار نار هوا و نا په سه نده، ترازانیکی گوره یه له
 سروشت، چونکه خوا که نیر و می ی دروست کردوه و ناروزوی به کتری پی داون
 مه به ست په ره سه ندن و دریز پیدانی ژیا نه له رینگای سک و زاوه که پیک دیت، به هوی یه ک
 کرتنی نیر و می و گه شت نیان به یه ک، که واته نه و ناروزوو و سوز و مه یله به شیکه له برژیم و
 یاسای گشتی له م بوونه وهره دا که به هوی نه ووه هموو کاروباری نه م بوونه وهره نه چی
 به ریوه و خواهیش و کار دروستی خوا به دی دیت. شتی که پوون و ناشکرایه که نیر بازی و
 لی چوونی نیر بو نیر نه م مه به ست و نامانجه گرنگه ی پی به دی نایه ت، به لکو هیچ
 مه به سستیکی ریک و ره وای ناده می پیک نایه ت، ناگه نجی له گه ل سروشت و یاسای نه و
 بوونه وهره دا، که واته نه و کرده وه ی گه لی (لوط) ه لادان و ترازانه له سروشتی نه م بوونه وهره،
 جا له بهر نه وه هیچ چاره نه بوو و پیویست بوو گه پرانه وه یان له و ترازان و لادانه، یان له ریشه
 هینان و له ناو بردنیان و پاک کردنه وه ی زه وی لی یان، تا نه و لادان و ترازانه په ره نه سینتی
 و ولات پیس نه کات. ئینجا کاتی لوط (علیه السلام) بانگی کردن بو کوتایی هینان له و کرده وه
 پیسه و بیزاری دهربری لی ی، پوون بووه وه که نه وانه ناماده نه بن بو گه پرانه وه، به لکو
 ده ستیان کرد به هره شه و تا پال له لوط،

^۱ به پی ی تفسیره که وشه ی (من) به ستراوه به وشه ی (تأتون) وه، نه گونجی به ستراپی به ﴿الذکران﴾ وه و به و
 جوره شه تفسیر کراوه ته وه، به لام جوئی تفسیره که با شتر نه چیته دله وه.

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ بِلُوطٍ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي

وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَنَّتْهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾

بهم په رنگه ﴿قَالُوا﴾ و تیان پی ی: ﴿لَیْن لَمْ تَنْتَهَ بِلُوطٍ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ به پرستی نهی لوط
نه گهر تو کورتایی نه میننی لهم ته شهر دان و قسه و باسه ت، بینگومان یه کی نه بیت له
دهرکراوان و لهم خاکه دهرنه کرینیت، وا دهرنه که وی باویان وا بووی پقیان له هرکه سی
هه لسانی دهریان کردوه، جا به پی ی نه وه هه په شه یان کرد له لوط و لوط غه ریب و بینگانه
بوو له ناویاندا، چونکه له غیراقوه له گه ل نیبراهیمی مامی دهرچوون و گه یشتنه ولاتی شام
و له وی لوط به ته نیا له ناو نهو گه له دا مایه وه هه تا خوا کردی به پیغه مبر بو سهریان بو
گه پرانه ویان لهو بار و کرده وی که له سهری بوون، که چی نه وانیش بهو جوړه خراب و
ناپیاو بوون له باتی ته می کرتن و گوئی رایه لیبی هه په شه یان لی کرد و بهو شیوه ناشرینه،
نینجا نه همیشه هیچی بو نه مایه وه نه مه نه بی که بی پنچ و په نا بینزاری و خه شمی خوی
دهربری له کرده وه که یان و نزا بکاته لای خوا که خوی و مال و خیزانی بزگار بکات لهو توله
و سزای که نه یادت به سهر نهو گه له بی پروادا. ﴿قَالَ﴾ لوط فهرمووی بهو گه له تاوانباره:
﴿إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾ به پرستی من لهو که سانه م که زور خه شم و بینزاری و پقیانه له
کرده وه که تان، ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ نهی په رومردگارم من و خیزان و کهس و کاره
تایبته یی که کانم بزگار بکه له سزا و توله ی کرده وه یه که که نه وانه نه یکه. خوایش نزا که ی
و هرگرت بهم جوړه که نه فهرمووی: ﴿فَجَنَّتْهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ﴾ نینجا نیمه ییش لوط
و خیزان و نال و به یته که یمان هه موو بزگار کرد جگه له پیره ژنی که له لایه ن خواره پریار
درا بوو مانه وهی له ناو نه وانه ی مانه وه له سزادا و سزا دران. ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾ له پاش
دهرچوونی بزگار کراوه کان، نینجا نه وانی ترمان به ریاد کرد و له ریشه مان هینا، بهم په رنگه
شار و ولاته که ی به خویانه وه ژیر و ژوور کرد و به جاری هه لی گیرایه وه،

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ

هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

وهكو له شوینى تردا باسى نه فرموی. ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ باراندمان به سهریان دا جوړه بارانیک، واته بارانیکى تایبه تی نه ناسراو که بریتی بوو له بهره بارانیاں به بهره ورده یه کی خو لین و گلتمیکى رهق. نیرت نهو بهره بارانه بو تاق و تراهیک بووبی که بهری نهو ژیر و ژور بوونه نه که وتین وهکو کوکلی نه لین، یان بهره بارانه که به شیوه یه کی گشتی بووبی سهر باقی ژیر و ژور کردنه که، نهوش بو زیاده سزا و پرسوا کردن وهکو زوریه نه فرمون و دیمه ن و پواله تی نایه ته کاندیش قول گین بو نم رایه، به هر جوړ بووبی ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ که واته زور خراب بوو بارانی تر سینراوه کان که نهوش بارانه که ی نهوان بوو. بیگومان نهو شاره ویران بووانه له ولاتی شام دا بوون، گومان وایه له شوینه دا بووین که نیستا بووه به دریا و پی نهوتری: دریاى مردو - البحر الميت - به لگه یه هیه بو نهو گومان، چونکه هندی دریا یه چند شاریکی داپوشیوه که کاتی خو ی ناوه دان بوون و پر بوون له دانیش توان، هندی له وانه ی که نه گهرین به دواى دوزینه وهی دروشم و نیشانه ی کون دا پاش ماوه و به شی له قه لایه کیان دست کهوت له نزیکه ی دریاى ناویراودا، له تهنیشتی یه وه قه ساب خانه و جینگای سهر برینیاں بو درکهوت که له کاتی خو ی دا مالاتی تیا کراوه به قوربانی بو بت و پهرستراوان. به هر حال قورن ان به سهرهاتی شاره کانی گله که ی (لوط) ی باس کرد و بیگومان هه واله کانی نهو راست و جینگای باوه پری به میزی بیگومانه.

نینجا به گویره ی باوی خو ی بهم سوره ته دا نهوا له پاش لی بوونه وه له گیرانه وهی به سهرهانه که نه فرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَّا الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ پیویست نی یه به تفسیری و پراهی نهم چند رسته یه که له پیشه وه کراوه.

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمَرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَتُوقُونَ الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

نینجا جهوتهم سهگوزهشته دینته پیشهوه که سرگوزهشتهی شوعهیب پیغهمبیری(علیه السلام) و نهم بهسهرهاته پرووی داوه پیش بهسهرهاتی موسا و هارون. بهلام وهکوله پیشهوه وترا له گیرانهوهی سرگوزهشتهکانی نهم سورهتهدا تیبینی جیگا و شوین و میژوویان نهکراوه، نهم سرگوزهشتهیه بهناوبانگه به بهسهرهاتی: ﴿اصحاب الایکة﴾ که زورتر بپروا وایه نهوان دانیشتونانی(مدین) بووبن کهوا له نیوان حیجاز و فهلهستین دا، له دهوری کهنداوی عهقهبهدا و وشهی(الایکة) ناوه بو دار و درهختیکی پر که چووبن به ناویهک دا، کهواته نهبی به دهوری نهو ولاتی مهدینهدا باخات و دار و درهختی زور بووبی، یان نهمانه گهلکی تر بووبن جیاواز له دانیشتونانی مهدیهن، شوعهیب رهوانه کراوه بو سر هردوو گهلهکه، شوعهیب(علیه السلام) که پیغهمبیر بوو بو سر نهو گهله بانگی کردن بو خوا پهرستی و نهو گهله بهد بهختهش باوهریان پی نهکرد و تا خوا دووچاری سزای سهختی کردن، له یهکهام جارهوه نهم چند رستهیهی ناراستهی کردن به وینهی نهو چند پیغهمبیرانهی تر، وهکو نهفرموی: ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمَرْسَلِينَ * إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ * إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ * فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا * وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پیویست نی یه به رافهی نهم رستهیانه که رافهیان تیپهپی کرد، بهس نهوهی لیردها شایانه به باس نهمیه که نهیفرموو: ﴿اخوهم شعيب﴾ هوی نهوه چی بی؟ هندی له زانایان نهفرمون: شوعهیب(علیه السلام) له گهله نهبووه و بهلکو له گهله بووه که مهدیهن بوون و له پیشهوه رهوانه کراوه بوسر نهو گهلی خوویه، بههوی نهوهوه له سورهتی(هود) دا نهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَخَذُوا الْحَقَّ مِمَّنْ لَبَّاسُوا لِيَأْتِيَهُمْ وَالْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ هَجَرُوا مِنْهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ مَجْدَ اللَّهِ وَالْغِيَاثَ مِنَ اللَّهِ وَالرَّحْمَةَ مِنَ اللَّهِ﴾ رهوانه مان کرد بو سر دانیشتونانی مهدیهن شوعهیبی برایان. له پاش

ئەوان رەوانە كرا بۆ سەر ئەو گەلەى كە بە ناوبانگ بە: ﴿اصحاب الايكة﴾ و لەبەر ئەوە لەمان نى يە بە براى ناو نەبرد بۆيان. كۆمەلنىكى تر ئەفەرمون: ئەو دوو گەلەى يەكئىكن و لە سورەتى ھوددا بە براى ناويد، كەواتە پيويست نى يە لىرەدا دووبارەى بكاتەرە. لە پاش بانگ كردنيان بۆ باوەر ھيئان و لە خوا ترسى ئىنجا فرمانى پيادان بە كۆتايى ھيئانيان لە ترازووبازى و دزى كردن لە كيشان و پيوانەدا كە گوناھىكى پيسى زياندارە و باو بوو لە ناو ئەو گەلەدا و وا دەرئەكەوى ئەو گەلە بەسەر رىنگاى قافلە و كاروانى ولاتانى ترەوھ بووين، بەھوى ئەوھوھ توانيويانە جەور و ستەم بكەن لەوانەى كە رانەبووردن بە لايان دا بە رىنگا لى گرتن و تالان وكوشتن و بېرىن، جا لەبەر ئەوە بانگى كردن و فرمانى پيادان بەم چەند فرمانە:

۱- ﴿أَوْفُوا بِالكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ پيوان رىك و راست بكەن چ بۆ خۆتان و چ بۆ خەلكى، لەوانە مەبن كە لە پيوان و كيشان دا زيان دەرن بە مافى خەلكى، بەم رەنگە بە مەنى بچووك و سەنگى سووك بفرۆشن و مافى خەلكى، بە مەنى گەرە و سەنگى گەرە لە خەلكى وەرگرن و مافى خۆتان وەرگرنەو، واتە وەرگرن لە خەلكى بەو جۆر و شىوھى كە پى يان ئەدەن، پى يان بەدەن بەو جۆرە و شىوھى كە لى يان وەر ئەگرن، ﴿وَرَزُوا بِالْقِسْطِ أَلْسَنَتِهِمْ﴾، بە ترازوويەكى رىك و راست كيشانە بكەن، كيشان و پيوان بە سى جۆر ئەكرى:

ا- رىك و بى زياد و كەم.

ب- بە جۆرى زيان دەر بىت لە خەلكى.

ج- بە جۆرى قازانج بگەيەنى بە خەلكى.

فرمانى دا بە يەكەم و دووھمى قەدەغە كرد و بى دەنگ بوو لە سىيەم، چونكە ئەگەر

بيكەيت چاكە و پياوھتى يە و ئەگەر نەيشى كەيت ھىچ ناپياوى گوناھى تيا نى يە.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٨٤﴾
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾
 فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً لِّأَعْمَلَ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ

۲- ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ كه م و كوپى مەكەن لە شتەكانى خەلكى دا و هیچ مافىكىام ژیر پى مەكەن، ئەمە یاسایەكى گەشتى ترە لە پیشوووەكە و هەموو شتیكى نارەوا نەگرفتەوه.

۳- ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ ئەو هەموو خراپەكارى یە مەكەن لە ولات دا كه ببە تىك دەرو شىوینەى ولات.

ئینجا ترساندنى لە خەشم و سزای خوا و هەستى لە خوا ترسى هەلگران لە دەروونیان دا، فەرموى ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ﴾ بترسن و خۆتان بپارێزن لە كەسى كه ئیوهى دروست كردووه و ئەو هەموو خەلكە پیشووانە كه هاتن و رابوردن. ئەو كەلە بەد بەختە بەرامبەر ئەو هەموو تەمى و مۆچىارى يك گەرنگانە دەم درێژى یان مرد بەسى شتى زۆر نارەواو یەكەم: ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ تۆ هیچ نیت جگە لەوهى لە جادو لى كراوانى. واتە بەهۆى ئەوهوه جادوت لى كراوه و شىتى، كەواتە هەرچى ئەلێیت بى نرخە و قەسى تىكەل و پىكەل وەكو وێنە و بكەیت وایە. دووهم: ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ تۆ هیچ نیت جگە لەوه ئادەمى یەكەیت وێنەى ئێمە، واتە ماتۆل ئادەمیت نابى پیفەمبەر بیت، ئەوەش بە گوێزەى باوى هەموو ئەفام و ئەزانەكانى هەموو گەلەكان كه ئەوەندە تێنەگەشتوو بوون لایان وا بوو ئادەمىتى و پیفەمبەرى دژى ئەكترن و كۆنابنەره پىكەرە، لەبەر ئەوه بەهەموو دل و دلنیاى یەوه ئەیان وت: ﴿إِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بە راستى ئێمە باوەر و گومانمان وایە پىت كه تۆ لە درۆزنانى و ئەوهى پىمان رانەگەیهنى درۆ و دەلهسهیه. سێیەم: گالته و لاقرتى یان لى ئەهات بە

ترساندن و هه‌ره‌شهی لی کردنیان به سزای خوا و بههوی ئه‌وه به‌ریان لی ئه‌بیری یه‌وه به
 هاتنی سزا و وتیان: ﴿ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ كه‌واته دهی چه‌ند
 پارچه‌یه‌ك له ئاسمان بخه به‌سه‌رمان دا، ئه‌گه‌ر تۆ له راست گۆیانی و راست ئه‌كه‌یت
 له‌وهی پیمان پانه‌گه‌ینی، ئا به‌و جوړه بی شه‌رمانه به لاقرتی یه‌وه به‌ریان ئه‌بیری یه‌وه
 له‌و پیغه‌مبه‌ره دلسۆزه (علیه السلام) به وینه‌یلئ برینه‌وه‌ی كه قوره‌یش كه له
 سوره‌تی (الاسراء) دا باسی فه‌رمو: ﴿ أَوْ تَسْقُطُ السَّمَاءُ كَنَازِعَاتٍ عَلَيْنَا كِسْفًا ﴾ له وه‌لامی ئه‌و
 بی شه‌رمانه فامانه‌دا ﴿ قال ﴾ شوعه‌یب فه‌رموی: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ﴾ خوای من له
 هه‌موو كه‌س زانا تره و ئاگاداره به هه‌ر كرده‌وه‌یه‌ك ئه‌یه‌كهن و به‌هه‌ر تۆله و سزایه كه
 شایانه بو‌تان، جا ئه‌گه‌ر بیه‌وی تۆله‌تان لی بسینی به‌و جوړه‌ی خو‌تان ئه‌لین ئه‌یسینی،
 یان ئه‌گه‌ر بیه‌وی به تۆله‌یه‌کی تر خو‌ی ئه‌زانی و هه‌موو شت به ده‌ست خو‌یه‌تی، ئینجا
 به كورتی و به په‌له دوا پۆژه‌كه‌یان باس ئه‌كات و ئه‌فه‌رموی: ﴿ فَكَلِّبُوهُ ﴾ ئینجا ئه‌و گه‌له
 به‌روایان نه‌كرد به شوعه‌یب و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ئه‌و بی به‌روایی یه، ﴿ فَآخِذْهُمْ عَذَابَ يَوْمِ
 الظُّلُمِ ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه سزای پۆژی سینبهر و هه‌وره‌كه گرتنی و دای به‌سه‌ریان دا تا
 سووتاندنی و به‌ربادی كردن، سزاكه‌یشیان له‌و جوړه و بابته بوو كه خو‌یان به لاقرتی
 یه‌وه داوایان كرد. چونكه ئه‌و سزایه ئه‌مه بوو كه (ئیب و جهریر و عه‌بدی كوری حمید و
 ئیبن والمنذر و ئیبن و ئه‌بی حاتم و حاكیم) هه‌واله‌كه‌ی ئه‌هینن و ئه‌یگپرنه‌وه له (ئیب و
 عه‌باس) وه - خوا له هه‌مووان پازی بی‌ت - كه خوای گه‌وره گه‌رمایه‌کی نۆز به‌تینیان بو
 ئه‌نیری تا هه‌ناسه‌یان ئه‌گری، ئینجا له تاوا ئه‌چنه ناو خانووه‌كانیا‌نه‌وه و ئینجا ئه‌و
 گه‌رمایه له‌گه‌لیان ئه‌چپته ناو ماله‌كانیان، ئینجا له‌وی دهره‌چن بو ده‌شت، ئینجا خوا
 هه‌وریکام بو ئه‌نیری سینبهریان بو بكات له خۆر - كه‌ئه‌وه‌یه هه‌وره‌كه - به‌هوی ئه‌وه‌وه
 خو‌شی و فینکی یه‌ك ئه‌بینن و ئینجا بانگ ئه‌كه‌نه یه‌كتر تا هه‌موو له ژیر ئه‌و هه‌وره‌دا
 كوئهنه‌وه، ئینجا خوا ئاگری ئه‌بارینی و ئه‌یخات به‌سه‌ریان دا و هه‌موویان ئه‌خوا و
 ئه‌سووتینی،

إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی شو سزایه سزای پوژئکی زور گهوره بوو. به راستی
ثم به سهرهاتانه هموو به لگه و نیشانه یه کی ناشکرا و به میزن و هوئی نیمان و گه پانه وه یه
بو هر که س که بی بهش نه بی له فام و ژیری، به لام زور به ی خه لکی بی بهشن به هوئی شه وه
باوهر ناهینن وه کو خوایش فرموی له پاش گپرانه وه ی هموو به سهرهاتی له به سهرهاته کان:
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ * وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ لیله دا دوایی هات شه حهوت
سهرگوزه شته ی که له م سوره تدا به کورتی و به شینوه یه کی جیاوان باسی فرمون. هه موویان
دلخوش کردن و دل نهوایی پیغه مبهریان (علیه السلام) تیا بوو له گه ل ترساندن و هه ره شه
له وانهی بی بپروا بوون پی ی. له هه موویان بوون بوویه وه به سهرهات و دهنگ و باسی
پیغه مبهریتی و پیغه مبهران و بپروا نه مینانیان و پشت تی کردنی بی باوهران و به بره ره کانی
و بر و بیانوو و بهر لی برینه وه یان و دوچار بوونیان له توله و سزای کرده وه ی خراپی
خویان هر له م جیهاندها، پیش هاتنی سزای سهختی نه پراوه ی شه جیهان. ثم
سهرگوزه شتانه ی دهست پی کرد له دوی سهرهتای سوره ته که که به تایبهتی شه دوا له
پیغه مبهر و بت په رسته کانی قوره پیش، نینجا سهرگوزه شته کانی دوایی هینا که هموو
نمونه و به لگه و نیشانه بوون له سهر راستی و بهدی هاتنی به لینی سهره کوتن و زال بوونی
نایینی خوا و پیغه مبهر که ی (علیه السلام) ههروه ها ژور کهوتن و مل شوپی بت په رسته کان
و دوچاری بوونیان به توله و سزای سهختی خویان، نینجا له پاش شه سهرگوزه شتانه،
شهوا نه گه رفته وه بو مه بهستی سوره ته که که له سهره تاکه دا گه یاندی شهوش بریتی بوو له
دامه زانندن و به میز کردن عه قیده و باوهر به قورشان و پیغه مبهریتی پیغه مبهرمان (علیه
السلام)،

وَأَنذَرْتُكَ لَنَزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١١٤﴾ بِلِسَانٍ

عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١١٥﴾

نه فرمودی: ﴿وَأَنذَرْتُكَ لَنَزِيلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی تو قورئانه که هندیکی نام سرگوزده شتانه و نام ههواله ههیبی یانه بوو، هینراوه و نیراوه خوارهوهی پهرومردگاری ههموو جیهانه. ﴿نَزَلَ بِهِ الْأَمِينُ﴾^۱ هینایه خوارهوه جویره نیلی که راست و نه مینه، واته هرچی پی سپینراوه رای نه گه یه نی به بی زیاد و کم به هوی نهوهوه کراوه به نه مین دار به سسر سروشتی خواوه ﴿عَلَى قَلْبِكَ﴾ بو سسر دل تو ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بو نه مهی بی به یه کی له ترسینه ران ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ به زمانیکی عه ره بی پوون و پهوان و پوون که روه که زمانی نهو گه له بوو که یه کم جار نهوانی پی ترسینه راره به گوی ی نهوان دا چوو، که واته چاک تی ی نه گه یشتن و بیانوی و مرنه گرتن و تینه گه یشتن نه بوو. و شهی (قلب) بو دوو شت به کار نه هینری:

۱- نهو پارچه گوشته ی که هوی فام و تینه گه یشتن و ژیری یه.

۲- گیان و پوچ.

به هر کام لیبره دا ریکه و نه گونجی. نینجا هینانی نهو و شهیه چند شتی نیشان نهدات و چند هوی هه کی هه یه:

۱- نیشان نهدات که نهو قورئانه به باشی و هر گسراوه و جیگر و دامه زراوه لای پیغه مبه ر (علیه السلام) چونکه یه کسر له پتوه دراوه به دل ی به فه ری و خه ریک کراوه ته نیا به وه وه. که واته پاریزراوه له گوژان شیوان و لی گوژان.

۲- له پووی راستی دا لیبر سراو و داوا لی کراو و فرمان پیا دراو ته نیا دل، نیت له ش و هه موو نه نداهه کانی تر خزمهت کار و شوین که وتووی دلن و به یونه ی نهوه وه نهو جوړه شتانه پوویان تی نه که ن.

۳- دهر نه که موی که پیغه مبه ر (علیه السلام) له هه موو بار و پووی هه که وه ریک و پینه که، له هه موو کردار و په قاتار و په وشتیک دا ریکای راستی داوه ته مبه ر، چونکه هر که س دل ی

^۱ نایبراره به ﴿روح﴾ چونکه له باره ی نایینه وه خه لکی پی زیندوو نه بیته وه، یان له بهر نه وه یه که نهو هه مووی هر پوچه وه کو خه لکی تر نی یه له شیشی هه بی. خوا خوی باش نه زلی.

چاك بَيْت نيتَر هه موو شتی چاك نه بَيْت وهكو پيغه مبهَر (عليه السلام) نه فرموي: ﴿الا ان في الجسد مضغة إذا صلحت صلح لها سائر الجسد...﴾ ناگادار بن كه به راستی له لهش دا پارچه گوشتی هه به هر کات نهو چاك بَيْت هه موو لهش له بهر نهو چاك نه بن كه نهو لهش دله، نه مه به شیکه له چه دیسی كه نهو هوی له (الأربعین) ه دا نه بهینی. دهی کاتی قورنان له ریوه هینرایه خوارهوه بۆ سه ر دلّی و پووناکی و پیت و فهری پڙینرا به سه ری دا دیاره نهو پووناکی و پیت و فه ره له ریوه سه رواز نه کات بۆ هه موو گیان و لهش و شتی تری.

٤- نه م قورنانه بهش و خۆزاکي پۆحه، هه رشتی بهش و خۆزاکي پۆح بَيْت له یه کهم جار هوه به پۆح نه دری. که واته پنیویسته وتنی وشه ی (قلب) بۆ که یاندنی نهو مه به سه ته. جا نه گه ر مه به سه ت پی ی پۆح بَيْت نهوه جی ی خۆیه تی، نه گه ر مه به سه ت نه م پارچه گوشته تاییه تی یه بَيْت هه ر نهو نه گرتنه وه، چونکه نهو پارچه گوشته کانگا و هۆی نیش و کاری پۆحه له لهش دا. نه م قورنانه بهو عه ره بی یه به ریک و ره وان هات و له یه کهم جار هوه چوو به گوینچه کی نهو گه له عه ره به دا و چاك تی ی نه گه یشتن و هه موو سه رسام بوون له ناستی، چه ند جار به ری لی برینه وه به مه ی نه گه ر راست نه کهن نه لاین له لایهن خواوه نه هاتوو ه ده ی وینه ی بلین و هه و آیشی پی دان که ناتوانن به نه ندازه ی بچوک ترین سه ره تیشی بلین، نه وایش به هه موو هیز و توانا هه ول و ته قه لایان دا و چه ند وته و وتاریشیان هۆنی یه وه و که چی نه یان توانی به رام به ری بوه سن و ناچار بوون په لاماری تیر و شیریان دا بۆ به رگری و به ره سه تی، نا ئومید بوون له به رگری کردن لهو باره که ی تره وه کاتی تیگه یشتن که نه م قورنانه له جۆری وته و وتاری ئاده می نی یه و له سه رچاوه یه کی تره وه هاتوو ه، تیگه یشتن که نه م قورنانه هه رچه ند به زمانی خۆیان هاتوو ه، به لام له سنووری ده سه لات و توانای نه مانه دا نی یه که واته قورنان هه ر خۆی پوونه و به لگه و نیشانه یه کی تیر و ته و او و موعجیزه یه کی نا شکرایه له سه ر راستی خۆی و پيغه مبه رتی پيغه مبه ر (عليه السلام) جا له گه ل نه وه دا ته نها به وه نا وه سه تی،

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١٦﴾ أَوْلَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُؤُنَا بِنَبِيٍّ إِسْرَءِيلَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ

الْأَعْجَمِينَ ﴿١١٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

به لکو ئەم رابەر و بەلگەش ئەهینیتەوه و ئەفەرموی: ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾ بە راستی ئەو قورئانە هەیه لە کتیبەکانی گەلە پیشووهکان دا، واتە لەو کتیبانەدا که لە ئاسمانەوه هاتوونەتە خوارەوه بۆ سەر پیڤه مەهران و گەلە پیشووهکان و باس و ناو نیشانی قورئان هەیه، هەرەها باس و ناو نیشانی ئەو پیڤه مەهرەوی که ئەم قورئانە ی دیتە سەر، هەرەها مەبەستە سەرەکی یەکانی قورئان و بنەرەتەکانی عەقیدە و باوەڕی که قورئان پی ی هاتووه، ئەمانە هەموو هەن لەو کتیبە پیشووانەدا، دە ی ئەگەر ئەم قورئانە نیراوی خوا نی یە یانا لە کتیبەکانی تری خوادا چۆن ئەم باسانە ی تیا ئەبوو؟ چۆن قورئانیکی رینک و پینک دەرئەچوو لە گەل ئەوهی لەو کتیبانەدا هاتوو؟ ئایا محمەدی نەخویندەوار ئەوهی لەکو ی بوو، و چۆن زانی؟! ئای ئەو بی بروایانە نازانن که قورئان بەو جۆرە یە که باس کراو بی ناگان لەوه؟ ﴿أَوْلَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُؤُنَا بِنَبِيٍّ إِسْرَءِيلَ﴾ ئایا نەبوونی بە نیشانە و بەلگە یەکی پوون بۆیان لەسەر راستی قورئان ئەمە که زانایانی بەنی ئیسرائیلی ئەوه ئەزانن و قورئان بەو جۆرە ئەناسن، ئەو زانایانەش وەکو عەبدولای کوپی سەلام و هاوڕینکانی: ئوسەید و سەعەبە و ئیبن و یامین. ئەم پینجە که لە زانایانی یەهود بوون، هەرەها سەلمانی فارسی که لە زانایانی نەسارا بوو، ئەمانە که زانی یان قورئان راستە و لە تەورات و ئینجیل دا هەیه باوەڕیان هینا. هەرەها لە پیش ئەمانەوه کۆمەلێک لە زانای نەسارای نەجران که لە چەرخێ مەککەدا موسلمان بوون و هەموو شایەتی یان دا لەسەر راستی ئەم قورئان و هاتنە خوارەوهی لە لایەن خواوه، دە ی ئایا زانین و شایەتی ئەوانە نابێ بە بەلگە یەکی پوون و پەوان بۆ بی برواکانی مەککە؟ شتیکی پوون و ئاشکرایە که ئەو زانین و شایەتی دانە رابەر و نیشانە یەکی تیر و تەواوه لەسەر راستی قورئان و پیڤه مەهری ئازیز (صلی الله علیه وسلم)، ئیتر با بوەستی شایەتی دانە بە ناوبانگەکی پادشای حەبەشی که لە ناو کوپی زانا و عابیدەکانی ولادت دا دای بە پیش چاوی ئەو وەفدە ی که قورەیش بە دیاری یەکی

زۆرهه ناردیان بۆ لای ئەر پادشایه بۆ ناردنهوه و کێرانهوهی جهعفری کوری نهبو تاییب و

هاوریکانی که کوچیان کرد بۆ ولاتی حهههش، نهوه بوو له پاش گوی گرتن لهو چهند نایه تهی که جهعفر خویندی به سهریان دا، پادشا وتی: سویند به خوا ئهم قورئانه له سهرچاوهیه کهوه هاتوو که نینجیلی عیسانی لی هاتوو، نهو پادشا زانایه له پاشان موسلمان بوو، ههرچهند نههات بۆ خزمهتی پیغه مبهه (ﷺ) و به خزمهتی نهگه یشت، کاتی مرد پیغه مبهه (ﷺ) ههوالی دا به مردنی و له مه دینهوه نوێژی مردوویان له سهر کرد - خوا لی ی رازی بی - (۱) زانین و شایه تی نهوان و وینه یان رابه ری و نیشانه یه کی زۆر به هیزه به تاییه تی بۆ قوره یشت که لهو کاته دا برهویان به زانایانی نههلی کیتاب زۆر بوو، له زۆر شت دا نه یان نارد بۆ لایان و پرسیاریان لی نه کردن، به لام نهو بی برهویانه بۆ رابه ر و به لگه دانه ما بوون و باوه ر نههینانیان ته نها به هوی لوت به رزی و خو به زل زانی یه وه بوو، نه یان ویست سهر پیچی و سهر کینشی به کار بینن، نه وه تا نه گه ر رابه ری به هیز تریشیان پیشان بدرایه هه ر سوودی نه بوو، وه کو نه هه رموی: ﴿وَلَوْ زُلْزَلَتْهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَبِينَ * فَرَأَاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾^۱ نه گه ر ئیمه نهو قورئانه مان بناردایه ته خواره وه بۆ سهر که سینیکی عه جه می که به هه یچ رهنگ عه ره بی نه زانی یایه و نینجا نهو که سه قورئانی بخویندایه ته وه به سهر نهو بی برهویانه دا، هه یشتا هه ر باوه ر یان نه نه هینا و نه نه بوون به باوه ر دار پی نی، که نه مه نهو په ری مو عجیزه یه، پی او نیکی عه ره بی نه زان قورئانی بخوینتته وه که هه مو عه ره ب و عه جه م له ناستی ده سه ته پاچه و په ک که وتوو بن و نه توانن وینه ی بچوو کترین سو ره تی بلین!! له م فه رموده یه دا دل نه وایی پیغه مبهه (ﷺ) و په وونی نه کاته وه که باوه ر نه هینانی نهوان هه یچ سووچینیکی نه می تیا نی یه، به لکو نه وانه خو یان خراپن مل هو ر و سهر کینشن و نایانه وی دان بنین به راستی دا و رینگای راست بده نه بهر، به هوی نه وه وه خوایش قاریان لی نه کری،

^۱ ئهم نایه ته به چه ند جو ریکی تریش ترکیب نه کری و به جو ریی تریش ته فسیر کراره ته وه، هه مو هه ر یه ک مه به ست نه گه یهنن، به لام نه می له ته فسیره که دایه به ریک و بیک تری نه زانم.

^۲ به جو ریی تریش ته فسیر کراره ته وه، به لام به راستی به دووری نه زانم، نه می له ته فسیره که دا وتومه نلد بوون و ناشکرایه و ریکه له گه ل نایه ته کانی پیش و پاشیان، خواش با شتر نه زانی.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفِعْدَابًا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ أَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

بی پروایی له دلیان دا جیگیر نهکات، و هکو نه فرموی: ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
شا بهو شیوه بی پروایی به و له سر نهو باره قورنانهان خستووته ناو دلی نهو
تاوانبارانهوه، به باوه پئی نهکراوی له دل و دهرونیان دا جیگیرمان کردوه، له دهرونیان
دا هر بهو جوړه نه مینیتوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ باوه پئی ناهینن ﴿حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ههتا
سزای نیش و نازار دهر نه بینن که ناچاران نهکات به باوه مینان ﴿فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ﴾ واته باوه ناهینن ههتا بینینی نهو سزایه و سهخت تر له وه که هاتنی سزاکه به
کوت و پر و له ناکاودا له کاتیک دا که نهوانه هست ټاکن به هاتنی، چونکه هیچ نیشانه و
دروشمیکی له پیشهوه نی به، ئینجا لهو کاته دا هوش نهکه نهوه و نهزانن که چ شتیکی
کهوره و گرنگیان له دست چوه که بریتی به له نیمان و باوه مینانه که یان، ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
مُنظَرُونَ﴾ ئینجا لهو کاته دا به داخ و مراقوه تاوات نهخوانن و نهلینن ثایا ئیمه مؤلت دراو
نه بین و سزیمان دوا نهخری ههتا بگه ریننهوه و باوه بهینن؟ به لام نه خیر شتی وا نابی و
تازه شته که له دست چوه. نهو بی پروایانه به شیوهی کالته و لاقرتی و به بی شهرمانه
پهله یان نه نایه وه به هاتنی نهو سزایه که هره شه یان لی نهکرا پئی، هل خهلمتا بوون بهر
خوشی و رابواردنه ی که تیای دا بوون گومانیان نه بوو که نهو خوشی و عیش و نوشه یان
له دست نهچی و نهکونه سزا و نارده حتی، نهوا خوا بیادریان نهکاته وه لهو خوی بی
ناگایی به و شیوهی خوئیانیان نه خاته بهر چاو کاتی که نهو سزا دیته سهریان که لاقرتی

یان پی‌ئی نه‌هات و په‌له‌یان نه‌نایه‌وه بوئی، نه‌فهرموی: ﴿أَفَعَدَّ إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ نایا نه‌وان په‌له
په‌ل نه‌نینه‌وه به‌ سزای ئیمه و به‌ لا‌قوتی یه‌و نه‌لین: کوا و که‌ی دیت؟ واته‌ په‌له‌ نانه‌وه‌که‌یان
زور‌نه‌فامی و بی‌شهرمی یه‌ و زور‌ناره‌وایه و بی‌زاری هه‌یه‌ دهر‌بارهی، نایا نه‌وانه‌ به‌و
ر‌اب‌واردن و خو‌شی و مؤ‌لت دانه‌ هه‌ل‌خه‌له‌تا‌ون؟ ﴿أَفَرَأَيْتَانِ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ * ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا
كَانُوا يُوعَدُونَ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْرَبُونَ﴾ ده‌ی پی‌م بلی و هه‌وا‌م بده‌ری نه‌گه‌ر ئیمه نه‌وان به‌
خو‌شی بزیه‌نین و به‌ ته‌مه‌نی در‌یژه‌وه چه‌ند سالی له‌ پاشان نه‌و سزای که‌ به‌لین دراوه و
هه‌ره‌شه‌یان لی‌ کراوه پی‌ئی بی‌ت بو‌یان و دو‌چار بین پی‌ئی، نایا کاتی نه‌و سزا‌هات چ
سوودی نه‌گه‌یه‌نی به‌وان نه‌و هه‌موو نه‌خو‌شی و ر‌اب‌واردن و ناز و پز و ته‌مه‌نی در‌یژه‌ی که‌
له‌وه و به‌ر پی‌ئی یان دراوه، به‌رگیزی نه‌و سزایان لی‌ نه‌کات یان هیچ سووکی نه‌کات؟ بی‌گومان
هیچ سوودی ناگه‌یه‌نی و هیچ باریک سوک ناکات، له‌ فهرموده‌یه‌کی سه‌حیح دا ئین و که‌سیر
نه‌یه‌ینی له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا نه‌فهرموی: له‌ پو‌ژی دوا‌یی دا کافر نه‌هینری و یه‌ک جار نه‌کری
به‌ قوت دا به‌ ناو ناگر‌دا و له‌ پاشان پی‌ئی نه‌وتری: هه‌رگیز خیر خو‌شیت دیوه له‌مه‌و به‌ر؟
هه‌رگیز هیچ ناز و نیعه‌تی‌کت دیوه؟ نه‌ویش نه‌لی: نه‌والله‌ نه‌ی په‌روه‌دگارم، کی له‌م
جیهانه‌دا له‌ هه‌موو که‌س سزا و مه‌ینه‌تی به‌تین تر بووه و نه‌هینری و نه‌ویش یه‌ک جار
نه‌کری به‌ ناو به‌هشت دا و ئینجا پی‌ئی نه‌وتری: هه‌رگیز ناخو‌شیت بینیه‌وه؟ نه‌ویش نه‌لی:
نه‌والله‌ نه‌ی په‌روه‌دگارم... ئینجا نه‌یان ترسینی به‌مه‌ که‌ ترساندن سه‌ره‌تا و پی‌شپه‌وه‌یسزا
و به‌ریاد بوونه، خوی خاوه‌ن به‌زه‌یی هیچ ول‌ات و شاریکی به‌ریاد نه‌کردووه و سزای نه‌داوه
هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ر و ترسینه‌ریکی بو‌نه‌ناردی بو‌ته‌می کردن و پزیموونی پیشاندانی ر‌ابه‌ر و
نیشانه‌ی ئیمان و باوه‌ر،

نه فرموی: ﴿ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا مَا مُنْذِرُون ﴾ دانیشتوانی هیچ شار و ولایتیکمان بهرباد و ویران نه کردوه مهگر له کاتیک دا ترسینهر بووه بویان و له پیشهوه ترساندوونی به سزای خوا له سهر بی باوه پیری و کردهوهی خراپیان، نهو ترساندنهشی ﴿ ذِكْرِيْ ﴾ له بهر ته می و ناموزگاری و بیرخستنهوهیان، بیگومان ناده می به جوړی دروست کراوه که به سروشت خواناس و خواپه رست بیټ، سروشتی ههست نهکات به پهروهردگاریکی تاک و تهنیا نهگر تیک نه چووبی و لای نه دابی و له سهر ته وهره ی خوی نه ترازابی، سهره پای نهوه نهه هموو نیشانه و رابه ره پوونانه ی لهه بوونه وهره دا فراهه میناوه، که هموو شایه تن له سهر بوونی نهو پهروهردگاری تاک و تهنیا و پینموونی و رابه پیری ناده می نه کهن بو ناسین و په رستن، جا ناده می له سروشتی خوی ترازا و پیری نه کردهوه لهه هموو به لگه و نیشانه پوونانه، نهو کاته خوا ترسینهر و پیغه مبه رانی ناردوه بو ته می و بیر خستنهوهی نهو بی هوش و له سروشت ترازاوانه، نینجا نهگر هیشتا به و هوش نه گه رانهوه بو سهر ریگا راسته سروشتی یه که یان نیت هر سزایه بدرین زور جیگای خویته ی و ریک و په وایه، وه کو نه فرموی: ﴿ وَمَا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴾ نینه سته م کار نه بووین له سزادان و بهرباد کردنی نهوان له پاش ته می و ترساندنیان، هیچ کات نینه کار و پیشه مان نهوه نه بووه که به وینه ی سته مکاران په فتار بکهین بهم په رنگه به بی سوچ و تاوان سزای خه لکی بدهین، به بی نهوه ی له پیشه وه ته می ی بکهین و بیترسینن... له پیشه وه باسی کرد که قورئان نیراوه خواره وهی خواهی و جوهره نیل هینایه خواره وه بو سهر پیغه مبه ر ﴿ ٢٠٨ ﴾، نینجا بهو بو نه یه وه باسی بی پرواکانی کرد و په له نانه وه یان بهو سزای که له قورئان دا هه ره شه یان لی کراوه پی ی، نینجا نهوا نه گه ریته وه بو سهر نهو قورئانه شتیکی لی دور نه خاته وه که بی پرواکانی نهو کاته بازی یان پی نه کرد بو پر پاگهنده کاتی که دهسته پاچه بوون له ناستی و بهری لی بپی بوونه وه، نه یان ووت: نه مه شهیتان نه یهینی،

وَمَا نَزَّلَتْ بِهَ الشَّيْطَانِ ﴿١١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿١١٢﴾
 فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿١١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿١١٤﴾

نه فرموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهَ الشَّيْطَانِ﴾ ثمر قورثانه هینراوه خوارهوی په روه دگاری هه موو
 جیهانه و شهیتانه کان نه یان هیناوه ته خواره وه. ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ شایان نی یه بو
 نه وان و ناگونجی هینانه خواره وهی و ناتوانن و دسه لاتیان نی یه به سهر شه وهدا ﴿إِنَّهُمْ عَنِ
 السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ﴾ چونکه به پرستی شهیتانه کان بهرگری کراون له بیستنی شه وهی مه لایکه
 شه یلیت له ناسمان دا، چ جای وهرگرتن و بیستنی قورثان لی یانه وه، یان مه بهست شه وهی که
 شهیتان عه زله و بهگری کراو و دور خراوه یه و ناگاته شه راده یه که سروشتی خوا ببیستی.
 به پرستی سهر سوپ شه میننی له نه فامی شه بت پرست و بی پروایانه که چون شهرمیان نه
 شه کرد شتی وا پر و پوچ و نارپه وا به ده میان دا شهات که گوايه شهیتان شه قورثانه
 شه هیننی له کاتیک دا که قورثان له چند شوین دا نه فره تی خوا شهکات له شهیتان و خه لکی
 دور شه خاته وه و بهرگری شهکات له شوین که وتنی شهیتان، مه بهسته کانی هه موو دژ و
 پیچه وان هی را و نارزه روی شهیتانن، به لی مافی خو یانه و شه بی نه فام و نه زان هه شتی ناوا
 بلیت، شه بی خویشی نه زانی چی شه لیت. نینجا لیره دا به کورتی پروی فرموده شهکاته
 پیغه مبه ر(ﷺ) یه کهم خوا پرست بووه و پیشه وای خوا پرستانه و دور ترین کهس بووه
 له و تاوانه گه وره یه. بو شه مه ی خه لکی تر باش بترسن و خو یان بیارینن له بت پرستی و
 هاوبه ش په وادان، نه فرموی: ﴿فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ کاتی شه وانته زانی که
 باس کران، که واته هیچ په رستراویکی تر نه پرستی له گه ل خوا دا تا به هوی شه وه بی به
 یه کی له سزادران و بچینه ریزیا نه وه، کاتی پیغه مبه ر(ﷺ) هه ربه شه ی ناوا سامناکی
 ناراسته ی بگری شه گه ر بیجگه له خوا هیچ شتی تر به پرستی، ده ی شه بی خه لکی تر چون بن
 و چون بزگار بین له سزای سامناکی خوا؟ له و پوژه دا بیگومان لایه نگیری نی یه و ته نانه ت
 پیغه مبه ریش نا پارینزی شه گه ر شه و تاوانه گه وره یه بکات! نینجا له پاش ترساندن ی خو ی

فرمانی دا که کهس و کاره زور نزیکه کهی بترسینن تا خه لکی تر ته می خوار بین، سروشتی
 فرمانه کهیش وایه و نه بی همر بهو جوړه بیت، نه فرموی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزم و
 کهسه زور نزیکه کانت بترسینه. (نیمامی بوخاری و موسلیم) نه گپرنه وه که کاتی نه م نایه ته
 هاته خواره و پیغه مبر (ﷺ) چوو بو سهر سه فا و ئینجا جاری دا و بانگی کرد: ﴿یا
 صباحاه﴾ کوپونه وه لای بو هوال زانین، ئینجا پیغه مبر (ﷺ) فرموی: نهی بنی
 عبدالمطلب نهی بنی فهر، نهی بنی لوی، پیم بلین نه گهر من هوالتان بده می که له شکر و
 به سهر نهو شاخه وه نهیه وی بدا به سهرتان دا نایا بپروام پی نه کهن؟ نهوانیش وتیان: به لی.
 نهویش فرموی: دهی بیگومان من ترسینه رم بو ئیوه له پیش هاتنی سزایه کی به تین، ئینجا
 نه بو له هبه بی مامی وتی: نهی له نارچی و رهنجه رپو بیت نایا بو ئیمه تهنیا بو نه مه بانگ
 کرد؟ بهو بو نه وه سوره تی له هب هاته خواره و دهر باره ی نه بو له هب. (نیمامی موسلیم)
 هدیسی نه هینن له دایکی باوهر داران عائیشه وه - خوالی ی رازی بیت - کاتی نه م نایه ته
 هات پیغه مبر (ﷺ) ههستا و فرموی: نهی فاطمه ی کچی محمد، نهی سه فیه ی کچی
 عبدالمطلب، نهی بنی عبدالمطلب. من له لایه ن خواوه خاوه نی هیچ شتیک نیم بو ئیوه، واته
 بهرگری سزای خوام پی ناکری بو ئیوه نه گهر باوهر نه هینن، چی نارووز نه کهن و نه تانه وی
 له دارایی و سامانم داوام لی بکن، (موسلیم و ترمذی) هدیسی نه هینن له نه بوهوره پیره وه
 که نه م نایه ت هات پیغه مبر (ﷺ) بانگی کرده قورهیش به شیوه ی گشتی و به تایبه تی به م
 رهنه گه فرموی: نهی کومه لی قورهیش خوتان بزگار بکن له ناگر، نهی کومه لی بنی که عب
 خوتان بزگار بکن له ناگر، نهی فاطمه ی کچی محمد خوت بزگار بکه له ناگر. چونکه
 سویند به خوا من خاوه نی هیچ شتیک نیم بو ئیوه له باره ی خواوه بهس سیله ره حمتان هیه
 له گه لم دا له م جیهانه دا به جئی نه هینم و له روژی دواپی دا سوودی نی یه نه گهر باوهر
 نه هینن. نه م هدیسانه و چه ند هدیسی تر له م باره یه وه روونی نه که نه وه که چون
 پیغه مبر ی خوشه ویست (ﷺ) نهو فرمانه ی وهرگرت و گوی رایه لیی خوی خوی کرد و
 چون نهو فرمانه ی راگه یاند به خزمه زور نزیکه کانی، دهستی هه لگرت له هه موو کارنکیان و
 حه واله ی خوی کردن له باره ی کاروباری روژی دواپی یانه وه، روونی کرده وه بویان که

خزمایه‌تی و نزدیکی یان له خویره سوویدیان پی ناگه‌یه‌نی ماتوول کرده‌وی خویمان
 سوویدیان پی نه‌گه‌یه‌نی، خوئی که پیغه‌مبهری خواجه هیچ شتیکی نه‌وانی به‌دهست نی یه
 له‌باره‌ی خواوه... نا‌ئمه‌یه نیسلام به‌م روون و ریکی و ره‌وانی یه‌وه، هه‌موو خه‌لك به‌نده‌یه
 و ته‌نیا خوا خواجه و کس ناتوانی ده‌ست بدات له‌هیچ و کارو بریارینکی، هه‌موو له ریوه
 به‌بی واسیته خوای خویمان نه‌پهرستن، کس هیچی به‌دهست نی یه بو هیچ کس، به‌لکو
 هه‌موو شتی نه‌گه‌ریته‌وه بو لای خوا، به‌لی تکا کردن راسته و هیه چ بولی بوردن گونا،
 چ بو به‌رزکردنه‌وی راده و پله‌ی به‌نده، به‌لام نه‌ویش به‌ستراوه به‌ئیزن و فه‌رمانی خواوه تا
 نه‌و ئیزن و فه‌رمان نه‌دا کس ناتوانی تکا بو هیچ کس بکات، بی‌گومان هرگیز ئیزن نادات
 به‌تکا کردن بو کس‌ی که ئیمان و باوهری نه‌بی، که‌واته هیچ به‌نده‌یه‌ک له روژی دوا‌یی دا
 تکا کردنی‌شی به‌دهست نی یه و سه‌ربه‌خو ناتوانی تکا بکات، هه‌روه‌ها بی‌گومان له‌م جیهان و
 له‌و جیهان به‌نده‌ی ئیمان و باوهردار سوود وهرنه‌گری له باوک و باپیری سألح و چاک، به‌م
 ره‌نگه به‌هوی نه‌و خواناسانه‌وه له‌م جیهانه‌دا قازانچ و ده‌ست که‌وتیان بی‌ی و به‌رگری
 زیانیان لی بکری، بو وینه و‌ه‌کو دوو منداله هه‌تیوه‌که که له سوورته‌ی (الکف) دا با‌سمان
 کردن. یان له‌و جیهان دا راده و پله‌ی روله و نه‌وه به‌رز بکریته‌وه له به‌هشت دا و بکری به
 هاوسه‌ر و هاوهری ی باوک و باپیره چاکه له‌خوا ترسه‌کان، و‌ه‌کو له نایه‌تی سوورته‌ی (الطور) دا
 ده‌رنه‌ک‌ه‌وی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ آلْفَقَائِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَنَهُمْ مِنْ غُلُوبِهِمْ شَقِيحًا﴾ نه‌مانه و
 وینه‌ی نه‌مانه هه‌ن، به‌لام هه‌مووی زیاده لوتف و میهره‌بانی که خوای به‌زه‌یی دار به‌کاری
 نه‌هیننی له‌گه‌ل نه‌و به‌نده چاکه خواناسانه‌دا و دلنه‌وایی نه‌وانی پی نه‌کات و ریز گرتنی
 نه‌وانه له ریوه و به‌لام له په‌نای نه‌وان دا نه‌مانیش سوود به‌خش نه‌بن، و‌ه‌کو په‌ندی
 پیشینانی کوردی نه‌لی: ((له‌په‌نای گوله گه‌نم دا چهند گول مرور ناو نه‌خواته‌وه))، بی‌جگه
 له‌وه‌ش نه‌و سوود و قازانچ و ده‌ست که‌وته به‌دهست پیاو چاکه‌که نی یه و نه‌و نایکات،
 به‌لکو ته‌نها به‌دهست خواجه و خوا نه‌یکات. پی‌ویسته له‌سه‌رمان به‌وردی بیر بکه‌ینه‌وه تا تی
 بکه‌ین و هه‌موو کس‌ی و هه‌موو شتی له راده و سنووری خوئی دا راگیر بکه‌ین به‌پی‌ی
 بریاری نایینه به‌فه‌ره‌که‌مان، هرگیز له‌و سنوورانه تی‌په‌ر نه‌که‌ین که نه‌و بوی داناوین.

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِيكَ جِبْنَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَتَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ
 وَأَكْتُرُهُمْ كِلَابًا ﴿٢٢٣﴾

له پاش فرماندان به ترساندنی خزمه زور نزیکهکان، نینجا فرمان نهدات که چون لهگه‌ل
 باوهرداران دا رهفتار بکات، نه فرموی: ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بالی بهزهیی و
 نهرم و نیانی راخه بو شو باوهر دارانهی که شوین کهوتون، نهوانه‌ی که هاتن، به دم بانگ
 و بانگه‌وازه‌که‌توه، پیغه‌مبیری نازیز(ﷺ) به درژی تهمه‌ن و ژیانی به‌فهری بهو جوړه بوو
 لهگه‌ل باوهرداران دا که خوا فرمانی دا، خو و رهوشتی بریتی بوو له قورئان و نونهری
 راسته‌قینه بوو بو قورئان، نینجا روونی نه‌کاتوه بووی که چون بیټ لهگه‌ل نه‌وانه‌دا که مل
 کهچ ناکه‌ن و گوی رایه‌لی نابن، نه فرموی: ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ نینجا نه‌گهر نهو
 ترسینراوانه مل پیچی و سرکیشی یان لی کردی و باوهریان نه‌مینا نه‌وه پی یان بلی:
 به‌راستی من به‌ریم له کرده‌وتان و له‌وهی که نه‌یکن، واته بیژاری دهر بره لی یان و تیکه‌لی
 یان مه‌که. نه‌م فرمانه بوو چهرخی مه‌که بوو پیش نه‌وهی فرمانی پی بدری به جهنگ و
 کوشتاری بت په‌رسته‌کان، نینجا فرمان نهدات به روکردنی بو لای خوی خوی که همیشه
 چاودیری و سه‌ره‌رشتی نه‌کات، نه فرموی: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ هه‌موو کاروبارت
 هه‌واله‌ی خوا بکه که زاله به‌سهر هه‌موو شتی‌ک دا و هیچ شتی ناتوانی مل پیچی لی بکات، به
 بهزهیی یه پیټ. پشت بهو خوی به‌سته که توانایه به‌سهر ژیر خستن و له‌ناو بردنی
 دوزمنه‌کانی و یارمه‌تی دان و زال کردنی دوزسته‌کانی، چاره‌سهری نه‌وانه‌ت بوو نه‌کات که
 سه‌ره‌پیچی نه‌کن لیټ، پشت بهو خوی به‌سته که همیشه ناگای لیټه و چاودیریټ

نهکات، شو خواجه ﴿الَّذِي يَرْتِكُ حِينَ نَقْمُ﴾ که تو نهیینی کاتی مهلئسسی بؤ نویژ به تنهیا
 ﴿وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِدِينَ﴾ نهیینی گورانته له هموو بارو رووکنهکانی نویژدا لهناو ریز و کومهلی
 نویژ کهران دا که پیش نویژی یان بؤ نهکیت و وهستان و رکوع و سوزدهیان پی نهبیت.
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّيِّئُ الْعَلِيمُ﴾ بهراستی شو خواجه تنهیا شو بیسهر و ناگاداری راستهقیینهیه. نینجا
 هممیر دیتهموه سر قورئان له یهکهم جاردا دلنیایی کرد لهسر شهوه که قورئان نیرواره
 خوارهوی پوروردگاری هموو جیهانه و جویرهئیل هینایه خوارهوه، لهجاری دووم دا دم
 کوتی نهوانی کرد که نهیان وت: شهیاتین هم قورئانهی هیناوهته خوارهوه. لهم جاری سی
 یهمدا روونی نهکاتمهوه که شهیاتین نایه ن بؤلای پیغمبهر (ﷺ) و به هیچ رهنگ ناگونجی
 دابارین بهسری دا لهبر دوو شت: یهکهم: شهیاتین بؤلای کهسی دین و دانهبارین به ملی دا
 که زور درؤذن و تاوانبار بیئت، دهی ناشکرایه که پیغمبهر (ﷺ) بهرزترین پلهی بووه له
 راستی و بی گونا و تاوانی دا. دووم: نهوانی که لهناو عههه دا ناو نهبران به کاهین و
 لایان و ابو جن و شهیاتین هوالیان بؤ نهمینن زوربهی قسه و هوالهکانیان بهدی نهتههات و
 به درؤدهرنهچوون، دهی هموو هوالهکانی پیغمبهر (ﷺ) وهکو رؤژی رووناک بهدی نههاتن،
 شهرموی: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلٰنَ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ﴾ نایا هوالقان پی بدم که شهیاتین دانهبارین
 بهسهر چ کهسینک دا؟ ﴿تَنْزَلُ عَلٰی كُلِّ اُنۡبَاٍ اَنۡبَاٍ﴾ دانهبارین بهسهر هموو کهسینک دا که درؤذن بیئت
 و زور تاوانبار و گوناهاکار بیئت، ﴿يَلْقَوْنَ السَّعَ وَاکْثَرُهُمْ كَذِبُوت﴾ شو درؤذن و تاوانبارانه زور
 بهتین گوی نهگرن له شهیاتین و هوال و شتیان لی وهرنهگرن و زوربهیان درؤ نهکن و لهو
 هوالآندا که نهیدهن به خهلکی و به درؤذن دهرنهچن، نیتر لهبر شهوه که شو شتانهی وهری
 نهگرن له روی زانینهوه نی یه و گومان و خهیالاته و خوشیان چهند دهلهسهی تری پیا
 نهنین، یان بهموی شهوهوه که شهیاتینهکان هوالهکانیان به باشی و ریکی وهرنهگرت له

نه نایهته به چند جزیکی تریش تفسیر کرارهتهوه، مه بهست له همومان هر یهکه، که خوا پیغمبهر (ﷺ)
 ناگادار نهکات به لوتف و نزیکیی و جاوبیری خوا بؤی و همیشه وا له بهنای دا.

مهلائیکهوه و ئینجا چند دروی تریشیان نهخسته پال و نهیاندایه گویای کاهینهکان دا و نهوانیش هوالیان پی نهدا به خه لکی. نیمامی و بوخاری و موسلیم و ئیین و مردهویه حدیسی نههینن له دایکی باوهردارانوه عایشه - خوالی ی رازی بیته - که نهفرموی: چند کسی پرسیاریان کرد له پیغه مبر (ﷺ) لهبارهی کاهینانهوه و نهویش فرموی: نهوانه هیچ نین، ئینجا نهوانیش وتیان: نهی پیغه مبری خوا نهوانه له چند جار و کاتیک دا هوال نهدهن به هندی شت و بهراست دهرته چی. نهویش فرموی: نهو شته راسته جنوکه وهی نهگری و نهیخاته گویای دوستهکی و ئینجا پتر له سه دروی تیکه له نهکن.

بیگومان جن و شهیاتین به پیی قورنان و حدیس له پیشهوه رنگای هات و چوی ناسمان و گوی گرتن له مهلائیکهیان بووه، له پاشان بهرگری کران لهو چوون و گوی گرتنه مهگر به گورگه فری کهسیکیان گوی بگری نهویش دهست بهچی پارچه ناگرنک نهکویته شوینی و نهیفرینی نیت زامداری بکات یان به تهوای بیسوئینی، جا نهو وشه راسته که وهریان نهگرت لهو کاته دا بووی پیش بهرگری کردنیان یان نهبی بیچین بهسه نهو کاتاندا که به گورگه فری وهریان نهگرت و بلین هموویمان ناسوئین، هینی وایان هیه نهمینیتوه، نهوش که وهی گرتوه شتی تربووه جگه له قورنان. چونکه وهکو له نایهتی پیشوودا فرموی: جن و شهیاتین دور خراوه و بهرگری کران له گوی گرتن و وهرگرتنی قورنان چ له لایه خویانهوه، بهم رهنگه سروشتهکی خوا وهرگرن و یان بههوی مهلائیکهوه لهوانی یهوه وهرگرن... هندی جار نهو بی پروایانه نهیان وت: قورنان شیعه و پیغه مبر (ﷺ) شاعیره و نهههی ههلبهستوه له لایه خویهوهیهتی و نهلی له خواوه بوم هاتوه، بهراستی نهوانه سهرسام و سهرگردان بوون که چون بهرهنگاری نه قورنانه بوهستن که وینهیان نهدیوه، بهم جوړه نهچیته دهرونی خه لک و دلی سهندوون و زاله بهسریان دا به هیچ کلوج چاری ناکه. ئینجا نهوا قورنان بهرپرچیان نه داتهوه و دهم کوتیان نهکات و روونی نهکاتهوه که بهرنامهی قورنان و محمد جیاوازه له بهرنامهی شیعو

شاعیران. به هیچ رنگ یهك ناگرن، چونكه هم قورنانه رینگ و راست و دامهزراوه لهسهر رینگایهکی روون، بانگ نهکات بۆ یهك مهبهست و نامانجیکی دیاری کر او، رینگایهکی راستی داووته بهر بۆ گه یشتن بۆ ئه مهبهست و نامانجهی، پیغه مبهبر (ﷺ) نه مرقو شتی نالیت سبهی هلیوه شینیتهوه، شوینی هوا و ئاره زوی نهفس ناکهوی و به گویرهی ئهوه بگوپی هر دمه و به بارینگ دا، بهلکو سوور و کۆل نه دهره لهسهر بانگ کردنی خهلکی، دامهزراوه لهسهر عهقیده و باوه رینگی تایبهتی و ههمیشهیی لهسهر بهرنامه یهك که هیچی لاری تیا نی یه، شاعیران بهو جوړه نین و شاعیران دیلی دهستی سۆز و ئاره زوی نهفسی خویشان که هیچ کات لهسهر باری دامهزراو نی یه، ههست و سۆزی خویشان کاربه دهست و جلهو راکیشیانه، بهوی ئهوهوه ته نیا شتیك له کاتیک دا به رهش سهیری نهکن، له کاتیک تر دا به سپی نهزانن، کاتی دهر و نیان خووشی و رهزانهندی تیا بیئت شتی نهلین، کاتی خهشم و قین له دلیان دا بیئت شتیکی تر نهلین دژ و جیاوازی قسه و وته کهی تریان!! له گه ل ئهوهش دا لهسهر خهیا ل نهژین و شتی بی نهساس و ناراست به حهقیقهت و راست دانه نین و به خهیا لی خویشان شت دروست نهکن! بهلام ئهوه کهسهی که خاوه نی بانگ و بانگه وازیکی دیاری کر او راسته قینه یه و که ئه یهوی بهدی هینانی ئهوهی بانگی بۆ نهکات له واقع و له ژبان دا، ئهوه خاوه ن بانگ و بانگه وازه بهو جوړه نی یه و بهو شیوه ناژی که شاعیرانی لهسهر نهژین، هم مهبهست و نامانجیکی تایبهتی و رینگا و بهرنامه ی خو ی هیه، به رینگا کهی خو ی دا ئه پروات و لهسهر بهرنامه کهی خو ی به چاو و دلینکی کر او هوه و به ژیری یهکی ناگادار و وریاوه و به خهیا لات و شتی پپو پوچ رازی نابی و دانا کهوی. کهواته رینگا و بهرنامه ی پیغه مبهبر و شاعیران زور جیاوازن له یهکتر و دژی یهکترن، هیچ کام له یهک ناکهون و ناگو رین بهوی تر له ناستی هیچ کهس،

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٣٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٣٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٣٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعَهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٣٧﴾

نه فرموی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ شاعیره کان تهنا گومراکان و له ریگای راست ترزاوه کان شوینیان نه کهون له ههلبهست و هونراوه کانیان دا و ریگایان نه دهنه بهر و تهنا نه وانه که یف خووش نه بن به ههلبهسته کانیان و به جوان و شیرینی سهیر نه کهن. بیگومان شوین کهوتوره کانی محمد بهو جوړه نین، به لکو راست و دامه زراون له سهر ریگای راست و خاوهنی خو و رهوشتی پاکن. نینجا دلنیایی نه کات له سهر نه وه و روونی نه کاتوه که شاعیران بهو جوړه نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ نایا نه ت دیوه و نه ترانیوه که شاعیره کان به هه موو دول و شیویک دا به سهر گهر دانی مل نه نین و نه رۆن. واته له هه موو بابهت نه دوین به زیاده رهوی و له سنوور تیپه رین و به بی گوی پیدان و تیفکرین، نه وه تا له مدح و سهنا و زهم کردن و زامدار کردنی ناموس و شهره ف و جوین دان و به لینی درو و که شخه و شانازی و روپامایی و هه موو جوړه شتیکی تر دا نه که نه نه و په ری راده و پله، ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ نه وانه شتی نه لین که خویمان نایکهن، بو وینه هانی خه لکی نه دهن بو به خشین و خویمان هیچ نادهن به کهس، هانی خه لکی نه دهن بو چاکه کردن و خویمان هیچ پیاره تی یه کیان له دهست نایهت، هان نه دهن بو راست گوئی و خویمان درو و ده له سه بازن، بو که مترین نوخته و هو ناموسی خه لکی له که دار نه کهن و که چی خویمان ناگیر نه وه له نیسی خراب و کاری بی ناموسی. نینجا شتیکی ناشکرایه که پیغه مبهری نازیز ﴿﴾ یه کهم کهس و پیشهوا بووه له بهدی هینانی همر شتیکی خیر و چاکه که فرمانی پی دابی. نایه تی له نایه ته کانی قورئان نه مهیه: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿١﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ واته نهی کهسانی که باوه رتان هیناوه نایا بوچی شتی نه لین که خوئان نایکهن، خه شم و قاری خوا زور گهوره و به تینه له مهی نیوه شتیکی بلین که خوئان نایکهن. به کودتی زور روون و ناشکرایه که سروشتی نیسلام که بهرنامه یکی تیرو ته اووی ژبانه جیاوازه له سروشتی شیعر که ههستی که هه میسه شوین کهوتووی سوژ و نارهنووی خاوه نه که یه تی که زورتر نه ژبی له سهر ناوات و خهیال پلاو.

له گهل نهو هاش دا نيسلام بهرگري شيعر و فن ناکات و قهدهغهي نهکردون له بنه پرت دا، وهکو وهرنه گيرئ به رواالت له دم و دواماني يهوه، به لکو بهرگري و قهدهغهي بهرنامه يه کي کردووه که زورتر شيعري له سهر دامه زراوه، بهرنامه ي سؤز و ناره زوي بي بار و دانه مه زراو، بهرنامه ي ناوات و خه يان پلاو، به لام کاتي که هست و دهر وون دامه زران له سهر بهرنامه ي نيسلام، له باره ي شيعر و فن و هموو شتي تريه وه رنگ و شيوه يه کي نيسلام وهرگرت، کاتي هست و دهر وون بهرنامه يه کي دامه زراوي هه بوو و مه به ست و نامانجه کاني نيسلامي بوو، کاتي سهرنجي نهم جيهانه ي نه دا به چاوي کي نيسلامي و به روونا کي نيسلام. له م کاته دا نيسلام شيعر و فن قهدهغه ناکات و دژي ني يه، جا له بهر نه وه نهم کومه له شاعيره ي جيا کرده وه له کومه لي شاعيره خراپه کان به دهرکردن و فهرموي: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ غَدٍ مَا ظَلَمْنَا﴾ واته هموو شاعيران بهو جوړه ن که باس کران و له سهر نهو بارو شيوه خراپه ن، جگه له وانه ي که نهم چوار سيفه ته يان هه يه:

۱- ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ي که نيمان و باوه پي ريک و راستيان هينا.

۲- ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانيان کردووه و به جي هيناوه.

۳- ﴿وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ باس و ناوي خويان زور بردووه له شيعره کانيان دا و زور به ي شيعره کانيان له باره ي سوپاس و سه ناي خواو پهرستن و هانداني خه لکي يه له سهر گوئ رايه لي و خو پاراستن له سهر کيشي و گونا هو تاوان، ههروه ها شتيک که رهامه ندي خوي تيايه و هوي به هيز کردني باوه په.

۴- ﴿وَانْتَصَرُوا مِنْ غَدٍ مَا ظَلَمْنَا﴾ توله يان سه ندووه له پاش نه مه ي سته ميان لي کراوه. واته زه مي که س ناکه ن مه گه ر بو توله سه ندن له وانه ي که له پيشه وه زه مي نه مانيان کرد بي. نه مانه باوه پيان هه يه، که واته دهر وونيان پر بووه له باوه پي راست و ژيانيان له سهر بهرنامه راوه ستاوه، کرده وه ي چاکيان به جي هيناوه، که واته هيزو وزه يان روي کردووه ته کاري چاک و شيرين. نه مانه توله يان سه ندووه له سته مکار، که واته تيکو شان و بهر بهر هه کاني يان هه يه و هيزو وزه يان نه که ويته کار و بزوتنه وه بو يارمه تي دان و زال کردني نهو نايين و باوه په راسته ي که گرتوويانه ته گه ر دن. بيگومان (حه ساني کوپي سابت و که عبي کوپي ماليک و عه بدولاي کوپي ره و احه و عه بدولاي کوپي زه به عري و نه بو سوفيان ي کوپي حاريت) لهو شاعيرانه بوون که بهرگري يان کرد له نيسلام و پيغه مبه ر (ﷺ) له کاتي جهنگي بت پهرسته کان له گهل نيسلام و موسلمان هه کان له چهرخي پيغه مبه ردا (ﷺ). له حه ديسي

سه‌حیح دا هیه که پیغمبر (ﷺ) فرموی به‌حسان: زهم و هه‌جویان بکه و جویره‌ئیلت له‌گه‌له. عبدالرحمن ی کوی که‌عب له باوکی یه‌وه نه‌گیرته‌وه که وتی به پیغمبر (ﷺ) خوی گوره له باره‌ی شاعرانه‌وه نه‌م نایه‌تانه‌ی ناردووه، واته ئیتر نه‌بی ئیمه شیعر نه‌ئین، له وه‌لامیان دا پیغمبر (ﷺ) فرموی: بنگومان باوه‌ردار تیکوشان نه‌کات له ریگای خوادا به شمشیر و به زمانی، سویند به‌که‌سی که گیانی منی به‌ده‌سته نه‌و شیعرانه‌ی ئیوه پیاپان دا نه‌ئین وه‌کو سه‌ری رم و تیر وایه. ^۱ ئینجا با بزانی که شیعی ئیسلامی ته‌نھا بریتی نی یه له‌م جورانه‌ی که باس کران، هه‌روه‌ها شیعی ئیسلامی پیوست ناکات له ریوه ته‌نھا باسی ئیسلام و روداو‌ه‌کانی ئیسلام بکات، به‌لکو شیعی ئیسلامی نه‌مه‌یه مه‌به‌سته‌که‌ی راست و ره‌وا بیت و به‌هستیکی ئیسلامی یه‌وه بوترت. به‌کورتی ئیسلام له‌باره‌ی نه‌م بوونه‌وره فراوانه‌وه به شیوه‌ی گشتی و له‌باره‌ی ناده‌می و ژبانی ناده‌می یه‌وه به تایه‌تی باوه‌رو تیگه‌یشتن و زانینیکی بو هیناوین هه‌ر شیعی له‌ چوارچیه‌ی نه‌و باوه‌ر و زانین و تیگه‌یشتنه‌وه درنه‌چی نه‌و شیعره ئیسلامی یه‌ نیت له هه‌ر شتیک دا و بو هه‌ر مه‌به‌ستی و ترا بیت، هه‌رکس سه‌رنجی شیعی پیاوه هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کان و خواناسه‌کانی نه‌م نوممه‌ته بدات له‌ چهرخی کۆن و تازه‌دا شیعی ئیسلامی بو روون نه‌بیته‌وه و جیای نه‌کاته‌وه له‌و شیعرانه‌ی که ئیسلامی نین. ئینجا دوا‌یی سو‌رته‌که نه‌هینی به‌هه‌ر شه‌یه‌کی سامناک به شیوه‌یه‌کی کورت به‌رامبه‌ر به‌و هه‌موو سه‌رکیشی و ده‌مبازی و بی شه‌رمی و نه‌فامی یه‌ که له‌لایه‌ن بت په‌رسته‌کانه‌وه به‌ریا نه‌کران و له سو‌رته‌که‌دا پیشان دران و خرا‌نه پیش چاو، نه‌فرموی: ﴿وَسِعَلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيْ مُنْقَلَبِ يَنْقَلِبُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که زولم و سه‌تمیان کرد له‌ خو‌یان، به‌م ره‌نگه‌ درئی نه‌م نایه‌تانی خوا وه‌ستان و رو‌یان وه‌رگیرا له‌وه‌ی بیریان لی بکه‌نه‌وه، نه‌وانه له‌مه و دوا نه‌زانن که به‌ چ جو‌ره گه‌رانه‌وه‌یه‌ک نه‌گه‌رینه‌وه بو‌لای خوا له‌پاش مردن. بنگومان وه‌رته‌گه‌رینه‌وه له‌م باری ئیستایان بو‌لای ناگری دۆزه‌خ. خوا په‌نامان بدات لی ی که هیچ سزا و نازاری ناگاته نه‌وه.

سو‌رته‌ی ﴿الشعراء﴾ دوا‌یی هات له ۵/۱۱ خوا یارمه‌تی بدات بو نه‌وه‌ی که ماوه ته‌فسیری بکه‌م و له‌م روزه‌دا ده‌ستم کرد به‌ ته‌فسیری سو‌رته‌ی ﴿النمل﴾.

^۱ نه‌م حه‌دیه سه‌یمامی نه‌حمد نه‌هینی و ریویه‌تی نه‌کات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

سوره نى (النمل)

مهككهيى به و (٩٣) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نم سوره ته له پاش سوره تى (الشعراء) هاته خوارموه، له سر رچه و رهوشتى نمو نه پروا: سره تايه كى هه يه كه مبهست و مهوزوعى سوره ته كه ي تيايه، چهند سرگوزه شته يه كى تيايه كه يارمه تى دهن له سر و هرگرتن و دامه زاندى نمو مبهست و مهوزوعه، چهند هه لوئستى كى تايه تى ديارى كراو دهر نه خات بو به اورد كردنى هه لوئستى بت به رسته كانى مهككه و هه لوئستى گهل و نه ته مه كانى رابوردو، تا به هوى نه وه وه به ركه توه و ته مى و هرگيرى له وانه وه. مبهستى سره كى نم سوره ته وه كو له سوره ته مهككهيى يه كانى ترده عه قيده يه، كه باوه ره به خواو به رستنى به ته نيا و باوه ره به روژى دوايى و پاداشت و توله ي نمو روژه و باوه ره به سروشى خوا.

سرگوزه شته و به سه رها ته كانى گهله پيشو وه كان نه مينتى بو جيگر كردن و دامه زاندى نمو مبهستانه و پيشاندى پاشه روژى بى برواكان و باوه ره داره كان وه كو روون نه بيتوه له كاتى خوى دا، ئينجا با شهرم و سام و ترسه وه گوى شل بكه ين بو نايه ته به فهرمه كانى سوره ته كه. له يه كه م جاروه نه فهرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * طَسَّ﴾ له باره ي نم جوژه پيتانه وه چهند جارى دواين، كه واته با ليره دا بى دهنك به سهرى دا تيبه رين، له پاش نمو دوو پيته ديته سهر باسى قورئان به پنى باوى خوى له هه موو سوره تيك دا كه قاپى كرايسته وه به م جوژه پيتانه، نه فهرموى: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾ نم نايه ته گه وروه

گرنگانهی که لهم سوره تہدان چند نایہ تیکن و له کتیبیکی گرنګ که روونہ و ریکی و
 راستی یهکھی به هوی ٹهروه که موعجزیه یهکی ناشکرایه له هموو چمرخ و کاتیک دا،
 هموو کس پک کهوتوو و دسته پاچیه له ناستی، یان روون کهروهیه بؤ نو هموو
 فرمان و بریارو نو هموو شتهی تیای دا باس کراوه که همووی له بهرژوهندی
 بهندهیانی خویه و هوی بهختی و کامه رانی هر دوو جیهانه، ئینجا وهسف و سه نای ٹه
 قورٹانه، یان ٹه کتیبه ٹهکات بهمه: ﴿هُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ که رینمونی و رنگا نیشان دان و
 موژدهیه بؤ باوهرداران، بیگومان قورٹان رینمونی و موژدهی تیایه نک یهکسر بریتی یه له
 رینمونی و موژدهدان، بهلام ٹهونده بهتینه له رینمونی و موژدهدان دا وهکو تهنه بریتی
 بی لهوه و بهس، جا لهبر گه یاندنی نو مهبسته بهم شیوهی فرموو، نهیفرموو رینمونی
 و موژدهی تیایه، بهلی به راستی قورٹان رینمونی ٹهکات و رنگا نیشان دهره و رووناکي
 بهخشه له هموو سرگردانی و ون بوون و تاریکی یهک دا، هرچونی موژده دهره بؤ ژییانی
 هر دوو جیهان، هرچند قورٹان به شیوهی گشتی رینمونی و موژده دهره، بهلام سوود و
 بهرهمی رینمونی و موژدهکھی تهنه بؤ باوهردارانه لهبر ٹهوه تایبتهی کرد بهوانهوه و
 فرمووی: ﴿هُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه قورٹان کتیبیکی زانین و زانیاری و تی روانین یان
 بهدی هینان نی یه که هرکس بیخوینیتهوه و ٹهوهی تیایه وهری بگری، ئیتر سوود بهخش
 ببی پی، بهلکو قورٹان کتیبیکه له یهکم جارهوه لهگهل دل ٹهدوی و رووناکي و بونی
 خوشی خوی ٹهپرژته ناو دلیکی کراوهوه که به باوهری بهمیز و نارامی دلوه وهریان گری،
 هتا دل باوهری بهمیزتر بیت باشر شیرینی قورٹان ٹهچهژی، له مهبسته و ته میکانی شتی
 وهرنهگری که دل رهق و وشکهکان لی ی بی بهشن، بههوی نوور و رووناکي یهکھیوه ری
 نهبا و رنگا ٹهداته بهر بؤ ناوات و نامانجی که دل بی پرواکان ری پی نابهن و کویرانه
 نهیخوینن! وا ٹهبی یهکی چند جار نایه تیک یان سوره تیک ٹهخوینیتهوه، بهلام به پهله بی

بیر لی کردنوه بهبی ناگایی، بههوی ئهوهوه هیچ پیت و فهپ و بهرهه میکی ناشکرای دهست
 كهوت نابی، دهروونی پاراو نابیتهوه و له تاریکی رزگاری نابیت، كهچی هه ل نهكهوی
 لهناكادا به خویندنی چهند نایهتی. بهلكو تمنها نایهتیک دل و دهروونی نهكریتهوه بۆ
 تیشکی بهتینی قورئان، بههوی ئهوهوه پهر نهبی له هینمی و ئارام و چهند شتی بۆ
 دهرنهكهوی كه ههر به خهیاڵیشی دا نهئههات و ژیانی نهگۆپی له بهرنامهیهكهوه بۆ
 بهرنامهیهکی تر، له رینگایهكهوه بۆ رینگایهکی تر، ههر رژیم و یاسا و بهرنامهیهك كه له
 قورئان دا ههیه له پیش ههموو شتیكهوه لهسهر ئیمان و باوهر راگیره، ههر دلی ئهو ئیمان و
 باوهره ریکهی تیا نهبی، ئهه قورئانه وهرنگری لهسهر ئهه بنهپهته كه سروشه لهلایهن خواوه
 و ئهوهی قیای دا ههیه بهرنامهیهكه و خوا تمنها ئهوهی ئهوی، ئهو كهسهی كه ئهو باوهره
 ریکهی نهبی رینموونی لهه قورئانه وهرناگری به ریکی و بهو جۆرهی شایانه، موژده بهخش
 نابی بهو موژدانهی تیاپهتی. لهه قورئانهدا چهند غهزنهی گهوره و گرنگ ههیه له رینموونی
 و زانین و ناسین و تهمی و ئاموژگاری، کلیلی ئهو ههموو غهزنهیانه ههلهناگیرین بهو کلیلی
 ئیمانه نهییت، ئهو كهسانهی كه به راستی خواهنی ئهو ئیمان و باوهره راسته بوون به هوی
 ئهو قورئانهوه چهند شتیان بهدی هینا له ژیان دا كه ههریهکی لهوانه موعجیزه بوون و
 شتیکی كهس نهدیوو بوون به دریزایی میژوو و تهمهنی ئادهمی، بهلام کاتی ئهه قورئانه کرا
 به کتیبیک كه نایهتهکانی بخوینریتهوه به ئاواز و دهنگ لهراندنهوه وه به وینهی گۆرانی یان
 بهس بۆ پیت و فهپ وهرگرتن، کاتی قورئان بهو شیوهیه بخوینری ئهوه تمنها نهچیته ناو
 گوینچه و ئیتر لهویوه تیپهر ناکات بۆ ناو دل، دیاره ئهو کاته هیچ کردهوه و بهرهه میك
 وهرناگری و هیچ كهس سوودیکی ئهو قوی لی وهرناگری، چونکه ئهو کاته قاپی غهزنهکانی
 داخراون لی ی به بی کلیل، ئینجا سیفیه و نیشانهی ئهو ئیمان دارانه پیشان ئهدات كه
 رینموونی و موژدهیان له قورئانهوه دهست كهوت نهبی،

نه فرموی: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ﴿نهو باوهر دارانه کهسانیکن که نویژ به رنک و راستی بهجی شهینن، زهکات نهدهن، واته کردهوه چاکهکان بهجی شهینن که نویژ و زهکات سر تهلیانن، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ ﴿نهوانه به تایبتهی پروای بههیزیان ههیه به رژی دواهی بهبی چکهره و گومان و دوو دلی، ههمیشه دامهزاون لهسر نهو پروایه. نهوانه بهو جوړه رنک و راسته نویژ بهجی شهینن، کهواته به دلنکی ناگاوه نهوستن لهبردم پروهردگاریان دا و گیانین ههست نهکات بهوهی که له حوزوری خوادان و خریکن به داوا و نزاوه لی و وان به پیش چاوی قودرتهی یهوه، بیگومان نهو بیداری و ههسته هوئی ههموو پیت و فهرنکه و مایهی دوور کهوتنهوهیه له ههموو لاری و نالهباری یهک. زهکات نهدهن بهو باوهره دامهزروه، کهواته دهروونی خویمان پاک و خاوین نهکن له چنک و چهپهلی چاوپرسیتی و چنگ گوشراوی و بهرز نهبنهوه و زال نهبن بهسر خوشهویستی سامان و دارایی دا بهم رهنکه خویمان رزگار نهکن له بهندهی سامان و له پیناوی دا دووچاری بی نامووسی و نارهوایی نابن، دهست گهرویی براکانیان نهکن و یارمهتی یان نهدهن به ههندی لهوهی خوا پنی داون، ههلهسن به ههندی له مافی گهل و کومهلی موسلمانان که خویمان نهندام و بهشینن لهو گهل و کومهله. نهو باوهره بههیزهیان ههیه به رژی دواهی، کهواته حیساب و پرسپاری نهو رژه دلی خهریک کردوون، و بهرگری یان نهکات له سهرکیشی نهفسیان که به نارهووی نارهوای خویمان پهل بکوئن و سام و ترس و شهرم کردن له خوا گیان و دهروونیان داگیر نهکات، کهواته خویمان نهپارینن له گوناهاو تاوان و وهستان له بردم دادگای خوادا به چنک و چهپهلی گوناهوه، کهواته به زوویی نهگهرینهوه له هر هله و تاوانیکیان. نهو باوهره دارانه که زیکر و یادی خوا نهکن و ههلهسن به نهکی که خراوته سهر شانیان و مهترسی نهکن له پرسپار و تولهی خوا و نومید و چاوهروانی رهزامهندی و پاداشتی خوا نهکن... نهوانه دلیان کراوهتهوه بو قورئان، کهواته قورئان نهبیته رنهموونی و موژده بویمان و نهبیته نوور و رووناکی بو گیان و روحیان و چهرخه نهکات بهناو خوین و دهماریان دا، ههموو کردهوه و جولان و بزووتنهوهیان لهبر نهو رووناکی یه دایه، تویشجوی رنگایانه، نارامی و پاراو بوونی دهروونیان بهو قورئانهیه. باوهره کردن به رژی دواهی بهو جوړه گرنگه و بهرهمی گهوره و گرنگی ههیه له ژبانی هردوو جیهان دا،

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ سُوءُ الْعَذَابِ بِهِمْ

فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِضُونَ ﴿٥﴾

لهبر نهوه نهم ههپه شه سهخته فاراسته ی بی پرواکان نهکات و نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ بهراستی نهوانه ی باوهر ناهینن به روژی دوایی کردهوه خراپهکانیانمان رازاندووهتهوه بویان و له پیش چاویان شیرینمان کردوون، ﴿فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾ بههوی نهوهوه نهوانه چاوی دلیان کویره و خراپی کردهوهکانیان نابینن، کهواته به سرگردانی یهوه نهسورینهوه له شیو و دولهکانی گومرایی دا و له چول و بیابانی نهفامی دا داماون و ریگا نابهن بههوی رزگاری و سهر فرازی. باوهر به روژی دوایی لهغاویکه جلهوی نارزهووه نارهواکانی نهفس و نهروونی پی نهگیریتتهوه و راگیری نهکات له رادهیهکی ناوهراست و میانهدا، بهرزی نهکات له بهره لایی و زیاده رهی، ههرکس باوهری نهبی به روژی دوایی ناتوانی خوئی بگیریتتهوه له هیچ نارزهوویهک و خوئی لی بی بهش ناکات، چونکه گومانی وایه که نهوه ههلیکه و بوی ههلهکهوتتوه و دهستی داوه بوی لهم ماوه کورتهی ژیان دا، کهواته با بهسهری دا تیپهر نهکات، نینجا نایا نهبی چی بهرگری بکات و بیگیریتتهوه له بهجی هینانی نهو نارزهووه بهتینهی، له پیک هینانی نهو خووشی و لهزهته، له کاتیک دا به تهمای هیچ پاداشت و توله نی یه و هیچ مهترسی نی یه له وهستان لهبهردهم دادگای خوادا؟ جا لهبر نهوه ههموو بهجی هینان و پیک هینانی نارزهوو و لهزهتی شیرین کراو و رازاوهیه بهلای ههر نهفسی که بپروای به روژی دوایی نهبی، پهلاماری نهدا و بوی رائهپهری و به ههموو خووشی یهکهوه به بی ترس و سام و شهرم لهخوا، نهفس به جوژی دروست کراوه سروشتی وایه به سوز و پهروشه بؤ ههر شتی نارزهووی بکات و بهلایهوه بهلهزهت بیئت، به شیرین و جوانی بزانی، ماتول باوهری بههیزی نهبی به روژی دوایی و به جیهانی تری نهپراوه لهپاش نهم جیهانی نیستا که نهپروا و نامینیتتهوه، ههرکات نهو باوهره

به‌هیزه‌ی هه‌بوو، ئەو کاته خوۆشی و لەزه‌تی له کرده‌وه‌یه‌کی تر دا هه‌یه و سوۆز و په‌روۆشی بو
 شتیکی تر جیاواز له هینی بی باوه‌ران، که لەزه‌ت و خوۆشی سک و لەش له چاوی دا هیچ
 نرخیکی نی یه!! خوای گه‌وره خۆی نه‌فسی ئاده‌می به‌و جوۆره دروست کردووه و گێپراویه‌تی
 به ناماده و لی هاتوو بو که‌وتنه سه‌ر ریڭای راست و وه‌رگرتنی رینموونی ئەگه‌ر چاوی
 بکاته‌وه بو به‌لڭه و نیشانه‌کانی ریڭای راست، به ناماده و لی هاتو بو لادان و ترازان له
 ریڭای راست و خولانه‌وه به سه‌رگه‌ردانی ئەگه‌ر بیری نه‌کرده‌وه و چاوی هه‌لنه‌خست بو ئەو
 هه‌موو رابه‌ر و به‌لڭه روونانه‌ی که خوا فه‌راهه‌می هیناون و سه‌رنجی بو راکێشاون و مه‌یل و
 خواهیشتی خوا نیش ئەکات و به‌دی دیت به پێی ئەو باو و ره‌وشته‌ی که نه‌فسی له‌سه‌ر
 دروست کردووه له‌و دوو باره‌ی که باس کرا بو نه‌فسی ئاده‌می، جا له‌به‌ر ئەوه قورئان له
 باره‌ی بی باوه‌ر په‌کانه‌وه فه‌رموی: ﴿زَيْنًا لَّمْ أَعَمَلَهُمْ فَمَنْ يَمَّهُونَ﴾ واته ئەوانه باوه‌ریان نه‌هینا به
 روۆژی دوا‌یی، که‌واته به پێی باوی خوا ئەبی کرده‌وه خراپه‌کانیان له پێش چاویان شیرین
 ببی و به چاکی بزائن... مه‌به‌ست به رازاندنه‌وه و شیرین کردنی خوا ئەمه بوو که باس کرا،
 که‌واته ئەوانه چاوی دل‌یان کوێره و هه‌ست ناکه‌ن به خراپی و چه‌په‌لی کرده‌وه خراپه‌کانیان،
 یان سه‌رگه‌ردانن و ریڭای راست نادۆزنه‌وه، پاشه روۆژ و چاره‌نووسی ئەو بی بپروایانه‌ش
 ئەمه‌یه که ئەفه‌رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرَوْا الْعَذَابَ وَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ لَمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ ئەوانه که‌سانیکن
 که تاییه‌تی یه به‌وانه‌وه خراپتر و به‌تین ترین سزا له‌م جیهانه‌دا یان له کاتی سه‌ره مه‌رگ دا
 یان له هه‌ردوو جیهان دا، ئەوانه له روۆژی دوا‌یی دا ته‌نها ئەوان زیان دار تر و ره‌نجه‌پۆ ترن،
 واته زیانی ئەو روۆژه‌یان زۆر به‌تین تره له زیانی ئەم جیهانه‌یان، چونکه زیانی ئەوی به سو
 تره و نه‌پراوه‌یشه، خوا په‌نامان بدات لی ی، ئینجا سه‌ره‌تای سو‌ره‌ته‌که دوا‌یی ئەهینی به‌م
 فه‌رموده‌یه که سه‌رنجی پیغه‌مبهری نازیز رانه‌کیشتی بو گه‌وره‌ترین چاکه و به‌هره و
 به‌خششی که خوا داویه‌تی پێی، به‌راستی فه‌رموده‌که ئیجگار به‌تام و مه‌زه‌یه و ده‌رمان و
 مه‌رهمه بو هه‌موو سزا و نازاری که له‌لایه‌ن بی بپرواکانه‌وه رووی کردبێته ئەو پیغه‌مبهره
 خوۆشه‌ویسته (ﷺ)،

وَإِنَّكَ لَلَّذِي لَقَّيْنَا الْقُرْآنَ مِنَ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ كُرْمُهَا إِجْبَرُ أَوْ
 آتَتْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَمَکُمْ تَصْطَلُوتُ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَن فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا

نه فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَلَّذِي لَقَّيْنَا الْقُرْآنَ مِنَ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ به راستی نهی پیغمبر تو قورنانت پی
 نه دری و قورنانت فیر نه کرینیت له لایه ن خواجه که کار دروست و لیزان و ناگاداره به سر
 همو شتی که دا، کار دروست و لیزانه له فراهم هینان و بهر نوبه بیری و سر بهر شتی همو
 دروست کراوه کانی دا، ناگاداره به همو هوال و به سرهات و بار نیکیان دا، لیزان و
 کار دروستی و ناگاداری یه که ی به روونی دهر نه که وی له هم قورنانه و له نار دنی هم قورنانه دا،
 له بهر نامه که ی دا، له نرک و داواکانی له بهنده کانی، له ته می و پند و ناموزگاری یه کانی،
 له رینگه و ره چیه که دایناوه بو ژیان له هردو جیهان دا، له، له، له

نینجا دهست نه کات به گیرانه وی هندی به سرهات و سرگوزده شته که پیشانگایه بو
 کار دروستی و لیزانی و ناگاداری خوا، له یه که م جاروه دهست پی نه کات به چه سپاندنی
 به گیرانه وی زنجیره یه که به سرهاتی موسا (علیه السلام)، وه کو بفرموی: نهی پیغمبر
 تو نه زوهور و - یه که م کهس - نیت که سروشت له لایه ن خواوه و هر گرتبی، نه وه موسا له
 پیش تووه نرکی پیغمبر ریتی خرایه سرشان و بانگ کرا بو نه می بچی بولای فیرعون و
 که له که ی، نه و سزاو غم و مهینه ته ی دو چاری نه بی له که له که ته وه و نه و بی بر وایی و
 سر کیشتی یه ی که نه بیینی لی یانه وه رو داویکی یه که م جار نی یه، نه وه تا فیرعون و
 که له که ی له دهر وون دا نه یانزانی و باوهریان بوو به موعجیزه و رابهر و نایه ته کانی خوا،
 که چی دانیان پیا نه نه نا به سر کیشتی و به مل هوپی، نینجا ته ماشاکه پاشه پرور زیان چون
 بوو و خوا چی به سر هینان و با که له که ی تویش به ته می وینه ی نه وان بن به سریان بیت،
 نه فرموی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ﴾ نهی پیغمبر باسی به سرهاتی موسا بکه، به سرهاتی نه و
 کاته ی که وتی به خیزانه که ی: ﴿إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ بیگومان من ناگری چاو نه که م له دور وه به
 جو ری دلی پی خوش نه که م. نه مه له کاتی که پرانه وی بوو له ولاتی مه دیه نه وه بو میسر،
 نه وه ش له ته نیشتی شاخی (طور) هوه بوو، باو و ابو له چول و بیابان دا ناگر نه کرایه وه

لهسەر بهرزی یهکان دا بۆ رینمونی ریبواران به شهودا، کاتی ئهو ناگرهیان ئه‌دی نه‌چوون
 بۆلای بۆ میوانی و خو گهرم کردنه‌وه، یان بۆ ده‌لیل و رینگا نیشان ده‌ری، جا له‌به‌ر ئه‌وه به
 بیینی ئهو ناگره شادمان بوو و فرموی: ﴿سَأَيِّدُكُمْ تَحْتَهَا بِخَيْرٍ﴾ واته بوه‌ستن لیره‌دا نه‌چم بۆ لای
 ئهو ناگره و له‌وی هه‌والینکی رینگاتان بۆ نه‌هینمه‌وه ﴿أَوَآتَيْكُمْ بِسَهَابٍ مِّنْ سَمَاءٍ لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ یان
 گه‌رو بزوسکی له‌و ناگره‌تان بۆ نه‌هینم به‌لکو خو‌تانی پی گهرم بکه‌نه‌وه. موسا (علیه السلام)
 به‌و نیازه‌وه رۆی بۆلای ئهو ناگره و ئاگادار نه‌بوو به‌مهی که خوا کاری گرنگی پی هیه و
 لای ئهو ناگره‌دا به‌رزترین به‌هری ده‌ست نه‌خات وه‌کو روونی نه‌کاته‌وه به‌م چه‌ند ئایه‌ته:
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا﴾ ئینجا کاتی موسا هات بۆلای ئه‌وه‌ی به‌ ناگری زانی ﴿تَوَدَّى أَنَّ بُرُوكَ مِنْ فِي السَّمَاءِ وَمَنْ
 حَوْلَهَا﴾ بانگی لی کرا به‌مهی که پیت و فه‌ردارکراوه ئهو که‌سه‌ی له‌ناو ناگره‌دایه و ئهو
 که‌سه‌ی به‌ ده‌وری دایه، به‌راستی بانگ لی کردنیکی ئیجگار گه‌وره و گرنکه هه‌موو بوون و
 بوونه‌وه نه‌چی به‌ پیشوازی یه‌وه و سام و ترس داگری نه‌کات و مل که‌چه بۆی، هه‌موو دل
 و گیان بۆی دیته له‌رزه و هه‌شوکه، بانگ لی کردنیکه که ئاسمان و زه‌وی یه‌ک نه‌گرن تیای
 دا و په‌یوه‌ندی نه‌که‌ن پیکه‌وه، دروست کراوی زۆر بچووک بانگی دروست که‌ر و
 په‌روهردگاری گه‌وره‌ی خو‌ی وه‌رنه‌گری، له‌و بانگ کردنه‌دا ئاده‌می له‌ر و لاواز نه‌بیته‌وه بۆ
 دواترین پله‌ی، نه‌گات به‌ پله‌ی وت و وێژ و راز و نیاز له‌گه‌ل دا کردن به‌هۆی لوتف و به‌زه‌یی
 و فه‌زلی خواوه. ئینجا ئهو ناگره چی یه و کی له‌ناوایه‌تی و کی به‌ ده‌وریایه‌تی؟ بینگومان
 به‌ پی‌ی راست تر و به‌هێزترین را ئه‌وه‌ی موسا بیینی له‌ جو‌ری ئه‌م ناگره‌ی زه‌وی ئیعه نه‌بوو،
 به‌لکو ئه‌وه نوور و رووناکی و جو‌ری تر بوو له‌ ناگر که سه‌رچاوه‌که‌ی کۆمه‌لی هه‌ره به‌رز
 بوو، ناگری بوو که فریشته‌کانی خوا هه‌لیان گه‌راندبوو، بۆ رینگا پیشان دان و رینمونی هه‌ره
 گه‌وره، وه‌کو ناگر و به‌ وینه‌ی ناگر ده‌رنه‌که‌وت و ئهو فریشته و گیانه پاکانه‌ی تیا بوو،
 به‌هۆی ئه‌وه‌وه بانگ لی کردنه‌که به‌و جو‌ره هات که تیپه‌ری کرد تا ده‌ر به‌چی و هه‌وال بدات
 به‌و پیت و فه‌ره‌ی که رینژاوه به‌سه‌ر ئهو فریشته‌کانی که له‌ناو ئهو ناگره‌دان... به‌سه‌ر
 موسادا که وا به‌ ده‌وری دا... بوون و بوونه‌وه ئهو به‌هره و به‌خششه به‌رز و بڵنده‌ی له
 ده‌فته‌ری خو‌ی دا نووسی، ئهو پارچه زه‌وی یه که ئهو رووداوه‌ی تیای دا رووی دا مایه‌وه
 له‌و ده‌فته‌ره‌دا و نووسرا به‌ پیت و فه‌ردار و ریزگیراوه به‌هۆی ئهو رووداوه‌وه.

وَسُبِّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسِيٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ

كَأَنَّهُ جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى يُعَقِّبُ يَمْوَسِيٰ لَّا تُخَفِّفُنِي لَّا يُخَافُ لَدَى الْمَرْسُلُونَ ﴿١٠﴾

ئینجا فرموی: ﴿سُبِّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ خواجه که ناوی(الله) یه و پەروەردگاری ھەموو
عالم و جیھانە پاک و خاوینە لە ھەموو لەکەر وینە و ھەر شتی که شایانی زاتی پاکی خوا
نی یه، بیگومان بانگ لی کردنی موسا و بیستنی فرمودەیی خوا لەو شوینە بەفەرەدا ھۆی
گومانی وینە و شتی ناپەروایە بۆ خوا لەلایەن نەفام و نەزان و بەد گومانەو، بە تاییبەتی
لەسەر ئەو رایە که ئەلی مەبەست بە وشەیی(من) خویە. کەواتە زۆر پیویستە ھینانی ئەم
رستەییە لیزەدا بۆ بەرگری و نەھیشتنی ئەو جوژە گومانە ناپەروایانە لەلایەن نەفام و نەزان و
بەد گومانانەو، پاکی و بی لەکەیی خۆی روون کردەو لەگەل پەروەردگاریتی بۆ ھەموو
جیھان و عالم ئینجا روونی کردەو بۆ موسای بەندەیی که ئەو کەسەیی بانگی لی کرد
خویە: فرموی: ﴿يَمْوَسِيٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەی موسا بە راستی کار ئەو یە که من
خویەکم ناوم(الله) و زالم بەسەر ھەموو شتیگ دا و ھیچ شتیگ ناتوانی مل پیچی بکات لە
زۆر و دەسەلاتم، لیزان و کاردرستم، واتە ئەو کەسەیی بانگی لی کردی منم که ناو نیشانم
ئەو یە. موسا(علیە السلام) بۆ ھەوال زانین ھات، یان بۆ گەری ئاگر که خۆیانی پی گەرم
بکەنەو. بەلی ھەوالی دەست کەوت، بەلام ئەو ھەوالە بچووکەیی که بەدوای دا ھات،
بەلکو ھەوالیکی ئیجگار گەورە و گرنگ که سەری تیرەیی نادەمی پی بەرز بوووە و پی
گەیشت بە ئاسمان و پۆپەیی ھەرە بەرز، بەلی گەرو روونای دەست کەوت، بەلام ئەو گە
و روونای یە کەم و کورەیی که بە نیازی یەو ھات، بەلکو گەرو سەرە بزوسکیکی دەست
کەوت لە روونای بی پەیی و بی سنووری خوا که رینموونی خۆی و خیزان و گەل و
نەتووەکەیی پی بکات بۆ رینگا راستەکەیی خوا که ھۆی دەست کەوتی کامەرائی ھەردو
جیھانە، دیارە ئەو بانگ لی کردنە بۆ ھەلبێژاردن و پیغەمبەریتی بوو، بۆ رەوانە کردن بوو بۆ
سەر گەورەترین و بەھیزترین ستمکار لە زەوی دا لەو چەرخ و کاتەدا، جا کەواتە ئەبی
بەھیزی بکات و یارمەتی بدات بە جوژی بتوانی ھەلسی بەو ئەرکە گرانەیی که خراوتە
سەر شانی، ئەو بەمە بوو لەو کاتەدا دوو موعجیزەیی زۆر گرنگ و سەر سوپەینەری پیندا که

راستی پیغمبریتی یه‌که‌ی پی‌ روون بکاته‌وه: یه‌کیکیان گۆچان و دار ده‌سته‌که‌ی بوو که
 نه‌بوو به نه‌ژدیها و ئینجا نه‌بوویه‌وه به داره وشکه ره‌قه‌که، نه‌وی تریان نه‌وه بوو ده‌ستی
 نه‌خسته ژیر بالی خوی و که ده‌ری نه‌هینا شو‌عه و بریقه‌یه‌کی به‌هیزی لی په‌یدا نه‌بوو،
 وه‌کو به دریز تر له سو‌ره‌تی (طه) دا باس کراو لی‌ره‌دا به کورتی به‌سه‌ری دا تیپه‌ر نه‌کات،
 نه‌فهرموی: ﴿وَأَنۢی عَصَاکَ﴾ بانگی لی کرا که گۆچانه‌کات فری ده، نه‌ویش فری‌ی دا و کوت و پر
 بوو به ماری له گهره‌یی دا وه‌کو نه‌ژدیها وا بوو، له چه‌سپانی دا وه‌کو تیره مار نه‌فری ﴿فَلَمَّا
 رَاَهَا تَهَنَّتْ وَكَاثَمَهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَاكَّرَ عَعِبًا﴾ ئینجا کاتی موسا نه‌و ماره‌ی بینی به‌تین و به چه‌سپانی
 نه‌جولی به جو‌ری وه‌کو تیره مار بی‌ وایه، کاتی نه‌وه‌ی بینی به پی‌ی سروشتی ناده‌می ترسا
 و به‌هوی نه‌وه‌وه پشتی تی‌ کرد و رای کرد لی‌ی و لای نه‌کرده‌وه بۆلای و نه‌گه‌رایه‌وه
 سه‌ری، ئینجا بانگی لی کرا بۆ دل نارام کردنی و بۆ روون کردنه‌وه‌ی سروشتی نه‌و نه‌رکه‌ی
 دووچاری نه‌بی ﴿بَشْرًا لَا تَخَفْ﴾ نه‌ی موسا نه‌ترسی، ﴿إِنِّي لَأَبۡحَاثٌ لِّذِي ٱلۡأُرۡسُلُونِ﴾ چونکه بیگومان
 پیغمبران لای منن و له حوزوری من دا ناترسن، واته نه‌ی موسا تو کراوی به پیغمبر و
 ایت له حوزوری من دا، که‌واته شایان نی یه بترسیت له هیچ شتی‌ک، چونکه پیغمبران
 ناترسن، کاتی سروشیان بۆ دیت و فرمانی خوا وهرنه‌گرن، به‌لکو ترس به ده‌رونیان دا
 گوزهر ناکات له‌و کاته‌دا، هرچهند و هر نه‌نداز هوی ترس و بیم بی‌ و فراهم بیت،
 چونکه گیان و دل و ده‌روون و هه‌ست و هوشیان داگیر کرده‌وه و به سروشی خوا و
 وهرگرنتی فرمان و نه‌رکی که خراوته سه‌رشانیان له‌لایهن خواوه. رواله‌ت و دیمه‌نی نه‌م
 فهرموده‌یه وا نیشان نه‌دات که پیغمبران هرگیز بیم و ترس روویان تی ناکات لای خوا،
 که‌واته نه‌بی هیچ کام له‌وان دووچاری هیچ کرده‌وه‌یه‌کی نا‌ره‌وا و ناشایسته نه‌بووبن،
 بیگومان تیایان دا نه‌بووه که نه‌و جو‌ره کرده‌وانه روویان دابی لی یانه‌وه ئیت‌ر پیش
 پیغمبریتی یان له پاشیش دا، بۆ وینه وه‌کو نادم و داود و سوله‌یمان و یونس و هه‌روه‌ها
 موسا که له پیش پیغمبریتی دا کابرا بی‌ باوه‌ره قیبتی یه‌که‌ی گوشت، نه‌و جو‌ره کرده‌وانه
 هرچهند گونا‌هو تاوان نه‌بن نه‌گه‌ر که‌سی تر بی‌کات، به‌لام بۆ پیغمبران به گونا‌هو تاوان و
 سته‌م ناو نه‌برین، که‌واته گومان نه‌بری که به‌هوی نه‌و جو‌ره شتانه‌وه ترسیان بووبی و
 بیگومان بۆشیان نابی، چونکه خوا نه‌بورئ و نه‌یانسه‌رته‌وه، که‌واته پیویسته نه‌هیشتنی
 نه‌م گومانه و به‌رگری نه‌وه‌ی دیمه‌ن و رواله‌ته‌که نیشانی نه‌دات،

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِذْ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَفِئْتَهَا أَنفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

جا له بهر نهوه نه فرموی: ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^۱ نهوه یان که ستمی

کردبی له خوئی بهم رهنګه کارنکی کردبی که شایانی راده و پلهی بهرزی نهو نی یه و له پاشان له باتی نهو کردهوه و به دواى دا چاکه ی هینابی، بهم رهنګه تویه و گه پرا نهوه ی بووبی بولای خوا له دواى خراپی یکه، نهو کهسه هرچند شتیکی کردووه هوئی بیم و ترسه، به لام هر ترسی نابی و ناترسی، چونکه بهراستی من زور لی بورد و بهزهیی دارم، نهوه ی رووی داوه لی یهوه نهی سپر مهوه و نه بوورم لی ی، له پاش نهوه موسا (علیه السلام) دلشاد و دل نارام بوو خواى گوره موعجزیه یکی تری پیشان دا که بهم فرموده یه بو مان باس نهکات و بو مان نه گپ ریته وه، ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ واته دهست بکه به باخه لت دا و له یه خه ی کراسه که ته وه بیخه ره ژیر بالت و کاتی نهرت هینا دیته دهره وه به سپینتی و شوعله و بریقه نه داته وه به بی نه مه ی نه خوشی و به له کی ببی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ﴾ که

^۱ به پئی ته فسیره که نیستی فناکه مونه تیعه و مه بهست به وشه ی (من) تا قمی که له پیغه مبه ران، بیجکه له مه چه ند رایه کی تره هیه و وتراون:

۱. مونه تیع بیت و مه بهست (من) خه لکی تره جگه له پیغه مبه ران.

۲. مونه سیله و مه بهست به (من) تا قمی له پیغه مبه رانه.

۳. مونه سیله و مه بهست گشتی یه، پیغه مبه ران و هر که سی تر.

۴. مونه سیله و لی دهرکراو لابلوه، واته پیغه مبه ران ناترمن به لکو زالمان و ستمکاران نه ترسن جگه له وه ی زولمی کردبی و له پاشان گه پاپیته وه بولای خوا، نهو کهسه ی بهو جوړه بیت ترسی بق په پیدای نابیت، چونکه خوا لی بورد و به بهزهیی یه، بهراستی نه رایانه ش نه چیته دمه وه به نارام پئی، به لام نهوه ی له ته فسیره که دلبه رای زور که سی له سره، له بهر نهوه هلم بژارد، خوا خوئی باستر نه زانی.

ئەم دوو موعجيزه دوانن له و نو موعجيزه كه پى رهوانه كراوى ﴿إِنَّ رِزْقَ رَحْمَتِهِ﴾ بۆلای
 فیرعهون و گهلهكهى ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ واته رهوانه كراى بۆلای فیرعهون و گهلهكهى، چونكه
 بهراستی ئەوانه كۆمەل و گهلیكى له سنوور دهرچوون، له سنورى ژیرى ئەگەر له پىشهوه
 ئابین و پىغه مبهريان نه بووى، له سنورى ئابین و ژیرى ئەگەر پىغه مبهريان بۆ هاتبى.
 موسا (عليه السلام) لهو كاتهدا ئەو دوو موعجيزه بىنى و بهلىنى پى دا بهو جهوت
 موعجيزهكهى تر كه لیرهدا باسى نافرموى و له سورهتى (الأعراف) دا باسى فرمون كه
 بریتىن له: سالى قاتى و گرانى و كهم و كوپى بهروبومى ميوههات و باخات و توفان و كوله
 و ئەسپى و قورباق و خوین. وهكو له سورهتى ناوبراودا به درىژى رافه و روون كراونهتوه
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا آيَأْتَانَا مِنْ مَبْرُورٍ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ئىنجا كاتى موعجيزهكانى ئىمهيان بۆهات كه روون
 و ئاشكرايش بوون ئەوانه وتیان: ئەمى ئىمه ئەيبىنين جادويهكى ئاشكرايه. ﴿وَجَحَدُوا بِهَا
 وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ ئەوانه له بهر ستم كارى و لوت بهرزى و خو به زل زانى دانيان
 نهنا بهو موعجيزه روونانهدا و برىوان پى نههينا له كاتى دا كه له دهررونيان دا باوهريان پى
 يان بوو به رىكى به بى هيج گومان و دوو دلئى يهك.

سهروك و گهوره ستم كارهكانى قورهيش له گهله قورئان دا بهو جوړه بوون، له دهررونى
 خويان دا به باشى ئەيان زانى كه راسته و بهلام به لوت بهرزى و خو به زل زانى دانيان
 نههنا بهو شته راستهدا كه دل و دهررونيان به حهق و راستى نهزانى. چونكه ئەيان زانى
 ئەگەر باوهر كهى دهررونيان دهر بچن و دان بنين بهو ئايينه راستهدا ئەبى واز بينن له
 ستمكارى و كه شخه و بافیشهكهيان كه له پهنای ئەو ئايينه پى پوچهدا دهست كهوتيان
 بووه. حهق و راست له ههموو كاتىك دا روون و ئاشكرايه زور له دان نهئيرهكان له بهر نهزانى
 و نهناسى نى يه، بهلكو له بهر ئەويه مهترسى لى ئەكەن و به راستى خهتاره بۆ ئەو باره
 لارهى كه وان له سهرى، چونكه بىگومان ئەو حهق و راسته چنگليان ئەكات و كهلهبكهانيان
 دهرنههينى و بهرگرى يان ئەكات له ههموو ئارهوايى و دهست درىژى يهك.

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا

عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ نینجا تهماشاکه و سهرنج بده نایا چون بوو پاشه روژی نهو خراپهکهر و تیک دهرانی ولاته؟ واته فیرعهون و تاقمهکهی، دوا روژی نهوانه خنکان بوو له دهریادا بو نهم جیهانه و سووتان به ناگری دوزهخ و بهتین ترین سزا له روژی دواپی دا که قورئان له چند شوینی تردا روونی کردووهتهوه، لیره دا دهست نیشانی بو نهکات، بهلکو بی ناگاکانی نهم نهتهوه بیدار ببنهوه و بگه پینهوه و خویمان بهد بهخت و عاقیبهت شهر نهکن وهکو فیرعهون و تاقمهکهی، نهم بی ناگایانهی که به رببازی فیرعهون و تاقمهکهی دا نهروئن و زوربهیان دان نائین بهم نایینه راسته روونهی که بویمان هات و به مل هوپی و لوت بهرزی نهیان ویست و نایانهوی ملی بو داخن!!

له پاش گپرانهوهی زنجیرهیهک له بهسهرهاتی موسا (علیه السلام) نینجا باسی داود و سولهیمان پیغه مبر دپته پیشهوه، که نهم باوک و کوپه وهکو موسا له پیغه مبرانی بهنی نیسرائیلی بوون. به کورتی دهست نیشان نهکات بو داود و نهدوی له سولهیمان به دریزیی و دریزتر له دووان لی ی له سورهتی تردا. هرچند دووانهکهی نیره له بارهی زنجیرهیهکه له زنجیرهکانی ژبانی وهکو نهزائین له مه وپاش، له میژوی بهنی نیسرائیل دا بهسهرهات و سرگوزهشتهی نهم سی پیغه مبره له گرنگ ترین شت و گرنگترین بهسهرهاته. قاپی سرگوزهشتهی نهم دووانه نهکاتوه به باسی بهره و چاکهی خوا بهسهریانهوه. نهفرموی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سویند بهخوا بهشیک له زانینمان دا و بهخشیمان به داود و به سولهیمان، نهو بهشه زانینهی که دای به داود لهم سورهته دا دیاری نهکرد، بهلام به دریزیی له چند سورهتی تردا باسی فرمووه. جا به گویرهی نهوه هندی لهو زانینه بریتی به له فیر کردنی زیکر و سهنای خوا و خویندنی زه بوور به ناوازهوه به جویری که هرشتی به

دهوری دا بی بوی نه سندهوه و له گهلی دا نه یووت له خوشی دهنګ و ناوازه که ی نهو، هندی تر لهو زانینه فیږ کردنی پیشه سازی زری و تاس کلاو و که ره سه ی جهنګ بوو، وه ژیر بار کردن و ژیر دست کردنی ناسن بوی که به مهیل و نارهنزوی خوی به کاری بینی و هره شتیکی پیویست و مه به ست بیټ لی ی فراهه م بینی، هندی تر لهو زانینه فیږ کردنی حوکمرانی و برینه هوی نیزاع و ناراره ی نیوانی خه لکی بوو، که سوله یمانیش به شداری نه کرد تیای دا، به شه زانینی سوله یمان بریتی یه له هوی له م سوره ته دا به دریزی باسی نه فرموی بیجګه له فیږ کردن و زانینی حوکمرانی و جله و گرتنه دهستی با بوو که به فرمانی خوا ژیر بار و مل که چ بوو بوی، فرمان پیدان و به کاره ینانی له پیویست و مه به ستی خوی دا، هره وه ها جنوکه و شه یاتینیش. سرگوزده شته که دست پی نه کات به دست نیشان کردن بو نه م چاکه و به هره گه وره یی که خوا به خشی به م باوک و کوپه، هر لهو نایه ته دا که باسی نهو به هره یه نه کات سوپاس و چاوله به ری نهو دووانه بو خوی به خشنده ی خویان نه خاته پیش چاو و دانیان به نرخ و ریزی گه وره یی نهو به هره یه لایان.

نه فرموی: ﴿وَقَالَ أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نهو دووانه وتیان: هه مو سه نا و سوپاسی بو خوی که زیاده و ریزی نیمه ی داوه به سهر زور له بهنده باوهر داره کانی دا. که واته نرخ و ریزی زانین دهر که وت و گه وره یی منته ی خوا بهو به هره یه روون بووه وه و ناشکرا بوو و زیاده ی که سی که نهو چاکه و به هره ی پی درابی. لیږده دا جوړی نهو زانینه ی دیاری نه کردو روونی نه کرده وه که نهو زانینه له چ باره یه که وه بووه، چونکه مه به ست لیږده دا دهر برین و دهر خستنی زانینی روته به شیوه ی گشتی و به بی دیاری کردن، له بهر گه یانندی نه مه که هه موو زانینی به هره و به خششیکه له لایه ن خواوه شایانی هه موو خواوه ن زانینی نه مه یه که سرچاوه ی زانینه که ی بناسی و روو بکاته خوی به سوپاس و ستایش کردنی له سهر نهو چاکه و به هره یه که پی داوه، نهو زانینه به کار بینی له رهماهنده ی نهو خوی که نهو چاکه ی دهر باره کردووه، که واته نه بی زانین خواوه نه که ی دور نه خاته وه له خوی خوی و نهو خوی خواوه ن چاکه و به هره ی له بیر نه باته وه، هر زانینی دل

دوور بخاتره له خوا زانینیکی ناراست و بی نرخه و لای داوه له سرچاوهکە ی و له مه‌به‌ست و نامانجی و نابیی به‌هۆی خووش به‌ختی نه بو خواوه‌نه‌کە ی و نه بو خەلکی تر، به‌رو به‌ره‌می نه‌و زانینه بریتی یه له به‌د به‌ختی و بیم و ترس و بی نارامیی و ویران بوون، چونکه نه‌و زانینه پچراوه له سرچاوه‌کە ی، لای داوه له ریڭای راستی خۆی و ریڭای لی ون بووه و ترازوه لی ی. بیگومان نه‌م‌بو ئاده‌می چەند قۇناغیکی پریوه له قۇناغه‌کانی زانین و زانیاریی، چەند هه‌نگاوێکی گرنگی ناوه له‌و باره‌یه‌وه، به‌لام ئایا تا نه‌م‌بو چ به‌ر و به‌ره‌میکی چنی و ده‌ست کهوت بوو له‌م جوړه زانین و زانیاری یه‌ی که خواوه‌نه‌کانی خوای خۆیانیان له بیر نی یه و یادی ناکه‌ن و لی ی ناترسن و سوپاسی ناکه‌ن و به‌و زانین و زانیاری یه‌ی که پئی داون رووی تی ناکه‌ن؟ ئایا چی یان ده‌ست کهوت بوو جگه له کوشتن و برین و ویران کردن و به‌ریاد کردنی بی تاوان، و جگه له بلاو کردنه‌وه‌ی ترس و له‌رز و بی نارامیی له‌ناو خه‌لک دا؟ نه‌و ترس و بیم و بی نارامی یه‌ی که خه‌وی شوم کردووه له روژه‌ه‌لات و روژئاوا و هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات به‌ نه‌مان و به‌ریاد بوون؟ ئایا کی دوو بۆمباکه‌ی هیرۆشیمما و ناکاراکی له‌بیر نه‌چی که نه‌وه‌ی کرد که کردی؟! ئینجا له پاش ده‌ست نیشان به‌ چاکه و منه‌تی زانین به‌سه‌ر داود و سوله‌یمان دا و سوپاس و چاو له‌بیری نه‌وان بو خوای خۆیان و ناسین و ریز و نرخ پیدانیان بو نه‌و چاکه گرنگی خوا به‌سه‌ریانه‌وه،

پرفیسۆر (م.ی) که مامۆستایه له زانکۆی (برمنجهام) یه‌کێکه له نه‌ندامی پیشه‌سازی ئاماده‌کرنی بۆمبای زه‌هره، له پاش رووداوی نه‌و دوو بۆمبايه نەلی من گومان نی یه که له ماوه‌یه‌کی کم دا چەند بۆمبايه‌ک فه‌راه‌م نه‌هینۆی که هینۆ ته‌قینه‌وه‌ی به‌رز نه‌بیته‌وه به‌سه‌ر نه‌م بۆمبايه‌نه‌دا به‌ ده‌ه‌زار تن و به‌دوای نه‌ولنه‌دا بۆمبای یه‌ک ملیۆن ته‌نی په‌یدا نه‌بی، - هه‌چ شتێک به‌رگری ناکات و ناگونجی خۆپاریزی لی ی، شه‌ش بۆمبای وه‌کو نه‌وه یه‌سه بو ویران کردن و له‌ناویردن و لاتی به‌ریتانیا به‌ته‌لووی. به‌راستی قسه‌کە ی به‌راست گه‌را نه‌وه‌تا بۆمبای هايدیروچینی په‌یدا بوو که بۆمباکانی هیرۆشیمما و ناکاراکی گالته‌ی مندالانه له چاوی دا که ته‌نیا بۆمباکه‌ی هیرۆشیمما ده‌ست به‌جی دوو سه‌د و ده‌ه‌زار که‌س تا دوو سه‌د و چل هه‌زار یابانی کوشت جگه له زامدار و قاچ په‌ریو که به‌ ده‌ه‌زار ژماره نه‌کران!

وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَّيْبُهَا النَّاسُ عُلِمْنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ

الْمِثْنُ ١٦

له پاش نهوه نه فرموی: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ﴾ سوله یمان میرات و کله پووری داودی و هرگرت، واته له شوینی داوددا دانیشته له پیغهمبرینتی و پادشایهتی دا و بوو به پیغهمبرینکی پادشا له پاش وه فاتی داوود. به لئی داود پیغهمبرینتی و زانین و پادشایهتی پی در، به لام پادشایهتی باس ناکری له کاتی باسی چاکه و نیعمهتی خوا به سر داود و سوله یمانهوه، به لکو تنها زانین باس نه کری، چونکه پادشایهتی له وه بچوک تر و بی نرخ تره لهو جوړه کاتانه دا باس بکری و له گهل پیغهمبرینتی و زانین دا باس بکری، که واته نهوهی دل بوی بپروا مبهست به میرات و کله پوور زانینه، وه کو لهم فرموده یشه وه و هر نه گیری، ﴿وَقَالَ يَتَّيْبُهَا النَّاسُ عُلِمْنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ سوله یمان جاری دا و وتی: نهی خه لکینه نیمه فیر کراین و زانا کراین به گوفت و گوی په له وهر، واته په له وهر که دهنگی دی و نه خوینتی مبهستیکی هیه خوا نیمه تیگه یاندوه له نیاز و مبهسته کانیان. له هه مو جوړه شتی که درا بی به پیغهمبران و پادشایان به نیمه دراوه، واته سامان و دارایی نورمان پی دراوه.. وتمان بهم فرموده یه و انیشان نه دات که زانین شتیکی به نرخه و شایانه بو باس کردن، چونکه نه و هتا به تایبه تی و به شیوه یه کی دیاری باسی زانین و فیرکردنی زمانی په له وهر نه کات.. له پیشه وه، نینجا به کورتی و بی دیاری کردن ناوی چاکه و به هره کانی تری خوا نه بات به سر یه وه. سوله یمان (علیه السلام) هم جاره ی دا له ناو خه لک دا مبهستی نه وه بوو دان بنی به چاکه و به هره کانی خوادا به سر یه وه، چاو له به ریی خوی بو خوا دهر پیری له ناو خه لک دا - نه و هس شتیکی پیویسته - نه ک مبهستی که شخه و شانازی بیت به سر نهو خه لکه دا، وه کو بهم رسته یهش روونی نه کاته وه: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمِثْنُ﴾ واته به راستی نه مهی که دراوه به من فضل و چاکه یه کی روون و ناشکرایه دهر یارم له لایه ن خواوه. که واته روون و ناشکرای کرد که مبهستی سوپاسی خوا و دان نان بووه به چاکه ی خوا به سر ی یه وه. په له وهر و هه مو گیان له برانی تر له نیوان خویان دا شتیکیان هیه که هوی راگه یانندن و هرگرتنی نیاز و مبهستی یه کتره - که نه وه یه زمان و گوفت و گویان -

له نښان خوځيان دا. خواى گوره دبربارى هه موو شت نه فرموى: ﴿وَمَلِكٍ دَابَّوْفِ الْأَرْضِ وَلَا ظَلَمِ
يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُنْمُوتُ أَشْرَاطِكُمْ﴾ هيچ جوړه گيان له بېرنگ نى يه له زهوى دا و هيچ بالنده يه نى يه
كه به باله كانى نه فرى مه گره هه موو نه وانه نوممهت و ميلله تىكن به وينه ي شيوه، بينگومان
نه وانه كاتى نوممهت و ميلله تن كه له نښان خوځيان دا چهند شتيك هه بيت كه هوى يه كىتى و
په يوه ندى يان بيت و ژيانيان پيگه وه، له نښان نه دنامه كانيان دا هوى راگياندن و
وهرگرتنى نياز و مه به ستى يه كتر و تيگه يشتنيان بيت له يه كتر، نه مه ش شتيكه هه ستى پى
نه كرى له ژيانى چهند جوړى زور له په له وه و گيانله بهراني تردا. زانايانى هه ريه كه له
جوړانه تيگوشان نه كهن له ريگاي تيگه يشتنى هه ندى له زمان و گوفت و گوى نه و گيان
له بهرانه، له راستى دا شتيكيان ده ست كهوت بووه له و باره يه وه، به لام نه كه به شيوه ي
دلنيايى و زانينى ته و او، به لكو به شيوه ي گومان و گو تره كارى، نه وهى خوا به خشى به
سوله يمان له م جوړ و بابه ته نى يه، به لكو نه وه شتيكى ترى تايبه تى بوو به پينچ وانه ي
باوى خه لكى، به شيوه ي زانينى راسته قينه و دلنيايى ته و او بوو به وينه ي زمان و گوفت و
گوى ناده مى، و له ريگاي هه ول و تيگوشانه وه نه وهى ده ست كهوت نه بوو، به لكو نه وه
به هره و به خششى بوو به شيوه ي موعجيزه خوا داي به سوله يمان (عليه السلام) به وينه ي
نه و شته سه سر سوپه ينهر و موعجيزه نايابانه ي كه خوا داي به پينغه مبهراني تر - سه لامى
خوا له هه موويان بيت -

به راستى پيوسته روون كړدنه وه و دلنيايى كړدن له سه سر نه و باوهرو مه به سته، چونكه
هه ندى له زانايانى تازه ي ته فسير له وانه ي كه زانيارى تازه سه رسامى كړدوون و دلى
بردوون نه يانه وى نه وهى كه قورنان بو مان باس نه كات له باره ي سوله يمانه وه راهى بكه نه وه
به مه كه جوړى بووه له وهى كه زانايان له ريگاي زانيارى تازه وه هولى بو نه دهن. بينگومان
نه و بوچوون و نه و باوهره شتيكى زور نار هوا و ناراسته و لادانى نه و به هره و موعجيزه ي
سوله يمانه له سروشت و شيوه راسته قينه كه ي خو ي، سه ره نجام و به ره مى تيك شكان و
زياده سه رسامى يه كه هه ندى كه س دوچارى بوون و نه بن به رامبه ر نه م توانين و زانيارى
يه كه مه ي كه ناده مى رى پى بردووه و ده ست كهوتى بووه. بينگومان هه ركس ژيرى
له كار نه كه وتبى و كه ميك تيگه يشتوو بيت له خوايه تى خوا سه رناكاته وه هه رگيز له م جوړه
شتانه، نه زانى كه بو خوا هيچى تى ناچيت به نده يه كه له به نده كانى زانا بكات به نياز و

مەبەستى پەلەمەر و ھەموو گيان لەبەرانى تر، فېرى زمان و گوڤت و گۆى ئەوانى بکات لەلایەنى خۆیەو بە بى تىکۆشان و ھەولنى ئەو بەندەيە. ئایا خوايەك كە ھەموو ئەو پەلەمەر و گيان لەبەرانى دروست کردبى لە ھىچ و گيانى کردبى بە بەريان دا و رىنموني کردبى بۆ ھەموو پىويستى خۆيان و فېرى کردبى كە نياز و مەبەستى خۆيان راگەيەنن لە نىوان خۆيان دا، خوايەك كە ئەوانەى زانا کردبى و فېرى ئەو شتە گزنگانەى کردبى، بۆ ئەبى سەر بکرىتەو و سەر سوپ بىئىنى ئەوئەى بەندەيەكى وەكو سولەيمان فېرى زمان و گوڤت و گۆى ئەوانە بکات؟!

بەھرە و موعجيزەى سولەيمان تەنها ئەو نەبوو كە فېرى زمانى ئەو گيان لەبەرانە كرابوو، بەلكو بەھرەيەكى تری ئەو بوو كە باى بۆ ژىر بار كرابوو كە فەرمانبەر و گوئى رايەل بن بۆى بە وینەى لەشكر و سەربازە ئادەمى يەكانى، ئەو تاقە پەلەمەرەى كە ژىر بار كرابوون بۆى فام و تىگەيشتنى تايبەتى يان پى درا بوو بەرزتر لە رادەى پەلەمەرەى تر. ئەوئەش شتىكى راستە و روون ئەبیتەو لە بەسەرھات و سەرگوزەشتەى ئەو پەپوسلیمانەى كە لەم سورەتەدا دەست نیشانى بۆ ئەكات، كە ئەوئەى ئەو پەلەمەرە كەردى مەگەر ژىر تر و زىرەك ترين ئادەمى بىكات، بىگومان ئەوئەش موعجيزەيەك بوو جياواز لەباوى گيان لەبەران و پەلەمەرەى تر. بەلى شتىكى راستە كە پەلەمەر خوا ھەست و تىگەيشتنىكى تايبەتى پىداو، بەلامناگاتە رادەى زانين و تىگەيشتنى ئادەمى، ھەرئەوئەش شتىكى راستە و ھىچ گومانى تىدا نى يە كە ئەو پەپو سلیمانەى ئەمرو ھەيە رىك و پىك لە جۆرى ئەوئەى كە لەمەوپىش بوو لە چەرخى سولەيمان و پىش تر، ئەوئەتا خوا ئەو جۆرەى دروست كەردو، لەمەر جۆرىك دا خوا شتىكى فەرھەم ھىناو ھۆى پاراستنى ئەو جۆرەى و نەگۆرانی بە شىو و جۆرىكى تر، ھەرگىز لەو نەوع و جۆرى تايبەتى خۆيە ناگۆرپت بە جۆر و نەوعىكى تر، ئەو بەشىكە لە باو و رەوشتى خوا لە دروست كراوكانى دا و بەشىكە لە ياسا و رزىمى گشتى ئەم بوونەمەرە، بەلام بوونى ئەم رەوشتە راستە دامەزراو بەرگرى گۆرانی ئەو باو و رەوشتە ناكات كاتى مەيل و خواھىشى خواى لەسەر بىت. ئەو خوايەى كە ئەم ھەموو باو و رەوشتەى داھىناو لە يەكەم جارەو.

وَحَيْرٌ لِّسَلِيمَانَ جُنُودُهُ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا تَوَّأَ عَلَىٰ وَادِ النَّعْمِ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّعْمُ ادْخُلُوا مَسَكِنَكُم لَّا يُحِطُّ بِكُمْ سَلِيمَانٌ وَجُنُودُهُ، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَنَبَسَرَهُ
صَاحِبًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ

ئینجا با بگه‌رئینهوه بۆ ئەم سەرگوزەشتەیه و بەسەرھاتی سولەیمان (علیە السلام) کە ئەفەرموی: ﴿ وَحَيْرٌ لِّسَلِيمَانَ جُنُودُهُ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ ﴾ کۆکرایسەوه بۆ سولەیمان سەرباز و لەشکرەکانی لە جنۆکە و ئادەمی و پەلەمەر لە ناوچە و ولاتەکانەوه. ئەم کۆمەلە گەورەیه سوپا و لەشکرەکەى سولەیمان بوو کە پێک ھاتبوو لەو سێ جۆرە. ئادەمی جۆریکی ناسراو و زانراو و پێویست نى یە لە بارەیسەوه هیچ بلێن، بەلام پێویستە لەبارەى جنۆکەوه ئەندازەیک بدوین، چونکە لەبارەى ئەمانەوه ئیمە هیچ نازانین جگە لەوہى خوا و پێغەمبەر (ﷺ) بۆى باس کردوین، ئەوەش ئەمەیه:

- ۱- ئەوانە دروست کراون لە گرو بلێسەیه لە ئاگر.
- ۲- ئەوان ئادەمی ئەبیین و ئادەمی ئەوان نابیین، مەگەر خۆیان ببەنە شیوەیەکی ترەوه جگە لەو بارەى کە لەسەری دروست کراون.
- ۳- ئەمانە دوو تاقمن: کافرو موسلمان. کافرەکانیان کە پى یان ئەوترى شەیاتین دەسلاتیان ھەیه بەسەر ئەوەدا نیاز و خەتەرەى خراب بخەنە دلى خەلکی یەوه، بەلام نازانین چۆن ئەیخەن و چۆن ئەکەن؟
- ۴- ئەزانین کە کۆمەل و تاقمی لەمانە خوا ژێر بار و ژێر دەستی کردن بۆ سولەیمان کە نیش و کاری گرنگی بۆ بکەن، وەکو لە سورەتى (سبا) دا بە درێژى باسى ئەفەرموی، ئەمانەى کە لەم سوپا و لەشکرەدا بوون کە لێرەدا باسیان ئەفەرموی لەو تاقم و کۆمەلە ژێر بار کراون.

ئىنجا ئەلەين ئەۋەي كە خوا ژىر دەست و ژىر بارى كرد بۇ سولەيمان كۆمەل و تاقمى بوون لە جنۆكە و كۆمەل و تاقمى بوون لە پەلەۋەر، نەك ھەموو جنۆكە و پەلەۋەر. ھەرچۇنى لەشكر و سەربازەكانى لە ئادەمى كۆمەل و تاقمى بوون نەك ھەموو ئادەمى لەسەر زەۋى دا، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەمەيە كە پادشاھىتى سولەيمان لە فەلەستىن و لوېنان و سورىيە و عىراق و دەۋرۈبەريان تىنەپەپى. ھەرۋەھا بەلگە لەسەر ئەۋە كە ھەموو جنۆكە ژىر بار نەبوو، ئەمەيە كە شەيتان و رۆلە و نەۋەكانى كە لە تىرەي جنۆكەن كارو پىشەيان لە چەرخى سولەيمان دا بەھىز كەردنى كوفرو بى پروايى بوو، نىياز و خەتەرەي خراپيان دەخستە دەروونى خەلكى، دەي ئەگەر ژىر بارو گوى رايەلى سولەيمان بوونايە شتى وايان نەئەكرد، چونكە سولەيمان يەكى بوو لە پىنغەمبەران و بانكى خەلكى بۇ رىڭكاي خوا ئەكرد و لەشكر و سوپاي كۆ ئەكردەۋە بۇ جەنگ و كوشتارى دوزمىنانى خوا. ھەرۋەھا لەبارەي پەلەۋەرىشەۋە ئەگەر ھەموو پەلەۋەر بە ھەموو جۆرەكانى يەۋە مل كەچ و ژىر بار بوونايە بە ئاسانى نەئەگونجا بۇ سولەيمان ئاگادار بوونى بە ئامادە نەبوونى تەنھا پەپو سەلىمانەيەك و نەي ئەفەرموو: ئەۋە چى يە پەپوۋەكە نابىنم؟! كەۋاتە ئەۋەي ديار نەبوو پەپوۋەيەكى تايبەتى بوو، ئەگونجى لەناۋ ھەموو پەپوۋە تەنھا ئەۋ پەپوۋە ژىر بارى بووبى، يان ئەۋ جارە نۆبەي ئامادە بوونى ئەۋ بووبى بۇ ئەۋ لەشكر و كۆمەلە گەۋرەيە، بەراستى بەلگە و نىشانە ھەيە بۇ ئەمە كە مەبەست پەپوۋەيەكى تايبەتى يە، ئەۋەتا ئەۋ پەپوۋە كە سولەيمان ھەۋالى پرسى بە دواي دا گەرا پەپوۋەيەك بوو جياواز لە ھەموو پەپوۋەيەكى تر، بەلكو لە ھەموو پەلەۋەرى تر بە شىۋەي گشتى لە ژىرىي و ھەست و لىزانىنى دا تا رادەيەك ئەۋ كەردەۋانەي ئەۋ پىئى ھەلسا و بەجئى ھىنان مەگەر بە پىاۋى زۆر وريا و زىرەك بەجئى بەھاتايە، ۋەكو بۇمان دەرئەكەۋى لە گىرآنەۋەي بەسەرھاتەكەي دا.

ئەۋ سوپا و لەشكرە گەۋرەيە كۆ كرايەۋە بە جۆرى ھەموۋى يەكى گرت ۋەكو ئەفەرموى:

﴿مَنْ يُرْعَوِ﴾ ئىنجا راگىر كران ھەتا دوا و بەريان يەكى گرت بۇ ئەمەي پرژ و بلاۋ نەبنەۋە و بە رىز و بە رىكى و بە رىژم بېرۇن، ئىنجا بەۋ جۆرە بە رى خران و رۆيشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا نَزَّ عَلَىٰ وَاوِ﴾

۱ هَتَا كَاتِي هَاتِن بَسَسَر شَوِينِيكِ دَا نِهَوْنَدِه مِيروولَهِي زُور بُوو پِنِي نِهَوْتِرَا دَوْلُ و
 شِيوِي مِيروولَه ﴿قَالَتَ نَسَلَةً﴾ لِهَوِيْدَا مِيروولَهِيهَك كِه چَاوَدِيْر و فِهْرْمَانْدِهْر بُوو بَسَسَر نِهَو
 مِيروولَانَهِي كِه پَرِئُو بِلَاو بُوو بُوو نِهَو بُو لِهَو پَر و خُوْرَاك پَهِيْدَا كِرْدِن، نِهَو مِيروولَهِيه بَه
 زِمَانِي خُوِيَان و بِهَو جُوْرَهِي كِه لِه نِيْوَان خُوِيَان دَا يَهَكْتِرِي تِي نِهَكِه يَهِنِن وَتِي بَه مِيروولَهِيه كَانِي
 تَر ﴿يَتَأْتِيهَا النَّسَلُ أَتَخْلُوْا مَسَكِيْكُمْ﴾ نِهِي نِهَو مِيروولَانَهِي وَا ن بَه دِهْرَهَو بَجْنَهَو نَاو جِيْگَا و
 شُوِيْنَه كَانِي خُوْتَان كِه نَارَامِي تِيْدَا نِهَكِرِن، بَه دِهْرَهَو مَهْمِيْنِن ﴿لَا يَحِيْطُ سَنَكُمْ سَلِيْمِيْنُ وَخُوْدُوْرُ وَا مَرْ
 لَآيَشُرُوْرُن﴾ بَا سُوْلَهِيْمَان و لِه شَكْرَه كِهِي زُوْر پِي و پِيْشِيْلَتَان نِهَكِن لِه كَاتِيك دَا هَسْت نَاكِن
 پِيْتَان ﴿نَبَسَّرَ ضَا حَاكِيْمِيْنَ قَوْلَهَا﴾ وَا تَه سُوْلَهِيْمَان تِيْگِه يِيْشْت لِهَو مِيروولَهِيه و بَه هُوِي نِهَو هَوَه
 زِهْرَدَه خَه نَهِي كِرْد بَه پِيْگِه نِيْنَهَو لِه قَسَه كِهِي و وَتَه كِهِي، چُوْنَكِه سَهْرِي سُوْرْمَا لِه تِيْگِه يِيْشْتِن
 و زِيْرِي و وِرْيَايِي يَه كِهِي و رِي بَرْدِنِي بَه بَهْرَهَو هِنْدِي خُوِيَان، بَهْرَا سْتِي شْتِيْكِي زُوْر سَهِيْرَه
 كِه مِيروولَه بَهَو جُوْرَه لِيْزَان و نَاگَادَار و وِرْيَا بِيْت و هَهْرَهَا كِه يِف خُوْش و دَلْخُوْش بُوو
 بَهَو بَهْرَه كِه مَهْرَهِي خُوَا پِنِي دَاوَه، نِهَو هَتَا تِي نِهَكَا ت لِه چِيْپَه و قَسَه و بَاس و مَهْبَه سْتِي نِهَو
 كِيَان لِه بَهْرَه بَجْكَوْلَهِيه، لِه بَهْر نِهَوه دَلِي كِه وَتَه سُوْز و پَهْرُوْش بَهْرَامَبَهْر نِهَو چَاكِه و بَهْرَه
 تَابِيْهَتِي يَه و نَزَا و لَالَهِي كِرْدَه خُوَاي خُوِي كِه يَارْمَهْتِي دِهْر و قَوْل كِيْرِي بِيْت لِه هَهْلَسَانِي بَه
 سُوِيْپَاسِي نِهَو بَهْرَهِيه و بَه جِي هِيْنَانِي كِرْدَه هَوِيهَك كِه هُوِي رَهْزَامَهْنْدِي خُوَايَه، رُوِي كِرْدَه
 خُوَاي خُوِي و ﴿وَقَالَ رَبِّ اَرْزِعْنِيْ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَيْ﴾ وَتِي: پَهْرَهْرَدِگَارَم كُوْم
 كِهْرَهَو بَه هَهْمُوو شْتِيْكِه مَهْرَه و نِهَنْدَامَه كَانِم و هَسْت و زِمَان و دَلْ و دِهْرُوون و نِيْزَا و خَهْتَهْرَه
 و هِيْز و وَزَه و كِرْدَار و وَتَارَم... نِهَمَا نَهْم هَهْمُوو كُوْكَرَهَوه لِه مَهْدَا كِه بَهْمَانَه هَهْمُوو سُوِيْپَاسِي
 چَاكِه و بَهْرَه يَه كِت بَكَهْم كِه رَشْتُووتَه بَسَسَر خُوْم و بَسَسَر دَايِك و بَاوَكَم دَا. لِهْم و شَهِيْهَوه
 و هَر نِهَكِيْرِي كِه تَا چ رَا دِهِيَهَك هَه سْتِي سُوْلَهِيْمَان بَه هِيْز بُووه بَه چَاكِه و بَهْرَهِي خُوَا؟ تَا چ
 رَا دِهِيَهَك دِهْرُوون و وِيْژْدَانِي كِه وَتُووه تَه سُوْز و پَهْرُوْش و لَهْرَه لِه نَاسْتِي چَاكِهِي خُوَا؟

۱ نَاوِي شُوِيْنِيْكِه لِه وِلَاتِي شَام يَان لِه تَانِيْف يَان لِه وِيْپَه پِي يَهْمَن بَه نَاوِيَا نَكِه لِه نَاو عَهْرَهَب دَا و بَاس كِرَاوَه لِه وَتَارَو
 شِيْعِرِيَان دَا و لِه بَهْر مِيروولَه نِهَو نَاوَهِي لِي نِرَاوَه.

﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَلَاحَاتِ رَضْنَهُ﴾ واته کۆم کهرهوه لهمه دا که کارو کردهوه یهکی چاک بکهه که تو پی ئی رازی بیت، سولهیمان که ویستی بهو جوړه سوپاسی خوای خوئی بکات کۆمهکی داوا کرد که بهو جوړه ههلسی به کردهوهی چاک، چونکه نهیزانی که کردهوهی چاک لوتف و فهزلیکه له لایهن خواوه رینک نهخری بو بهنده ﴿وَأَدْخِلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ به بهزهیی خووت بم خه ره ناو بهنده چاکه کانت و بمخه ره ریزی نهوانهوه، نهو پیغه مبهره (ﷺ) نهیزانی که چوونه ریزی بهنده سانحهکان رحمت و بهزهیی یهکه له لایهن خواوه فریای بهنده نهکوهی، له بهر نهوه نزاو لالهی کرد له خوا تا نهو لوتفه ی له گهل بکات، نهو پارِه و لاله ی کرد له کاتیگ دا که پیغه مبهریگ بوو خوا نهو هه موو شته تایبهتی یانه ی پی دابوو، هیچ بی و بی باک نه بوو له بی باکی خواو دهسه لات و توانای بی پرانهوه و بی سنووری، ئینجا ئیمه پیویسته لهم باس و بهسه رهاته دا بیر بکهینهوه و بوهستین له بهردهم دوو شتی سر سوپهینهر و دوو موعجیزه ی گهوره که قورئان نهیخاته بهرچا و نهک ته نیا موعجیزه یهک:

۱- تیگه یشتنی سولهیمان و ناگادار بوونی به قسه و مه بهستی نهو میرووله یه که گهلهکی خوئی بهو جوړه ترساند و وریای کردنهوه بو ئه مه ی دوو چاری بهسه رهاتی خراب نهبن له لایهن سولهیمان و سوپاکه یهوه.

۲- زانین و ناسینی نهو میرووله یه که ئه مه سولهیمان و سوپاکه یهتی.

ئینجا یه کهم هه رچهند شتیکی زور گهوره و گرنکه، به لام زور جیگای سر سوپرمان نی یه، چونکه سولهیمان (علیه السلام) یه کیکه له پیغه مبهران و باوی خوایش وایه که له سر دهستی پیغه مبهران دا نهو جوړه شتانه دهر نه خات که پی یان نهوتری: موعجیزه، پیغه مبهریتی به بی نهو جوړه شتانه نه بووه و ناگونجیت، که واته کاری نهو ناسانه و نزیکه له دهر وونی خه لک دا، به لام دووه ئیجگار هوی سر سوپرمانه. به لئی نه گونجی که میرووله و هه ر گیان له بهریکی تر هه ست بکات که نهوه کۆمه ل و خه لکیکی زورن، نه گه ر خوئیانی لی لا

نەدەن پېشىل ئەبن و بەھۇي ئەو ھەستەو بە راکەن و خۇيان قوتار بەکن، شتى وا ئەگۈنجى
 و جىنگاي سەرلى کردنەو نى يە، چونکە خوا ھەموو گيان لەبەرىكى رىنمۈونى کردووە بۇ
 ھۇي ژيان و بەرژەو ھەندى خۇي، بەلام مىروولەيەك بزانى کہ ئەو کۆمەلە سولەيمان و
 سوپاکەيەتى، بەراستى ئەو شتىكى کەس نەديووہ و زۆر ھۇي سەرسوپرمانە و ئەبى مەردوم
 تەمى و عىبەرەتى لى وەرگىرى و باوہېرى بەھىز بېى بە دەسلەت و لىزانى و کاردرۈستى خۋاي
 پەرۋەردگار، ھەرکەس ژىرىى ناتەواوہ و بەھۇي ئەوہوہ خوا نەخواستە باوہېرى نى يە يان
 باوہېرى بى ھىز و لاوازە بەم ھەوال و بەسەرھاتە، ئەو کەسە ئەگەر بېرى بکاتەوہ لە شىوہى
 گوزەرانى مىروولە و ھەلسانى بە ھەندى کردەوہى ناشکراى سەر سوپرەينەر و بەرپوہەبردنى
 کاروبارى بە ئەو پەرى وردى و رژىمى تىرو تەواوہ، ھەرکەس بەچاوى ژىرىى سەرنجىكى ئەو
 شتە ناشکرايانەى بدا بىگومان باوہېرى بەھىز ئەبى و ھىچ گومان و دوو دلى نامىنى، بۇ
 وىنە: بە رژىم و ياسايەكى رىک و پىک ئەگەرى و ھات و چۆ ئەکات بۇ پىک ھىنانى خۇراک و
 ھۇي ژيانى، ئەو خۇراکەى کە پەيدای ئەکەن کۆى ئەکەنەوہ و خەرمانى ئەکەن لە خانوو و
 جى و شوينى تايبەتى ديارىى کراوى خۇيان لە پاش وشک کردنەوہى، ئەگەر تەرى و بارانى
 لى بکەوى بە جارى بە کۆمەل ئەکەونە ھات و چۆ لەو شوينەدا ئەيگۈيزنەوہ بۇ دەرەوہ و
 ئەيخەنە بەر خۆرەتاو تا بە جوانى وشک ئەبىتەوہ و ئىنجا ئەيىبەنەوہ بۇ جىنگاي تايبەتى
 خۇي، ئىنجا لەپاش وشک کردنەوہى ئەيکەن بە برويش و ەمارى ئەکەن، چونکە بە ساغى
 کرم و سوس تى ئەدات، بەلام بە برويشى باشتەر ئەمىنيتەوہ و نامادە ترىشە بۇ خواردنى
 خۇيان، ئەو خانوو و شارانەى کە درۈستى ئەکەن زۆر بە جۇرىكى لىزانى و ژىرانەن، بەم
 رەنگە کون ئەکاتە زەوى و قول بۆى دانەچى و ئەچىتە خوارەوہ و ئىنجا لەناو سكى زەوى دا
 چەپەک لى ئەدات بەم لاو ئەو لادا و ئىنجا بەرز ئەبىتەوہ و لە بەرزەوہ خانوو درۈست ئەکات،
 خان لەسەر خان و پريان ئەکات لە خۇراک بۇ ماوہى زستان و ئەو کاتانەى کە رىنگاي دەر و
 دەشتيان نى يە، بەو جۆرە ەمار و خانووہ کانىشيان ئەپارىزن لەوہى ناو و تەرىى کار بکاتە
 سەر خۇيان و خۇراکەکەيان.

وَتَقَعَّدَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْفٰكِيَيْنِ ﴿٢٠﴾ لِأَعْدِيَّتِهِ، عَدَابًا
 شَدِيدًا أَوْ لِأَذْبَحَتَهُ أَوْ لِأَيَّتِي بِسُلْطَنِ مَبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ
 تُحِطُ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُكُمْ وَأُنْتِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهَآءَ عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهُمَا وَقَوْمَهُمَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
 أَعْمٰلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

نينجا ديقه سر باسی به سرهاتی سولهیمان له گهال په پووه که ی و پادشای شاری (سبا)
 دا، نه فرموی: ﴿وَتَقَعَّدَ الظَّيْرَ﴾ سولهیمان کومه لی په له وهری پشکنی و به چاوی کردن تا
 بزانی کام ناماده و دیاره و کام دیار نی یه؟ نیتر نوم پشکنین و بهرچاو کردنه تنیا له بهر
 په پوو بووی و بهدوای نهردا گهرا بیت له بهر نهوه نیشیکی تایبته ی بوو پی و هکو هندی
 نه لنین، یان هر به پی باوی پادشا و کار به ده ستانه که نه بی پیرسنه وه له سرریاز و ژیر
 ده ستیان، له بهر هر مه به ستی بووی سرنجی داو په پووی نه بینی و ﴿تَقَالَ﴾ به هوی
 نه وه فرموی: ﴿مَا لِي لَا أَرَى الْهُدْهُدَ﴾ نایا نه وه چی یه بو من په پوو نایینم؟ او
 دهر نه که وی له یه کهم جاروه لای و ابو که له وی یه و شتی هیه بهرگری نه کات له بینینی،
 له بهر نه وه پرسیاری پینشو و نم پرسیاره ی کرد که نایا راسته له وی نی یه، فرموی: ﴿أَمْ
 كَانَ مِنَ الْفٰكِيَيْنِ﴾^۱ نه خیر، نایا یه کی بووه له وانه که ناماده نه بوون و لیره نین؟ روون
 بووه که ناماده نی یه و له وی نی یه، له پرسیاره که وه دهر کهوت بو ه مووان که به بی

^۱ په پی ته فسیره که وشه (م) منقطه بیه، که واته نه مهش پرسیاریکی تری سر به خوی و زودی له سر نه رایه یه،
 درسته متصله ش بیت، نه و کاته هاوتایه بو رسته ی پینشو، به هر دو کیانه وه یه ک پرسیارن.

که بوی روون بووهوه به باشی گوئی بؤ نهگری، دهستی کرد به گپرانهوهی هوالهکه به
دریژی...

هوالی نهو ولاتهی پی گه یاند لهبارهی دنیا و بیر و باوهریانهوه، لهبارهی دنیاوه وتی:

۱- ﴿وَبَدَتْ أَمْرًا تَمَلِكُهُمْ﴾ بهراستی بؤم دهرکوت که نافرتهتیک پادشایی و حوکمرانی

دانیشتوانی نهو ولاتهیه، واته بهلقیس که کچی پادشا بوو له پیش خویره.

۲- ﴿وَأَوْتَيْتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له ههموو شتی پیی درابوو، له دارایی و سامان و دهسهلات و

سوپا و چهک و مهرشتی تر که پادشایان پیویستیان پیی ههبو لهو چهرخ و

سهردهمهدا.

۳- ﴿وَمَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ بؤ نهو نافرته ههیه تهختیکی گهوره که لهسهری دانیشتی، واته

تهختی پادشایان که نهپرازیتهوه به ئالتوون و زیوو و گهوههر و نهو ههموو شته

بهنرخانه، که نهوهیش نیشانهیه لهسهر بهرزی نهو پادشایه و فراوانی هیزو

دهسهلاتی، لهبارهی دنیاوه پادشایهکی ئاویان بووه.

لهبارهی بیرو باوهپروه بهم جوژه بوون که وتی: ﴿وَبَدَتْهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

بؤم دهرکوت و زانیم که نهو نافرته و گهلهکی سوجهه ئهبن بؤ خوور و له پهراستی. خوا

تیپهر نهکن بؤ پهراستی خوور، ﴿رَبِّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَانُهُمْ﴾ واته هوی نهو پهراستنه

نارهوایهش نهویه که شهیتان کردهوه خراپهکانی نهوانهی جوان و شیرین کردووه بویان و

رازاندوویهتی یهوه له پیش چاویان ﴿صَدَّمُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ بههوی نهوهوه بهرگری کردوون له

رنگای راست، که رنگای خواپهراستی یه به تاك و تهنیا ﴿هُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ کهواته نهوانه

رنگایان ناکهوی لهو رنگا راسته و نایدهنه بهر،

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَلْبِي هَكَذَا فَأَلْفَعَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظَرَ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو

إِنِّي أَلْقَىٰ إِلَيْكَ كِتَابًا كَرِيمًا ﴿٢٩﴾

﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾^۱ واته بهرگری کردن له رنگای راست بؤ
نهمی سوجه نهن بؤ خوابه که شتی پوشیوه و شاروه له ناسمانهکان و زهوی
داده نهخات و ناشکرای نهکات، نیت نهو شاروه باران بیت له ناسمانهوه و هر شتی که له
زهوی نهرویت یان هر نهینی و شتیکی غهیبی تر، ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ نهزانی و
ناگاداره به هر شتی و هر نیاز و کردهوهیه که نیهوه نهیشارنهوه، هر شتی که دهری
نهبن و ناشکرای نهکن، نهو پهپوهه تا نهم کاتهش له دیمهنو شیوهی تاوانباردایه که
هینشتا پادشا بریاری تهواری نهداوه لهباریهوه، جا لهبر نهوه دوایی ههوالهکه نههینی به
دهست نیشان کردنی بؤ نهو خوابه که پهروهردگاری ههمووانه و خاوهنی تهخت و
سهلتهنتی هر بهرز و هره گهورهیه، که هیچ تهخت و بهختیکی تر بهراورد ناگری لهگهلی
دا و چاوندات له ناستی، نهو دهست نیشان کردنهشی کرد تا پادشا زیاتر و باشر سر
شؤر بکات لهبهردم گهورهیی خوادا وتی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾^۲ خوابه که
ناوی(الله) به هیچ خوابهکی تر نی به جگه له نهو خوابه، خاوهن و پهروهردگاری عهرشی
گهورهیه. نینجا با هندی بیر بکهینهوه لهو پهپوهه زیرهکه تیگهیشتوهه نیمانداره، که چنده
به لیزانی یهوه نهو ههوالهی گه یاند، چنده وریا و شارهزا بوو، نهوه تا زانی که نهو نافرته

^۱ به پئی تهفسیره که ﴿الایسجدوا﴾ (مفعول له) ه، (ان) ناسیبهیه (لا) زیاد نی به، به چنده جزئیکی تریش إعارب کراوه
که مه بست له ههمو ههریه که، به لام جزئی تهفسیره کم بهلاوه بههیزه.

^۲ وشه(عرش) له زمانی عهره ب دا بریتی به له تهختی که رازاوه تهوه بؤ پادشا لهسهری دلنیشی، له زمانی شرع دا
بریتی به له دروست کراویکی خوا له نفوری ههمو ناسمانهکانهوه، بریاری ههمو شتی لهوی دهرنهچی.

پادشایه، ئەو گەلە ژۆر دەست و رایەتن بۆی، ئەوانە روژ پەرستن، ئەیزانی کە سوچدە ئەبێ تەنیا بۆ خوا بیری، ئەو خوایەیی کە ئەو چەند سیفەت و نیشانە گرنگەیی بۆ باس کرد، کە مەگەر پیاوی زۆر ژیری خواناس بەباشی ئەوە بزانی! بەراستی گومان وایە کە هیچ پەپوویەکی تر لەو پلە و رادەدا نی یە. بەلکو ئەو پەپوویەکی تایبەتی بووبی کە خوای گەورە فرامەمی هینابی بۆ سولەیمان پینگەمبەر (ﷺ) بە جوړیکی کەس نەدیوو پینچەوانەیی باو. ئەو بەو جوړە هەو هەوالە گرنگەیی دا، بەلام سولەیمان پینگەمبەری پادشا (علیه السلام) بەو هیچ باری نەگۆرا و پەلەیی نەکرد لەباوەر پی کردن و نە لە بە درۆ خستنەوەدا، بەلکو ﴿قَالَ﴾ فەرمووی بە پەپووەکە: ﴿سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بێگومان بێر ئەکەینەو و بەراوردی ئەکەین تا بزانی نایا راستت کردوو لەو هەوالەدا یان درۆت کردوو و لە کۆمەلای درۆزنانی؟! بێر کردنەوش بەمە بوو کە نووسراویکی نووسی بۆیان و فەرموی بە پەپووەکە: ﴿أَذْهَبَ بِكَتَلِي هَذَا فَأَلْفَهُ إِلَيْهِمْ﴾ ئەم نامە و نووسراوی منە بەرە بۆیان و ئینجا فریای دە لایان و ﴿إِلَيْهِمْ ثُمَّ نَزَلَ عَنْهُمْ﴾ لەپاشان خۆت کە نارده لی یان و خۆت داشارە لە نزیکیانەو و ﴿فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئینجا تیفکرە بزانه لەناو یەک دا چی دەلین و وت و ویز و وەلامیان چۆنە و کامیە؟ پەپوو هەلسا بەو فرمانەیی پیی سپیڤرا بوو، نامە و نووسراوەکەیی گەیانده شوینی خوئی، ئینجا پادشا کاتی نامەکەیی بینی سەری سوپما و ویستی لەوبارەییەو راویژ بکات لەگەل پیاو ماقولانی گەلەکەیی دا بەم جوړەیی کە ئەفەرموی: ﴿قَالَتْ﴾ پادشا بەلقیس وتی پی یان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو﴾ ئەی کۆمەلای تایبەتی و پیاو ماقولان ﴿يَا أَيُّهَا الْقِيَامُ﴾ بەراستی من نامە و نووسراویکی بەریزم بۆ خراوە و پیم گەییەندراو!! دیمەن و روالەتی وتە و رستەکەیی وا پیشان ئەدات کە نەیزانیووە کئی ئەو نامە و نووسراوەیی بۆ خستوو و چۆن پیی گەییەندراو؟ ئەگەر بیزانیایە پەپوو بۆی بردوو وەکو هەندی لە تەفسیرەکان ئەلین ئەو کاتە ئەویشی باس ئەکرد و ئەو هەوالەیشی پی ئەدان، چونکە ئەو شتیکی نایابی کەس نەدیوو و جینگای سەرسوڤمانە. نامەکەیی بە ریزدار ناوبرد لەبەر ئەو مۆر کرابوو، یان بەمۆی ئەو لەلایەن پادشایەکی گەورە هاتبوو، یان لەبەر ئەو مەبەست و ناوەرۆکەکەیی گرنگ بوو، شیوەی نووسراوە کە هیز و بەرزی و بلندی ئەگەیاندا. ئەو هەوالەیی پیدان و ئینجا رایگەیاندا کە لە کیۆه بۆی هاتوو؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا

الْمَلَأُوا أَفْئُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾

وتى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَفْئُونِي فِي أَمْرِي﴾ به پرستی نامه که له سوله یمانه وه هاتوره و ﴿وَأَتُونِي﴾ به پرستی مه بهست و ناوه پرۆکی شه و نامه یهش شه مه یه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ به ناوی خوای به خشنده و میهره بان، سرکیشی مه کن و یاخی مه بن لیم و وهن بۆلام به موسلمانان و مل که چی بۆ خوا. به پرستی نووسراوه که نیجگار نایابه، روون و رهوان و کورت و سووک و ئاسان، بی پنج و په ناو شه پهری هیزو بلندیش شه نوینی، دهست پی شه کات به ناوی خوا و له پاشان ته نها مه بهستی داوا شه کات: یاخی مه بن له نیرهری شه نامه یه و بین بۆلای به مل که چی و گوئی رایه لی بۆ خویه که به ناوی شه وه وه بانگیان شه کات و قسه یان له گهل شه کات، له شوین کهوتنی ههراو و ئاره زووی نهفس بهرگری یان شه کات و پیویستی شوین کهوتنی حق و راستی، که شه وهش کورته و پالفتهی هوی هه مو پیت و فه ریکه له ههردوو جیهان دا، بیجگه له وه له یه کهم جاره وه خویه تی خوا و تاک و ته نیایی و دهسه لات و توانا و بهزه یی زۆر و فراوانی خوا نیشان شه دات. به و جوړه شه هه واله ی پی گه یاندن، نیجا داوای راویژی لی کردن و رایگه یاند که هیچ بریاری نادا به بی رهزانه ندی شه وان و بریاری شه وان، ﴿قَالَتْ﴾ وتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَفْئُونِي فِي أَمْرِي﴾ شهی کۆمه له تایبه تی یه که دهست نیشانم بۆ بکن و رای خوتانم پی بگه یهن و بیلین لهم کاره دا و چی شه لین له بابته شه نووسراوه؟! پرستان پی شه کهم و راتان لی وه شه گرم ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونَ﴾ چونکه من له مه و بهر باوم وا بووه بریار دهر نه بووم له خۆمه وه و هیچ کاریکم نه بریوه ته وه به ته نیا، ههتا ئیوه ناماده بوون و به دیاره وه بوون، لهم کارهش دا به بی ئیوه هیچ بریاری نادم. ئاشکرایه که هه له یه کهم جاره وه کاری کرد له دهر وونی پادشادا و گرتی و شه وهی له دلی دا بوو گه یاندی به کۆمه له که، شه وه بوو وتی نامه و نووسراویکی به ریزم بۆ هاتوره، ههروه ها ئاشکرایه که نه یه و یست جهنگ و بهر بهر هکانی بکات له گهل سوله یمان دا، به لام بی پنج و په نا شته که ی نه شهوت و دانی پیا نه نه نا، به لکو به و شیوه یه گه یاندی و خسته ی راویژ و پرس و را، شه کۆمه لهش به پی پی باوی دهست و پی پی و شه وان ه ی نزیکن له پادشا و کار به دهستانه وه هیز و توانا و ناماده یی خویانیان دهر بری بۆ گوئی رایه لی و بهر بهر هکانی و جهنگ له گهل هه رکهس پادشا فه رمان بدات،

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا بِأَبْنِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ آتِنَنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَانُكُمْ

لهبر نهوه وهلامی دا ﴿قَالَ﴾ وتیان: ﴿نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَبْنِ شَدِيدٍ﴾ نیمه خاوهنی هیزین، به لش و به ژماره و به چک و خاوهنی نازایی و چالاکمی یهکی بهتینین و له جهنگ دا خوگر و دامهزراوین. بهو جوړه نامادهیی خوئیانیان دهربری، بهلام راو بریاریان دایه دهستی پادشا و وتیان: ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ کاروبار به دهستی خوته و حواله کراوه بو لای خوټ: ﴿فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ کهواته سهرنج بده و بیر بکهرهوه نایا فرمان به چی نهدهیت؟! واته خوټ چیت بهلاوه باشه وای بکه، جهنگ نهکهیت یان ناشتی؟ بیکه و نیمه گوی رایهلین. نافرهتهکه به راستی ژیر و دانا و دلسوز بوو بو ولاتهکهی لهبر نهوه باری ناشتی هلبژارد، چونکه بیگومان تا بگونجی و دهست بدات نهبی رینگای ناشتی بدریته بهر و نهبی له پیشموره چهکی نهرم و نیانی بهکار بهینری، نهگهر چاره نهما نهو کاته چهکی هیز بهکار بهینری، جا لهبر نهوه دهست نیشانی کرد بو یان بو زیان و سهرهنجامی خراپی جهنگ و کوشتار، بهم رهنکه:

﴿قَالَتْ﴾ وتسی: ﴿إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً﴾ بیگومان پادشایان هرکات به زور و داگیر کردن چوونه شارنکهوه ویران و بهربادی نهکن و بهرزتر و دهسهلات دارهکانی دانیشتوانی نهگپن به پهست تر و ریسوا ترینی همووان، واته هرچهند نیوه خوټان به بههیز و به دهسهلات دابننن، بهلام جهنگ و نارژاوه بهسهریه و به نوبهیه هرچارهی یهکی نهبیاتمهوه، دهی کهواته نهگهر جهنگ و کوشتارتان کرد لهوانهیه ژیر بکمون

و نهو کاته به سهر و مالهوه تیا نهچن، نینجا دووباره‌ی کردهوه و دنیایی کرد له‌سهر نهوه
 که کار و پیشه‌ی زورداران نه‌ویه که باس کرا، وتی: ﴿وَكَذَلِكَ بَعَلُّونَ﴾ واته پادشا و
 زورداران کاتی سرکه‌وتن و زال بوون بهو جوړه نه‌کن که وتمان، خوئی که پادشا بوو
 شاره‌زای سروشت و ره‌وشتی پادشایان بوو، شته‌کش هه‌روا بینراوه، که‌واته با ریگای
 دوژمنایه‌تی نه‌داته بهر و توند و تیژی به‌کار نه‌هینی، به‌لکو له ریگای ناشتی و دوستایه‌تی
 یه‌وه هه‌ول بدات، بیگومان دیاره دیاری دل نهرم نه‌کات و دؤستی و خوشه‌ویستی نیشان
 نه‌دات له‌وانه‌یه ببیته هوی به‌رگری کوشتار و دوژمنایه‌تی، له‌بهر نه‌وه وتی: ﴿وَإِنَّ مَرِيئَةَ
 إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّتِهِ﴾ من به‌راستی فروستاده نه‌نیرم بؤلایان به دیاری یه‌کی گرنه‌گه‌وه ﴿فَسَاظِرَةً لِّمَنْ يَّرْجِعُ
 أَلَمْ نَرْسَلْ﴾ نینجا چاوه‌روانی نه‌کم نیرراوه‌کان به‌چی یه‌وه نه‌گه‌رینه‌وه؟ واته ده با بزاین
 دیاری یه‌که وهرنه‌گریت یان نه؟ مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو - وه‌کو نه‌یش‌گنیرنه‌وه لی یه‌وه - نه‌گه‌ر
 پادشایه‌کی دنیایی بیټ نه‌وا وه‌ری نه‌گری و رازی نه‌بیټ پنی نه‌و کاته بهو جوړه
 نه‌جولیته‌وه له‌گه‌لی، نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریش بیټ نه‌وا گوئی له سامان و مال نی یه و وه‌ری
 ناگری و رازی نابی به باوه‌ره‌ینان و شوین که‌وتنی نایینه‌که‌ی نه‌بیټ. فروستاده‌ی نارد به
 دیاری گه‌وره و گرنگی خو‌یه‌وه ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ﴾ نینجا کاتی چوو بؤلای سوله‌یمان ﴿قَالَ﴾
 سوله‌یمان وتی: ﴿أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ﴾ نایا نیوه چاکه و پیاوه‌تیم له‌گه‌ل نه‌کن و یارمه‌تیم نه‌دهن به
 دارایی و سامان؟! واته بیزارم له کرده‌وه‌که‌تان نه‌نه‌بوو شتی واتان بگردایه و من نه‌وه
 وهرناگرم و پیوستیم پنی نی یه ﴿فَمَا آتَيْنَاهُ اللَّهُ خَبَرًا مِّنْآءَآتِكُمْ﴾ چونکه نه‌وه‌ی خوا پنی داوم
 چاکتره له‌وه‌ی داویه‌تی به نیوه، که‌واته من بهو دیاری نیوه که‌یف خوش و شادمان نابم،

﴿بَلْ أَنتُمْ بِرَبِّكُم مِّنْغُرُونَ﴾ بەلکو ئیوہ کیف خوۆش و شادمان ئەبن بە دیاریی یەکەتان، بەلی، ماڤی خوۆی بوو بەو جوۆرەیی فەرموو، چونکە:

- ١- مەسەلە ماڤ و شت و مەکی بی نرخی ئەم جیھانە نەبوو، بەلکو مەسەلەیی ئایین و باوەڕ بوو کە هیچ شتی تر هاوتای ناکات و ناگووێتەوہ بە هیچ شتیکی تر.
- ٢- ئەوہی خوا پیئی دابوو بریتی بوو لە پیغەمبەریتی و زانین، کە دارایی و سامان بە هیچ رەنگ چاوندات لە ناستی.
- ٣- ئەو جنۆکە و شەیاتین و باو پەلەوهری بوو ژیر بار کرابوو، کەواتە ئەو دیاریی ئەوانە ھەرچەند گەورە و گەرنگ بووی چ نرخیکی ھەیە بوو ئەو پیغەمبەرە پادشا(علیە السلام)! لەبەر ئەوہ دیاریی یەکەیی وەرئەگرت.

ئینجا پاش دەربرینی بیزاری و تەشەر لی یان ئەم ھەرەشە سامناکەیی ئاراستە کردن: فەرموی: ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ﴾ بگەرێزەوہ بۆلایان بە دیاریی یەکەیانەوہ و چاوەڕوانی دوا روژ و چارەنووسیکی سامناک بکەن، ﴿فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ ئینجا سویند بەخوا دین بۆیان و ئەدەین بەسەریان دا بە لەشکر و سوپا و سەربازانی کە بە هیچ رەنگ توانای ئەوہیان نی یە بە بەرگری یان و دەسەلاتیان نی یە بەسەر بەرپەرەکانی لەگەڵیان، سویند بەخوا دەریان ئەکەین لەشارو ولاتەکیان بە زەلیلی و ژیر دەستی لە کاتیک دا کە ریسوا و بی ئاپروو و سەرشوێر و شکینراو ئەبن. ئینجا سولەیمان(علیە السلام) لای وابوو کە ئەم وەلامە کارەکە دوایی پی ئەھیننی و پادشای(سبا) گوئی رایەل ئەبی بۆ بانگ و بانگەوازەکەیی، چونکە لە دەم و دوامانی یەوہ دەرکەوت کە جەنگ ناکات و ناشتی ئەوی بە نیشانەیی ریز گرتنی نامەکە و ناردنی فروستادە و دیاریی، کارەکش بەو جوۆرە دەرچوو کە سولەیمان ھەستی کرد، قورئان باسی ئەوہ ئەکات کە نیراوەکەیی پادشا چون گەراپەرە و چی یان پی و ت؟ ئەویش بریاری چی دا؟! بەلام لە شیوہی گیرانەوہی باسەکەوہ وەرئەگرت کە دیت بۆ خزمەتی سولەیمان و سولەیمانیش ئەوہ ئەزانی و ئەیەوی پیش ئەوہ بگاتە بەرەوہ تەختە گەرنگە شاھی یەکەیی بیینی! و باوەڕ وایە مەبەستیشی ئەوہ بووی کە پادشا و گەلەکەیی ئەو موعجیزە گەورەیی بیینن و بەھۆی ئەوہوہ باوەڕ بەینن بەخوا و مل کە چ بین بۆ ئایینەکەیی،

قَالَ تَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِي بَعْرِيهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوهُ مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفْرِيْتُ مَنِ الْغَيْنَ أَنَا أَيُّكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا أَيُّكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ

إِلَيْكَ طَرْفُكَ

جا لهبر نهوه ﴿قَالَ﴾ سولهيمان فرموى: ﴿تَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ نهى كۆملى پياو ماقول و له شكره تايبهتى يهكان: ﴿أَيُّكُمْ يَأْتِي بَعْرِيهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوهُ مُسْلِمِينَ﴾ كام له نيوه تهختهكيم بؤ نههينى پيش نهوى نهوانه بگنه بهروه و بين بؤلام به گوى رايهلى و مل كه چى؟ ﴿قَالَ عَفْرِيْتُ مَنِ الْغَيْنَ أَنَا أَيُّكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾ ديوئكى ناهه موار و يهكيكى گهروهى بههيز له جنوكهكان وتى: من بؤت نههينم پيش نهوى تو ههلسى له نهنجووهنى دادگا و حوكمرانيت ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ﴾ بينگومان من توانا و بههيزم بهسهر هينان و ههگرتنى دا و نههينم و پاريزگارى نهكهم و نايهلم هيچى لى زا به بى و هيچى بهسهر بيت. سولهيمان (عليه السلام) ماوهكهى به دريژ دانا و زووتر و چهسپان ترى لهوه نهويست ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ﴾ نهوى بهشى له زانينى كتيبى لايو وتى: ﴿أَنَا أَيُّكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ من بؤت نههينم پيش نهوى چاو بنى به يهك دا و چاو بنوقينى، واته نهگهر چاوت كراوه بيت و بهوى بينوقينى پيش نههوى پيلوت بگهرتتهوه بؤلات و بينوقينى من بؤت نههينم و نامادهى نهكهم!! قورئان ناوى نهو كهسهى نهبردوه، ههروهها نهو كتيببهش روون نى به بؤمان چى يه، نهوى نيمه وهى گرين و تنى بگهين نههيه كهسينكى نيماندار كه پهيوهندى به خواوه ههيه لهلايهن خواوه شتيكى پى دراوه كه هيچ شتى بهرگرى ناكات و ياخى نابى لى ي، يهكسانه لهبهردهمى دا شتى دوور و نزيك، بوون و نهبوونى بهرگر و بهرههست، نهه نهاندازه بههوپهري نهويه كه نيمه بتوانين بيلين به بى ترس و سهر لى كردنهوه، و به بى نههوى بكهوينه شوين شتى پرو پوچ و نهفسانه. بينگومان له كتيببهكانى تهفسيردا لهبارهى نهو كتيببه و نهو كهسهوه چهند شتيك وتراوه، بهلام هيچ كام لهوانه

جینگای یه قین و باوه‌ری راسته‌قینه نین، که‌واته پی‌ویست نی یه خو‌مانی پی‌وه خه‌ریک بکه‌ین،
 ئەم کاره ئاساتره له‌وهی ئەوه‌نده قول بۆی داچین، به‌راستی جینگای سه‌ری لی کردنه‌وه نی یه
 کاتی به دوور بینی واقع سه‌رنجی بده‌ین، چونکه چەند شتی نه‌ینی هه‌بوو له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا
 به‌ دلی که‌س دا گوزه‌ری نه‌ئه‌کرد و که‌چی به‌دی هاتن و به‌چا‌و‌یش بینران، چەند شتی
 نه‌ینی ته‌ریش هه‌یه که‌ ئیمه‌ هیچی لی نازانین و بی ناگاین لی یان و چەند هیز هه‌یه له‌م
 بوونه‌وه‌ره‌دا که‌ به‌کارمان نه‌هینان، له‌ ده‌روونی ئەم ئاده‌می یه‌دا چەند شتی نه‌ینی هه‌یه و
 چەند هیز و وزه‌ی گرنگ هه‌ن و هینشتا ریمان پی نه‌بردون و به‌ پیچه‌وانه‌ی باو و زانینی
 ئیمه‌ن، هه‌رکات خوا بیه‌وی رینموونی بکات بۆ هه‌رکام له‌وانه و له‌سه‌ر ده‌ستی دا به‌دی هینا
 ئەو کاته شتیکی که‌س نه‌دیوو به‌دی دیت و به‌ موعجیزه‌ سه‌یر نه‌کرین و خه‌لکی له‌ ئاستی
 سه‌رسام و سه‌رگه‌ردان ئەبن، ئەو که‌سه‌ی که‌ خوا ئەو به‌شه زانینه‌ی پی دابوو به‌هۆی ئەو
 زانینه‌ نه‌فسی ئاماده‌ بوو بۆ ئەمه‌ی ری بیات به‌ هه‌ندی شتی نه‌ینی و به‌شی له‌ هیزی ئەم
 بوونه‌وه‌ره‌ که‌ ئەو کاره گرنگه‌ی پی فه‌راهه‌م هینا، چونکه ئەو به‌شه زانینه‌ دلی به‌ستنه‌وه به
 خواوه به‌ جو‌ری ئاماده‌ی کرد بۆ وه‌رگرتن و به‌کار هینانی ئەو هیزو نه‌ینی یه‌ی که‌ پی‌ی دا.
 هه‌ندی له‌ زانایانی ته‌فسیر نه‌لین: ئەو که‌سه سوله‌یمان بووه، به‌لام به‌راستی دل به‌م رایه
 ئارام نی یه، چونکه ئەگه‌ر ئەو بوایه به‌ ریکی ناوی ئەبرد و نه‌ی ئەشارده‌وه، چونکه باسه‌که
 باسی ئەوه، هه‌روه‌ک بۆ شته‌ تایبه‌تی یه‌کانی تر ناوی برد، هه‌روه‌ها بۆ ئەمیش به‌ریکی ناوی
 ئەبرد و هیچ هۆیه‌ک نی یه‌ بۆ شارده‌وه‌ی ناوه‌که‌ی. هه‌ندی تر له‌ زانایان نه‌فه‌رمون: ئەو
 که‌سه ئاسه‌فی کو‌ری به‌رخیا بووه که‌ نامۆزای سوله‌یمان بووه، ئیسمی ئەعظه‌می خوای
 ئەزانی و به‌هۆی ئەوه‌وه ئەو کاره گرنگه‌ی کرد، به‌لام به‌لگه‌و نیشانه‌ نی یه‌ له‌سه‌ر ئەو
 رایه‌ش. به‌هه‌ر جو‌ر و به‌هه‌ر که‌س کرا ئەو ته‌خته شایی یه‌ چەنده دوور بو، وه‌کو نه‌لین:
 ئەوه‌په‌ری راده به‌ توندی و به‌هیز دامه‌زرا بوو له‌ شوینی خو‌ی دا و قایم کرابوو، ئەو ته‌خته
 که‌وره‌یه له‌و ماوه زۆر کو‌رت‌ه‌دا حازر بوو و ئاماده‌ کرا له‌به‌رده‌م سوله‌یمان دا،

فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ، قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشَكَرْتُ أَمْ أَكْفَرْتُمْ مَنِ الشُّكْرُ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿١٧٣﴾

﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ، قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ نینجا کاتی سولهیمان تهخته که ی بینی به حازر و ناماده یی له لای دا وتی: نهه له فزل و لوتفی پهروردگار مهروهیه، ﴿سَبَّحْتَ بِشُكْرِكَ أَمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ بؤ نهوهی تاقیم بکاتمه ئایا سوپاسی نهکهم و چاوله بهرم، بهم رهنگه تنها له خوایهوه بناسم و هه نسیم به مانی نهو چاکه یه، یان دانی پیندا نانیم و چاو له بهر نابم و هه لئاسم به مانی؟! فراهه م هاتنی نهو کاره گهوره و زور گرنگه دل و دهرونی سولهیمانی هینایه سوژ و پهروش و سه رسامی کرد، ههستی کرد که نهو چاکه و بههریه تاقی کرد نهوه یه کی زور گهوره و بهتینه، پیویستی ههیه به بیداری یهک و وریایی یهکی بههیز تا لهو تاقی کرد نهوه دا دهرچیت، پیویستی ههیه به کومهکی له لایه ن خواوه بؤ نهوه یی هیز و توانای ببی لهم تاقی کرد نهوه دا، پیویستی ههیه بؤ نهوه یی نهو بههره و چاکه یه بناسیت و ههست بکات به لوتف و فزلی خاوه ن چاکه و بههره که، تا نهویش چاودیری بکات و کاروباری بگریته دهست و بهره لای نهکات و نهیخاته ژیر نارمزوی نهفس، خواناس و خوا نهناس نا بهو جوړه جیاوازن له یهکتر، خواناس تا چاکه و بههره پرژیت بهسهری دا چاو له بهر تر نه بیت و سهری بهنده یی باشتهر دانه خات بؤ خوی خوی، به لام خوا نهناس تا بیت بهره لای تر نه بیت و کهشخه و شانازی و لوت بهرزی بهتین تر و بههیزتر نه بیت! بیگومان خوا پیویستی بهه یچ کهس و به سوپاسی ه یچ کهس نی یه، کهواته هه رکهس سوپاس و چاوله بهری ببی بؤ خوی نه یکات، هه رکهس وانه ببی خوی زیان نهکات، وهکو سولهیمان نهفرموی: ﴿مَنْ شُكِرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ هه رکهس سوپاسی نهکات نهوه تنها بؤ خوی نه یکات و سوود و بهره می نهو سوپاسیه یی بؤ خوی نهگه ریتهوه، چونکه بههوی نهو سوپاسه وه چاکه و بههره که ی بهردهوام پتر نه ببی و هه لئاستیت به مانی بهنده یی و پیویستی سه رشانی خوی بهجی نههیننی و خوی نه پاریزیت له بهد نههکی و ناپیایوی، ﴿مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ هه رکهس چاو له بهر نی یه و دان

نانی به چاکه و بههری خوادا بهوه خوا هیچ زیانیک ناکات، چونکه بیگومان پهروهردگاری
 من دهوله‌مهنده و پیویستی نی یه به سوپاسی هیچ کهس و دهست گوشاده، چاکه و بههره
 نه‌رژینی به بی چاوه‌روانی سوپاس. نه‌گپرنه‌وه که جنوکه ژیر بار کراوه‌کانی سوله‌یمان(علیه
 السلام) ویستیان پادشای(سبا) ناشیرین بکن و کم نرخی بکن له دوو باره‌وه، یه‌که‌م: کهم
 سه‌لیقه و سوک نه‌قله، دووم: قاچ و قولی له نه‌هلی ناده‌می ناکات، به‌لکو وه‌کو هینی ولاخ و
 چوار پی وایه، ئینجا سوله‌یمانیش ویستی راست و ناراستی نه‌وهی وتراوه تاقی بکاته‌وه،
 یه‌که‌م فرمانی دا که له پیش هاتنی دا گورانی به‌سهر ته‌خته‌که‌یدا بهینن و شیوهی نه‌ندازی
 بگوین تا بزائن نه‌یناسیته‌وه یان نا؟ به‌هوی نه‌وه‌وه دهرنه‌که‌وی ژیری و ساویلکه‌یی نه‌وه
 نافرته. دووم: فرمانی دا ناو مالی نه‌وه کوشکه‌ی که تینی دیت بکری به‌هوزیکی گوره و
 ماسی و هندی گیان له‌بری ناوی تی بخریت و سهری نه‌وه ناوه به‌شوشه‌ی سپی بگریت
 که رهنگی ناوه‌که نه‌داته‌وه، شوینی سوله‌یمان له‌لای سهره‌وه بیت و پادشا که هات به‌سهر
 نه‌وه ناوه‌دا گوزهر بکات و بجیت بو خزمته‌ی سوله‌یمان، جا نه‌وه کاته به‌ناوی نه‌زانی و ناچار
 قول هه‌لنه‌کات و دهرنه‌که‌وی قاچ و قولی چونه!! سوله‌یمان(علیه السلام) نه‌وه دوو فرمانه‌ی
 دا نیتر نه‌می که نه‌یگپرنه‌وه راست بی و مه‌به‌ستی تاقی کردنه‌وهی نه‌وه دوو شته بی که
 وتراون یان نه‌وه راست نه‌بیت و مه‌به‌ستی نه‌وه تاقی کردنه‌وه نه‌بیت، به‌لکو هر مه‌به‌ستی
 روون کردنه‌وهی راده‌ی زیره‌کی و ژیری پادشا بیت و سهرنج راکیشانی به‌لکو بیر بکاته‌وه و
 بزانی که نه‌وه ته‌خته‌که‌ی نه‌وه که چنده‌ دوور بووه و چنده‌ به‌تین و توندی قایم کراوه و
 ئیستاش نه‌وته له پیش هاتنی نه‌مه‌وه له‌لای سوله‌یمان‌وه، که‌واته بزانی نه‌وه موعجیزه‌یک
 بوو خوا دای به‌ سوله‌یمان، هه‌روه‌ها بیر بکاته‌وه له‌وه هه‌موو له‌شکر و هیز و ده‌سه‌لاته‌ که
 خوا پی‌ی داوه و هیچ ده‌سه‌لات و پادشایه‌کی تری نه‌وه زه‌وی یه‌ نایگاتی و له‌ ناستی چاو
 نادات!! که‌واته با باوهر بهیننی به‌وه خویه که سوله‌یمانی گه‌یاندووه‌ته نه‌وه راده‌یه... له‌بهر
 هه‌رکام له‌وه مه‌به‌ستانه،

به‌پراستی دل به‌م نایه‌ی دووم به‌ نارام تره و باوه‌پی به‌میز تره، چونکه له‌باره‌ی رای یه‌که‌مه‌وه شتی پوپوچ و
 ئیسرائیلیات زور وتراوه، به‌لکو زوریه‌ی زانایان رای یه‌که‌میان به‌لاوه ده‌له‌سه و نه‌فسانه‌یه.

قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرَشَهَا تَنْظُرَ أَنْتَهْدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا

﴿قَالَ﴾ سوله یمان فرموی به سرباز و لهشکره کی: ﴿نَكِرُوا لَهَا عَرَشَهَا﴾ واته تهخته کی وای
لی بکن تا به ئاسانی بوی نه ناسریتوه، بهم رنگه گورانیکی به سردا بینن و شیوهی
بگوین ﴿نَنْظُرَ أَنْتَهْدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ نهو کاته سرنج نه دین که ته ماشای کرد و بینی
نایا نهیناسیتوه و ریئی پی نه باتوه یان لهوانیه که نایناسنوه و ریئی پی نابهنوه...
نهوانیش تهخته کیان بهو جوړه لی کرد: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ﴾ ئینجا کاتی پادشا بهلقیس هات بولای
سوله یمان و تهخته کی به گورای لهبرده می دا بوو ﴿قَالَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾ پیئی و ترا: نایا
تهخته کی تو بهم شیوه و وینهیه و وهکو هم تهخته وایه؟! بهراستی کاره که زور نایاب و
سرسورینهیره و شتی وهما به دل و خهیالی دا نه نه هات، چونکه تهخته کی خوی له
ولاتیکی زور دوره و له شوینی زور مه حکما قایم کراوه و حهره س و سهر بازی به
دیاره وهیه، نهو ولاته له کوی و هم ولاته له کوی؟! هم ولاته له کوی که ولاتی شامه و
قودسه و پایته ختی پادشایه تی سوله یمانه؟ نایا هم تهخته نه گهر تهخته کی نهوه چون
هینراوه؟! نایا کی هینای؟ لهم لایشه وه هر نهوه هرچند گورانیچی به سردا هاتوره! نایا
بلی نهو نی به، چونکه به پیئی بار و تیگه یشتنی ئیمه هینانی دوره و ناگونجیت؟! یان
نایا بلی بهلی، نهوه به پیئی نهو هموو دروشم و نیشانانه؟! نه خیر هیچ کامی نهوت، بهلکو
وهلامیکی دایه وه نهوپه پی ژیری و لیزانی نهگه یه نیت: ﴿قَالَتْ﴾ وتی: ﴿كَأَنَّهُ هُوَ﴾ وهکو نهو
وایه و نهلی نهوه، وا دهرنه کوی له دلی خوی دا باش زانی که نهوه و گومانی برد که
مه بهستی سوله یمان له هینان و گورانی نهو تهخته پیشاندانی موعجزیه و له گهل تاقی
کردنه وهی رادهی تیگه یشتن و ژیری دا، لهبر نهوه له دوی وهلامه کوه وتی به سوله یمان:

﴿وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا سَلِيمِينَ﴾^۱ له پیشی نهو بهسهرات و نه موعجیزه نیمه زانین و باوهرمان پی دراو و زانا کراین و باوهرمان پیدا کردووه به توانا و دهسه لاتی بی سنووری خوا و راستی پیغه مبریتیت، نیمه هر له مه و بهر مل که چ بووین بو تو و بو نایینه کت و موسلمان بووین، که واته پیویستمان نه بوو به پیشاندانی نه موعجیزه و هیچ رابهر و به لگه یه کی تر. نینجا خوی گوره هوی دهر نه برینی باوهر و موسلمانیتی یه که ی له مه و بهریان روون نه کاته وه نه فرموی: ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَبْتَئُونَ دُونَ اللَّهِ﴾ بهرگری کرد له باوهر هینان و دهر برینی باوهره که ی له مه و بهر نه مه که جگه له خوی نه پرست ﴿إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَفِرِينَ﴾ چونکه بنگومان له گهل و کومه لی بوو که کافر و روژ پرست بوون، واته نهو نافرته پادشا له ناو نهو که له دا بووه و له ناو نهوان دا پیگه یشتووه، نهوان هه موو دامه زراو بوون له سهر روژ پرستی و نه میش به ته نها نهینه توانی خوی جیا بکاته وه لهوان، که واته نه میش وه کو نهوان روژ پرستی نه کرد، دهی نهو روژ پرستی یه ش بهرگری نه کات له خوا پرستی، ﴿قِيلَ مَا أَذْخِلُكَ الصَّرْحَ﴾ و ترا به به لقیس پادشا فرمو بچوره ناو کوشکه که ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَبِيبَتُهُ لُحَّةً﴾ نینجا کاتی که بینی به دهریای زانی و گومانی و ابوو ناویکی زوره، چونکه - وه کو له پیشه وه و تمان - پیشی هاتنی سوله یمان، فرمانی دا که کوشکیکی بو دروست بکریت له شوشه و ناو مال که یشی هر شوشه بیئت و به سهر ناوه که دامه زریئت و له ناو ناوه که دا ماسی و گیان له بهری ناوی بیی، دیاره نهو کاته شوشه نابینریئت، به لکو ته نها ناوه که نه بینریئت ﴿وَكُنْفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾ ههردو قوی هه لکرد بو نه مه ی پالیمی ته پر نه بیئت، چونکه لای و ابوو به ناو ناوا گوزهر نه کات و نه روا بو خزمهت سوله یمان و نهینه زانی که به سهر شوشه دا نه روا، له بهر نهوه سوله یمان شته که ی بو روون کرده وه،

^۱ به پی پی ته فسیره که نه رسته و ته یه هی پادشای (سبا) ه و بهم شیوه ریک و پیکه و هیچ قسه و باستیکی ناویئت، رایه کی تر له سهر نه وه یه که نه مه فرمایشتی سوله یمان و کومه له که یه تی و مه به ستیان دان نان و شانازی یه بهم چاکه ی خوی به سهریانه وه.

قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَلَمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿قَالَ﴾ پستی فرمود: ﴿إِنَّهُ صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ﴾ بیگومان نهوهی تو به دریا و ناوی نه زانی کوشکیکه ساف و لوس کراوه و له شوشهیه! پادشا که نهوهی بینی بهو جوړه سهرسام و سهرگردان بوو له ناستی نهم شته نایابه و نهم دهسهلات و پادشایهتی به که خه لکی له بهردهمی دا دهسته پاچهیه، بوی روون بووهوه که سولهیمان هیزو دهسهلاتیکی پی دراوه له توانا و دهسهلاتی نادهمی بهدره! بههوی نهوهوه گهرايهوه بولای خواو دانی نا بهمهی جهور و ستهمی لهخوی کردووه تا نیستا که جگه لهخوای په رستووه، وهکو نه فرموی: ﴿قَالَتْ﴾ شا بهلقیس وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ نهی پهروهردگارم بهراستی من جهورو ستهم کردووه له نهفسی خوم لهمهوبهر ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نهوا لهگهله سولهیمان دا و به پهپرهوی سولهیمان موسلمان و مل کهچ بووم بو خوايهک که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ و پهروهردگاری هموو عالم و جیهانه. دلی شا بهلقیس رووناکی وهرگرت و رنگای راستی دوزی یهوه و کهوته سهری، تیگهیششت و زانی که نیسلام بریتی نی به له سهرشوپری و مل کهچی بو هیچ کهس، با پادشا و پیغه مبریکی وهکو سولهیمانیش بیت، که نهو موعجیزه و دهسهلاتهشی بینی، بهلکو نیسلام بریتی به تنها له مل کهچی و گوی رایهلی بو پهروهردگاری هموو عالم، لهگهله هاورپی باوهرداران و بانگ کهرانی رنگای خوا لهسهر بنهپهتی بهکسانی همووان بهرامبهر بهخواو مل کهچی و فرمانبهری بو خوا... نهوهتا وتی: لهگهله سولهیمان مل کهچ بووم بو پهروهردگار، نهیوت: مل کهچ بووم بو سولهیمان.

قورنان نهم وشه و رستهیهی به روونی باس فرموو تا روون ببیتهوه سروشتی باوهر به خوا و موسلمانیتی، کهواته موسلمانیتی بهرزی و سهرکهوتنه بو ژیر دهسته و داماوان و بهرز بوونهوهیان بو ریزی خاوهن هیزو و دهسهلات داران، له نیسلام دا زوردار و بی زورنی

یه، به‌لکو هموو یه‌کسانن و برای ناینین، هموو پیکه‌وه مل که‌چن بو خوای هموو. بنگومان پیاوه زله‌کانی قوره‌یش به‌هوی نه‌فامی و نه‌زانی یانه‌وه یاخی نه‌بوون کاتی پیغه‌مبهر (ﷺ) بانگی نه‌کردن بو نیسلام، چونکه ده‌روونیان پر بوو له ده‌مار و لووت به‌رزی، لایان وا بوو مه‌به‌ست له‌و بانگ کردنه مل که‌چ کردن و ژئر ده‌ست کردنیان بوو بو سهرۆکایه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌چی نه‌وه‌تا نافرته‌تیک له میژوودا که پادشا و ده‌سه‌لات دار بوو مل پیچی نه‌کرد و یاخی نه‌بوو له بانگ کردنی بو نیسلام، چونکه زانی که نیسلام ته‌نها مل که‌چی بو خوا و یه‌کسانی نه‌خاته نیوان بانگ که‌ر و بانگ که‌راو و پیشه‌وا و شوین که‌وتوو!!

ئا به‌و جوړه دووا له چند زنجیره‌یه‌ک له به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان و کو‌تایی پی هینا به‌م رسته به‌تام و پر مه‌زه‌یه.

ئینجا شه‌وا ده‌ست نه‌کات به‌ زنجیره‌یه‌ک له به‌سه‌ره‌اتی صالح پیغه‌مبهر و تائیفه‌ی سه‌موود، له زۆریه‌ی شوینه‌کانی قورئان دا به‌سه‌ره‌اتی سألح و سه‌موود له‌گه‌ل نوح و هود و لوط و شوعه‌یب دایه، هندی جار سه‌رگوزه‌شته‌ی نیبراهیم هیه و له هندی جاریش دا نی یه، له‌م سوره‌ته‌دا که زۆرت‌ر له به‌سه‌ره‌اتی نیسرائیلی یه‌کان نه‌دویت باسی موسا و داود و سوله‌یمان نه‌کات و به‌ کورتی نه‌دوی له هود و شوعه‌یب و هیج باسی نیبراهیم ناکات. له‌م سوره‌ته‌دا له‌باره‌ی حوشره‌که‌ی سألحه‌وه نادوی، به‌لکو له‌باره‌ی نو که‌سه پیلان گپ‌ره‌که‌وه نه‌دوی که خوا له‌ناوی بردن به‌ خویمان و هموو نه‌وانه‌ی که له‌گه‌لیان بوون، باوه‌پ‌دار و هموو له‌خوا ترسه‌کانی رزگار کرد و جی و شوینی هموو تاوان‌باره‌کانی به‌ ویرانی هیشته‌وه تا به‌لگه و هوی ته‌می خواری بیست بو چینه‌کانی داها‌توویان، به‌لام بت په‌رسته‌کانی مه‌که‌ ته‌می خوار نه‌بوون لی یانه‌وه له‌گه‌ل نه‌وه‌دا هموو جاری گوزه‌ریان نه‌کرد به‌و شوینه‌دا و شوینه‌واره‌که‌شیان نه‌بینی،

نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ سویند به خوا رهوانه مان کرد بؤلای گهل و تائیفی سه موود برای خویمان که سالح بوو، ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بهم رهنگه و تمان خوا بپه رستن و به تنیا گوی رایه لی نهوین. په یام و پیغه مبه ریئی یه که ی کورت کرده وه له تنها شتیک دا که په رستن و گوی رایه لی خوایه، بیگومان نهو تنها بریاره بناغه و بنه رته بؤ هه موو په یامه کانی ناسمان له هه موو کات و چین و چرخیک دا، هه موو کاروباری نه گه ریته وه بؤ نهو تنها بریاره، له گهل نه وه دا ناسمان و زهوی و هرچی وا له نیوانیان دا شایه تن له سر راستی تنها نهو په یامه و بانگی مردوم نه که ن بؤ باوه ر هینان پیئی، له گهل نه وه دا په یامه که نه وه نده روون و رهوانه که چی له هه موو چین و چرخیک دا تا قم و کؤمه لیکی زؤر هه لوئیستیکی نارپه وا و نه فامانه یان هه یه بهرامیهر نهو شته راسته سروشتی یه، باوه ریان پیئی نی یه، دانی پیا نانین، به لکو بی پنج و په نا دم درژیئی نه که ن به لاقرتی پیئی کردن و به درؤ خسته نه وه ی، لهو ریگا راسته لانه دن و نهو هه موو تووله ریگا ناله بارانه نه دنه بهر که هه لیان نه دیری و به د بهختیان نه کات، هرچوئی په یام و پیغه مبه ریئی یه که ی کورت کرده وه هه روه ها هه لوئیستی نهو گه له شی کورت کرده وه: ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ نینجا ده ست به چی و کوت و پر نه وان بوون به دوو کؤمه ل و تا قم که ناراوه و بهر یه ره کانی ی یه کتری یان نه کرد. کؤمه لی باوه ری هینا و گوی رایه ل بوو، کؤمه لیکی تر باوه ری نه هینا و درؤ وه ستا، زؤربه له م کؤمه له بی برپا و درؤ بوون، وه ک بو مان دهر نه که وی له شوینه کانی تر له قورنان دا که نه م به سه رها ته نه گپ ریته وه. لی رده دا بو شایی یه که نه هیلیته وه به پیئی باوی قورنان له گپ رانه وه ی به سه رها ت و سهر گوزه شته کان دا و نه زانین که بی برپا کان په له یان نه نایه وه بؤ نهو سزایه ی که سالح نه یتر ساندن پیئی له باتی داوای رینمونی و بهزه یی خوا، نه وانه له گهل پیغه مبه ره که یان دا لهو باره یه وه ریک به وینه ی بت په رسته کانی قوره یش بوو له گهل پیغه مبه ردا - سه لامی خوا له هه موو پیغه مبه ران و شوین که وتووه کانیان بیت - .

قَالَ يَقَوْمٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالْسَيْئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ

ئەوانە لەبەر ئەفامی خوێان پەلەیان ئەنایەوه و سەلح پێغەمبەریش ﴿قَالَ﴾ پێی فرمۆن:

﴿يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالْسَيْئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ ئەی گەلەکم بۆچی پەلە ئەکەن و پەلە ئەنێنەوه بە

هاتنی تۆلە و سزایەک کە ناپەڕهت و ناسازتان ئەکات پێش چاکەیهک کە هۆی کامەرانی و

رزگاریتانە، واتە ئەتانەوی تۆبە و گەڕانەوه بۆلای خوا دوا بخرن تا کاتی هاتنی تۆلە و

سزاکە لەو کاتدا تازە لێتان وەرناگیرێت. ئەوانە لەبەر ئەفامی و گومرایی خوێان ئەیانوت

ئەگەر هەرەشەکەیی راست بوو و بەدی هات ئەو کاتە تۆبە ئەکەین و ئەگەر نا هەر لەسەر ئەم

باوەڕو بارەیی خوێمان ئەبین ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بە تۆبە بکەن لە بت

پەرستی و داوای لێ بوردن بکەن لە خوا، بەلکو بەزەبیتان پێی بکریێت. ئەو گەلە بەد بەختە

لەباتی ئەوه تەمی و مۆجیاری یەکەیی وەرگرن ﴿قَالُوا﴾ ئەیان وت: ﴿أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ئێمە

دووچارایی بەدبەختی و تەنگ گوزەرانی بووین بەهۆی تۆوه و بەهۆی ئەوانەیی لەگەڵتن لە

باوەڕداران! ئەوهی دووچارمان ئەبێت لەناو چاوی ئێوهی ئەناسین و بەهۆی ئەحسسی و

ئەگبەتی ئێوهوهیه!

لە چەرخێ جاهییلی دا باو بوو کەسێک نیازی کاریکی بکردایە پەلەوهریکی هەلنەفراند

ئەگەر بەلای راست دا برۆشتایە بەرهو لای چەپ بە کاریکی چاکی دانەنا و ئەیکرد بە

نیشانەیی چاکیی، ئەگەر لای چەپی یەوه بۆلای راستی برۆشتایە ئەیکرد بە نیشانەیی خراپی

و کووتایی لێ ئەهینا!! بێگومان نە پەلەوهر غەیب زانە و نە جولانەوهی نیشانەیه لەسەر

چاکی یان خراپی هیچ کاری، بەلام ئادەمی ناژی بە بێ شتیکی غەیبی نەزانراو کە هەرچی

ترازا له ریځای راست شو شتانهی حواله‌ی خوای زانا و ناگادار نه‌کرد، بیگومان نه‌بی
 حواله‌ی شو جوړه بۆچوونه پړو پوچانه‌ی بگات و شوینی شو باوهره ناراسته بی جی
 یانه بکوی که له سنووریک دا ناوهرستی و مل کهچ نابی بۆ هیچ ژیری یهک و هیچ باوهر و
 نارامی ناگه‌ینیت به دهرورن. هه‌تا هم چهرخ و کاته‌ش نه‌بینی نه‌وانه‌ی که رانه‌کن له باوهر
 هینان به‌خوا، مل هوږ و لوت به‌رزن له‌وه که شتی غه‌یبی حواله‌ی خوا بکن، چونکه به
 نه‌فامی و نه‌زانی خو‌یان لایان وایه که له زانین دا گه‌یشتونته راده‌یهک پیویستی یان به
 ناین نی یه و ناین به شتیکی پړو پوچ سهر نه‌کن!! نا نه‌وانه که باوهریان نی یه به خوا
 و به نایینی خوا و به غه‌یبی خوا، نه‌وانه نه‌بینین که هندی شتی پړو پوچ زور به گرنک
 نه‌گرن، بۆ وینه‌ی ژماره‌ی ۱۳، وه به ریگادا برۆن پشیله‌ی ره‌شیان پی بگات و له
 به‌رده‌میان‌وه بره‌وا، یان بگن به ریوی، یان به که‌رویشک... هتد، هه‌روه‌ها چند شتی
 پړوپوچی تر که به ناسانی نایه‌نه ژماره و باس. که هندیکیان نه‌کرین به نیشانه‌ی به‌خت
 و نامد و هندیکیان به نیشانه‌ی به‌ختی و نامدی، یان نه‌لین: فلانه روژم پیوه نایه‌ت و
 فلانه روژم پیوه دیت، یان نه‌لین: مه‌که واز بینه سه‌بری هینا، شو کاره بکه جه‌ختی هینا،
 نه‌مانه و وینه‌یان هه‌موو بی بنج و به‌وانه و هیچیان تیا به‌سهر نی یه و له نه‌فامی و نه‌زانی
 یوه هاتوون، پیویسته له‌سهر هه‌موو باوهرداری که به پړوپوچیان سه‌یر بکن و به هیچ
 ره‌نگ گوی یان نه‌بی لی یان، جا گه‌له نه‌زانه‌کی سه‌موود به پی نی شو باوی نه‌زانی و
 نه‌فامی یه سالح پیغه‌مبهر و نیمانداریان به شووم و هوی به‌دبه‌ختی سه‌یر نه‌کردا هر
 به‌سه‌ره‌اتیکی خراپیان دوچار نه‌بوو له‌ناوچاوی نه‌مانیانه‌وه نه‌ناسی!! نینجا سالح
 پیغه‌مبهریش (علیه السلام) به‌ره‌رچی دانه‌وه و گنراندنی یوه بۆ رووناکي نیمان و باوهری
 راسته‌قینه،

بؤ شتیکی روون که دوره له هر تهم و تاریکی یهك ﴿قَالَ﴾ فرموی پی یان:
 ﴿طَبِّرْكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بهسرهات و هوی بهسرهاتنتان لای خوابه، هموو بهش و چاره‌نووس و
 دوا روژتان لای نهوه و نهو هموو شتیکی بریار داوه و هموو شتیك بهدهستی نهوه. نینجا
 هوی بهسرهاته‌که‌یانی روون کردهوه فرموی: ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه‌خیر نیوه که‌لیکن تاقی
 نه‌کرینهوه له‌لایه‌ن خوابه بهو بهسرهاتانه‌تان، یان به ره‌وانه‌کردنی من بؤ سهرتان، خوابی
 که‌وره چند ره‌وشت و یاسایه‌کی داناوه و فرمانی داوه به چند شتیك و ریگای روون‌اکی
 روون کردهوه‌تهوه بؤ به‌نده‌یانی خوبی، جا هرکه‌س شوینی باو و ره‌وشته‌که‌ی خوا که‌وت،
 به پی‌ی رینمونی نهو رویشت به‌رنه‌وه نهو که‌سه‌خه‌یر و خوشی ده‌ست نه‌که‌ویت، به بی
 پی‌ویستی به هه‌لفراندنی په‌له‌وهر و نهو جوړه‌پروو پووچانه، هرکه‌س‌یش لاب‌دات له باو و
 ره‌وشتی خوا، لادا له ریگای راست نهو که‌سه‌دوچاره‌ی خرابه و به‌سرهاتی خراب نه‌بیت.
 که‌واته‌وریایی و بیر‌کردنه‌وه له ره‌وشتی خوا له‌م جیهانه‌دا و ته‌می وهرگرتن له رووداوه‌کان
 و هه‌ست‌کردن به تاقی‌کردنه‌وه‌ی خوا بؤ به‌نده‌کانی، ته‌نیا نه‌مانه‌خیرو چاکه‌مسوگر
 نه‌کات به‌نیزنی خوا، نا بهو جوړه‌عه‌قیده و باوه‌ری راست‌خه‌لکی نه‌گپرنه‌تهوه بؤ روون‌اکی
 و ریك و راستی له بریار دانی هموو کاروباردا، دل و دهروونیان نه‌گپرنه‌تهوه بؤ وریایی و
 بی‌دار بوونه‌وه و بیر‌کردنه‌وه له هموو رووداو و به‌سرهاتیکیان دا، هه‌ست‌داریان نه‌کات
 بهو ده‌سته‌قودره‌ته‌ی خوا که هموو شتیك له‌و دهرنه‌چی و ته‌نبا بهو فره‌اهم دیت، هه‌روه‌ها
 هه‌ستیان پی‌ی په‌یدا نه‌کات که هه‌چ شتیك له خو‌پایی نی‌ی به و به ریکه‌وت و بی‌مه‌به‌ست‌نی
 یه، نهو کاته‌نرخ‌ی ژبان و نرخ‌ی ناده‌می به‌رن نه‌بیته‌وه. به‌لام نهو فام و تیگه‌یشتنه‌راسته
 هموو که‌س‌نیته‌ی و هموو دل‌ی گوئی رایه‌لی ناکات بؤ ته‌می و په‌ند و مؤچپاری، به‌لکو
 دل‌ی نهو تیگه‌یشتنه‌ی هه‌یه که مؤچپاری وهرنه‌گری و به ته‌واوی نه‌شیاو‌بیت و له‌کار
 نه‌که‌وتبی. نهو دل‌ی که به‌م جوړه‌دهرده‌دار بووی به هه‌چ ره‌نگ چاره‌سهر ناکریت، بؤ
 نمونه: له‌ناو که‌له‌که‌ی سالح دا نو که‌س هه‌بوون به ته‌واوی شیواو و چاره‌سهر نه‌کراو بوون
 به‌هوی نه‌وه‌وه خه‌ریکی خرابه‌کاری و پیلان‌گپری بوون بؤ سالح و هاورینکانی،

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ

لَنُبَيِّنَنَّهٗ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٩﴾

وهكو نه فرموی: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ له اشاره کی

سالج دا نو کهس هه بوون که خراپه و ناژاو هیان نه نایه وه له زهوی دا و هیج چاکه یان

نه نه کرد و هیج خراپه به کیان چاک نه نه کرد، واته کارو فرمانیان ته نیا خراپه کاری بوو به بی

تی که ل کردنی چاکه! نهو نو کهسه یه که تن و یه که بار لی ی وهستا بوونه وه بو خراپه کاری،

دل و دهر و نیان جیگای چاکه و چاکه کاری تیا نه ما بوو، نه وانه بیگومان بیزار و تنگه تاو

نه بوون له بانگ و بانگه و اهزه کی سالج، چونکه نه وانه وهکو میکروبی پیس وان، له جی و

شوین و ناو و هوای پاک دا ناژین و نه یانه وی شوینی پیس و ناو و هوای ناساز دروست

بکه ن بو ژبانی خویمان. نه وانه نه م پهنده فارسی یه دهق و سهرو به ریانه: ﴿طبع ناسازی جعل

را بوی طل دردی سرست﴾ که واته نه بی بکه ونه تی کو شان بو له ناو بردنی سالج و مال و

خیزانی که کانی چاکه و چاکه کاری بوون له ولات دا، له بهر نه وه ﴿قَالَ﴾ له نیوان خویمان دا

وتیان به یه کتر: ﴿تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّنَنَّهٗ وَأَهْلَهُ﴾ سویند خواری یه کتر بین و هه موو سویند

بخوین به خوا که له نا کاودا به شهو بدهین به سهر خوئی و مال و مندال و خیزانی دا و

به ریادیان بکهین، ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ له پاشان سویند نه خوین و نه لنین به

کهس و کارو خوین بدهستی: که نیمه ناماده ی نه مامی مال و خیزانه کی نه بووین و چ

جای نه وهی له ناویان به رین و خوئی بکوژین، ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ بیگومان و دلنیا بن نیمه

راستگوین و راست نه کهین له مهی که پیتان نه لنین.

وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُ

مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

بهراستی زور سهره و هوی سهرسورمانه که کوملئکی وا بانگ بکهنه په کتر و بلین: با سویند بخوین به خوا له سهر شو گوناوه زور زله که کوشتنی سالح پیغه مبرو خیزانه که یه تی!! شو سالحی که بانگیان نکات بو پرستنی شو خواجه که نهوانه سویندی پی نه خون!! به لام چی نه که یه له سهر لی شیوان و گومرایی!! چی نه لئیت له گهل نهوانه ی که خوین کویر نه کهن له ناستی نوور و روونکی رینموونی خوا؟ خوا په نامان بدات به بهزه یی خوی. نا بهو جوړه نهوانه راویژیان کرد و شو پیلانه گه وره یان ریک خست، به لام بی ناگا بوون له وه که توله و سزای خوا له که مین دایه بو یان و چاوه پروانی کات و شوینی خوی نکات و نه مان ههستی پی ناکهن، وهکو نه فرموی: ﴿وَمَكْرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا﴾ نهوانه له په نهانی دا پیلان و تله که و نیازنی خراپیان کرد، نیمه ییش دژی کرده وهی نهوان کرده وه یه کمان کرد ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیک دا که نهوانه ههستیان پی نه نه کرد، به لام کرده وهی نهوان له کوئی و کرده وهی خوا له کوئی!! ته گبیر و نیازی نهوان له کوئی و هیینی خوا له کوئی!! هیزو بریاری نهوان له کوئی و هیینی خوا له کوئی!!

زور جار زور دار و ستمکار و مل هوپان هه لن و هه لئه تاون به فېو فیل و هیزو دهسه لاتی که به روالهت هه یانه، بی ناگان لهو چاوه قودره ته ی که هه میشه نه یان بیینی و هه رگیز بی ناگا نابی و هه له ناکات، ههست ناکهن بهو هیزه بی سنوره ی که هه موو کاروباریکی له ژیر دهست دایه و له نا کاودا به کوت و پری نه دا به سهر یان دا و خو یان و فیل و تله که و پیلانیان له ریشه نه هیینی و دو چاری توله ی کرده وهی نا په سهندی خو یان نه بن، وهکو لیره دا سه رنج رانه کیشی بو دو چار بوونی گه له که ی سه مو د به توله و به ره می کرده وه که یان که نه فرموی: ﴿فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُ مَكْرِهِمْ﴾ نیجا سه رنج بده چون دوا روژی پیلان و کرده وه که یان به دی هات بهو شیوه یه که نهو ببوو ﴿أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نیمه نهوانه و گهل و کومله که یانمان به رباد کرد به تیکرایی و پیکه وه! نیجا دنایای نکات له سهر شو به رباد بوون و له ناو چونه،

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ءَاتَاؤُنَ الْفَلْحِشَةَ
 وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٥٤﴾

نه فرموی: ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا﴾ نینجا نه وهیه خانووه کانیان به خالی و
 خهوالا و چولی یان به رووخاوی و کهوتووی به مل یهک دا بههوی بی بروایی و ستم
 کاری یان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بهراستی لهو رووداو و بهسرهاته دا نیشانه و
 بهلگهیهکی روون ههیه بو گهل و کومهلی که زانا بن، کهواته ته می و رینموونی وهرنهگرن.
 له پاش پیشاندانی شیوهی سزای کت و پری له ناکاودا دهریارهی بی بروا ستمکارهکان
 نینجا باسی رزگار کردنی نیمانداره لهخوا ترسهکان نهکات و نه فرموی: ﴿وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ نهوانهی که باوهریان هینا بوو و نهترسان لهخوا بههوی نهوهوه
 خوپاریز بوون لهگوناھو تاوان، نهوانه مان رزگار کرد له تاوانبارهکانی و له سزا و تولهیهک
 که دوچاریان بوو، بینگومان هرکس بهراستی لهخوا بترسی خوا نهپاریزی لهوشتانهی که
 بیم و ترسیان لی نهکریت، چونکه خوا دوو بیم و ترس کو ناکاتوره لهسر هیچ بندهیهکی
 و مکو له هدیسی قودسی دا ههیه.

نینجا زنجیرهیهک له بهسرهاتی لوط پیغمبر(علیه السلام) نههینی به کورتی، لهم
 زنجیرهیه دا باسی بریاری دهرکردنی نهکات له لایهن گهلهکهیهوه، تاوانهکشی نهوهبوو که
 ته می و ناموزگاری نهکردن و بیزاری دهرنهبری له کردهویهکی نیجگار پیس و ناروا که به
 دریزی میژووی ناده می نهو گهله به شیوهی گشتی دووچاری نهو دهرده پیسه بوون و
 کردوویانه به باو، به شتیکی ریک و پیکیان داناره، نهو گوناھه پیسهش بریتی بوو له
 نیریازی و کوتایی هینان له رنگای سروشتی تایبهتی که ناده می لهسر دامهزراوه، بهلکو
 هه موو گیان لهبرانی نهو زهوی یه به شیوهی گشتی یان زوربهی لهسره. بهراستی شتیکی

زور سهیره و هوی سهرسوپمانه له میژووی هه موو تاقم و کۆمه لێکی ئاده می دا، چونکه نه گونجی و ریک نه کهوی چه ند کهس و تاکه تاکه یه ک دوو چاری نه و دهرده بین به هوی نه خوشی دهررونی یه وه یان به هوی به سه رهات و رووداو لکی کاتی یه وه، زورکات نه و کرده وه پیسه روو نه دات له ناو له شکر و سه ربازدا یان له به ندیخانه کان دا که ئافره تیان تیا نی یه، چونکه ماوه یه کی زور نه میننه وه و ئاره زوو زوریان پی نه هی نی. به لی نه و کرده وه پیسه له و کاتانه دا و له بهر نه و هویانه روو نه دات له لایه ن تاک و یه که یه که وه، به لام نه می که شتی وا بلا وه بکات و ببی به یاسا له ناو گه ل و ولاتی ک دا به تی کپرایسی له گه ل بوون و ده ست که وتنی ئافره ت و ئاسانی ژن هی نان، نه وه شتی کی کهس نه دیو وه له میژووی ئاده می دا، مه گه ر له ناو نه و گه له به د به خته ی لوط پیغه مبه ردا که خوا له ریشه ی هی نان و ولاته که یشی ژیر و زه بهر کردن. بیگومان ئاره زوو ی ژن و میژدی شتی کی سه روشتی یه و جووت بوون و یه که گرتنی نیرو می خوا کردوویه تی به یاسا له ناو گیان له بهر ان دا بو پهره سه ندن و مانه وه یان، به لکو له ناو هه موو روای لیه م زه وی یه دا، به لکو نه توانین بلین: بوون و یه که گرتنی نیرو می شتی کی سه ره کی و بنه په ته له دار شتی نه م بوونه وه ره دا به شیوه ی گشتی. گیان له بهر و بی گیانی وه کو وه ره گیری له دیمه ن و رواله تی نه م نایه ته وه: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^۱ له زانیاری تازه یش دا به و جوړه دهر که وتو وه، نه وه تا نه لین: زه ره بنه په ته له م بوونه وه ره دا و نه لین: زه ره ش پیک هاتو وه له کاره بای موجه ب و سالیب، واته نیرو می!! به هه ره حال شتی کی ئاشکرایه که هه موو زینده وه ره ی نه م زه وی یه را گیره له سه ر نه و یاسایه، ته نانه ت نه و زینده وه ره انه ش که له تیره ی خو یان نیرو می یان نی یه له هه موو یه کی که له وان ده دا سیلی نیرو می بی هیه، به یه که وتنی نه و سیلان په ره نه سینن و زور نه بن. ئینجا کاتی که خوا یه که گرتنی نیرو می ی کرد به یاسای ژیان، سوژ و

^۱ سوهرتی زاریات. له و شوینه دا راهی نه م نایه ته کراره به درژی و نه و مه به سه روون کراره ته وه و خوا خوی باش نه زانی.

مهیل و خو شه‌ویستی کرد به شتیکی سروشتی له نیوان نیرو می دا که به پی پیویستی
 نهو سۆز و ئاره‌زووه به‌هیزه ههیه له‌نیوان نهو دوو تیره‌یه‌دا. نهوش له‌بهر نهوه ژیان به
 ئاسانی له ریگای سروشتی خو‌یه‌وه ب‌روات به‌ریوه. زینده‌ومره‌کانیش له‌زت و خو‌شی
 وم‌نه‌گرن له پیکهاتنی مبه‌سته سروشتی یه‌کانیان دا، نهوان بهو جوړه به‌خو‌شی و
 کامه‌رانی ئاره‌زوو و له‌زتی خو‌یان به‌جی به‌ینن، ئینجا خوای خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌زه‌یی
 نهوه‌ی خواهیش و مه‌یلی له‌سه‌ره پیکه‌ی نه‌هینی. که‌واته لادان له‌م ریگایه و له‌م یاسایه
 لادانه له سروشت، لادانه له ریگای راست، لادانه له ژیری و ده‌ست در‌ژیژی کردنه بو‌سه‌ر
 ناده‌میستی به‌تایبه‌تی، جا له‌بهر نهوه زور جیگه‌ی سه‌رسوپ‌مانه که به‌جاری گه‌لیکی وه‌ک نهو
 گه‌له‌ی لوط لاب‌دات لهو ریگا راسته سروشتی یه‌پر سووده که په‌ره‌سه‌ندن و مانه‌وه‌ی گیان
 له‌به‌رانی له‌سه‌ر راگیره، لادانه‌که‌شیان به‌بی ناچاری و به‌بی هۆ و پال پیوه نه‌ریکی ژیری
 یه، که‌واته مافی خو‌ی بوو که ﴿لوط﴾ (علیه السلام) به‌تایبه‌تی نهو تاوانه‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه
 بهو هه‌موو بی‌زاری یه‌وه به‌ره‌نگاری نهو گه‌له‌ی کرد.

ئینجا با بیینه‌وه بو‌خزمه‌تی قورئان و گو‌ی بگ‌رین لهو زنجیره‌یه له به‌سه‌ره‌اتی لوط و
 گه‌له‌که‌ی که بو‌مان باس نه‌فه‌رموی: ﴿وَلُوطًا﴾ باسی لوط بکه یان به‌پراستی (لوط) مان
 ره‌وانه کرد به پیغه‌مبه‌ری ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ باسی نهو کاته
 بکه که وتی به‌گه‌له‌که‌ی به سه‌رسوپ‌مان و بی‌زاری یه‌وه ئایا نیوه نهو کرده‌وه نه‌که‌ن که
 نه‌وپه‌ری خراپی و ناشیرینی یه، یان له کاتیک دا که نه‌زانن به پیسی و ناشیرینی نهو
 کرده‌وه‌تان؟! که تاوان و خراپه‌کاری به زانینه‌وه خراپه‌ره تا به نه‌زانی، یان له کاتیک دا
 چاوتان لهو کرده‌وه پیسه‌یه و به ناشکرا به پیش چاوی یه‌کتری یه‌وه نه‌یکه‌ن، که نهوه له
 هه‌موو شت خراپه‌رو ناشیرین تره،

﴿ أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ ﴾ چون نایا بهراستی نینوه نهچنه لای پیاوان و نهو کاره پیسیان لهگهل نهکن، لهبر بهجی هینانی ناروزو له پیاوان که شتیکی زور نارپهواو بی جی یه و پیاو بو نهوه دروست نهکراوه، له کاتیک دا بهسر نافرتهان دا تیپهر نهکن که شتیکی بهجی یه و رهوایه و ناروزوی راستهقینه بهوان بهجی دیت؟ بیجگه لهوهش مبهست تنها بهجی هینانی ناروزو نی یه، بهلکو مبهستی گرنگ و سههرکی زاویزی کرده و پهرسهندن و مانهوهی نادهمی یه که نهمش به هیچ رنگ به پیاوان دهست کهوت ناییت. واته کارهکتهان نهونده ناشیرین و نارپهوایه لهوانهیه که جینگای باوهر نهییت که شتی وا روو بدات!! نینجا واز نههینی له تانه و بیزاری دهربرین و لهکه داریان نهکات به نهزانی و نهفامی و نهفهموی: ﴿ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ جَّهَلُونَ ۗ ﴾ نینوه گهل و کومه لیکن نازانن و نهفامن.

لوط(علیه السلام) ناموزگاری نهو گلهی کرد بهو شینوه زور گرنگهوه هرچهند پیسی و نارپهواوی کردهوه که یان زور ناشکرایه و پیویست به باس کردن ناکات، بهلام سههرپای نهوه لوطبه تهواوی شتهکهی شی کردهوه، به تهواوی روونی کردهوه له چند بار و روویهکهوه، کهچی نهو گله نهفامه له سروشت ترازواوه له باتی تهمی وهرگرتن، یان هر هیچ نهییت تهریق بینهوه و سهر داخن، نهوانه بی شمرمی و دم دریزی یان بههیزتر بوو، چونکه نهو کهسهی که لهسر تهوهوهی نادهمی یهتی ترازو بییت، نهزانی به زمانی سروشت بدوی وهکو گلهکهی لوط، نهو کهسه نهبی نهفام و نهزان و بی شهرم بییت،

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲۰

﴿مَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَنْطَهَرُونَ﴾

﴿۵۶﴾ فَأَجْبَيْنَاهُمْ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنْ الْغَابِرِينَ ﴿۵۷﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ

الْمُنذَرِينَ ﴿۵۸﴾

لهبر نهوه: ﴿مَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ پاش نهو هه مو پهنه و ناموزگاری به گرنگی لوط وه لومی گهلهکی هیچ نه بوو جگه له وه که له نیوان خویان دا وتیان به یه کتر: لوط و خیزان و شوین که وتووه که ی دهرکن له شارو ولاته که یان ﴿إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَنْطَهَرُونَ﴾ چونکه نهوانه چهنه ناده می یه کن خویان پاک و خاوین راده گرن له کرده وه ی نیمه دوور نه که ونه وه و به پیس و قیزه ونی سهیر نه کن، نه مه یان کرد به هوی نهو بریاره نارویه، جا رنگه مه به ستیان لاقرتی پی کردنیان بیت یان بیزاری دهر پین له وه که دوور که وتنه وه له کرده وه که ی نه مان به پاکی و خاوینی سهیر نه کن، چونکه نهو گهله پیسه به هوی تراننیان له سروشت هست ناکه به پیسی شتی پیس، به لکو پیس به پاک نه زانن و پاک به پیس!! نه یشگونجی که دل تنگ و بیزار بووین لهو پاکی و خو به پاک راگیر کردنه ماتول بهرگری یان نه کات له کوتایی هینان لهو کرده وه پیسه ی که نارزوویان له سهیره تی. له هر جزو و به هر حال نهوان بریاری خویاننیان دا، خوایش شتیکی بریار دابوو جیاواز و دژی بریاره که ی نهوان، وه کو روونی نه کاتوه بهم چهنه رسته یه ﴿فَأَجْبَيْنَاهُمْ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ﴾ نینجا نیمه ییش لوط و خیزان و منداله که یمان رزگار کرد جگه له ژنه که ی که ﴿قَدَّرْنَا مِنْ الْغَابِرِينَ﴾ بریارمان دابوو بوونی له ریزی نهوانه ی که مانه وه له سزادا ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ باراندمان به سهیر نهوانه ی مانه وه بارانیک، بارانیک ی نه ناسراوی که س نه دیو ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ﴾ نینجا زور خراپ بوو بارانی نهو ترسینراوانه که له پیشه وه هره شه یان لی کرا و ترسینران و که چی گوی یان پی نه دا. له چهنه سوره تیکی تردا به تاییه تی (الأعراف) و (هود) به دریزی نه م به سهره اته ی باس فرمووه. لیرده دا به کورتی به سهریان تیپه ری کرد، که واته با نیمه ییش دریزه ی پی نه دین و کوتایی پی بینین و دریزی یه که ی بو نهو سوره تانه ی دریزه یان پی داوه.

له پاش نیشان دان و خستنه پیش چاری چهنه زنجیره یه که له به سهره ات و سهرگوزه شته ی موسا و داود و سوله یمان و سألج و لوط - سهلامی خوا له هه موویان بیت -

نینجا فرمان نه‌دات به پیغه‌مبهری نازیز (ﷺ) که سوپاس و سه‌نای خوا بکات و سه‌لامی
 له‌سهر هموو بنده هه‌لبژێرراوه‌کانی خوا که نه‌وانه‌ی له‌م سوورته‌دا باس کران به‌شینکن لی
 یان، نه‌و سوپاس و سه‌لامه نه‌کات به‌ ده‌روزه‌یه‌ک بو‌گه‌ردشیکێ گرتگ له‌باره‌ی باوه‌رو
 نایینه‌وه. گه‌ردشیک له‌ چه‌ند پیشانگایه‌کی نه‌م بوونه‌وه‌ره، له‌ قولایی دل و ده‌روون و چه‌ند
 نیشانه‌یه‌کی رۆژی دوایی و چه‌ند شیوه‌یه‌ک له‌ به‌سه‌ره‌اته‌کانی و رووداوه‌ سامناکه‌کانی
 زیندوو کردنه‌وه و کو‌کردنه‌وه، که هه‌موو که‌س له‌ ناستی دانه‌چله‌کی و سام و ترس داگیری
 نه‌کات جگه له‌وانه‌ی خوا مه‌یلی ببی. له‌م گه‌ردشه‌دا چه‌ند شتی روون و ناشکرا نه‌خاته
 پیش چاو و سه‌رنجی بو‌رائه‌کیشی که هه‌یج که‌س ناتوانی‌ت دانی پیا نه‌نی‌ت و به‌هیج رهنگ
 ریگای مه‌جه‌ری ناهیلی و نه‌بی دان بنی و باوه‌ر بینی به‌خوای په‌روه‌ردگار و فه‌راهم هی‌نه‌ر
 و به‌ریوه‌به‌ری نه‌م ده‌ستگا و دوو‌کانه. قاپی کردنه‌وه‌ی نه‌م هه‌موو ته‌می و نامۆزگاری به‌و
 سوپاس و سه‌نا و سه‌لامه، هاندانه له‌سهر پیت و فه‌ر وه‌رگرتن به‌و دووانه تا به‌هۆی نه‌وه‌وه
 هه‌رچی نه‌دری به‌ گو‌نچه‌کی گو‌ی گران دا چاک گو‌ی بو‌بگیریت و باش دامه‌زری و جینگیر
 ببی له‌ ده‌روونیان دا، جا له‌به‌ر نه‌وه بووه به‌ باو له‌ناو زانایان و خه‌تیب و واعیزه‌کان دا چین
 له‌دوای چین قاپی کردنه‌وه به‌و دووانه و له‌پیش هه‌موو عیلم و زانیینی که‌ بگه‌یه‌نریت به
 خه‌لکی و هه‌موو په‌ند و وتارو مۆچپاری یه‌ک که‌ بلاو بکریته‌وه، هه‌روه‌ها بووه به‌ باو بو
 هه‌موو په‌رتووک و نامه‌یه‌ک له‌ناو مو‌سه‌لمانان دا. له‌پاش گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی نه‌و کو‌مه‌له
 پیغه‌مبه‌ر - سه‌لامیان له‌سهر بی‌ت - و باسی ده‌نگ و باس و هه‌والیان که هه‌مووی به‌لگه و
 نیشانه‌ی ناشکران له‌سهر گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی بی سنووری خوا، له‌پاش باس کردنی نه‌و
 هه‌موو مو‌عجیزه‌ گه‌ورانه که دای به‌و پیغه‌مبه‌رانه و سه‌رخستن و زال کردنی خو‌یان و شو‌ین
 که‌وتوو‌ه‌کانیان، ژێر خستن و تۆله‌ سه‌ندن له‌ دوژمنه‌کانیان. له‌پاش نه‌مانه هه‌موو، فه‌رمان
 نه‌دات به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که سوپاسی خوا بکات له‌سهر نه‌و هه‌موو چاکه و به‌هره‌یه که خوا
 رشتی به‌سهر بنده‌کانی دا، له‌سهر نه‌و عیلم و زانیینه‌ی که پی‌ی داو ناگاداری به‌و شته
 نه‌زانراوانه، هه‌روه‌ها فه‌رمانی دا که سه‌لام بکات له‌ بنده هه‌لبژێرراوه‌کانی له‌سهر فه‌زل و
 هونه‌ریان و هه‌لسانیان به‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ گه‌ورانه‌ی که پی‌ی هه‌لسان به‌رامبه‌ر نایینی خوا
 و رزگار کردنی زۆر له‌ بنده‌یانی خوا له‌ چالی گو‌مپایی و سه‌رگه‌ردانی، بوون به‌ پیشه‌وا و
 چاولیکراو له‌ گو‌ی رایه‌لی خوا و هه‌موو خو‌و ره‌وشتیکی چاک و په‌ر سوودا،

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فهرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نهی پیغمبر بلی: هه موو سه ناو سو پاس و ستایش بو خوا
﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ سه لام له سه ر به نده کانی خوا که هه لیب ژاردن بو هه لگرتنی
پیغمبریتی و راگه یاندنی بانگ و بانگه وازی خوا و روون کردنه وه و رینمونی بو بهرنامه ی
خوا، له پاش نه و قاپی کردنه وه، نینجا چند ته قه یه ک نه دات له دلّه بی برواکان که زانا نین
بهم هه موو به لگه و رابه ره روونانه ی خوا له م بوونه و مره دا، ته شهریان لی نه دات و لاقرتی یان
پی نه کات و بیداریان نه کات وه به گومرایی و نه زانی و نه قامی یان. له یه که م جار وه شیوه
پرسیاری ناراسته نه کات، که وه لآمه که ی نه بیئت ته نها وه لآمی بیئت و ده ست نادات جگه له و
وه لآمه، مه به ست له و شیوه پرسیاره بیزاری دهر برینه له بریار دانی نه و بتانه ی که کراون به
هاوبهش بو خوا، نه فهرموی: ﴿اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ نایا خوا یه ک که ناوی ﴿الله﴾ یه باشتره
یان نه وه ی نه و بت په رستانه نه یگینن به هاوبهش بو خوا؟! بیگومان نه وه ی که نه قام نه ی کات
به هاوبهش و له باتی خوا نه په رستی یان دار و به رد و بتیکه، یان مه لآئیکه و جنوکه و یان
هر دروست کراویکی تره له دروست کراوه کانی خوا، هیچ کام له و په رستراوانه ناگاته
را ده یه ک که له هیچ شتیک دا وینه ی خوا بیئت چ جای نه وه ی چاکتر بیئت، به دلی هیچ که س دا
گوزهر ناکات هیچ کام به رام بهر کی و هاوتایی پی بکری له گهل خوا دا، جا له بهر نه وه
دهر نه که ویت که نه م پرسیاره به م شیوه یه وه کو ته نیا مه به ست لاقرتی کردن بیئت به بت
په رسته نه قامه کان، به س بو ته شه لیدانیان، چونکه ده ست نادات بو نه وه بکری به پرسیار
راسته قینه یان چاوه پروانی وه لآم بکری بو ی!! جا له بهر نه وه لآنه دا له م شیوه پرسیاره و
نه پروا بو پرسیاریکی تر، که وه رنه گیری له واقعی نه م بوونه و مره به چواره وریان دا، له و
شتانه ی که به چاوی خو یان نه بیینن! نه فهرموی: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا که سینک که
ناسمان و زهوی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ هینا و یه تیه خواره وه و
باراندوویه تی بو نیوه له ناسمان و لای سه رووتانه وه ناو و بارانیک،

فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ حَذَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا

﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ حَذَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾^۱ نینجا رواندمان بهو ناوه چهند باغ و باخچه یه که خاوهنی جوانی و رهونق و شیرینین ﴿مَّا كَانَتْ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾ ناگونجی و دهست نادات بو ئیوه رواندنی درخت و روایی ئه باغ و باخچه یانه، چ جای دروست کردنی خویان و بهرو بووم و میوه یان، بهو هموو تام و بون و رنگ و شیوه ی جیاوازه وه، نایا ئه که سه ی ئه مانه ی کردوه و فراهمی هی ناون چاکتره یان ئه و بتانه ی که ئیوه ئه یانکن به هاوبه ش؟ ئه م زهوی و ئاسمانانه شتیکی راستن و هه ن و کهس ناتوانیت دانیان پیا نه نیت، ههروه ها هیچ کهس ناتوانی بلی: ئه م بتانه دروستی کردون، هیچ کام له و بت په رستانه لایان وا نه بوو که ئه م بوونه و مره خوی بو خوی دروست بووه و راگیره، چونکه ژیری ئه چوو به گژ ده میان دا و دم کوتی ئه کردن، له بهر ئه وه شتی وایان نه ئه وت، به لکو ئه یانوت خوا دروستی کردون، ئه وانه هه رچهند بت په رست بوون و باوه ریان بهو شته پوو پووچه هه بو به لام نه قامی و نه زانی یان تا ئه و راده یه به تین نه بوو به وینه ی ئه م تا قه بی بروا و مادی یه ی ئه مپرو و ئه م چهرخه دوا یی یه تا بلین: ئه م جیهان و بوونه و مره به ریکه وت و خوی به خوی فراهم هات!! که هه موو خاوه ن هوش و ژیری یه که ته ریق ئه بیته وه به وه شتی وا به ده می دا بییت، که واته تنها بیر خستنه وه ی فراهم هاتنی ئه م ئاسمان و زهوی یه و ته می و بیدار کردنه وه بو بیر کردنه وه له و که سه ی دروستی کردون، ته نیا ئه و بیر خستنه وه و ناگادار کردنه وه بهس بوو بو دم کوت کردنی ئه و بت په رستانه و په ک خستنیان و روون کردنه وه ی پوو پووچی ئه و بت په رستنه یان، ئه م په رسیاره که له م نایه ته دا هه یه راست و به جی یه له هه موو چهرخیک دا و هه تا هه تایه و هه موو خاوه ن قام و ژیری یه که ناچار ئه کات به دان نان و باوه ر هی ناان به بوونی ته نیا خواجه که تاکی و ته نیایی یه که می نا شکرا ئه بییت له کرده وه و به ره مه کانی ئه م ئاسمان و زهوی یه فراوانه دا، له دارشتنی ریک و راست

^۱ به پری ته فسیره که وشه ی (ام) (منقطه) یه و وه کو تقدیه شی له سه ره، ههروه ها ئه و چواره که ی تریش که دین به دوا ی دا بیاره ئه و کاته (ا) ی په رسیاره له گه ل وشه ی (بل) که لیره دا بو دم کوت کردنه وه و په ک خستنه، هه ئه گری (متصل) ده بن وه کو (ام) ی یه که م له نایه تی پیشوودا، له سه ر باری یه که م (خبر) بریار نه دریت بو وشه ی (من) و له سه ر باری دوه م هاوتای بو بریار نه دریت به به لگی بوونی له نایه تی پیشوودا، خوا خوی باش نه زانی.

و گونجاوی هموو بهش و پارچه‌کانی نهم بوونه‌وره گه‌وره‌یه له هموو بارو روویه‌کی یه‌وه،
که‌واته نه‌بی له یه‌که خوایشه‌وه هات‌بی و راگیر بیئت و کاروباری به‌رپتوه به‌ریت، هرکه‌س لای
وا بی خوی بو خوی به‌دی هاتووه به‌م هموو رژی‌مه تیرو ته‌واوه بیگومان نه‌و که‌سه بی
به‌شه له تیگه‌یشتن و ژیری، به‌راستی خویشی نازانی چی نه‌لی!!

به‌راستی خوا په‌نامان بدات له بی پروایی نه‌و به‌روایانه که به دیمه‌ن وه‌کو ناده‌می یه‌کی
تیرو ته‌واو وان به رواله‌ت خاوه‌نی بیستن و بینین و هوشن، که‌چی بیبه‌شن له به‌ره‌نم و
سوودی بیستن و بینین و ژیری، نه‌گه‌ر نا چون نه‌وانه شتی وا به‌دلایان دا گوزهر نه‌کات!!
نه‌گه‌ر به‌هرکام له‌وانه بوت‌ری: فرۆکه‌یه‌که یان سه‌یاره‌یه‌که بینرا له خویه‌وه په‌یدا بوو به‌و
هموو پارچه و جه‌ر و مه‌کینه‌وه، له‌خویه‌وه که‌وته کار و به‌ریکی نه‌گه‌رپ، هرکام له‌وانه
نه‌گه‌ر شتی وایان پی بوت‌ری بیگومان نه‌زانش که درۆیه‌کی زور زور زله و به‌هیچ ره‌نگ
به‌روایان به‌شتی وه‌ها نی یه و به‌گونجاوی سه‌یر ناکه‌ن!! نه‌ی نایا چون نه‌لی نهم بوونه‌وره
که‌وره‌یه له خویه‌وه به‌ریکه‌وت په‌یدا بووه و به‌بی که‌س کاروباری نه‌روات به‌رپتوه!!
به‌راستی زور جیگای سه‌رسوپمانه تا نه‌و راده‌یه نه‌فامی و سه‌ر لی شیواوی، په‌نا نه‌گرین
به‌خوا که به‌د به‌ختی و نه‌زانی و امان به‌سه‌ر نه‌هینی. نه‌و ناوه‌ی که له‌سه‌ردا دیته خواره‌وه و
نه‌باری شتیکی راسته و هه‌یه و به‌چاو نه‌بین‌ری و هیچ که‌س ریگای نی یه و ناگونجی دانی
پیا نه‌نیئت و باوه‌ری پی نه‌نیئت، هر وه‌ها ناگونجی و جیگای باوه‌ری یه که به‌ریکه‌وت و
له خویه‌وه په‌یدا بی و بیته خواره‌وه به‌م رژی‌م و یاسا نه‌گوراره و به‌و نه‌ندازه‌ی که ژبانی
پی راگیره، به‌و نه‌ندازه مه‌زبوته که تیپینی تیادا کراوه و پیویستی هموو زنده‌وه‌ر و
زنده‌وه‌ره‌کانی نهم زه‌وی یه‌یه به‌تایبه‌تی ناده‌می. نینجا فه‌راهم هاتنی نهم هموو باخ و
باخچه و دره‌خت و گول و گولزاره به‌و هموو به‌ر و میوه و شیوه شیرینه‌وه که دلی هموو
که‌س شیت و شه‌یدایان ده‌بیئت!! ره‌نگکردن و پازاندنه‌وه‌ی ته‌نها گولی له‌و گولانه‌وه‌ی که به
هوی نه‌و ناوه‌وه په‌یدا نه‌بن هموو ناده‌می له‌ناستی ده‌سته‌پاچه‌و په‌که‌ه‌وتون، به‌راستی
بیرکردنه‌وه له‌و ناوه و به‌ره‌مه‌کانی با به‌شیوه‌یه‌که ساده‌ش بیئت به‌سه بو پرواندنی نیمان و
باوه‌ری به‌هیز له دل و ده‌رونی که له به‌رد ره‌قتر نه‌بیئت، له کوته‌ره داری پرتوکا و وشک تر و
له‌کارکه‌وتوو تر نه‌بیئت. نای چنده شیرین و به‌جی یه له‌م کاته‌دا که سه‌رنجی راکیشا بو نهم
شته نایابانه هیرش نه‌کاته سه‌ر بی پرواکان به‌ناپاسته‌کردنی نهم پرسیاره، که مه‌به‌ست
پیی تانه‌و ته‌شه‌ر دانه لی یان له‌سه‌ر هاوبه‌ش بریار دانیان بو خوی پی‌روه‌ردگار،

أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلِّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿١٦﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهْرًا وَجَعَلَ
لَهَا رِوَادًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

نه فرموی ﴿اَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا له گهل خویبهك كه ناوی ﴿الله﴾ یه هیچ خویبهکی تر هیه
كه نهوان دانی پیندا بنین و بیهرستن بیكهن به هاویهشی بو خویبهك كه نهام هموو شتهی
بهدهسته؟! بیگومان له پرووی ژیری یهوه هیچ ریگا و ماوه نی یه بو نهو بریار و باومره هیچ
چاره نی یه نهبی دانبنری و ملكهچی بكری بو تهنیا خویبهکی بی وینه و هاویهش. لیردها
دهرئهكهویت ههلوینستی بی پرواكان به شتیکی سرسوپهینهر كه نهو بتانه نهكهن به
هاویهش و لهباتی خودا نهیانپهرستن، ههروهها جینگای سرسوپهیمانن كه چون بهرجوزه
سهرلی تیکچووو لهرینگای راست ترزاوون؟! كهواته زور جینگای خویبهتی كه کوتایی
نهیننی لهدهم کوتکردنیان به پرو بهروو، نهیگوزینتهوه بو باسی نهام سیفتهه خراپهیان و
نهام ههوالهیان پینههات، نه فرموی ﴿بَلِّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ واته نهوان گهل و كوملهینكن باویان
وایه لانههه له رینگای راست و لهسهر باری راست و پروونه كه خویبهرستییه به تهنیا و
دانیان گرتوووه بهسهر نهو شته پرووپووچهدا كه بریتی یه له بت پهستی و هاویهش
بریاردان، یان مهبهست نهویه كه نهوانه كوملهینكن نهو بته بی نرخانه نهكهن به هاوتا و
هاونرخی خوی بی هاوتا!! نجا نهگوزینتهوه بو شتیکی تری راست لهام بوونهوهردها و
نهامیش نههاتوه به ناوچاویان دا وهكو پیشوووهكه، نه فرموی: ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ نایا
كهسی زهوی گپراوه به جینگای نارام و نیشتهجی ی به سهریهوه، زهوی كردوووه به دامهزراو
و به نارام و بهبی تاسهوه لهنگهوه، ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهْرًا﴾ گپراویهتی له ناو به ناوی دا چهند
پووباری ﴿وَجَعَلَ لَهَا رِوَادًا﴾ گپراویهتی زهوی و بو بهرزهوهندی زهوی چهند شاخ و چپای
كهورهی دامهزراو، ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ گپراویهتی له نیوان دوو دهریادا دوو دهریای
شیرین و دهریای سوئر بهرهههست و بهرگریان نهكات له تیكهله بوون و زال بوونی ههركام

بهسەر ئه‌وی تردا، ئایا کی ئه‌مانه‌ی کرد؟! ئایا کهسیک ئه‌مانه‌ی کردیبت چاکتره‌ یان ئه‌و بته
بیترخانه‌ی که ئه‌وانه‌ ئه‌یانپهرستن؟!!

ئه‌وه‌ی له‌ نایه‌تی پیشوودا باسکرا بریتی بوو له‌ دروستکردن و به‌دی هیئانی ئاسمانه‌کان و
زه‌وی، به‌لام ئه‌مه‌ی لیره‌دا باس ئه‌کریت شیوه‌ و بارنکه‌ که زه‌وی له‌سەر دروست کراوه‌،
بینگومان خوا زه‌وی کردووه‌ به‌ جیگای مانه‌وه‌ و ژیان و په‌ره‌سه‌ندی، به‌ جوژی دامه‌زراوه‌ و
شیاوه‌ و ده‌ست ئهدات بو‌ ئه‌مه‌ی ژیان فه‌راهه‌م بیئت و دامه‌زرا و پاگیرییت تیای دا، ئه‌وه‌ش
به‌ چند ه‌ویه‌که‌ ئه‌گه‌ر هر جوژه‌ گوژانیك پووبکاته‌ هه‌رکام له‌و ه‌ویانه‌ کاره‌که‌ ئه‌شینیوی و
ده‌ست نادات بو‌ ئه‌م ژیانه‌ی که نیستا ئه‌پروا به‌ رنوه‌، ئه‌گه‌ر بار و جی و شوینی له‌گه‌ل مانگ
دا یان له‌گه‌ل خوژدا بگوژیئت یان شیوه‌ی خو‌ی بگوژی یان قه‌باره‌ی بگوژی، یان که‌ره‌سه‌و
پارچه‌کانی خو‌ی یان ئه‌وانه‌ی به‌ ده‌وری دان، یان باری خولانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خو‌ی دا، یان
به‌ ده‌وری خوژدا، یان پاده‌و خولانه‌وه‌ مانگ به‌ده‌وریدا...هتد. هه‌رکام له‌مانه‌ و له‌هه‌روه‌یه‌کی
تر بگوژی به‌ هه‌رباریك دا باری ئه‌م ژیانه‌ی نیستای پیده‌گوژی! ئه‌و کو‌مه‌ل و تاقمه‌ی که
یه‌که‌م جار ئه‌م قورناته‌یان هاته‌سه‌ر و چپاندی به‌ گوینچه‌یاندان ئه‌م هه‌مووشته‌ نایابه
سه‌رسوپه‌ینه‌رانیان نه‌زانیه‌وه‌ که ئه‌م جوژه‌ نایه‌تانه‌ ده‌ست نیشانی کردووه‌ بو‌یان و به‌ره‌به‌ره
ده‌رنه‌که‌ون و پی یان نه‌زانری، به‌لام نایابی قورنان ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌وشتانه‌ی ئه‌یانخاته‌ پیش
چاو ئه‌یانکات به‌ پابه‌ر و به‌لگه‌ ئه‌و شتانه‌ بو‌ هه‌موو تاقم و چینی ده‌ست ئه‌ده‌ن، له‌ هه‌موو
چه‌رخیک سوودیان ئی وهرده‌گیری، به‌ئێ یه‌که‌م تاقم و هوکانی زه‌وی بو‌ ژیان نه‌زانراوه‌ و
نه‌ناسرابوون لایان، به‌لام به‌ چاو زه‌وی یان دیوه‌ به‌و هه‌موو خیر و بیهره‌وه‌ و ژیان ژیان
به‌سه‌ریه‌وه‌ به‌ریك و پینکی نه‌گوزهری، هیچ که‌س نه‌یتوانیه‌و بلی: هیچ بت و په‌رستراوی
هه‌یه‌ له‌دروستکردنی ئه‌م زه‌وی یه‌دا، ده‌ی ته‌نیا ئه‌وه‌ به‌س بووه‌ بو‌ ده‌م کو‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و
بت په‌رستانه‌ تانه‌و ته‌شه‌ر لیدانیا‌ن له‌سه‌ر بت په‌رسته‌یه‌که‌یان و مل پیشوپکردنیا‌ن بو‌
په‌رستنی خوا به‌ته‌نها، ئنجا قاپی له‌سه‌ر پشته‌ بو‌ هه‌موو تاقم و چینه‌کانی داهاتووی یه‌که‌م
که‌ به‌ره‌به‌ره‌ شتی وا نایابی سه‌رسوپه‌ینه‌ر بدوژنه‌وه‌ له‌وانه‌ی که ئه‌م جوژه‌ نایه‌ته
ده‌سنیشانی بو‌ده‌که‌ن، هه‌تا زانین و زانیاری فراواتر بییتخه‌لکی زانتر ئه‌مین به‌ مه‌به‌سته‌کان

و قورئانی پیروز نه‌مه‌یه که بو هه‌موو تاقم و چینیك ده‌ست ده‌دات، له‌گه‌ل هه‌موو جوړه ژیرییه ك دواوه!! پوویار و چه‌شمه‌كان له زه‌وی دا ده‌ماری ژیانن، بلاوبونه‌ته‌وه به‌ره و پوژمه‌لات و پوژئاوا و به‌رهو ژوور و به‌رهو خوار، له‌گه‌ل خو‌یانداندا ناوه‌دانی و هه‌رزانی زینده‌وه‌ر ئه‌بن و بلاویی ئه‌كه‌نه‌وه به و لاتدا، ئه‌و پوویارانه له كو‌یوونه‌وه‌ی ئاوی باران پینك‌دیټ و هاتوچو‌ی باران به‌پینی سروشتی زه‌وی، ئه‌و خوا‌یه‌ی كه ئه‌م بونه‌وه‌ره‌ی دروست كردوه، هه‌ر ئه‌و بریاری دواوه له پینكه‌ینان و دا‌رشتنیدا، گونجانی پینكهاتنی هه‌ردوو، هاتنه خواره‌وه‌ی باران و هاتوچو‌و و گه‌رانی چه‌شم و پوو‌باره‌كان. هه‌یچ كه‌س ناتوانی و پینگی نی‌یه بلی: كه كه‌سی تر جگه‌ن له خوا ده‌خلی هه‌یه له‌و شتانه‌دا، یان به‌شداری هه‌یه له پینكهاتنیانداندا، گه‌ران و هاتوچو‌ی ئه‌و هه‌موو پوو‌باره شتیکی راسته و هه‌یه و بت په‌رست و بی‌باوه‌ره‌كان به چاوی خو‌یان نه‌یبینن. ده‌ی ئایا کی ئه‌م شته راسته گرنگی به‌دی هی‌نا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ كه‌واته په‌رستنی هه‌یچ په‌رستراوی تر جگه له خوا نا‌ر‌است و نا‌ره‌وا‌یه. ئه‌و هه‌موو شاخ و چیا گه‌وره گه‌ورانه جینگیر و دامه‌زاون به‌سه‌ر زه‌وی یه‌وه، زو‌رتر نه‌وانن كه هوی په‌یدا‌بوونی پوو‌باره‌كانن، ئاوی باران له‌و شو‌ینه به‌رزانه‌دا كو‌نه‌بیته‌وه و به‌تین و به‌هینز هه‌لنه‌قولیت بو‌ ناو ده‌شت و شیوه‌كان و ئه‌و هه‌موو پیت و فه‌ره ئه‌رژینی به‌سه‌ر و لاتدا، ئه‌و هه‌موو ئاوی سو‌یر و تال و شیرین و خو‌ش گه‌واره هه‌یه و پنیوستی به هه‌ردوو جوړه‌كه هه‌یه، خوا کاریكه وای كردوه هه‌ر نه‌مینیته‌وه و هه‌یچیان زانابن به‌سه‌ر نه‌وی تردا!! ده‌ی ئایا کی نه‌مانه‌ی هه‌موو پینك هی‌ناوه؟! ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ هه‌موو كه‌س ناچاره ئه‌بی بلی: نه‌خیر، نه‌وله‌لا هه‌یچ خوا‌په‌رستانیکی تر نی‌یه به‌راستی، هه‌ر كه‌س له‌به‌ر خو‌یه‌وه هه‌رشتیك بلیت ئه‌و كه‌سه به‌بی هوشی نه‌یلیت وه‌كو وړینه و ابكات وایه و هه‌ر كه‌س زانا بیټ هه‌رگیز باوه‌ری نا‌ره‌وا‌ی نابیت، شتی نا‌ر‌است نالیت، كه‌واته هوی پر‌وپو‌وچی باوه‌ری ئه‌و بت په‌رستانه نه‌زانن بوو، له‌به‌ر نه‌وه به ووشه‌ی ﴿بَل﴾ كو‌تایی هی‌نا له دم كو‌ت‌كر‌دنی و ته‌شه‌لیدانیان و گواستیه‌وه بو‌ باسی هوی بت په‌رستیه‌كه‌یان و فه‌رمووی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ زو‌ر به‌ی نه‌وانه یان هه‌موویا نازانن، كه‌ ترخیکی ببیت به‌هوی نه‌وه‌وه هه‌ست نا‌كه‌ن به پر‌وپو‌وچی ئه‌و باره‌ی وان له‌سه‌ری له‌گه‌ل نه‌وه‌دا كه زو‌ر نا‌شكرا‌یه.

أَمَّنْ يُحِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ

له پاش پیشاندان و سهرنج راکیشانیان بو هندی تابلو له پیشانگای نهم بوونهوره
گرنکه. ننجایانگوینزیتوه بو سهرنجدان و بیرکردنوه له خویمان و هندی شتی تایبهتی
یان، نه فرموی ﴿أَمَّنْ يُحِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ نایا کهسیکی وا که دیت به هاوار و
نزای ناچار و دامارهوه کاتی هاوار و نزای لی نهکات، تنگی و زحمهت و نارهحهتی
لانهدات له خه لکی؟! ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ نه تانکات به جینشینی گه لانی پیش
خوتان له زهویدا، بهم رهنکه ولات و جی و شوینهکی نهوانتان نه خاته ژیردهست به
نارهزروی خوتان، نیش و کاری تیا نهکن و بهرهم و خیری لیورنهگرن نایا کهسی که
نهمانه نهکات چاکتره یان نهوانه که نیوه به نارهوا و ناهق نهیان پهرستن؟! ناچار و
لیقهوماو و به تنگ هاتوو له کاتی تنگی و نارهحهتیدا هیچ پهنایهکی نی به جگه له خوا
که هاواری لینهکات و پهنا ی پینهبات بو نه میشتن و لبردنی نهر تنگ و بارهی له کاتیک دا
که بهگیر هاتوو و هیچ چاره و دسه لاتیک شک نابات و هیچ یارمهتی دهریکی نی به و
سهرنجی چواردهوری خوی نه دات هیچ هوئی بزگار بوونی نی به، لهوه و پیش نومیدی به
هرشتیک بووینت سهری له هیچ دهرچوو، لهو کاته تنگه نا نومیدیه دا سروشتی بیدار
نه بیتهوه، کهواته پهنا دهبات بو خوی ته نیاو تاک، که خاوهنی هموو هیز و دسه لاتیکه و
هموو کومهک و یارمهتی و فریا کهوتنیکه، روونهکاته خوا نه گهر لهوه و بهر له کاتی خوشیدا
هر بیری به لاوه نه بوو!! خه لکی له کاتی خوشیدا بیئاگا نه بن له مه که هموو شتیک به دهستی
خوایه و نه گهریتوه بو لای خوا، به هوئی نهوهوه چاومروانی هیز و یارمهتی و پارینزگاری
نهکن له هیزی له هیزه لاوازه کانی نهم زهوی و جیهانه. به لام لاکاتی ناچاری و تنگه تاویدا
پردهی بی ناگایی به سهر سروشتیانوه نامینیت، نه گهرینهوه بولای پهروردگاریان به
ملکه چی و لاله و پارانهزه و پهنا نه هیننهوه بو قاپیه کهی نهو، هرچهند لهوه و بهر بیئاگا و
مل هوپ و لوت بهرز بوین. جا قورشان نهو مل هوپ و لوت بهرزانه نه گهریتوه ناگاداریان
نهکاتوه بهو شته راستهی که هیهو داشاردراوه له سروشتیان دا، باسی نهکات بویمان له
ریزی نهو شته راسته قینانهی بوونهور که له پیشهوه باسی کردن، دروستکردنی
ناسمانهکان و زهوی، هیچنانه خوارهوه و باراندنی باران، پواندنی درخت، نهو هموو باغ و

باخچه پواوانه، گپزانی زهوی به نیشتیجی و جینگای نارام و دروست کردنی نهو هه موو چیا و شاخانه و دامه زراندنیان، فراهم هیئانی نهو هه موو پووباره و بهرگر و بهرهلست له نیوان نهو هه موو ئاوی سویر و ئاوی شیرینه دا، که واته په نابردنی ناچار به خوا و به هاواروه چوونی خوا بویان شتیکی راسته قینه به بوینهی نهو هه موو شته راسته قینانه که باسمانکرد. نه م نایه ته بلگه یه کی پوون و رهوانه له سهر نهو که به هاواروه چوونی و فریاد پرسی به شیوهی نهینی و غهیبی تایبه تیی یه به خواوه به بوینهی دروست کردن و داهینانی ناسمانه کان و زهوی، نهو هه موو شتانهی تر که له م نایه تانه دا باسی نه فرموی و کردوونی به هاوسهر و هاوتای یهک و له ریزی یهک داباسی کردوون، نه م باوه پرش شتیکی زورگرنگ و پیویسته له هه موو رکاتی نویژه کانمان دا بلین: ﴿وَيَاكَ نَسْتَعِثُ﴾ واته نهی خوی ته نیا له تو داوای یارمتهی و کومه کی نه کهین، واته کومه که به شیوهی نهینی و غهیبی، نهک به شیوهی ناشکراو کاروباری مادی نه م جیهانه که له چوار چپوهی هیزی بازووی بهنده دا یه، داوای کومه کی به م جوړه یه شتیکی شهرعی یه و فرمانی پی دراوه له ناینی پاکی نیسلام دا، که واته با بهندهی موسلمان ناگای له خوی بیت پیچه وانهی نه م بیروباوه و بریاره نه جولیته وه، نهو شتانهی که تایبه تن به خواوه ته نها بو خویان به کار بهینیت، نیت نهک بوکسی تر. نه گهر که سی نهی: چهند ناچار و داماو هن نزا نه کهن، که چی به هاواروه چوونی نزا که یان نابینریت؟! له وه لامدا نه لنین :

۱- نایه ته که نافر موی هه موو ناچار داماو و مه به ست گشتی نی یه به لکو مه به سته هر کام و هر که سیکه.

۲- نه گهر بلین بو هه مووانه و بی برین به سهر گشتی دا... نهو کاته نه لنین: وهر گرتنی نزاو به هاواروه چوون به سراوه به ویست و خواهی شی خواوه، واته خوا نه چی به هاواری هه موو ناچار نه که وه نه گهر ویستی له سهر بیت، بو به لگهی نه وه له نایه تی تر دا به ستویه تی به ویستی خو یه وه، نه وه تا له و شوینه دا نه فرموی: ﴿فَيَكْفُفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ واته نینجا لانه دات لیتان نه وهی که نیوه نزا نه کهن بو لای نه گهر خوا بیهوی و مهیلی بیت، بیگومان قورنان هندیکی راهو ته فسیره بو هندیکی تر.

۲- وەرگرتنی نزاو به هاواروهه چوون تنها یه باری نییه و هر بریتی بیټ لهوهی نزاکه داوای کردووه، به لکو چهند بار و شیوهی ترههیه که نهوه چاکتره بوئی، نهو نازانی و خوا خوئی باش نهیزانیټ.

۴- مه بهست بهم ناچاره که سیکه که به تهواری و بهدل برابیت، خوئی دارنی بیټ له نومید و چاره پروانی هموو شتیک، به پراستی و ئیخلاصهوه ته نیا پشت بهستی به خوا و خوئی حواله هی خوا بکات، دهی هموو ناچارکی وا خوا بیگومان نزاکه ی و مرده گرت و نه چی به هاواریه وه، هر جور داواده کات. لهم باره وه حدیسی زور به ناوبانگ هن، ئنجا با هندیك بیر بکهینه وه له خو مان که چو ن دروست کراوین لهم زهویه دا و دین و نه پوین چین له دوا ی چین، چین و تا قمنک نه روا و یه کیکی تر دیته شوینه که یی و شاد نه بیټ به جیگا و مه ئواکه ی، دهی نایا جگه له خوا هیچ که سیکه تره هیه بلی من نه وه م کرد، یان به شداریم کرد تییدا؟! نایا خوا ئیمه ی دانه هیناوه و دروستی نه کردووین لهم زهویه دا، له هموو باریکه وه بو هوئی ژیان ی بو فراهه م نه هیناوین، به شیوه یه که بتوانین هه لسن به نه رکی جینشینیی؟! نه مهش به هوئی کومه کی و یارمه تی و یه گرتنی چهند شتیک ی دور له یه کی جیا جیا نه گهر هر جوره نا کوکی و ناریکیه ک پووبکاته هر کام له وانه ژیان نا گونجی یان به ریکی نا روا و به سر نابریټ. به کورتی نه م ئاسمان و زهویه نه وه ی وا له نیوانیاندا به وینه ی مه کینه یه که و هموو بهش و پارچه کانی ده خلیان هه یه لهم ژیان ی ئیمه دا، نه گهر هر جوره ناریکیه ک پووبکاته هر کام ژیان نا گونجی یان نه شیوی و قال نه بیټ، دهی نایا جگه له خوا کی نه م هموو شته ی ساغزاندووه و یه کی خووستوون؟! ئنجا نایا کی نه م مردن و ژیان ه ی بریاردا، چین له دوا ی چین ئاده می نه هینی به دوا ی یه ک دا؟! خو نه گهر مردن نه بوایه نه و هموو ئاده میه که پرویشتوون به مانایه و هموو یه کیان بگرتایه بیگومان زهوی هه لی نه ده گرت، ژیان و شارستانی و ئاوه دانی و بیرکردنه وه له هوئی ژیان و گوزهران دوا نه کهوت و نه وه ستاو هر ریز به ره و پیشکه و تن نه نه پرویشت. بیگومان نه مانه ی که وتران و زور شتی تره ه ن که نه وتران، نه وانه هموو شتیک ی راست و پوون و ناشکران، دهی کی نه مانه ی دروست کرد؟

أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلْ

الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ

﴿أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئەمانەى كە وتران لە قولاى دلدای جیگین، لە ژیان دا هەستیان پێدهكړیت، بەلام خەلكى لە بیریان ئەچى و بیناگا ئەبن لى، وهك و ئەفەرموى: ﴿قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾ زۆر كەم بیر ئەكەنەوى یان هەر بیر ناكەنەوه، واتە ئەگەر بیرتان كردهیهتەوه خواى خۆتانناتان ئەناسى و چاوا لە بەرى ئەو هەموو بەهره و چاكەى خوا ئەبوون و تەنها ئەوتان ئەپەرست و هاوبەشتان بو بربار نەئەدا. ئنجا چەند شتىكى تری ناشكرايان ئەدا بە ناوچاودا و كە پەيوەندى بە ژيانى خەلكى هەيه و بە چاوى خۆشيان ئەيان بینن، ئەفەرمويت: ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وازبینن لەوى كە باسكرا، ئەى ئایا كەسێك كە رینمونیان ئەكات لە تاریكەكانى شەودا كاتى ئەگەرىن و سفەر ئەكەن لە بەر و ووشكى و لە دەریادا رینمونیان ئەكات بە ئەستیره و بە چەند نیشانه و دروشمى تر لە زەهوى دا، ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ كەسێك كە با ئەنیریتو پەوانەى ئەكات بە مۆژدە دەر لە پیش باران كە رحمەتى خوايه بۆسەر بەندەكانى و ژیان لە سەر ئەوه راگیره، ئایا كەسى كە ئەمانە ئەكات چاكتره یان ئەو بتانەى كە ئیوه ئەیانكەن بەهاوبەشى خوا؟! خەلكى بەشینوى گشتى و بەتایبەتى ئەو یەكەم تاقمە كە ئەم قورئانەى چوو بەگوێچكەدا سەفەریان ئەكرد و ئەگەران بەرنگاو بیاباندا، چ لە بەر و چ لە دەریادا و ئەگەردروشم و نیشانه یان نەبى رینگا دەرناكەن، ون ئەن، بەتایبەتى لە شەوه تاریكەكاندا، دەى ئایا كى رینمونی یان ئەكات؟ كى فیری ئەوه یان ئەكات كە بەهوى ئەستیره و ئەو نیشانهوه رینگا دەرکەن؟! ئایا كى هیزی بیستن و بینینی داوونەتى تا بە هوى ئەوهوه رەنگ و دەنگ وەرگرن؟ ئنجا كى ئەو هیزی ژیرى یە یان پى ئەدات تاسوود وەرگرن لە هیزه هەست كەرەكان و بتوانن بەراوردی شت بکەن؟ ئایا كى ئەو بەهره یانە ئەدات بەو خە لكە بیچگە لە خوا؟ ئەو هەموو بايه كەهەل ئەكات و گەردش ئەیات، ئیتر بەهوى هەر شتىكەوه فەراهم هاتبى، ئایا كى ئەى گنپى بە جوړى كەهور هەل ئەگرن و ئەیگنپى لەشونینك بو شوینىكى ترو مۆژدەدەرە بەبارینی باران كە ژيانى لەسەر راگیره؟

أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيِّ اللَّهِ عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيِّ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

نایا کیٰ ئەمانە ئەکات بێجگە لە خوا ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيِّ اللَّهِ﴾ نایا لە گەلٰ خوادا هیچ پەرستراویکی تر هەبە کە دەسەلاتی بێیت بە سەر ئەواندا؟! ﴿تَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خۆیەک کە ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یە پاک و بێ لەکە و بەرز و بڵندە لەوێ ئەو بت پەرستانە ئەیکەن بە هاوبەشی، بەرزو بڵندە خۆی تواناو پەروردگار لەهاوبەشی دروست کراوی بێ دەسەلاتی دەستەپاچە. ئینجا دوا ی باسە کە ئەهینی یە پرسیاریک کەبو بەر ئی بڕینەو و پەک خستنه، پرسیاریک لە بارە ی دروست کردن و دووبارە کردنەو بیان و پۆزی دانانیان، ئەفەرموی: ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نایا کەسێک کە دروست کردنی داهیناو لە یەکەم حارەو خەلکی دروست کرد، لە پاشان دووبارە ی ئەکاتەو، ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ کەسی کە پۆزی بەشتان ئەدات لە لایەن ئاسمان و ژورە وە، لە لایەن زەوی و لای خوارەو، نایا کەسێک کە ئەمانە ئەکات چاکترە یان ئەو بتانە ی کە هیچ شتیکیان پی ناکریت؟! پەیدا بوون و بەدیهینانی خەلکی لە یەکەم جارەو شتیکی ئاشکرایە و وا بەپیش چاوەو، هیچ کەسێک ناتوانیت دانی پیا نەنیت، ئەو پەیدا بوون و بەدی هاتنەش بە هیچ جۆر ناگونجیت بەبیٰ خوا یەکی تاک و تەنیا، دەهر هەول و تەقالایەک درا لە پێگای پچیرینی ئەم بونەوهر و خەلکە لە خۆی تاک و تەنیا هەمو ی سەری لە هیچەو دەرچوو، لە هەموو بۆشێک بۆشتر بوو، هەرکەس بیهویت خۆی بیٰ ئابرو و شەرمەزار نەکات هەرگیز نالیت: ئەم بونەوهرە زۆر گرنگە بە هەموو یاسا و پزێمە نەگۆرا و تیر و تەواوهرە کە بچوکتین پارچەو بەشی - چ جای هەمو ی - هەموو زان و خاون ژیری یەک سەرسام و سەرگەردان ئەکات، هیچ خاوەن ژیری یە ک لەپووی نایە بلی: ئەم شتە گرنگە لەخۆیەو و بەرێکەوت پەیدا بوو، بە لکو ئەبیت هەربلیت: خۆیەکی زانا ی بەدەسەلاتی لیزانی کاروست بەدی هیناوه، بێگومان ئەبیٰ تاک و تەنیاش بیت، ئەگینا کارەکە ئەشینوا بە

مل يهك دا، بهلكو له يهكهم جارموه بهدى نه نهات. بوون وبهدى هاتنى يهكهم جار بهو جوړه
 بو كهباس كرا، بهلام دووباره كردنموه له كوڼ و تازهوه دمه دهمى ي تيدا كراوه و
 نهشكرنت.. هموو كس بهرنيكى داني پيا ناننت و باوهړې پي ي نى يه، بهلام به ناچارى
 دان نراو باوهړ هينرا بهدروست كردنى يهكهم جار نهبيت باوهړ بكرنت به دووباره كردنموه،
 تا هر كس بهرهم و سرهنجامي كردهوى نهم جيهانى نئستا جيگاي كردهويه،
 كردهوش نهوتتا دوو بهشه: چاكو خراپه. بهپي ي دادو ليزانى و كار دروستى خوايى
 پنيويسته بوني پاداشت وتوله، نهبوونيان درو پيچواوهى داد و بهرژوهوندى و كار دروستى
 يه، بيگومان نهم جيهانه هرچند لهههندى كاتدا نهاندازهيه لهتوله وپاداشتى تيا بهدى
 نهكرنت، بهلام بهتواوى بهدى نايه. كهواته پنيويستى هاتنى جيهاننيكى تر بوئو و مهبهسته
 گرنگيه، كهواته دان نان و باوهړ بهدروستكردنى يهكهم جار هوې باوهړ و دان نانه
 بهدووباره كردنموه، بهلكو نيشانهيهكى بوون و بههيزه لهسر نهوى كه داهينهرى نهم
 خلكه نهبيت دووباره كردهوش بيت بويان، بهپني خواهيش و مهيلي خوې، جا لهبر نهوه
 دووباره كرى هينا بهدواى داهينهرداو جووتى كرد له گهلى دا و هردووكياني كوكردهوه له
 پرسيارهكدا و پيكهوه داني بهناوچاوى بت پرست و بي پرواكانداو فرموى: ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ
 الْفَلَقَ تَرْبِيئُهُ﴾ وهكو لهپيشهوه باسكرا. روژى داني بهندهكاني خوالهزهوى دا لهچند
 شيوهيهكى جياوازدا دهرنهكويئ ناشكرا تريان بو نيمه كشتوكال و درهخت ومالات و
 گيانلهبره و ناو و هوا، بو خوراك و خواردنموه و هناسه وركرتن و هناسه دان، ههندى له
 روژى برىتتويه لهو هموو شته نايابانهى كه له ناوسكى زهوى وله ناو دهرياكاندا همن، له
 بارهى خوراك و پوشاك و چند شتيكى تر كه سودي ئى وهردهگيرنت له ژياندا، هه ندى تر
 برىتتويه لهو هموو هيزه به كار و سوود بهخشانه وهكو كارها و جوړهها تيشك وچهندين
 هيزى ترىش همن هيشقا كس نايان زاننت، جگه له خوا، بهره بهره دهريان نهخات بو
 بهندهكاني. روژى يان كه له ناسمان و له لاي سهرووه بويان دنت بو نهم ژيانى نئستا،

روناکى و گهرمى و باران و شو هیز و وزانهى که خوا پینكى هیناوه بو ژيان بهسر بردن لهم
 جیهاندا، بو رۆژى دوايى شو هه موو بهخشایشه شه پېژننیت بهسریان دا له ناسمانى لوتف
 و بهزهى خۆیهوه، له ئایهتهکهدا باسى ئەم رۆژى یهى هینا بهدواى باسى دروست کردن و
 دوباره کردنهوى بهندهکانى، چونکه رۆژى په یوهندى به تین و به هیزى ههیه پى یانهوه،
 په یوهندى پۆزى و زهوى به دروست کردنیان لهم جیهان وزهوى یهدا شتیکی ناشکرایه که به
 هۆى شوو ژيانیان نه بیته و په یوهندى به دوباره کردنیانهوه، لهو جیهان دا ئەمهیه خه لکی
 لهو جیهان دا پاداشت و تۆله یان لهسر رهفتار و کردمهوه یانه لهم رۆژى یهى که لهم جیهان پى
 یان دراوه، ههروهها په یوهندى پۆزى ناسمان لهم جیهان ئەمهیه که ژيانى لهسر راگیره،
 هۆى پاداشت و تۆله ی شو جیهانیشه، ئەمه نمونه یه که بوو لیتهدا باس کرا بو روون
 کردنهوى ریک و پینكى و گونجاوى و په یوهندى یه که ههیه له نیوان مهبهست و پرسته و
 وشهکانى قورئاندا. دروست کردنى یه کهم جار و دوباره کردنهوى شتیکی راست و
 حهقیقهته، ههروهها رۆزى ناسمان و زهوى شتیکی راست و زانراوه، به لام بت پرست و بى
 بپرواکان بى ناگا ئەمین لهم شته راستانه، به هۆى شوو وه قورئان ئەیان گریتشه بو لایان و به
 شیوهى دەم کوت کردن و په ک خستن و بهر لى برینهوه، ئەم پرسیاره یان ناراسته نهکات و
 نه فرمویت: ﴿أَوَلَمْ نَخْلُقْ أَهْلَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا په رستراوى تر ههیه له گه ل خوادا که بتوانى ئەم جوړه کارانه
 بکات؟! تابکرت به هاوبه شى له پرستن دا؟! ئینجا فرمان ئەدات به پیغه مبر (ﷺ) که
 ههتر بهریان لی بپیتشه، بهدواى هینانى به لگه و رابه ر لهسر شوو هاوبه ش ههیه بو خوا
 و شوو ئەوان ئەیلین. نه فرموى: ﴿قُلْ مَا تَرَاهُمْ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەى پیغه مبر بلى
 پىیان نه گه ر ئیوه راست نه کهن که ئەلین له گه ل خوادا خوا به کی تر ههیه دهى رابه رو
 به لگه تان بهینن لهسر شوو ئەیلین! ئیتر رابه ر و به لگه ی ژیری یان بیسترا و له ئاینهکانى
 لهوه و بهر. بیگومان ئەوانه هیچ به لگه و نیشانه یه کیان به دهسته وه نیه، توانا و دهسه لات دار
 نین بهسر هیچ نیشانه و دروشمیک که بوئى راستى باوه ر و داواکه ی ئەوانى لى بیت، به لکو

به پینچهوانهوه، ئەم بوونهومره فراوانه پڕه له بەلگه و رابەر و نیشانه لەسەر نارپهوايي و
 بیجیئی ئەوهی ئەوان ئەیلین و باوهریان پئی ههیه، کهواته داوای رابەر و بەلگه لی یان
 هەرچونیک بەر لێپینهوهی تیا دایه و دەسته پاچهیی و بۆشی یان پوون ئەکاتهوه ههروهها
 لاقرتیان پیندهکات و نهفامیان دهرتهخات، چونکه عهقیده و باوهر نابیت بنج و بناوانی نهبی
 و لەسەر بۆش دامهزرت! ئا بهم شیوه پوون و پهوان و ناسانه قورئان ئەدوی لهگهڵ ههموو
 دل و دهروون و جوژه ژیرییهک دا، ئەکولیتهوه له بارهی بیر و باوهرپهوه، ئەم بەلگه و نیشانه
 پوونانه ئەخاته پیش چا و له چوارچێوهی ئەم بوونهومره و ئەو شتانهی که ئەبیزین و
 ههستیان پئی ئەکریت، به جوژی ئەدوی ئەکولیتهوه دل و دهروون داگیر ئەکات، سروشت
 بیدار ئەکاتهوه، چک و ژهنگی لهسەر لائهبات، تا بهرێگای راستی خویدا بپروات، ههست و
 سوژو ویزدان ئەهینیتهوه سوژو پهروش بهو شته راستانهی که تیندا دا چهقاوه، بهلام
 پهردهی بیناگایی و لهبیر چوون هاتوه بهسهریاندا، قورئان رینگایهکی داوهته بهردهست
 نادات بوگیروگرفت و دهمدهمه تیندا، بههوی ئەوهوه قورئان زال و سهرکهوتوه و کار
 ئەکات له ههموو جوژه ئاهمیهک، مهگر ئەوانهی که بیهشن له تیگهشتن و ژیری، نیت
 ئەوانه وهک و بهرد و دار وان و وشک و پقوتهق و چار نهکراون. لهم کۆمهله ئایهتانهی که
 رابوردن سهرنجی راکیشا و گهردشی کرد بهدل و دهروون بهناو ناسمانهکان و زهوی و چهند
 ناوچهیهک له ناوچهکانیان، بو پوونکردنهوهی تهنیایی خوا بهبی وینه و هاوبهش، پوونی
 کردهوه که دسهلات و توانینی ته وا تایبهتییه بهو خوای تاک و تهنهواوه، لهپاش
 ئەوهیئنجا ئەوا سهرنج رانهکشیت و گهردش ئەکات به دل و دهروون لهبارهی غهیبهوه که
 زانینی تایبهتییه به خوای پهروهردگارهوه، که دروست کەر و بهرپووبهری ههموو شتو ههموو
 کارو باریک،

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي

الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا

نه فرموی پیغمبر (ﷺ) ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بلی هر کس و
له ناسمانه کان و زهوی دا له مهلائیکه و جن و ناده می، هیچ کس لهوانه غیب نازانن، به لکو
تهنها خوا غیب ده زانی، واته هیچ کس غیب زان نی یه جگه له خواو زانینی غیب
تابیه تیبیه تهنها به خواره، نهم نایه ته و نهم باسه پیوستی هییه به پروونکردنوه و
لیکولینهوه، چونکه چند رای جیاوازی تیدایه و مهسه لکه زور گرنکه له باره ی عه قیده و
ناین و باوره وه، که واته با هندی دریزه بدهین بهم باسه: وشه ی غیب له زمانی عه رهدا
به هر شتیك نه لئین که به پیش چاره وه نه بیت. له زمانی شرعدا به دو جوړ به کار دیت:

۱- هر شتی نه بینری و هستی پینه کړیت له بر نه وه ی پیدا نه بووه هیشتا یان هییه و
به لام نی یه له چوارچیوه ی هست و بینن دا، ژیریش له خویوه هستی پیناکات
نیت رابه ر و به لگه له سر بوونی بی یان نه و.

۲- هر شتیك هستی پینه کړیت ژیریش له خویوه نه یزانی، هیچ به لگه و
نیشانه شنه بیت له سر بوونی.

جوړی یه که م گشتی تره، چونکه خوا سیفته کانی مهلائیکه و پوژی دواپی و هموو
پووداوو به سره هات کانی نه گریته وه که هیچ جوړه به لگه و نیشانه نییه له سر بوونیان، وهک و
نهو هموو به سره هات و پووداوانه ی داهاتوو، نهو شتانه ی که له زانینی هیچ که سدا نین و
به دلی هیچ که سدا نایه ن و گوزر ناکه ن، بهس له زانین و بریاری خوادا هه ن، که نهوانه ش
نایه نه ژماره، به لام جوړی دووم تهنها نهم به شیه یان نه گریته وه که رابه ر و نیشانه ی نی یه
له سر بوونیان.. یه کیک لهو شوینانه ی که مه بهست له وشه ی غیب تیای دا جوړی یه که مه و
شیه گشتی یه که یه، نه وه یه که له سره های سوره تی (البقره) دا نه فرمویت ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ
بِالنَّبِيِّ﴾، هر وره ها له سوره تی (الحش) دا: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾. یه کیک لهو شوینانه ی که
مه بهست به وشه ی غیب تیای دا جوړی دوومه، نایه تی سوره تی (الانعام) ه که نه فرمویت:

﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَى السُّوءُ﴾^۱ هر دوها لهو سوره ته دا: ﴿وَلَا أَعْلَمُ

الْغَيْبِ﴾^۲ نم جوړی دوومه زانینی تایبه تی یه به خوا وه و هیچ کهسی تر نایزانیّت مه گهر به ناگادار کرده و هی خوا به سر هر نه ندازه و به شیکي که خوا خوئی مه یلی هه بیّت، نه ویش ته نها بو پیغه مبه ر و نیردراوی خوا یان مه لائیکه وه کو له دواوایی سوره تی (الجن) نه فرمویّت: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يَطْرُقُ عَلَيْهِ أَحَدًا﴾^۳ به مانهش ناوتری: غه یب زان، به لکو نه وتری: زانا کراون، یان ناگادار کران به سر غه یب دا له لایه ن خواوه، نیتر به هر جوړ و شیوه یه که خوا خوئی نه زانی و ناگاداریان نه کات، واته زانینی نم جوړه غه یبه به هیچ جوړه دهسه لاتی بنده ی تیدا نی یه، به تیکوشان و هه ولی بنده فراهم نایه ت، چونکه وه کو و ترا هیچ دروشم و نیشانه یه کی نی یه له سهری، هیچ هوئی فراهم هیفانی نی یه له لای بنده وه، به وینه ی نهو هه موو زانینی تره که بو بنده فراهم دیت و خوا زانای نه کات به هوئی تیکوشان و به راورد کردن و تیزوانین و بیر کرده وه..

له م باسه وه پوون بو وه که مه به ست لهو غه یبه ی که له م نایه ته دا زانینه که ی تایبه تی کردووه به خواوه و ره وای نه داوه بو هیچ کهس، مه به ست لهو غه یبه به شی دوومه ی جوړی دوومه، نه گینا نه وه تا نهو هه موو غه یبی تره که رابه ر و نیشانه هیه له سهریان بنده نه یان زانی، وه کو بوونی خوا و تاك و ته نیایی و هه موو سیفه ته کانی تری، هر وه ها بوونی نه لائیکه و پیغه مبه ران و کتیه کانی خوا و پوژی دواپی، نه گهر مه به ست پیی جوړی یه که م و شیوه ی یه که م بیّت نه بیّت بلین: مه به ست بهو زانینه که تایبه ت کراوه به خواوه له م نایه ته دا زانینینی که هیچ هویه کی نه بیّت، چونکه نهو جوړه زانینه تایبه تی یه به خواوه، ته نها خوا زانینه که ی هیچ هویه کی نی یه، زاتی پاکي خوئی ته بیّت، نیتر بیجگه لهو زانینی هیچ که سیکي تر به بی هو نابی و ده ست نادا ته لام نیاز و مه به ستی لادانه له دیمه ن و پواله تی

^۱ واته من غه یب زان نم، نه گهر غه یبم زانی بایه خیرو چاکم بز خوم نقر ده کرد و ناخوشی و سزا دوچارم نه بو، ده ی ناشکرایه نهو غه یبه ی که نه یزانیوه له م جوړی دوومه یه.

^۲ واته من نا لیم بیتان غه یب نه زانم، نه مش دیاره نهو غه یبه ی که نی فرموو پییان نه یزانم، له م جوړه یه که و ترا.

^۳ واته خوا زانای غه یبه، که واته هیچ کهس ناگادار ناکات به سر غه یبه تایبه تیه که ی خویدا، مه گهر پیغه مبه ر و نیردراوی خوئی که خوئی مه لیبزار بووه و په زامه ندی بووه له ناگادار کردنی به سر نهو نه ندازه ی که شایان و پیویسته.

نايه ته كه به بي پال پيوه نهرىك، نهوش ناراست و ناروايه. بينجگه لهوش نهگر مه بهست له زانينه كه نهو بهيچت نهو كاته تايبه تي ناييت به غهيبه وه، بهلكو زانيني خوا بو غهيب و غهيري غهيب به بي هوپه و زانيني جگه له خوا هموو هوپه ههيه، كهواته نهبيت وشه ي غهيب زياد بيت و لهوانه يه پيچه وانه ي مه بهست نيشان بدات.

نهگر مه بهست به وشه ي غهيب جوړى يه كه م - شيوه گشتى يه كه - بيت نهبيت يان بهم جوړه بلين كه وتمان، يان نه بي بلين: مه بهست هموو غهيبه، واته هر كهس وا له ناسمانه كان و زهوى دا هموو غهيب نازانى، به لام خوا هموورى نه زانى، نهوكاته وا نيشان نه دات كه جگه له خوا غهيب زان ههيه، دهى ناو بردنى جگه له خوا به غهيب زان ناروايه و دروست نى يه له شمع دا به پي بريارى زانا و پيشه و ايانى نيسلام، چونكه نهگر مه بهست نهو بيت كه له خوپه وه و به بي هوپه كه غهيب زانه، نهو كوفره به لاي هموانه وه، له مبر نهو نهو جوړه زانينه تايبه تي يه به خوا وه و هر شتيكيش تايبه تي بي به خوا وه رهوا دانى بو هر كه سيكي تر كوفره به بي خيلاف، نهگر مه بهست نهو بيت كه به سهر غهيبدا ناگادار كراوه يان زانا كراوه، نهوكاته نه بي هر بهم شيوه بو ترى و ناو برت، ناي بو ترى: غهيب زانه! يان غهيب نه زانى! چونكه مانا مه بهسته نارواكه ي لى و هر نه گيرت، خو بينگومان پيوسته له مجوره شوينا نه دا خو پاراستن له به كار هينانى هر وشه يه كه مانا و مه بهستى ناروا بگه يه نيت، بو وينه ي يه كي بلى خوا غهيب نازانيت، مه بهستى نهو بيت كه هيج شتيك بو خوا غهيب نى يه، بهلكو نه وه ي كه ناو نه برت به غهيب بو نيمه به لاي نيمه وه ناو نه برت، نه م رسته يه هر چهند به و نياز وه راسته، به لام به كار هينانى قده غهيه و ناروايه، چونكه ديمه ن و پواله ته كه ي ناراست و ناروايه ره حمت و ره زاي خوا برتريت به سهر نيمانى ره بانى دا كه زور به توندى نه دوى لهو كه سه ي كه رسته يه به كار نه هيني و نابرووى بو ناهي نيت وه، هر وه هازانايان بيزاريان دهر برپوه دڙى نهو كه سن كه نه م سى رسته يه به كار نه هيني به شيوه ي مه تل: بيزارم له حق و خوشم ناوى و فيتنه م خوش نهويت، خوم له ره حمت لانه دم و لى ي رانه كه م، مه بهستى به حق مردنه و به فيتنه مال و نه ولاده، به ره حمت باران.

لهم ليكولينهوه و شيكردنهوه دا دهرئه كه مويته كه مانا و مه بهستي ريك و پوون بيت و
 پيوستي نه بيت به پينه و پهرو، نهوه بوو كه وتمان: مه بهست به وشه ي غهيب لهم نايه ته دا
 جوړي دوومه وه كو هم حه ديسه ش دهست نيشاني بوته كات كه بوخاري و موسليم و
 ترمزي و نه سائي و نه حمه د و كومه لي تر نه يگيرنه وه له مه سروه وه كه دا يكي نيمان داران
 عايشه نه فهر مويته: ﴿مَنْ رَعَمَ اَنْ مُحَمَّدٌ (ﷺ) يَعْلَمُ مَا فِي الْعَدَاوِ يَخْبُرُ النَّاسَ بِمَا فِي الْعَدَاوِ فَقَدْ
 اعْظَمَ الْفِرْيَةَ عَلَى اللَّهِ، وَاللَّهُ تَعَالَى يَقُولُ: قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾¹
 نينجا بهم جوړه غهيبه كه زانينې تايبه تي به خواوه، خوا پينغه مبراني ناگادار كردوه
 به سر نه ندازه و به شيكدا ناي ينجگه له وان كه سي تر له خواناسان ناگادار ده كريت، يان نهو
 ناگادار كردنه تايبه تي به به پينغه مبرانه وه؟! كوړ و جه ماوهرې زانايان له سر نه وه ن كه
 تايبه تي به به پينغه مبرانه وه، له بهر پوالت و ديمني به هيزي نايه تي دواي سوره تي
 ﴿الجن﴾ كه له مهو بهر هينامان و له پهراويزه وه رافهمان كرد، بينگومان رابهرو و به لگه كه يان
 زور به هيزه، نه وه تا ناگادار كردنه كه ي كورت هه له هيناوه له په سول دا، په سوليش له زماني
 شرعداو هروه ما به ي عورف و عاده ت نينراو و په وانه كراوي خوايه كه به وه ي فرمان
 له خواوه وهر نه گيرت بو راگه يان دني به خلك، كه واته پياوچاك و خواناسه كاني تر ناگريته وه
 به هيچ كلو جي، هر ته نويل و پينه و په رويه ك بكري لهم نايه ته دا بو نه و مه بهسته بي جي به
 ونا په وايه و له شهرع دانرخي ني به.

نه مه راي كوړ و جه ماوهر بوو به رابه ره به لگه كانيانه و كه لام وايه به رگري نا كريت و مله
 جهري نا كريت اه ناستي، له گه ل نيوه دا كومه لي هه ن نه فهر مويته: دروسته بو خواناساني
 تر يش كه پينان نه و تريت نه وليا و ناگادار كردنيان به سر هه ندي غهيب دا، له سر نه و
 بنه رته كه سيك نيد ديعاي زايي غهيب بكات له په وداويك دا، نه و كه سه كافر ناييت، به كيك
 له كومه له شيخي نيين و له جه ر له كتيني (بيان قواطع الاسلام) دا، به لام خوا پادشتي
 نه ميش و نه واني تر يش بداته وه، ناي چو ن شتي وايان په و داوه له گه ليووني هم نايه ته دا

¹ هر كس بلي: كه محمد غهيب زانه و په وداوي داهاتو نه زاني، يان هه والي داهاتو نه دات به خلكي نه و كه سه درويه كي
 زور زل نه كات به دهمي خواوه له باره ي خواوه، نه وه تا خوا نه فهر مويته: بلي: هر كس واله ناسمانه كان و زهوي دا غهيب
 نازانيت، به لكو ته نها خوا غهيب نه زانيت.

که تیپه‌ری کرد: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ ﴿٦﴾ إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولٍ ﴿﴾ به‌لئی به‌لگه‌و
 رابه‌ریان له‌سه‌ر رابه‌ره‌کان ئه‌مه‌یه که شیخ له‌کتیبه‌ی ناوبراودا فه‌رمویه‌تی: زۆر له‌و پیاو
 چاکانه هه‌وایی غه‌یبیان ئی بیستراوه و بینراوه. به‌لام به‌راستی سه‌ر سوپ ئه‌مینی که ئه‌و زانا
 به‌رزانه چۆن پشت ئه‌به‌ستن به‌ به‌لگه‌ی ئاوا لاواز له‌ مه‌سه‌له‌ی ئاوا گرنگ دا، که په‌یوه‌ندی به
 عه‌قیده و ئیمانوه هه‌یه؟! به‌لئی راسته ئه‌و جوړه شته غه‌یبیانه بینراوه و بیستراوه له‌ زۆر
 له‌ پیاو هه‌لکه‌وتوووه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته‌دا، تاراوه‌یه‌ک نایه‌نه ژماره، ئه‌و شتانه ناو ئه‌برین
 که‌شف و ئیلهام و فه‌راسه‌ت و هه‌موو گومانیکه‌ی به‌هین و هه‌یچیان ناگه‌نه راده‌ی زانین و
 یه‌قین، که ئاژاوه و دووبه‌ره‌کی و قسه و یاسه‌که له‌وه‌دایه له‌وه‌دایه، ئه‌گه‌ر ئوانه راده و پله‌ی
 زانین و یه‌قین دا بوونایه ده‌ستیان نه‌دا بو‌گۆزان و هه‌له، بیکومان ده‌ست نه‌ده‌ن هه‌ر به‌ پی
 ی فه‌رمووده‌ی ئه‌و پیاوه گی‌وراوه که ئه‌فه‌رموون: ﴿الخطا الکشفی الاجتهادی﴾ هه‌روه‌ها به
 فه‌رمووده‌ی ئه‌وانه خو‌یان به‌ ئیلهام و فه‌راسه‌تیا‌ن ناو بردوون نکه به‌زانین و یه‌قین. بو
 نمونه: گرنگترین روودای به‌ناوبانگی جینشینی دووه‌مه که له‌سه‌ر مینه‌به‌ری مزگه‌وتی
 پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) بانگی کرده سه‌روکی له‌شکری ئیسلام له‌ نه‌هاوه‌ند و فه‌رموی: ﴿یا ساریه
 الجبل!﴾ ئه‌وه بوو پاش ئی بوونه‌وه له‌ وتاره‌که‌ی پرسیا‌ریان ئی کرد ئه‌وه چی بوو وتت؟!
 ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا فه‌رموی: وا که‌وته دلمه‌وه، که ئه‌وه پیی ئه‌وتری: ئیلهام. هه‌روه‌ها
 نه‌گه‌رنه‌وه جا‌ریکیان ئه‌بو زه‌ه‌ری غه‌فاری چوو بو‌ خزمه‌ت جینشینی سینه‌م له‌ رینگا چاوی
 هه‌لته‌قا به‌ ئافه‌ره‌تیک دا و ئنجا گه‌شته لایی و پیی فه‌رموو: ئه‌یوزه‌ر بوئی زینا له‌ چاوت
 دیت. ئه‌ویش گومانی وابوو ئیدی‌عای زانینی غه‌یب ده‌کات، زانینی ئه‌و جوړه غه‌یبانه ئه‌بی
 خوا وه‌حی سه‌روشتی پی بکات، وه‌حی سه‌روشیش به‌ پیغه‌مبه‌ران ئه‌بیئت. له‌به‌ر ئه‌وه به
 بی‌زاری وتی: او‌حی بعد محمد؟ نایا له‌پیش محمد (ﷺ) وه‌حی خوا ئه‌بیئت؟! جینشین
 فه‌رموی: نه‌وه‌للا، به‌لام ئه‌مه ژیری و فه‌راسه‌تیکه‌ی ئیمانداره!! ئه‌وه‌ی که ئه‌که‌ویته دل
 خواناسان ئه‌گه‌ر له‌ راده‌ی زانین و یه‌قین دا بوایه باش ئه‌ناسرا و جیا ئه‌کرایه‌وه له‌وه‌ی که
 شه‌یتان ئه‌یخاته دل و نه‌ئشه‌یوا له‌که‌س له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا به‌باشی نانا‌سرتن و جیا ناکرینه‌وه

واته که‌شف و که‌رامه‌ت دا هه‌له‌یه، به‌ وینه‌ی هه‌له‌ی اجتهادی مو‌جته‌میده‌کان.

لهیهکتر و مهترسی ئی شیوان و ئی گوڤانی لینهکریت. شیخی شهعرانی له کتیبی تهبهقاتیدا ئهفرموی له باسی شیخی گهیلانی دا: پرسیار کرا له شیخ ئایا ئهوهی که ئهکویته دل بهچی جیا بکریتهوه که ئهوه لهلایهن خواوه یه نک لهلایهن شهیتانهوه؟ ئهویش بهجوڤیچک وهلام ئهداتهوه وهک بفرمی: نازانم!! بهس ئهفرموی: نازانم!! بهس ئهفرموی: ئهوهی لهلایهن خواوه بیته ههمووکات پرو نادات بهپی ی داوا و ئارمزوو بهنده. بهلام ئهوهی لهلایهن شهیتانهوه پرو بکاته دل ههمیشه به پی ی داوا و ئارمزوی بهنده پهیدا ئهبیته.. کورته و پالفتهی ئهم باس و مهسهلهیه ئهمهیه:

۱- ههرشتیکی غهیبی که بهلگه و نیشانهی لهسهر بیته رابوردوو بیته یان هینی ئیستا یان له داهاتوو دا پهیدا ببی زانینی ئهم جوڤه غهیبانه تایبهتی یه به خواوه هیچ کەسی تر تهناهت پیغهمبهرانیش سهلامی خویان لهسهر بیته- له خویانهوه به همول و تیکوشانی خویان نایزانن و ناگونجی و دهست نادا بیزانن، ههرکەس بلی ئهیزانم یان فلان ئهیزانی، ئهو کەسه کافر نهبی، چونکه هاوبهش بو خوا رهوا ئهدات لهیهکی له سیفتهکانیدا.

۲- خوا هندی له بهندهکانی ناگادار کردوو بهسهر ئهندازهیهک لهم غهیبانه، به پیی بهرژهوهندی و پیویستی یهکی خوا خوئی زانیویهتی، ئهو بهندهیانەش فرستاده و نێردراوی خوان، واته بهس پیغهمبهرەکان، ههرکەس لای وایی و بلی: کەسی تریش ناگادار نهکریت ئهو کەسه نهگەر بههزار حال و پینه و پهرو کافر نهبی و حوکمی پیویست حاکمی شرع تهمی ی بکات و ئابرووی ببات.

۳- لهم جوڤه غهیبانه دروسته له خودا یا به شیوهی کەشف و ئیلهام و کهرامت بخزینه دلی خواناسانهوه بیجگه له پیغهمبهران، زور وزه بهنده پوویشی داوه، بهلام ئهو پیشاندان و خسته پوو ناگاته پلهی زانین و یهقین، لهبهر ئهوهشه بهو ناوه تایبهتی یانه ناویراون:(کهشف، ئیلهام،...هتد) تا ئهوانه بهزانینی غهیب نهزانترین و خاوهنهکانی به غهیب زان نهناسرین و ناو نهبریت، بهلام بهداخهوه زور کەس زیاده رهوی نهکەن و خسته دله بهزانین دانهنن و نهلین: بهخوا فلان نهزانی و ناگاداره بهم

هموو نیاز و خه‌تیره و کاروباریکت!! پیویسته ئیمانداران زیاده‌م‌هوی نه‌کهن و ناگایان له خویمان بیټ و له سنوری شهر دهرنه‌چن و تیپهر نه‌کهن.

نهم باسه‌هرچهند نه‌دازه‌یه دریزهم پیندا، به‌لام پیویست بوو، نه‌هوی نووسیومه لام وایه راسته‌خو‌پ‌ی‌ی له راست و په‌وا خستووم، نه‌مانه قسه‌ی خو‌م‌نین، به‌لکو له‌س‌ر‌چ‌ا‌و‌ه‌ی زور باوه‌پ‌ی‌ک‌را‌و و‌م‌ر‌م‌گ‌رت‌و‌ون، هموو س‌ر‌چ‌ا‌و‌ه‌ک‌انی ته‌فس‌ی‌ره‌ک‌م و‌چ‌هند س‌ر‌چ‌ا‌و‌ه‌یه‌کی تر به تاییه‌تی. به‌س چ‌هند ش‌ت‌ی‌کی تر ما‌وه‌ت‌ه‌وه و لی‌ک‌ول‌ی‌نه‌ه‌وی نه‌وانیش پیویسته بو نه‌ه‌می نه‌کرین به‌گری و نیش‌کال له‌لایه‌ن نه‌زانه‌وه، نه‌وانیش بریتین له هه‌والدانی نه‌وانه‌ی ر‌ی‌از‌ه‌ت گرن له موسولمان و له کافر، هه‌روه‌ها نه‌س‌ی‌ره‌گ‌ی‌زان و نجوم گه‌ران، به‌تاییه‌تی ناسینی کاتی مانگ و پوزگ‌یران، نه‌مانه و چ‌هند ش‌ت‌ی‌کی تر دوا دوا‌ی‌ی س‌و‌ر‌ه‌تی (لقمان) به یارمه‌تی خوا له‌وی به‌دریژی ئی‌ی نه‌ک‌ول‌م‌ه‌وه، که‌واته لی‌زه‌دا به‌س بیټ و بگه‌ر‌ن‌م‌ه‌وه بو س‌ر‌نایه‌ته‌کان.

له پاش نه‌وه زانینی غه‌یبی به شیوه‌ی گشتی تاییه‌تی کرد به خواوه‌ره‌وای نه‌دا بو هیچ ک‌س‌ی‌کی تر، ننج باسی زیندوو بوونه‌وه و پوزی دوا‌ی‌ی نه‌کات، که غه‌یبی‌کی تاییه‌تی به و زور گرنکه له‌باره‌ی ناین و باوه‌م‌ه‌وه و نازاوه و دو‌به‌ره‌کی‌ی له‌س‌ره، ننج با بگه‌ر‌ی‌نه‌وه بو س‌ر‌نایه‌ته‌که تیای دا به توندی له‌گه‌ل بت په‌رسته‌کان دا، نه‌فه‌رم‌وی: ﴿وَمَا يَشْتَرُنَّ بِآثَانِ يَشْتَرُونَ﴾ نه‌و بی‌په‌روایانه هه‌ست ناکه‌ن چ کاتیک زیندوو نه‌کرینه‌وه، واته نه‌زان و بی‌ناگان له‌و کاته به‌لین پی‌ی دراوه له پیش هاتن و پوودانی دا، کاتیکیش نزیک که‌وته‌وه به هیچ جور هه‌ست ناکه‌ن پی‌ی، چونکه نه‌وکاته و هاتنی له‌و غه‌یبانه‌یه که هیچ ک‌س له‌ناسمان و زه‌وی دا نایزانی. ننج له‌وه واز نه‌هیچنی بو نه‌ه‌می باسی هه‌لو‌ی‌ستیان بکات له‌باره‌ی نه‌و پوز‌ه‌وه و پاده‌ی زانینیان پی‌ی، نه‌فه‌رم‌وی: ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ زانینی نه‌وانه دوا‌ی‌ی هاتوه له سنوری خو‌ی وه‌ستاوه و که‌م و کورته له‌وه‌ی بکات پی‌ی و بی‌زان. ننج نه‌گوزهر‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه بو باری تری خراپ‌تریان: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكِّ مِنْهَا﴾ واته نه‌وه لی‌گه‌ری‌ی که کاته‌کی نازاننو چاوه‌پ‌وانی پوودانی ناکه‌ن، نه‌وان وان له دوو دل‌ی و س‌ر‌گه‌ردانی یه‌کی گه‌وره‌دا له‌باره‌ی نه‌و پوز‌ه‌ و به‌دی هاتنی یه‌وه، نایا به‌دی دیت یان نا؟!!

بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِنْ دَاكُنَّا تُرَابًا وَاَبَاؤُنَا اَيْنَا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ

وَعَدْنَا هَٰذَا لَكُمْ مِنْ قَبْلُ اِنْ هَٰذَا اِلَّا اَسْطِيزُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

ئنجا لهویشهوه نهیگوئزیتهوه بو باریکی خرابتر لهو دووباره‌ی که رابوورد: ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ ئه‌وانه کوئین له باره‌ی ئه‌و پوژده‌وه!! و چاوی دلیان سمه‌سای ئی براوه‌له یینینی هر رابهر و نیشانه‌یک که بیانگه‌یه‌نیت به‌حق و راستی!! ئه‌و بی باوه‌رانه له کوئن و تازه‌وه له باره‌ی باوه‌ر نه‌کردنیان به زیندوو بوونه‌وه ته‌ننا شتیکیان گرتوو به ده‌سته‌وه، ئه‌ بووه به قووت و گری له ریگای باوه‌ر نه‌هینانیان دا، ئه‌وه‌ش ئه‌مه‌ بوو: که ئه‌م له‌شه له گوپدا ئه‌پزی و ئه‌بی به خوئل، ده‌ی ئه‌و خوئله چوئن وه‌کو خوئی و ئه‌وسای ئی دیته‌وه و گیانی دیته‌وه!! و وه‌کو بو‌مان نه‌گپزیته‌وه له‌ر بیناوه‌رانه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِنْ دَاكُنَّا تُرَابًا وَاَبَاؤُنَا اَيْنَا لَمُخْرَجُونَ﴾ واته ئه‌و بی باوه‌رانه وتویانه و ئه‌لین: ئایا کاتی ئیمه و باو باپیرانمان بووین به خوئل، ئایا ئیمه تازه گیانمان نه‌کریچته‌وه به‌به‌ردا و به زیندوویی کراوی له گوپه‌کانمان دهرئه‌هینرین؟ ئه‌وانه ئه‌وه‌یان وتوو و ئه‌یلین، ئه‌وه بووه به‌به‌ره‌لست له‌مه‌ی تی بگن و په‌وای ژیانی تر بدن له پاش ئه‌م ژیانی ئیستا، ئه‌وانه له‌بیریان نی یه و بیر ناکه‌نه‌وه که ئه‌وانه دروست کران له‌یه‌که‌م جاره‌وه له کاتیک دا که له‌وه و پیش هیچ نه‌بوون، ئه‌و هه‌موو سیئل زپانه‌ی که له‌ش و قه‌باره‌ی یه‌که‌م جاری پیکهات، هیچ که‌س نازانی جگه له‌خوا له‌کوی بوون؟! چوئن هاتن و کوئبوونه‌وه!! بیگومان ئه‌وانه له کاتی خوئی دا پرژ و بلاو بوون له‌ناو زه‌وی و بیخی ئاوی دهریاکان و لای سهر و ئاسمانه‌وه، به‌م په‌نگه هه‌ندیکیان له خوئلی ئه‌م زه‌وی یه‌وه هات، هه‌ندیکی تر له‌و خوژه‌ دوره‌وه هاتوو، هه‌ندیکی تریان له‌ناو و هه‌وا و که‌سه‌ره‌کیانیا نه‌وه هاتوه و به‌شیکیان ئه‌وه بوو یا ئاده‌می یه‌یان سه‌وزه و پواوی یان مالآت یان گیان له‌به‌ری به‌هه‌ناسه هه‌لی ژیه‌وه، به‌شیک تر له‌شیک پزیوه وه دهرچوو و بووه به‌هه‌م و بلاو بووه‌ته‌وه به‌ناو هه‌وادا!! ئنجا ئه‌و هه‌موو سیئل و خانه‌یه دهرئه‌که‌ون له‌ناو خوړاک و خوآرده‌مه‌نی یه‌که‌ ئاده‌می یه‌کان ئه‌یخوئن و ئه‌یخونه‌وه، له‌هه‌م و هه‌وایه‌ک دا که هه‌لی

نه مژن، له تيشك و پووناكى يهك كه خوځيانى پى گهرم نه كه نهوه، نجا هموو شته جياوازه كه
 كه تنها خوا ژماره يان ز سرچاوه يان نه زانیت، هموو نهوانه كو نه بنهوه له قهباره ي نادمى
 يهك دا، كه له مندا ل دا بهر بهر په ره نه سينى و گه وړه نه بى، هه تا نه بى به نادمييهك و
 نه ژى له م جيهانه دا و تا نه مرى و نه خرته گوډه وه، دهى نهو بى باوه پرانه كه نهو قسه بى جى
 يه نهكهن و سر يان سوږ نه مينى له زيندوو بوونه وه، شتيكى ناشكرايه له يهكهم چاره و بهر
 شيويه فراهم دين، كه واته بو نه بى بير نه كه نهوه له دروست كړنى يهكهم جار، بو نه بى
 سر يان سوږ نه مينى له يهكهم جار هر سر بهر بكنه وه له دوهم جار و دووباره كړنه وه!!
 به راستى زوژ جىگای سرسوزمانه هر كهس نه وهنده نه قام بيت كه دووباره كړنه وه به
 نه گونجاو دابنى!! نهو بى بپروايانه تنها بهو قسه نار و ايهوه نه وهستان، بهلكو دم دريژى
 يان نه كړد به بيزارى دهر بېرین و لاقرتى كړدن و نه يانوت: ﴿لَقَدْ رُعِدْنَا مَآذًا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن
 بَنِّ﴾ سویند به خوا به لاین و هر پشه ی نه م زيندوو كړنه وه مان ليكراوه - له خو مان و له باو و
 با پيرمان - له مو پيش، واته هر پشه كراوه له نيچمه له لايهن محمده وه و له پيش نه ميشه وه
 نه م به لاینو هر پشه يه كراوه له باوك و با پيرمان، دهى نه وه تا هيچ نه بوو!! كه واته شته كه
 راست نى يه!! ﴿إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرٌ الْأَوَّلِينَ﴾ نه م به لاین و هر پشه يه ي كه محمد نه يكات هيچ نى
 يه جگه درو و دهله سهى گهله پيووه كان كه نوسراوه ته وه، له پاش نهوان به جى ماوه و
 نه ميش نه يگير پته وه!! نهو نه فامانه بى ناگا بوون له وه كه نهو پوژى دوايى و زيندوو
 بوونه كاتى تايبه تى ديارى كراوى خوئى هيه، هيچ كهس جگه له خوا زيندوو بوونه كاتى
 تايبه تى ديارى كراوى خوئى هيه، هيچ كهس جگه له خوا نهو كاته نازانى، به په له نانه وه
 هيچ كهس پيش ناكه ویت، به داوا و چاوه پروانى هيچ كهس دوانا كه ویت، بهلكو نه بى هر له
 كاتى ديارى كراوه دا به دى بيت. نجا ليره دا ده ستيك نه دات له دليان و سرنجيان
 رانه كيشى بو دواوه بو لای نهو گهله بى بپروايانه كه نهوانيش گالته يان لى نه هات و لاقرتى
 يان نه كړد به به لاین و هر پشه ي پيغه مبره كانيان. سرنجيان رانه كيشى بو لايان كه چون
 خوا له ريشه ي هينان و بهر يادى كړدن به هوئى پروانه كړدن يان،

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٧٠﴾

نه فمرموی: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ نهی پیغهمبهر بلی بهوانه: بپون بگهپین به زهوی و ولاتان دا نجا سمرنج بدن بزائن چون بو دواپوژی تاوانبارهکان، واته نهو ولاته ویران کراوانه بهناوبانگن و دروشم و شوینهواری ویران کردنیان ههیه، با لهروهه تهمی خوار بین، چونکه نهو تاوانبارانه نهوهیان بهسهر هینرا له تولهی بی بروایی و تاوانهکانیان، کهواته با بترسن و تهمی خوار بین، چونکه باو و رشهوشی خوا گوپانی بوئی یه، لهدوای نهوه فرمانی دا نهو تهمی یهیان ناراسته بکات، نجا فرمان نهادات به پیغهمبهر که نانومید بی ئی یان و دهستیان ئی بشوات و ئی یان گهپی با دووژاری پاشه پوژی سهخت و سامناکی خویمان بین، به وینهی تاوانباره رابردوهکان، هیچ داخیان بو نهخوات و دل غهمگین نهبیچ لهسهریان، چونکه نهه هلساوه به پیویستی سهرشانی خوئی بهرامبهر نهوان و نهوهی پیویست بیت پی ی رایگه یاندون و پینمونی کردون، نه فمرموی ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَتَكَبَّرُونَ﴾ غه مبار و دل غه مگین مبه لهسهر نهوانه که ناینه سهر ریگی راست و سوور و کول نهدرن له کوفر و بی باوهپی، له تنگی دا مبه و تنگه تا و مبه له پیلان و نیازی خراپهیان دهربارت. لهم فمرمودهوه وهرنهگیریت سوژ و بهزهیی تینی پیغهمبهر ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ که تا چ رادهیهک داخ و دوری چهشتوه له سهر دوچار بوونیان به وینهی سزا و بهدبختی یه که دوچاری گله سیاچارهکانی رابردوو بوو، ههروهها وهرنهگیری به تینی پیلان و کردهوهی خراپیان دهربارهی خوئی و ناینهکهی و نیمانداران تا رادهیهک نهو دل فرآوان و گهرهیهی پی تنگ هات و تنگه تاو بوو، نجا ههمیتر ووتهیهکی تری نالهبارهیان باس نهکات که نهیان وت لهبارهی زیندوو بوونهوه و ههپهشه ئی کردنیان به سزای نهه جیهان،

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنْ رَبُّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

نه فهرموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهوانه نهلین: نایا که ی نه م بهلین و هره شهیه دیت؟! نهگر نیه راست نهکن!! نهو نهفامانه به گالته و لاقرتی یهوه نهو ده م دریزی یه یان نهکرد هرکاتی بترسینرایه نه وینه ی سزای نهو ولات و شوینانه ی که بهناوبانگ بوون به دهره خویمان دا بوون و هموو جاری له هاتوو چوی گهشت و سهفهرهکانیان دا رانهبورنده لایان دا و شوینهواری ویران کردنیان بهچاوی خویمان نهبینی، نهوانهش که بیستی بوون له شارهکانی گهلهکه ی لوط و سهمود له حیجزدا، جیگای و شوینی عاد له نهحقاف، جیگا و شوینی سبأ له یهمن دا، جا وهره سهرنجی نهو کهله رهقی و کهله بووشی یه بده، لهباتی سام و بیم دلای دابگرتنایه و موچرکه به لهشیان بهاتایه، کهچی گالتهیان لی نههات و لاقرتی یان نهکرد تا دووچاری سزای هردوو جیهان بوون، نهوه بوو له بهدردا به کافری کوژران، خوا پهنامان بدات له نهفامی و نهزانی. نجا لییرهدا فرمانی دا به پیغهمبر(ﷺ) که وهلام و بهرپهرجیان بداتهوه و بهچهند وشهیهکی کورت که وینه و تارمایی سزایه که نهخاته دل که چاوهرشوانی بهدی هاتنی نهکری، هروهها شیوهی لاقرتی پی کردنیکی ترسینهر، فهرموی: ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ^۱ بلی پی یان: بیگومان هندی لهو سزای که نیهو پهله ی لی نهکن دواتان کهوتوه و پیتان نهگات. نهوهتا له بهدردا پی یان گهیشته، بیگومان نهوی تریشیان پی نهگات له پوژی دوایی دا، چونکه نهوانه به کافری رویشتن: ﴿وَإِنْ رَبُّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به راستی خوی تو خواهن فزل و لوفه، نهو لوتف و فزلهش ناشکرایه له دواخستنی سزای نهوانه و مولهت دانیان له کاتیکدا که چهند تاوانباریشن، بهلکو بگهرینهوه بو لای خوا و بکهونه سه رینگا راستهکه ی،

^۱ وشه ی (لعل، عسی، سوف) له لایه نه پادشایانهوه مه بهست چاوهروانی و دوو دلی نی یه بهلکو بو جهزم و دنلیا بین، بهلام نهو وشهیه نهلین بو دهرپیزی دامه زوای و په به نه کردنیان، چونکه هره شه لی کارون له دست دهرناچن، نهونده جی ی باورین به بهلیچنیشیان وهکو بهدی هاتوو وایه، جا نه م وشانه له قورنان دا بهو جوژه هاتوون، له بهر نهوه بهو جوژه تهفسیرم کردهوه.

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِمَّنْ غَابَتْ فِي

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لأم زوربهی ئەوانه سوپاس ناکەن، چونکە بێر ناکەنەوه و نرخی ئەو چاکە و بەهره‌یهی خوا نازانن، بەلکو پەلە پەل ئەنێنەوه بە هاتنی سزا و بەدی هاتنی ئەو هەره‌شه‌ی لی یان کراوه. ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ بێگومان خۆی تو ناگاداره و ئەزانیت بەو دۆژمنایەتی و کینه بەری یە هی‌مانە دەربارە ی تو و ناینەکەت و لە دەروونیان دا پیچ ئەخوات و دلایان داشاردووه و دەری نابڕیت، زانایانە بەوه‌ی دەری ئەبەرن و نایشارنەوه، کەواتە مۆلتە دراون وه نەبی قوتار بن و لەده‌ست دەرچن، بەکو لێپرسینەوه‌یان ئەبی لەسەر هەموو کردموه‌کانیان، ئنجا باسەکه دوا‌یی ئەهینتی بە دلنیاکردن لەسەر ناگاداری خوا و زانینی تیر و ته‌واوی، که هیچ شاراو و پو‌شیدەیه‌کی ئی و ننا‌بیت نەله‌ناسمان و نەله‌زه‌وی دا ئەفەرموی: ﴿وَمِمَّنْ غَابَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾^١ هیچ شتێکی نادیارێ زۆر شاراو نە یه له ناسمان و زه‌وی دا مەگەر وا لەکتی‌بی پوون دا، واتە ﴿لَوْحَ الْمَحْفُوظِ﴾ یان عیلمی بی سەر‌تا و و بی پەیی خوا، با بێر و خەیا‌ل و بپروا و بخولیتەوه بەم زه‌وی و ناسمانە فراوانەدا و گەردش بکات بە شوینی ئەو هەموو شتانه‌دا که نابینرین و نین بە پیش چاوه‌وه، له هەرشتی و لەهەر نهینتی یه‌ک و لەهەر هی‌زی و له هەر هه‌والی که هەموو بەسترون بە زانینی خواوه و تەنها یه‌کی نایبیت و ون نایبیت و ناشارریتەوه، پاک‌ی و بێگەردی بو پەروردگاره زانایه‌یه، ئنجا بە بو‌نه‌ی باسی زانینی بی پە‌ی و نەپراوه و بەرگری نەکراوی خوا، بەو بو‌نه‌یه‌وه باسی و ته و بپراوه راست و بپراوه‌کانی قورئان ئەکات که هاتنه خواره‌وه له باره‌ی ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که ئیسرا‌ئیلی یه‌کان له نیوان خویان دا نازاوه و دووبه‌رەکی یان بوو تی یان دا، ئەوه‌ش له‌و باره‌وه که ئەو و ته و بپراوانه بەشیکن له زانراوه‌کانی خوا، و نمونه‌یه‌ک بوون له فەزل و لوتفی خوا دەربارە ی ئەوانه‌ی دووبه‌ره‌ بوون، تا ئەوه‌ش ببی به دلنە‌وا‌یی و دلخۆشی پیغه‌مبەر (ﷺ) بو ئەمه‌ی ئی یان گە‌ری بو خوا، دواترین بپرا‌ری خوی بدات له نیوان ئەم و ئەوان دا،

^١ ئەم وشە‌یه وه‌کو وشە‌ی (خافیه) وایه، هەر‌دوو یان سیفەتن یان ئیسمیه‌تیان زال کراوه. پیتی (ت) بو زیاده‌ ره‌وی‌یه، یان هەر گواستراونه‌ته‌وه بو ئیسمیتی (ت) بو گواستنه‌وه‌یه.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

نه فهرموی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ بهراستی نه قورئان باس نهکات و نه خوینیتهوه بهسهر نهوهکانی ئیسرائیل دا باری راست و حقیانتهت له زوربهی نهو باس و مهسهلانهی که نهوان له نیوان خویمان دا پارو بیریان و بریاریان جیاوازه و ناژاوه و دووبهرهکی نهکن تییان دا. نهسرانیهکا دورو بهرهکی بوون و ناژاوهیان بوون له عیسا پیغهمبر و دایکی دا - دروودی خوا لهسهریان بیئت - کوهملی نهیان وت: عیسا نادهمی یهکی پووته، کوهملی تر نهیان وت: خوا پینک هاتووه له سی شت (اب، ابن، روح القدس) ابن عیسیاه و اب که خویه و له رادهو پلهی بهرزی هاته خوارهوه بو سهرزهوی له شیوهی روح القدس دا، ننجا لهش و قهبارهی نادهمی وهرگرت له مهریم دا و له شیوهی عیسادا لهدایک بوو!! کوهملی تر نهیان وت: ابن نهزهلی نی یه و بی سهرتا نابیئت، بهلکو دروستکراوه له پیش نه جیهانهوه، لهبر نهوه راده و پلهی له اب نزمتره و مل کهچه بوئی!! کوهملی تر دانیان بهوه نهئنا که روح القدس جهومر بیئت. کونگرهی نهبفیهی ۲۲۵ ی زاینی و کونگرهی قوستهنتهئیهی ۲۸۱ ی زاینی بریاریان دا ابن روح القدس یهکسانن بو (اب) له یهکیتی خوایی یان (ابن) نهزهلی و بی سهرتا له (اب) پهیدا بووه، روح القدس هلقولا له (اب) هوه و کونگرهی تهلی تهلی سالی ۵۸۹ ی زاینی بریاریان دا که روح القدس له ابن یش هلقولاوه!! جا لهبر نهوه کهنیسهی پوزمهلات که کهنیسهی پوزئاوا لهم خاله دا جیا بوونهوه و همیشه دووبهرهکی و ناژاوه بووه و ههیه له نیوانیان دا. ننجا قورئان هات قسه و بریاری رینک و پوون رهوان گونجاوی خوئی کرد که عیسا نادهمی یه و بهندهی خوای تاک و تهنیا یه، له مهریم پهیدا بووه به بی باوک و خوا کرد به پیغهمبر بو سهر ئیسرائیلی

یه‌کان.. هتد. له‌بارهی و له‌سینداره‌دانی چهند رای جیاوازیان هیه و چهند تاqm و بهره‌یه‌کن:
 تاqmی نه‌لین: درا له‌سینداره هه‌تا مردوو، ئینجا خرایه‌گوڤ و له‌پاش سنی بوژ له‌گوڤه‌که‌ی
 هاته‌ده‌روه و به‌رز بوویه‌وه بو‌ئاسمان. تاqmی تر نه‌لین: به‌هوذا یه‌کێک بوو له‌هاوه‌له
 تایبه‌تی یه‌کانی راست نه‌بوو له‌گه‌لی و ئهو ده‌ست نیشانی کرده‌لای جووله‌که‌کان بو‌ی،
 ئینجا شیوه‌ی عیسا به‌سه‌ر نه‌ودا کشاو درا له‌سینداره. کو‌مه‌لی تریان نه‌لین: شیوه‌ی
 به‌سه‌ر(سیمون) ناویک دا کشا و له‌باتی ئهو له‌سینداره درا. ئنجا قورئان هه‌واله‌راسته‌قینه‌که‌ی
 لهم باره‌یه‌شوه‌ داو فه‌رمووی: ﴿وَمَا قَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ سُبِّهَ لَهُمْ﴾ و فه‌رمووی: ﴿يٰٓعِيسَىٰ اِنِّیْ
 مُتَوَفِّیْكَ وَرَافِعُكَ اِنِّیْ وَمُطَهِّرُكَ﴾ جووله‌که ده‌ستیان خستبووه ته‌ورات و یاسا‌کانی خویان
 گوڤی‌بوو، ئنجا قورئان هات شیوه‌راسته‌که‌ی ته‌وراتی ده‌رخست و فه‌رمووی ﴿اِنَّ النَّفْسَ
 بِالنَّفْسِ وَالْمِیْتِ بِالْمِیْتِ وَالْاَنفِ بِالْاَذْنِ وَاللِّسَنَ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصًا﴾ قورئان
 هه‌واله‌راسته‌که‌ی پی‌گه‌یاندن له‌بارهی خویان و پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌بی‌تی‌که‌ل کردنی‌به‌و
 هه‌موو شته‌په‌ر و پووچه‌ی که‌له‌گیرانه‌وه‌ی خویان دا بوو، به‌چهند جوڤ و شیوه‌یه‌ک که
 خوشیان تیای دا یه‌ک بار و یه‌ک پا نه‌بوون، به‌شیوه‌یه‌ک پاک و بی‌گه‌ردی پیغه‌مبه‌ره‌کانی
 نیشان دا له‌وه‌موو چلک و چه‌په‌لیه‌ی که‌ئهو روو په‌شانه‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی خویانیان پی
 له‌که‌دار کردبوو، به‌جوڤی هیچ کامیان ه‌پاک ده‌رنه‌کردبوون، ئیستاش ئهو شته‌پیسانه‌هه‌ر
 ماوه‌ته‌وه‌ لایان و پیاو شه‌رمه‌زار نه‌بیئت له‌باسکردن و گیراوه‌ویان!! بو‌نمونه: ئبراهیمی
 خه‌لیل(سلاوی خوای له‌سه‌ر بیئت) که‌باوکی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی خو‌یه‌تی و پرێزداره
 لای هه‌موو خواناسی‌ک و هه‌موو سه‌لاوات نه‌ده‌ن له‌دیداری پاک. ده‌رباره‌ی ئهم زاته‌پاکه
 نه‌لین: که‌خیزانی خو‌ی داوه‌ به‌پادشای فه‌له‌ستین و پادشای میسر به‌ناو ئه‌وه‌وه‌ که
 خوشکی یه‌تی بو‌ئه‌وه‌ی چاو له‌به‌ری ببن و سو‌دیکی ئی یانه‌وه‌ ده‌ست که‌و‌یت!! ده‌ک هه‌زار
 بار نه‌فرینی خواتان ئی بیئت بو‌ئهو ده‌له‌سه‌ پیسه‌ی به‌ده‌متان هاتوو. قورئانی به‌فه‌ر هات

لاپهړې پاك و خاوينى شو پڼغه مېرانهى دهرخست، بهراستى شم ههواله راستانه ي قورنان و هدرچ خستنهورى ئيسرائيلى يهكان به خوځيان و شو ميژووه ناراست و ستمكارانه يانهوه كه هه ليان بهست بو پڼغه مېرهكانيان. بهراستى شهوه موعجيزه يهكى زور پوون و ناشكرا بو، چونكه شهگر له لايه ن خواوه شم ههواله راستانه نه مات، تايا كه سينكى نه خوځنده و دور له خوځنده دوار و زانين شم ههواله راستانه ي لهكوى وهرگرت، كه بهبى ترسه بيم بيدا به ناوچاوى شو هه موو زاناي ئيسرائيلى يانه دا، شهوانيش هيچ پڼگاي تهك و جم و پهل كوتانيان نه مينى!! جا سهير شه مېوو شم قورنانه گه وره يه كه زانا و دورمه نه گاني ميلله ته گاني تر له ناستى دهسته پاچه و داماو بوون، بت په رسته نه قام و نه خوځنده واره گاني مهككه و دهورو بهرى دانيان پيا نه شهنا و ده مېزى دهرپاره ي شه كرد!!

قورنان بهو جوړه راستى پڼغه مېرهكانى خوا و كتىبه گاني پوون شهكات هوه: ﴿وَأِنَّهُ لَكُنْى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستى پڼغونى يه بو ئيمانداران، شه يانپاريزت له گومپايى و دووبه رهكى و يهك بهرنامه يان بو دانه نيت، پڼگايان بو ديارى شهكات، په حمته بوځيان، بهرهلستى دوو دلى و بى نارامى و سرگره داني يان ئى شهكات، نجا بهرهلستى سزاي پوژى دوايى يان ئى شهكات. بيگومان قورنان هوى پڼغونى و هوى په حمته بو هه موو كهس، به لام ته نها ئيمانداران و شهوانه ي ناماده ن بو ئيمان سوودى ئى وهر شهگرن، له بهر شهوه تايبه تى كرد به ئيماداران هوه كه ئيماندارانى ئيسرائيلى يه گاني شو چه رخهش شه گريته هوه. بهرنامه يهك كه قورنان هيچنای تا قانه يه بو زيندوو كرده هوى دل و دهروون، پڼك و پڼك كرده لى له گه ل په وشتى سروشتى پاك و خاوين دا به ناسانى و بى پڼچ و قوژت و گرى، به لكو به سووك و ناسان و گونجاو له گه ل باو و ياساى شو بوونه هور هى تياى دا شهژى، به هوى شهوه نارامى و ناشتى شه خاته نيوان بنده و دل و دهروونى، نيوان گه ل و شه ندامى گه ل و هه موو نادمى و هرچى وا له م بوونه هور ه دا.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾^۱ به راستی خوا بریار نه دات له نیوان نهو ئیسرائیلی یانه که باس کران به بریاره ناسراوه کهی خوئی که بریتی یه له بریاری داد و راستی که جگه له وه بریاری تری نی یه، ﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ تنها نهو زاله به سهر هموو شتیک دا و نهو پهری راده زانایه به هموو شتیک، که واته هیچ بریاریکی بهرگری ناکریت، به پهچ نادرته وه، هموو بریاریکی پاک و بیگرده له هیچ مهله و هیچ له که یه ک، که واته تول نه سینئ له تاوانیاران و پاداشتی چاکان و پاکان نه دات وه. نجا فرمان نه دات به پیغمبر (ﷺ) که پشت ببهستی به خوای خوئی، نه فرموی: ﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ واته خوای تو زانا و لیزان و کاردروست و دهسه لات داره به سهر هموو شتیک دا، که واته پشت ببهسته له سهر خوا و هموو کار و فرمانت هر واله ی نهو بکه و گویت نه بیت له دوژمنایه تی نه وانه، ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ چونکه تو له سهر ناینیکی راست و پوونی، یان پوون که ره وه جیا که ره وه ی حق و به تال و خاوه نه کانیانه وه، واته که تو بهو جوړه بیت دلنیا به که خوا یارمه تیت نه دات ز کومه کیت نه کات. بهو فرمان و فرموده یه دلخووشی پیغمبر نه دات وه و دلنه وایی نه کات له سهر کیشی و باوهر نه هیئانی گهله که ی، له پاش نهو هموو ههول و تیکووشان و ناموژگاری یه گرنگه ی که به کاری هیئا له گه لیان، له پاش نه وه ی بهو قورئانه گوره یه له گه لیان دوا، نه مجار هه میتر له سهر نهو دلنه وایی یه نه پروات به مه ی باوهر نه هیئانی نه وانه هیچ سووچینکی نه می تیا نی یه، چونکه نه م به بی کم و کوپی نه وه ی پیویست کراوه له سهری به جی ی هیئاوه له ریئموونی نهو مل هورانه دا، به لکو سوچه که له خوئیانه وه یه که وه ک مردوو و کهر و کویر وان.

^۱ نهو پاناوه هه لته گری بگه ریته وه بو نیمان داران و کافران، دهست نه دا بگه ریته وه بو گهله که ی له گه ل خوئی دا، خوا خوئی باش نه زانی...

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
 إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
 الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

نه فرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ﴾ تو پرینمونی و بانگ کردنت نا بیسینی به مردوه‌کان
 ﴿وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ تو بانگ کردنت نابیسینی به‌وانهی که کهرن، کاتی پوو
 وهرگیرن لیت و برن له‌لات ببه پشت تی کردنوه ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾ تونیت
 به‌رنگا نیشاندهری لایاندهی له گومرایی و رینگا لادانیان، واته نه‌وانه وکو مردوو و کهر و
 کویر وان، بانگ کردن و پرینمونی تو هست پی ناکن و نابیستن، به وینهی کویرن ده‌سگیر
 و رینگا پیشاندهری خویان نابینا به‌راستی هر به قورشان نه‌کوهی گه‌یاندنی مانا و
 مه‌بست به وینه ووتاری که به‌باشی بجه‌قیته دلوه و به چاکی وهرگیریت، با سهرنج بدهین
 لیره‌دا سی وینه‌نه‌هینیتوه بو نهو کومه‌له سرکه‌شه و له نه‌فامی و بی میشکی و که‌وده‌نیان
 دا پیشان نه‌دات، جاریک له‌شیوهی مردووان که وا پیغه‌مبهر ﴿﴾ بانگیان نه‌کات و نه‌وانیش
 بانگه‌که نابیستن، چونکه مردوو هستی نی یه! جاریکی تر وینه و شیوهی که‌ران دا پشت
 بکه‌نه بانگ کهر، چونکه کهر نابیسینی به تایبه‌تی له کاتی پشت تی کردندا، جاریکی تر
 پیشان نه‌دات له وینهی کویران دا که هم‌میشی بن له کویری یه‌که‌یان دا، چونکه کویر هیچ
 نابینی!! له‌برامبهر نهو مردوو و کهر و کویرانه‌وه نیماندار نه‌هینی، که‌واته تنها نه‌مان
 زیندوون، نه‌مان بینهر و بیسرن، نه‌فرموی: ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ له نیوان بی
 باوهران دا تو پرینمونی و بانگی خوت نابیسی به هیچ کس جگه له‌وانهی که دلیان ناماده‌یه
 بو وهرگرتنی ثاین و به‌لگه و نیشانه پرونه‌کانی خوا که به‌وهی گیان و هیزی بیستن و
 بینینه‌وه وهری نه‌گرن، نیشانه‌ی گیان له‌بهری زانین و هست کردنه، نیشانه‌ی بیستن و
 بینین سوود وهرگرتنه به بیستراو و بینراو، نه‌وانه سوود وهرثه‌گرن به‌وهی گیان و بیستن و
 بینینه‌که‌یانه‌وه، کار و فرمانی پیغه‌مبهر ﴿﴾ لهو باره‌یه‌وه راگه‌یاندن و به گوی دا دان و
 پرینمونی و نیشان دانه و نیتر نه‌وانه مل که‌چ نه‌بن و باوهر نه‌هینن، وکو نه‌فرموی: ﴿نَهْمُ
 مُسْلِمُونَ﴾ چونکه نه‌وان هم‌میشه مل که‌چن بو هق، یا راستن له‌گه‌ل خودا و خویان یه‌ک بار

و يهك تن نهكهن بو خوا.. نجا به جوانی نه زانم نه دازه يهك بدويم له باره ی بیستن و نه بیستنی مردووان بو گفتم و گو و وقاری زیندووان، زانایانی نیسلام لهم مهسه له یه دا دوو تا قمن:

(که مالی نین نهلهه مام) که له زانایانی حنه فی یه نه فهرموی: زوربه ی زانا به رزه کانی نیمه له سر نه وهن که نابیسن، له بهر نه وه رایان نی یه له سر ته لقینی مردوو، نه لین نه گهر که سی سویند بخوات قسه له گهل که س ناکات و له پاشان به مردووی قسه ی له گهل بکات سوینده که ی ماکه وی. (سه فارینی) له کتیبی ناوبرای خو ی دا به (الحوار الذاخرة) نه یگزیته وه: که دایکی نیمانداران عاشره - خوی لی رازی بیت - له سر نه بیستن، کو مه لی له زانایان شوینی نه و که وتوون له وه دا. (قازی نه بو علی) که له گهره کانی زانایانی حنه بی یه له کتیبی (الجمع الکبیر) ی خو ی دا نه م رایه ی به لاره به هیزه، رابه ری نه م تا قعه دیمن و رواله تی نه م نایه ته ی نیره یه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ﴾ و نایه تی: ﴿وَمَا آتَتْ بِمِصْرَ مَن فِي الْقُبُورِ﴾ چهند کو مه لیکی تر له سر نه وهن که نه بیستن و بیستنیان هیه له هندی کات دا (نین عبد البر) نه فهرموی: زوربه ی زانایانی نوممت له سر نه م رایه ن. (ابن جریر و تبه ری و ابن قوته یبه) و چهند تر نه م رایه یان هلبزاردوه، به لگی نه مانیش چهند حدیسیکه که له کتیبه باور پیگراوه کان دا هیه، یه کی له وانه حدیسیکه که له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هیه، له نه نس و نه ویش له نه بو تلحه وه - خوا لی یان رازی بیت - که نه بو طلحه نه فهرموی: کاتی رژی به در پوی دا پیغه مبه ر (ﷺ) زال بوو به سر بت په رسته کان دا، فهرمانی دا به مه بیست و نه وهنده که س به سه رو که کانی که کوژرابوون، لاشه کانیان بخنه ناو بیریک له بیره کانی به در پیغه مبه ر یه که یه که بانگی لی کرد: نه ی نه بو جهلی کوپی هاشم، نه ی نومه یه ی کوپی خه لف، نه ی عوته به ی کوپی په بیعی، نایا نه وه په شه ی که خوا لینی کردن به دی نه هات و ده ستان نه کهوت که به راست دهر چوو ز بیگومان نه بو به لینه دای به من به دی هات و ده ستم کهوت به راست!! نجا عومهری فاروق - خوی لی رازی بیت - وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا: نه وانه ی تو قسه یان له گهل نه که یه لاشه یه کی بیگیان! نه ویش فهرموی سویند به که سی که گیانی منی به ده سته نیوه بیسنده تر نین له وانه بو نه وه ی من نه یلیم. له ریوایه تی موسلیم دا نه مه شی فرمو: به لام ناتوان وه لام بده نه وه! یه کی تر له و حدیسانه نه مه یه که (به یهقی و حاکم) نه یه نین له نه بو هوریره وه که پیغه مبه ر (ﷺ) کاتی گه رایه وه له نوحود وه ستا به سر موضعی کوپی عومهر و هاوریکانی یه وه و فهرموی: من شایه تی

ئەدەم كە ئىيۈە زىندوون بەلای خاۋە، كەواتە زىارەتپان بكن و سەلامپان ئى بكن، چۈنكە سوپند بى بە كەسى گىيانى منى بەدەستە ھەركەس سەلامپان ئى بكات تا پوژى دواپى ئەمان ۋەلامى ئەدەنەۋە. يەكى تر لەوانە ھەدىسنىكە كە لە بوخارى و موسلىم دا ھەيە كە پىغەمبەر (ﷺ) فرموى: بەندە ھەركات خراپە گوڭر و ھاۋرپىكانى گەرانەۋە پىگومان ئەۋ مردوۋە تەقەى پىلاۋەكانپان ئەبىستى!! ھەروەھا چەند ھەدىسنىكى تر ھەيە لەم بارەيەۋە.

لەنىۋان ئەم دوو تاقەدا بە درىژى لىكۆلپنەۋە پوۋى داۋە، ھەركام لەبارەى بەھىز كردنى پاي خوۋى و رابەر و بەلگە كەى و بى ھىزكردنى ئەۋ بارەكەى بەرامبەرى، ۋەكو بەدرىژى باس كراۋە لەھەندى لە كىتپەكان دا و پىۋىست نى يە بەۋ باس و لىكۆلپنەۋە لىرەدا، چۈنكە ھىچ كار و بارىكى ئىسلام نەبەستراۋە بە ھىچ كام لەم دووبارەيەۋە، مەسەلەكە ئىجتىھادى يە و ھەركام لەم دوو پراپە كۆمەلى لە زانا و موچتەھدى لەسەرە، كەواتە با سەرنجى ئەم مەسەلە بدرى ۋەكو ھەموو مەسە ئىجتىھادى يانەى تر و ھىچ نەكرى بە ھۆى دووبەرەكى و ئاژاۋە، باھىچ كەس لايەنگىر نەبىت بو ھىچ كام لەم دوو پراپە بە بى جى و ئاڭرەۋا، پوۋى سوور دانەگىرسى و پەگى مى بەرز نەبىتەۋە لەسەر ھىچ كام، بەلكو ئەگەر زانا و خوپندەۋار باپىر بكاتەۋە لە رابەر و نىشانەى ھەردو، ھەركامى بەدل بوو و دلىيا بوو لەسەرى ئەۋ بارەپان بگىرت و نىتر نەيكات بە ھەرا و بەزم، ھەركەس زانا و خوپنەدوار نى يە، دەى بو خوۋى ئى دانىشى، چۈنكە لە خوپەۋە مافى بەربەرەكانى و دەمەدەمى ئى نى يە. لەۋ ئايەتە رابوردوۋ وانەدا بەچەند رابەر و نىشانەيەك زانپن و دەسەلاتى خاۋى پوۋن كردهۋە، ئنجا شىاۋى و گونجاۋى زىندوۋ بونەۋەى كرد، پاشان چەند نىشانەى پوۋنى ھىنايەۋە لەسەر ئەۋەى كە قورئان موغىزەيە، بەھۆى ئەۋەۋە پوۋن بوو ۋەۋە كە پىغەمبەر (ﷺ) راستە، كەواتە ھەۋالى غەيبىەكانى قورئان و پىغەمبەر (ﷺ) راست و لەبارەى زىندوۋ كردنەۋە و پوژى دواپى و ھىساب و پىرسىار و تۆلە و پاداشتەۋە كە ئەۋانەش ھەموو نازانرپن لەلايەن قورئان و پىغەمبەرەۋە نەبى، ئنجا بەۋ بو ئەۋە باسى چەند شتىك ئەكات كە پىشەرەۋى ئەۋ پوژەن و لەسەرەتايەۋە پوۋ ئەدەن. سەرەتا و نىشانەى نرىكى ئەۋ پوژە زورن، يەكىك لەۋانە پەيدا بوۋنى گىيان لەبەرىكە كە بەئاۋبانگە ﴿دابة الأرض﴾ گفٹ گو ئەكات لەگەل خەلك دا و خەلك ئى تى ئەگەن و ئەزانن كە ئەۋە موغىزەيە كە خوا پىشانپان ئەدات و نىشانەيە لەسەر نرىكى پوژى دواپى. باسى پەيدا بوۋنى ئەم گىيان لەبەرە لەگەل ھەدىس دا ھەيە و ھەندىكىان سەھىحن، لەۋ ھەدىسە سەھىحانەدا ھىچ باسى نا و

نیشان و چوڼیهتی شو گیانله بهر بیان تیا نی یه، به لکو سیفیت و ناو و نیشانی له چهند
 حدیسینگدا ههیه که نهگه شتونه ته پراده ی حدیسی سهحسح. لهبر شهوه ههروا بهسهری دا
 تیپه پشهین بهبی باس و بریاری شو ئیوه و سیفیت و نا و نیشانه، شهه مان بهسه بوهستین له
 سنووری نایه ته که و شو حدیسه سهحیحانه دا، که پیدا بوونی شو گیانله بهر نیشانه ی
 نزیک هاتنی پوژی دوا یی یه، لهو کاته دا ئیتر تازه توبه و گه پرانه وه له کهس وهرناگیریت،
 هه رکهس له وه و بهر باوه پری نه هیئا بی، شهوانه ی تا شو کاته باوه پریان نه هیئا بی، بهو جوړه
 شه مینه وه و بریاری شو باره یان له سهر شه درئ که وان له سهری، شه فرموی: ﴿وَإِذْ أَوْعَى الْقَوْلُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کاتی نزیک که و شهوه بهدی هاتنی پوژی دوا یی و سه ره تاکانی سزایه که به لئین و
 هه پر شه یان پی کراوه - له نایه ته تایبه تی یه کان دا - له بی پرواکان، لهو کاته دا ﴿أَخْرَجْنَا
 دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ لهو کاته دا بو یان دهر شه مینین له زهوی گیان له بهر نیکی گرنگ ﴿تَكَلَّمُهُمْ﴾ گفت
 و گو یان له گه ل شه کات و بو یان باس شه کات که ﴿إِنَّ النَّاسَ كَأُولَئِیْنِیْآ لَا یُرْقُونَ﴾ خه لکی - واته بی
 پرواکان - له وه و بهر باوه پریان نه شه هیئا به نایه ته کانی ئیمه، که شو هه وال و دهنگ و باس و
 به لئین و هه پر شه یان تیا بوو، شو نایه ته تانه ی که به لگه و پابه ریکی پوون بوون و یه کی که لهو
 به لگه پوونانه دهر هاتن و پیدا بوونی شو گیانله بهرانه بوو که هه وال یان پیدا و شه وه تاله و
 کاته دا ناشکرا شه بیئت و تازه رنگای باوهر هینان شه به ستری و قاپی گه پرانه وه دانه خری،
 که واته گفت و گو و قسه و اسه ته شه ریکی ئیجگار به هیزه و تیریکی زه هراوی یه شه کری به
 به نو که ی دلی بی پرواکان دا لهو سه رده مه دا. ئنجا له باسی شه نیشانه پوونه وه که به لگه یه
 له سهر نزیک هاتنی پوژی دوا یی تیپه ر شه کات و شه گو یزیته وه بو باسی شیوه یه که له
 شیوه کانی مردوو زیندوو کردنه وه و کو کردنه وه یان، لهم باسه دا یه کوردتی به سه ره هاتیکی بی
 پرواکان شه هیئی و شه یخاته پیش چاو،

لهم نایه ته دا چهند رایه که ههیه، و چهن جوړیک ته فسیر کراوه، پئویست ناکات به باس کردنیان چهنکه له زور کتیبه کان
 دا به درئیی شو پاو ته فسیرانه ههن، له ناو شو هه موو پاو ته فسیرانه دا شه مه ی که له ته فسیره که دا هه لم بژارد به به هیز
 تری شه زانم، زانینی شه واو لای خوابه .

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ وَقَالَ أَكْذَبْتُمْ

بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

نه فرموی: ﴿وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا﴾ نهی پیغمبر باسی نهو پوژه بکه که نیمه کو نه کهینهوه لهه موو گه لو میلله تیک پولیکی زور لهوانه ی که باوهریان نی یه به نایه تهکانی نیمه و به درویان نه زانن، نیتر نه م پول و کومله لهه موو بی برواکانی میله تهکان بن یان تاقمی بن له سهروک و زورداران که خه لکی تر شوینیان کهوتبن، به هرکام مه بهست بیت نه مه کوکردنه وه یه کی تایبه تی یه له پاش زیندوو کردنه وه و کوکردنه وه ی گشتی، نه وه موو بی بروایانه لهه موو گهل وئومه تی پیغمبران پیکه وه راگیر نه کرین ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ نینجا پیشووه کانیان به ند نه کهین هتا دوا یه کانیان نه گاته بهروه و دواو بهریان یه که نه گری! بهو جوژه روانه نه کرین و هه موو تاقمی راگیر نه کرین ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ﴾ هتا هه موو دین بو نهو مولگا و شوینی وه ستانه ی که دیاری کراره بو یان، لهوی دا: ﴿قَالَ﴾ خوا نه فرموی پنیان: ﴿اَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي﴾ نایا نیوه برواتان نه بوو به نایه تهکانی من که نه یترساندن له مروژه و شایهت بوون له سهراستی هاتنی نه م روژه ی که تی ی که وتوون؟! ﴿وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا﴾ له کاتیکدا هیچ زانا نه بوو بهو نایه تانه، که چی به ده له سه تان دانان و باوه رتان پی نه هینان، واته وه پیری نه فامی یه که له خوتانه وه دهمتان نه کوتا و بی بروا نه بوون بهو نایه تانه، ﴿أَمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نهی نایا چیقتان کرد بهو نایه تانه؟! واته له باره ی نهو نایه تانه وه نیوه هیچ کرده وه یه کی ترتان نه بوو جگه له باوه رنه هینان و به دروخسته وه ی که نه وه ش تاوانیکی زور که وره بوو، کرده وه یه کی نیجگار ناروا بوو نه نه بوو شتی وایبویه، مه بهست له م پرسیارانه شهرمه زارکردن و نابرو بردن و پهک خسته، که واته وه لأمیان نی یه جگه له بی دنگ بوون و زمان به ستران،

١ به بی تی ته فسیره که وشه ی ﴿ام﴾ به مانا ﴿بل﴾ ه و بو گواسته وه یه له ته شهردانیکه بو ته شهردانیکه تر له بی باوه رکان، به م جوژه دور شیوه پرسیار هه یه له نایه ته که دا، نه کوچی وشه ی ﴿ام﴾ منقطه نه بی وه کو له ته فسیره که دا و تراوه به لکو متصله بیت، نه وکاته هاوتا نه بیت بو پرسیار ل کراری پیشو به هردو نه بن به پرسیارک.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ التَّرْوَا أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾

ناراسته کردنی نهم جوړه پرسپاره به وینهی شتیکی زور قورس و گران نه کهوی به سهریاندا وهناسه یان بی نه چنی ودم نه بهستی: ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ بریاردانی سزادان و سووتاندنیان به سردا جیگیر نه بی بهوی ستمکاری یانهوه که بریتی یهله بی بروای و بهدروختنهوهی نایهتهکانی خو، کهواته گویان نه بهستری و هیچ نالین و هیچ عوزوبیانوویهک ناهیننهوه، هیچ قسم بیانوویهکیشیان نی یه تابیکن و بیلین بهخوا، خواپه نامان بدات بهمهزیی یه بی سنوره کهی خوئی-امین- له پاش نیشاندانی نهم شیوه سامناکهی بی پرواکان که بهسریان دیت و دوچاری نهم بهماته مینی و سرگردانی و ناومیدی له پروئی دوایدا، له پاش نهوه نینجا نه گوزرتنهوه و دیتنهوه بو نهم جیهان، سررنج رانه کیشی بوته ماشا کردنی پینشانگایه که پینشانگانا که شایانه دهر و نو ویزدانیان بیدار بکاتنهوه، بانگیان بکات بویر کردنهوه له پرتمه نایابه نه گور او کهی نهم بوونه و مروه و بیخاته دهر و نیانهوه که پهروردگاری هیه که چاودیری یان نهکات و هوئی ژیان و نارامی یان بو فراهم نه مینی، نهم بوونه و مروه گوره یهی دروست کردوه به شیاو و گونجاو و پیک و پیک له گه ل بوون و ژیان و مانهوهی نهمان دا، نه فرموی ﴿التَّرْوَا أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ نایا نهو بی بروایانه نه یانزانیه و به چاوی دل نه یان بینیوه که نیمه شهومان دروست کرد و وه بو نهوهی نهوان نارامی تیا بگرن و بهوینهوه تیا ی دا، پوزمان دروست کرد وه به پوناکی، شتی تیا نه بینری، تا به هوئی نهوه و بتوانری هوئی گوزهران و ژیان پیک بهینریت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له دروست کردنی شه پوز و به دوا هینانیان بهم جوړه ی که هیه، چند بهلگه و نیشانهی پوون هیه بوته وانه ی که باومریان هیه و باومر نه مینن به خوی پهروردگار. به راستی بیر کردنهوه لهم دوشته ناشکرایه که ژیانی

له سهر راگيره شايانه بوټه مهی ویزدانیکي ټایني له ناده می دا هلگیر سینې و بیداری بکاتهوه، بهو دهسته قودرته می که ټم دیو و ټهو دیو ټهکات بهم دوو شته بهر ټیم ویاسایه کی نه گوډاوی ټیر و تهواو!! به لام ټهو که سانه می که وشک و ټهقن ده ماری ته پری یان ټیانی یه ټهوانه بی به شن له پروناکی ټم همو به لگه نویشانه پرونانه، به هیچ پنگ چاره سهرناکرین اخوا په نامان بدات..

ټینجا له باسی ټم دوو نیشانه پرونوهه که ژبانی ټم خه لکه می پیوه به ستراوه لهم جیهانه داو له باسی ژبانیان به نارامی و کامه رانی له ژیر سایه می ټم پږ ټمه ورده می بوونه و مردا، لهم باسانوه کوتوپر ټیپه رټهکات و ټه چی بو باسی ویزان کردنی ټم جیهانه و داچله کان و ترس و بیم و نه مانی که پرونه کاته هموو گیان له بهر ټک بیجگه له وانه می خوا مهیلی بی، ههروه ها باسی هه ندی پوداوی ټرو دوا پوژ و چاره نویسی خه لکی لهو پوژده دا، ټه فرموی: ﴿وَبَوْمَ يُفْتَحُ فِي السُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ټه می پیغه مبر باسی پوژ می بکه که فوو ټه کری بهو شته می که پی می ټهوتر ټت(صو) وهکو بو قیه می سوپا و له شکر، به هو می ټه وهه هه رکهس وا له ټاسمانه کان و زهوی دا له ترس و بیم دا دانه چله کی و ټه که وینته دل له رزه تا هموو ټه مرن بیجگه لهو که سانه می خوا بیه وینت به نارام بن و نه مرن، ټیتر ټهوانه چوار مه لائیکه به ناوبانگه که بن، یان هلگرانی عمرش، یان هه رکهسی تر، ټینجا له پاش ټهو فوو کردنی زیندوو کردنه وهی مردوان سهرجه م و به یه کجار ټینجا له پاش ټهو کردنی کو کردنه وهی هه مووانه، لهم سی یه مه دا هه مووی کو ټه بیته وهه. وهکو ټه فرموی: ﴿وَكُلُّ أُنثَى ذَاخِرٍ﴾^۱ هه موو کهس ټاماده می شوینی وهستان ټه بن به زه بوونی ومل شوپری له بهر ده دادگای هه ره به رزدا، ټیترچ بی تاوان و چ تاوانبار. له گه ل ټهوترس و داچله کانه دا گوډان و ټیک چوونی گشتی پرونه دات لهم بوونه و مرده دا

^۱ هه ندی له زانایان ټه فرمون دوو جار فوئه کری به(صو) دایه یه که م بو مراندن ویزان کردنی ټم جیهانه می، دووه بو زیندوو کردنه وهه کو کردنه وهه و کو کردنه وهه، به لام رای به میزله سهر ټه وه یه که سی جار فوونه کریت پیدا، وهکو له م ته فسرده که دا و ټرا.

وَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمَادَةً وَهِيَ تَمْرُمِرُ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

﴿۸۸﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَجِ يَوْمِئِذٍ أَمِنُونَ ﴿۸۹﴾

یهکی لهو پروداوه گرنگانه نه مه یه نه فهرموی: ﴿وَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمَادَةً وَهِيَ تَمْرُمِرُ السَّحَابِ﴾ لهو پروده دا شاخ و چیاکان نه بیینی به جوړی وا گومان نه به بیت دامه زاون له جیگا و شوینی خوږیان دا له کاتیک دا دامه زاون نین، به لکو نه گه پښ به وینه ی گه پانی هورا! چونکه هه مووی نه بی به توژ و وهکو تهم و هلمی که له ناو په یدا نه بییت و نه بی بهم هوره گوره گه ورانه، که چین له سهر چین نه که ون به سهر یه ک دا و ته په نه دن و زور جار نه ویش شیوه ی شاخ و چیا ی هه یه له سهر چین نه که ون به سهر یه کدا و ته په نه دن زور جار نه ویش شیوه ی شاخ و چیا ی هه یه و دووره به وه ستاو سهر نه کرین و دانه نرین ا نه و فوکر دنه به سوره نه وه موو گوړان شتانه ی ترکه له و پرژدایه یدا نه بن وله پاش نه و به دی دین نه وانه هه موو ﴿صُنِعَ اللَّهُ﴾ به پرک و پیکی فراهه میان نه هینی وده سکردی خواجه، ﴿الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خواجه ک که هه موو شتی دروست کردوه به پنی به رژه وهندی تیرو ته و او، که واته نه و به سهرهات و رووداوانه زور گوره و گرنگ و به جین، مه به ست پی یان شیواندن و ویران کردن نی یه به بی سوود و مه به ست، به لکو له بهر مه به ستیکی زور گوره یه! بهرهم و بهر بومیکی زور به نرخیان لی په یدا نه بییت، چونکه نه و به سهرهات و رووداوانه هوی هاتنی روژی دویسی و زیندوو بوونه وه و حساب و پرسیار و لیپرسینه وهن له کرده وه کانی بهنده یانی خوا، نه و کاته نه م

گه لی له زمانایان یانی تازه نه م نایه ته نه کن به به لکه له سهرخولانه وهی زهوی نه لین مه به ست به گه پانی چیاکان گه پانی نیستایه تی له م جیهانه دا، واته خوا هه والمان نه داتی که نه م چیاوشاخانه نیستا نه گه پښ له سهر نه م باروشیوه ی که نیستانه یان بیینی له جیگاوشوینی خوږیاند، ده ی نه وکاته نه بی نه گه پانه یان مه به بیت که له گه ل زهوی نه خو لیته وه بیگومان نه م جزه مه به ست و ته فسیره ناگونجی مه گه به زوره ملی ولادانه دیمان وپوالتی نایه ته کان چونکه (و) له پیش نه م رسته یه یان بزحاله یان بزحاله یان بزحاله. له سهریاری یه که م نه و ته فسیرو مه به ست به هیچ رنگ ناگونجی، له سه ریاری دووم هیچ به یوهندی نا بی به رسته کانی پیشی یه وه، نه له مه به ست ونه له بهش و پارچه کانی دا، نه وکاته به پی ی عیلمی به لافه په وانی یه ویه لافه تی نامینت، بیجگه له وهش له گه ل وینه که دا نارشیکه، چونکه نه وکاته شاخه کان دامه زراوان له شوینه کانی خوږیاند او گه پانه که یان سه ر به خوږنیه، هه ور دامه زراونیه وگه پانیشی سه ریه خوږیه، که واته باله ته فسیری ناووه دورین.

هموو کرده ویهی که لهم جیهاندا نه کرین ههروا بی سهر و شوین ناپون، به لکو پاداشتی
 چاکه و چاکان نه دریتهوه و تولهش نه سه نریت له خراپه کاران و تاوانباران، که نه وهش
 شتیکی زور پیویسته و نه بوون و بهدی نه هاتنی دژو پیچهوانه دی دادو کاردروستی و لیزانی
 خواجه، دژو پیچهوانه دی بهرزه وهندی گشتی یه. کهواته هوی نهو به سه رهات و رووداوانه جیا
 کردنه وهی چاکه و چاکانه له خراپه کاران و بهدی هینانی پاداشت و تولهیه، وهکو بهم
 فرموده یهش دهست نیشانی بو نهکات بو نهو مه بهسته گرنگه، ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَمَكُّوْنَ﴾
 بهراستی خوا به باشی ناگادار و زانایه به ههه کرده ویه که نه یوه نه یکه، کهواته پیویسته
 و زور ریک و رهوایه نهو رووداوانه تا رژی دوایی بیئت و پاداشت و توله بهدی بیئت و
 ههراکام له چاکان و تاوانباران به بهرهم و سه رهنجامی کرده وهی خویان بگن، وهک به
 کورتی لهم دوو نایه ته دا روونی نه کاتهوه: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا﴾ ههراکس لهو رژه دا
 بیئت به کرده وهی چاکه وه، واته خوا به پرستی به تاک و تنیا نهوه بو نهو که سه هیه
 پاداشتی خیر و چاک که دهست کهوتی نه بیئت له لایه ن نهو چاکه ی خویه وه، به هوی نهوه وه
 یان بو نهو که سه هیه چاکتر له چاکه ی خوی، بهم رهنگه پاداشته که ی چهندانه نه کریتهوه
 لای خواره که ی یه که به ده، و پاداشته که ی هه می شه یی و نه پراویه، ﴿وَهُمْ مِّنْ فَرَجٍ لَّيْسَ لِمَنْ أَمْسُونَ﴾
 نهو که سانه بی باکن و مه ترسی یان نی یه له ترس و داچله کانی هه ره گه وهی نهو رژه ی
 که بریتی یه له ترسی نهو کاته ی که فرمان نه دریت به توپردانی خه لک بو ناو دوزه خ، نهو
 مه ترسی و داچله کاندنه جیاوازه له ترس و داچله کانی کاتی فوکردن به ﴿صور﴾ دا، یان
 ترسوسامی نهو رژه سهخته که چاکانیش دانه گری، نهو جوژه سام و ترس و داچله کانه
 یه که به سهروشت پهیدا نه بن له یه کهم جاره وه له کاتی پودانی شتی سامناک و بینینی شتی
 ناهه مووردا، هه رچهنده ههچ مه ترسی زیان و سزایشی نه کریت، کهواته ههچ دژی و به گزا
 چون پوونادات له نیوان نهو نایه ته و نهو نایه تانه ی ترکهوا نیشان نه دن ترس و
 داچله کان به شیوه ی گشتی هیه و هه مووان داگیر نهکات، بهراستی بی باکی و نه ترسان لهو
 بیم و ترسه ی لهم نایه ته دا مه بهسته، نهو بی باکی و دانه چله کانه به ته نها به سه بو پاداشت
 دانه وه لهو رژه سامناکه دا، نیت هرچی تربیی زیاده ده مینیته وه، چاکه یه که خوا نه یادات.
 له لوتفی به زیاد بیئت. نهو خوا پییداوانه لهم جیهاندا له خواترسان، کهواته خوا لهو جیهان بی
 باکیان نهکات و بیم و ترسی ههردوو جیهانیان له سهه کو نا کاته وه، وهکو له هه دیسی قودسی
 دانه فرمویت: ﴿لَا جَمْعَ عَلَىٰ عَبْدٍ خَوْفِينَ وَلَا آمَنِينَ... هتد﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسِّيئَةِ فَكَبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسِّيئَةِ فَكَبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ ههركهس لهو پوژهدا بیست به خراپهوه، واته دژ و پیچهوانه‌ی خوا پهرستی، واته دژو پیچهوانه‌ی خوا پهرستی، نه‌وانه پووو دهم وچاویان بهره خوار نه‌کریته‌وه و به‌سهر پوویمان دا نه‌خزینه‌ناو ناگر، خوا په‌نامان بدات لهو بهد به‌ختی یه. بیگومان نه‌وسیاچارانه کوټ و زنجیر کراون وبه‌سه برودا نه‌برین به‌پړیوه تا نه‌گه‌نه دوزخ و نینجا هه‌ر به‌وشیوه توپ نه‌درینه ناویه‌وه به‌راستی شیوه‌یه‌کی نیجگار سامناک ودل داچله‌کینه‌ره، حق وایه به‌بیر لیکردنه‌وه‌ی تیکه له‌گه‌رودا بگریټ، سه‌ریاکی نه‌وه تانه‌و ته‌شهریشیان ئی نه‌دری بو‌سزادانی ده‌روونیان و پی‌یان نه‌لین: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نایا توله‌ی هیچ شتیکیان ئی نه‌سینرټ جگه له‌وه‌ی خوتان کردووتانه له‌دوونیا، واته نه‌خیر، نه‌مه‌ی ده‌رباره‌تان نه‌کری توله‌ی کرده‌وه‌ی خوتانه، و خوتان به‌ده‌ستی خوتان ناواتان کرد به‌خوتان نه‌وانه لایان نه‌کرده پینمونی خواو پوویمان وه‌رنه‌گیرا، که‌واته به‌پوودا بخزینه‌ناو ناگر خوا بمان پاریزټ لهو به‌دبه‌ختی یه، آمین.

نینجا کوتای سوره‌ته‌که نه‌هینی به‌ناپاسته‌کردن وپگه‌یاندنی چهندشتیک له‌ایه‌ن پیغه‌مبه‌روه درودی خوی له‌سه‌ریټ به‌و میلیت و خه‌لکه‌ی که‌ره‌وانه کراوه ته‌سهریان:

۱- کورته‌ی بانگ کردن و بانگ‌وازه‌که‌ی و نه‌و به‌رنامه‌ی که‌هه‌یه‌تی له‌وه‌دا.

۲- حواله‌کردنی نه‌و خه‌لکه بو‌پاشه‌پوژ و چاره‌نووسی که‌خویان هه‌لی نه‌بژین بو‌خویان دوا‌ی پوون کردنه‌وه و پاگه‌یاندنی نه‌و هه‌موو شته‌گرنگه‌ی که‌تپه‌ری کرد له‌باره‌ی‌نایینی و عقیده‌وه.

۳- کوتای سوره‌ته‌که بی‌نی به‌سوپاس و سه‌نای خوا و نیتر خه‌لکه که‌ ئی گه‌ری بو‌خوا..

إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبِّي هَذِهِ الْبَلَدَةَ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿١١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

الْمُنذِرِينَ ﴿١٢﴾

با بهلگه و نيشانه پروونه کانی خوئی دهرخات بویمان وپرسیار و حیسابیان له گهل بکات
 بهرامبر کرده و هکانیان، نه فهرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبِّي هَذِهِ الْبَلَدَةَ الَّتِي حَرَّمَهَا﴾ واته نهی
 پیغه مبر بلی: من فرمانم پیا نه دراوه به هیچ شتی جگه به مهی خوی پرووردگاری نه م
 شاره پپرستم - واته مککه - نهو خوی به کهریزی داوه بهم شاره و قده غهی کرده ریژ
 شکاندنی بهم رهنکه دست دریزی بکرت بو کس پی پنا پی بیات و نیچرو پهله وری
 بتارینری و دارودره ختی بپری یان هله کندریت، هروه ها هر شتیکی تر که بی ریژی نهو
 شاره به فهر پیشان بدات چ جای بت پرستی و گونا هو تاوانی گوره، نهو گله بت
 پرستی که یه کم جار نه م قورنانه ی هاته سهرو چوو به گویچکه یاندا باش پروایان بوو به
 ریژی نهو شاره و نهو مالی خوا کله بنه رت دا دروست کرابوو بو خوا پرستی به تنیا به بی
 وینه و هاویه ش، به هوئی نهو مالی خواوه گوره ی و سهرو کایه تی گهل عمره بیان دست
 کوهت بوو، که چی له گهل نه و هدا نهو خوی یان به تنها نه نه پرست، به لکو هاویه شیان بو
 ره وانه دا. که واته باور پرو عقیده که یان سهراسر نه زانی و نه فامی بوو، باور ووتارو
 کرده و ه که یان نیجگار دژو پیچه وانه و لاریوو، به راستی جیگای سهر زهنشت و تانهو
 ته شهر بوون که هر هیچ نه بی چاوله بهری نه م چاکه و به ره گوره یه بوونایه که له م نایه ته دا
 وهر نه گیریت. به تایبه تی فهرموی (خوی پرووردگاری نه م شاره) بو بایه خ دان بهو شاره و
 ریژورخ پیدانی، نه گهرنا خوا خاوه نی هه موو شتی که وه کو نه فهرموی: ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾
 تنها هینی خوی به تایبه تی یه به خواوه هه موو شتی که به دروست کردن و مولکایه تی و
 چاودیری و سهر پرستی. ﴿وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فرمانم پیا دراوه به مهی لهو که سانه م
 که خویان تایبه تی ویه کبارو یه ک تن کردوو بوخوا و هه موو شتیکیان بوخوا یه که به پاک
 و خاوینی و به بی هیچ جوړه شهریک و هاویه شیک. بانگ و بانگه وازه که ی پیغه مبر درودی
 خوی لبیبت له سهر نه م پر گیر بوو که له م نایه ته دا فهرمو، هوئی دامه زانندن و گه یشتنی

به‌وم‌به‌سته گوره‌یه‌ش نه‌مه‌یه که‌نه‌فهرموی: ﴿وَأَنْ أَلْتُوا الْقُرْآنَ﴾ واته‌ فرمانم پی‌ دراوه‌ که
 قورئان بخوینم بوخوم و به‌سرخه‌لک داو به‌ده‌وام بم له‌سه‌ری، بوخوی بیخوینی تا به‌ره‌به‌ره
 شته‌ نایاب و نه‌ینی یه‌کانی دهرکه‌وینت بوی پووناکی وپیت و فپرو به‌ره‌ه‌کانی گیان و هست
 و له‌شی داگیر بکات، نه‌و کاته به‌باشی نه‌و نرکه گوره‌و گرنه‌گی که پی‌ سی‌سپراوه‌ بوی
 به‌جی دینت، بیخوینی به‌سرخه‌لک دا بو بانگ کردن و پینمونی پووناک کردنه‌وه‌ی، دهررون
 پینگاهه‌ یان، چونکه قورئان کتیبی نه‌و په‌یامه گوره‌یه و ده‌ستوریه‌تی و هو‌ی گه‌یاندن
 و به‌دی هینانی یه‌تی، نه‌بی به‌قورئان تیکوشان و به‌ریه‌ه‌کانی بکات له‌گه‌ل کافره‌کان دا،
 ته‌نها قورئان به‌سه بو نه‌وم‌به‌سته، به قورئان تیکوشان نه‌کریت له‌گه‌ل روح و گیانی و ژیری
 خه‌لک دان به قورئان چوار دهری دهررون و ویژدان نه‌دری، پینگاهه‌گیری له‌ هست
 و تیروانینیان، به قورئان بوومه‌له‌رزه نه‌خریته دلّه و شک و په‌قه‌کان و نه‌خریته بزوتنه‌وه
 له‌رزه، جه‌نگ و کوشتار که له‌دوایی دا دامه‌زراوه فرمانی پی‌ درا ته‌نها بو پاراستنی
 باوه‌رداران بووله سزادانیان و ده‌ست دریزی له‌سه‌ریان، بو نه‌مه‌ی به نازادی و سه‌ریه‌ستی
 بتوانریت بانگ کردنی خه‌لکی وه‌لسان به به‌دی هینانیان و به‌جی هینانیان و به‌جی هینانی
 یاسا و به‌رنامه و ده‌سته‌ره‌که‌ی نه‌م نایین و په‌یامه. که‌واته هرکه‌س به‌م قورئانه چاره‌سه‌ر
 نه‌کریت و نه‌پوا به‌پینگی راست دا، نه‌وکسه‌ نومید و چاوه‌پروانی چاره‌سه‌رکردنی ناکری به
 هیچ ره‌نگ ﴿فَنَنْ آهَتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ﴾ نینجا هرکه‌س پینمونی و ره‌نگری و
 پینگی راست نه‌دات به‌ر به‌شوین که‌وتنی نه‌م قورئانه و په‌پره‌وی کردنی من له‌و نایینه‌ی که
 پی‌ ی ره‌وانه کراوم نه‌و که‌سه پینمونی و هرگرتنه‌ که‌ی ته‌نها بو خوینه‌تی، چونکه‌سه‌وود و
 به‌ره‌مه‌که‌ی ته‌نها بوخوینه‌تی، هرکه‌س گومراییت و ون بوو بی به‌مه‌ی دژوپینچه‌وانه‌ی من
 بیست: ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ نه‌وه پی‌ ی بلی: من هیچ نیم، جگه له‌وه‌ی یه‌کینم له
 ترسینه‌ران، واته‌ توله‌ی گومرای یه‌که‌ت بوخوت نه‌گه‌ریته‌وه، نو‌بالت به‌نه‌ستوی خوته‌ و من
 هیچ زیانیک ناکم، چونکه ته‌نها من ترسینه‌رم و وه‌لساوم به کارو فرمانی خوم. له‌م
 فهرموده‌یه‌وه و ره‌نگه‌گیری باوه‌ری که پی‌ی نه‌وتریت ﴿فردية التبعة﴾ واته هرکه‌س پرسپاری
 پینمونی و گومرای خوی له خوی نه‌کریت، به‌ره‌م و توله‌ی نه‌و دوانه بو خوی نه‌گه‌ریته‌وه،
 به‌راستی نه‌مه‌یه‌ پریز و له‌مه‌دا دهرنه‌که‌وینت که پریزی نه‌م ناده‌می یه نیسلام گرتوویه‌تی یه
 نه‌ستوی خوی پینکینانی، که‌واته ناده‌می وه‌کو مالأت و گیانله‌به‌ری بی چاره نادریته‌وه به‌ر
 بو باوه‌ر هینان به ناچار کردن،

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بلی: هموسوپاس و سه‌نایه‌ک بو خویه‌ک که ناوی ﴿الله﴾ یه، له‌سهر
 نهو هموو چاکه و به‌ره‌یه‌ی که رشتوو‌یه‌تی به‌سهرم دا، که گه‌وره‌ترین و گرنگ‌ترین
 به‌ره‌ی پیغه‌مبه‌رتی یه ﴿سَيَّرِكُمْ أَيَّنَّهٖ فَنَعَرِفُونَهَا﴾ بیگومان به‌لگه و نیشانه‌ی پرونه‌کانی خویتان
 پیشان نه‌دات نینجا نیوه‌ش نه‌یانناسن، که نه‌وانه به‌لگه و نیشانه‌ی پرونه‌کانی خوان. خوی
 گه‌وره‌ی راستی فهرمووه، نه‌وه‌تا پوژ به پوژ هندی پیشانی به‌نده‌کانی نه‌دات و هندی له
 وشته نه‌ینی یه نا یا با نه‌ی دهر نه‌ خات له‌م بوونه‌وه‌ردا که پرپر له‌و جوړه شتانه، ﴿رَمَا
 رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۱ بیگومان خوی تویی ناگانی یه له‌کرده‌وه‌تان و هر کرده‌وه‌یه‌ک که نه‌ی
 که‌ن، بی ناگانی یه له‌چاکه و فهران به‌ری و گوی ره‌لیی توئی پیغه‌مبه‌ر، که‌واته پاداشتی‌که
 شایان نی خوت بیت نه‌تداوه، بی ناگانی یه له‌ بی پروای نه‌و هموو تاوان و خرابه‌کاری یه‌ی
 که نیوه نه‌یکه‌ن، بی باوه‌ره‌کان، که‌واته توئه و سزای خوتان نه‌چه‌ژن، وا نه‌زان و گومان
 به‌رن که موله‌ت دان و دوا خستنی له‌به‌ر بی ناگایی یه، به‌لکو به‌ گویره‌ی لیزانی و
 کاردرستی و به‌رزه‌وه‌ندی یه، نا به‌مرسته به‌هیزه‌ سوره‌ته‌که‌ی دوا یی هیفا که له‌ یه‌ک
 کات دا به‌لین و هره‌شه نه‌گه‌یه‌نی بو هرکس شایانه بو هرکام. به‌راستی کوتایی یه‌که‌ی
 زور به‌جی و شیرینه بو دنیا کردن له‌سهرنه‌و هموو هره‌شه و به‌لینه‌ی که له‌م سوره‌ته‌دا
 تیپه‌ری کرد، خوا به‌ لوتف و به‌زه‌یی خوی په‌نامان بدات له‌ سزای خه‌شمی خوی. آمین .

وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد وآله و صحبه اجمعین

۴ ی سوال ۱۴۰۱ کوچی

^۱ به ﴿يعملون﴾ بیش خوینراوه‌توه، نه‌و کاته تنها هره‌شمی لی وهرته‌گیری له بی باوه‌ر و تاوانباران.

سوره‌تی القصص مککه بی یه و (۸۸) نایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته هاته خواروه له کاتیکدا که موسوسلما نه کان له مککه دا تا قمیکی کهم و ژیر دهسته و لاوازیوون وبت په رسته کان خاوهنی هیز و دهسلات و سامان بوون، هاته خواروه ترازووی راسته قینه‌ی دانا بو هه موو هیزیک و نرخی دیاری کرد بو هه رشتیک له رادده‌ی خوبی دا، هاته خواروه بریاری داو پرونی کردهوه که تهنه هیز و دهسلاتی هیه لهم بوونه و مرده دا که هیز و دهسلاتی خواجه، لهم بوونه و مرده دا تهنه شتیک نرخی راسته قینه‌ی هیه که نهویش باوهره کهواته هر کهس هیزی خوی له گه‌ل بیت هیچ مه ترسی بهکی له سهرنی یه، با پروت و قوت بیت به دیمه‌ن و پوالت له هه موو هیز دهسلاتیک و هر کهس هیزی خوا درزی بیت نه بی ترسه و و نه به نارامه و نه دل دامه زراوه، هر چنده هه موو هیزی ئهم جیهانه‌ی له گه‌ل بیت و پشتیوان و یارمه‌تی دهری بیت، هر کهس باوهره نیمانی راسته قینه‌ی هه بیت نهوه هه موو خیرو چاکه یهک بو نهوه، هر کهس بی بهش نه بی ئی هیچ شتی سوودی پی ناگه یه نیت، جا له بهر نهوه ئهم سوورته ته پیک هاتووه له سرگوزه شته و به سهرهاتی موسا و فیرعه‌ن له سهره تاوه، به سهرهات و سرگوزه شته‌ی قارون له گه‌ل موسا و گه‌له‌کی له دوا دوایی دا، یه کهم هیزی پادشایه‌تی و حوکم‌رنی و دهسلات پیشان نه‌دات، هیزی فیرعه‌ن، سرکیشی زوژدار و لیژانی وریا، له بهرام بهریه وه موسا یه که تلفیکی شیره خوژیوو به بی هیزو به بی په‌تاو به بی پاریزهر له کاتیک دا فیرعه‌ن زال و بهرز و بلند بوو له ولات دا، دانیش‌توانی بهش بهش کردبوو، کردبوونی به چهند تا قمیک و بهنی ئیسرائیلی یه کان بی دهست لاواز و ژیر دهست کردبوو، کوپکانی سهرنه‌بزن، نافرته‌کانی نه هیشته وه و همیشه وریابوو به سهریانه وه و مه ترسی ئی نه کردن، دهستی گرتبوو به سهریاندا به لام

هیژوده سولات و زالی فیرعهون و وریایی و لیژانینه که ی هیچ سوودی پی نه گه یاندن، به لکو
 موسای تلفی بی سایه و پهنایشی بو چاره سر نه کرا، له کاتیکدا که له ژیر چاودیری و
 پاریزه ری تا قانه هیژی راسته قینه دا بوو، سر پهرشتی نه کرد و بهرگری سزا و خراپه ی ئی
 نه کرد، چاوی دوژمنی ئی کویر نه کرد، بهری پی بپی یه وه له فیرعهون و له شکره که ی به
 ناشکرا، بهم رنگه خستیه ناو مال که ی فیرعهون و لهوی پی ی گه یاند و گه وره ی کرد،
 خوشه ویستی نهو تلفی جیگیر کرد له ناوه پروکی دلی خیزانه که ی دا، که واته نهو فیرعهونه مل
 هوپه له ناستی دست به ستر او و مل که چ بوو، بهرگری کرا له همه مو سزادانیکی خوا کاریکی
 کرد نهو فیرعهونه خوئی به دهستی خوئی شتیکی کرد که خوئی ئی نه پاراست و مه ترسی ئی
 نه کرد، پووداوی دووه رادده و نرخی سامان دارای نیشان نه دات که زانینیشی له گه ل دابیت،
 نهو سامان دارایی یه که خه لکی سرسام کرد بوو، قارونیشی مل هوپو سرکیش کرد،
 هر وه ها نهو زانینه ی که قارون که شخه ی پیوه نه کردو لای و ابوو له پرتگای نهو زانینه وه نهو
 همه مو سامانه ی دست کهوت بووه، به لام نهوانه ی که زانینی راسته قینه یان پی در ابوو
 له گه له که ی غه زنه و سامان و ده سلاته که ی قارون سرسامی نه کردن و ناواته خوازی
 نه کردن بوئی، به لکو چاوه پروانی نهوه بوون که لای خوایه، چاویان بپی بووه پاداشت ولوتفی
 خوا، نه یانزانی که نهو چاکتره و نه پراوه یه ن، له پاشان دهستی قودرته ی خوا هاته کار
 و قارونی به سهر و بهر وه له ناو برد به خوئی و کوشک و غه زنه که یه وه بردنی به ناخی زهوی دا
 و دروشمیشی نه هیشتن، نه سامان و نه غه زنه فریای نه کهوت و نه زانینی سوودی پی گه یاند،
 دهستی قودرته هاته کار نهوه ی به سر قارون هیئا وه هاته کار له باره ی فیرعهونه وه، بهم
 رنگه به خوئی و له شکرو سوپا که یه وه خنکاندنی له دریا! بیگومان فیرعهون جهورو دست
 درژی کرده سر بهنی ئیسرائیل به حوکمرانی و پادشایه تی، قارون تاوان و ناره وایی کرده
 ده باره یان به هوئی زانینه وه و به هوئی سامانه وه، دواپوژی نهو دوو سته مکاره یه ک بوو، نهو

به‌سەر و به‌رهوه برا به‌ناخی زهوی دا، ئه‌ویش به‌ خوێ و سوپا که یه‌وه خنکینرا له‌مه‌ریادا،
 وه‌کو یاس کرا. له‌و کاته هه‌یج هه‌یزیک له‌هه‌یزه‌ کانی زهوی نه‌بوو به‌رگری و به‌ر هه‌لستی ئه‌و
 جه‌ورو سته‌مه‌ بکات، به‌لکو ته‌نها ده‌ستی قودرته‌ هاته‌ کار و به‌ناشکرا به‌رگری کرد و ئه‌و
 هه‌موو جه‌وره‌ و تاوانه‌ی له‌ناو برد له‌ کاتیک دا که خه‌لکی ده‌سته‌ پاچه‌ و داماو بوون له‌وه‌ی
 بوه‌ستن له‌په‌روی دا. ئه‌م دوو په‌وداوه‌ ده‌ره‌ی ئه‌خه‌ن که کاتی هه‌یزی خراپه‌ و تاوان یه‌کلای یی
 بووه‌ وه‌ بو‌ده‌ست دره‌ژی و به‌هه‌یج په‌نگ په‌وناکی تیا نه‌ما، هه‌یزی خه‌یر داماو ده‌سته‌ پاچه‌ بوو
 به‌رامبه‌ری و مه‌ترسی کرا له‌لادان و به‌رگه‌ نه‌گرتنی ئه‌یمانداران، له‌و کاته‌دا ده‌ستی قودرته‌
 هاته‌ په‌یشه‌وه‌ ئه‌وه‌ی کرد که کردی!! به‌لام با بزانی کاتی خوا ئه‌و یارمه‌تی یه‌ی دان و به‌ زۆر
 ده‌سه‌ لاتی خوێ به‌رگری ئی کردن و تۆله‌ی سه‌ند له‌دوژمنی سته‌ مکار که ئه‌یمانداران
 و عه‌قیده‌ و باوه‌ر که یان ده‌ربله‌ری و په‌وبه‌ په‌وی هه‌یزی شه‌ر و تاوان وه‌ستا، تا ئه‌وه‌ یان
 نه‌کرد، خواش ئاوا به‌ ناشکرا له‌ سه‌ریان نه‌هاته‌ وه‌لام، ئه‌وه‌ بوو چه‌ند سال له‌وه‌ به‌ر به‌ژیری
 ئه‌وباره‌ گرانه‌ وه‌ نرکه‌و نا له‌ یان ئه‌هات، خوا نه‌هات به‌هاواریانه‌وه‌، چونکه‌ له‌و ماوه‌دا ملیان
 شه‌ر کردبوو به‌په‌رسوایی و جو له‌یان له‌خوێان به‌ری بوو، په‌ژی له‌په‌ژان سه‌ریان به‌رز
 نه‌کرده‌وه‌، به‌بی په‌نج په‌نا عه‌قیده‌ و ئایینی خوێانیان ده‌رنه‌خست و نه‌وه‌ستا به‌رامبه‌ر
 ئه‌وه‌موو کوفره‌ و تاوانه‌ نکه‌هاته‌ با بزانی که باوی خوا بو‌ه‌موو چه‌رخێ و له‌ناو هه‌موو گه‌لیک
 هه‌ر به‌و وینه‌ و جوژه‌ بوو وه‌ه‌ روایش ئه‌بیت، تا به‌نده‌ کانی خوا نه‌که‌ونه‌ جو له‌و و بزوتنه‌وه‌
 به‌رامبه‌ری هه‌یزی شه‌ر به‌ پی‌ ده‌سه‌لات و توانا و په‌شت نه‌به‌ستن به‌ ئایین و عه‌قیده‌
 که یان، شایانی ئه‌وه‌نابن خوابه‌ ناشکرا به‌رگری یان ئی بکات و له‌سه‌ریان بیه‌ته‌ وه‌لام و سه‌ریان
 بخات و دوژمنیان بو له‌ناو به‌ری ئه‌ینجا له‌گه‌ل ئه‌و دوو به‌سه‌ره‌هاته‌و له‌ناو به‌ناویاندا چه‌ند
 شتیکی تر نه‌هه‌ینی که هه‌مووی هوی بیرکردنه‌وه‌و چاو درینه‌ و په‌نمونی و هه‌رگرتن و وه‌کو
 له‌مه‌په‌یش بو‌مان ده‌رته‌که‌وی له‌کاتی ته‌فسیر کردنیان دا به‌یارمه‌تی خوا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّرَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

ئینجا با بیینموره بهردم کوشکی بهرزی سوره‌ته‌که و قاپی یه‌که‌ی بکه‌ینه‌وه بهم رسته پیته به‌فرانه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * طَسَّرَ ﴿١﴾ نه‌وی که‌وتومانه له‌گه‌لی له‌وسوره‌تان‌هی که‌ئهم جو‌ره‌پی‌تانه یان له‌سهره تاوه هه‌یه به‌سه بو‌ئیره یش و ههر سوره‌تیکی تر وینه‌ی. که‌واته له‌م باره‌یه‌وه لی‌رده‌ا هه‌چ نالین و ئه‌روین بو‌ئایه‌ته‌کانی تر: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئهم نایه‌ته گرن‌گانه‌ی له‌م سوره‌ته‌دا هه‌ن چهند نایه‌تیکن له‌و کتیبه به‌ریزه‌ی که‌ به‌لین دراوه له‌ کتیبه پیش‌وه‌کاندا به‌هینانه خواری بو‌سر محمد که‌ ئه‌ویش کتیبیکی پوون که‌ره‌وه‌ی هه‌ق و‌راسته له‌درو و به‌تال، پوون که‌ره‌وه‌ی شتی ره‌وایه له‌نا‌ره‌وا، پوون که‌ره‌وه‌یه بو‌خوی که‌ فرمووده‌ی خوی‌به نه‌ک هه‌چ که‌سی تر، یان پوون که‌ره‌وه‌ی راستی پی‌غه‌مبهره دروودی خوی لی‌بیت، یان پوون که‌ره‌وه‌ی هه‌والی له‌مه‌و به‌ر و داها‌توو، یان پوون که‌ره‌وه‌یه بو‌ بزگاری‌وون له‌ گومان و دوودی گوم‌رایان، که‌واته ئهم کتیبه پوون که‌ره‌وه‌یه له‌ ده‌ست‌کردی ناده‌می نی‌یه، ناده‌می توانای نی‌یه به‌ دا‌هینانی به‌لکو وه‌حی خوی‌به ئه‌خوینیت‌هوه به‌سهر به‌نده‌ی خویدا، که‌ محمده درودی خوی لی‌بیت، له‌سهر زمانی جو‌بره‌ئیل وه‌کو ئه‌فرموی: ﴿نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ئه‌خوینینه‌وه به‌سهرت دا ئه‌ی پی‌غه‌مبهر به‌راستی به‌ حقیانه‌ت هه‌ندی هه‌والی گرن‌گی موسا و فرعون له‌بهر سو‌دی گه‌ل و کو‌مه‌لک که‌ باو‌ه‌ریان هه‌یه یان ناماده‌ن بو‌باو‌ه‌هینان، ههر چهند ئهم قورنانه ها‌توو په‌راگه‌یه‌نریت به‌هه‌مووان، به‌لام ته‌نها ئهم تا‌قمه سو‌دی لی‌ وهرنه‌گرن، که‌واته وه‌ک تایبه‌تی بیت پی‌یان‌ه‌وه ههر بو‌ئه‌وان ها‌تبیت وایه. ئهم کتیبه گرن‌گه به‌شیوه‌ی گشتی نارسته‌ی ئهم تا‌قم و گه‌له‌ کرا، تا په‌روه‌ردیه‌ان بکات و پی‌یان بگه‌یه‌نی و ری‌نگا و به‌رنامه یان بو‌نه‌خشه بکیشی، که‌واته بو‌ ئهم سه‌رگوزه‌شته و هه‌والانه‌ش مه‌به‌ست ئهم تا‌قمی باو‌ه‌ردارانه‌یه، چونکه ته‌نها ئه‌وان په‌ند و ته‌می ی لی‌ وهرنه‌گرن، شیوه‌ی ئهم فرمووده‌یه بو‌ن و هه‌ناسه‌ی خو‌شی و لوتف و نه‌سیمی ری‌ز و به‌گرن‌گ گرتن ئه‌دات به‌ می‌شک و ده‌ماخی ئیمانداران، هه‌ست داریان نه‌کات

به‌نرخ و پایه و پله‌ی به‌رزبان لای خوا، نه‌و‌تا خ‌وای گه‌وره ه‌و‌ال د‌نگ و با‌سینکی گ‌رنگ
نه‌خوینیت‌ه‌و به‌س‌ر پی‌ن‌غ‌م‌ب‌ر‌دا درودی خ‌وای لی‌بیت، له‌ب‌ر‌خ‌اتری نی‌مان‌داران و ت‌ه‌نا بو
نه‌وان، به‌هوئی نه‌و سی‌ف‌ه‌تی نی‌مان و با‌و‌ه‌ری‌انه‌و!!

له‌پاش نه‌م سه‌ره‌ت‌ایه ده‌ست پی‌ نه‌کات به‌ گ‌یر‌انه‌وی ه‌و‌اله‌که له‌ یه‌که‌م زنجیره‌و
زنجیره‌ی له‌دایک بونی موسا و له‌هیچ سوره‌تینکی تر له‌و سوره‌تانه‌ی که ه‌و‌الی موسا و
فیر‌عه‌ونیان تیا‌یه به‌م جو‌ره‌ی نه‌کرد‌وه له‌یه‌که‌م زنجیره‌و ده‌ستی پینه‌کرد‌وه، نه‌وش له‌ب‌ر
نه‌ویه نه‌و یه‌که‌م زنجیره‌یه نه‌و کاته ت‌نگ‌ه‌ی که موسای تیا له‌دایک بوو و پ‌ووت و ق‌وتی
موسا له‌مندالی یه‌وه له‌ه‌موو هی‌زو هوئی چاره‌سه‌ر‌کردنی کاروباری، بی‌ هی‌زی و لا‌و‌ازی
گه‌له‌که‌ی و ژیرب‌اری و سه‌رش‌و‌زبان و که‌وت‌نیان له‌ناو چ‌نگی دو‌ر‌ندانه‌ی فیر‌عه‌ون، نه‌مانه ه‌موو
پیکه‌وه مه‌به‌ست و نامانجی سه‌ره‌کی سوره‌ت‌ه‌که پیک نه‌هینن، نه‌و ده‌سته ق‌ود‌ر‌ته به‌ناش‌ک‌را
ده‌ر‌نه‌خات که به‌ت‌ه‌نا خ‌وی ه‌اته مه‌یدان، نه‌ک له‌پ‌ه‌نای په‌رده‌ی ناده‌می یان ه‌رش‌ت‌ینکی تر‌دا،
دای له‌جه‌وو س‌ت‌ه‌م و سه‌ر‌ک‌یشی و له‌ر‌یشه‌ی هی‌نا کاتی خ‌ه‌ل‌کی ده‌سته پاچه بوون له‌ لی‌دانی
و به‌ر‌گری، یار‌مه‌تی لا‌واز ژیر ده‌سته‌کانی دا کاتیک که هیچ په‌نایه‌کیان نه‌بوو به‌رو‌اله‌ت،
سه‌ری خ‌س‌تن کردنی به‌کار‌به‌ده‌ست له‌ولات دا!! نه‌مش که‌وت‌را مه‌به‌ستی بوو پی‌ویست بوو
بوون کرد‌نه‌وه‌ی و جین‌گیر کردنی له‌ ده‌روونی نه‌و کو‌مه‌له‌ که‌مه لا‌وازه‌ی چ‌رخ‌ی مک‌که، که
ده‌سته پاچه و د‌اما‌و‌بوون به‌ ده‌ست کو‌مه‌لی زوری زور‌داری به‌هی‌زی بت په‌ر‌ستان له‌و
چ‌رخ‌ه‌دا، پی‌ویست بوو د‌ن‌یا کردن و به‌هی‌ز کردنی دل و ده‌روون نه‌و کو‌مه‌له‌ که‌مه،
ه‌ر‌چ‌ونیک پی‌ویست بوو نا‌گ‌ادار کردن و تر‌سان‌دنی نه‌و کو‌مه‌له‌ زوره س‌ت‌ه‌م‌کاره سه‌ر‌ک‌یشه،
به‌ل‌کو ته‌می خ‌وار‌بین و خ‌ویان نه‌خ‌ه‌نه به‌رخ‌ه‌شم س‌زای خوا به‌وی‌نه‌ی فیر‌عه‌ون و کو‌مه‌له‌که‌ی
ه‌روه‌ها نه‌م به‌سه‌ره‌ات و سه‌ر‌گ‌وزه‌شته یه‌ د‌رس و ته‌می یه‌ه‌تا ه‌ه‌ت‌ایه بو‌ه‌رد‌وو تاق‌می تر
به‌وی‌نه‌ی کو‌مه‌له‌که‌ی نه‌و چ‌رخ‌ه‌ و مه‌که. بی‌گ‌ومان سه‌ر‌گ‌وزه‌شته‌ی موسا سل‌وی خ‌وای
لی‌بیت له‌سوره‌ت‌ه‌کانی تر‌دا زور‌تر ده‌ست پی‌ نه‌کات له‌ زنجیره‌ی په‌وانه‌کردنی پی‌ن‌غ‌م‌ب‌ه‌ر‌یتی
یه‌که‌وه، که نی‌مان و با‌و‌ه‌ری به‌هی‌ز و ه‌ستا پ‌و‌به‌پ‌روی س‌ت‌ه‌م و سه‌ر‌ک‌یشی، له‌پاش هی‌زی
نی‌مان سه‌ر‌که‌وت و زال بوو و هی‌زی جه‌وو س‌ت‌ه‌م دا‌خ‌زا و ژیر‌که‌وت، له‌و سوره‌تانی تر‌دا
پیشانی دا نه‌وه پی‌ویسته، به‌لام لی‌ر‌ه‌دا نه‌وه پی‌ویست نی‌ی، به‌ل‌کو لی‌ر‌ه‌دا نه‌مه مه‌به‌سته
که‌هی‌زی شه‌ر و س‌ت‌ه‌م ه‌ر‌کات یه‌ک بار لی‌ و ه‌ستا و هیچ پ‌و‌وناکی تیا نه‌ما نه‌و کاته هوئی نه‌مان
و له‌نا‌و‌چ‌وونی‌ها به‌خ‌وی‌ه‌وه، ه‌ر‌کات یاخی بوو به‌ته‌واوی نه‌وکات‌ه که‌سی ناوی به‌ره‌ن‌ستی

بوهستی و بهرگری ئی بکات، به لکو نهوکاته دهستی قودرتهی خوایی دیته کار بوئی و لهناوی
 نهبات ودهستی ستم ئی کراوه ودهست درنژی ئی کراوان نهگریت و بزگاریان نهکات و پی
 یان نهگهیهنی و پهروهده یان نهکات و نهیانکات بهکار بهدهست وپیشهوا و نهیانکات
 بهخاوهنی ولات. ئا نه مه بوو مه بهست له هینانی ئهم سرگوزه شته و بهسهرهاته له
 سوره ته دا، جا له بهر نهوه له سوره ته دا دهستی پیکرد له زنجیره بهکوه که ئهم مه بهسته
 پیک نه هینی و پوونی نهکاته وه، هموو سرگوزه شته کانی قورنان له سهربار و شیوه یهکن، که
 مه بهست له هینانه که یان و مه بهستی ئهو شوینه پیک بینی که ئهو سرگوزه شته ی بو هینرا.
 چونکه ئهم سرگوزه شتانه له قورناندا هوئی پهروه ده کردن و پیگه یاندنی دل ودهروون،
 هوئی دامه زانندن و جیگیر کردنی چهند مه بهست و بیرو باوه پرنکن، که واته نه بیت ئهو ریک
 و پیکی یه هه بی له نیوان باروشیوهی سرگوزه شته کان و ئهو مه بهستانه ی که نه هینرین بوئی،
 په یوهندی ریک و رهوانیشیان بیت بهو جیگاو شوینه ی که باس کراون تیای دا.

نهوزنجیره انه ی که له سوره ته دا باس کراون نه مانه ن:

زنجیره ی له دایک بوونی موسا سلاری خوای لیبیت له گه ل ئهو هموو تهنگی یه ی
 که دهوری دابوو، له گه ل باس و سه ره شتی و چاودیری خوا بو ئهو له دایک بوونه. زنجیره ی
 نهوپینگه یشتنوهیزی وگهنجی و نهولیزانی و کاردرستی وزانینه خوا پی ی دابوو ههروه
 چهند باس و بهسهرهاتیکی تری دهه چوونی له میسر وگه یشتنی به مه دین له ولاتی شام ئینجا
 مانه وهی لهوئی چهند سالیگ وژن هینان وگه پرانه وهی بو میسر و زنجیره ی بانگ ئی کردن
 و خستنی ئهر کی پیغه مبه ریتی له سه ر شانی، له پاشان به ره نگاری و به ره ره کانی له گه ل
 فیرعه ون وگه ل کو مه له که ی داوسه رکیشی و باوه رنه هینانی نهوان ئینجا گه یشتنیان به پاشه
 بوژی شایانی خو یان.

زنجیره ی یه که م و دووه می زیاتر درنژه پیدا که دوو زنجیره ی تازه ن و ته نها له سوره ته دا
 باس کراون، مه بهست له هینانی سرگوزه شته که پیک نه هینن و له دوانه دا ده ره که ویت هاتنه
 پیشه وهی دهستی قودرته، له پیش نه مه ی دهست بکات به سه ره گوزه شته که به چهند نایهت
 نه خشه ی ئهو بارو چه رخه نه کیشی که ئهو بووداوانه ی تیا به دی هات، ئهو کاته ی که
 سه ره گوزه شته کانی تیا نه گه ری، ئهو مه بهست و ئامانجه ی که له په نای ئهو بووداوانه دابوون
 و ده ری نه خات و پوونی نهکاته وه، ئهو مه بهست و ئامانجه ی که هوئی گیرانه وهی ئهم
 سه ره گوزه شتانه ن،

إِنَّ قِرْعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدِيْعُ أَبْنَاءَهُمْ
 وَيَسْتَحِي، نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي
 الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

نه فہرموی: ﴿إِنَّ قِرْعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ راستی فیرعون لہ خاک ولاتی میسر دا بہرزو زال بوو،
 لہ جہ وروستہم دا لہ سنوری تپہ پری کرد. ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا﴾ دانیش توانی کرد بہ چند
 بہش وکومہ لیک وشوینی نہ کہ وتن لہ ہر شتیک دا نارہ زوی بگردایہ، یان ہر کومہ لیک بو
 کارو فرمانیکی ولات و پادشایہ تی یہ کی، یان کردنی بہ چند کومہ لیک و دوژمنایہ تی خستہ
 نیوانیان، تا خہریک بن بہ یہ کتر و پەردہ شیان نہ بیت چاوی بدرنہ وہو دژی راپہ بن، کہ نہ وہش
 دہستورو باوی دہولتہ گہرہ گانہ لہم چہرخی ئیمہ و چند چہرخیک لہ مہو بہر لہ کاتیکدا
 کہ قاپی پیسیان خستہ ولاتہ کہ مانہ وہ، نہ فرینی خویان ئی بیت. لہ نیوان نہو دانیش توانہ دا
 ﴿يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾ تائیفہ و کومہ لیک لہ وان ژیر بارو سہرشوہ و چہوسا وہ کرد، بہ چند
 جوہو شیوہ یہ ک سزاو نازار، لہ کاتیکدا کہ ﴿يُدِيْعُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ کوہہ کانی بہ زور ولینشاوی سہر
 نہ بن و ﴿وَيَسْتَحِي، نِسَاءَهُمْ﴾ کچ و نافرہ تہ کانی نہ ہیشتہ وہ، نہم تائیفہ وکومہ لہش بہ نی
 نیسرائیلی یہ کان بوون، کہ کاتی خوئی لہ شامہ وہ چون بو میسر، خواپہرست بوون لہ سہر
 نایینی باوک و باپیریان بوون، ہر چہندہ لاری ولادانیان بہ سہرہاتی، باوہریان بہ تاک
 وتہنای خوامبوو، دژی نایینی فیرعون وبت پہرستی بوون، جا لہ بہر نہ وہ و بہو یہ وہ نہو
 مل ہوہ وستم کارہ ہستی کرد کہ بوونی نہوانلہ ولات دا جینگای مہترسی یہ بو
 پادشایہ تی یہ کہی، نہ نہ کرا-لہ بہر زوری یان- دہریانکات لہ ولات دا، چونکہ نہ ترسا بن
 بہ کومہ ک و یارمہ تی دہری پادشا کانی دہو رویہری و بہ جاری بہوانیشہ وہ ئی ی ہلسن،
 لہ بہر نہ وہ نہوہریگای شہی تانی و ناگریہی داہینا بو نہ ہیشتنی نہو مہترسی یہی کہ ہیبو
 لہم تائیفہ کہ دژی خوئی و نایینہ کہینی. نہ گپرنہ وہ کہ چند مامانی دیاری کرد و فرمانی

نہوسی کردہ وہ راپردوون وبہ داہانوون نیشا نیان نہ دات لہ بہر نامادہ کردنی نہو شیوہ خرابہ کہ نہ ویش بارہ لہ
 رہ وانہیژیدا. !!

دا که ناماده بن به سسر نافرته دوو گیانه کانه وه، هرکات منداله کانیان بووه والی بدهنی
 نه گهر کوپن با سسریان بچن تا ناماژهی پیاویان کهم بیئت و بههوی نه وه وه بی هیزی بی
 دهسه لات بین!! نه گهر کچن لی گهرین بابین بو کاره کهری، بیجگه له وهش بوونی نه وه موو
 نافرته بی پیاو و بی کهسه سزایه کی سهخت تره له هه موو سزایه ک!! نه گهر نه وه که نه
 سته مکاره کافره خهویکی بینی: که ناگری له قودسه وه هات و دای به سسر خانوه کانی
 میسر دا، هه موو ماله قیبتی یه کانی سوتاند و خانووی نیسرا نیلی یه کانی هیشته وه، نینجا
 پرسیری نه م خهوی کرد له زانایانی گه له که ی، نینجا کاهینه کان هه ولیاندایه که پیاوی
 له وشاره وه دهرنه چی و نه مانی نه مان له سسر دهستی نه وه بیئت، بههوی نه وه وه فرمانی دابه
 و کرده وه پیسه کهس نه دیوه! نه م گهر پرا نه وانه راست بن یان نا، فیرعه ون نه و تا وانه گه وره یه
 کرد دهر باره ی نه و گه له بی چاره ﴿لَهُ كَاتَمِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ چونکه به راستی فیرعه ون له و
 که سانه بوو که ولات ویران کهر و پهره پیدهر و بلا و کهره وه ی تاوان و خراپه ن. فیرعه ونی
 سته مکار به هه موو هیزی تیکوشانی کرد بو نه هیشتن و له ناو بردنی نه و گه له هه ژاره، به لام
 خوای گه وره شتیکی ویست و بریار دا جیاواز له وه ی فیرعه ون ویستی و له دهر وونی خو ی دا
 بریاری دا، سته مکاران و سهرکیشه یاخی یه کان هیزو دهسه لاتی که به پروانه ت هه یانه
 نه یانخه له تینی و سهر خوشیان نه کات و بههوی نه وه وه بی ناگان ویر نا که نه وه بولای خوا و
 تا چاوه پروانی خواهیش و بریاری خوا بکه ن، لایان وایه توانان به سسر هه لبراردنو
 بریار دانی نه وه ی نه یانه وه ی بو دوژمنانیان، له بر نه فامی و بی ناگایی یان لایان وایه
 توانان به سسر نه وه ی نارمزوی نه که ن، که چی شته که به پیچه وانه وه دهرنه چیئت بو نمونه:
 فیرعه ون: خواهیشی نه وه بوو که باس کرا، بریارو خواهیشی خوایش نه وه بوو که نه فهرموی:
 ﴿وَرِيدًا نَمَّ عَلَى الذَّرِيكَ اسْتَضْمِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نیه میش نه مانه وی که منته بنین به به خشایشی
 خو مان به سسر نه وانه ی که به لاواز و بی هیز دانه نران ژیر بار و ریسوا کران له زهوی دا، واته
 گه لی نیسرا نیلی له ولاتی میسر دا، منته بنین به خشایشی خو مان به سسر نه وانه ی که به لاواز
 بی هیز دانه نران و ژیر بارو ریسوا کران له زهوی دا، واته گه لی نیسرا نیلی له ولاتی میسر دا،
 منته بنین به سسریان دا به رزگار کردنیان له و ژیر دهستی و سزا مهینه ته که ناله یان نه هات
 له ژیر باری گرانی یه وه ﴿وَجَعَلَهُمْ آيَةً وَجَعَلَهُمُ الْآرِثِينَ﴾ نه وان بگیریان به میرات به روکه
 له پووری فیرعه ون و گه له که ی بخریته دهستی نه وان، یان به میرات به رو ولاتی شامی یان
 بخریته ژیر دهست،

وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرُئِيَ فِرْعَوْنُ وَهَمَّكِنَ وَجُنُودُهُمْ مِمَّنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

﴿وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ جينگيو دامزراويان بکين لهزهوی دا و زال ودهسهلات دار فرمان ره وایان بکين له خاک و ولاتی میسر و شام دا ﴿وَرُئِيَ فِرْعَوْنُ وَهَمَّكِنَ وَجُنُودُهُمْ مِمَّنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ نیشانی فرعون و هامن و لهشکرو سوپاکه یان بدهین له لایه نئیسرائیلی به کانهوه نهوهی که کاتی خوئی ئی ئه ترسان و خوئیان ئی ئه پاراست، واته نهوهی که فرعون و گله کهی بی میان ئی نه کرد، دو چاریان ببی له لایه نئیسرائیلی به کانهوه، ئیمه ویستمان نهوه بهدی بینین و پیشا نیان بدهین،

ناهم شیوه پاشهروژ و چاره نووسی نهوه دوو کومه لهی پوون کردهوه و دهری بری پیش گیرانهوهی به سه رهات و سرگوزه شته که یان، ئینجا دهست پی نهکات به گیرانهوهی سرگوزه شته که، هر له یه کهم جاروه به شیوه یه که نه یه ئینی دهسته قودره ته کهی خوا ناشکرا نهکات بی پیچ و پهنا، بیگومان موسا له دایک بوو لهو کات و چهرخه سهخت و تهنگه دا، که نئیسرائیلی به کان تیای دا نه ژبان له ژنر باری زور گرانی جهور و ستمی فرعون دا، به جو ری که پوژی پوونا کیشیان شهوی رهشی تاری بوو، وهک بومان ده رکهوت و له سه ره تاهه و هرگرا، له دایک بوو له کاتی که دا ترس و بیم دهوری دابوو و مردن به لای سه ره یه وههستا بوو، تیغ ناماده بوو بو سه بر پینی، چونکه به پی ی بریاری فرعون نه بی مامان ناماده بیته هر کوپی له دایک بوو دهست به جی هوالی بگه یه نی تا سه ری بپن به بی دوا خستن! لهو کاته سهخته سامنا که دا له دایک بوو، که واته دایکی هه ژار سه رگه ردا نه، نازانی چی بکات؟! دل له زه یه تی نایا کهی هوالی بگه یه نریت به جه لاده کانی فرعون؟! نایا چی بکات بهم کوپه خوشه ویسته ی؟! ناتوانی پاریزگاری بکات! ناتوانی بیشاریته وه! منداله و له دایک بووه و نه بیته بگری و نهوه دهنگه ی نه بیستری و بیگومان پی ی نه زانری، نهی خوییه چی بکات؟! بو کوپی بپروت؟ چاره سه ری نهه پوله ی چون بکات؟! که واته هیچ په نایه که نی به په نای خوا نه بیته، ئنجا له ویدا دهستی قودرهت هاته پیشه وه نهوه گری کوزره یه ی کردهوه بوو له دایکه داماره، بهم رهنگه خوا خسته ی دلی یه وه که چی بکات و چون بجولیته وه؟

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تخَافِي وَلَا تحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَأَلْقَطَهُ لَهُ آلُ فِرْعَوْنَ

وهکو نه فرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ رامان گه یاند بولای دایکی موسا که شیری بدهری تا بوت دست نه دات شاردنوه و داشاردنی ﴿فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ﴾ نینجا کاتی مه ترسیت ئی پیدا کرد، به مهی هستی پی بگری و پی ی بزانی ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ نهو کاته بیخه ناو دهریاکوه - دهریای نیل - بهم پهنگه بیخاته ناو سندوقیک و فری ی داته ناوی وهکو له شوینی تر داسی فرمووه ﴿وَلَا تخَافِي﴾ نه ترسیت لهوی که شتیکی خراپی به سر بیت ﴿وَلَا تحْزَنِي﴾ غمبار مه به له دور که وتنه وه و جیا بوونه وهی لیت ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ﴾ چونکه به راستی نیمه بهم نریکانه نه گیرینه وه بولای خوت و خوت سر په رشتی و په روده ی نه که بیت ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ له پاشان نه یکه یین به یه کی که له پیغه مبه ران و په وانه کراوان. بیگومان دایکه موسا پیغه مبه ر نمبوو تا وهی بولای تبیت، که واته مه به ست له وشه ی ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾ راگه یاندن و تیگه یاندن نه که به شیوه ی وهی پیغه مبه ران - سه لامی خویان ئی بیت - به لکو به جور و شیوه یه کی تر، نیتر به ناردنی فریشته بیت، له وینه ی پایویک دا به وینه ی نهو فریشته ی ناردی بولای مریم، یان به خه و نیشانی دابیت، یان هر خستبیتیه دلی یه وه و دلنای کرد بی پی ی، که نهو جوره تیگه یاندن پی ی نه وتری: ﴿ثُمَّ لَهَا﴾ به هرکان له م سی باره خوی خاوهن به زمی و به ده سه لات نهو دایکه ی تیگه یاند. نه ی خوی به تنها تو خوی، زور و ده سه لات تنها هینی تو به، کاره که نیجگار سه رسوره ی نه ره!! با هندی بیر بکه ینه وه له م پرودا وه. نه ی دایکه موسا شیری بدهری، نینجا هرکات مه ترسیت ئی کرد له کاتیک دا که له کوشتایه و له ژیر سه په رشتی و چاودیری خوت دایه، کاتی مه ترسیت ئی کرد که مه مکت له ده می دایه، وا به پیش چاوته وه کاتی مه ترسیت ئی کرد فری ی ده ناو دهریاکوه!!! و نه ترسیت و غمبار نه بیت، چونکه لهو دهریا به دا وا له ژیر چاودیری که سیک دا که نارامی و ناسایش ده ست ناکه ویت له په نای نه ودا نه بیت، که سیک که مه ترسی له په نای نه ودا و له گال نه ودا به هیچ په نگ نه بووه و

نابی، که سی که شو شتانهی جینگای مه ترسین هرگیز نزیکی قه دهغهی شو ناکه ونه وه! شو
 که سه که ناگری سارد و بی نازار کرد له ناستی نیبراهیم! شو که سه یه که جهریاش نهکات
 به جینگا پهنا و نارام و خهوتن! شو که سه که سینگه نه فیرعون و نه هرچی زوردار و
 ستمکاری زهوی هیه ناتوانن نزیک بکه ونه وه له قه لای په نای کار لی نهکراوی. ننجبا به به
 لهو دوو موژده گهوره و گرنگه، موژدهی گیرانه وهی پارچه جگهره کهی دایکی موسا بو ژیر
 سایه و سه هندی دایکه به سوز و به زهیی به کهی بهم نزیکانه، ننجبا موژدهی گیرانی به
 پیغه مبر و پیشهوا له پاش ماوه یه کی ترا! شو تینگه یاندن و پاگه یاندن بارانیکی په رحمت
 بوو باری به سر شو دل به کوله بی نارامه دا فینکی کرده وه و پری کرد له نارامی و خوشی
 و کامرانی. ننجبا با بزانی شو خستنه ناو دهریا و دان به دم ناوه وه سهری له چی یه وه
 دهرچوو؟! سهری له موره دهرچوو که نه فرموی: ﴿فَالْقَطْعَةُ وَالْفَرْعُونَ﴾ واته دایکی موسا
 نه وهی پی ی سپیدردا بوو به جی ی هیئا، نینجا دهسته و بهسته و پیاره تایبته یه کانی
 فیرعون موسایان دوزی یه وه له دهریا که دا و ژیر دهستی خویانیان کرد، که واته به دیمه ن و
 به روانت شو کرده وه سهری له پهری خرابی یه وه دهرچوو، چونکه شو دایکه هژاره
 مه ترسی هر له وه بوو که خینلی فیرعون بزانی به پوله و خوشه ویسته کهی، هموو مه ترسی
 هر له وه بوو که خینلی فیرعون بزانی به پوله و خوشه ویسته کهی، هموو ههول و
 ته قه لایه کی بو نه مه بوو بیشارتته وه له وان، که چی نهوا به دهستی خوی کارنکی کرد خستیه
 دهستیان!! به لی سهره نجام نه وه بوو، به لام لیزه دازوری بی سنووری خوا خوی دهرخست و
 بهری بری یه وه له فیرعون و هامان و سوپا و له شکره که یان، چونکه نهوان له زهوی دا
 نه گهران به دوا ی مندالیک نی رینه ی نیسرائیلی یه کان دا، وا جاسوس و پیای تایبته ی
 خویان بلاو کرد بووه وه له شاردا و گوی یان هه لئه خست بو نه مه ی ته نها مندالیک له وان یان
 له دهست دهرنه چیت، که پی نهوان خول خول بی شرک و به دوا دا گهران نه وهی به دوا ی
 دانه گهران که وته دهستیان، که وته به دهستی فیرعونی بی به زهیی و داخ له دل!! به لی خوا شو
 پوله شیر خوره بی سایه و په نایه ی خسته بهر دهستی شو فیرعونه و کومه له به دبخته که ی،
 به لام به چ نیازی؟ له برچی، با گوی شل بکه یین بو قورنان سهره نجام و دوا پوزی شو دهست
 خستنه مان بو پوونبکاته وه،

لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ
 أَمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا

بفرمودی: ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ واته تا قومه کی فرعون بی یان کهوت له موسا
 و خستیانه ژیر دهستی خویمان بو نهمی بیی به دوزمن وداخی دل بویمان، واته کرده وه که یان
 سه ری له وه وه دهر چو که موسا بووبه دوزمن به ری لی برینه وه، داخ و مهراقی برده سکیان،
 ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ﴾ به راستی فرعون و همان و له شکر
 و سه ریزه کانیان هله بیون، بلی هله بیون نه یان نه زانی هرچی خوا بریاری دابی نه بییت
 هر نه وه بی چاره و خو پاریزی ناکریت و بهرگری هیچ بریاریکی ناکریت نینجا با بزاین به
 جو ری خوا نه و پوله بی چاره و بی پشتیوانه ی بزگار کرد و هیشتی یه وه له ژیر دهستی
 نه وسته مکاره دا، هیشتی یه وه به ریز و خو شه ویستی و کامرانی یه وه، با گو ی شل که یان بو
 قورئان وه لامه که مان نه خاته دهست، که نه فرمودی ﴿وَقَالَتِ أَمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ﴾
 ژنه که ی فرعون وتی به فرعون: نه مه هو ی پووناک ی و چا و خوشی دلّه بو منیش بو توش
 ﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾ مه ی کوئن، ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ هیوا و چا وه پوانی نه که م که سوودمان پی
 بگه یه نیت یان بریاری بده یان به پوله و کوپی خو مان، نه مانه ی وت، چونکه نور و پووناک ی
 به نا و چاوی موسا و پوون و ناشکر ابو، نیشانه ی پیت و فبرو نه جابه تی پیوه ناشکر ابو.
 به کورتی هر چند خوا خویه و به هر جو ری بیویستایه موسای نه پاراست، به لام خوا کار
 سازه لهم جیهانه داباوی و ایه هر شتیک نه کات هو ی بوئه سازینی، هو ی نه و کاره ی موسای به م
 جو ره کرد: خوشه ویستی دل ی ژنه که ی فرعون، دل ی فرعونیشی ژیر یار کرد بو
 بوئه و نافره ته، هرچی بووتایه به جی ی نه هینا و پیچه وانه ی نه جولا یه وه، که واته ویستی
 سو ز و به زه یی و خوشه ویستی بکات به قه لغانی موسا، که نه وه نه و پهری لوتفه و به رزه وه ندی
 موسا له وه دابوو، خوی گوره هو ی له نا و چوونی فرعون و شوین که وتو وه گانی خسته
 دهستیان و بهو شیوه بهرگری کردن لی ی و به خوشی و به خوشه ویستی هیشتی یه وه،

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَرْمُوسَىٰ قَدْرًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْزَلْنَاكَ عَلَىٰ قَلْبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لَأُخْتِهِ قُصِّيهٖ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَ لَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِیحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتینکدا کهنه وانیش هیچ هستیان نه کرد بهمه لهو نه زانی و بی ناگایی خویان. نینجا بالیره دا واز له موسا بینین تاماوه یه ک وبگه رینینه وه بولای دایکه غه مباره داماره که ی بزانی چون نه زی؟! چون شهو پوژی لی نه گوزهری؟! نه فرموی:

﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَرْمُوسَىٰ قَدْرًا﴾ دلی دایکی موسا گهرا به دلکی خالی و چول، هست و هوش و زیری لانه ما له تار موسا و بیعی له تاو چوونی و نه مانی، بیگومان هیچ باس و یادیکی لانه ما جگه له هینی موسا!! ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ به راستی ها نزیك و خهریک بوو راستی لی بلی و ناشکرای بکات له تاو خه لک داو شیت و شهیدا بیت و بلی: من کورپی خووم زایه کرد، من پوله ی خووم فهوتاند، من به دهستی خووم دام به دم ناوه وه و خسته ناودهریا. خهریک بوو له تاوان ناوا راستی لی بلی: ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَاكَ عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ نه گهر نیمه دلمان به نارا مو دامه زراو نه کردایه و نه مان به ستا یه ته وه خووی پی نه نه گرا و ناشکرای نه کرد، به لام هینرو دامه زراومان کرد ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه مه ی به کیك بیت له وانه ی دل دامه زراو ویاوهر دارودل دامه زراوه ن به به لینی نیمه. به لی به راستی کاره که ی نیجگار دل داچله کینه ریوو، تاییری لی بکه یته وه گهره یی و سامناکی پوون تر نه بیته وه، نافر تیک که بینی له وه و بهر چهند کورپه ی خوشه ویستی وه ک کورپه ی خووی سهر براره، نینجا به هو ی ته نها راگه یاندنیکه وه وه کورپه نازداره که ی بخاته بیشکه وه و سندوقیکه وه و پیدا به دم ناوه وه

و بیخاته ناو دهریایه کی گهره‌ی وه‌کو نیل!! ئه‌بی ئه‌ونا فرته نه‌گهر خوا دامه‌زراوه‌ی نه‌کات
 چون دلی ناته‌قیته‌وه؟! ئه‌بی خه‌تروه خه‌یال چی به‌سه‌ربینی؟! چون و بوچی ئه‌مه‌ی کرد؟!
 ناخو له‌کوی بیته وچی به‌سه‌ر هاتبی؟! ناخو شه‌پوولی ئه‌وناوه زوره چی به‌سه‌ر هینابی؟! نایا
 من چون بی بیم و باوک بووم له‌وه‌ی ئه‌و پارچه‌ی جگهره‌م تو پرده‌مه‌ ناو دهریا؟! چون من
 هه‌لسام به‌م کاره‌سامناکه! که‌هیچ دایکی له‌م جیهانه‌دا شتی وای نه‌بیستوه چ جای
 کردبیتی؟! چون من چاره‌پروانی سه‌لامه‌تی بکه‌م له‌جیگایه‌ک که‌سه‌رانسه‌ری شوینی
 مه‌ترسی یه، من چون له‌خومه‌وه که‌ومه شوین شتی که‌مه‌روا خرایه دلم و پیم راگه‌یه‌نرا؟!
 نه‌مانه‌وچهند خه‌تروه خه‌یالیکی ترکه‌خه‌و و خوړاک له‌مه‌ردوم هه‌لنه‌گری، بابوه‌ستی هه‌ول
 و تیکوشانی شه‌یتان بو ئه‌مه‌ی چهند په‌له‌و زه‌له‌ی پی بکات دوو چاری ناره‌زایی خوای بکات.
 نه‌و دایکه غه‌مبار هه‌روا بی هیچ دانه‌ نیشت، به‌لکو هه‌ول و تیکوشانی کرد بو هه‌وال
 وزانینی وه‌کو نه‌فه‌رمی: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِي﴾ دایکی موسا وتی به‌خوشکه‌که‌ی موسا:
 بکه‌وه شوینی وه‌هوالیکی بزانه، نیتر نه‌وه پیش زانینی جیگا و شوینی بوو بیت و مه‌به‌ستی
 نه‌وه بووبی که‌نه‌که‌ویته کوی وچی به‌سه‌ر دیت؟! یان پاش نه‌وه‌بوو که‌زانی یان که‌وته لای
 فیرعه‌ون و مه‌به‌ستی نه‌وه‌بووبی که‌بزانیته نایا نه‌یکوژن یان نا؟! به‌هه‌ر کام و له‌سه‌ر هه‌ر بار
 که‌وته دوا ی بو تا قیب کردن ﴿بَصُرْتُ بِهُ مِنْ جُحُبٍ﴾ ئینجا به‌دی کرد له‌دوره‌وه، دياره خوی لی
 هه‌له نه‌کات وورده ورده نزیک نه‌که‌ویته وه تادیتته لای له‌مالی فیرعه‌ون دا، ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾
 له‌کاتی‌کدا و به‌جوری که‌تاقمه‌که‌ی فیرعه‌ون هه‌ستیان نه‌کرد که‌ئه‌وه خوشکی یه‌تی و به‌دوا ی
 دانه‌گه‌ری بو هه‌وال زانینی، یان مه‌به‌ست نه‌ویه تاقمه‌که‌ی فیرعه‌ون موسایان دوزی یه‌وه
 بردیانه لای فیرعه‌ون و به‌و جوړه که‌باس کرا هیشتیانه‌وه له‌کاتی‌کدا هه‌ستیان نه‌کرد که‌هه‌له
 بوون نه‌وکاره به‌زیانی خو یان ته‌وا و بوو، بوو به‌هوی نه‌مانیان. ئنجا باسی هوی گیرانه‌وه‌ی

موسا نه کات بو لای دایکی، نه فهرموی: ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ نئمه له وه و بهر و هر
 له به کهم جاره وه بهرگری شیر دهرانمان کرد له موسا و قهده غه مان کرد له سهری شیری کهس
 بخوات، مه مکی کهس و هرگرینت، به هوئی نه وه وه داما بوون به دهستی یه وه و مندالکه شیره
 خوړه و شیری که سیش و هرناگرینت ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾
 نینجا خوشکه که ی موسا پی و تن: نایا پرینمونی و دهست نیشانتان بکم بو سهر
 خانه واده و مالیک که بوتان به خیو بکات و کاروباری ببهن به ریوه، له کاتیک دا که به راستی
 دلسوز نه بن بوئی و به پاک و خاوینی له گه لی نه جولینه وه، نه وانیش به وه زور که یف خوش و
 شادمان بوون. نه ویش دهست نیشانی کرد بو دایکی و بو مالی خویان و نه وانیش له گه لی
 دوین و دیاره نه وه ش گوره ترین نامانج و ناواتی دایکی به تی له م جیهانه دا!! نا به و جوړه
 خوا نه فهرموی: ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آتَمِهِ كَانَتْ نَفْرًا عَيْشُهُمْ وَلَا تَحْزَنُ﴾ نینجا نئمه موسامان گنپرایه وه بو
 لای دایکی بو نه مه ی چاو پوون و دلخوش بییت و غه مگین نه بییت، ﴿وَلَتَسْلَمَنَّ أُنْتِ وَعَدَّ اللَّهُ
 حَقَّ﴾ بو نه مه ی بزانینت که به لینی خوا راسته و بیگومان به دی دیت، نه و به لینه ی که
 له پیشه وه پی ی راگه یاند. نینجا با بیر بکهینه وه و به مل که چی یه وه توژی بوه ستین
 له بهردهم نه و دهسته قودره ته ی که نه م کاره گرنگه ی فراهه م هیئا، نه و فیرعه ونه مل هوړه
 ستمه کاره که وینه ی خواره چه ندین کوړپه و پوله ی شیرینی نه و گله هه ژاره ی سهربری
 که چی نه م تنها کوړپه یه ی بی بهرگری کرد و بوو به هوئی نه مان و له نا وچونی خوئی و هه موو
 دهسه لات و سوپا و سامانی، نه م تنها پوله یه شی په روه ده کرد و پی ی گه یاند پی ی و
 بردی یه وه لای دایکیشی و نه بییت فیرعه ون هه لسی به نه رکی به خیو کردنه که یشی!!

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَايَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ

شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعْتَنَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

خوای گهوره بهر شیوه بهلینی خوئی بهدی هینا ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهلام

زوریه‌ی نهوانه نازانن و بی ناگان له بهلینی خوا و راستی بهدی هاتنی. نجا دهست نهکات

به زنجیره‌یهکی تر له بهسهرهات و ژبانی موسا (درودی خوای لهسهر بیئت) پاش نهوه که

گهوره بوو و گه‌یشته نهوپه‌ری هیز و تیر و ته‌واو بوو، لیره‌وه دهست پی نهکات نیتر بی

دهگ نه‌بیچت له‌و ماوه دور و دریزه‌ی که به‌سهری دا تیره‌ی، له پاش گه‌پرانه‌وه‌ی بو‌لای

دایکی تا نه‌م کاته، که‌واته نازانن که گه‌پرایه‌وه بو‌لای دایکی چند مایه‌وه؟ چون پینگه‌شت له

کوشکه‌ی فیرعمون دا؟ له‌پاش برانه‌وه‌ی له‌شیر په‌یوهندی له‌گه‌ل دایکی دا چون بوو؟ راده و

پیزی له مالی‌فیرعمون و له‌ده‌روه چون بوو؟ له‌مانه هه‌موو بیده‌نگ نه‌بیئت، چونکه سوود و

نرخ‌ی نهوانه نی یه لیره‌دا له‌باره‌ی مه‌به‌ست له‌م سوورته و گه‌پرانه‌وه‌ی به‌سهرهات و

سهرگوزه‌شته‌که‌دا، نه‌فرموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَايَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ کاتی موسا گه‌یشته

نه‌وپه‌ری هیزی له‌ش، و پینگه‌یشت و ژیری تیر و ته‌واو بوو - که نه‌و کاته‌ش له‌ته‌مه‌نی سی

تا چل ساله - لیزان و کاردروستی لیزانان و زانینی زانایانمان پیدا و پی به‌خشی، که‌واته

وتار و کرداریکی ته‌بوو که به خراب دابنری ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه‌روه‌ها به وینه‌ی

هه‌ندیک نه‌فرموی مه‌به‌ست به ﴿حکم﴾ پیغه‌مه‌ریتی یه و مه‌به‌ست ﴿علم﴾ زانینی نابین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه، یان

مه‌به‌ست به یه‌که‌م ره‌وشت و لیزانی پیغه‌مه‌رانه‌وه و سوورم ته‌وراته، مه‌به‌ست به‌دیه‌تانی به‌شی سوورمه له‌و به‌لینه‌ی

که کاتی خوئی رایگه‌یاند به دایکی موسا، به‌لینی یه‌که‌میش نه‌وه یوو که فرموی: ﴿فرددناه إلی أمه﴾ نه‌مه‌ش جوان و

پیکه.

پاداشتی موسا و دایکی نیمه پاداشتی کهسانی نه‌دینه‌وه که کرده‌وی خوین چاک نه‌کن
 به پی‌ی رش‌زانه‌دی خوا. نجا نایا موسا مایه‌وه لای فیرعه‌ون و له مال و کوشکه‌کی
 نه‌ودا تا نه‌و ته‌مه‌نه؟ یان جیا بوو بیته‌وه لی ی و که‌ناری گرتبی، دهره‌ون و ویردانی رینگای
 نه‌دابی بزی له‌و شوینده‌دا که به‌کوفر و تاوان و ستم نه‌و په‌ری رانه‌ گرنه‌گ بوو، که نه‌وه‌ش
 ناگونجی له‌گه‌ل پاک و خاوینی دل و دهره‌ونی که‌سیکی وه موسا (دروودی خوی له‌سهر
 بیت)؟ به‌تایبه‌تی نه‌بی دایکی تی ی گه‌یاندبی که نه‌م کی یه؟ و گه‌ل و نه‌توه و تاین کین و
 چین؟! هیچ رابه‌ریکی به‌هیزمان به‌ده‌سته‌وه نی یه، به‌لام له‌ گنرانه‌وه‌ی به‌سهره‌اته‌که‌وه دل
 له‌باره‌ی دووم به‌ نارام و به‌هیز تره، ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ موسا هاته‌ ناو
 شاره‌کی فیرعه‌ون له‌ کاتیک دا که باوی هاتنی نه‌بوو، خه‌لکی چاره‌پروانی هاتنی نه‌بوون.
 واده‌نه‌که‌ویت نه‌و شاره‌ پایته‌خت بوو بی له‌و کاته‌دا، نجا نایا له‌کوی وه هات و له‌چ
 شوینی بوو له‌ پیش هاتنی دا؟ نایا له‌ کوشکه‌کی فیرعه‌ونه‌وه هات که عین شمس بوو؟ یان
 له‌وه و به‌ر که‌ناری گرتبی و دهرچوو بی له‌ کوشک و له‌ پایته‌خت و له‌ پاشان هاتبیته‌وه له‌و
 کاته‌دا چاره‌پروانی نه‌ه‌کرا، بو وینه: له‌ کاتی نیوه‌رو که کاتی خه‌وتن و نارام گرتنی خه‌لکه.
 به‌ر حال و له‌هر کات دا هاته‌ شاره‌که ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ﴾ نینجا له‌وشاره‌دا ری
 که‌وت له‌ دوو پی‌او که‌جه‌نگ و ناژاوه‌یان بوو، خه‌ریک بوون یه‌کتریان نه‌کوشت ﴿مَنْذَارِ
 شَيْعِيَةٍ﴾ نه‌مه‌ یان له‌ تاقم و هاو ناینه‌کی بوو ﴿مَنْذَارِ مِّنْ عَدُوِّهِ﴾ نه‌مه‌یان له‌ تاقمی دوژمن و
 ناحه‌زیه‌تی، ﴿فَمَا سَتَفَعِلُ الْاَلْزَىٰ مِنْ شَيْعِيَةٍ عَلَ الْاَلْزَىٰ مِنْ عَدُوِّهِ﴾ نجا نه‌وه‌یان که‌له‌ تاقمه‌کی خوی بوو
 هاواری لی کرد و داوای یارمه‌تی و کومه‌کی لی کرد له‌ درژی نه‌و به‌سهر نه‌وه‌ی که له‌تاقمی
 دوژمنه‌کی بوو -واته‌ یه‌کینکیان نیسرائیلی و نه‌وی تریان قیبتی بوو- نه‌لین له‌ پی‌اوه‌کانی
 دهره‌و به‌ری فیرعه‌ون بووه و نه‌لین چینه‌شت که‌ری بووه، نه‌و دووانه‌ به‌و جوژه‌ تی هه‌لگره‌بوون
 و له‌ پاشان نه‌وه‌یان داوای یارمه‌تی کرد له‌ موسا،

﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ نینجا موسا کوئله مستیکی لیدا و بهووی نهووه گیانی دهرکرد و کوشتی! له شیوهی باسهکوهه واپیشان نهادات که موسا لهو کاتهدا لای فیرعهون نه مابی و له کوشکهکهی دهرچوو بی، نهو نیسرائیلی یه زانیبیتی که داخ له دلّه بو فیرعهون و کوئله کهی، نهیهوینت یارمهتی گهله ههژاره چهوساوه کهی بدات، نهگهر نا ناوا هاواری لی نه نه کرد بو یارمهتی دان، ههروهه وهرئه گیری هیز و چالاکی موسا، نهوه تا به کوئله مستی نهو قیبتی یه ی له گیان کرد، به لام هه رچه ندخه شم و قین و بیزاری به تین بووبی له فیرعهون و کوئله کهی و ا دهرئه کهی وی نه یویستوه نه قیبت یه بکوژی، نهووتا له گهل له شی کابرای بینی به بی گویان دهست به جی په شیمان بووه وه و گهریهوه بو لای خوا و ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ نه م کوشتنه له کردهوی شهیتانه، چونکه بههوی خه شم و غزه بهوه پرووی دا، خه شم و غزه بیش بههوی شهیتانه وه پروئه دات، نهو ناگره نهو هه لی نه گیری سینی، هه موو کردهویه کی خراپ نهو شیرینی نهکات له پیش چاو ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ به راستی شهیتان دوژمنیکی گومراکه ره که دوژمنایه تیی یه کهی زوژ پروون و ناشکرا یه. نهو کابرا قیبتی یه هه رچه ند کافر بوو، لهو تاقمه ستم کاره ی فیرعهون بوو که چه ند سال و زه مان خه ریکی دهست درئی بوون دهرباره ی نهو گهل نیسرائیلی یه هه ژاره، گومانیش وایه نهو شه ری گیرابیت به نیسرائیلی یه که، هه رچه ند نهو کابرا هو ی کوشتنی زوژ بووه، به لام بو کسه یکی وهک موسا - کهله پاشدا بوو به پیغه مبه ر- شایان و پهوانی یه درئی و کوشتن. چونکه نهوانه ی که خوا کردوونی به پیغه مبه ر هه ر له بنه رت دا به پاک ی هیناوانی و ناره زووی گونا هو خراپه کاریان نه بووه، به لی نهو کوشتنه زیان ناگه یه نیت به پاک ی و مه عسومیه که ی، چونکه به دهست نه نقه ست نه بووه و نیازی کوشتنی نه کردووه و شته که به هه له پرووی دا، پیش پیغه مبه ریه تیش بووه، به لام به پی ی باوی خواناسان - ته نانه ت پیغه مبه ران و نهوانه ی نه کرین به پیغه مبه ر- گونا ه هه رچه ند بچوک بیت نهوان به گه وره ی دانه نین و بههوی بچوکترین هه ل بیم و ترسیان لی نه نیشیت و خو یان لانه بی به ستمکار و تاوانبار،

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ

فَلَنَأْكُتَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

جا لهبر نهوه موسا په شیمان بوویهوه لهو کردهوهی خوویهوه و گه پرایهوه بو لای خوا به پاره و لاله و ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ نهی په رومردگارم به راستی من جهور و ستمم کردهوه له خودم به هوئی کوشتنی نهو قیبتی یهوه په شیمانم لهو کردهوه ﴿فَاغْفِرْ لِي﴾ کهواته اینم بیوره و گونا مه کهم بسپروه، خوایش گه پرا نهوه و توبه کهی و مرگرت ﴿فَغَفَرَ لَهُ﴾ به هوئی نهوهوه لی ی بورد ﴿إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ چونکه بیگومان تهنا خوا زودلی بود و بهزهیی داره به زوری و فراوانی. وا دهر نه که ویت موسا (دروودی خوی له سه ریبت) به هوئی دلی باومرداری راسته قینه هرکات سوژ و گهرم و گوپی راستی گه یشته نهو پاده به تینه هست نهکات به لوتف و بهزهیی خوا و و مرگرتنی نزا و لاله کهی، بیگومان نهوش یه کیکه له چاکه و بههره کانی خوا به سر بهنده کانی یهوه، جا بهرامبر بهو چاکه گهره یه و چاکه هی هیز و زانین و لیزانی و کار دروستی یه که که خوا پشتبوی به سه ری دا، تاوانباران نهکات و له ریزی نهوان دا نه بیئت. ﴿قَالَ﴾ موسا وتی: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾ نهی په رومردگارم به حقهی چاکه و بههره ی تو به سه رمهوه بم پاریزه، یان سویند به به چاکه کردنی تو و بههرت به سه رمهوه من توبه نه کهم و نه گه پزیمهوه بو لای تو ﴿فَلَنَأْكُتَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ کهواته هرگیز نابم به پشتیوان و کومه که بو تاوانباران. نیتر نهو پشتیوانی و کومه کی یه نهوه بووی که له ناو کومه لی فیرعون دا بووه و له دیمه ن و شیوهی نهوان دا بینراوه و به یه کی له وان ناسراوه، یان بریتی بی له یارمه تی هر شتیک و هر کردهوه یه که که هوئی تاوان بیئت و سه ری له وهوه دهرچی وک یارمه تی نهو نیسرائیلی یه که سه ری له کوشتنی نهو کابراوه دهرچوه که شتیکی نا پهوا بوو؟ به هرکام و به هر جوژ به راستی دور کهوتنهوه له تاوان و تاوانبار گهره ترین سوپاس و بهرامبری کردنه بو چاکه و بههره ی خوا، نهوه یه نیشانه ی راستی. موسا (دروودی خوی له سه ری بیئت) نهوه ی له دهه ست قهوما،

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ، بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ، قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِي مُّبِينٌ

﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به هوی نهوه له شاره که دا بوو به پیاو یکی بی نارام و بیم

دار، مه ترسی نه کرد له هوی پی ی زانرا بیټ و توله ی لی بسه نرته وه، به جوړی همووکات

چاوه پوانی نه کرد دوو چاری بپی لهو کاته دا که نهو بهو بی نارامی و ترسه وه نه ژیا ﴿فَإِذَا الَّذِي

اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ﴾ که سه رنجی دا نهوه ی که دوینی داوای یارمه تی لی کرد و هاواری لی

کرد به دهنکی بهر ز و داوای یارمه تی لی کرد و داوای به هاواره وه چوون و کومه کی لی نه کات

دژی قیبتی یه تر که له گه لی دا به شهر هاتوه، وا دیاره ویستویه تی که نه می ش به کوله

مستی بکوژیت وه کو نهوه ی دوینی ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِي مُّبِينٌ﴾ موسا وتی به نیسرائیلی یه که:

به راستی تو پیاو خراب و گوهرایه کی ناشکرای، نهوه بوو پوژی پیشوو بووی به هوی

کوشتنی یه کیك و نه مړوش له گه لی یه کیکی تر دا تی هه لگژابوون، به لام له گه لی نهوه ی ش دا هر

قیبتی یه که تانبار تره، چونکه نهو تا قمه سته مکاره هیچ کات ده ستیان نه گنپراوه ته وه له هر

تاوان و ده ست درژی یه که بو یان کرا بیټ دهر باره ی گه لی نیسرائیلی، که واته ویستی

قیبتی یه که ی نه مړوش وه کو دوینی لی بکات، ﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا﴾ ینجا

کاتی موسا ویستی به هلمهت و توندی بدات لهوه ی که دوژمنی گه وره یه بو هه ردوکیان -

واته خو ی نیسرائیلی یه که - ﴿قَالَ يَشْرِيكَ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾ دوژمنه که یان وتی:

نه ی موسا ثایا نه ته وی بی کورژیت هر چو نی دوینی یه کیکت کوشت؟! وا دهر نه که ویت که

بوون و هه ناسه یه که بلاو بوو بیته وه له کوشتنی قیبتی یه پیشوو وه که، گومان برابیت به موسا،

چونکه ناسرا بوو به وه که بیزاره له فیرعون و تا قمه که ی و جهور و ستمی زور و به هیزیان،

بیجگه له وه ش کوشتنی یه کیك له پیاوانی فیرعون له سه ر ده ستی موسا شتیکی زور گه وره

و گرنگه لای نیسرائیلی یه کان و داخی دلی سا پرژ نه کردن جا به هوی نهوه ی نه بی نهو

هه‌واله گرنه‌گه به خو‌شی یه‌وه له نیوان خو‌یان به نه‌ینی و چپه باسکراوه و ئینجا له‌وه‌وه
 هه‌واله‌که ده‌رچوو، به‌هوی ئه‌وه‌وه کاتی موسا په‌لامار ئه‌دات قیبتی دوهم گومان ئه‌بات که
 موسا ئه‌یه‌وی ئه‌میش یکوژیت، له‌بهر ئه‌وه ئه‌وه‌ی پی‌وت، بیجگه له‌وه ئه‌میش پی‌ی‌وت
 ﴿إِنْ تُرِيدُوا أَنْ تَكُونَ جِبَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تو‌ناته‌وی‌چ جگه له‌مه به بی‌سهر ئی‌کردنه‌وه و لی‌دان و
 کوشتن و برین به‌کار به‌ینی له ناو خه‌لک دا، ﴿وَمَا تُرِيدُونَ تَكُونَ مِنَ الْمُضْلِمِينَ﴾ ناته‌وی له‌ریزی پی‌او
 چاکان و یه‌کی بیت خراپ چاک که‌ران، نه‌میشی وت به‌موسا، چونکه کاتی جه‌ور و تاوان و
 خراپه‌کاری په‌ره‌ی سه‌ند له ول‌ات دا به بی‌به‌رگری و بی‌زاری ده‌ربرین. ئه‌و کاته خه‌لکی
 له‌سهر سروشتی ئاده‌می نه‌ترازی و له‌هه‌موو بار و پوو‌یه‌که‌وه ئه‌شی‌وی به‌مل یه‌ک دا،
 که‌واته چاک به‌خراپ و خراپ به‌چاک سه‌یر نه‌کریت، به‌رگری جه‌ور و سته‌م به‌تاوان و
 خراپه‌کاری دانه‌نری و بلا‌و کردنه‌وه‌ی تاوان و خراپه له‌ول‌ات دا به‌چاک‌ترین په‌وشت و
 کرده‌وه‌ی چاک نه‌ژمی‌ری، که‌واته‌به‌بی‌موسا به‌خراپه‌کار و گیره شی‌وین داب‌نری که
 ئه‌یویست به‌رگری جه‌ور و تاوانی چه‌ند سه‌ئه‌بکات!! زور له‌زانایانی ته‌فسیر نه‌فهرموون:
 ئه‌م وتاره‌ی که‌نا‌راسته‌ی موسا کرا له‌لایه‌ن ئیسرا‌ئیلی یه‌که‌وه بو‌و، چونکه کاتی‌ک پی‌ی‌وت
 وت تو‌گومرا و سهر ئی‌شی‌واوی، په‌لاماری دا بو‌کابرای قیبتی، ئیسرا‌ئیلی یه‌که‌گومانی‌وا
 برد که‌نیازی ئه‌وی کردو له‌بهر ئه‌وه ویستی بی‌ترسینی به‌وه و به‌رگری بکات له‌خوی،
 هه‌روه‌ها کوشتنی قیبتی یه‌که‌ی پوژی پیشوو شتیکی نه‌ینی بو‌و له‌نیوان خوی و موسادا و
 که‌سی تر نه‌یزانیبو‌و تا بیدات به‌ناو چاوی دا. به‌لی‌هه‌رچه‌ند شته‌که‌ه‌ری تی‌ئه‌چی،
 هه‌رچه‌ند نه‌مجوره‌ناپی‌اوی یانه‌زور پوویداوه له‌نیوان ئیسرا‌ئیلی یه‌کان دا به‌رامبه‌ر چاکه
 پی‌اوه‌تی یه‌گرنه‌گه‌کانی موسا، هه‌رچه‌ند ئه‌م باره‌ش هه‌لنه‌گری و جی‌گای ب‌روایه، به‌لام‌باری
 یه‌که‌م باشتر نه‌نوسیت و به‌ژی‌ری یه‌وه و چاکتر نه‌چه‌قینه‌ناو دل. به‌هه‌رکام و له‌سهر هه‌ر بار
 وا ده‌رئه‌که‌ویت که‌موسا کو‌تایی هیناو کابرای قیبتی بو‌ی ده‌رچوو، هه‌والی دا موسا لای
 کو‌مه‌ل و تا‌قمی فیرعه‌ون، نه‌وانیش ده‌نگ و باسه‌که‌یان گه‌یاند به‌فیرعه‌ون و نه‌ویش
 کو‌نگره‌ی پی‌گرتن بو‌پاویژ پی‌کردن له‌باره‌ی موساوه و بریاری کوشتنیان دا، ئینجا
 خ‌وای گه‌وره‌کاریکی وای کرد موسا به‌و‌که‌ین و به‌ینه‌ی زانی،

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آمَتُوا بِكَ لِيُقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَفَرَجَ مِنْهَا خَافِقًا يُرْقَبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

بهم جوړه که نه فرموی: ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى﴾ پیاوړیک له پورې اشاره که وه هات به په له و چه سپانی نه کرد، ﴿قَالَ﴾ و تسی به موسا: ﴿يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آمَتُوا بِكَ لِيُقْتُلُوكَ﴾ به راستی کو مملی پیاوه گوره کان به هوئی تووه کو بوونه توره و راوینژ نه کهن بو کوشتننت ﴿فَاخْرُجْ﴾ که واته له اشاره که دمرچو پینش نه وهی بتگرن ﴿إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ فیرعون و کو مله که ی هستیان کرد که کوشتنی نه و قیبتی به له لایهن موسا وه دی، نه وه توله سندن و زال کردنی نیسرائیلی به که تانه و کاته به دلی هیچ که سینکدا نه هاتووه سر به رز کردنه وه و مله جهره، به لکو نه بی و هکو مهر له به ردم قه ساب دا که وتین و چی به سهر یهینری جووله نه کهن، که واته نه و کاره گوره به کونگره و کو بوونه وهی نه وی، نه وانه کو بوونه وه و بریرای کوشتنیان دا و نه یانزانی سهری بریاره که یان له هیچره دهر نه چی، خوا پیاوړیکی وا دل سوژ نه سازیننی نه و هواله ی بو دیننی، پیاوه که رای به هیژ له سهر نه وهی به که له کهس و کاری نزکی فیرعون بووه، خوا له خو یان نه و پیاوه ی سازاند نه و هواله ی بو هینا! ﴿فَفَرَجَ مِنْهَا خَافِقًا﴾ به هوئی نه وه وه موسا له اشاره که دمرچوو به بیم و ترسه وه ﴿يُرْقَبُ﴾ چاوه چاوی بوو له وهی پی ی بزاندن و بیگرن، یان چاوه پروانی لوتفی خوای نه کرد که پزگاری بکات. به مهر کام له وانه مه به ست بیست نه م نزایه ی کرد و ﴿قَالَ﴾ و تسی: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ نه ی په رومردگارم پزگارم بکه له و گهل و کو ممل ستمکارانه، نا به و جوړه له اشاره که دمرچوو، قوتار بوو لی یان، دمرچوو به تاقی تنیا و نه اشاره زا و بهره و شاری مه دیهن له خاکی شام به نو مید و پشتیوانی خوا، و هکو نه فرموی: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ﴾ له کاتیک دا پووی کرد به ره و

شاری مه‌دیهن شاری شعیب پیغه‌مبهر (درودی خوای له‌سهر بیئت) ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّتْ أَنْ يَهْدِيَنِي

سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ وتی نومیده‌وارم و چاره‌پوانم په‌روهر دگارم ری‌نمورنیم بکات بو ناوهر پراستی
رینگای بزگاری. نه‌گپرنه‌وه که سی رینگای هاته بهر نه‌ویش ناوهر پراسته‌که‌ی هه‌لبژارد و کاتی
دورنمان هاتن به‌دوا دا دور رینگاکه‌ی تریان دایه بهر و وتیان نه‌وه‌ی ترسی له خوی بیی
به‌سهر شه‌قامی پراست و پان دا ناروات به‌لکو لاری و توله ری نه‌داته بهر. رینگایه‌کی زور
دور و دریزی دایه بهر به نه‌شاره‌زایی و بی ناو و نان و تیشوو، نه‌لین هه‌شت بوژ رینگای
کرد به پیاده و پی خاوسی و خوراک‌ی گه‌لا دار بووه تا گه‌یشته جی ی نه‌و ولات و خاکه‌ی
که ده‌سه‌لاتی فیرعه‌ون ی به‌سهر دا نه‌بوو، ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ کاتی گه‌یشته سهر ناوهر که‌ی
مه‌دیهن، واته نه‌و بیرهی که دانیش‌توانی نه‌وی ناویان فی هه‌لئه‌گوست بو خوار دنه‌وه ی خویان
و مال‌تیان، ﴿وَبَدَأَ عَلَيْهِ أَمَةٌ مِنَ النَّاسِ يَقُولُونَ﴾ بیینی به‌سهر نه‌و ناوهره کو‌مه‌لنکی زور له
خه‌لکی ناوی چوار پی و مال‌تیان نه‌دا ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾ بیینی لای
خواروویانه‌وه دور نافرته به‌رگری مال‌ته‌که‌یان نه‌که‌ن له هاتن بو سهر ناوهره، نیتر بو
نه‌مه‌ی تیکه‌لی مال‌ته‌که‌ی نه‌وان نه‌بیئت، یان هر به‌شهرم بوون مه‌به‌ستیان نه‌وه بوو نه‌وان فی
ببنه‌وه با تیکه‌لی خه‌لکی نه‌بن، یان نه‌وان زوردار و سته‌مکار بوون مه‌ترسی یان فی نه‌کردن،
موسا نه‌و دووانه‌ی به‌و جوړه بیینی ﴿قَالَ﴾ وتی پی یلن: ﴿مَا خَطْبُكَ﴾ نایا شیوه مه‌به‌ستیان
چی یه؟! نایه‌نه پیشه‌وه و به‌رگری مال‌ته‌که‌تان نه‌که‌ن ﴿قَالَتَا لَا سَمِيَّ حَقٌّ يُضْذِرَ الرِّعَاءَ﴾ وتیان
نیمه هر باومان وایه مال‌تی خومان ناو ناده‌ین هه‌تا شوانه‌کان ناوی چوار پی و مال‌تی
خویان نه‌دهن و لایان نه‌دهن له‌سهر ناوهره ﴿وَأَبْرَأَ شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ باوکمان پیاونکی پیری
گه‌وره‌یه، واته باوکمان په‌که‌وتوووه ناتوانی هه‌لسی به ناودان و سهر پهرشتی مال‌ته‌که‌مان،
له ناچاری دا نیمه به‌خویان ده‌که‌ین و نه‌یانه‌یین بو سهر ناو، نیمه‌ش پیمان ناکری و
به‌جوانی ناوانین شان شانین و مل ملانی و تیکه‌لی پیوان، له‌بهر نه‌وه نه‌وه‌ستین تا نه‌وان فی
نه‌بنه‌وه. موسا (درودی خوای له‌سهر بیئت) هه‌رچند ماندوو و برسی و غریب و راکردوو بوو
کاتی نه‌و شیوه نار‌ه‌وایه‌ی بیینی خوی پی نه‌گیرا و پیاره‌تی سروشتی پاک و خاوینی هاته
جوش و په‌لاماری دا چوو پیشه‌وه بو نه‌مه‌ی له پیشه‌وه نه‌و نافرته‌انه رایب بکات به پی ی
باوی پیای پیوانه که هه‌مووکات کاری نافرته و دام‌وان پیش نه‌خن،

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبَى يَدْعُوكَ لِجِزْرِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ

﴿فَسَقَى لَهُمَا﴾ نینجا ناوی بو هه لگوزین و ناوی مالاته که یان دا، ﴿ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ﴾ له پاشان چوو بو ژیر سینبیریک که بهو دهوره دا بوو، بیگومان ماندوو و برسی و بی جی و رینگه یه، بیجگه له خوا داوا له کی بکات؟! ﴿فَقَالَ﴾ بهوی نهوه و تی: ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ نهی پهرومردگارم به راستی من بی نهوا و پیویسم بو هر خیر و خوراک و هوی ژیان و پوزیه که له خزنه ی خوټ بیبارینی بهسرم دا، خوی گورهش دهست به جی هات به هاواری یهوه دهووری خیری ئی کردهوه له هموو باریچکهوه، بهم پهنگه دوو نافهته که چونهوه بو لای باوکیان به چه سپاندنی هوالی نهو پیاوه یان بو باس کرد که نهو پیاوه تی یه له گهل کردن، نهویش فهرمانی دا که بوئی بانگ بکهن، ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾ نینجا نه کی که له دوو کچهکانی هات بو لای و لهسر شیوهی شهرم و چه یایه کی گرنگ هات و نه هات بهرینه به شیوه یه که پرو و دم و چاری داپوشی بوو، وه ک جینشیننی دووم نه فهرموی، هات لهسر شیوهی فاهرتی پاک و خاوینی داوین پاک نه گات به پیاوان، ﴿قَالَتْ﴾ و تی پی ی: ﴿إِنَّكَ أَبَى يَدْعُوكَ﴾ به راستی باوکم بانگت دهکات ﴿لِجِزْرِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ بو نه مهی پاداشتت بداتهوه به کری ی نهو ناوهی که بو نیمهت هه لگوست و دات به مالاته که مان، بهو شیوه کورت و پوون و پهوانه بانگی موسای کرد و نهویش به گوی ی کرد: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نینجا کاتیک هات بو لای باوکه که ی و دهنگ و باس و بهسرهاتی خوی گیرایهوه ﴿فَقَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ و تی پی ی مه ترسه پرگار بوویت لهو گله سته مکاره، واته فیرعون و کومه که ی. بیگومان موسا هه رچونی پیویستی

هه‌بوو به خۆراك هه‌روه‌ها پێویستی هه‌بوو به ئارام و بێ ترسی، ئارامی و بێ ترسی
 پێویست تر بوو، له‌بهر ئه‌وه له پێشوه‌هه‌ باسی کرد و موژده‌ی دایه به پزگاری‌بوون، چونکه
 فیرعه‌ون ده‌سه‌لاتی نه‌بوو به‌سه‌ر مه‌دی‌ه‌ندا، ئه‌و دوو کچه پاک و خاوینه له‌ژێر ئه‌رك و
 مه‌ینه‌تی یه‌کی به‌تین دا بوون به‌هۆی شوانی و به‌خێوکردنی مالاته‌که‌یانه‌وه، به‌تایبه‌تی له
 باره‌ی ئاودانیانه‌وه، چه‌نگه ئه‌بوابه شان شانین و مل ملانی و تیکه‌ل و پیکه‌لی یان بکر‌دایه
 له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو پیاوه بێگانه‌دا، یان ئه‌بوابه، بوه‌ستانایه و به‌رگری ئازده‌لیان بکر‌دایه تا ئه‌و
 خه‌لکه ئی ئه‌بوونه‌وه. بێگومان ئافره‌تی به نامووسی پاک و خاوین دل ئازار ئه‌بێ به‌و تیکه‌ل و
 پیکه‌لی یه‌و چاره‌پوانی یه‌که‌یش ئیجگار ئه‌رکیکی قورسه، ئینجا ئه‌وا خوا پیاویکی به‌هیزی
 ده‌م و دل و داوین پاک‌ی گه‌یاندوه، که ئه‌وه‌ش شتیکی بوو به چاری خویان بینی یان که
 ئه‌وه‌نده به‌هیز بوو مل ملانی ی کرد تا ئه‌مانی له پێشوه‌هه‌ پایی کرد و له‌و لایشه‌وه بو‌ی یان
 پوون بوویه‌وه که چه‌ند پاک و خاوینه، ئه‌م کوپه‌ ده‌رکراو و لیقه‌وماویشه، که‌واته زۆر به‌سوژ
 و ئاره‌زووه بو‌ی کاره‌که، له‌بهر ئه‌وه: ﴿قَالَ إِحْذَرُهَا﴾ یه‌کیکی له کچه‌کان وتیان به باوکیان:
 ﴿يَتَأْتِ اسْتَجْرَةَ﴾ نه‌ی باوکی خوشه‌ویست بێگه‌ به کری‌ بو‌ شوانی ﴿إِنَّكَ خَيْرٌ مِّنْ اسْتَجْرَتِ
 الْفَرِيقِ الْأَمِينِ﴾ چونکه به‌پراستی چاکترین که‌س که تو بێگه‌ری به‌کری‌ پیاویکی به‌هیزی ده‌م و
 داوین پاکه. باوکه به‌پزنده‌که قسه‌ی کچه‌که‌ی وه‌رگرت و وا ده‌رئه‌که‌وینت هه‌ستی کردبێ به
 مه‌یل و ئاره‌زویه‌کی سروشتی و پاک و خاوین له نیوان موسا و یه‌کیکی له کچه‌کان دا که
 شایان بیئت بو‌ دامه‌زراندنی بنه‌ره‌تی مال و خیزانیکی ریک و پیک. له‌لایه‌کی تریشه‌وه بوونی
 پیاوی بێگانه و نامه‌حرم له مال دا جوان نی یه، هه‌رچه‌ند پاده و پله‌ی پاک‌ی به‌رز بیئت.
 که‌واته باشت‌ترین شت ئه‌مه‌یه با شوانه‌که‌یان بیئت به پیاویکی مه‌حرم و خاوه‌ن مال و
 جینگای بێ کوپی پی پزیکرتیه‌وه، له‌بهر ئه‌وه بێ پنیچ و په‌نا و شه‌رم کردن فرموی به
 موسا: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَّيَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٌ﴾ به‌پراستی من ئه‌مه‌وینت
 یه‌کیکی له‌م دوو کچه‌م ماره بچم لیئت له‌سه‌ر ئه‌مه کریکاریم بکه‌یت له هه‌شت سال دا، واته
 هه‌شت سال شوانی ئه‌م ئازده‌له‌م بکه‌یت ﴿فَإِنْ أَمْسَتْ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ جا ئه‌گه‌ر کردت به
 ده‌سال و دوو سالی‌ش زیاده‌ت کرد به مال‌وایی،

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي

وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

نهوه پياوهرتی یهکه له لایهن خوټهوه نهیکهیت و من زورت فی ناکهم ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَ عَلَيْكَ﴾ من نامهوئی ټهرک و زهحهټت بخم بهسرت دا، بهم پهنگه به زور دهسالهکټ پی بکه، یان گیر و گرفت وچهند و چوټیت لهگهیل بکه له چوټی یهتی کردهوه و کاتی کردهوهت دا ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ منت دهست نهکهوټت نهگهر خوا بیوټت به یهکی له پیاو چاکان، له کردهوهی شیرین و نهرم و نیانی و بهلین بهسهر بردن دا. نهو باوکه بهپریزه بهو شیوه شیرینه نهو کاره گرنکهی خسته پیش چاوی و بهلینی پیدا به کردهوهی جوان و زهحهټت نهټدان، هیچ خویشی لهوهټا ههل نهټا، بهلکو به پی ی باوی خواناسان پشتی به خوا بهست و کار و فرمانهکهی حهوالهی خوا کرد، موسا ش(دروودی خوای لهسهر بیټ) شادومان بوو بهو مامهلهیه و ماره برین و دابهستن و مارهیی یهکهی قبول کرد و خوای کرد به شایهت لهسهر نهو پهیمان و بریاره ﴿قَالَ﴾ وتی به باوکه بهپریزهکه: ﴿ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ نهوهی وتت پیټم و پهیمانټ لهگهل کردم لهسهر نهو شهرت و شروه شتیک بیټ راست و دامهزراو له نیوان من و له نیوان توټا و کهسمان فی ی دهرنهچین، ئینجا بهپریکی و بی پیچ و پهټا مهرجهکهی پوون کردهوه وتی: ﴿أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ ههرکام له دوو ماوهکهم بریار داو بهجیم هیټا بوټ ئیتر دهست درټی نکرئ لیټم و هیچی تر نهټرټت بهسهرم دا بهزور ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ خوا شایهت و چاودیر بیټ بهسهر نهوهی که نهیلین و له نیوانمان دا پوونهټات و خوا حهواله نهلاکراوی فرمانمان بیټ. موسا(دروودی خوای لهسهر بیټ) ناوا بهو جوړه نهو مامهله و بریارهیی به ووردی پوون کردهوه، که نهوش شتیک پیوټسته له ههموو مامهله و بریارنکی شهرعی دا، لهکاتیټک دا که موسا له دهروونی خوئی دا لانیازی وا بوو که ناوه درټزهکیان به جئ بهینی وه که له ههټیسیک دا نهفرموئی که

بوخاری نهیئنی که پیغمبر (ﷺ) نه فرموی: ﴿قَضَىٰ أَكْثَرُهُمَا وَاطْيَبُهُمَا﴾ زوره که یان و پاک و خاوینه که یانی به جی هیئا.

ئا بهو شیوه خوا دهروی له موسا و شوینی نارامی و چاکی بو سازاند له مالی خه زورنکی وا چاک و دلسون، بیگومان نهو دهر به دهری و به سرهاته بهرزه وهندی و هوئی تایبهتی خوئی هیه که په روهردگاری لیزان و کار دروست باش نه یزانیت. نینجا له باره ی نهام پیاوه پیره گوره یه چند رایه که هیه که کی یه؟ زوره له سر نهون که نهوه (شعیب) پیغمبر بووه (دروودی خوی له سر بیت)، هندی تر نه لین: برازای بووه، و هندی تر نه لین: په یوهندی نه بووه به شوعه یبوه، به لکو پیاوینکی زانا و سالح بووه لهو شارهدا، نهام زانینانه هیچ نرخ و بایه خیک نادهن به سرگوزه شته که و په یوهندی نی یه به مه به ست له گپرانه وه که ی، نه گهر سوویدیکی ببوایه قورنان باسی نه کردن، که واته پیویسته نیمه ش زیاد دهری نه که یین و له سنوری قورنانه که دهنه چین مه گهر به گویره ی حدیسیک که دهستان بکهوی لهو کتیبانه ی که باوه رپی کران له ناو زانایانی نیسلام دا. به تایبهتی لیهدا هیچ به لگه و نیشانه یه که نی یه له سر نهوه که نهو پیاوه (شعیب) بوو بی، به لکو به پیچه وانوه، چونکه هیچ دهست نیشانیکی نی یه له قورنان دا که نهو پیاوه له ماوه ی نهو ده سالهدا هیچ باسیکی پیغمبریتی خوئی کرد بی بو نهو تهنها زاوایه ی که له جینگای کوریشی دا بووه بوئی. نه گهر نهوه پیغمبر بوایه لهو ماوه دا باسیکی نهوه نه کرا و هیچ نه بی قورنان دهست نیشانیکی بو نه کرد، که واته با هر بی دهنگ بین لهو باره یه وه و با هر وازینین لهم زنجیره ی به سرهات و ژیانی موسا له مالی نهو پیاوه بهرزه دا و دهست بکه یین به زنجیره یه کی تر که دهست پی نه کات له دواهاتی ماوه ی خزمهت و شوانی یه که ی موسا و نیازی گه رانه وه ی له مه دیه ن بو میسر لهو ریگایه وه کو دوسال له وه و بهر دایه بهر تهنها و بیم و ترس و به پاکردووی، به لام باری گه رانه وه که ی زور جیاوازه له باری هاتنه که ی، کاتی که هات پای کرد له دهست فرعون و کومه له که ی، خوا خوی بوو هر جوړ بووه بزگاری بیی و دهرچی، به لام که نه گه ریته وه خوا نه یه وی شتیکی دهست بخت که به دلی هیچ که س دا گوزهری نه کردووه. نه یه وی به پیغمبریتی بیگپرته وه بو سر فرعون، زوردارترین و

سهرکیش ترین پادشای پووی زهوی لهو کاته‌دا و له‌گه‌لی تردا، که نهو گپرانه‌وه و په‌وانه کردنه‌ش سهری له‌وه‌وه دهرچوو گه‌لی نیسرا نیلی بزگار کرد و فیرعه‌ون به‌خوی و سوپا و سامنی یه‌وه له‌ریشه هیئران و خرانه ناو دهریاوه!!!

جا له‌پیش نه‌مه‌ی دست بکه‌ین به‌م زنجیره یه‌ با که‌می بوه‌ستین له‌به‌رده‌م نه‌و ده‌سته قودرته‌ی که له‌گه‌ل موسادا بوو، هه‌نگاو گواستی یه‌وه و نه‌و هه‌موو قوناغی پی‌ بپی هر له‌له‌دایک بوون و شیر خوارنده‌وه تا نه‌و کاتی گه‌رانه‌وه! نه‌و ده‌سته قودرته‌ موسای خسته ناو دهریا بو‌ نه‌مه‌ی بکه‌ویته ده‌ستی فیرعه‌ون و کو‌مه‌له‌که‌ی و موسای خوشه‌ویست کرد له‌ دلی ژنه‌که‌ی فیرعه‌ون دا، که فیرعه‌ون ژیر باری بوو بی‌ سهر لی‌ کردنه‌وه و مله‌ جه‌ری به‌ پی‌ ی‌ ویست و ناره‌زوی نه‌و نافرته نه‌جولایه‌وه!! خوا ناوا خوشه‌ویستی کرد تا نه‌و منداله‌ به‌ کامه‌رانی له‌سایه و په‌نای نه‌و دوژمنه‌ گه‌وره‌دا، نه‌و ماوه‌یه ژیانندی به‌ ژیانیکی شاهانه‌ له‌ مانی نه‌و دوژمنه‌دا!! نینجا له‌ناکاوا دا له‌ کاتی بی‌ ناگایی خه‌لکی دا بردییه‌ ناو شاره‌که‌ی فیرعه‌ون تا نه‌و قیبتی یه‌ بکوژی، نه‌و پیاوه نیمانداری بو‌ نارد له‌ تاقمی فیرعه‌ونکه ناموزگاری بکات به‌ دهرچوون له‌و شاره تا بزگاری بی‌ له‌ کوشتن!! نینجا له‌و ریگا دور و دریز و سامناکه‌دا بردی و پاراستی تا کو‌ی کرده‌وه له‌گه‌ل نه‌و پیاوه پیره به‌ریزه‌دا تا ده‌سال له‌وی بمینی و خزمه‌ت و شوانی بکات، نینجا تا بکه‌ریته‌وه و له‌ ریگادا نه‌و نه‌رکه گه‌وره‌یه‌ی بخریته سهرشان و سپارده زور گرنگی پی‌ بسپیری!! له‌م ماوه دور و دریزه‌دا ژیانندی و چاودی‌ری و پاریزگاری کرد، به‌چند ته‌می و به‌راورد و تاقی کردنه‌وه له‌ پیش بانگ لی‌ کردن و په‌وانه‌کردنی به‌ پیغه‌مبه‌ری، به‌راوردکردنی چاودی‌ری و خوشه‌ویستکردن و نازداری و نازپه‌روه‌ری، به‌راورد کردن و تاقی کردنه‌وه به‌ راپه‌رین و په‌لاماردان به‌هوی داخ و کینه‌یه‌ک که ته‌په‌ی دابوو پیشی خواردبوو وه‌وه له‌ دهریون دا، به‌راوردکردن به‌ په‌شیمان بوونه‌وه و سام و بیم له‌ خوا و داوای لی‌ بوردن لی‌ ی، به‌راورد کردن به‌ ترس و داچله‌کان و فراندن، به‌راورد کردن و تاقی کردنه‌وه به‌ غه‌ریبی و ته‌نهایی و تینویتی و برسی یه‌تی . تاقی کردنه‌وه به‌ په‌نجبه‌ری و شوانی له‌ پاش ژیانی شاهانه‌ی ناو کوشک و ته‌ختی شایی، هه‌روه‌ها چهند به‌راورد و تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی تر به‌ خوشی و

ناخوشی و چند هستی جیاواز و چند خه‌تره و چند خه‌یال و چند ناسین و تیگه‌شتن
 و زانین، هه‌تا پیگه‌یی و گه‌یشته‌ئو پهری هیزی له‌ش و ژیری و ناماده بوو بو‌ه‌لگرتنی
 سپارده‌ی په‌یام و پیغه‌مبه‌ریتی. بیگومان پیغه‌مبه‌ریتی ئه‌رکیکی ئیجگار قورس و گرانه و
 چند بار و چند گوشه و ناوچه‌ی هه‌یه، خاوه‌ن و هه‌لگری پیویستی هه‌یه به‌تویشوویه‌کی
 گه‌وره و گرنگ و دهرچوون و گوزهر کردن به‌چند تاقی کردنه‌وه و به‌راورد کردن و
 چه‌شتنی هه‌موو ساردی و گهرمی و خوشی و ناخوشی ژیان. هه‌لگری ئه‌و په‌یامه‌ ئه‌بی
 پینشه‌وا بیئت له‌هه‌موو کار و باریکی په‌وای ژیان دا تا شوین که‌وتوو‌ه‌کانی په‌پیره‌وی بکن.
 پیویستی به‌و هه‌موو تویشوو‌ه‌خه‌یه تا بتوانی و ناماده بیی بو‌به‌هره و به‌خششه‌که‌ی خوا
 که‌ته‌ن‌ها به‌ده‌ست خو‌یه‌تی و به‌کوشش و تیگوشان ده‌ست ناکه‌ویت، ئه‌وه‌ش که‌ بریتی به
 له‌و وه‌حی به‌ی که‌ پی‌ی ئه‌گه‌یه‌نی و ئه‌و زانین و ته‌می و نادابه‌ی که‌ ناراسته‌ی دل و
 دهرونی ئه‌کات، به‌لوتف و به‌زه‌یی و میهره‌بانی خو‌ی، به‌تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ریتی موسا
 له‌وانه‌یه ئه‌رکی گرانتر بوو بیئت له‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ریتی تر جگه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ریتی
 محمد (ﷺ) چونکه‌ ئه‌و په‌وانه بوو بو‌سهر‌فیر‌عه‌ونی سته‌مکاری بی‌به‌زه‌یی که‌ مل هوپ‌ترینی
 هه‌موو پادشایانی ئه‌و چه‌رخ و کاته و دامه‌زراوتر بوو، ئه‌و له‌هه‌مووان زورتر و ده‌ست
 پویشتوو تر بوو له‌ ولات دا. ئه‌و موسایه‌ په‌وانه کرا بو‌پزگارکردنی گه‌لیک که‌ ساله‌های ساله
 له‌ژیر باری سهر‌شوپی و ژیر ده‌سته‌یی یه‌وه بوون، به‌شیوه‌یه‌ک راه‌اتبوون له‌سهر ئه‌و باره
 لاره، ژیر ده‌سته‌یی و مل شوپی سروشتی ناده‌می تیگ‌ئه‌دات و ئه‌یگوپی تا رانه‌یه‌ک
 که‌لکی نامینی و بوگه‌ن ئه‌کات و نه‌پزی و هیج خیر و بیز و جوانی شیرینه‌کی نامینی، هیج
 که‌س هه‌ست ناکات به‌و پیسی و بوگه‌نی و چه‌په‌لی به‌ی که‌ تیای دا ئه‌تلیته‌وه. جا
 پزگارکردنی گه‌ل و کو‌مه‌لنیکه‌ وا بی‌که‌لکو له‌کارکه‌وتوو، فیر کردن و رام کردنیان له‌سهر
 نازادی و سهر‌به‌ستی و پیاوته‌ی ئیجگار شتیکی قورس و گرانه! نه‌ پیاو‌ه‌(دروودی خوای
 له‌سهر‌بیئت) په‌وانه‌کرا بوو بو‌سهر‌گه‌ل و ئومه‌تی که‌ نایین و عه‌قیده‌یه‌کی کو‌نیان بوو، که‌لی
 یان لادابوو، له‌ناوه‌راستی ریگا راسته‌که‌ی تراززا بوون، شیوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی له‌ دل و
 دهرونیان نه‌ مابوو، به‌لکو وینه و دیمه‌نی تری په‌یدا کردبوو، که‌واته‌ دل و دهرونیان

راهاتجو له سهر باریکی تایبتهی، نه خالی و بوش و بی ناگا که به باشی جیگای ناین و
 عقییدهیهکی تازهی بیتهوه، نه ناین و عقییدهیهکی ریک و راستیشیان تیا بووا! نهو ناین
 و عقییده پاکهی که باو و باپیره پیشووهکانیان هینایان و لهسهری بوون، جا
 چارهسهرکردنی نهو جوژه دلانه نیجگار شتیکی سهخت و گرانه. بهکورتی رهوانه کرا بو
 دوباره کردنهوهی بینای کوشکی پروخواوی گهل و نومتهی، بهلکو بو دروست کردن و
 دارشتنی هر له بنچینه و بنهپتهوه، چونکه نهوه یهکهم جار بوو که گهل نیسرائیلی بیی به
 گهلنیکی سهربهست و سهربهخو، ژیانیکی تایبتهی هبیت، ناین و په یامیک که هلسی به
 رامیاری و کاربهدهستی و حکومرانی له ولات دا، بیگومان دروست کردن و داهینانی گهل و
 نوممهت شتیکی زور به شرک و زهحمهته، بیگومان دروست کردن و داهینانی گهل و نوممهت
 شتیکی زور به شرک و زهحمهته، کهواته بهراستی زور به جی یه و مافی خویتی شم
 سهرگوزهشتهیه نهونده بایهخی پی بدریت و بهگرنگ بگیری، چونکه له پویی راستی دا
 نمونهیهکی زور تیر و تهواوه بو دارشتن و دامهزاندنی گهل و نومتهیک لهسهر بنهپتهی
 بانگهواز و بانگ کردن، لهگهل نهو هموو درک و دال و چل و چپو و پلهی سهخته کهرنگا
 بگری له ناو خو و له دهرهوه. خوی گهوره موسای پینگه یاند و ژیانندی لهیهکهم چارهوه له
 بهرزترین کوشک لهو سهردهمه دا بهو هموو ناز و ریز ز بی باکی و کامهرانی یهوه، له پاشان
 ماوهیهک ژیانندی به بیم و ترس و دهربهدهری، نینجا ده سالیس بهو شیوه ژیانندی به نارام و
 ناساییشهوه، بهلام به شوانی و رهنجدهری، بههوی نهو هموو بهسهرهات و تاقی کردنهوهوه
 پی ی گه یاند و پالفتهی کرد تا نامادهبوو بو هلمگرتنی نهو سپارده زور گرنگ و گهورهیه،
 نینجا کاتی تهواو پینگهشت دهستی قودرهت گیرایهوه بو ولاتهکهی خوی تا له پنگا
 سپاردهکهی بدات بهسهردا و نینجا بجی بو جیگا و شوینی نیش و کارهگرنگهکی و
 راگه یاندنی سپاردهکهی،

فَلَمَّا آتَاهَا نُورًا مِنْ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِبْرٰٓئِيلَ

أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

﴿فَلَمَّا آتَاهَا﴾ کاتی چوو بولای و گه یشته نزکی ﴿شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ﴾ بانگی ئی

کرا له که ناری لای راستی شیوه که وه، واته لهو تهره فهی که له پوشتنی موسادا که و ته

دهسته راستی یه وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ﴾ لهو پارچه زهوی یه که بیت و فهدار کرا وه و

موفه پرکه ﴿مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ واته بانگی ئی کرا لهو دره ختهی که له ویدا بوو - په نگه نهو دره خته

لهو کاته دا تا قانه دره ختی نهو شوینه به فهدره بوو بیت - بانگی ئی کرا لهو دره خته وه ﴿أَنْ

يَمْوَسَىٰ إِبْرٰٓئِيلَ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ بهم جوړه: نهی موسا به راستی من که سینکم ناوم ﴿اللَّهُ﴾ یه

په و هردگاری هه موو جیهان و عالمه، نهو فرموده یه هر چه ند شیوهی و ته که ی جیا وازه

لهوهی که له سوره تی ﴿طه﴾ و ﴿نمل﴾ دا فرمووی، به لام له مبهست دا یه ک شته و جیا وازی

تیدا نی یه، که واته هیچ کام دژ نین و ناچن به گژنی یه ک دا، موسا (دروودی خوای له سهر

بیت) یه کسهر نهو بانگ ئی کردنه ی و هرگرت، و هرگرت به تاق و ته نها! لهو شیوه قوله و لهو

شوه تاریکه دا!! و هرگرت بهو جوړه ی که و هرگرت نیمه نازانین و چون و به چی و هرگرت

و له چ پنگایه که وه؟! توانی نهوه و هرگرتت که له توانای هیچ که س دا نی یه مه گهر

که سینکی وه ک موسا که داپرژراو و په و ه ده کرا له ژیر چا و دیری خوادا و ناماده کرا بوو نهو

وه گرتنه، نهو بانگ به فهدره شیرینه ی ئی کرا و تی گه یه نرا که کرا به پیغه مبهری خوا و نهو

نه رکه زور گرانه ی خرایه سهرشان، بیگومان پیغه مبهری نه بیت موعجیزه ی به ده سته وه بی بی بوو

پوون کردنه وه ی راستی پیغه مبهریتی یه که ی، به تایبه تی موسا که په وانه نه کری بوو سهر مل

هو پرنکی به هیزی وه ک فیرعون، که واته پیویستی هه یه به موعجیزه یه کی ئی جگار گه و ره و

به هیزی که خه لکی سهرسام و سهرگردان بکات،

وَأَنَّ أَلِيَّ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا نُتْرَكَ لِحَاظِهَا وَأَنَّى مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
 مِنَ الْأَمِينِ ﴿٣١﴾ أَسَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ
 الرُّهْبِ فَلَمَّا ذَكَرَ بُرْهَانَ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا اقْوَامًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾

خوای گمراهش لهیهک جارهوه دوو موعجیزه‌ی گمراهی پیندا: یه‌کهم: گوچانه‌کھی،
 دووهم: دهستی راستی که نه‌یکرد به باخه‌لی داوه‌ک له‌چهند شوینیکی تردا باس کراوا
 لیره‌یش دا نه‌فرموی: ﴿وَأَنَّ أَلِيَّ عَصَاكَ﴾ بانگی ئی کرا به‌مه که دار ده‌سته‌کات فرئی ده،
 نه‌ویش به پی‌ی فرمانی په‌روم‌دگاری فرئی دا، به‌لام چی به‌دهستی یه‌وه و چاک نه‌یناسی
 به‌رئیک و پوونی که داریکی وشک و په‌ق و ته‌قه، نه‌و دار ده‌سته بوو به نه‌ژدیهایه‌کی گمراه و
 که‌وته جوولا، و بزوتنه‌وه و وه‌ک تیره مار نه‌فرئی: ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نُتْرَكَ لِحَاظِهَا وَأَنَّى مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾
 ئنجا کاتی موسا بینی نه‌جووی و نه‌بزوتنه‌وه به چه‌سپانی نه‌لی‌ی تیره ماره. کاتی نه‌وه‌ی
 بینی پووی ئی وه‌رگیپرا و به‌راکردن پشتی تی‌کرد و نه‌گه‌را یه‌وه سه‌ری، به‌راستی
 پووداویکی کوت و پری که‌س نه‌دیوی سه‌ر سوپه‌ننه‌ر بووه که به‌دلی دا نه‌هاتوه شتی وا و
 چاره‌پروان و ناماده‌بووه بوئی، به پی‌ی سروشتی ناده‌می نه‌بی له شتی وا داچله‌کی، ئینجا
 خوا دل‌نارام و دل‌نیای کرد و فرموی پی‌ی: ﴿يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ﴾ نه‌ی موسا
 پووبکه‌روه و وه‌ره بو‌ئیره و نه‌ترسی ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾ چونکه به‌راستی تو له‌و که‌سانه‌ی
 که بی‌باک و بی‌ترسن له‌وه‌ی مه‌ترسی خراپه‌ی ئی نه‌کری، واته تو یه‌کیکی له پیغه‌مبه‌ران،
 نه‌وانیش بی‌باک و نه‌ترسن، که‌واته تویش مه‌ترسه، نه‌مه‌بوو موعجیزه‌ی یه‌کهم، موعجیزه‌ی
 دووهمیش پوون نه‌کاته‌وه به‌م فرموده‌یه: ﴿أَسَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ ده‌ستت
 بخه‌ره ناو باخه‌ل و ژئر بال‌ت و ئنجا ده‌ری به‌ینه، دیته ده‌روه به سپیتی و بریقه و پوونایکی
 نه‌داته‌وه به بی‌نه‌می له‌که و به‌لکی پی‌وه بیت. موسا(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت به‌فرمانی
 خوا ده‌ستی خسته باخه‌لی و که ده‌ریه‌ینا جه‌ست به‌جی به‌و جوژه‌ی ئی مات که خوا
 فرموی، ده‌سته‌کھی خوئی له پیشه‌وه گه‌نم په‌نگ و زه‌رد وام بوو، خوا به‌و جوژه‌ی ئی کرد
 که موعجیزه‌یه‌کی پوونه و ده‌ست نیشان نه‌کات به پوونایکی پرنگای راسته‌کھی و پوونی و

بیگهردی رابهر و دهست نیشان نهکات به پووناکی رینگا راستهکهی و پوونی و بیگهردی
 رابهر و بهگهی، بیگومان لهکاتی شتی وادا دل نهکهویته تهپه تهپ و لهرزهو فرهفری نامینی
 پی ی سروشتی نادهمی، لهکاتی بیم و ترس دا دهست بخزیده سهر دل فرهفری نامینی و
 نارامی پوی تی نهکات، جا خوی پهروردگار نهه پهنه و مؤچیاریهشی ناراسته کرد
 ﴿وَأَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْمِ﴾ ^۱ بالت بلکینه به خوتهوه و دهست بخره سهر دلت لهبهر
 سام و ترسی که بو پیدا دهیبت واته که نهوت کرد دلت نارام نهبی و بیم و ترس لانهچی
 لانهچی، وهک دهستی بالی پهلهوهر بیته کهلهکاتی نارامی و ترس دا نهیلکینی بهخویوه،
 لهکاتی ترسا فش و بلاوی نهکاتهوه. موسا (دروودی خوی لهسهر بیته) نههمی وهرگرت له
 خوی خوی که وهری گرت، به چاری خوی نهو دوو موعجیزه گهرهیهی بینی، ننجانهوا
 مهبهست لهم دوو موعجیزه نهبی بزانی، نهو نهک و داوایهی که نهخریده سهر شانی و له
 ندالی یهوه بوئی ناماده نهکری نهبی بیناسی و بیزانی، ﴿فَلَمَّا كَبُرْتَ هَكَانَ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِهِ﴾ ننجانهه - دار دهستهکته و دهستت - دوو رابهر و بهلگهی پوون و
 ناشکرا که پینگهاتوون لهلایهن پهروردگارتهوه بو تو که رهوانه کراوی پی یان بو سهر
 فیرعهون و کومهلهکهی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَامًا فَيَقِين﴾ چونکه بهراستی نهوانه گهل و کومهلینکی
 دهرچوون له سنوور و قهدهغهی خوا و لهگوی پایلهی فرمانی خوا، کهواته زور شایانن بهوه
 که تو یان بو رهوانه بکری بهم موعجیزانهوه، نهوا دهرکهوت مهبهست پیغهمبریتی بوو،
 مهبهست بهدیهنانی نهو بهلینه بوو که دایکی موسا وهری گرت و خرایه دلی له کاتیک دا
 موسا تازه لهدایک بوو بوو، نهو بهلینهی که چند سالی بهسهردا تیپهپی و بهلام هر نهبی
 هر بهدی بیته، چونکه بهلینی خوی که راسته و گوژان نی یه بو هیچ بهلینی، ننجانهویدا
 موسا بیر نهکاتهوه که کاتی خوی یهکیکی له کومهلی فیرعهون کوشته، نهوانه بریاری
 کوشتنیان داوه و نهه پای کرد لهدهستیان، کهواته با داوای پاریزگاری و یارمتهی و بکات تا
 نهو کاره گرنگهی پی بکری و پی ی بری به ریوه، لهبهر نهوه،

^۱ به دوو جزوی تریش خاوهنی (کشاف) رافه و تفسیری نهه نایهتهی کردیوهتهوه، ههر دوو جوان و پیکن، بهلام لهم
 کاته دا دلم بهمه کراوه تر بوو که له تفسیره که دا وتومه، خوا خوی باش نهزانی...

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٤﴾ قَالَ سَنُنْشِئُ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ
 لَكَمَا سُلْطَنَا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى
 بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى

﴿قَالَ﴾ موسی وئی ﴿رَبِّ إِنِّي قَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ نهی پروردگار مینگوام من یمکنکم لهوان
 کوشتوره، ﴿أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ کهواته مهترسی نهکم که یم کوئن لهباتی نهو کوژراوده،
 موسامه بهستی نهوه نه بوو بهمانه بینیتوره و خوئی لهو کاره گرنکه بدزیتوره و خوئی
 لهدهستی قوتار بکات. بهلکو موسا نهونده سوور بوو لهسر کاره که نه یویست دنلیا بیئت
 لهوهی که کاره که ی بو نهروات بهرئوه، نهوه تا یارمه تی تریشی داوا کرد و وئی ﴿وَأَخِي
 هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ هلرونی برام، نهو زمانی لهمن بهرله آتره و رهوان بیئرتره له من
 ﴿فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا﴾ کهواته رهوانه ی بکه له گه لم دا به کوهمک و یارمه تی دهریسی ﴿يُصَدِّقُنِي﴾ که
 بهراست و راستگووم دهرکات به هوئی پالفته کردنی نهوهی که پاینه گه یه نم به هینانه وهی بهلگه
 و نیشانه هسری، به پروون کردنه وهی پروو پووچی و قلبی نهوهی دوزمن نه یلیت ﴿إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ چونکه بهراستی من مهترسی نهکم که فیرعون و کوهمله که ی بروام پی نه کن
 و باوه پم پی نه هینن و به دروزنم دابننن. خوی خاوهن بهزه یی و پروردگار داوا و نزا که ی
 له موسا و هرگرت و دل نارام و دنلیایی کرد بهم رهنگه، ﴿قَالَ﴾ پی ی فرموو ﴿سَنُنْشِئُ عَصَاكَ
 بِأَخِيكَ﴾ بیگوام به هیزت نه که یین و کوهمکیت نه که یین به برا که ت و بیجگه له داوا که ی موسا
 موژده ی تهواری پیدان و دلخوشی کردن و فرمووی: ﴿وَنَجْعَلُ لَكَمَا سُلْطَنَا﴾ فرامه منه هینن
 بو تان دهسه لات و سهرکه و تنیکی گرنک ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾ کهواته فیرعون و کوهمله که ی به
 سزاو نازاردان ناگه نه لای نیوه و زال نابن به سهر تاندا، کهواته موسا و هارون به دهستی
 بوت و بی مه چک نه چونه سهر فیرعونی زور دار و چه کدار، بهلگو چه کی زور و دهسه لات ی
 خویان له گه ل بوو که هیچ زور و دهسته لات ی خوئی بو ناگیری بهرام بهریان، دهستی هیچ

زوردار و مل هوپړنکیان پیناګات، نایا کی نه توانیت سزا بکه یه نیت بهو دووانه؟ که بهر هه لست و پرژینی خویان به چواردهورا کراوه!! چونه ته ناو قه لا و په نای خوا!! موزده که ی خوا بهوه دویای نه هات، لهو سنوره دا نه وه ستا که ته نها بهرگری یان لی بکات، به لکو فرموی ﴿بَاتَيْنَا أَتَّارًا وَمِنَ اتَّبَعْنَا الْقَلْبُونَ﴾^۱ به هوئی موعجیزه کانی نیمه وه ته نها نیوه و هر که س شوینتان نه که هوئی زال و سرکه وتوو نه بن. دهستی قودرته تی خوا زور جار خوئی دهرنه خات بی پنج و په نا، نیشی خوئی نه کات به ناشکرا تا دهرنه که هوئی نهو شتانه ی خه لکی به هوئیان دانه نین له پروی دانه نین له پروی راستی دا هیچ نین و هیچ کار ناکن، مه گهر به نین و بریاری خوا، تا له دهرون دا ترازووی راسته قینه جیگر بی بی بو کیشانی هموو هیزی و هموو شتیک، له پاش ترازووی راسته قینه جیگر بی بی بو کیشانی هموو هیزی و هموو شتیک، له پاش نه وه موسا گه پرایه وه بو میسر بی پی ی فرمانی خوا نه چپته سهر فیرعه ون و کو مه له که ی و بیگومان قسه و باس وت و ویز و بهر بهرکانی و بهر په رچ دانه هوئی زور و زه بهنده پروی له نیوان کو مه لی خوا و کو مه لی شهیتان دا، وه که له چند شوین و سوره تی تردا باسی زور به ی نهو پروداو و به سهره اتانه کراوه، به لام لی رده دا به پی ی مه بهستی سوره ته که دریزه ی پی نادات و به کورتی به سهری داتیپه ر نه کات و نه چی بو باسی دوا پروژ و سهره نجامی کوفر و سهر کیشی فیرعه ونو کو مه له که ی که بریتی بوو له خنکانیان له جیهانه دا و ناگری نه پراوه و نه فرینی خوا و بی بهش کردنیان له به زهی خوا و لهو جیهانه دا.

نینجا با گوئی شل بکه ین له قورنانی به فهر با نهو باسه مان بو بکات ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ﴾ نینجا کاتیک موسا هات به موعجیزه کانی نیمه وه که به لکه یه کی روون بوون له سهر راستی موسا ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّضْمَرٌ﴾ نه وانه وتیان به نوسا: نه مه ی که تو هیناوته هیچ نی یه جگه له وه جادوویه که ته نها تو وات هیناوه له پیش تو شتی وا نه کراوه، یان دهست هه لبهستی خو ته به هینی خنه دهیته قه له م،

^۱ و شه ی (ب) له (بایاتنا) به چند شتیکه وه به ستراوه: (نجل، لایصلون، انهمای بریار داوه، اقسمی بریار دراو، الابون) و به پی ی نه مانه شیوه ی تفسیره که نه گوزیت، به لام له مه بهست دا نزدیکن به یه که وه و هر یه که شتن..

وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ

وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ

﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾ نيمه نه همان نه بیستوهه بوو بی له باوک و باپیره

پیشووه کانمان دا، نه مهی که فیرعون و کومه له که ی و تیان یه کشته له گهل نه مهی بت

په رسته کانی قوره یش نه یان وت به پیغه مبر (ﷺ) ﴿مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرٍ﴾، ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي

آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾ نه مه هر دم بازی و چه نه بازی یه کی پروته نه وانیش و نه مانیش نه یان کرد

له شتیکی راست و پروون دا که نه یان نه توانی به رگری بکن، هر یه که ده مبارزی و چه نه مبارزی

یه و له لایه ن به تال و ناحه قهوه کراوه و نه کرتت به رامبر حه ق و راست و له هر کات و

شوینیک دا هاتبی و به رامبری وه ستابی، ناحه ق و به تالش دم به ستراو بیت بی وه لام

مایبته وه، له و کاته دا ناحه ق خواز و خاوه ن به تال هیچی بو نه ما وه ته وه، نه وه نه بی نه لی:

نه وه ی خاوه ن حه ق نه لی و هیناویه تی جادووه و هیچ به لگه یه کیشیان نه بووه نه مه نه بی که

نه مه شتیکی تازه په یدابووه و ه ناو باو و باپیرانه وه نه مه یان نه بیستوهه، فیرعون و

کومه له که ی - وه که ه موو وینه کانیان - له هر چه رخیک دا هیچ رابهر و به لگه یه کیان

به ده ستوهه نه بوو، تا موسا له گهل نه و تاقمه بکولیتته وه و به رپه رچیان بداته وه و دوا ی هیچ

رابهر و به لگه یه کیان لی نه کرد تا بیان داتی، که واته شایانی نه وه نه بوو ده مه ده می یان له گهل

بکات، له بهر نه وه کاره که ی هه واله ی خوا کرد و به کورتی پریه وه، وه کو نه فرموی:

﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ موسا وتی پی یان:

په روه ردگاری من زانا تره له ه موو که س و به باشی زانایه به و که سه ی که حه ق و رینمونی

و هو ی خسته سهر رینگای پرستی له لایه نی یه وه هیناوه، زانایه به و که سه ی پاداشت و

دوا روژی چاکی نه م جیهانه ی بو هیه وده ست کهوت نه بی که نه وه ش بریتی یه له به ه شتی

نه براوه که له مجیهانه وه بو ی تیپه ر نکرتت،

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ إِنِّي مَلَأْتُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنَ آلِهِ عَيْرِي
فَأَوْقِدْ لِي فِيهَا نَارًا فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْعَمُ إِلَى آلِهِ مُوسَى

﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بهراستی ستمکاران ناگهان به نامانج و بزگارنابن له سزا و

ناخوشی، کهواته لهم جیهانهدا پرتگای راست نادهنه بهر و دیاره لهو جیهانیش عاقیبهت شهر

نهبن. بهراستی وهلام و بهرپهرجینکی زور شیرین و راست و بهتامه، شیوهیهکی پرتک و پینک و

لیزانی تمی و ناموزگاری یهکی بهمیزی ناراستهکردن که دهس نیشان نهکات به ههپهشه و

هیچ نالوزیشیان ناکات، چونکه بهشیوهیهکی دیاری دان نانی به خراپی و عاقیبهت شهری

یان دا. لهگهله هو ههموو نهدهب و شهرمه شیرینهی که موسا بهکاری هینا(دروودی خوای

لهسر بیت) فیرعهونی ستمکاری عاقیبهت شهر دهم درینژی و خوئی گوپان و لاقرتی و

نهفامی و بی شهرمی بهکار هینا، وهکو نهفرموی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ إِنِّي مَلَأْتُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنَ

إِلٰهِ عَيْرِي﴾ فیرعهون وتی به کومهلی پیاوهکانی: نهی گهله و کومهلهکه من نهه زانیوه لههه

بهه و تانیستا ناگادار نیم بههیچ خوا و پهراستروینکی تر بوئیوه جگه له خوم!!! به راستی

وشهیهکی نیجگار پیس و نارپهوایه، نهوپهپی تاوان و ستمکاری یه، کهچی نهه کومهله

نهفامهوه پریان گرت به باوهه و دان پیااناهوه و بهبی سهپینچی و سهری کردنهوه، پالپشتی

فیرعهون لهو داوا نارپهودا دوو شت بوو:

۱- نهه باوهه پهه و پهوچ و نهفسانهیهی که باو بوو لهناو میسری یهکان دا که

پادشاکانیان به خوا دانهنا و سهیر نهکرد.

۲- نهو دهست وهشاندن و دهست دریزی یه ی که بی سهر ئی کردنهوه و بی بهزهیی یانه بهکاری نههینا، به جوړی ریگای نهه دا به هیچ میشک و دلیک بیری کاتهوه! به هیچ زمانه هیچ شتی بلی جگه لهوهی جگه لهوهی فیرعهون پهوای بدات و پای ئی بیت، نهوانه به چاوی خویمان نه یانبینی که فیرعهون نادهمی یه که به وینهی خویمان له هه موو نیشانه و دروشمیکي نادهمی یانه دا، که چی نهو داوا نارپک و نارپهوای دهکرد و نهو وشه پیسهی بهدم دا نههات، نهوانیش گوئی یان بو شل نهکرد به بی بیزاری و هیچ په خنه یهک!! نجا ویستی وای دهربری و خوئی وا پیشان بدات که به دوای راستی دا دهگه ری، نهگه ربوی دهرکه ویت نهوهی موسا نه یلیت راسته نه م مل پیچی ناکات، کهواته با ههول و تیکوشان بکات به دوای خوای نه م موسا دا!! به لکو ری ی ئی بکهوی!!

له بهر نهوه وتی به هامانی وهزیری: ﴿فَأَوْقِلْ يَنْهَنزُ عَلَى الطِّينِ﴾ کهواته نهی هامان کورهی ناگر تاوده و خشتی سوره کراوم بوئی دروست بکه ﴿فَأَجْعَلِ لِي مَرَجًا﴾ ئینجا لهو خشته کوشکیکی بهرزو بلندم بو دروست بکه ﴿لَمَّا كَلِمَاتُ إِلَى اللَّهِ مَوْسَى﴾ به لکو به نومیدی نهوه سهرکهوم بو ناسمان بولای خواکهی موسا و ریم ریم ئی بکهوی لهوی!! واته نهگه موسا راست بکات نه بی نهو خواجه له ناسمان دا بیت، کهواته با نهوهی بو دروست بکات تا لهویوه سهرکهوی بو ناسمان ه بزانی و بزانیت راسته!! یان به لکو لهو کوشکه بهرزوه به دوربین سهرنج بدات تا به هوئی نهستیره گپری بوئی دهرکه ویت راسته، یان هر به چاو ببینیت!!

وَرَبِّي لِأُظَنَّهُ مِنْ الْكَذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَسْتَكَبَرُهُمْ وَجُحُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

إِلْسَالًا يُرْجَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذَتْهُمُ وَجُحُودُهُمْ فَسَدَّتْ لَهُمْ فِي الْيَمِّ

نہو فرعونہ شہیتانہ کاتی کہ بینی موعجزہ کانی موسا کاری کردوہ لہ دلی نہو
خہ لکدا ویستی خہریکیان بکات بہ شتیکی ترہوہ، دوو دل و دل کرمینیان بکات، وتی
﴿وَرَبِّي لِأُظَنَّهُ مِنْ الْكَذِبِينَ﴾ من بہ راستی لام وایہ و گومان نہبہم کہ موسا لہ کوہلی بروزنانہ
و درونہکات، واتہ لہ گہل نہوہدا موسا بہراست نازانم، بہ لام ہر ہولنہدہم و تیکوشان
نہکم تاشتمکہم بو پوون ببیتہوہ. نینجا چہند زنجیرہیک لہ بہسہرات و پووداوی نیوانی
نہم دوو کوہلہیہ واز نی نہہینی و باسی ناکات، تا بہپہلہ دوا پوژ و چارہنوسیان باس
بکات و بیخاتہ پیش چاو، نہفرموی: ﴿وَأَسْتَكَبَرُهُمْ وَجُحُودُهُمْ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ فرعونو
سوپا و لہشکرہکی خویمان بہ زل زانی و مل خوری یان بہکار ہینا لہ خاک و ولاتی میسر دا
بہ ناہق و نارہوا بی نہمی شایانی نہوہ بن، ﴿وَزَنُّوا أَنَّهُمْ إِيْسَالًا يُرْجَمُونَ﴾ گومانیان برد و
لایان وابوو کہ زیندوو ناکرینہوہ و ناگہرینرینہوہ بو لای نیمہ لہ پوژی دواپی دا، نہو
گومانہ نا پہوایہیان برد و بہ ہوئی نہوہوہ بہ ناہق نہو ہموو تاوان و خراپہیان کرد لہ
ولات دا و خویمان بہزل زانی و باوہریان نہہینا بہ موعجزہ و رابہرہکانی خوا و ہکو بہدریژی
باس کرا لہچہند شوین و سورہت دا. ﴿فَأَخَذَتْهُمُ وَجُحُودُهُمْ فَسَدَّتْ لَهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ نینجا نیمہش
قارمان نی گرت لہ خوئی و و لہشکر و سہریازہکانی و گرتنمانن و نینجا توہمان دانہ ناو
دہریاکہوہ. ناوا بہ کورتی باسی تولہ و سزایان نہکات و لہ ہردوو جیہان دا. لہم جیہان
بہگرتنیکی بہتین و فری دانیان بو ناو دہریا، فری دران بہ وینہی پیچکہ ہر دیک کہ بہدہست
و بہلہپیتکہ فری بدری. تووہ درانہ ناو نہو دہریاہی کہ موسای بہ تازہ بووی و شیرہ
خوری تی تووہ درا و کہچی بوو بہ پہنا و قہلا بووی، ہر نہو دہریا بوو کہ فرعوننی مل
ہوپی ستمکاری تی خرا بہ ہموو سوپا و لہشکرہ کہیہوہ و بوو بہ ہو و جینگای بہریاد
بوون و لہریشہہینانیاں! کہواتہ ناسایش و پزگاری تہنہا لہ سایہ و پہنای خوادا دہست
کہوت نہبیت، بی نارامی و تیا چون بہدی دیت لہ دووری لہ پہنای خواوہ،

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ اٰيَةً يَدْعُوْنَ اِلَى الْاِنكَارِ
 وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُصْرُوْنَ ﴿١١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ

الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿١٢﴾

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِيْنَ﴾ ننجنا سهرنج بده نهى پيقه مبر نايا چون بوو
 دوا پوژى كافر سته مكاره كان؟! باسى بكه بو گهل و نوممه ته كهت و بيان ترسيته له دوچار
 بوون به ويتهى نهو سزا و توله يهى كه بو يان باس نه كه يت، بهلكو ته مى خوار بين، بو نهو
 جيهانيش بهو جوړه يه كه نه فرموى: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ اٰيَةً يَدْعُوْنَ اِلَى الْاِنكَارِ﴾ فيرعون و
 كومه له كه يمان گيړا به پيشه و ايه كه بانگي خلكي يان نه كرد بو كوفر و تاوانى كه هوى
 سوتان و سزادانن به ناگرى دوزخ، و اته به هوى خراپى خو يانه وه گيړامانن به پيشه و بو
 گومپرايى، بهم رهنكه ته نها به كوفر و گومپرايى!! ناي هاوار، بو پيسى و خراپى نهو
 پيشه و اياي و بانگ كردنه!! ﴿وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُصْرُوْنَ﴾ له پوژى دوايى دا به هيچ رهنك
 يارمتهى نادرين، كه و اته بهش و چاره نووسيان تيك شكاني هر دوو جيهان دا، ته نها تيك
 شكاني پروت به شيان نه بوو، بهلكو له گهل نه فرين لي كردنى نه م جيهان و ناشرين كردن و
 قيزهون كردنى نهو جيهانيش و هكو نه فرموى: ﴿وَ اتَّبَعْنَاهُمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ هينامان
 به دوا به دوايان له م جيهانه دا نه فرين و نه علت، و اته هتا دنويا دنويابه، له لايه م نه لايكه و
 نيماندارانه وه نه فرينيان لي نه كرى و نه غلته تيان بو نه نيريت، ﴿وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ
 الْمَقْبُوْحِيْنَ﴾ له پوژى دوايى دا نه وانه له كومه لى بيژا و قيز لي كراوه كانن، له توله ي به ريزى
 و بلندي و خو به زل زانى خو يانه وه، نهو بهش و چاره نووسى كومه له كهى فيرعون بوو به
 كورتى باسى فرموى.. ننجنا نهوا بهش و به ره رى بهرز و به ريزى موسايشمان بوو پوون
 نه كاته وه كه له م جيهانه دا دهست كه وتى بوو، هوى دهست كه وتى پله و پايه و پله ي هره
 به ريزى نهو جيهانيشى يه تى،

١٢م دوو پسته يه به چند جوړى كى تر ته فسېر كراونه ته وه، هه موويان هه رېك و راستن، زانينى ته ولو لاي خوايه.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى

وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ سویند به خوا به خشیمان به موسا کتیبینی گهوره که (تهورات) و له پاش نهوی چند تاقم و چینی چرخه پیشووه کانمان له ناو برد و به رباد کردن وه کو گهلی نوح و هود و صالح و لوط، نهو تهورتهمان پیدا که پروناکی یه بو دل و دهروونی خه لکی به هوی نهو هوه شتی راست و راسته قینهی پی بناسن حهق و ناحقی پی جوی بکه نهوه، ریتموونی و نیشاندهری بهرنامه و شریعتی خویه، رهحمت و بهزهیی بویان، چونکه نهگر رهفتاریان پی بگردایه نهگیشتن بهرهمهتی خوا و سهریان له ناز و ریزی بههشتهوه دهرنهچوو، نهو کتیبهمان بهو جوړه دا به موسا بو نه مهی خه لکی بیر بکه نهوه و ته می و موچیاری و هرگرن، بیر بکه نهوه کهوا چون دهستی قودرتهی خوا هاته پیشهوه و کهوته نیوان مل هوپ و سته مکار و دهست دهست دریژی کهران و پیشیل کرا و بهش خورا و زور پی هینراون، به له ناو بردن و له ریشه هینانی نهوان و زال کردن و دهسه لات پیدانی نهمان. بهراستی بهش و بههره و بهخششه کهی موسا نیجگار گهوره و گرنگ بوو، زور جیاواز بوو هگل بهش و چاره نووسی فیرعون و کومه له کهی دا.

نا بهم جوړه دویای هات دهنک و باس و سهرگوزه شتهی موسا لهم سوره ته دا، که شایه ته له سهر نهوه که نارام و ناسایش نابی و دهست کهوت نابیت له سایه و په نای خوادا نه بیت، هرچونتی ترس و بی نارامی بوو نه دات له کاتی دوری له خوا و سایه و په نای خوادا، شایه ته له سهر نهوه، هرچونتی شایه ته له سهر نهوه که دهستی زور دهسه لاتی خودا دیته

پیشهوه و بهاوارهوه همرکاتی هیزی شهر و گومرایی یهکلایی بوویهوه و پهری سهند به جوړی هیزی خیر و نیمان پهکی کهوت و دسه پاچه بوو لهبرگری کردن.

نهم سرگوزهشتهیه لهم سورتهدا نهم دوو مهبسته گرنکه پیشان نهدات که زانین و جیگیر بوونبان له دل و دبروون دا و بیر ئی کردنهوهیان زور زور پیویست بوو بو نهم کومهله بچکوله کهمه زور پی هینراوی نهم کاتهی مهکه بهرامبر کومهلی زوری زورداری بههیزی بت پرستهکانی نهم چهرخه. نهمان پیویستیان بوو بو نهمی بی باک و بهنارام بن و نهترس بن، کومهلی بت پرستیش پیویست بوون بهلکو بیر بکهنوه و کوتایی بینن، هرروها پیویستی هیه بهو دوو مهبسته لههرکات و چرخیک دا نهم دوو هیزه بین و بهرامبری یهک بوهستن، گیرانهوهی مهبستهکانی قورنان بهو شیوه پر لهبرژهوهندی و هوئی پینگهاندن و پهروره کردنی دل و دبروون، نهم بهشه له سرگوزهشتهی موسا دواپی هات (دروودی خوای لهسرینت) بهو جوړه شیوهی که باس کرا. نجا چند مهبستی نههینی بهدوای نهم بهشهدا پیش هینانی بهشی دووم: لهبارهی نهموه که نهم سرگوزهشتهیه شایهته لهسر راستی پیغهمبر(ﷺ) که پیاوکی نهخویندهوار و پینگهیشتوو لهناو گهلیکی نهخویندهوار و دور له زانا و خویندهوار، نهم همولانهی رابردووی چند هزار سالی لهوه و بهری نهگیرایهوه بهدرژی وهکو خوئی بهچا دیبیتی لهو کاتانهدا بووی، نهم همولانهش دهق و ریک و راست بوون لهگهل نهوهی کهله تهوراتی دهست تی نهخراودا بوو، لهگهل نهوهی زانایانی نهلی کیتاب نهیانزانی، نینجا لهگهل نهوهدا نهوانه دورمینکی ناشکرا بوون هیچ کام نهیان نهوانی لههیچ شتیک دا درژی بوهستن و بهدروئی بخنهوه، بهلکو هر گوژاندن ودهست تی خستنیکیان کردبوو له تهورات و نینجیل دا نهم همولی ئی نهدان و نهوانیش نهیان نهوانی بهرپهچی بدهنوه.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْتَ إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا
 قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا
 كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ

کهواته هه موو ژیری ناچاره نه بی باوه پیننی که نه م هو الانه له لایه ن خواوه که یشتووه
 به م پیغه مبه ره (۴۴) نه فهرموی ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْتَ إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾ تو نه ی پیغه مبه ر
 ناماده نه بوویت لهو شوینه ی که له به شی پوژئاوای شاخی (طوره وه بوو) که نه وه شوینی
 بوو که خوا واده و به لینی دابوو که موسا بجیت له ویدا وه حی له خوا وه رگری و نه و
 له وحانه ی که تهوراتی لی نوسراوه ته وه وه رگری.، هفتا که سیش له گه له که ی هه لبرژیریت
 ناماده ی نهو شوین و کاته بن، جا نه فهرموی: تو لهو شوینه نه بوویت نه نهو کاته ی وه حیمان
 کرده لای موسا، نه وه ی ویستمان ناشنای بکه ی ن پی ی، نهو تهوراته ی که نوسیمانه وه بو ی
 لهو له وحانه ی که لهو شوینه دها وه ریان گری، ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾^۱ تو لهو هفتا که سه ش
 نه بووی که به دیار ه وه بوون بو نه وه ی که پووی دا و بینیان و شایهت بوون له سه ری و شتیکی
 پوون ناشکرایه کوهیچ هو یه کی تر نه بووه له لایه ن پیغه مبه ره وه بو زانینی نه م هو الانه،
 کهواته نه بی نه م هو الانه ی له خواوه وه رگری بی و وه حی بو کرابی وه کو نه م فرموده یه ش
 دهستنشانی بو نه کات ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ واته تو لهوی نه بووی، نهو کات
 و چهر خهت نه دیوه تا نهو هو الانه بزانی، به لکو نیمه وه حیمان بو کردی و وه حی
 کردنه که ش پیویست بوو، چونکه نیمه چند چین و چهر خیکی زورمان دروست کرد له پاش
 موسا تا نه گاته تو، نجا نه وهنده ماوه که دریزه ی کیشا و تیپه ری کرد به سه ریاندا، تا
 هو الو دهنگ و باسه راسته کان دهستیان تی خرا و ناین و شهر یه ته که تیگردا و شیوینرا و

^۱ نه م رسته یه به چند جور تفسیر کرلوه ته وه، هه ندیکیان نزیک و هه ندی تریان به دور داننه نری و هه مویشی
 نه گونجیت، خوا خوی باش نه زانی...

علم و زانینی راسته قینه له بیرچوه وه، که واته پیویستی پهیدا بوو به تازه کردنه وه و ناردن و راگیانندن ی ناین و شهریه تیکی تازه و گیرانه وه ی به سهرهات و سرگوزده شته کان به شیوهی راسته قینه که ی خویان، به هوئی نه وه وه سروشمان کرده لای تو و نه وه وه اله غیبیه نه زانراوه مان پی راگیاندا، هریه کی له وه وه اله نه موعجیزه یه کی سهره خون و به لگه و نیشانه یه کی پوونن له سهر راستی پیغه مبریتی پیغه مبرمان وه کو قورئانیش به تایبه تی باسیان نه کات و سهرنجیان بو راه کیشیت، جا یه کی تر له وانه نه مه یه که ده فرموی: ﴿رَمَّا كُنْتُمْ نَارِيَا فِیْ اَهْلِ مَدِیْنَةٍ تَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا﴾^۱ تو نیشته جی و دامه زراو نه بویت له ناو خه لکی مه دین دا تا به هوئی نه وه وه ناگادار و ناشنا بوو بی به سهر هوالی موسا و مانه وه و به سهر هاتی له مه دین دا، تو کاتی خوی له وی نه بووی تا نه وه وه اله نه ی به وردی و دریزی له م نایه تانه دا هن تو ناگاداری پییان نه یخوینیته وه به سهر خه لکدا هیچ هویه کی نی یه بو ناگاداریت جگه له وه تو پیغه مبریت و نیمه وهی مان بو ت کردوه، وه کو ده ستنیشان نه کات که ده فرموی: ﴿وَلَنْكُنَّا كُنَّا مُرْسِلٰی﴾ به لکو نیمه نیرهری توین و کردمانی به پیغه مبر و هوالمان پیدای، یه کی تریش نه مه یه: ﴿وَمَا كُنْتَ بِمَجَانِیَ الطُّورِ اِذْ نَادٰیْنَا﴾^۲ تو له ته نیشتی شاخی (طور) ه وه نه بویت و نه بانگهت نه بیست هه تا هوالی نه وه وه اله و به سهرهاته بزانیته به رنکی رایگه یه نیت به خه لک: ﴿وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ که واته به لکو زانین و ناگاداریه کهت به هوئی نه وه وه بوو که نیمه تو مان کرد به پیغه مبر و زاناو ناشنامان کردی به وه وه اله نه، له بهر ره حمت و به زهیی یه که له لایه ن پهروه دگارته وه به که له کهت و به وه خه لکه، تا به هوئی نه وه وه اله نه بزانیته که راسته تو پیغه مبری و نه وه وه اله نه له خواوه و مرئه گری،

^۱ به جودی تریش ته فسیر کراوه ته وه به لام نه وه ی له ته فسیره که دایه زودتر دل پی ی نارامه و به موه ریگتره خوا خوی باش نه زانیت.

^۲ بیگومان بوونی موسا له مه دین دا پیش بانگ لی کردن و گیرانیه تی به پیغه مبر، نه م بانگ لی کردنه شی پیش به رباری شهرعت و تهورات پی دانه، به لام به م ریژی خوی ده ستنیشانی نه کرد بو نه م سنی هواله، به لکو سیتی می کرد به یه که م و یه که می کرد به دووم و دوومی کرد به سنی به م، هوئی نه وه وه ده ستنیشان کردنه به م که هه ر کام له م هوالانه به لگه و رابه رنکی سهریه خوی، نه که به هه ر سیکیان وه رابه رنکه ..

هوئی پهوانه کردنه که شت نه مه یه: ﴿لَسْتُمْ قَوْمًا آتَهُمْ مِنَ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بو نه مه ی
 بترسینی به توله و سزای خوا گل و کومه لی که له پیش تووه هیچ ترسینه رکیان بو
 نه هاتووه، که واته زور پیوستن بهو ترساندنه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو نه مه ی بیر بکه نه وه و
 په ند و موچیاری و هرگرن و خوین بپاریزن له گوناهاو تاوان. نه م رسته یه و ا نیشان نه دات
 که مه به ست به م گله لیره دا که له پیش پیغه مبره وه ترسینه ری تریان بو نه هاتووه، نه و تا قم و
 چینه یه که له و چرخه دا بوون، نه ک گله عره ب به تی کرایه ی که تا قم و چینه پیشووه کانیش
 بگریته وه، چونکه تازه نه وانه رویشتن و بیرناکه نه وه و ناگونجیت پیغه مبره (ص) ترسینه ری
 نه وان بیئت، کاتی مه به ست نه و تا قم و چینه بیئت ره خنه ناگری به نیسماعیل (درودی خوی
 له سر بیئت) که ترسینه ری عره ب بووه به لای همووانه وه، چونکه هرچونی نه و تا قم و
 چینه نیسماعیلان نه دیوه و پتر له دووه زار سال پیش نه مان بووه، هرچونیک خوین
 نه دیوه ناین و شهریه ته که شیان نه بیستووه و نه ترسینه راون پی ی، چونکه نه و ناین و
 شهریه ته که شیان نه بیستووه و نه ترسینه راون پی ی، چونکه نه و ناین و شهریه ته پامه
 نه ما و گوپایان به بت په رستی و شتی پروپوچی تر. هر وه ها ره خنه ناگری به موسا و
 عیسا -سه لامی خویان لی بیئت- چونکه نه وان بو سر نیسرائیلیه کان په وانه کراون نه ک
 عره ب، نه وه ش به پی ی باوی عره ب، نه وه ش به پی ی پاو بریاری کوپ و جه ما وه ری
 زانایانی نیسلام، ته نانه ت په وانه کراون بو سر عره بییش هر ره خنه ناگری لی یان، چونکه
 ناین و شهریه ته که ی نه وانیش له و چرخه دا به پوخت و خاوینی نه ما بووه وه و تیک
 شیونرا بوو به مل یه ک دا، بیجگه له وه ش به هیچ ره نگ نه بیستراوه گله عره ب ترسینه ران
 به شهریه ته ی تهورات و نینجیل، به لکو شتیکی نا اشکرایه که گله عره ب به گل و
 نه ته وه یه کی جیاواز و سهریه خو سه یرکراون دزی نیسرائیلی یه کان. بیگومان نه و ریگا و
 باره لاره ی که نه و گله ی له سر بوو له و کاته دا هوئی خه شم و سزای خوا بوو، نه گهر خوا
 پیغه مبره ی په وانه نه کردایه و به پی ی بت په رستی و تاوانی خوین سزای بدانایه به بی
 ناگادار کردنه وه و ترساندن له پیشه وه، نه گهر خوا به و جوړه ی بکردایه، نه وانه به هانه یان
 به ده ستوه نه بوو، ریگایان بوو بلین: خویه نیمه بی ناگا بووین، پیغه مبره نکت په وانه
 بکردایه سرمان نه و کاته باوهرمان نه مینا و گوئی رایه ل نه بووین...

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

جا لهبر نهوهی هیچ کهس ریگای قسه و بهانه‌ی نه‌بیت پیغهمبری نازیزی (۴۷)

په‌وانه کرده‌سهریان وه‌کو نه‌فرموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌شایانی سزا و به‌سهرماتی خراپن له‌توله‌ی کوفر و تاوانه‌کانیان دا، نه‌گهر پینش په‌وانه کردنی پیغهمبر دوچار ی نه‌توله و سزایه بوونایه نه‌یانوت: خویه با پیغهمبریکت په‌وانه بگردایه ته‌لامان و نینجا نیمه‌ش شوین موعجیزه و نایه‌ته‌کانی تو نه‌که‌وتین و باوهرمان نه‌مینا و ناوا دوچار نه‌نه‌بووین، جا نه‌گهر له‌بر نه‌و قسه و به‌هانه‌ی نه‌وانه نه‌بویه، پیغهمبرمان بو نه‌نه‌ناردن و توله‌مان نی‌سه‌ندن. به‌کورتی پیغهمبرمان نارد بو نه‌میشتنی عوزر و بیانوی خه‌ک، نیمه بریارمان دا که توله له هیچ به‌نده‌یه‌ک نه‌سینین مه‌گهر پاش په‌وانه کردنی پیغهمبر و پیگه‌یاندن و پوون کردنه‌وه‌ی راستی نایین و پیغهمبره‌که به‌بلگه و موعجیزه... به‌نی بیگومان نه‌گهر پیغهمبر نه‌هاتایه تاوانباره‌کان نه‌و به‌هانه‌یان نه‌مینایه‌وه، نه‌گهر له‌گه‌ل پیغهمبره‌که‌دا راپهر و موعجیزه‌ی نه‌ناردایه، قسه‌ی پیغهمبره‌که سوار نه‌نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌یش دا کاتیک پیغهمبریان بو‌هات، که نایینی راست و پوونیشی پی‌بوو، به‌لگه و نیشانه‌ی پوونیشی به‌ده‌سته‌وه بوو، نه‌و به‌د به‌ختانه شوینی نه‌که‌وتن و برپو بیانوی تریان نه‌گرت، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ﴾ نینجا کاتی شتی راستیان بو‌هات له‌لایه‌ن نیمه‌وه - واته محمد - وتیان: ده‌ی با شتیگمان پی‌بدرایه به وینه‌ی نه‌وه‌ی درا به‌موسا - واته موعجیزه‌یه‌ک له وینه‌ی موعجیزه‌کانی نه‌و - یان نه‌م قورنانه‌ش به یه‌کجار به‌ینرایه‌ته خواروه به وینه‌ی ته‌ورات که هه‌مووی یه‌کجار هاته

خواروه. به لام نهوانه راست ناکن لهوی که نهیکن به هوئی باوهر نههینانیا، به نیازنکی پاکوه نهو رهخنهیه ناگرن، بهلکو نهوانهیی که نهیلین بر و بیانوی پروته، چونکه: ﴿وَرَبِّكَ يَكْفُرُوا بِمَا آوَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلَ﴾^۱ نایا نهوانه پیش هاتنی نهو قورنانه کافر و بی باوهر نهبوون بهو تهوراتهی کمردا به موسا؟! بیگومان له پیش قورنانه و پیغهمبردا موسایی بوون له نیو دورگه‌دا و تهوراتیان لابیو، کهچی نهو عهره‌به بت پرستانه کوتایی یا نههینا له بت پرستی خوین و باوهریان نههینا به تهورات کهله بهره‌ستیان دا بوو، بانگی خه‌لکی نه‌کرد بو خواپرستی. ده له‌پاش هاتنی قورنانه و پیغهمبر(ﷺ) نه‌یا‌ن‌زانی که ناو و نیشانی پیغهمبر(ﷺ) له تورات دا هه‌یه و نووسراوه، پرسیاریان کرد له هندی له زانایانی نه‌هلی کیتاب له بارهی قورنانه‌وه، نه‌وانیش وه‌لامیان دانوه که شتیکی راسته و ریکه له‌گه‌ل نه‌وهی کهله تهورات دا هه‌یه، کهچی، باوهریان نههینا به هیچی له‌مانه و ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾^۲ وتیان قورنانه و تهورات دو‌ج‌ادون پشتگیری و کومه‌کی یه‌کتریان کردوه و هرکام نه‌وی تر به راست دهرنه‌کات ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿أَنَّا بِلِكْفَرُونَ﴾ به‌راستی نیمه کافر و بی باوهرین به‌هرکام له‌م دووانه، که‌واته نه‌یا‌نه‌وی هه‌رده‌مبازی و چه‌نه‌بازی بکن، نه‌ک به‌شوینی راستی دا بگه‌رین. بان به‌لگه و رابه‌ری به‌هیزیان ده‌ست نه‌که‌وی له‌سه‌ر راستی قورنانه و پیغهمبر(ﷺ) و له‌ل نه‌وه‌دا هر لاری نه‌گرن و نه‌یا‌نه‌ویت هر چه‌نه‌بازی بکن، قورنانه له‌گه‌لیان نه‌روا و هه‌نگاری تر نه‌نی و بو‌ده‌م کوت کردن په‌ک خستن و تنگه‌تا کردنیا،

^۱ بی پی تی تفسیره‌که مه‌به‌ست به هه‌موو پاناره کوینی به‌کان هر یه‌که و بریتی به له بت پرسته‌کانی مه‌که، به‌راستی زرد جوان نه‌چیته دلوه، به دوو سنی جودی تریش تفسیر کراون که هه‌موو پاناره‌کان یه‌ک شت نه‌بن، هرچه‌ند نه‌وانه‌ش نه‌گودجیت، به‌لام به‌هیز نین.

^۲ به پی تی تفسیره‌که مه‌به‌ست له وشهیی ﴿سحران﴾ تهورات و قورنانه، نه‌گونجیت مه‌به‌ست موسا و محمد بیت - سه‌لامی خویان لی بیت - به شیوه‌ی موباله‌غه وه‌کو ﴿فلان عدل﴾ یان مضاف لابرایت، هرچوتی له‌سه‌ر خوتنده‌وهی به ﴿ساحران﴾ نه‌بی هر مه‌به‌ست نه‌و دووانه بیت.

قُلْ فَاتُوا بِكَلْبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ فَإِن

لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ

نه فرموی: ﴿قُلْ فَاتُوا بِكَلْبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ﴾ نهی پیغمبر بلی پنیان: نه گمر
نیوه قورئان و تهراتقان به لاره چاک نی یه دهی کتیبیکی ترم بو بهینن له لایهن خواوه که
راست تر و رابهر تر بیت له قورئان و تهرات من شوینی نه کهوم و پهیرهوی نه کهم، ننجنا
بهریان لی نه بریتهوه، نه فرموی: ﴿إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گمر نیوه راست و راستگون که
نه یلین من و موسا جادوبازن، یان کتیبه کانمان جادوه، دهی کتیبی ترم بو بهینن که راست
و رابهر تر بیت، به راستی نه مه نهو پهری نینسافه که به کاری هیئا له گال نهو سر کیشه
لاپی گراندها، کهواته هرکس له پاش نه مه دانی نهنا به حق دا سهری دهنه خست بوئی
بینگومان نهو کهسه شوینی ناروزوی نارپهوی خوئی کهوتوه و دلیل و یه خسیری نهوه،
هرکه سیش ناوا بیت له هه موو کهس گو مپراتره، وه کو نه فرموی: ﴿فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ نینجا نه گمر گوئی رایهل نه بوون بووت و نهوهی داوایان لی نه کهیت، پی ی
هه لنهسان نهوه بزانه که نهوانه تنها شوینی ناروزوی نارپهوی خوئیان کهوتون، نهو نایین و
بهرنامه راستی کهلم قورئاندها هاتوه شتیکی بوون و ناشکرایه و بهلگه و رابهری نیجگار
بوون و ناشکرایه و بهلگه و رابهری نیجگار بوون و پهوانه، کهواته هرکس پهیرهوی نه کرد
به مرچی بیناسی و لی یه گیشتیبی - بینگومان نهو کهسه ههوا و ناروزوی نفس و
شهیتانی بهرگری نهکات. بینگومان ریگا دووانه و سی یه می نی یه، یان به نیازیکی پاک
خاوین بهدوا گهرانی حق و راستی نهبی و دور کهوتنهوه له شوین کهوتنی ناروزوی نارپهوا
و لهو کاته دا بینگومان باوه و ملکه چی نهبی یان ده مباری پوت و شوین کهوتنی ناروزوی
نارپهوا، لهو کاته دا بینگومان باوه و مل که چی نهبی یان ده مباری پوت و شوین کهوتنی
ناروزوه نفس نهبی نهو کاته بی بروایی و ناله باری لاپی گرتن پوو نهوات، هیچ کس له
لار و لاپی گران هیچ بهلگه یه کیان به دستهوه نی یه، کهواته ناشکرایه هرکس له پاش
پیناسین و تیگه یاندن، گوئی رایهل نه بیت بو نه نایین و بهرنامه ی که پیغمبر هیئای نهو
کهسه به دوا ی راستی دا ناگهریت و شوینی ناروزوی خوئی نه کهویت...

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَغْيِرْهُدَىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَغْيِرْهُدَىٰ مِنَ اللَّهِ﴾ نایا کی گومراتر و سر لئ تیکچووتره لهو کهسهی که شوینی نارمزوی خوئی کهوتوره به بی رینمونی له لایه ن خواوه؟! واته هیچ کسه لهوه گومراتر و سر لئ شیواو تر نی یه، نهوانه بهدهستی خوئیان خوئیان بهدبخت کردوه و جهور و ستهمیان له خوئیان کردوه، کاتی نهوان ناواين دهربارهی خوئیان خوایش رینمونی یان ناکات و نایانخاته سر ریگای راست، وهکو نهفرموی: ﴿إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینمونی و پابهری نهوانه ناکات که ستهمکارن له خوئیان به هوئی پووچونیا نیا نهوه به پهیرهوهی و شوین کهوتنی نارمزوی نهفسیان، نایانخاته سر ریگای راست و شایانی نهوه نین.

بهراستی نهم نایه تانه ریگا نهبهستی و دم کوتی نهوانه نهکات که بیانوهی عوزبینهوه باوهر نههینانیا ن بهوه پهرو بکن که تی ناگن لهم نایین و قورنانه، چونکه هر نهوهی نهوی بگه به نری به خه لکی و بخریته پیش چاویان، نیتر خوئی بو خوئی نهوهنده پوون و پهوان و بی پیچ و گری یه هیچ کسه خوئی لئ لانا دا، جگه لهوهی شوین کهوتوو و دیل و بندهی نارمزوی ناراست و نارپهوی خویه تی، هرکس در و بی بپروا بیت پی ی نهو کهسه خوئی خراپه و تاوانباره و زولم و دهست دریزی له خوئی نهکات، به تایبته تی که نهو قورنانهی به یه کجار و همووی پیکه وه نههینایه خوار، تا به زور و نهرکیکی گران بیته پیش چاو، به لکو بهش بهش و پارچه پارچه هینای و بهر بهره تا هر وه کو پوون و پهوانه به سوک و سول و کم نهرکیش بزانی و هموو جاره ته می و ناموزگاری تازه بگریته وه. هر جاره ی شتیکی تازه و هرگری و خه لکی ناگادار بین به سر بهرزه وهندی و حیکمه تیکی تازه دا نهو کاته هوئی بیر کردنه وه و ته می و هرگرتن زورتر بههیزتره،

وهكو وهرنه گيرى لهم فرموده يهوه: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَمَّا هُمْ بِنَدْرٍ﴾ سويند به خوا
 نيمه و تراوه كه قورئانه هينامانه خواروه بويان بهش بهش و پاره پاره و بهش بهش
 و پاره كانمان هينا به دواى يهك دا و داماننه دم يهك له بهر شه شهوانه ته مى و موچيارى
 وهرنه گرن و باوه ربيئن. شم قورئانه له هاتنه خواروه و دا بهش بهشو به شهكاني هاتون به دواى
 يهك دا، هر چونى لهم باره يهوه وايه له هونينه ره يش دابه جورىكى تايبه تى يه جياواز
 له هه مو و تارى تر، بهم پهنگه موژده و به لين و هه ره شه و ترساندن و پهنه و ناموزگارى و بپرير
 و فه رمان و بهرگري و هه مو جوژه كاني تر تيكه ل كر اون، هينازون به شوين يهك دا، له هه ر
 شوين و سوره تيك به جوړو شيوه يهك، به هوى شهروه هه مووكات ته ر و تازه يه و هرگيز كون
 نابيت له پيش چاو دل و دهر ووندا، شيوه ي قورئان جياواز و تايبه تى يه و بى وينه يه به وينه ي
 نيره ره كه ي كه بى وينه و بى هاوتايه.

له پاش شهوه پوونى كرده وه كه شم قورئانه راسته و له لايهن خواوه هاتوه، نينجا دلنياى
 نهكات به باوه ر هينانى تا قمى له زانايانى نه هلى كيتاب و هه روه ها له پاش پوون كرده وه ي
 لارى و ناله بارى شهوبت په رسته مل هورانه، نينجا نمونه يهك له ناده مى نيشان شه دات
 كه خاوه نى خو و په وشتى پاكن و له سهر بارى راستن و نيازى و دهر وونىكى خاوينيان هه يه
 شم نمونه يش شه و تا قمه زانا بوون كه باس كر ان، له باره ي ديار يى كرده نى
 شه و تا قمه و چه ند راهيه: سه عيدي كوړى جوهر - خواى لى پازى بيت - شه فرموى: شهوانه
 هفتا قه شه بوون پاشاى چه به شه ناردنى بو مكه، نينجا كه گه يشته خزمهت پيغه مبر
 دروودى خواى ليبيت سوره تى ﴿يس﴾ ي به سهر دا خوئندن تا دواى شه وانيش ده ستيان
 كرد به گريان و موسلمان بوون. محمدى كوړى نيسحاق له سيرهت دا نه گيريتته وه كه شهوانه
 نزىكى بيست كهس بوون له مه سيحى هاتن بو مكه كاتى هه والى پيغه مبر يان پى گه يشته

له‌حه‌به‌شه وه كه‌هاتنه خزمه‌تی له‌مزگه‌وت دا بوو، ئه‌وانیش دانیشتن وپرسیاریان ئی کرد
 وچهند كه‌سی له‌قوره‌یشی یه‌كان له‌نادی یه‌ك دا دانیشتبوون به‌دهوری مبه‌كه‌عه‌دا، ئینجا
 كاتی ئی بوونه‌وه له‌پرسیاره‌كانیان پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بانگی كردن بو‌ باوه‌ره‌ینان و موسلمانیتی،
 قورنانی به‌سه‌ر خویندن، ئه‌وانیش كه‌ قورنانه‌ كه‌یان بیست فرمیسك به‌چاویان دا هونه‌ی
 كرد و موسلمان بوون، ئینجا كاتی هه‌لسان له‌خزمه‌تی، ئه‌بوجه‌هل له‌گه‌ل چهند كه‌سی تری
 قوره‌یشی ریگیان پی‌گرتن، و پی‌یان وتن: خوا ره‌نجه‌ روتان بكات چ كو‌مه‌لیكن، ئیوه له
 ولاتی خوتانه‌وه ناردونیان بو‌ئهمه‌ی هه‌وائیكي ئه‌م پیاوه‌یان بو‌بزانن، كه‌چی ئه‌وه‌نده‌ی پی
 نه‌چوو هه‌تا له‌ئایینه‌كه‌تان هه‌لگه‌رانه‌وه و باوه‌رتان هیئا به‌م. به‌راستی هیچ تاقمی‌كمان له
 ئیوه نه‌فام تر و ئه‌حمه‌ق تر نه‌دیوه. ئه‌وانیش وتیان پی‌یان: ئاشتیان له‌گه‌ل ئه‌كه‌ین و
 نه‌فامیتان له‌گه‌ل ناكه‌ین، ئایینی خومان بو‌خومان و ئایینی خوتان بو‌خوتان، ریگی
 راستمان و شتی چاكمان بو‌خومان پریار دواوه و هه‌لبژاردوه، ئنجا ئه‌لی: وتراوه كه‌ ئه‌م
 تاچه‌مه‌سیحیه‌كانی نه‌جرانن، ئه‌لی‌ی خوا خوی باش ئه‌زنی ئه‌وانه‌ كین، ئنجا ئه‌لی وتراوه
 كه‌ ئه‌م ئایه‌تانه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌وان هاتونه‌ته‌ خواره‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾
 دیسانه‌وه ئه‌لی: پرسیارم كرد له‌زه‌ه‌ری له‌زه‌ه‌ری له‌م ئایه‌تانه‌ كه‌ ده‌رباره‌ی كی هاتونه‌ته
 خواره‌وه؟ ئه‌ویش وتی: تا ئیستا له‌زانایانم وا بیستوه كه‌ ده‌رباره‌ی نه‌جاشی و
 هاوه‌له‌كانی هاتونه‌ته‌ خواره‌وه. ده‌رباره‌ی هه‌ركام هاتین، ئه‌وا قورنان سه‌رنجی بت
 په‌رسته‌كان پانه‌كیشی بو‌پووداویکی راست كه‌ خویان ئاگادارن پی‌ی و دانی پیندا ئه‌نین، بو
 ئهمه‌ی بیان وه‌ستینی به‌رامبه‌ر نمونه‌یه‌ك له‌پیاو چاكانی خواوه‌ن ده‌روون پاك كه‌ چو‌ن ئه‌م
 قورنانه‌یان وه‌رگرت و دل ئارام بوون پی‌ی، كاتی كه‌ زانی یان راسته‌ و رینك و ده‌قی ئه‌و
 ئایینه‌ راسته‌ یه‌ كه‌له‌ كتیبه‌كه‌ی خویان دا هاتوه‌ بو‌یان له‌لایه‌ن خواوه‌، هیچ شوینی
 ئاره‌زووی نه‌فس نه‌كه‌وتن و سه‌ریان داخست بو‌حه‌ق و راستی، هیچ گو‌ی یان نه‌دایه‌ فاك و
 فیک و تانه‌ و ته‌شه‌ری دوژمنه‌ نه‌زانه‌كان و دانیان گرت به‌خویان دا،

الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَاهُمْ الْقُرْآنَ فَأَلْوَاهُ أَمْنًا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا

كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

نه فرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه‌ی که کتیبی خویمان پیداون له پیش قورئانهوه نه وانه باوه‌ریان هه‌یه به قورئان و باوه‌ری پی نه‌هینن، نه و باوه‌ر هینانی نه وانه به‌لگه‌یه‌کی پوونه له‌سه‌ر راستی قورئان، چونکه کتیبی پیغه‌مبه‌ران هه‌مووی نه‌بی له‌لایه‌ن خواوه‌ بیت، که‌واته هه‌موو ریکن له‌گه‌ل یه‌کتردا، هه‌رکه‌سی پیش‌وووه که‌یانی پی درا بی نه و هه‌ق و راستی یه‌ی که له‌ودا دیویه‌تی له‌دوایی یه‌ که‌ دا نه‌هیننی و نه‌یانناسیته‌وه، که‌واته دُنیا و دل نارام نه‌بی پی ی، باوه‌ری پی نه‌هیننی، نه‌زامی که‌ نه‌مه له‌لایه‌ن خوایه که‌وه هاتوووه که‌ کتیبه‌ پیش‌وووه‌که‌ی ناردوووه ﴿وَإِذْ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ کاتی که‌ قورئان بخوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا ﴿قَالَ الرَّأْيُ﴾ نه‌لین: ﴿أَمَّا بَعْضُ﴾ باوه‌رمان هینا پی ی، چونکه: ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ به‌راستی نه و قورئانه‌ راسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه هاتوووه، که‌واته نه‌وه‌نده پوون و ناشکرایه هچی ناوی جگه له‌وه‌ی بخوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا، نیتر نه‌وانه‌ی که‌ نایینی راستیان دیوه له‌ پیش‌وه به‌ باشی له‌ قورئان دا نه‌یانسنه‌وه و نه‌زانن که‌ هه‌ر له‌وه‌ سه‌رچاوه‌یه‌وه هاتوووه که‌ کتیبه‌ پیش‌وووه که‌ی لی هاتوووه، نه‌وه بوو که‌ جه‌غفیری کوپی نه‌بو تالیب - خوی لی رازی بیت - هه‌ندی له‌ سه‌ره‌تای سوهرتی ﴿مَرِيَمَ﴾ ی خوینده‌وه به‌سه‌ نه‌جاشی دا ته‌نیا به‌و خویندنه‌وه تیگه‌یشت و فرموی: سویند به‌ خوا نه‌مه له‌وه‌ سه‌رچاوه‌یه‌وه هاتوووه که‌ نینجیلی عیسی لی هاتوووه، ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ به‌راستی نیمه له‌ پیش هاتنی قورئان دا و له‌ پیش خویندنه‌وه‌ی به‌سه‌رمان دا هه‌موو موسولمان بووین، موسولمان بوون، چونکه له‌سه‌ر نایینی خوا بوون و نیسلامیش بریتی یه‌ له‌ نایینی خوا، نیتر له‌ هه‌رکات و چه‌رخیک دا هاتنی و بوو بی، بیجگه له‌ره‌ش نه‌م نایین و شه‌ریعت و پیغه‌مبه‌ره که‌ دواترینه ناونیشانیان به‌ پوونی باس کراون له‌ کتیبه‌که‌ی نه‌وان، که‌واته هه‌ر له‌ پیش هاتنی دا باوه‌ریان پی ی بووه و باوه‌ریان پی هیناوه،

که‌واته شایانی دوو پاداشتن وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾ نه‌وانه که له‌پیش هاتنی قورئان دا موسولمان بوون و ثنا که قورئان هات و خوینرایه‌وه به‌سهریان دا باومهریان پی هینا، نه‌وانه دوو جار نه‌جر و پاداشتی خوینانیاں پی نه‌دری، جاری له‌سهر باومر هینانیاں به قورئان و جاریکی تر له‌سهر باومر هینانیاں به کتیبه‌که‌ی خوینان، به هوئی نارامی و خوگری و دامه‌زراوی یان له‌سهر نیسلا می پاک و خاوین و مل که‌چی بی گیر و گرفتیاں بو خوا، مل که‌چی پوو و دهرونیان، خوگری و دامه‌زراوی یان له‌سهر زور گران و قورسه له‌سهر دل و دهروون، له هه‌موو خوگری یه‌ک گراتر خوگرتنه له‌سهر به‌رگری نارهووی نارهوای نه‌فس و لاری و دلادانی خه‌لکی، جا نه‌وانه دامه‌زراو و خوگر بوون له‌سهر نه‌وانه هه‌موو، خوگر و دامه‌زراو بوون له‌سهر تانه و ته‌شهر و سزا دان و لاقرتی پی کردن له‌لایه‌ن دوزمن و ناحه‌زه‌وه، وه‌کو له ریوایه‌ته‌که‌ی محمدی کوپی نیسحاق باس کران، هه‌روه‌ها باوه له هه‌موو چه‌رخ و شوینیک دا له‌لایه‌ن گه‌ل و کو‌مه‌ئی نه‌فامه‌وه نه‌و تیره ژه‌هراوی یانه نه‌گرتنه پیاوه نیمانداره دامه‌زراوه‌کان. جا نه‌و کو‌مه‌له به‌ختیاره له‌م باره‌شه‌وه خوگر و دامه‌زراو بوون، به‌لکو به‌چاکه و کرده‌وه‌ی شیرین به‌رگری تاوان و ناپیاوی نه‌و ناپیاوه نه‌فامانه‌یان نه‌کرد و نه‌یکه‌ن، وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ به‌چاکه و به‌رگری خراپه نه‌که‌ن، بیگومان وه‌کو له پیشه‌وه و تمنان، خوگرتن به‌رامبه‌ر تانه و ته‌شهر و لاقرتی پی کردن نیجگار قورسه و باریکی زور گرانه له‌سهر دل و دهروون و پیاوی پیاوانه‌ی نه‌وی له‌بهر خوا پیش بخواته‌وه و به‌گوناهو بی شرعی داخی دلی خوئی ساریژنه‌کات، به‌لام نه‌مه شتیکی جیاوازه و پله‌یه‌کی زور به‌رزه ده‌ستی هه‌موو که‌سی پی ناگات، به‌رامبه‌ر ده‌ست دریزی نه‌فام و ناحه‌ز پیاوه‌تی و چاکه بکری، به‌رگری و به‌رپه‌رچی لاقرتی که‌ر و جوین دهر و ماف داگیر که‌ر بکری له‌بهر خوا به‌وته‌ی شیرین و زهرده‌خه‌نه و دلنه‌وایی و خه‌لاتکردن: نه‌مه له‌ده‌ست که‌س نایه‌ت جگه له‌و نیماندارانه‌ی که‌له‌گه‌ل خودا راست نه‌که‌ن تا راده‌یه‌ک له‌خوای خوینان رازین به‌هه‌موو جوړ و خوایش له‌وان رازی یه، نه‌و کات هه‌رچیان دوچار بیت زور سوک و ناسانه له‌سهر شانیاں له‌بهر خوا به‌نارام و شادمان بن پی ی، نه‌وانه به‌رامبه‌ر خوینان ناوا دل گوشاد بوون و دل گوشادن،

وَمَتَّارَ رَقَّتْهُمْ يُفْقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَهْلِيَّانِ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ

بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

بهرامبهر دارایی و سامانیان بهم جوړن که ده فرموی: ﴿وَمَتَّارَ رَقَّتْهُمْ يُفْقُونَ﴾ هندی

لهو سامان و دارایی یه که پیمان داون و پوزیمان داون بهخت نه کهن له رنگای خیر و

چاکه دا و نه ییدن به خه لکی، سیفت و نیشانه یه کی تری نه وانهی که خوگر و دامه زاون

له سر نیسلامی پاک و خاوینی راسته قینه نه مه یه که نه فرموی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا﴾

کاتی و تهی بی نرخ و ناروایان بیست پشتی تی نه کهن و پوی تی و ورته گپن له بهر پیاو تهی

و خوچه په ل ناکات به و تنی شتی ناشرین یان گوی تی گرتنی. نیمان و باوپرداری راسته قینه

کار و فرمائی گرنکی هیه و نرکی گوره ی نیمان که ی له سر شانه که واته پروشی نه و ی

نی یه خوئی خریک بکات به شتی بی تام و بی نرخ و وه دمه دهمیش ناکهن له گهل دهم

پيسان دا، هرچونی به شداریان نین له و تنی شتی خراب و گوی بو گرتنی، به لکو تی یان

نه گه پین و وازیان تی نه هینن و نرای بزگار بوونیان بو نه کهن لهو بار لاره ی که وانله سهری

وه کو نه فرموی: ﴿وَقَالُوا﴾ نیمانداره کان نه لین به و دهم پيسانه: ﴿لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾

کرده وه کانی خو مان تایبه تی یه به خو مانه وه و تیپه ر ناکات بو نیوه، و کرده وه کانی خوتان

تایبه تی یه به خوتانه وه و تیپه ر ناکات بو نیمه^۱ ﴿سَلَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ بزگار بوون و پاک بوونه وه بو

نیوه بیت له و تار و کرداره ناروای نیوه نه یلین و نه یکن ﴿لَا نَبْنِي الْجَهْلِيَّانِ﴾ نیمه داوای

تی که لی نه قام و نه زانه کان ناکه ین و نامانه وی هاو پیبه تی یان، بیگومان نیماندار نه بی ناوا

^۱ به دو جوړی تریش ته فسیر کراوه ته وه: ۱- دوعاخوانیتان تی نه کهن و به جیتان نه یلین. ۲- ناگادارتان نه کهن ی

که نیمه نیازی خراپمان نی یه دهریاره تان و مه ترسیمان تی مه کهن.

لیزان و دم و دل پاک و دلسوز و خیر خواه بیټ له هه موو کات دا، که واته نه وهی له م نایه ته
 وهر نه گیری شتیکی هه می شه یی یه و نه سپراوه ته وه تنیا شتیکی نه بی که بریتی یه له وازهینان
 له فرماندان به چا و پوښی و بهرگری نه کردنی خراپه و هه ول نه دان له ریځای گوړینی تاوان
 و خراپه دا، بیځومان نه وه سپراوه ته وه به نایه ته کانی جیهاد و تیځوښان، نه و نمونه چاکه مه
 باس کران هیچ پیوړستی نه بوو به تیځوښان له گه لیان بو باوهرهینان جگه له وهی نایه تی
 قورنانیان به سهر دا خویندراوه ته وه، که چی نمونه ی وا بووه که پیغه مبر (ﷺ) هر چه ند
 هه ول و تیځوښانیانې کرد بی و هه چه ند ویست بیټی و هه ولی دابی سوودی نه بووه بو
 باوهرهینانی. و هکو له م فرموده یه وه دهر نه که وی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به راستی نه ی
 پیغه مبر تو ناتوانی هر که س به تو ی و پیت خوشه بیخه یته سهر ریځای راست و نیمان و
 باوهره بنیته دلی ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا مه یلی هر که سی بی نه یخاته سهر ریځای
 راستی خو ی و نیمان و باوهره داری نه کات، ﴿رَمُرُ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ﴾ خوا خو ی باش زانا و
 ناگاداره به وانه ی ناماده و شایانن بو و هر گرتنی رینمونی و باوهرهینانیان، بیځومان خوا
 مه یل و خواهی شی باوهرهینانی نه وانه ی کرد و وه که نه زانی ناماده و شایانن. له سه خیحی
 بوخاری و موسلیم دا هیه که نه م نایه ته له باره ی نه بو تالیبی مامی پیغه مبر وه هاته
 خواره وه که یار مه تی پیغه مبر ی دا (ﷺ) و بهرگری لی نه کرد و بهرامبری قوره یش وه ستا و
 پاراستی بو نه مه ی په یامه که ی راگه ی نه ی به مردوم، له و ریځایه دا دوچار ی سزا و مهینه ت
 بوو شانی دایه بهری، ته نانه ت به شدار بوو له و مقاته عه حساری نیقتصادی یه ی که
 قوره یش کردنیان دهر باره ی کو مه ل و یار مه تی دهر ی پیغه مبر (ﷺ) به لام نه و هه موو خزمه ت
 و یار مه تی یه ی له بهر خزمایه تی و برازیه ی بوو، له بهر غیره ت و پیواوه تی کردی نه ک له
 ریځای رهمانه ندی خوادا، ننجا که کاتی مردنی هات پیغه مبر (ﷺ) چوه سهری و بانگی
 کرد بو باوهرهینانیان و موسولمان بوون، به لام خوا نه وه ی به نیسیب نه رکد له بهر نه وه ی
 خوا ناگادار بوو پی ی و خوا خو ی نه یزانی شیواوی چی یه؟ زه هری نه لی: سه عیدی کوړی

موسه ییہب حدیسیکی بو گیزامه وه له باوکی یه وه که یه کی بو وه له هاو له کان - خوا لی یان
 رازی بیٹ - نه فرموی: له کاتی سهره مهرگی دا پیغه مبه ر (ﷺ) هاته سهری که سهیری نه کات
 نه بوجهل و عبدالله ی کوپی ئومه ییہی لایه، ئنجا پیغه مبه ر (ﷺ) پی ی فرمو ئه ی مامه بلنی
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ تاببی به وشه یه ک بیکه م به به لگه یه ک بو ت لای خوا، نه بوجهل و عبدا لله ییش
 نه یان وت: نه ی نه بوو تالیب نایا تو لانه ده ی له نایینی عبدا الموتعلیب؟ پیغه مبه ر درودی
 خوای لیبیت به م باره دا خه ریک بوو له گه لی وئو دووانه ش به و باره که ی تر دا هه ولیان دا تا
 به گو ی ی نه وانی کرد و دواترین قسه ی نه وه بوو: نه مر م له سه ر نایینی عبدا المتعلب و
 سه ریچی کرد له وه بلنی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئینجا پیغه مبه ر فرموی: سویند به خوا دا وای
 لیبور دنت بوئه که م ماتول به رگری نه کریم لیٹ له لایه ن خوا وه، ئینجا به رگری کرا و خوا نه م
 نایه ته ی نارده خواره وه ﴿مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ﴾
 له باره ی نه بو تالیب شه وه نه م نایه ته ی نار د که خه ریکین به ته فسیره که یه وه، نه م حدیسه به م
 شیوه یه له سه حیجی بوخاری و موسلیم دا هیه له زه هری یه وه، هه روه ها موسلیم دا هیه
 له زه هری یه وه، هه روه ها موسلیم و ترمزی له نه بوو هوره یه وه نه م حدیسه به م شیوه تره نه
 هینن: کاتی مهرگ هاته سه ر نه بو تالیب پیغه مبه ر درودی خوای لیبیت هاته لای و فرموی
 پی ی: نه ی مامه ی به ریزم بلنی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بامن شایه تی بده م پی ی بو ت له پوژی دوایی دا،
 نه ویش وتی: نه گه ر قوره ییش تانه م لی نادم به وه بلین: ترسان له مردن پالی پیوه نا تا نه وه ی
 وت: نه گه ر له به ر نه و ته شه ره نه بوایه چا و تم پوون نه کرده دلم خو ش نه کردی به وتنی، نه و
 وشه یه نه گه ر بلیم ته نیا له به ر دلخو ش کردنی تو یه، ئینجا نه م نایه ته به و بوئه یه وه هاته
 خواره وه: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ هه روه هاله ئیین و عباس و ئیین و عومر و موجهلید و
 شه عبی یه وه نه گیزنه وه که نه م نایه ته له باره ی نه بو تالیب وه هاته خواره وه، دواتر وتی

هاته ریک وشایان نی به بو پیغه مبه ر و ئیمانداران دوی لی بووردن و سپرنه وه بکن بویت په رستانو ها و به ش بپیار ده ران
 باخزم و خویشیشان بن - سوره تی ته ویه.

نه مه بوو: که شو له سهر نایینی (عبدالموتهللب) ه. له بهر شه وه شه مه موو ریوایه تانه کوږ
 وجه ماوهری زانایان یانی ته فسیر نه لاین: دهر باره ی شه بوتاللب هاتووه، به راستی پیار
 به سهر سامی یه وه شه وه سستی بهرام بهر ریگو راستی و دامه زراوه ی ونه گوږاوه ی و نه دوږاوی
 شه نایینه بهرزه، چونکه بیر نه کاته وه که شه پیاره مامی پیغه مبهر بوو، له مندالی یه وه
 به خپوی کرد رهنجی له گهل کیشا، پاریزه ر و بهرگری که ریوو لی ی که چی خوائیمان و باوهری
 بوونه نویی بی نه کرد، له گهل شه وه دا پیغه مبهر (ﷺ) زور مه به سستی بووه پی ی خوش بوو
 نیمان بیینی، شه وه ش له بهر شه وه هر یارمه تی و خزمه تی کی کرد له بهر عه قیده نه بوو، نیازی
 خوی لی نه کرد بوو، به لکوله بهر خوشه ویستی خزمایه تی و غیره تی عه شه رتی بوو، خوایش
 زانایه به وه و ناگادار بوو پی ی، له بهر شه وه بریاری نیمان و باوهری بو نه دا، شه کاره ی له
 ده سه لات و توانای پیغه مبهر (ﷺ) به دهر کرد و تایبه تی کرد ته نیا به خوی وه،
 پیغه مبهری (ﷺ) جگه له ریگا نیشان دان و راگه یان دنی هیچ تری به ده ست نی یه، له پاش
 شه و بانگ که رانی ریگای خوا جگه له په ند و ناموزگاری و هول دان هیچی تریان له سهر نی
 یه و به ده ست نی یه، له دوا ی شه وه دلی خه لکی له نیوان په نجه ره ی قودره تی خودایه،
 باوهره نیان و نه هینان به گوږه ی زانین و مهیل و خواهی شی خویه و ته نیا خوی شه زانی کی
 بو چی شایانه. ننجا دیته سهر باسی و ته یه کی تری بت په رسته کان که شه یان کرد به بیانوی
 باوهره نه هینان، شه وانه به ده می خویان دانایان شه نا به وه دا که نایین و ریگای پیغه مبهر (ﷺ)
 راسته، به لام شه یان وت شه گهر نیمه باوهر بی نین مه ترسی شه که یین که عه ره به کانی
 دهورو بهرمان، یان دوژمانی دهوری نیوه دورگه په لاماری بده نی و دهرمان کهن له خاکه که ی
 خومان به زور و بمان فرینن، شه و گه وره یی و سهر و کایه تی و ده سه لات ه ی که هه مانه
 له ده ستمان دهرچی،

وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدَى مَعَكَ نُنَحِّطُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمَاءَ امِنَّا يُجِئَ إِلَيْهِ نَمَرْتُ
 كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ مَطَرَتْ
 مَعِيشَتَهَا فَنِلَّكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

نهم بیانووه ناره وایه یان نه هینا و نجا بهر په چیان نه داته وه و دم کوتیان نه کات: نه فرموی:
 ﴿وَقَالُوا﴾ نه وانه هاتنه لات و وتیان پیت: ﴿إِن نَّبِيعِ الْهُدَى مَعَكَ﴾ نه گهر نیمه شوینی نهم نایینه
 بکهوین که له گه لته و راسته و ړنگای راست نیشاندره ﴿نُنَحِّطُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ نه فرینرین و
 به چه سپاندی دهر نه کرین له ولات و خاکه که مان، نه گیر نه وه نهو که سهی نهم به هانه یه ی
 هینا یانه وه حرسی کوپی عوسمانی کوپی نه وفلی کوپی عهد و مه ناف بوو هاته خزمه تی و
 وتی: نیمه نه زانین تو له سر نایینیکی حق و راستی، به لام مه ترسی نه که یین نه گهر نیمه
 شوینی تو بکهوین و دژ و پیچه وانه ی هه موو عهره ب بین له کاتیک دا که نیمه له چاو هه موو
 ههره ب دا زور که مین، مه ترسی نه که یین له م ولاته دهرمان که ن و بمان فرینن، خوایش
 بهر په رچی دانه وه و فرموی: ﴿أَوْلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمَاءَ امِنَّا﴾ نایا نیمه جیگا و شوینی
 نه وانمان نه گیراوه بوشوینیکی ریز گراوی قده غه کراوی بی ترس و بیم و ناسایش درا که
 له ولاتانه وه ﴿يُجِئَ إِلَيْهِ نَمَرْتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ نه بری بو لای و کو نه کریته وه تیا ی دا بهر و بووم و
 میوه جاتی زور و زه بهنده له هه موو بابهت و شتیک ﴿رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا﴾ به بوژی دان له لایین
 نیمه وه و به زه یی خو مان به بی هویه کی ناشکرا، واته بیانووه که یان ناراست و بی جی یه،
 چونکه نیمه نه وانمان پاراستووه له وهی که س بتوانی ده ست دریزیانلی بکات، نیشته جیمان
 کردون له شاریکی ناسایش داری بیم و ترس به هوی نهو که عبه یه وه که ریز داره له
 دهرونی خه لک دا، نه وانه نه رین له و شوینه دا بی ترس و برسی یه تی، به لیشاو خوارده مه نی
 و میوه جاتیان بو دیتله هه موو لایه که وه، نیمه بهو کامه رانی یه نه وانه نه رینه یین له کاتیک دا
 بی باوهر و بت په رستن، نه ی نه گهر باوهر بینن چون نایانپار ریزین و نایان ریه نین!! نهو
 نه فامانه دانان نه نا به وه دا که نهو نایینه ی پیغمبر (ﷺ) هینا یه تی راسته و پینموونی و

ڀڻگا نيشاندهره، به لام مهترسي يان نه کرد که به هوی شوین که وتنی یه وه دوچاری سزا بین
 و دهرکرین، نه وانه خوی خویان له بیر نه بوو، لایان وا نه بوو که ته نیا خوا پاریزهر و
 په نادهره، نه یان نه زانی که هموو هیزی زهوی ناتوانی نهوان دهرکات کاتی نهوان له په نای
 خوادا بن و پاریززروی نهو بن، هموو هیزی له م جیهانه دا ناتوانی کومه کی و یارمه تی بدات
 و بهرگری یان لی بکات کاتی خوا یارمه تی نه دات، نهو نه فامی و نه زانی یه ش به هوی نه وه وه
 بوو که ټیمان و باوه ږ تیکه لی دل و دهروونیان نه بوو، نه گهر ټیمان و باوه ږ جیگیر ببویه له
 دلیان دا تیگه یشتن و تیږاوانینیان نه گوږا و نه یانزانی که نارامی و ناسایش ده ست که وت
 نابی له په نای خوادا نه بی، ترس و بیم و پرو نادات به هوی دوری نه بی له یادی خوا و
 ږڼگا و ږښازیک که خوا نه خشه ی کیشاوه، نهو ږڼگا و ږښازه ی خوا په یوه ندی هیه و
 به ستراوه به هیز و عزیزه تی بی سنوری خواوه، نه وه ش قسه یه کی پروت نی یه که ته نیا به
 زمان بوتری بو دلخوشکردن و نارامی دان به دهررون، به لکو نه وه شتیکه له قولایی راستی
 یه وه دیت و هه لته قولی. چونکه نهو که سه ی که به راستی شوینی ږڼگا و ږښازی خوا
 نه که وی نهو که سه نه بی یه که که وتبی له گه ل یاسای نه م بوونه وهره و هموو هیزه کانی و
 کومه کی و یارمه تی وهرگری لهو هیزانه وه و به کاریان بهینی له ژیان دا، نجا خوا داهینر و
 فراهم هینهری نه م جیهان و بوونه وهره یه و به ږڼوه بهری هموو کاروباریه تی به پی ی پږم
 و یاسایه که که بو ی هه لټراردوه. نهو که سه ی که شوینی ږڼگا و ږښموونی خوا بکه وی که نک
 و یارمه تی وهرنه گری لهو هه موو هیز و وزه بی سنوره ی که له م بوونه وهره دایه، و پشت
 نه بهستی و نه چپته ناو قه لایه کی به تین له ژیان دا، بیگومان ږڼگا و ږښازیک که خوا دایناوه
 بهرنامه یه بو ژیانکی کامهرانی ږڼک و راست، ژیانکی به دی هاتوه له م جیهانه دا. کاتی
 نهو بهرنامه یه به دی هات و پیک هات سرکه وتن و سه روکایه تی له م زهوی یه دا پیک دیت
 له گه ل خوشبه ختی و کامهرانی نهو جیهان و پوژی دواپی دا، بهرزی و جیاوازی نهو
 بهرنامه یه له وه دایه که له یه ک پچران و جیا بوونه وه ناخاته نیوان ږڼگای نه م جیهان و نهو
 جیهان، نایه وی ده ست له ژیانی نه م جیهان هه لگری بو نه مه ی نامانج و مه بهستی نهو جیهان
 پیک بینی و ده ست که وت بی، به لکو هردو ژیانه که ی تیکه لکردوون و به ستوونی پیکه وه،

ژيانی ئەم جیهان هه لگري بو ئەمەي ئامانج و مەبەستی ی ئەو جیهان پێک بینی و دەست
 کەوت ببی، بە لکو هەر دوژیانە کەي تیکەل کردوون و بەستوونی پێکەوه، ژيانی ئەم
 جیهانەي کردووه بە ڕنگای ژيانی ئەو جیهان، ئەم جیهانی کردووه بە جینگای کشتوکالی
 ئەو جیهان، ئاوه دان کردنەوه و پازاندنەوه و پیشکەوتن و سەرکەوتنی ژيانی ئەم جیهان
 کردووه بە هۆ بو ئاوه دان کردنەوه ي بەهەشتی ئەو جیهان و مانەوه تیا ي دا بە بی پراڤەوه،
 بە مەرجی شوین کەوتن و پەیرەوي بەرنامە و پێنموونی خوا نیازی فرمان بەری خوا و
 چاوەڕوانی پەزنامەندی خوا لە هەموو کردەوه یەک دا و بە پی پی میژوو ژيانی ئادەمی لەم
 زهوی یەدا هەر گەل و کۆمەلای راست و پێک و پاوه ستاو و دامەزراو بوین لە سەر بەرنامەي
 خوا دواڕۆژی هیز و بەرزی و سەرکەوتن مسوگر بووه بو ئەو گەل و کۆمەلە، لە پاش
 ئامادە رکدن و پەرۆردە کردنیان بو هه لگرتنی سپاردەي جینشینی لەم زهوی یەدا، بینگومان
 زۆر کەس هەن نەترسی ئەکەن لە شوین کەوتنی بەرنامە و شەریعەتي خوا و پویشن و ڕنگا
 دانە بەر بە گوێزەي پێنموونی خوا، مەترسی ئەکەن لە یەک گرتن و پەلامار دانیان بە یەک جار
 و دژی ئەمان، مەترسی ئەکەن لە دووچار بوونی تەنگ و چەلەمەي ئابووری و شتی تر.
 ئەوانە هەموو گومان و خەیاڵاتی بی سەر و بەر و بی جین بە وینەي خەیاڵتە کەي قورەیش
 کە لەم ئایەتەدا باسی کرد بو مان، شتیکی پوونە کە ئەوهي قورەیش مەترسی یان ئی ئەکرد
 بە پێچەوانەوه دەرچوو، ئەوه بوو لە پاش شوین کەوتنی پێنوونی و بەرنامە کەي خوا بە
 چارە کە چەرخي یان کە مەتر دەسەلات پەیدا کرا بە سەر پوژ ئاواو و پووه لاتی زهوی دا، خواي
 گەرە بەر پەرچی قورەیشي دایەوه دەم کوتی کردن بەو جوړەي کە بیستمان لەم ئایەتەدا،
 بینگومان وینەي ئەو دەم کوت کردن و بەر پەرچ دانەوه هەر هەیه هەتا هەتایە بو هەر کۆمەل و
 تاقمیکي تر کە بە وینەي قورەیشي یەکان نەزان و بەد گومان بن، ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَلْمُوكَ﴾ بە لام زۆر بەي ئەوانە نەزان و نەفامن وتی ناگەن لەوهي پیت و فەر و خیر و
 خوشبەختی خوینانی تیا یە، ئەگەر ئەو تاقمە قورەیشي یانە نەفام و نەزان نەبوونایە
 ئە یانزانی ئارامی و ئاسایش لە کوێوه دیت و بیم و ترس لە چی و لە کوێوه پەیدا نەبیت؟
 ئەگەر ئەوانە بیانویستایە خوینان دوورخەنەوه و بیاریزن لەو شتەي کە مەترسی ئی ئەکری و

هوئی زیان و لهناو چوونه بیرنکیان نه کردهوه و نه گهرانهوه بۆ لای نهو خویاهی که نارامی و
ناسایش له کوئی وه دیت و بیم و ترس له چی و له کوئیوه پهیدا نه بیت؟ نه گهر نهوانه
بیانویستایه خوئیان دورخه نهوه و پاریزن لهو شتهی که مهترسی ئی نه کری و هوئی زیان و
لهناو چوونه بیرنکیان نه کردهوه و نه گهرانهوه بۆ لای نهو خویاهی که نارامی و ناسایشی
پئی دان و نهو هموو ناز و نیعمه تهی پشت به سهریان دا، نه یانزانی که یاخی بوون له خوا و
دان نه نان به چاکه ی خوادا و چاو له بهر نه بوون بۆ خوا هوئی زیان و بهرباد بوون و
لهناو چوونه، وهکو پرونی نه کاته وه و هه ره شه یه کی سامناک نه کات بهم فرموده یه: ﴿رَكْمٌ
أَمَلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ زۆر له دانیش توانی شاران و لاتانمان له ناو برد و بهرباد کرد وهکو عاد و
سهمود و نهوانی تر که ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾ یاخی بوون له زیان و گوزهرانیان به هوئی سامان و
دارایی زۆره وه، دانیان نه نا بهو هموو چاکه ی که خوا پشتبووی به سهریان دا، چاو له بهری
نه بوون و پاریزگاری مافی خویان نه کرد لهو سامان و دارایی یه دا، جا به هوئی نه وه وه خوا
له ناوی بردن و ولاته که ی ویران کردن ﴿نَبَلَّكَ سَكَنَهُمْ﴾ نجا نه وه تا جی و شوینه کانیان که
نه ببنرین و گوزهر نه کری به لایان دا به ویرانی و به چولی ﴿لَرْتَسْكُنْ مِنْ بَدْرِهِمْ أَلْقِيلاً﴾ ناوه دان
نه کرانه وه و نیشته جی بیان تیا نه کرا له پاش نهوان مه گهر نیشته جی یه کی کهم له لایه ن
رئبوار و گوزهر که ره وه که پوژی یان که متر لابدهن بۆ مانوو دهرچوون ﴿وَكُنَّا نَحْنُ
الْوَرِثِیْنَ﴾ ته نیا نیمه بووین به خواوه نیان و به وینه ی میرات و که له پوور و هرمان گرتن،
خوای خاوه ن بهزه یی ته نیا به هوئی تاوان و ستم و خراپه کرای و لاتقانی ویران نه کرد و
دانیش توانی له ناو بردو وه، به لکو پیغه مبه ریشی بۆ ناردن که بیاتر سینی و رینگای راستیان
نیشان بدات و بانگیان بکات بۆ سر نهو رینگا راسته بۆ نه مه ی هموو بپرو بیانوییه ک
نه مینی بۆ هیچ کهس، نجا نه گهر کوتایی یان نه هینابی و نه گهرابنه وه بۆ لای خوا نهو کاته
تولهی نه م جیهانه ی ئی سه ندوون،

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا أُوتِئْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا

وهکو نه فرموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى﴾ خوا ویران کبری شارهکان و لهناوبیری دانیشتونان نه بووه و هرگیز باوی نهوه نه بووه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا﴾ تا رهوانه ی کردوه له گه وره ترین شار و پایته خته کانیان دا پیغه مبریک که ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ خویندوویتی یوه به سر دانیشتوانهکان دا نایه تی کانی نیمه و ترساندونی له سزای خوا نه گه نه گه پرینه وه بولای خوا ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ نیمه نین به ویران کبری شارهکان و له ناوبیری دانیشتوانهکانی مه گه له کاتیک دا که نهو دانیشتوانه سته مکار بن به برآوا نه هینان و به دوور خسته وهی پیغه مبره کانیان و سرکیشتی و کوتایی نه هینانیاں له کوفر و تاوان و بی باوه ریی. خوی گه وره پیغه مبرکانی له پایته خته کان رهوانه کردوه، چونکه دانیشتونانیاں ژیر تر و زیره کترن، که واته شایاترین بهیر کردنه وه و هرگرتنی نهو نایینه پاکه و کاتی نهوانه نایینه که بیان و هرگرت خه لکی تر نه که ویتته شوینان و پهیره وی یان نه کن و به ناسانی مل که چ نه بن بو فرمانی خوا، خوی گه وره به پی ی نهو باوی خویه وه پیغه مبری نازیمانی رهوانه کرد و له مه که دا لهو کاته دا گه وره ترین پایته ختی ولاتی عه رب بوو که یه کم جار تیشک و پروناکی نه نایینی به رزی نیسلامه له وی کهوت و نجا له ویوه په ری سهند و بلا بووه وه، نهو تاقمه بیانویه کیان بو باور نه هینانیاں نهوه بوو که سوود و بهرهم و بهرزه وهندی نهو ژیان و جیهانه بیان له کیس نه چی، نهوا خوی گه وره ناگاداریان نه کاتوره که هرچی له ژیان و جیهانه دا پی یان دراوه هموو شتیکی که می بی نرخه له چا و نهو نه جر و پاداشته ی لای خویبه، نه فرموی: ﴿وَمَا أُوتِئْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا﴾ نهوه ی پیتان دراوه له هرشتیک که هو ی ژیان بیت له جیهانه دا نهوه همووی هو ی خوشی و رابواردن و جوانی و زینه تی ژیانی نهو جیهانه یه له ماوه ی ته من و مانوه تان که دواپی دیت به زووی،

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمِنَ وَعَدَنَّهُ وَعَدَا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْتَهُ مَنَعَ

الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ نعو نهجر و پاداشتهی لای خویاه خوی له خوی دا باشته ره هینی
نم جیهانه، چونکه نعو لهزهت و خوشی په تیه به بی تیکلی هیج جوړه ناخوشی، به لام
خوشی نم جیهانه هرکات بی تیکله، نجا وهکو باشته شتیکی ماویه و نهمانی نی یه،
به لام هینی نم جیهانه ناشکرایه که نامینی و دوا براو و دوا هاتوره، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا
نیوه ژیر نین که دهر بهستی نوره نین که له لای خویاه و نهیگوپینهوه و دهستی لی هه لنهگرن
له بریتی نم شته کهمه دوا براو ده، واته ژیر بن و بگامن و شتی و مهکن، نجا به کورتی
لاپه رهی نم جیهان و نعو جیهان نه خاته پیش چاو و نیر خه لکی سر بهسته کام لاپه ره هل
نه بر ژیری بو خوی هه لنه بر ژیری، نه فرموی: ﴿أَمِنَ وَعَدَنَّهُ وَعَدَا حَسَنًا﴾ دهی که واته نایا
هر کهسی نیمه به لیمان پی دابی به به لینیکی شیرین، واته به هشت ﴿هُوَ لَاقِيهِ﴾ نعو کهسه
نهگات بهو به لینه نیرینه و دست کهوتی نه بیت، چونکه به لینی خوا راسته و نه بی بهدی
بیت، نایا نعو کهسه ی به لین پی دراوه ﴿كَمَنْ مَنَعْتَهُ مَنَعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ به وینهی که سیکه که نیمه
ژیا ندبیتمان لهم جیهانه دا و به خوشی و لهزه ته که مه که ی ژیا ن نم جیهانه و نه وه مان پی
دابی و ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ نجا له پاش نوره نعو کهسه له پوژی دوا یی دا لهو
که سانه بیت که کوکراوه و ناماده کراون بو پرسیار و سزادان به ناگری دوزهخ؟
یه که م: لاپه رهی که سیکه که لهم جیهانه دا رنگای راستی خوی داوه ته بهر و گوئی رایه لی
فرمانی خوا و پیغه مبه ره، به هو ی نوره وه خوا به لینی پیداوه لهم جیهانه دا به به هشتی
نه براوه ی کهس دیوه، به بزگار کردن له ناگری سهختی بی وینهی دوزهخ که بیگومان نعو
به لینهی دست کهوت نه بی.

دوهم: نهاندازی خوشی و کامرانی نهم جیهانهی دستکوت بوو بی که شتیکی زور
که می دوا بپراوه، له پاشان له پوژی دوا یی دا به زور و به توندی و سهختی و پرسیوایی
ناماده بکری بو سووتان بهو ناگره سهخته، بهراستی نهمه نهو پیره به له بهرپهچ دانوه و
دهم کوت کردنی نهو کومه لهی که بیانووی باوه نهینانیان نهوه بوو مهترسی یان نهکرد
لهوهی نارامی و ناسایشیان لی تیک چی و دهرکرین له ولات و سوود بهرهمیان لهدهست
دهرچی، چونکه نهگر له پیناوی باوه نهینان و موسولمان بوون دا دووچاری نهو هموو
زیانهش بین و زور پتر لهوه هرهینشتا نهو سزا و زهحمته زور زور خوشتره لهوهی له پوژی
دوا یی دا ناماده بکرین بو پرسیار و سزا چ جای نهوهی که مهترسی بهکیشیان راست نه
بوو، بهلکو به پیچهوانوه نارامی و ناسایش و سرکهوتن و دهسهلات و زال بوون و
سهروکایهتی لهزیر نالای نایینی خوادا مسوگر بوو، وهکو له واقعی ژیاندا بینرا، کهواته
هرکس دهست هه لگری له نایین و بهرنامهی خوا له پیناوی سوود و بهرزه وهندی ژیانی
نهم جیهانهدا بیگومان نهو کهسه بی ناگایه و نزهانه و زیاندار و رهنجه رویه. نینجا گهردش و
چهرخه یکه نهکات به دل و دهر وون و شیوه یکه له شیوه کانی پوژی دوا ییمان نهخات پیش
چاو، دوا پوژ و چاره نووسی بت په رستی و گومرایی یان نیشان نه دات، نه فرموی: ﴿وَرَبِّمْ
يَا دِيهْم﴾ نهی پیغه مبر باسی پوژی بکه که خوا بانگ نهکات له بت په رسته کان به تمشر لی
دان و پرسیوا کردنهوه ﴿يَقُول﴾ پی یان نه فرموی: ﴿اِنَّ شُرَكَاءَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ﴾ نایا له
کوین هاوبه شه کانی من، نهوانه ی که نیوه به هاوبه شی منتان دا نهان خوی گوره نهزانی
که هاوبه شی نی یه، نهوانه ی هاوبه شیان رهوا داوه به نه فامی لهم جیهانهدا، نهوانه لهو
پوژدهدا به هیچ رهنگ ناگایان می یه له بته کانیان و نازانن چی یان به سر هاتوه، ریگایان
نابه نهوه سر، بهلام بهم شیوه پرسیاره پرسیوا و بی نابرو و شهره زاریان نهکات له پیش
چاوی نهو هموو خه لکه که خوا نه بی کهس نازانی ژماره یان. جا له بهر نهوه وهلام ناده نهوه
و وهلام دانوه یان نه پیویسته و نه مه بهسته، نهوانه نه یانهوی و بههر جوژ خو یان پاک
بکه نهوه له تاوانی گومرا کردنی نهوانه ی شوینیان که وتوون و له ریگای راست
ترازاندوونیان، وهکو بوون نه بیته وه لهم فرموده یه وه،

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا آيَاتِنَا يَعبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يهْتَدُونَ

﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ نناديهم فيقول ما ذا أجبتُم المرسلين ﴿٦٥﴾

﴿ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ﴾ نهوانه‌ی که سه‌رؤك بوون و خه‌لكیان گومرا كردبوو لهم جیهانه‌دا سزادان و سووتاننیان به ناگری دوزخ دهرچوو، دامه‌زراو و جینگیر بووه نهوانه نه‌لین: ﴿ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ﴾ نه‌ی په‌رومردگارمان نا نهوانه‌ی که نیمه گومرمان کردن، گومراکردن هه‌رچوون خوومان گومرابووین، واته به‌زور گومرمان نه‌کردن، چونکه نیمه ده‌سه‌لا‌ت‌مان نه‌بوو به‌سه‌ر دلیان دا، به‌لكو خوویان به‌رزامه‌ندی و سه‌ریه‌ستی خوویان لایان دا له‌رینگای راست، هه‌رچوونی نیمه به‌ناره‌زوو و په‌رزامه‌ندی خوومان گومرابووین و لامان دا ﴿ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ﴾ نیمه به‌ری بووین له‌وان و له‌کرده‌وه کانیان که به‌ناره‌زووی خوویان کردیان، به‌ری بوونه‌که‌مان بوو نه‌که‌ینه تو به‌پاره و لاله‌وه ﴿ مَا كَانُوا آيَاتِنَا يَعبُدُونَ ﴾ نهوانه نیمه‌یان نه‌په‌رستوو، نهوانه بت و شتی تریان په‌رستوو، نیمه خوومان نه‌کردوو به‌په‌رستراوی نه‌وان، ننجاهه‌میتربیی نابوو نه‌کرین ﴿ وَقِيلَ ﴾ به‌ته‌شه‌روه پی‌یان نه‌وتربیی: ﴿ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ﴾ هاوار بکه‌نه نه‌و بتانه‌ی که کردوتانن به‌هاوبه‌ش بو‌خوا، بانگیان بکه‌ن و خووتانیان فی‌به‌ری مه‌که‌ن و یه‌خه‌یان فی‌هه‌ل مه‌ته‌کینن. هاواریان فی‌بکه‌ن با بیئن به‌هاوارتانه‌وه و پزگارتان که‌ن، هاواریان فی‌بکه‌ن نه‌مه نه‌و پوژه سه‌خته‌یه که نیوه‌ی تیا به‌گیر هاتوون و هه‌ره‌شه‌تان فی‌کراو ترسینران پی‌ی، نه‌و سیا چارانه نه‌زانن که هیچ سوودی نی‌یه له‌هاوار فی‌کردنیان و هیچ که‌لکیان ناگرن، به‌لام به‌ناچاری و له‌سه‌ر که‌دانی دا گوی‌رایه‌لی نه‌و فرمانه نه‌که‌ن وه‌کو نه‌فه‌رموی: ﴿ فَدَعَوْهُمُ ﴾ ننجاهه‌وانیش بانگ و هاواریان فی‌نه‌که‌ن ﴿ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ ﴾ ننجاهه‌وانیش نایه‌ن به‌هاواریانه‌وه و وه‌لامیان ناده‌نه‌وه، چونکه داماو و ده‌سته پاچهن له‌وه‌لام دانه‌وه و یارمه‌تی دان، بیگومان جگه له‌وه چاوه‌پروانی هیچی ترناکری له‌و بتانه، به‌لام مه‌به‌ست سه‌ر شوپ و نابوو بردن و ته‌نگه تاو کردنی نه‌و بت په‌رستانه‌یه، ﴿ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ﴾ له‌و وت و ویزه‌دا بانگ که‌ر و هاوار که‌ران یان هاوار که‌ر و هاوار فی‌کراوان نه‌زانن که‌سزا

دهوری دان و پی یانهوه نووسا، یان به چاو سزا نهیینن، چونکه دوزخ ناماده نهکری و وا به پیش چاوهوه، لهو کاته زور سخت و سامناکه دا دیته پیش چاو و نهکوهیتسهو بیریان نهو نایین و ریگا راستهی که له دنیا دا بانگ کران بوئی و نهوانیش پوویمان و هرگیپرا ئی ی که ته نیا پروو کردن و هرگرتنی نهو ریگا و نایینهش هوئی بزگاریان بوو، به سوک و ناسان لهبر دهست و توانایشان بوو، جا که نهوهیان بیر نهکوهیتسهو زور به داخهوه ناواتی بوئ نهخوانن و نهلین: ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾^۱ ئای کاشکی ریگای راستیان بدایهته بر، له پیشهوه بار و شیوهی سامناکی پوژی دواپی نههینیتته پیش چاریان که به تهرهوه پرسیری بت و هاوبه شهکانیان ئی نهکری به تهرهوه له بارهی هلوئیستیان بهرامبر پیغه مبران - درودی خویان ئی بیت - نهفرموی: ﴿وَبَوْمٍ يُدَارِیهِمْ﴾ نهی پیغه مبر باسی پوژی بکه که خوی تو بانگیان ئی نهکات ﴿فَيَقُولُ﴾ بهم جوړه نهفرموی پی یان: ﴿مَا ذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئایا چیتان وهلامی پیغه مبره کان دایهوه کاتی بانگیان کردن بو خواپرستی و باوهر هینان و مل که چی بو نایینی خوا؟ خوا به بهزهیی خوی په نامان بدات لهو پوژه سامناکه که پیغه مبره کانیش بیم و ترسیان ئی نه نیشی و ناتوانن وهلامی نهم پرسیره بده نهوه، نهوه تا نهفرموی: ﴿بَوْمٍ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالَوَا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾^۲ جا له جی یه پیغه مبران - درودی خویان ئی بیت - بهو جوړه دابمینن له وهلام دانوه نه بی بت پرستان و تاوانباران چون هوشیان به لای هیچ شتیکهوه بمینی؟ پیغه مبران - سهلامی خویان ئی بیت - شهرم نهکن و زاتیان می یه وهلام بده نهوه، بهلام خه لکی تر به تایبهتی بت پرستان و تاوانباران به هیچ رهنگ لهو جوړه کاتاندا هوش و فامیان نامینی و ناگیان نامینی له هیچ شتیک،

^۱ به پی ی تفسیره که وشعی (الو) بو ناوات خواستنه، زوری هی هر له سر نه سلکه نههیتلنهوه و وهلامی بو بریان نه دن. بهلام به راستی به شیوهی تفسیره که بههیزتر و به تام تر سهیر نهکری و نهچیته دلهوه.

^۲ وانه باسی نهو پوژه بکه پیغه مبره کان کوته کاتسهوه، نینجا پی یان نهفرموی: چون وهلام درانهوه له لایین نوممه ته کانتانوه؟ نهوانیش نهلین: نیمه نازانین و بی ناگاین، تو خوت نه زانی، چونکه تو باش زانا و ناگادازی به هم مو شته نهیینی و غیبی به کان.

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَجَسَدًا أَن
يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

وهکو لهم فرموده یهوه پوون نهییتهوه ﴿فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نینجا لهو پوژدها
هموو ههوال و دهنگ و باسی لهو باره یهوه وهکو کویره لهناستی نهوان و شاراوهیه کهواته
نازانن له وهلام دا چی بلین و ناتوانن هیچ عوزد و بهمانهیهک بیننهوه بو کوفر و تاوانهکانیان
﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ کهواته پرسیاریش ناکهن لهیهکتر لهبارهی وهلامی نهو پرسیارهوه،
هرچونی لهم جیهانهدا له کاتی پی گیران و تنگ و چهلهمدا خه لکی پرسیار نهکهن
لهیهکتر، چونکه کات و بهسهرهاتهکه نیجگار سهخت و بهتینه ههست و هوش ناهیلی،
کهواته وهکو کهر و لال ده میان نه بهستری. نهو تاوانبارانه بهو جوژه وان لهو تنگی و
سهرگردانی یهدا، بهلام نهوانه مه لهم جیهانهدا گهراونهتهوه بولای خوا به باوهر و
کردهوهی چاکه و نهوانه بهم جوژهن که نهفرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَجَسَدًا أَن يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نهو کهسهی گهراوتهوه له کوفر و بت پهستی بولای خوا، باوهری هیناوه
و کردهوهی چاکی کردوه به گویرهی نیمان و باوهرهکهی نهوکهسه بیگومان لهوانههی نهبی
که بزگار نهبن ونهگهن بهنامانجیان لای خوا. نینجا هموو کاروباری خویمان وهمووشتی
نهگیریتهوه بولای خواهیشی خوا و هلبژاردنی خوا، چونکه نهو داهینرو پهروهردگاری
هممووشته، نهو هموو شت نهزانی گهراونهوهی هممووشت وهموو کاری بولای نهوه هیچ
شتی هلبژیرن بو خویمان یان بو هرکهسی تر نهفرموی: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾
خوای پهروهردگاری تو نهی پیغه مبر هرشتی مهیل بکات دروستی نهکات، هلهنه بژیری
نهوهی که بیهوی هلی بژیری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ هلبژاردن و سهرنی کردنهوه نی یه

۱ وشهی(عسی، لعل) له لایهن خواوه بهلینی تهواوه له بهر نهوه بهو شیوهیم تفهسیر کردهوه، نهگونجی مانا و
مه بهستهکی خویمانی لی بگیرئی نهو کاته چاوه پروانی یه که بو بنده کانه.

ونابی بوخه لکی له هیج کارو باریکی خودا، به لکو بوخوا هیه و مافی خواجه هه لبرژاردن له هه
 مووکارو باریکدا، چونکه خوا لیژان و کار دروسته و نه زانی به رژه وهندی له چی دایه، که واته
 نابی هیج کهس پراویژی بکات بو خوا، نه مه شتیکی راست و په وایه که زور جار خه لکی
 له بیر یان نه چی به ته وای، یان له هندی بارو پوو له بیر یان نه چی، بیگومان خوا خوئی نه زانی
 مهیلی دروست کردنی چی نه کات، هیج کهس مافی نی یه و خاوهنی نه وه نی یه که پراویژ
 بکات بو خوا و ناتوانی له دروست کراوی خودا هیج زیاد و کم بکات و به هیج په نگه دستی
 تی بخت، یان هیج شتیکی بگوړی له و باره ی خوا ویستوو یه تی، خوا بریاری هر چی داو
 هه ولی بژارد و هر شتیکی به هوئی چی دانا وله هر پله و پرده یه که داینا هیج کهس ناتوانی
 پراویژی پیچه وانه ی نه وان بکات، نه مه شته راست و په وایه له بیر نه چی نه گهر جیگیر بیی
 له دل وده روون دا هیج کهس بیزار و نارازی نابی له هر ناخوئی یه که پووی تی بکات یان پوو
 بدات، که شخه و شانازی ناکات به ملی خه لک دا به هوئی هر ده ست کهوتی که له سر دهستی
 دا فراهه م بیته، دل غه مگین نابی به هوئی شتی له دهستی هر چی، چونکه نه زانی دهس بژن
 و هه لبرژاردن به ده ست نه نی یه، به لکو ته نیا به ده ست خواجه مه به ست له م باسه نه وه نی یه
 که به نده ژیری و هه ست و خواهیش و خه ریک بوونی خوئی له کار بخت و به بی سوود بی نرخ
 سه رنجیان بدات، به لکو مه به ست نه مه یه له پاش هه ول و تی کویشان و به خت کردنی نه وه ی له
 توانا دایه هر شتی پهیدا بوو پووی دا وهری گری به رزه مهندي دل و مل که چی یه وه بو خوا
 دلنیای و باوه پری به هیزی هه بی به ریک و راستی نه وه ی خوا بریاری داوه و کردوو یه تی، چونکه
 گومانی به نده له سه ریه تی به خت کردنی نه وه ی له توانای دا هیه، نینجا کاره که به ده ست
 خواجه و خوئی چی بریارد او هه نه وه نه بی هه ر نه وه ییش پر له حکمه ت و به رژه وهندی یه،
 نه وانه هاو به ش په وانه دن بو خوا، ته نیا خوا داهینر و هه لبرژیره و هه مووش ت به ده ست نه وه
 به بی شه ریک و هاو به ش نه له دروست کردن و نه له هه لبرژاردن و نه له هیج شتیکی دا،

سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

کهواته پر است ترین پرسته نه میه که نه فهرموی: ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بینگردد و بهرز و بلند له هاوبهش و بریاردانی هاوبهش بوی، کهواته هیچ کس و هیچ شتی ناتوانی بهر بهرکانی و چهلان بهرچه لانی بکات، هیچ خواهیش و دهسه لات و هلبژاردنی ناتوانی پرو بکاته خواهیش و دهسه لات و هلبژاردنی و بوهستی بهرامبری.

﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ خوی پمروردگار نه زانی و ناگاداره به هر شتی که سنگیان دای نه شاری، اته له دلیان دایه و دهری نابرن، هر شتی که دهری نه برن و ناشکرای نه کن، کهواته توله و پاداشتی راست و په وایه و به جی یه، شتیکیان بو هلفه بژیری که شایانه بو یان و نهوانیش شایان بوی، ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نهو خوا پاک و بهرز و بلند و زانا ناوی ﴿الله﴾ یه هیچ پرستراوی ترنی یه بهراستی جگه لهو، کهواته هیچ شریک و هاوهل و هاوبهشی نی یه له دروست کردن و خواهیش و هلبژاردنی دا ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾ هموو سوپاس و سهنا و ناو بردن به چاکه یه تایبتهتی یه بهو خوی به شایانه تنیا بو نهو لهم یه کم جیهانه و له جیهان و پوژی دواپی دا له سر هموو هلبژاردنی، له سر هموو چاکه و بهره کانی، له سر لیزانی و کاردروستی و بهرپوه بردنی بو هموو کار و فرمانی، له سر داد و بهزه پی یه بی سنوره که ی، ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾ تنیا بو نهوه و تایبتهتی ی بهوهه حوکم و بریار له هموو شتیکی دا و له نیوان بنده کانی دا، هیچ بهرگری

کەر و بەرپەرچ دەر و گوڤه‌ری بو هیج حوکم و بریارینکی ﴿وَاللّٰیۤهَ تُرْجَعُوْنَ﴾ تهنیا بۆ لای ئەو
 نەگێڕینهوه له پوژی دوایی دا، کهواته دوارترین بریاری خوێ ئەدا له نینوانتان دا و هه‌موو
 تا ئەگهن به‌به‌رهمی کرده‌وه‌تان، نا به‌و جوړ و شیوه‌ گرنگ و به‌تینه‌ چهند سیفەت و
 ناو‌نیشانیکێ خوێ باس کرد و دەری خستن، چوار‌ده‌وری گرتن به‌هەست کردن به‌زۆر توانا
 و دەسه‌لاتی و کارکردنی تهنیا مه‌یل و خواهیشی له هه‌موو شتیک دا، ئاگاداری به‌سه‌ر
 هه‌موو نه‌ینی و په‌نهانی و ئاشکرایه‌ک دا، کهواته هیج پو‌شیده و پاراوه نی یه له‌و خوايه
 شاراوه نابێ، گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووان تهنیا بۆ لای ئەوه، کهواته پاکردن و هه‌له‌اتن ئی ی
 ناگونجی و دەست نادا، کهواته خه‌لکی چو‌ن هاوه‌ل و هاوبه‌شی بۆ په‌واو بریار ئەده‌ن له
 کاتیک دا که هه‌مووان له ژێر چنگی قودره‌تی ئەودا و ده‌ریاز بووننیان نی یه و نابێ، ئینجا
 گه‌ردش و خولانه‌وه‌یه‌کی تر ئەکات به‌ دل و ده‌روون له‌م پێشانگاری بوونه‌وه‌مه‌دا که تیای دا
 ئەژین و بی ئاگان له به‌ری‌وه‌ بردنی خوا و چا‌و‌یری هه‌میشه‌یی و هه‌مووکاتی خوا بۆ خو‌یان
 و هۆی ژیا‌نیان، هه‌لب‌ژاردنی ئەوه‌ی به‌باشی ئەزانی و شایانن بۆ ی له هه‌ردوو جیهان دا،
 هه‌ستیان بێ‌دار ئەکاته‌وه بۆ دوو شتی ئاشکرای تهنیایی خ‌وای پی‌رومه‌ردگار که هه‌رچی ئەو
 هه‌لب‌ژارد هه‌ر ئەوه‌ راست و به‌جی یه‌و شایانه، ئەفهرموی: ﴿قُلْ اَرَهَیْسَمٰۤنَ اِنْ جَمَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمْ
 اٰیٰتًا سَرْمَدًا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ مِّنْ اِلٰہٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَاۤتِیْکُمْ بِضِیَآءٍ﴾ واته ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بلێ پی‌ یان: پی‌م بلێن و
 هه‌وا‌لم بده‌نی ئەگه‌ر خوا شه‌و بگێری به‌ شتیکێ هه‌میشه‌یی تا پو‌ژی دوایی نایا کی یه
 په‌رستراوی تر جگه له‌وه‌ی ناوی ﴿الله﴾ یه که پو‌وناکی پو‌ژتان بۆ بی‌نی؟ بی‌گومان ناتوانن
 بلێن که‌سی تر هه‌یه جگه له‌ خوا، کهواته زۆر به‌جی یه که پی‌ یان بفهرموی: ﴿اَفَلَا
 تَسْمَعُوْنَ﴾ ده‌ی کهواته نایا ئی‌وه نابیستن و بی‌سه‌ر نین به‌ بی‌ستنی بیرکردنه‌وه و ورد
 کردنه‌وه تا به‌هۆی ئەوه‌وه بزائن ئەو که‌سه‌ی پو‌ژ لانه‌بات و شه‌و دینی ئەو که‌سه‌ خوايه تا
 به‌هۆی ئەوه‌وه بزائن ئەو که‌سه‌ی پو‌ژ لانه‌بات و شه‌و دینی ئەو که‌سه‌ خوايه و شایانه بۆ

پهرستن؟ بیگومان پیدا بوونی شهو و پوژ و گوژان و بهدوادا هاتنیان به شوینی یه کتردا بهم
 شیوه ریکه و لهسر هم باره نه گوژاوه که وان لهسهری نیجگار شتیکی نایابی سهر
 سوپهینه ره، به لام به هوئی باو و دهق پیوه گرتهنوه نایابی یه که یان له بیر نامینی و هلاتنی
 خور و ناوابوونی که متر نه که ویته خه یالیان و دایان نه چله کینی و دایان ناچله کینی و بیر
 ناکه نه وه که چهند سوود و بهرزه وهندی هه یه لهم گوژان و بهدوادا هاتنه دا. له بهر نه وه قورنان
 لهو خهوی بی هوشی و بی ناگایی و له بیر چونه وه خه لکی بیدار نه کاته وه و دایان
 نه چله کینی و هه می شه یی شهو یان پوژ یان نه خاته بهرچاو و سهرنجیان پانه کیشی بو
 بهرهمی خراب و ناروا که له هه می شه یی هم دوانه وه پووی پوژ. پی نه که هوئی که لی جار بو
 خور و پووناکسی خور کاتیک که ون نه بی له پیش چاویان به هوئی هه وره وه، جا بیر بکه نه وه
 نه بی چون بن نه گهر شهو هه می شه یی بیت و هه رگگیز خور و پووناکسی خور نه بینن؟ نه وه ش
 نه گهر له حاله تیک دا ببوایه که بی بوونی پوژ گوزهران بکری و ژیان بگونجایه ز به سهر
 ببریاه، به لام نه گهر پوژ هه نه بوایه گوزهران نه نه کرا و ژیان به سهر نه نه برا، هه روه ها خه لکی
 کاتی که وتنه بهر خور له هاوین و کاتی گهر مادا و چهند ساتیک مانه وه هاواریانه بو سینبر و
 سه هندیک تیایدا بجهوینه وه، باو هه ناسه یه کی فینک وه رگرن، سوژو نارزه زوی شهویان بو
 پیدا ده بیت کاتی که پوژ زور دریز ده بیت، له شهودا نارامی و ناسایش وه رنه گرن، بیجکه
 له وانه ش گیانو ژیان پیویستیان هه یه به نهو ماوه یه یی شهوه بو نه مه یی نهو هینزو وزیه که
 به ختی کردوه له نیش و کارو بزوتنه وه ی پوژدا تازو دمه زهرد بکرینه وه له وه ماوه یی
 شهوه دا، ده ی که واته خه لکی چون نه بوون و نه ژیان نه گهر پوژ هه می شه یی بوایه و هه رگیز
 شهو نه هاتایه، بیگومان نه گهر شهو هه نه بوایه لهم جیهانه دا ژیان جه شیوه یی گشتی
 نه که وته مه ترسییه کی گهره و به لکو نه نه گونجا،

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم
بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ

جا نهوا خوای گوره سهرنج رانه کیشنی بؤ نه م چاکه و بههریه، دهست نیشان نکات بؤ
نرخ و سوودی شمو نه فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ نهی پیغمبر بلنی به خه لکی: ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ
عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ نه گهر خوا پؤژ بکات به کاتیکی همیشیهی به
سهرتانه وه تا پؤژی دوا یی ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ﴾^۱ نایا کنیه په سترای
تر جگه له خوا که شهویکتان بؤ بینن نارام و ناسایشی تیا بگرن و ماندووی خویانی تیا
دهرکن؟ بیگومان هیچ کس نییه له م جیهانهدا بلنی: په سترای تر بتوانی شتی وا بکات.
چونکه هرچی به چاو نه بیبری همووی شایه ته له سر خویه تی خوا، که واته نه چن به گز
ده میدا،

^۱ بیگومان به رامبر پوونکی تاریکیه، به رامبری شو پؤژه، که واته به پیی نه وه نه بوايه یان له نایه تی پتیشودا
بووترایه: ﴿نهار﴾ له باتی ﴿ضیاء﴾ یان له م نایه تدا بووترایه: ﴿بظلام﴾ له باتی ﴿بلیل﴾، هر وه ما یان لیره
پسته ی ﴿لتسکونون فیه﴾ نه بوايه یان به رامبری نه م پسته یه له پتیشودا ببوايه، واته: ﴿بضیاء تعملون و تبصرون
فیه﴾، به لام با بزانی که هؤنینه وه کی قورشان رنک و راسته له بهر نه م چند هؤیه که زانایان فرموویانه و تا نیستا
پنگایان پی بروده: پوونکی خوی له خؤیدا به نرخ و پر سووده، نیتر له پؤژدا بیت یان نا، نه وه تا به هشت شوو
پؤژی نییه و همیشه پووناکه، سوودو فه پری پؤژه هؤی پووناکیه که به تی، سوود و بهر مه می پوونکی نؤره په کتیکان
بوونی پؤژه، پوونکی نیشانه ی بوونه که به نرخ تره له نه بوون، که تاریکی بؤ بریا نه بری، که واته پوونکی به هرچور
بگری چاکه و بههریه کی گوره یه و مافی خؤیه تی دهیتیشانی بؤ بگری و به تاییه تی ناوی بری، به پیچهلته ی
تاریکی له هموو نه مانده که باس کران هر وه ما به ناوبردن پوونکی دل و دهرون ده کرتوه و پووناکه نه بیتوه، به
ناوبردن تاریکی دل دانه گری و باری قورس نه بین و خوی له خؤیدا سزایه، له برنه وه نؤزه خ همیشه تاریکه که
ناوبردن خؤش نییه، به تاییه تی که به چاکه و بههره نیشان بری له یه کم جاره وه سهری لینه کرتوه و ناچیته دل،
به لام شو با تاریکی بیت به چاکه و بههره سهر نه کری، نینجا نارامی و ناسایش گرتنی خه لکی مه بستیکه
سهره کیه له شهودا، که واته شایانه ناو بری و دهستیشانی بؤ بگری، به لام نیش و کار له و پاده نایه بؤ پوونکی،
که واته باس نه کری چاکره.

أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ دەدى كهواته ئايا ئىيوه نابىنان و نابىنن ئىو ھەموو بەلگىمۇ نىشانە پوونانە لەسەر خواپەتى خوا بە تەنيا و تا بە ھۆى ئىو ھەموو بزانن كە تەنيا خوا خواپە و تەنيا ئىو شاپەنى پەرسەتە، لە دواى باسى ھەمىشەى شىو فەرمووى: ئايا نابىستى؟ لە دواى باسى ھەمىشەى پۆژ فەرمووى: ئايا نابىنن؟ بۆ ئىو ھۆى دوو ھۆى باس كراو:

١. پووناكى سوود و بەرھەمى زۆرتە كهواتە ھەستى بىستەن لەگەيدا پىكتە كە لە بىنن و ھەموو ھەستەكانى تر بەنرخ ترە و سوودو بەرھەمى زۆرتە، ئىو تا ئەگەر بىستەن نەبواپە ئابىن و ھەرنەئەگىرا و ھەروەھا فېر كەردنى ھەر شتە كە بە چا و نەبىنراپە.

٢. ھەستى بىستەن بۆ شىو بەكار ترە بە كەك ترە، كهواتە ئىو لەگەل باسى ھەمىشەى شىو پىكتە، ئەمىش لەگەل باسى ھەمىشەى پۆژدا پىكتە.

ئەم دوو ئايەتى پابردوو ھەرنجى پاكىشاين بۆ نىخ و كەلكى شىو پۆژ لە ژياندا، ئىنجا ئىو بە پوونى دەرى ئەبى كە ئەم دووانە چاكەو بەرھەمەكن خوا بە بەزەى خۆى پىنى داوین، گەرنگەرن سوود و بەرھەمىشاين باس ئەكات و ئەفەرموئى: ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ واتە لەبەر بەزەى خۆى شىو پۆژى بۆ ئىيو فەراھەم ھىناوہ ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ بۆ ئەمەى ئارامى و ئاسايش بگەن لە شىو دا و ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەمەى داواى ھەندى لە پۆژى و فەزلى خوا بگەن و دەستى خۆتانى بخەن لە پۆژدا بەو ھەموو جۆرە ئىش و كارو كەسابەتە پەواپانە كە باون، ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ لەبەر ئەو سوپاسى خوا بگەن لەسەر چاكەو نىعمەتى، بە كورتى شىو و پۆژ دوو چاكەو بەرھەمى خاوان دىن بە دواى يەكدا خەلكى پىووستيان پىيان ھەپە، چونكە خەلكى ئەبى ھول و تىكۆشان بكات و چنگ و پەل بكوئى بۆ پىكھىنانى ھۆى ژيان و گوزەران كە ئىو ھەش بە پىكى ناكى ئەگەر پووناكى پۆژ نەبى، ئىو ھول و تىكۆشانەش بە بى ئارامى ئاسايش و خەوتن و ماندوو دەرچوون ناگونجى كە ئىو ھەش لە شىو پىكتە و گونجاوترە، ديارە كە بىر كراپەو ھەو چاكەو بەرھەمە كە خوا

فراهمی هیناوه نهو کاته سوپاسی خوا نه کړئ و جگه لهو هیچ کس ناپه سترئ. لهم نایه ته و له چند نایه تی تر وهر نه گیری که هوول و تیکو شان له پیناوی فراهم هینانی هوی ژیان زور به نرخ و مه به ستهو ته ملی و ته و زه لی شتیکی بینز او، نینجا نه گه بریته وه سر بت په رست و هاوبه ش بریار دهران و شیوه یه که له به سهراتی پوژی دوا بیان نه خاته پیش چاو که لهو پوژه سهخت و سامنا که دا تانهو ته شهریان لینه درئ و دم کوت نه کړنه وه، نه فهر موی: ﴿وَرَبِّمُ بِنَادِیْهِمْ﴾ واته نهی پیغه مبر باسی پوژی بکه که خوا بانگ نه کات له وانه: ﴿فَیَقُولُ﴾ بهم په نگه نه فهر موی بیان: ﴿أَنْ شَرَّكَآءِیَ الَّذِیْنَ كُتِبَ عَلَیْهِمُ﴾ نایا له کوین نه وانه ی که نیوه له دنیا دا لاتان و ابوو هاوبه شنبو من؟ له کوین با بزگارتان که ن لهم سزا سهخته ی که وان تیایدا؟

نا بهم جوړه بنی نابروو نه کړین له پیش چاوی نهو هموو گه ل و کو مه له وه که جگه له خوا کس ژماره یان نازانی، نهو پرسیاره نه بنی به تیری ژاروی و نه چئ به نوکوی دلایندا، مافی خو یانه - خوا په نامان بدات - نهو هموو سزاو نازاره بدرین، چونکه تا وانه که نیجگار گه وره یه، به لام پیویسته بزانی - وه که له چند شوینیکدا و تمان - که هاوبه ش بریار دان ته ها بریتی نیبه لهو جوړه ساده یه ی که باو بووه لهو چهر خه دا له ناو نیوه دورگی عه رهدا، به لکو پیویسته بزانی که چند جوړی تری هیه، پیس ترینی هموو جوړه کان و زیان دهر ترینان بریتییه له باو رهینان به بهر نامه و پزیم و یاسایه کی تر جگه له وه ی پیغه مبر مان (ﷺ) هینای، بریار دان و دانانی هر بهر نامه و پزیم و یاسایه کی تر له جیگی لهو نایین و شهر یه ته پاکه دا و از هینان له ریگا راسته که ی خوا که زور و زه بهنده خه لکی دهر دهار بووه بهو دهر ده کاریگره له خوینده وارو نه خوینده وار، ته نانه ت له وانه ی خو یان به مسولمان داده نین و نوینو پوژووشیان هیه!!! نه م شیوه پرسیارو تانهو ته شمره له مو پیش تیپه پری کردو باس کرا، لیره دا دووباره کرایه وه بو به میز کردن و جیگیر کردن له دهر وندا، بیجگه له وه لیره دا شیوه یه کی تری سامنا کی له گه ل دایه که بریتییه له هینانی پیغه مبری هموو گه ل و نوممه تی تا شایه ت بیت به سهریانه وه له سر ه لو یستی نه م جیهانه یان بهرامبر خو ی و نهو ناینه ی بو ی هینان،

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ

مَا كَانُوا يَفْرُقُونَ ﴿٧٥﴾

وگو نه فرمودی: ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ دهرنه هینین و ناشکرای نه که مین و جوئی نه که یمنه له ناو هموو گهل و نوممه تینکدا شایه تیک - واته پینغه مبره که یان - تا شایه تی بدات له سسر نهو باره ی که نهوانه ی له سسر بوون له م جیهانه دا ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ نینجا نه لئین: رابهرو نیشانه تان بینن له سسر نهو نایین و عه قیده و کرده وه ی که له سسری بوون. هموو گه ئی راکیر نه کری به رامبر پینغه مبره که ی، نهویش شایه تی بیان لیده دات، نینجا خوایش داوای رابهرو به لگه یان لیده کات له سسر راستی نهو باره ی که له سسری بوون، بیچگومان نهوانیش هیچیان به دهسته وه نییه، چونکه نهوان له سسر باریکی لارو ناراست بوون، ناشکرایه به هیچ رهنگ ناگونجن به لگو نیشانه ی راستی له سسر شتی لار و ناراست، ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ لهو پورژهدا نهزانن که رابهری به هیزی راستی تایبه تییه به خواوه و هموو شتیکی حق و راست ته نیا بو خوایه و ته نیا نهو خوایه شایانی پرستنه به بی هاوبه شی و وینه ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْرُقُونَ﴾ ون نه بن ئی یان نه وه ی به ده له سه و درو دست هه لبه ستیان کرد له م جیهانه دا له باره ی بت و بت پرستی و پرستنی جگه له خوا، له پاش سرگوزه شته ی موسا و فیرعه ون نهو هموو رابهرو نیشانه و شته گرنگانه ی هینا به دوایدا، چرخه و گهردشی کرد به دل و دهر وون به ناو نهو هموو پرودا و پینشانگا گرنگانه ی نه م بوونه وهردها، له م جیهانه وه بردی بو نهو جیهان و پورژی دواپی، له وینوه هینا یه وه بو نه م جیهان، سمرنجی راکیشا بو هندی له به سهرات و له ناو بردنی گه له رابردووه کان، بو باوی خوا له م بوونه وهره و ژیاندها، که نه مانهش هموو به ریک و پیکی له گهل مه بهستی سهرکی و بنه رتی سووره ته که دا، له گهل نهو سرگوزه شته سهره کییه ی که له سووره ته که دایه:

سرگوزه شته ی موسا و فیرعه ون، سرگوزه شته و به سهراتی قارون، باسی یه که میان تیپه ری

کرد، ئینجا با بیینه سەر دووه میان: له یه که مەدا هیزی پادشایه تی و حوکمرانی نیشاندر، که
 چون بی خیرو بیز پۆیی و له ناو برا که له گەل جهورو ستم و سەرکێشی له خوا و دوری
 له بهرنامه و پێنموونی خوادا بوو ئینجا ئەوا لێره به دواوه دووه دیت که به هیزی سامان و
 زانین و زانیاری نیشان دەدات، که چون ئەمیش بی خیرو بیزو بی سەر شوین پۆیی، کاتی
 له گەل لادان و له خوگۆزان و کهشخه کردن به مل خهک و دان نه نان به چاکه ی خوا و چاو
 له بهر نه بووندا بوو بۆ خوا. قورئان کات و شوینی ئەم به سهرا ته باس ناکات، بهس ئەوه
 ئەفرموی: که قارون له گەل و نه ته وهی موسا بوو ئینجا ای یان هه لگه پرایه وه و سەرکه شی و
 مل هوری به کارهینا له گه لیان، ئیتر ئایا له کاتیکدا بووی که موسا و ئیسرا ئیلیه کان هینشتا
 له میسردا بوون و پیش دهرچوونیان بیت؟ یان له پاش دهرچوونیان و له چهرخی موسادا
 بووی - علیه السلام -؟ یان له پاش موساو له ناو گەل ئیسرا ئیلی ئەمه پوی دابی؟ چەند
 ریوایه تیک هیه که قارون ئامۆزای موسا بووه و ئەم پووداوه له چهرخی موسادا بووه، له
 هندی لهو ریوایه تانه دا ئەمه ش ئەلی که ئازارو سزای گه یاند به دلی موساو پیلانیکی
 گه وهی بۆ ریکخست که له که داری بکات به زینا له گەل ئافره تیکدا که پول و پارهی پیدابوو
 له بهرتیلی ئەو بوختانه گه وه یه دا، له پاشان خوا پاکی موسای دهرخست و تۆله ی سەند له
 قارون به خوی و مالییه وه بردی به ناخی زه ویدا. ئیمه هیچ پنیوست نین به هیچ کام له
 ریوایه تانه، پنیوست نین به دیاری کردنی کات و شوینی پووداوه که، چونکه به سهرا ته که به
 شیوه ی که له قورئاندا هیه به سه بۆ پیکهینانی مهبهست له گیرانه وه که ی، ئەگەر
 دیاری کردنی ئەوانو زانینیان بایه خ و نرخیکی ببوایه قورئان پنی هه لئه ساو دیاری ئه کردن،
 که واته با ئیمه ییش له شیوه قورئانییه که وه سهرنجی بدین و وه ریبگرین و بزانی، دوربین
 له وه موو ریوایه تانه که له سهرا چاوه یه کی به هیزی باوه پیکرا وه نه ماتوون و هیچ سوود
 به ره میکی به نرخیشیان نییه،

﴿إِنَّ قُرُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَثْنَا عَلَيْهِمْ وَعَائِنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَلنَّوْءِ بِالْعُصْبَةِ

أُولَى الْقُوَّةِ

نه فرموی: ﴿إِنَّ قُرُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَثْنَا عَلَيْهِمْ﴾ بیگومان قارون له گهل و نه ته وه که ی موسا بو، واته نیسرائیلی بوو ئینجا نارهوایی و دستدریزی کرده سهریان و ویستی خوی بهرز بکاته وه به سهریانداو هه موو له ژیر فرمانی نهودا بن و خوی به گهروه نهوانی به سوک و بی نرخ سهیر کرد، ئینجا دستنیشان نهکات بو هوی نهو خولنگورانه که پهیدا بوو بو قارون، نه فرموی: ﴿وَعَائِنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَلنَّوْءِ بِالْعُصْبَةِ﴾ سامان و داراییه کی زور فراوانمان پیدا تا رادهیه که نهوهی که پیویست نه بوو بو به کارهینان هه ماری کرد بوو هه لگرتنی کیلهکانی جینگاو شوینهکانی باری کومه لیکلی له پیوانی به میزی گران نه کردو زور به نرک و زحمهت پنیان هه لئه گهرا، جا به هوی نهو سامانه وه له خو گوراو دستدریزی کرده سهر گهل و نه ته وه که ی که نهوه باوی ناکهس و ناپیوانه که به هوی دهسهلات و سامانه وه له پت بهر نه بن و له خویان نه گورین و لوتیان نه کن به که له شاخ له ناستی خه لکی. قورنان جور و شیوهی نارهوایی و دستدریزی که ی دیاری نه کردو بیگومان چند باریکی تر هه لئه گری، هه لئه گری زهوی و زارو شت و مهکی داگیر کرد بن که نهوش باوی سهرمایه دارانه له زور کاتدا، بهو هه موو دارایی و دهرامهتی خویانه وه تیر ناخون و چاو نه برنه نهوهی وا به دست هه ژارو بینه وایانه وه، نه گونجی مه بهست بیبهش کردنی هه ژارو بیذهسهکان بیت لهو مافه یان که خوا بریاری داوه له سامانی دستدارو دهوله مهنده کاند و پیویستی کردوه له سهر شانیان، هه لئه گری بهم جورانه و به جوری تریش به هر بارو به هر رهنگ له ناو گهله که یدا که سی وا بووه که ویستی بیگیپرته وه لهو نارهوایی و دست دریزی به بو سهر رینگای راست و رهوا که خوا نه یهوی و رهوای داوه، که نهوش بهم جوریه: سامان دار بی بهش ناکات له سامانه که ی، بیبهشی ناکات له به کارهینانی رابواردنیکی راست و میانه، به لکو پیویستی نهکات که لهو سنوره راسته تیپر نهکات و بهرگری نهکات له زیاده روی، له پیش هه موو شتی که وه پیویست نهکات له سهری چاودیری و ههست کردن به ناگاداری خوا به سهری وه، نهو خوی که به بهزه یی خوی نهو سامان و ناز و نیعمه ته ی پیداوه،

إِذْ قَالَ لَهُمُومُهُمْ لَا تَفْرَحُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَسْبَغَ فِي مَاءِ آتَلِكُ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَفْسَكَ نَفْسِيكَ مِنَ الدُّنْيَا

همروه‌ها چاودیزی و تیروانین و هست کردن به بوژی دواپی و حیساب و پرسیارو سزاو توله سهخته‌کی و نازو ریزه نه‌بیزراوه‌کی و مگو نه‌فهرموی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُومُهُمْ لَا تَفْرَحُوا﴾^۱ نه‌ی پیغه‌مبهر باسی نه‌و کاته بکه که گه‌له‌کی قارون - واته باومرداره راسته‌کانیان - وتیان پی‌ی: که‌یف خوش مبه به‌مهی هته، که‌یف خوشی و که‌شخمو له‌خوگوژان، که‌یف خوشی شانازی و به‌ستنه‌وی دل به‌و سامان و داراییه‌وه. که‌یف خوشیبه‌کی که زیاده‌روی تیابنی و خوا له بیر بیاتوره چاکو به‌هره‌کی له هوش نه‌هیلنی. بنی ناگای بکات له سوپاس و چاو له‌بهر بو خوا، که‌یف خوش مبه، که‌یف خوشیبه‌کی که نه‌و مال و سامانه دل داگیر بکات، خهریکت بکات ته‌نیا به‌ خویره‌وه، هوش و ژیریت بنیته بال و بیفریننی، بیته هوی دهم و ده‌ست دریزی به‌سهر به‌نده‌یانی خوادا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ چونکه خوا نه‌و که‌سانه‌ی خوش ناوی که ناوا به‌ تین که‌یف خوش و که‌شخه‌کرن به سامان و دارایی نه‌م جیهانه، ﴿وَأَسْبَغَ فِي مَاءِ آتَلِكُ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ له‌و گنج و سامانه‌ی خوا پی‌ی داوی داوای پاداشتی نه‌و جیهان بکه، به‌م رهنکه به‌کاری بیته و سرفی بکه له‌و شتانه‌دا که هوی رهمندی خواد ده‌ستکه‌وتی پاداشتی خوان له‌و جیهان، ﴿وَلَا تَنسَ نَفْسِيكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ واز مه‌هینه له به‌شی

^۱ هندی نه‌فهرمون: وشه‌ی (اذ) به‌ستراوه به‌ رسته‌ی (لتنوه) هوه، رایه‌کی تر نه‌مه‌یه به‌ستراوه به‌ (بفی) وه‌و رایه‌کی تر به‌ (آتینا) هوه، رایه‌کی تر به‌ (قال إنما أوتيته)، رایه‌کی تر رسته‌یه‌کی بو بریار نه‌دن. به‌لام به‌ لام‌وه به‌سترا بیت به‌ (نکی) بریار دراو ریکتره.

خۆت لەم جیهان و خۆت بێبەش مەكە لە خۆراك و پۆشاك و رابواردنی حەلال و رەوا لە
ژیانی ئەم جیهانەدا، ئا لەمەدا دەرئەكەوێ كە میانەیی و رێك و راستی بەرنامەى خوا لە
ژیاندا، ئەو بەرنامە راستە كە لە ناوەرەستى ترازوودا پارەستاووە بە بى كەم و كۆپى و
زیادەپەروى. ئەو بەرنامەى كە دلى خاوەن سامان ئەبەستیتەووە بە پۆژى دواپەروەو ژيانى
ئەو پۆژەى بۆ ئەكات بە مەبەست و ئامانجى سەرەكى و بنەپەرتى، بى بەشیشى ناكات لە
بەشى رەواى ژيانى ئەم جیهان، بەلكو هانى ئەدات لەسەر وەرگرتنى ئەو بەشەى، داواى
لینەكات بە داواى كۆردنێكى گرتگ بۆ ئەمەى ئەم ژيانە هەروا بى نرخ و بى سوود لە دەست
دەرنەكێ و دەستى پێو نەنێ، بێگومان خوا ئەو هەموو شتە پاك و خاوەنەى دروست
كردووە لەم جیهانەدا بۆ ئەمەى ئەم ژيانەى پى بەسەر بېرى بە خۆشى و كامەرانى، بۆ ئەمەى
خەلكى لەم زەویەدا بە هەول و تێكۆشان ئەو شتانەى كە هوى ژيانى پێكى بێنن و زۆر و
فراوانى بكەن، تا بەهوى ئەووە ژيان بەرزو تازە ببیتەووە، جینشینى ئادەمى لەم زەویەدا
بەدى بێت، ئەوەش بە مەرجى كە ژيانى ئەو جیهان لەبەر ئەچیتەووە ئەو بكرى بە مەبەست
ئامانجى راستەقینە، كەوا ئەو كاتە لاناڤى لە رێگای ئەو پۆژەو خەرىك بوون بە پێكەینانى
هوى ئەم ژيان و ئەم جیهان پەك خەرو بەرگرى كەر نییە لە هەئسان بە ئەرك و هوى ژيانى
ئەو جیهان، ئەو كاتە خەرىك بوون بە هوى ئەم ژيانە جۆرێكە لە جۆرەكانى سوپاسى خوا
بەشێكە لە فەرمانبەرى و پەرستنى خوا كەواتە جیاوازی نییە لە نێوان ئەم ژيان جیهان و
ئەو ژيان و جیهان، بەلكو هەردوو تێكەلن و پەيوەندى بەهێزىان هەیه پێكەووە، ئاوا ئەم
بەرنامەى خوا هاوتایى و رێكى و گونجاوى فەرەم ئەهینى لە ناو بە ناوى ژيانى سروسشتى
ئەم جیهاندا،

﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ کرده‌ی چاک و چاکه بکن به بنده‌یی خوا هرچونی خوا چاکه‌ی کرد نه‌لای تو بهم هموو سامان و داراییه‌ی که پی‌ی دای. ثم سامانه چاکو به‌مرو به خششیکه له لایه‌ن خواوه، که‌واته با به‌رامبیری بکری به چاکه، چاکه له وهرگرتنیداو چاکه له ده‌ست خستن و سرف کردندا، چاکه‌ی پی بکری له‌گه‌ل بنده‌یانی خوادا، چاک مه‌ست بکری به چاکه‌ی خواو چاو له‌بیری بو به‌کاربه‌ینری، چاکه به‌کاربه‌ینری له سوپاسی خوادا، ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ نیازی خراپه‌کاری مه‌که له ولاتدا و به شوینی نه‌وه‌دا مه‌گه‌ری، خراپه‌کاری به جه‌وو ستم له‌گه‌ل خه‌لک، به ژیان و پابواردنی که بیم و ترس له خواو چاودیری پوژی دویی له‌گه‌ل نه‌بی، خراپه‌کاری به نازاردانی دلی خه‌لکی و تنگه‌تاو کردنیان و بلاوکردنه‌وی کینه‌و رقه‌بیری له نیوانیاندان، خراپه‌کاری به به‌خشش و سرف کرنی مال له شتی نارهو او گرتنه‌وه‌ی له شتی ره‌واو له هر شتی و هرکس که به جی‌و ری بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾^۱ چونکه بیگومان خوا خراپه‌کارانی خوش ناوی، واته خوا خه‌شمی مه‌یه دهریاره‌یان، ریسوایان نه‌کات و دوریان نه‌خاته‌وه له سایه‌و په‌نای خوی، ثم چند ته‌می و ناموزگاریه که ناراسته‌ی قارون کرا په‌یره‌وی کردنیان هوی سرکه‌وتن و پیشکه‌وتن و ژیانی کامه‌رانیه له م جیهانده‌ا و گه‌یشتن به په‌زامه‌ندی خواو گه‌یشتن به نازو ریزو نیعمه‌ته نه‌پراوه‌که‌ی به‌هشت له پوژی دواپییدا، به‌لام ته‌می و مؤچپاری چاره‌سر نییه بو که‌سیکی و هکو قارون که سروشتی تیک چوووه و ترازوه له‌سر ته‌وه‌ره‌ی ناده‌میتی، جا به‌هوی نه‌وه‌وه به‌ری‌رچی نه‌و نیماندارانه‌ی دایه‌وه به‌رامبیر ته‌می شیرینه‌کانی نه‌وان و رسته‌یه‌کی ووت که هموو خراپه‌و خراپه‌ کاریه نه‌گه‌یهنی

^۱ خوش نه‌ویستن خوا له هر شوینی‌کدا و تراوه یان مه‌بست نه‌ویه که له تفسیره‌که‌دا ووتراوه، یا ماناکه‌ی خویته‌ی و به‌لام بو بیدار کردنه‌وه‌یه له‌سر نه‌وه که تنیا خوش نه‌ویستن به‌سه بو ترسانده؛ خه‌شمی له‌گه‌ل بی‌ت.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ
مِنهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا

﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ ئەو ھەموو سامان و داراییەم پێنەدراوە لەبەرئەو
نەبێ کە مافی خۆمەو شایانم پێی لەسەر زانینی کە لامە و بەو زانینە پێکم ھیناوە و کۆم
کردوووەتەو، کەواتە ھەرچۆنیک بکەم و بەھەر شتێوەیەک بجولێمەرە ئارەزووی خۆمەو ئێو
مافی ئەوەتان نییە پێگاو پەچەم بۆ دانین و ڕا و بپاری خۆتان بسەپینن بە سەرمدا لەم
شتانەئێ کە ھینی تاییبەتی خۆم و بە دەست و بازووی خۆم و بە زانینی تاییبەتی خۆم
فەرھەم ھینان، بێگومان ئەمە وتەئێ لەخۆگۆڕاوی و ھەلخەلەتاوە کە سەرچاوەئێ دارایی و
نیعمەتەکەئێ لەبەر چووبی، سەرۆت و سامان ھۆشی لا نەھێشتبێ و چاوی دڵی کوێر
کردبێ، ئەو نمونەئێکە ھەر بوو ھەر ھەیشەو ئەیش بێت لە ناو گرووی ئادەمیدا، زۆر
کەس ھەئێ کە ئەوئێ خوا پێی داوە بە ئازایی خۆی داھەنئێ و لای وایە تەنھا بە لێزانئێ و
لێھاتوئێ خۆی دەستی کەوتوو ھیچ حسابئێ بۆ خوا ناکات، جا لەبەرئەو خۆی بە
سەربەست و ئازاد داھەنئێ و لای وایە ھیچ کەس پێگای نییە دەست بخاتە کارو فەرمانئێ و
بە ئارەزووی خۆی چی ئەکات نابێ لێرسینەوئێ ببێ، بەلئێ ئیسلام دان ئەنئێ و باوەرئێ
ھەئێ بە مولکایەتی تاییبەتی، پێزی ھەئێ بۆ تێکووشان لە پێگای پێکھینانیدا لە پێگایەکی
پەواو شەرعییەو، فەرمان ئەدات بەو تێکووشان و بەئێ سوود و نرخ سەرنجی ئادا، بەلام ھەر
لەم کاتەدا بەرنامەئێکی تاییبەتی پێویست کردوو ھەر بپاری داوەو پێویستی کردوو بۆ
پێکھینان و دەست خستن و زۆرکردن و پەرەپێدانئێ - ئەو بەرنامەئێ - بەرنامەئێکی
میانەئێو لە ناوھەرستدا وەستاوەو ھاوکیشتی ھاوتایی بەکارنەھینئێ، یەکە یەکە و ئەندامئێ
گەل بێبەش ناکات لە بەرو بەرھەمئێ کووشەکەئێ، دەستیشئێ بەرەلا ناکات بە ئارەزووی

خۆی رابویری تا ئەگاتە رادهی بهخت کردن به به‌لاش و فیو، ههروه‌ها له چنگ قوچان و ده‌ست گرتنه‌وه‌یشدا سه‌ربه‌ستی ناکات تا رادهی چروکی و په‌زیلی، پریار ئه‌دات بۆ گه‌ل مافی په‌وای خۆی وه‌رگرێ له‌و مالو سامانه‌ تایبه‌تیانه، چاودیری ئه‌خاته سه‌ر رینگای فه‌راهه‌م هینان و په‌ره‌پێدان و زۆرکردن و سه‌رف کردن و رابواردن پینی، ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ خوا دایناوه به‌رنامه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌ و دروشم و نیشانه‌کانی پوون و دیار جیاوازن، به‌لام قارون گوینچه‌کی شل نه‌کرد بۆ بانگ و بانگه‌واز و ته‌می گه‌له‌که‌ی، هه‌ستی نه‌کرد به‌ چاکه‌ی خوا به‌سه‌ریه‌وه، ملکه‌چ نه‌بوو بۆ به‌رنامه‌ رینگ و راسته‌که‌ی، پشتی کرده‌ ئه‌مانه‌ هه‌موو به‌ لوت به‌رزی و که‌شخه‌یه‌کی نه‌فامانه‌و ناپیاوانه. جا له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌م هه‌ره‌شه‌و ترسانه‌ی بۆ هات، پیش ته‌واو بوونی ئایه‌ته‌که‌ بۆ ده‌م کوت کردن و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ووتنه‌ ناریک و نا‌ره‌وایه‌ی که‌ تێپه‌ری کرد.

﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ، مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا﴾ ئایا نه‌یزانیوه‌ که‌ خوا له‌ پیش ئه‌مدا له‌ چین و چه‌رخه‌کانی رابردوو که‌سی وای له‌ناو‌بردو به‌ربادی کرد که‌ هیزو ده‌سه‌لاتی به‌ تین تر بوو له‌م، کۆو کۆمه‌لی له‌م زۆرتر بوو. واته‌ ئه‌گه‌ر قارون خاوه‌ن هیزو سامانه، ده‌ی بیگومان خوا له‌ پیش ئه‌ودا به‌هیزترو ساماندارتری له‌ناو‌بردوه، واته‌ پیویست بوو له‌سه‌ری ئه‌وه‌ی بزانیایه، بیگومان نا ئه‌مه‌یه‌ زانینی به‌ که‌کو پر سوودو بزگارکه‌ر. ئه‌گه‌ر زاناو ئاگادار بووایه‌ به‌وه‌ له‌ خۆی نه‌هه‌گۆراو هه‌لنه‌هه‌خله‌تا و شوینی فه‌رمانی خوا ئه‌که‌وت و چاو له‌به‌ری ئه‌و نه‌بوو، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ بیگومان قارون زاناو ئاگادار بووه‌ له‌وه، که‌واته‌ چۆن له‌ خۆی گۆراو هه‌لخه‌له‌تا به‌و هیزو سامانه‌ی بی‌یه‌ نه‌کرده‌وه له‌ به‌سه‌ره‌اتی سه‌ختی گه‌ل و ئومه‌ته‌ یاخی و سه‌رکێشه‌کان، له‌ پیشه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌و ترسانده‌که‌ته‌نیا بۆ قارون بوو ئینجا به‌شیوه‌ی گشتی هه‌ره‌شه‌ و ترساندنێ ئاراسته‌ ئه‌کات،

پرسیاره‌که‌ له‌سه‌ر پای یه‌که‌م بۆ بیزاری و ئینکاره، له‌سه‌ر پای دووه‌م بۆ دان پیاوانه.

نه فرموی: ﴿وَلَا يُسْتَلْعَن دُنُوبُهُمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ له پوژی دوايیدا لهم جیهانهدا بو سزادان و توله لی سهندن پرسیار ناکری له تاوانبارهکان، واته پیویست نییه، پرسیار بو پوون بوونهوهی تاوانبارییان، چونکه شیوهی تایبتهی یان نیشانهیه لهسر تاوانهکیان، پرسیار وهلامی ناوی، مهبست شهه نییه که بههیچ جور پرسیاریان لی نهکری، بیگومان پرسیاریان لی نهکری وهکو نه فرموی: ﴿تَوْرَبَّكَ لَنْسَأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بهلام پرسیار لهو تاوانباره دوزهخییانه مهبست تهشردان و نابرووبردنیانه، نهک مهبست ههوال دان و ناگادارکردنه له لایه تاوانبارهکانهوه، کهواته شهه وینهی نایهتهی که خهریکین پییهوه دژ نین لهگهل شهه نایهتانهی که پرسیار لی کردنیان شههیهنن، شهه شهه اندازه که باس کرا له سرگوزهشتهی قارون بهشی یهکه می بوو، که دهستدریژی و زیادهپوهی و دم دریزی قارونی نیشان شهه، لهگهل پشت تیگردن و پوو وهرگیرانی له پهندو ناموزگاری و خو بهزل زانی و سووری و نهگهپانهوهی له خراپهکاری و خو لینگورپان و هه لئه تانی به سامان و داراییهکی تا رادهیهک خوی له بیر بدهوه، وا بیم و ترسی له دلدا نه هیشت و بیباکی کرد له سزای خوا، نینجا بهشی دووم دینه پیشهوه کاتی قارون پوژی له پوژان خوی دهرخت و خوی نیشانی گهل و نهتهوهکی دا بهو هه موو نارایش و زینت و تهنتهوه عه نه نهیه که خوا پیی دابوو، به هوی شههوه کومه لی له گهلهکی که نهفام و باوهر لاواز بوون سه رسام بوون و شههوهی که بینیان دلی رفاندن و کهوتنه ناوات خواستن له قارون و لایان وا بوو که قارون بهخته وهره و چاره داره له کاتیکدا که شههوانهی خاوهنی باوهری به هیز بوون نه کهوتنه له خشه تهنها شانازیان شهه کرد به عه قیدهو باوهرکهکی خویان و شههوهی قارونیان به لاره شتیکی بی نرخ و بهرامبر پاداشتی خوا بو بهنده چاکهکانی خویان خوگر و دامهزاون،

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَسَفَّاهُ بِهِ ۖ وَيَدَارِهِ الْأَرْضُ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

نه فرموی: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ نینجا پوزئی دهرچوو بؤ ناو گهلهکھی بهو خشل و زهرو زینومرو پۆشاک و ولاغی سواری رازاوهو نهو هه موو خزمه تکارو دهستهو بهستهی خویموه، نهوش به نیازی کهشخمو شانازی به مل نهو خه لکه دا و نیشاندانی نهو هه مووه دهسه لات و تهنته نهو عنعنه نهی که بووی، بیگومان نهو خو پيشاندانه هوئی شکستی دهررون و دل رهنجه ییه بؤ گه ئی کهس، مایه ی دل گوژان و ترازانه بؤ نهوانه ی نه فام و باوه ر لاوازن، جا له بهر نهوه: ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ نهوانه ی که ژيانی نه م جیهانه یان نهویست ووتیان: ﴿يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ﴾ ئای کاشکی وینه ی نهوه ی دراوه به قارون بؤ ئیمه بووایه ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ به راستی قارون خاوه نی بهش و بهختیکی زؤر گه وره یه. له هر کات و شوینیکدا سامان و زهرو زینومری نه م زهوییه بوو هندی دل و دهررون نه رفینئ، هوئ و فام ناهیلئ نهوانه ی که چاویان بریوه ته ژيانی نه م جیهانه، چاو هه لناخن بؤ نهوه ی بهررترو بهررتزه له هه موو نه م جیهانه دا، جا به هوئی نهوه وه بیرناکه نهوه و ناپرسنه وه له وه که نهو خاوه ن به شه به چی و له چهند نهو به شه ی کپروه؟ به چ هویه ک دهستکه وتی بووه؟ نیتر نهو به شه پول و پاروه سامان بیئت، یان وهزیفه و مووچه خوئی بیئت یان ریزو به رزی و قدر بیئت، هیچ بیر ناکه نهوه لهوانه، به لکو ته پو کو په لامار نه دهن و تیکوئشان نه کهن بؤ نهو به شه که م و کوره دوایی هاتوه، ههرچوئن مینش و مهگن په لامار نه دات و ته پو کو نه کهوئی به مل شیرینیدا با ژهریش بیئت، له گه ل چاویان کهوت به شتی لهو جیفه و به شه به دهست

هرکه سهوه بیست دهست به جئ لیک و ئاو به ده میاندا دیته خواروه، تماشای ئه شته
 ناکه که خاوهن بهش دهستی لینه لگرتوو له پیناویدا و داویته له بریتیدا، سهرنجی ئهوه
 نادهن که له چ رینگایهکی پیسهوه بوی پۆشتوو به چ هویهکی نارهاو ناپیاوانه دهستی
 خوی خستوو، بۆ وینه ئهوه تا ئه بیینی زۆرو زه بهنده پاره پهیدا ئه کهن له م چهرخه دا بی
 ئه مهی بیربکه نهوه له وه حه راهه یان حه لاله، به لکو به هر جور دهست کهوی کابرا سهری
 پیوه نییه، یان ئه بیینی به هوی ئه پاره وه ئه بی دهست بنی به ئایین و عه قیده که یه وه، ئه بی
 بی نرخ و بی سوود پرسیوا بیی له ناو گه لدا که چسی چاو دانه خات و ئه وه به دبختی و
 سهرشورییه به سهر خوی ئه هیئی به رامبه ر ئه شته که مهی که دهستی ئه کهوی!! ئه وانهی که
 ئه م ژیا نه که م و کو په یان ئه ویست به و جوره بوون که باس کران، به لام ئه وانهی که دل یان
 به ستراره به خاوه ئه وه ترا زویه کی تریان هیه بۆ کیشانه ی ژیا ن، له دل یاندا نامانچ و
 مه به ستی تر هیه، جگه له مه به ستی نارهاوی ئه م زه وی و جیهانه، ئه وانه دل و ده روونیان
 گه وره ترو به رزو بلن دتره له وهی په ستی به سهر خو یاندا به یین و سهر داخن له ئاستی هه مو
 شته نارهاوانی ئه م جیهان و زه وییه و ئه وانه پاریزه رو په نایان هیه له لایه ن خاوه له مهی
 مل که چ بکه ن له به رده م ریزو سامانی به نده یه کی وینه ی خو یان، ئه وانه که سانیکن که زانا
 کراون و زانی نی راسته قنه یان پیندراوه که به پیسی ئه وه نرخ دانه نین بۆ ژیا ن و هه مو
 کاروباری ژیا ن، وه کو ئه فهرمو ی: ﴿ وَكَالَ الذَّيْبِ أَوْثُوا الْعِلْمَ ﴾ ئه وانهی که زانی نیان پیندرا بو
 وتیا ن به و تاقمه ئاواته خاوزه ﴿ وَرَبَّكُمْ ﴾ واته نه که ن شتی وا نه لین و ئاواتی وا نه خوازن
 ﴿ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ﴾ پاداشتی خوا له پۆژی دوا ییدا بۆ ئه وه که سه ی له م
 جیهانه دا با وه ری هی نا بی و کرده وهی چاکی کرد بی باشتره له وهی دراوه به قارون، باشتره له
 هه مو شتی ک، باشتره له م جیهانه و هرچی وا له م جیهانه دا، ﴿ وَلَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الْكَبِيرُ ﴾ ئه

به پیسی ته فسیره که رانا وه که (ما) نه که پیتته وه بۆ ئه وه شهی که زانا یان نه یلین و چه ند شتی تریشی بۆ باس کراوه،
 پاداشتی به هه شت، به هه شت، خو و په وشت که له با وه پو کرده وهی چا که ره وه رنه گری.

شته به فەرپەری که زانا یان ئەیلین و هەستی پێ ئەکەن ناریی بە هیچ کەس جگە لە خۆگرەکان
 که خۆگرو بە نارامن لە بەجیەینانی فەرمانی که پنیان سپیرواوه، لە بەرگری خویان و لەو
 شتانە قەدەغەکراوه ئی یان، خۆگرن بە پێی باو و بەراوردی خەلکی رەفتار ناکەن، بە لکو
 شوینی رەزامەندی خوا ئەکەون. خۆگرن لە ناستی ئەو شتانە قەدەغە کە لەم جیەنەدا
 هەلخەلەتینەرن و خەلکی لە رینگای راست نەترازینن، خۆگرن لەسەر بێبەشی لەوێ کە
 خەلکی هەبەتی و ئارەزووی ئەکری، واتە ئەو کەسانە قەدەغە کە ئاوا خۆگرو بە نارامن خوای
 گەورە هەستیان بەرز ئەکاتەوه سەرنجی شتی بێ نرخ نادەن، بە لکو چاوا ئەبەرنە بەرزترین
 شت کە پاداشتی خوایەو گەیشتنە بە پلە ی بەرز لای خوا و نزیک لە خواوه، بە رەزامەندی
 و نارامی دڵەوه چاوه پوانی لای خوان. ئینجا کاتی کەشخو عەنعەنو زینەت و نارایشی
 قارون گەیشتە ئەوپەری پلە ی خۆی و دڵ و دەروونی خەلکی پاکیشا و خستییە بێنارامی،
 کەشخو شانازی و خۆلیگۆرانی لە سنور دەرچوو، لەویدا دەستی قودرەت هاتە پیشەرە
 سنووری دانا بۆ هەموو ناپەروایە، بەزەیی هاتەوه بە خەلکی بێ هیرو لاوازداو بەرگری
 لیکردن، لە هەلخەلەتان و ترازان لە رینگای راست، هاتە پیشەرە دای لە قارون بە خۆی و
 سەرۆ مانییەوه لەناوی بردن، وەکو ئەفەرموی: ﴿فَسَفَّاهٍ وَبِدَارِهِ الْأَرْضُ﴾ ئینجا بومەلەرەمان
 کرد بەو زەویییە کە قارونی بەسەرەوه بوو و بردمان لە ناخیدا بە قارون و خانوو و
 ماله کە یەوه، زەوی قوتی دان و هەلی لوشین لە تۆلە ی ئەو هەموو تاوان و ناله باریییە کە
 قارون پنی هەلسا. ﴿فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کەواتە هیچ تاقم و کۆمەلێکی نەبوو
 یارمەتی بدات و بەرگری سزای خوای ئی بکات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ لەو کەسانەش نەبوو
 کە خویان بە خویان بەرگری کەری خویانن، بە کورتی هیچ یارمەتی نەدر و بەرگری کەری
 نەبوو لە لایەن خزمەتکارو دەستو بەستەکی و ئە لە لایەن خۆیشییەوه، قارون بەو جۆرە
 بە خۆی و سەرۆ مانییەوه تیا چوو، بوو بە تەمی و عیبرەت بۆ خەلکی،

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ﴾ نهوانی که دوینن و لهوو پیش ناواتیان نهخواست
بؤ وینهی رانهو پلهی قارون نهوانه باریان گؤزا و گهران به جوڑی: ﴿يَقُولُونَ﴾ نهیان وت:
﴿وی﴾^۱ واته سهریان سوپرماو وشهی ﴿وی﴾ یان وت که کاتن شتیکی سر سوپرهینر
پووبدات نهو ووشهیه نهوترن بؤ دهرپرنی سرسوپرمانی لهو پووداوه، نینجا ووتیان:
﴿وَيَكَانُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ بیگومان خوا پؤزی فراوان نهکات بؤ
هرکهسن خوا خوی بیهوی و مهیلی بین و کهم و کوپو تنگیشی نهکات له هر کهس
مهیلی بین، واته زوری و تنگی خوا به مهیلی خوی نهیکات به پئی زانین و لیزانی خوی و
نه زوری نیشانهی ریزو چاکییهو نه تنگ و گوزهرانش نیشانهی بینرخی و خرابیه،
کهواته نئمه هله بووین که لامان وا بوو نهوی دراوه به قارون نیشانهی ریزی بویه بهو
جوڑهی بهسر نهتهات، ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا﴾ نهگر خوا منتهی نهنایه به بهدی
نههینانی ناواتهکهمان. یان نهگر منتهی نهنایه به لیبووردن و لهو ناواته نارهوای که نئمه
خواستمان، نهگر ناوا منتهی نهنایه نهبیردین به ناخی زهوییا ﴿وی﴾ نای لهم بهسهرهات
سرسوپرهینره،

^۱ له ووشهی (وی کان) داده راهیه:

۱. پای کیسانی که نعلن: (وی) ووشهیهکی سهریهخویه بؤ سهرسام کردنهوهك(ك) پیتی پاکیشهره بؤ عیلهت
میتانورهیه(آن) تا نواپی عیلهتهکیه لهسر نه م پایه وهستان لهسر(وی) نهکرئ.
۲. (کان) پیتی مشبه به فیعله و لیزه دا بؤ بپروای بههیزه نهك بؤ گومان. لهسر نه م پایهش وهستان لهسر
وشهی(وی) نهکرئ که وشهی پهشیمانیه.
۳. (ویك) وشهیهکی سهریهخویه وهك(ك) پیتی خیگابه و(آن) مفعولتیکی لابلوکه(علم)ه، لهسر نه م پایه وهستان
لهسر(ك) نهکرئ و نهبو عمرو لهسر نهمهیه.
۴. (ویك) له بنهرتدا(ویك) بووهول(ل) لابلروه، لهسر نه م پایهش وهستان هر لهسر(ك)ه.
۵. (ویکان) همووی وشهیهکی سهریهخویه به مانا(الم تر)یه، لهسر نه م پایه وهستان لهسر(ن)ه به هر کام
جوانه.

وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا

﴿وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بیگومان ناگهن به نامانج و بزگار نابن نهوانهی دان نهنیزن به چاکهی خواو چاو لهبری نین، یان نهوانهی کافرو بیباوهپن به پیغه مبران و نهو بهلین و همره شهی لییان کراوه له لایهن خواوه، هرچهند قارون جاپری کافری له خوی نهادا و به ناشکرا بیباوهپری خوی دهرنمبری، به لام له خوگوپران و هه لخله تانی به سامان و ماله کهی و ناسینی نهو سامانه له زانین و لیها تانی خوی و نهک له خوا شیوه و پواله تی کافرانی به سردا هیناو له برنهوه برایه پیزی کافران هوه، شیوهی سزاو له ناوبردنه کهی وهکو هینی کافران و ابو، بهم نه اندازهیه کوتایی هینا به باس و به سرهاتی قارون و شیوه کهی له پیش چاو نه هیشت وهکو پهردهیه کی به سردا بهینری، نینجا بریاری دهرنه کات و نه بهینتی به دوی هردوو باسی سوره ته که دا، که ئیجگار پرنک و لکاوه پییان هوه، نه فرموی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا﴾ واته نهو جیهان و ماله دواییه کی به ریزو به ریزو به ناو بانگه - واته به ههشت - نه یگیرین بو نهو که سانه کی که لهم جیهانه دا نیازی زال بوون و دهست دریزی و داگیرکردنیان نییهو نایانه وی نهو شتانه پوو بدهن له ناو ولات و دانیشتوانی ولاتدا، واته نهو به ههشته مافی نهوانه یه و بهوان نه درنی و له بر خاتری نهوانه، نیتر با خه لکی تریش تی بیچن له په نای نهواندا و به تکای نهوان، نه م نایه ته نیشانه نییه له سر نهوه که نیستا به ههشت نییهو هیشتا دروست نه کراوه له پوزی دواییدا دروست نه کری، چونکه مه بهست له وهی له داهاتوودا نه بن تیچوون و ره وادانی تی چونوی نهو به ههشته یه نهک دروست کردن و به دیهینانی به ههشت خوی، بیگومان نهو که سانه که بهو جوړه نیاز پاکن دل و دهرونیان پره له یادی خواو به ستراون به بهرنامه ی خواوه و خوپاریزن له هر شتی که هوی خه شم و ناره زایی خوا بیت

وَالْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا

السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿وَالْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ پاشه پوژئی چاك و گه‌یشتن به نامانجی به‌رئو به‌رئو بؤ له خوا ترسان و خوپاریزهرانه، لهو جیهان و پوژئی دوا‌ییدا پاداشت و تۆله بؤم جوریهه که نه‌فرموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾ هرکه‌سینک له پوژئی دوا‌ییدا به چاکه‌وه بپروا بؤ حزوری خوا شه‌وه بؤی هیه له پاداشتا چاکتر له چاکه‌کی خوی، چونکه که خوی خاومن به‌زه‌یی لای خواروی ده‌قاتی نه‌کاتمه بؤی و لای ژوری خوا خوی نه‌زانی، بیگومان و هرگرتن و پاداشت بؤ نیمان و باوردارانه و ه‌کو له چهند نایه‌تی تردا فرمویه‌تی: نه‌گینا هیچ چاکه‌یهک و هرناگی‌ئی و پاداشت نییه کاتی له‌گه‌ل نیمان و باوردا نه‌بی: ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ هرکه‌سینک به خراپه‌و کونا‌ه‌وه بپروا ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ شه‌وه تۆله ناسان‌ئی له‌وانه‌ی کرده‌وه خراپه‌کانیان کرده‌وه مه‌گه‌ر وینه‌ی شه‌وه‌ی کرده‌ویانه به بی زیاده، له لوتف و به‌زه‌یی خوا به زیاد بیئت، نیتر نی‌مه‌ی تاوانبار چیمان شه‌وی؟ له پاش شه‌وه سرگوزه‌شتانه‌وه له دوا‌ی‌ی‌ی سوره‌ته‌که‌دا پووی فرمووده شه‌کاته پیغه‌مبهر ﴿سوره﴾ له کاتیکدا دهرکرا له شاره‌که‌ی که نیشتمان و جینگای خوی و باو و باپیری بوو، له لایه‌ن خزم و گه‌له‌که‌یه‌وه تارینرا له کاتیکدا که به پنگاره بوو بؤ شاری تازه‌ی - مه‌دینه‌ی به‌قه‌ر - هینشتا له جوحفه‌دا بوو له نزیک‌ی مه‌که‌وه، نزیک له بیم و ترس، له کاتیکدا دل‌ه‌و دواو چاوی شه‌پروانی بؤ مه‌که‌وه، نزیک له بیم و ترس، له کاتیکدا دل‌ه‌و دواو چاوی شه‌پروانی بؤ مه‌که‌که که به‌رئو خۆشه‌ویست بوو له دل‌یانداندا و به‌جینه‌یشتن و ئی‌ی جوی بوونه‌وه‌ی زور قورس و گران بوو، نه‌گه‌ر له‌بهر شه‌وه نه‌بووایه که نایین و بانگ و بانگ‌وازه‌که‌ی لا گرنگترو خۆشه‌ویست تر بوو له شارو نیشتمان و له ه‌موو شتی تر له‌م جیهانه‌دا پووی فرموده‌ی تینه‌کات و بؤن و ه‌ناسه‌ی خۆشی موژده‌یه‌کی گه‌وره شه‌دا به دهروون و ده‌ماغی دا،

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ

ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ واتە کەسێ کە پێویستی کردووە لە سەرت خۆیندنی قورئان و راگەیاندنی پەڕەوکردن و ڕەفتار پێکردنی، ئەو کەسە ئەتگێریتەوه بۆ شوینیکی زۆر بەرێز کە باو و ئولفەتت پێوه گرتووه - واتە مەککە - واتە هەرچۆنێ قورئانی پێویست کردووه لەسەرت و ئەو ئەرکە گەورە ی خستوووتە سەر شانت، هەروەها یارمەتیت ئەداو وازت لێ ناهێنێ هەروا ئەو بت پەرستانە لە شارە خوشەوێستەکت دەرتکەن. بەلکو یارمەتیت ئەدات و زالت ئەکات و ئەتگێریتەوه بۆی بە سەرکەوتویی تۆ شوینکەوتووکانت و سەرشۆپی ئەو بت پەرستانە، تۆ تۆ ئەمڕۆ دەرنەکری ئی لێ سبەینێ ئەگەریتەوه بۆی بە سەر بەرزی.

ئا بەو جۆرە خوا ویستی لەو کاتە تەنگ و ناخۆشەدا ئەو موزدە و بەلێنە خوشە بدات بە پێغەمبەرە خوشەوێستەکە (ﷺ) بۆ ئەمە ی ڕینگاکای بداتە بەر بە ئارام و دل دامەزراوی و بە باوەڕنکی بەمیزو بەو بەلێنە گەورە یە. بێگومان بەلێنی یارمەتی و سەرکەوتن هەیه بۆهەموو کۆمەلێ کە ڕێبازی پێغەمبەرە یارەکانی بداتە بەر، هەرچەند دووچاری سزاو ئازارو بەسەرھاتی ناخۆش بێن، هەرچەند تیکۆشەر لەو ڕینگایەدا بپروا بێگومان دوا بۆژی سەرکەوتن و زالی هەر بۆ ئەو تاقمە تیکۆشەرە یە و ئەبێ دوزمنی مل هۆپی سەرکێش لەناو بچێ نیت زۆری پێ بچێ یان کەم، ئەم بەلێنە یەکیک بوو لە هەوالە غیبییەکانی قورئان و موعجیزە یەکی گرنک بوو لەو هەموو موعجیزانە ی کە خوا دای بە پێغەمبەر (ﷺ) ئەو هەبوو لە پاش هەشت ساڵ بە لەشکرو کۆمەلنکی گەورە بە هەموو سەر بەرزی و ڕیزووە هاتووە مەککە و مەعادەکە ی خۆی. خۆی گەورە پێغەمبەری گێراییەوه بۆ شارەکە ی خۆی هەرچۆنێ موسای گێراییەوه بۆ ئەو خاک و ولاتە ی کە کاتی خۆی بە تەنیا و بە ترس و بیمەوه لێی دەرچوو وەکو لەم سورەتەشدا باسی فەرموو.

۱ وەشێ (معاد) یان لە عادەتووە وەکو تەفسیرەکە ی لەسەر کرا یان لە (عود) واتە شوینی گەڕانەوه ی بۆ ئەکری، هەر کەس خەلکی هەر شارێ بێن بەو شارە ی ئەوترێ (معاد) چونکە بۆ هەموو پێویستی یە هات و چۆی دەروە ئەکری و لە پاشدا ئەگەریتەوه بۆی، بە تاییەتی بە مەککە و تەرلوه (معاد)، چونکە بێجگە لە دلنیشتوانی خەلکی تریش هەموو سائێ ئەگەر پانەوه بۆی بۆ حەج کردن لەسەر هەر کامێک مەبەست مەککە یە.

قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
 الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ
 بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

نهو موژده خوښه پيداو نينجا پيى فهرموو: ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ﴾ نهى پينغه مبر بلنى به بن باوره كان پهرومردگارم ناگادارترو باش زانايه بهو كهسهى
 هاتووه به رينموونى بو رنگاي راست و نايينى راستى هيناوه، زانايه بهو كهسهى هاتووه به
 رينموونى بو رنگاي راست و نايينى راستى هيناوه، زانايه بهو كهسهى و له نار
 گومراييهكى پوون و ناشكرادا، واته بپو به رنگاي خوډا، واز بينه له كارى بريار له نيوان
 توو گهله كه تدا لني گهړى بو نهو كهسهى كه قورناني پنيويست كرد لهسمرت، واز لهوه بينه
 بو خوايه كه پاداشت نهوانه نه داتهوه كه رنگاي خوا نه دمنه بهر، تولمو سزاي گومرايان
 نه دات، نينجا به راستى بهدى هاتنى نهو به لينه بههيزو دامه زراوتر نهكات له دلى
 به فهرى پينغه مبر ﴿٨٥﴾ بهمى سمرنجى رانه كيشن بو لا گه ودره ترين بهره كه خوا پيى دا له
 كاتيكدا كه نه هيج شتى وانه بووه هرگيز چاوهروانى بو نه كردهوه نهوش برتتويه له
 قورنانه گه وريه كه سروشتى كرده لاي، كه واته نه به لينهى بو به ديشه هينى، هرچونى نه
 قورنانهى بو نارو نه خه لاته بيوننهى كرد، هروه ها سمرنجى رانه كيشن بو گه وريه و
 گرنگى نه قورنانه كه نهه چاكو به هره ورحمه تى بوو له لايه ن پهرومردگاروه،
 نه فهرموى: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ تو نهى پينغه مبر به نوميد و چاوهروان
 نه بويت كه نه كتيب به گرنگه پى نه گه يه نريو نه هينرتيه خواره و بو لات. ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِّن
 رَبِّكَ﴾ به لام پيت گه يه نرا له بهر به زه ييك له لايه ن پهرومردگارته وه، لوتف و به زه يى

١ به پيى تفسيره كه نيستيسناى موفقه تيه كه زږيه له سر نه وه، دروسته موته سليس بين، واته نهو كتيب بهى له بهر
 هيج شتى نه ناريدوه جگه له بهر به زه يى.

دەريارەى خۆى لە يەكەم جارەو كە شتىكى پى درابوو بە هۆى ئەو كەرد بە پيشەوا لە هەردوو جيهاندا، پلەو رادەيهكى ئەوەندە بەرزى پى ئەدرى لە پۆزى دواييدا كە هەموو كەس ئاواتى پى ئەباو خۆزگەى پى ئەخوازى، ئينجا بەزەى بوو بە هەموو كەس لەم جيهاندا، چونكە پىنمەونى تيايە بۆ ژيانى كامەرانى و بەختەورى لە هەردوو جيهاندا، هۆى كەيشتنى ئادەمى بە رادەو پلەى هەرە بەرزى خۆى. ئەم ئايەتە بەلگەو نيشانەيهكى پوونە لەسەر ئەو كە پىنغەمبەر (ﷺ) بە هىچ رەنگ بە تەماى پىنغەمبەرىتى نەبوو و بىرى لەو نەكردوو تەو، بەلكو تەنيا بە هەلبىزاردنى خوا بوو بە مەيل و خوايشى خۆى و بە پى زانينى خۆى كە زانويەتى كى شايانە بۆى، كى دەست ئەدات هەلسى بەو كارە گرنگە كە گەورەترينى هەموو كارىكە. بىگومان لەو چەرخ و كاتەدا زۆر كەس بوون لە عەرب و لە ئيسرائىلييهكان كە ئەيانزانى كاتى هاتنى دواترين پەيام و پىنغەمبەرىتيايە و بەهۆى ئەو بەتەماى ئەو بەهرەيه بوون، بەلام خوا كە خۆى زاناو لىزان و كاردروستە بە كەسيكى كە چاوەروانى بۆ نەئەكرد، بىگومان وەكو برىارى هەمووانى لەسەرە پىنغەمبەرىتى بە هەول و تىكووشان دەست كەوت نابى، بەلكو كارەكە تەنيا بە دەست خوايەو بەنى هۆى بەندە، ئينجا بەرامبەر ئەو چاكە و بەهرە گەورەيه كە رشتى بەسەر پىنغەمبەردا (ﷺ) ئەم چەند شتەى لەسەر پىويست كەرد:

۱- ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ كەواتە بە هىچ رەنگ يارمەتيدەرو پشتيوان مەبە بۆ كافەرەكان، بىگومان كافەرەكان باوەريان نيبە بە كتيبەى كە دراو بە پىنغەمبەر، كەواتە نابى ئەميش كۆمەكى ئەوان بكات، كەواتە بە هەر جۆر ناگونجى كۆمەكىو يارمەتى و سويند خواریو خوشەويستى لە نىوان ئيمانداران و بىباوەراندە، چونكە رىنگاكانيان جياوازەو بەرنامەيان جياوازەو ئيمانداران كۆمەلى خوان و بىباوەرەن كۆمەلى شەيتانن، كەواتە چۆن و لەسەر چى كۆمەكىو پشتگىرىو خوشەويستى و سويند خواری بىي لە نىوانياندا؟ چۆن يەك بكەون؟

۲- ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾ با كافەرەكان بەرگرىت نەكەن لە ئايەتەكانى خوا لە پاش ئەو كاتەى هينرانە خواریو بۆ لای تۆ، واتە گوويان مەدرى و نرخیان بۆ دامەنى و لەسەر كارى خۆت سور بەو رىنگا راستەكەى خۆت بدەرە بەر تۆ كە خوا

کردیستی به پیغمبیری خوی و نایهتی خوی بۆ ناردوی بیگومان لهگهلتو یارمهتیت دهوات، کافران و بیباوهران به ههموو ههول و تهقالا نهیانهوی بهرگری خهلكی بکهن له ڕینگای خوا و ببن به کۆسپ لهبهر بانگ و بانگهوازی خوادا، ڕینگای پیغمبهران و ئیماندارانیش نهمهیه که ڕینگای خویان بدهنه بهر به جۆری که گوئیان نهبی لهو کۆسپ و ڕینگرانو نهو دوژمنانه نهتوانن بهر بهستیان بکهن و لایان بدهن له کاتیکیدا نهمان کراون به نهمیندار بهسهر ئایین و نایهتکانی خواوه.

۳- ﴿وَأَذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بانگی خهلكی بکه بۆ لای پهروهر دگارت و بۆ پهرسیتی، به بانگ کردنیکی پاک و خاویز و پوونی و بی گهرو گرفت و پیچ و پهنا، بانگ بۆ لای خوا بکه نهك بۆ لای نهتهوایهتی و نهك بۆ لای پهگهزایهتی و تاییهگهری، نهك بۆ لای خاك و ولات، نهك بۆ ژیر هیچ ئالایهکی نهه زهمین و جیهانه، نهك بۆ هیچ بهرژهوهندی و دهستکهوتیکی نهزی، نهك بۆ شوینکهوتنی ئارهزوی نهفس و پیکهینانی هیچ خۆشییهکی کاتی دواپراو، ئینجا ههركهس ئهیهوی شوینی نهه بانگهوازه بکهوی بهم پاک و خاویزییهو بی تیکهلو پیکهلی هیچی تر نهه کسه با بیته پێشهوهو شوینکهوی و خوا تهنیا بهم جۆرو شیوهیه ئهیهوی، ههركهس نیازی تری تیکهل نهکات با بزانی نهوه ڕینگای خوا نییه.

۴- ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّرِکِیْنَ﴾ تۆ له ڕیزی هاوبهش پهوادهران نهبی و یهکی نهبی لهوان به هوی کۆمهکی کردنیان یان به هه هوییهکی تر، هاوبهش پهوادان چهند جۆرو چهند شیوهی ههیه کاتی خواپهرسیتی راستهقیینه بهدی دی که مهردوم دوور بیته له ههموو جۆرو شیوهکانی، پهوانهانی هیچ جۆره هاوبهشی دوورکهوتنهوه له ههموو جۆرو شیوهکانی نهوهنده یاسایهکی مهبهست و گهوهرو گرنگه به چهند جۆرو به چهند شیوه له چندهها شویندا خوا له قورئاندا ئهیفهرویتتهوه، نهوهتا لیتهدا بهدوای نهه پستهدا پستهیهکی تر نههینن که لهگهل نههدا یهك شت نهگریتتهوهو جۆرو شیوهکهیان جیاوازه نهفهرووی: ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ لهگهل خوایه که ناوی ﴿الله﴾ یه هیچ پهستراوی تر مهپهسته نهه به گرنگ گرتنهش بههوی نهوهیه که نهه یاسایه پایهو بنههته بۆ ههموو نهه ئایین و باوهرو شهریعهته، ههموو کاروباری لهسهر نهه بنههتهدا دارێژراوهو

وهستاوه وراگراوه، هموو داب و رهوشت و تهمی و پژیم و یاساکانی تری به دهوری
 نهم یاسا گرنگو نهم بنه‌رته‌دا نهم سوپینه‌وه، که‌واته نهم بنه‌رت و یاسایه دوو
 ریگانو جیابوونوهی باوه‌ری خواپهرستییه له هموو بیرو باوه‌ری تر، هرکس
 به ریکی له‌سهر نهم بنه‌رته وه‌ستا و دامه‌زرا له هموو کاروباریکی دا نهم که‌سه خوا
 په‌رسته و هرکس ترازا و به موو لای دا نهم که‌سه له خواپهرستی لای داوه، مه‌به‌ست
 ناراسته‌کردنی نهم جوړه رستانه‌یه بو لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هلگیرساندن و به‌هیزکردنی
 سوژو په‌روشی خواپهرستییه‌تی، یان به دیمه‌ن و پواله‌ت ناراسته‌تی نهم کراوه
 مه‌به‌ست خه‌لکی تره، به‌لام ناراسته‌کردنیان به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له ریوه هوی
 بیدارکردنه‌وه و دل داچله‌کان و پیکه‌نیانی زیاده‌بیم و ترسه له دلی خه‌لکی ترده،
 یه‌کن له‌م دووباره مه‌به‌سته که باس‌مان کرد نه‌گینا شتیکی پوون و ناشکرایه که
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نیره تا ناسمان دووره له هاوبه‌ش بریاردان و په‌رستنی هیچ
 په‌رستراوی تر جگه له خویاک که لی‌رده نهم چند سیفته و نیشانه‌یه‌ی بو باس
 فرمووه:

ا- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه نییه جگه له‌و خویایه‌ی که ناوی ﴿الله﴾
 یه، که‌واته مل که‌چی راست نییه بو نهم نه‌بی، په‌رستنی راست نییه بو نهم نه‌بی، هیچ
 هیزو توانایه‌ک نییه جگه له هیزو توانای نهم، هیچ په‌نا نییه جگه له په‌نای نهم.

ب- ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هموو شتیکی له‌ناو نه‌چی و شایانه و ده‌ست شه‌دات بو
 له‌ناو‌چوون جگه له زاتی پاکی نهم. به خوا راسته هموو شتی نه‌پروا له‌ناو نه‌چی،
 سامان و ریژو قهر، ده‌سه‌لات و هیز، ژیان و خوشی و رابواردن، نهم زه‌وییه هرچی
 وا به‌سه‌رییه‌وه. نهم ناسمانانو هرچی و هرکس ها له ناویاندا، نهم بوونه‌وره
 همووی، نه‌وه‌ی نیمه‌ پی‌نی نه‌زانین و نه‌وی نای‌ناسین و پی‌نی نازانین، نه‌مانه هموو
 له‌ناو‌نه‌چن و ته‌نیا خوا نه‌مینیت‌وه که مانه‌وه‌ی بی برانه‌وه‌ی راسته‌قینه ته‌نیا بو نه‌وه.

ج- ﴿هُنَّ﴾ تهنیا بۆ ئەوە بیریاری هەموو شتێک و لە هەموو شتێکدا، هیچ کەس هاوبەش نییە لە بیریاریکەیدا، خۆ لادان و دەرچوون و پاکردن نییە لە بیریاری، هیچ پەنا نییە بەرگری بکات لە بیریاری ئەو.

د- ﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بۆ لای ئەو ئەگەرینەوه لە پۆژی دواییدا، هەموو ئەگەرینەوه لای بۆ حیساب و پرسیار و تۆلەر پاداشت، هەموو ئەچنە بەردەم دادگای گەورەیی ئەو، کەواتە هیچ سایە و پەنایەک نییە جگە لە سایە و پەنای ئەو، پەرستن و گوێزپرایەلی تهنیا بۆ ئەو شایەنە، ئا بەم جۆرە ئەم سورەتە دوایی پێهینرا، ئەم سورەتەیی کە بەناشکرا دەستی قودرەتی دەرخواست بۆ پاراستن و پارێزگاری کردن و بانگ کردن بۆ لای خوا، بۆ لە ناوێردن و بەربادکردنی هیژە سەرکەشە مل هۆرەکان. ئەم سورەتە دوایی پێ هینرا بە دامەزراندنی یاسای بانگ کردن بۆ لای خوا: تاکو تهنیایی خواو تاییبەتی پەرستن و مانەوهو بیریاری حوکمرانی تهنیا بەوه، کەواتە خاوەن بانگەوازهکانی خوا با پرنگای خۆیان بدەنە بەر لەسەر پووناکی دل و پێنموونی، بە دنیایی و نارام و هیژی باوهرو دەروونەوه، خوا بە بەزەیی خۆی بمانخاتە سەر پرنگای راست و دامەزراومان بکات لەسەری - آمین.

و صلى الله و سلم على سيدنا محمد و آله و صحبه و سلم

پۆژی سنی شەممە

ای ذی الحجە یان ۳۰ ذی القعدة ۱۴۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم * أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾

سوره تی (العنكبوت) مهككیه و (٦٩) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

هندی ریویعت باس نهکات که یانزه نایه تی بهکم جاری مه دینه ییه، چونکه باسی جیهاد و مونا فیکانی تیدایه که له مه دینه دا پهیدا بوون، به لام له گه ل نه وه شدا باوه پر له سر مه ککیه تی به مه یزتره، چونکه ترمزی حدیسن نه مه ینن هوی هاتنه خواره هوی نایه تی هه شتم لهم یانزه نایه ته مسولمان بوونی سه عدی کوپی نه بو وه تقاصه که له مه کک مسولمان بوو له نزیک سی سره تای هاتنی نیسلامدا، وه کو له شوینی خویدا باس نه کری، وشه ی جیهاد له چرخ مه ککیشدا بووه، مه به ست پنی مه ولو تیکوشانی دهر و نییه بو نه مه ی خوگرو دامه زراو بیئت و لانه دات له ریگای خوا به هوی سزادان و ده ستریزئی لیگردن، ههروه باسی مونا فیک له باره یه وه نه یه وی شیوه ی نمونه یه که له ناده می بخاته پیش چاو، نه م سوره ته هه موو به ستراره پیکه وه داپرژاره له سر یه که هیل له سره تاره تا دوایی، مه به سستی سره کی و بنه رته تی له م سوره ته دا بریتییه له باسی باوه پی دامه زراوی راسته قینه و دانگرتن به سریدا و خوگرتن و خوډاگیر کردن له ژیر باری تاقیکردنه وه و سزاو نازاری که روو نه کاته باوه ردار له سر عیده و باوه رکه ی، به کورتی تیگه یشتن له مه به سستی سوره ته که، نینجا با گوئی بگرین بو سوره ته به فهره که که به دریزی مه به سستی خوئی بدات به گوینچه ماند او بیخاته ناو دهر و نمان، نه فهرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * الْم﴾ له باره ی نه م جوړه پیتانه وه له چند سوره تیگدا دواین به دریزی و به کورتی، که واته با له وه که برین، پاش نه م قاپی و سره تایه نینجا ده ست پینه کات به باسی نه وه ی که وتمان

مه به سستی سهره کی و بنه پره تییه له سوره ته که دا، نه فرموی: ﴿ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا

وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ ﴾ نه گپرنه وه که کۆمه لێ له مه که له نیمانداران بیزار بوون و بی ئارامییان

دهربیری به هۆی سزاو نازاریکی زۆر به تین که دوو چاری بوون له لایه ن بت په رسته کانه وه،

ئینجا به و بۆنه وه ئه م نایه ته هاته خواره وه دژی ئه و بیزاری و بی ئارامی ئه و کۆمه له و پئی

فرموون: ئایا خه لکی وا گومان ئه بن که ته نیا له به رته وه نه لێن با وه پیمان هینا وه

با وه پدارین ئیتر وازیان ئی نه هینرئ به بی ئه مه ی تاقیبکرنه وه؟ واته نه خیر شتی وا نابئ و

گومانه که یان نا په وایه، به لکو ئه بن تاقیبکرنه وه تا ده رکه وئ کئ راست و پێک دامه زرا وه

کئ لارو نا پێک و ته له که بازه؟ تاقی نه کرنه وه به چه ند باری گران و نه رکی قورس، وه کو

تیکۆشان و ئی بران و به خت کردنی هه موو هینو لیه اتنی له پێگه ی خوا دا، خو گرتنه وه و

به رگری له و شته نا په وایانه ی قه ده غه کراون، هه لسان به گو پرایه لی و فرمانبیری له و

شتانه دا که دا وا کرا وه، ده ست هه لگرتن و ده ست نان به هه رشتی که ئاره زوو نه کړئ و دل

پئی خو شه له م جیهانه دا، هه روه ها هه موو به لا و به سه ره اتی خرا پ له هه ر باریکی تره وه، ئه م

تاقیبکرنه وه ی پیوسته تا راست و نا راست جیا ببنه وه، تا راستان بگه ن به پادا شتی

که وه ی خو گری لای خوا و له پێگه ی خوا دا، چونکه با وه پو عه قیده ی ته نیا با پاک و

خا وینیش بئت پادا شتی نه وه یه خا وه نه که ی هه میشه یی نابئ له ئا گرا ئیتر پزگاری له

ئا گرو گه یشتن به را ده و پله ی به رزی به هه شت به هۆی ده رچوونی با وه پداره وه له و

تاقیبکرنه وانه دا، بئگومان عه قیده و با وه پو وشو و تارئ نییه به ته نیا به ده م بو ترئ، به لکو

شتیکی راسته قینه ن ئه رکیان هه یه و سپارده یه کن به زه حمه ت و نا په حه تی پارێزگاری

نه کړن، کۆشش و تیکۆشان و به ربه ره کانییه کیان نه وئ که خو گری و دامه زرا وی نه وئ،

که واته ته نیا و تنی پووت، به س نییه ته نیا به و تن وازنا هینئ، هه تا به و شتانه خه لکی تاقی

نه کړنه وه، ئه بن به و تاقیبکرنه وه پالفته بکړن له هه موو چلک و چه په لیبه ک به وینه ی

نالتون و زیو که به نا گر پالفته نه کړن،

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

ئەو تاقىکردنەو شتىكى دامەزراو و بەكارهينراوه هەر له كۆنەو، شتىكى رەفتار پىنكارا و باوه له ترانزوى خوادا وەكو بۆمان پوونئەكاتەو بەم فەرموودەيه ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نايان خەلكى ئەو گومانە ئەبەن له كاتىكدا بىگومان ئىمە پىروادارانى پىش ئەوانمان تاقىكردەو، باوى ئىمە هەروابوو، كەواتە ئەبى ئەمانىش تاقىبىكردنەو گومانى تاقىنەكردنەو ناراستەو گومانبەر هەلەيه، بىگومان خوا زانايەو ئاگادارە بە هەموو شتى له پىش بوون و پوودانيدا، هەرچۆنى زاناو ئاگادارە پاش بوون و پوودانى، بەلام خواى گەورە باوى واىهەو وا هاتووە كە بە پىش تەنيا زانيارى خۆى رەفتار نەكات لەگەل بەندەكانيدا، پاداشت و تۆلەى ئەبى بۆيان تا خۆيان بە خواهىش و مەيلى خۆيان ئەو كردهوانە نەكەن كە پاداشت و تۆلەيان لەسەرە، بەكورتى ئەوئى خوا ئاگادارە پىش ئەبى پووبدات و بەدى بىت، ئىنجا پاداشت و تۆلەى ئەبى، كەواتە مەبەست له تاقىكردنەو كە ئەو نىيە بۆ خوا دەرکەوئى، بەلكو مەبەست پوون بوونەو دەرکەوتنە بۆ خەلكى، ئەو تاقىكردنەو شتىكى زۆر بە جىيەو پىويستە، چونكە له بارىكەو لوتف و مېهرەبانىيە كە لەگەل بەندەكاندا و له بارىكى ترەو دادپەروەرىيەو له پويەكيشەو تەمئ و پەروەردە كردنە بۆ بەندەكان كە بەو جۆرە بچولئەو له نىوان خۆيانداو له خۆيانەو نەيشنە مل و تا كابرا كردهو نەكات و كردهو كەشى دەرئەبىو دەرئەكەوئى بە هىچ رەنگ مى نەگىرئى، له جىيە خوا تەنيا بە گوئىرەى زانينى خۆى رەفتار نەكات و تۆلە له كەس نەسئىن كابرا تا كردهو نەكات ئەبى خەلكى چۆن لا بەن لەو باوى خواو ئەو رىگا راستە نەدەنە بەر؟ ئىنجا ماتۆل خوا زانايەو ئاگادارە بە بى تاقىكردنەو ش دەى ئەبى مەبەست چى بىت لەو زانينەى كە دواى تاقىكردنەو بە هۆى تاقىكردنەو پەيدا ئەبى بۆ خواو له پيشەو نەبوو وەكو دىمەن و روالەتى چەند نايەتى ئەگەينى له چەند شوئندا،

یهکن لهوانه نه‌مه‌یه لی‌ره‌دا نه‌فرموی: ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾ که‌واته سویند به‌خوا به‌هوی تاقیکردنه‌وه‌وه‌خوا نه‌زانی و ناگادار نه‌بئ به‌و که‌سانه‌ی که‌ راستیان کرد له‌باوه‌پرو دهر‌پرینی باوه‌په‌که‌یان، زانا و ناگادار نه‌بئ به‌ دروژنه‌کان. که‌ به‌ دروو ده‌له‌سه‌ ووتیان: باوه‌رمان هیناو باوه‌رمان هه‌یه، زانیانی نی‌سلام به‌چهند جورئ وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌یان داوه‌ته‌وه‌ له‌و جورانه‌ لی‌ره‌دا باسی دوانیان نه‌که‌ین که‌ به‌سن بؤ‌هه‌رکه‌سی به‌ دوا‌ی راستیدا بگه‌رئ و نه‌یه‌وی له‌ خو‌پایی دریزه‌ بدات به‌ قسه‌و باس، نه‌و دوو جوره‌ وه‌لامه‌ش نه‌مه‌یه:

۱- مه‌به‌ست به‌و زانینه‌ که‌ په‌یدا نه‌بیت به‌ هوی تاقیکردنه‌وه‌وه‌ زانینی نه‌و زانراوه‌یه به‌ رووداوی و به‌ به‌دی هاتویی که‌ له‌ پیشه‌وه‌ نه‌بووه.

۲- مه‌به‌ست دهر‌خستنی نه‌و شته‌و به‌دیهینانه‌تی له‌ واقعی ژباندا.

ئینجا با‌بگه‌رئینه‌وه‌ بؤ‌روون کردنه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی خواو باسی چهند جورو شیوه‌یه‌کی. عه‌قیده‌و باوه‌ر سپارده‌یه‌کی خواجه‌ له‌م زه‌وی جیهانه‌دا، که‌سی هه‌لگره‌تی که‌ شایان بیت بؤی، توانا بیت به‌سه‌ر هه‌لگرئیدا، دلئ خوی به‌ راستی و پاک و خاوینی یه‌کبار کردبیته‌وه‌و دایر‌نویی له‌ هه‌موو شتن تر له‌ پیناوی نه‌و عه‌قیده‌و باوه‌رده‌دا، که‌سی هه‌لگره‌تی که‌ له‌ پیناویدا ده‌ست هه‌لگرئ له‌ نارامی و په‌حته‌ی و رابواردن، له‌ ناسایش و ناشتی و بی‌ترسی، هه‌لنه‌خه‌له‌تن به‌ هیچ شتنی که‌ له‌م جیهانه‌دا هوی هه‌لخه‌له‌تاندنه، نه‌و سپارده‌یه‌ سپارده‌ی جینشینیه‌ له‌ زه‌ویدا، پیشه‌وایی و رابه‌ریه‌ بؤ‌رنگای خوا، به‌دیهینان و پیکه‌ینانی وشه‌و بریاری خواجه‌ له‌ جیهان و ژباندا، که‌واته‌ سپارده‌یه‌کی ئیجگار گرنگ و به‌ نرخه، ئیجگار قورس و گرانه، جا له‌به‌رئه‌وه‌ پنیوستی هه‌یه به‌ جوره‌ هه‌لگرئکی تایبه‌تی که‌ خوگرو به‌نارام و دامه‌زراو بیت له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا، هه‌ندئ له‌و تاقیکردنه‌وه‌ به‌مه‌ نه‌بئ که‌ دووچاری سزاو نازار ببئ له‌ لایه‌ن به‌تال و ناهه‌ق و هه‌لگره‌کانییه‌وه، ئینجا هیچ یارمه‌تیده‌رو پشتیوانیک نه‌بئ کومه‌کی بکات و به‌رگری ئی بکات، خویشی به‌ خوی توانا

نه بئیت به سهر خو پزگارکردن و بهرگری له خوئی و ههروا به داماوای بکهوئی له ژیر دهست
 دوژمنداو هیزنکی دهست نه کهوئی بهرهنگاری ستهم و سه رکینشی پیبکات، یه کهم شیوهی
 ناشکرا بو تاقیکردنهوهی خاوهن عقیدهو باوهر نه مهیه که باس کرا. کاتیک که باسی
 تاقیکردنهوهی برودار کرا. به لام وه نه بی نه مه به تین ترو سهخت ترینی شیوه کانی بیت،
 به لکو چند جوړی تر هیه، له چند شیوهی تردا که له وانان نه وانان سهخت ترو تال ترن،
 یه کئی له وانان مال و خیزان و کس و کارو دؤست و خوشه ویستانه که له پرنگای باوهرو
 عه قیده کهی نه مدا دوو چاری سزاو زیان بین و نه میش هیچ دهسه لاتی نییه ناتوانی بهرگریان
 ئی بکات، زور جار له وانان بیزاری و تالی دهر نه برن و هاواری ئی نه کهن که واز بیئو و ناشتی
 به کاریئو له گهل ستمکاره کاند، لئی نه لالینه وهو خوای تیر نه حاجت که وازیئو و
 پزگاریان بکات و په حم و بهزه ییه کی بیته وه پیاندا و نه وانان به هوئی نه مه وه دوو چار
 بوون، جا وهره کابرای خاوهن عه قیدهو باوهر خوئ پی بگیری و گوئی نه دهیت به و شته
 سهخته گرنگه. یه کئی تر لهو شیوه سهختانه نه مهیه که سته مکارو گو مپرا کهر وا له نه و پهری
 بهخت و چاره ی گرنگداو له هه موو بارو پرویه کی نه م جیهانه وه تیرو ته واوه و خه لکی زور
 به سهر که و تووی سهر نه کهن و به جارئ هه موو پروی تیئه کهن و گووانی به بالادا نه لین و
 چه پله ی بو لی نه دن، هیچ قورت و گر نیه ک نایه ته رینگاو بهر پیی و پائه بویری به ژیانکی
 بهرزو بهرینو کامه رانییه وه، باوهر داریش بو خوئی که و تووه و نه کهس گوئی پی نه دات و نه
 کهس نه یناسئ و هیچ کهس نییه به شتی سهر بکات مه گهر ژماره یه ک داماو و بی نرخ و
 په ک که و تووی وینه ی خوئی که هیچیان به دهست نییه ناتوانن داماو ییه که ی دهر کهن، جا
 وهره بهو شیوه سهخته بزئی و بهو جوړه تاقیکریته وه به راستی مه گهر خوا یار مه تی بدات
 نه گینا بهرگی ناگری و له رینگا نه ترازئ، جوړنکی تر لهو تاقیکردنه وانان نه مهیه که نیماندار
 نه کهو یته ناو گهل و کو مه لیک که هه مووی له سهر دژو پیچه وانان ی باوهری نه من نه و کاته
 وه کو غه ربینکی نه ناسراوی ئی دیت که بکهو یته ناو گهل و کو مه لیک دل په قی بیبه زه یی که
 داخ له دل و بیزارن لئی، جا وهره بتوانه بزئی و خوډاگر و دامه زراویه و گویت نه بی لهو
 هه موو خه لکه دان بگره به خوئدا و دهست بگره به سهر باوهر که ی خوئدا!! شیوه یه کی تری
 به تین لهو تاقیکردنه وانان نه مهیه که له م چهرخه دا نه بیئو و نه و هه موو میلله ت و میریه بی

باوهرانه که خنکاون له ناو بهد خویی و بهد کرداری و بیناموسیدا، لهگهڵ ئەوهشدا ئەو پێسه بۆگه‌نانه لهم جیهانه‌دا به‌رزو پێشکه‌وتوو و سه‌رکه‌وتوون و ئەژین به‌و پەری رابواردن له پۆپه‌ی هه‌ره به‌رزی شارستانی دان به‌ دیمه‌ن و پو‌الته‌ هه‌موو یه‌کێ به‌ پێی راده‌و پله‌ی خۆی چاره‌سه‌ری هه‌موو قو‌رت و گرێه‌کی ژبان کراوه‌و پێویستییه‌کی نه‌ماوه!!

تاقیکردنه‌وی گراتر له‌مانه‌ هه‌موو بریتییه‌ له‌ حه‌زو ئاره‌زووی نه‌فس و ئەم هه‌موو خو‌شی و رابواردنه‌ له‌م جیهانه‌دا و ئاره‌زووی رابواردن و ده‌سه‌لات و سه‌رۆکایه‌تی، یان سه‌رکردنه‌ عه‌یش و نو‌شیک که‌ به‌ هه‌وه‌س ده‌ست بدات، ئینجا دامه‌زرای و نه‌گۆران له‌سه‌ر رێگای راستی عه‌قیده‌و باوهر له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو شته‌ هه‌لخه‌له‌تینه‌رده‌ا، شوێن نه‌که‌وتنی باوی گه‌ل و و‌لات و که‌س و کار.

ئینجا کاتێ سزاو مه‌ینه‌ت و ژێر ده‌سته‌یی و سه‌ر شو‌پیی ئیماندار درێژه‌ بکێشێ و یارمه‌تی خوا دوا بکه‌وێ و به‌ هاواره‌وه‌ هاتن دیارنه‌بێ، له‌م کاته‌دا به‌ تابه‌ته‌ی تاقیکردنه‌وه‌ که‌ زو‌ر به‌تین تهره‌و خو‌گرتن له‌ ژێر باریدا زو‌ر گراتره‌ به‌ راستی له‌و کاته‌دا که‌س خۆی پێ ناگیرێ بێجگه‌ له‌وانه‌ی خوا نه‌یانپارێزێ، ئەوانه‌ی له‌و کاته‌ سه‌خته‌دا خو‌گرو دامه‌زراون ته‌نیا ئەوانن که‌ به‌ راستی ئیمانی راسته‌قینه‌یان به‌دی هێناوه‌و، به‌ راستی سپارده‌ گه‌وره‌که‌ی خویان پاراستوووه‌و هه‌لساون به‌ ئەرک و مافی.

خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی پێویستی نییه‌ به‌ سزادانی ئیمانداران بۆ تاقیکردنه‌وه‌یان، به‌لکو مه‌به‌ست پالته‌کردن و ناماده‌کردنی ئەوانه‌ بۆ هه‌لگرتنی ئەو سپارده‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ بێ ئەو پالته‌کردن و ناماده‌کردنه‌ به‌جێ نایه‌ت، به‌جێ نایه‌ت به‌ بێ به‌رزبوونه‌وه‌و زال بوون به‌سه‌ر هه‌موو حه‌زو ئاره‌زوویه‌کداو به‌ بێ خو‌گری و دامه‌زرای له‌سه‌ر هه‌موو ئێش و ئازاری، به‌بێ دانیایی و دل دامه‌زرای له‌سه‌ر هه‌موو ئێش و ئازاری، به‌بێ دانیایی و دل دامه‌زرای له‌سه‌ر یارمه‌تی خوا یان پاداشتی خوا له‌ پو‌ژی دوااییدا، سزاو مه‌ینه‌ت و به‌سه‌ره‌اتی ناخو‌ش دل و ده‌روون پالته‌ نه‌کات و چلک و چه‌په‌لی ئی دوور نه‌خاته‌وه‌، هێزو وه‌ی نه‌خاته‌ سۆزو په‌رو‌ش و بیداری نه‌کاته‌وه‌. که‌واته‌ ئەو که‌سانه‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رچن هه‌ر ئەوانه‌ به‌کاردێن و پشتیان پێ نه‌به‌ستری و ئەکرێن به‌ ئەمیندار و ئالای نایینی خویان نه‌خه‌رتنه‌ ده‌ست، ئەوانه‌ رێزو نرخی ئەو سپارده‌یه‌ ئەزانن، چونکه‌ له‌ خو‌پایی ده‌ستیان نه‌که‌وتوووه‌،

بەلکو بە نرخیکی زۆر گران دەستیان کەوتوو، سزاو نیش و نازاریان چەشتوو لە ڕینگایدا،
 هیزو خوین و دەماری خۆیانیان بۆ بەخت کردوو، دەستیان هەلگرتوو لە هەموو خۆشی و
 رابواردن و ئارامی و ئاسایش و ئارەزوویەکی دل و دەروون لە پیناویدا، کەواتە بە هەموو
 هیز پارێزگاری ئەکەن و لە خۆپایی دەستی ئی هەلناگرن و نایفرۆشن بە کەس. ئینجا لە
 پاش ئەمانە سەرکەوتن و زال بوونی ئیمان و کۆمەڵی ئیمانداران لە دواڕۆ کۆتایی کاردا
 ئەوە شتیکی مسۆگەرە، چونکە خوا بەئینی پێداو، کەواتە ئەبێ بە دی بێت و هیچ
 ئیماندارێ گومانی نییە تیایدا، ئەگەر درەنگ هاتوو دواکەوت ئەوا لەبەر بەرژەوێندی و
 لێزانی و کاردرۆستی خۆیەو کاتی نەهاتوو، بێگومان ئەو دواکەوتنە چاکە بۆ ئیمان و
 خاوەن ئیمان و هەلگرانی ئالای ئایین و ئیمان. ئەبێ بزانی کە خوا بە غیرەت ترە لە هەموو
 کەس بۆ ئەو ئایین و ئیمانەکی کە سپاردەوی کردوو، بە راستی بەسە بۆ ئەو ئیماندارانە کە
 سزاو مەینەتیان درێژە ئەکێشی بۆیان، کە ئەوانە کۆمەڵیکی هەلبژێردراوی خوان، بۆ ئەمەکی
 ئەمیندار بن بەسەر مافی خواو، بەسە بۆیان کە خوا شایەتە لەسەر راستی و دامەزراوی یان
 بە هۆی ئەووە هەلی بژاردوون بۆ تاقیکردنەو، لە حەدییسی سەحیحدا هەیه: ﴿أشد الناس
 بلاء الأنبياء، ثم الصالحون، ثم الأمثل فالأمثل، يبئلى الرجل حسب دينه، فإن كان في دينه
 صلابة زيد له في البلاء﴾^١ لە یەکەم ئایەتدا بێزاری دەربرێ و تەشەریدا لە خەلکی کە گومان
 وا بەرن باوەرداران تاقیناکرێنەو، ئینجا لەو واز ئەهێنێ و ئەگۆزێتەو بۆ بێزاری دەربرین
 و تەشەریکی بەتین لە تاوانباران کە گومان وا بەرن لێپرسینەو یان نابێ و تۆلەکی
 تاوانەکانیان ناچەژن،

^١ بەتین ترینی خەلکی لە تاقیکردنەو دا پێغەمبەرانی، لە پاش ئەوان بیاوچاکان و سالحان، ئینجا چاک لە دوا چاک،
 مەرووم تاقیدەکرێتەو بە پێی ئایینی خۆی، ئەگەر ئایینەکی بەهێز و بەتین بێ تاقیکردنەو کەمی بۆ بەهێز بەتین
 ئەکێ.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

الْعَلَمِينَ ﴿٦﴾

نه فرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُقُونَا﴾ نایا نهو که سانهی کردهوه خراپه کان نهکن که پیسترینیان بهرگری ناینی خویبهو سزادانی باوهرداران و هه لگرانی نالای خویبه، نایا نهوانه گومانیان وایه که له نیمه یاخی نهبن و له دهستان دهرنه چن؟ واته شتی وا نابن و هه موو نهوانه نهگه ریتهوه بو لامان، چونکه نهو خویبهی که باوی وایه باوهرداران تاقیده کاتهوه باویشی وایه که نهو تاوانبارانه بگهینه نی به توله و سزای خوینان، که واته نهوانه ی نهو گومانه نارپهوا نهبن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نهو بریاره یان بریاریکی زور خراپه، به لن باوهردیکی زور خراپه، چونکه درو پیچهوانه ی دادو لیزانی خویبه، هه موو ژیریبه که به نارپه وایی سهیر نهکات، نینجا باوهرداران دلنیاو نارام نهکات بهو پاداشت و بهمه ری که نومیدو چاوهروانی نهکن لای خوا نه فرموی: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ هر که سیئک به نومیدهوه چاوهروانی گه یشتنه به نهجرو پاداشتی خوا یان چاوهروانی گه یشتنه به حوزوری خوا بینینی خوا نهو که سه دلنیاو دل نارام بیت که نهوه ی چاوهروانه بو ی دهست که وتی نه بیت ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه بینگومان نهو کات و ماوه ی خوا به لینی پی داوه و دیاری کراوه دیت، که واته با نهو باوهرداران دلشاد و به نارام بن به هه موو هیزو باوهردیان به تین بیت و به سوزو پرورشهوه به ته مای هاتنی نهو بهمه رو به خششه بن، ﴿رَهْمًا وَسَمِيعًا الْعَلِيمُ﴾ ته نیا خوا به راستی بیسه رهو ناگاداره، نینجا پوونی نهکاتهوه که هر نه رک ی خستویه تی سوودو به ره می بو خو ی نهگه ریتهوه و خوا هیچ پیویستی پی نیبه، که واته هرچا که و هه لو و

تیکۆشانیک ئەکات منەت لە خوا بزانئو چا و لەبەری بۆ خوا پتەو تر بیئت، نەک کەشخە بنی
 لە خۆیی و وا دابنئ چاکەیی لەگەڵ خوا کردوو و ئەم ئاسمانی بۆ خوا داگیرکردوو،
 ئەفەرموی: ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ هەرکەسێ تیکۆشانی کردوو لەم جیهاندا و هەر
 هەر و تیکۆشانیک ئەکات ئەوا هەر و تیکۆشان بۆ خودی خۆی ئەکات، چونکە کاروبار و
 ژبانی خۆی پێ چاک ئەکات لە هەر دوو جیهاندا، هەر ئەک و تاقیکردنەوەیەک خوا دایناو و
 نوسیویەتی لەسەر باوەرداران ئەوا هەمووی بۆ ئەمەیه پالفتەیان بکات لە هەموو چک و
 چەپەلی و خو و کرداری ناپەرەو و تێرو تەواویان بکات و بیانرازی نیتەو بە هەموو سیفەت و
 رەوشت و کرداری رەو و شیرین، ئەمە هەمووی بۆ خودی خۆیان بیجگە لەو هەموو پیت و
 فەرەیی ئەپژئی بەسەر و ولادتدا لە بەرەمی ئەو کۆشش و تیکۆشانی ئەکری لە پێگای خوادا
 لە پیناوی بەرزکردنەوەی ئالای خوادا، لە پیناوی سەرخستن و زاکردنی چاک و خێرو بێر
 بەسەر خراپ و شەردا، کەواتە هەر کەس هەر کۆشش و تیکۆشانیکی کرد لەو پێگا راستەدا
 با بە کەشخووە سەرنجی خۆی ئەداو منەت بنی بەسەر خەلکدا، بە شانازییەو داوای
 پاداشت و کریی تیکۆشانیەکی بکات لە خوا، با پاداشت دانەوێ خوا بە دواکەوتوو
 درەنگ ناخیز نەزانئو لای وای ئەم هیچی نەهێشتوو تەو و پێویستە ئەمەیی ئەم ئەیهوی
 بەپەلە بیئت بە پیریەو، چونکە ئەو تیکۆشەرە ئەگەر راست دەکات هەرچی ئەکات بۆ خۆی
 ئەکات و خوا هیچ پێویستی نییه نە بە ئەم و نە بە تیکۆشانیەکی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَنِّي عَنِ الْعَالَمِينَ﴾
 چونکە دەولەمەندە لە هەموو ئەم عالەم و جیهان و پێویستی بە هیچ کەس و کردەوێ هیچ
 کەس نییه، بەلکو خوا بە لوتف و بەزەیی دارە کۆمەکی ئەکات لە تیکۆشانی تیکۆشەراندان
 سەریان ئەخات و ئەیانکات بە کاربەدەست و لە پۆژی دوایشدا پاداشتی گەورەیان
 ئەداتەو،

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ

مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

بهم جوړه که نه فرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ نو که سانهی که له م جیهاندها باوهریان هیناوهو کردهو چاکه کانیشیان به جیهیناوه بیگومان گوناوه خراپه کانیان نه سرینهوه لیان و دایان نه شارینهوه به هوی نو باوهری کردهو چاکانه یانهوه ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ پاداشتیان نه دینهوه له پوژی دوا پیدا به چاکتر له وهی کردوویانه، بهم رهنه چمند چندانه نه کړینهوه که لای خوارووی ده قاته و لای ژووری خوا نه یزانئ، تا حوت سهد، تا هزارو چوار سهد قات و تا زیاتر به گویره ی پاکو خاوینی نیازو کردهوه که، بیگومان نه م به لینه گه وره به بو له وانیه که له تاقیکردنهوه دا دهر نه چن و به گویره ی نیمان و باوهره که یان نه جولینهوهو تیکه لو پیکه لی ناکن، دهی نو شی گیانتان بیټ نه م به لین و موژدهیه و شادمان و دل نارام بن پیی، نینجا جوړئ له تاقیکردنهوه نه خاته پیش چاو له وانیه له سهره تاوه ده ستنی شانمان کرد. تاقیکردنهوه به کس و گارو خوشه ویستان، نه فرموي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ فرمانمان داوه به ناده می له باره ی باوک و دایکییه وه به فرمانیکی چاک و شیرین، بهم رهنه سرپرستی و چاودیریان بکن و به سوژو به زهی بن دهر باره یان و خزمتیان بکن و هیچ جوړه نازاریکی ناپه وایان نه بی بویان، بیگومان باوک و دایک نزدیکترین که سن له ناده مییه وه و منهت و چاکه یان هیه به سهریه وه، سوژو به زهی به هیزیان هیه، پیویست کراوه له سره پوله کانیان خوشه ویستی و بچوکی و خزمت کردن و پرزگرتنیان، به ختکردنی توانایان له خزمتکردن و چاره سره

کردن و هموو قوژت و گرنی ژبانی شو باوک و دایکه مافداره‌یان، به‌لام مافی گوژپرایه‌لیان نییه له ژرپینکردن و به‌جیهینانی مافی خوادا، شهوتا شه‌رموی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾^۱ شه‌گر باوک و دایکت ههول تینکوشانیان له‌گه‌ل کردیت بو شه‌می شتی‌ک بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من که هیچ جوژه ناگاو زانینکت نییه به‌خوایه‌تی شه‌شته شه‌وه به‌گونیان نه‌که‌یت و گوژپرایه‌لیان نه‌بیت. شه‌رگیز مافی خوا ژر پیناکری و ده‌ستی لیه‌لناگیری، په‌یوه‌ندی خوا ناچرئ له پیناوی ماف و په‌یوه‌ندی هیچ که‌سی تردا با شه‌ که‌سه باوک و دایکیش بیت که له هموو که‌سیکی که مافدار ترن، که‌واته شه‌گر باوک و دایک بت په‌رست بوون و کافر بوون مافی چاکه له‌گه‌ل کردن و شه‌ره‌رشتیان هه‌یه به‌سه‌ر پوله‌کانییه‌وه، نه‌ک گوژپرایه‌لی و شوینکه‌وتن، شه‌و چاکه‌ش ته‌نیا بو شه‌م ژبانی نیستایه، وه‌کو له سوره‌تی (لقمان) دا دیت، ﴿إِنَّ مَرَجْمَكُمْ﴾ ته‌نیا بو لای منه‌گه‌رانه‌وتان له بوژی دوا‌ییدا، چ شه‌وانه‌تان باوه‌ردارو خواپه‌رسته به‌تاک و ته‌نیاو چ شه‌وانه‌تان بی‌پروایه‌وه‌هاوبه‌ش بریار شه‌دات و بت په‌رسته. شه‌وتا چاکه شه‌کات له‌گه‌ل دایک و باوکی، شه‌وه‌ی تاوانبارو خراپه‌کاره له‌گه‌لیان، که‌واته شه‌بن به‌نده‌مکان ناگادارو وریا بن و خویمان بیارینن له په‌فتارکردن به‌پنچه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خواو بترسن له‌مهم که شه‌فرموی: ﴿فَأْتِثْكُ بِمَا كُنْتُمْ تَمْلُونَ﴾^۲ نینجا له بوژی دوا‌ییدا هه‌ولتان شه‌ده‌من به‌هر کرده‌وه‌یه‌ک که کردووتانه له‌م جیهانه‌دا، که‌واته به‌پنی کرده‌وتان توله‌و پادا‌شتتان لی شه‌سینم و شه‌ده‌مه‌وه، نینجا جیاوازی شه‌خاته نیوان باوه‌رداران که سه‌رنج شه‌ده‌ین باوه‌رداران هه‌موو یه‌کن و یه‌ک کومه‌لن، با هیچ په‌یوه‌ندی خوین و تیره و خزمایه‌تی و شه‌ژاد نه‌بی له نیوانیاند،

^۱ باش وایه بریاری په‌ستی ﴿قلنا﴾ بدرئ له‌پیش وشه‌ی ﴿ان﴾ تاعه‌تفه‌که ری‌ک و بی‌ک تر بن بو سه‌ر په‌ستی ﴿وه‌سینا﴾ هیتانی په‌ستی ﴿مالیس لک به‌علم﴾ بو شه‌مه‌یه‌که‌هر شتی‌ک زلنا نه‌بویت به‌راست و په‌وانی دروست نییه شوینی که‌وی له‌باره‌ی باوه‌روه‌قیده‌وه، نیتربازلنا نه‌بیت به‌ناراستی و به‌تالی‌شی، چ جای شه‌وه زانای بیت به‌ناراستی و ناروایی.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿١﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا

أُذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ که سانی که لهم جیهانهدا باوهریان هیئا بهوهی خوا پیویستی کردوه باوهر کردن پیئی، لهگهال نهو باوهرهدا کردهوه چاکهکانیان بهجی هیئا نهوانه له پوژی دوایدا نهیاخنهینه ناو کومهئی چاکان و له ریزی نهواندا نهیانژمینر، پیکوره هموویان نهخرینه بههشت: وشعی سالحان له قورشان و هدیسا زورتر مهبهست پیغهمبهرانو نهپرئی بهسهر نهواندا، هرچوئی بیئی سالحی و پیاو چاکی رادهو پلهیهکی بهرزه هندی له پیغهمبهران داوایان کردوه له خوا، خوا سهنای هندی له پیغهمبهرانی پی کردوه. نیمامی ترمزی له تفسیری نهام نایهتی ﴿و وصینا﴾ دا نهگیریتوه که هاتووته خوارهوه له بارهی سعدی کوپی نهبو وهققاص و حمنهی دایکی، ساعد - خوا لیئی رازی بی - زور چاک بووه لهگهالی، نینجا کاتی مسولمان بوو دایکی پیئی روت نهام نایینه چییه دات هیئاوه؟ سویند به خوا نار و نان ناخوم ههتا نهگیریتوه لهمهی کهوتویته سهری یان نهبی بمرم، نهو کاتهش نهوه نهبی به لهکویهک بهسهرتوه تا دنیا دنیایه، نهوترئی پیئت: نهی کهسی که دایکی خوی کوشت، نینجا شهو و پوژی لهسهر نهوه مایهوه بهبی خواردن و خواردنهوه له پاشان ساعد - خوا لیئی رازی بی - هاته لای و پیئی روت: نهی دایکی خوم نهگهر سهد گیانت پی بی و یهکه یهکه دهرچن من واز له نایینی خوم ناهینم، کهواته نهگهر دهتهوی بخوو نهگهر ناتوئی مهخو، نینجا کاتی ناومید بوو لیئی نان و ناوی خوارد، نینجا خوا نهام نایهتهی نارده خوارهوه فرمانی دا به چاکه لهگهال دایک و باوکدا و شوین نهکوتن و گوپرایهلی نهکردنیان له کوفرو بت پرستیاندا، ههروهها هموو گوناوه و تاوانی تر، وهکو له هدیسی سهحیدا هاتووه: ﴿لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق﴾ واته هیچ گوپرایهلی نییه بو هیچ دروستکراویک له ههر کاریکدا که گوناوه بیئت و خوا قدهغهی کردبیئت. نا بهو جوژه باوهر بهخوا سهرکهوت و زال بوو له تاقیکردنهوهی خزم و نزیکترین کهس لیئی له نهسب و خزمایهتییدا، هموو کات باوهردار لهوانیه دوچار ی

تاقیکردنه‌وهی واییت، هر کات دوچار بوو نهم بریاری خواو کرده‌وهی سه‌عهده با بکرین به
 نالای پزگاری و دوچار نه‌بوونی خهشم و نارهایی خوا، نینجا وینه‌یک له نادهمی
 نه‌خشه‌ی نه‌کیشنی به نه‌خشه‌یه‌کی تیرو ته‌واو له کاتی تاقیکردنه‌وه به سزاو نازاردان له‌سه‌ر
 عه‌قیده‌و باوهر. پوونی نه‌کاته‌وه که لهو کاته‌دا بن نارام و خو نه‌گره، به‌لام له کاتی خویشی و
 بیترسیدا به دم هیچ نالیته‌وه، نه‌فرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هندی کهس هیه له
 نادهمی نه‌لی باوهرمان هیناوه هیه به خوا، نهم وشه پیروزه نه‌لی و ده‌ری نه‌بری له کاتی
 نارامی و خوشیداو لای وایه هیچ نه‌کیکی نییه و هیچی تن ناچی و هر نهو ووتنه به‌سه،
 ﴿فَإِذَا أُرِدَىٰ فِي اللَّهِ﴾ نینجا کاتی سزا بدری له‌بر خواو له ریگای خوادا، بهم په‌نگه کافره‌کان
 سزای بدهن له‌سه‌ر نهو باوهر هینانه، کاتی نه‌وهی به‌سه‌ر بییت ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَذَابِ اللَّهِ﴾
 سزای نادهمی وه‌کو سزای خوا لی نه‌کات و نه‌یباته ریزی نهو، واته نارامی لیته‌بری و خوئی
 بو ناگیری و باوهره‌که‌ی له‌ق نه‌بییت و نه‌که‌ویتنه له‌رزه له ده‌روونی خویدا نه‌لی: نهمه
 نه‌وپه‌ری سزایه، که‌واته له‌سه‌ر چی خویم بگرم، سزای خوا له‌مه به‌تین تر نییه، یان مه‌به‌ست
 نه‌ویه هرچونی مه‌ترسی له سزای خوا خه‌لکی نه‌گیریته‌وه له کوفر باوهر له دلدا جیگیر
 نه‌کات هروده‌ها سزای نادهمی نهو جوړه که‌سانه له نیمان و باوهر نه‌گیریته‌وه و تووی بی
 باوهری له ده‌رونیاندا نه‌روینی، هرکام مه‌به‌ست بییت نهو جوړه که‌سانه به هوئی نهو سزاوه
 به دل گوپرایه‌ل نه‌بن بو کافره سزاده‌ره‌که‌یان و شوینیان نه‌که‌ون نه‌که به وینه‌ی زور پیته‌نراو
 که به ده‌می پووت و پوالت گوپرایه‌ل نه‌بییت که نهو په‌وا دراوه و زبانی نییه کاتی سزاکه له
 توانا ده‌رچوو، پیوسته له‌سه‌ری خوئی بگری و دل نارام بییت بهو باوهری که هیه‌تی و
 دامه‌زراو بییت، بزانی که سزای خوا زور جیاوازه له سزای خه‌لکی و هیچ کهس توانای نییه
 به‌سه‌ر وینه‌ی سزای خوادا سزای خوا که هات به‌رگری که‌ری نییه، سزای نادهمی به‌رگری
 که‌ری هیهو سزای نادهمی پاداشتی هیه له‌لایه‌ن خواوهو سزای خوا له پوژی دوا پیدا
 تو‌له‌ی سه‌ختی له شوینه، هر سزایه‌ک پاشه‌پوژی سه‌ری له چاکیه‌وه ده‌رچی مافی نه‌وهی
 هیه دل پی‌ی خوش بی و به سزای سه‌یر نه‌کات، نهم جوړه که‌سانه ه‌لو‌یستیان به‌رام‌به‌ر
 سزا نه‌وه بوو که باس کراوه له کاتی ته‌نگیدا بهو جوړه بوون،

وَلَيْنَ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ أَلَمْ يَأْعَلَمْ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١١﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ

لَكَذِبُوت

به لام له کاتی خوشی و بیترسی و بنی نازاریدا بهم شیوهن که نه فرموی: ﴿وَلَيْنَ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ نه گهر له لایه ن پهر مردگارته وه یارمه تیبه ک بیته بو باو مرداران ﴿لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ بیگومان نه وانه ده لین به راستی نیمه له گهل نیوه بووین و شوینتتان که وتووین له نایین و باو مردا، واته به شدارمان بکن له وهی که بو نیوه هیه، نه بو بنی نرخانه له کاتی خوشی و سرکه وتندا دینه پیشه وهو خویمان نه کهن به شیرو چالاکی دهر نه ببن ﴿أَوْلَىٰ أَلَمْ يَأْعَلَمْ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ نایا خوا به نه پهری راده ناگادارو زانا نیبه به هر راستی و ناراستیبه کدا کهوا له دل و دهر وونی هه مو که سدا؟ به لن بیگومان خوا له هه مو کهس ناگادارتره به هه مو کهس، خوا زانا تره له هه مو خاوهن دل هکان به وهی وا له دل هکانیادا، که واته نه وانه نه یانه وئی کی بخله تین؟ ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ سویند به خوا خوا زانیه به وانه ی باوهریان هیناوه به راستی و پاکوی و زاناو ناگاداره به وانه ی مونا فیک و دوو پوون و دلیان باوهری راستی تیا نیبه، نه مانه هردوو دهرده خات و ناشکرایان نه کات تا بناسرین، نهو تاقیکردنه وه بو نه وهیه نهو دوو کوومه له پوون ببنه وهو جوئی ببنه وه، بیگومان پاداشتی پاکان نه داته وهو ناپاکان و دل نه خووشه کانیش به سزاو تولهی خویمان نه گهن، نیجا له کو تاییدا باسی تاقیکردنه وه نه کات به سر لیتیکدان و گو مپراکردن و هاندان له سر کوفرو بی پروایی له لایه ن هندی که سه وه که به وینه ی شهیتان نه چنه بن کلیشه ی خه لکی و بهرگرییان نه کهن له وهی ریگه ی راست بده نه بهر، له گهل نه وه دا نارپروایی تیگه شتئی کافره کان پوون نه کاتره له باره ی بهرهم و تولهی کرده وه دا، بیرو باوهری یاسایه کی

نیسلامی لهو بارهیهوه پوون نهکاتهوه که ئهوپهپی دادو راستی پنییه، ئهو بیرو باوهپهش
 بهناوبانگه به (فردیه التبعة) و (شخصیه الجزاء) واته ههموو کهن پرسیاری کردهوی خوئی
 نهکری و تولهی ههموو کردهویه له پیی خاوهنهکهیتهی و ناچن بۆ یهکیکی تر، ئهو
 بیپراوایانه به گویرهی باو و یاسای تائیفهگهری خویمان خوین و کوشتنی که پووی بدایه له
 ناو تیرهکاندا نهگیرایه گهردن له لایهن تیرهی بکوژهوه یا یهکیکی گوساغی دهم راست له
 تیرهکو ئهو خوینه ئهراو ئیتر واز نههینرا له بکوژو دهست دریز نههکرا بۆ توله لینهسندن
 جا و دهرئهکوی گومانیان و ابو که نهتوانن بچنه ژیر تاوانی کوفرو بت پهستی له پوژی
 دواییداو هر تولهیهکی ههبن بیگره نهستوی خویمان نهگه پوژی دوایی هاتنی راست بن،
 بیجگه لهو گومانه نارمو مبهستیان گالتو لاقرتی کردن بوو به هاتنی ئهو پوژهو تولهو
 حساب و پرسیاری ئهو پوژه، ئهو کافرانه ئهیانویست بهم جوژه باوهپهرداران بهخهلهتینن و
 ههلیانگپرنهوه له نایینهکیان، ئینجا ئهوا قورنان ئهو کردهوه ناراست و نارهوای ئهوانمان
 بۆ باس نهکات و بهرپهچ و دهم کوتیشیان نهکات، نهفرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 نَأْمُرُ﴾ ئهوانهی که کافر بوون وتیان بهوانهی باوهپهرداران هینابوو ﴿أَتَمُرُوا سِیلَنَا﴾ شوینی
 پنگاههی ئیمه بکهون و پربازی ئیمه بدنه بهر له ناییندا ﴿لَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ با ئیمهش
 گونا و تاوانتان ههنگرین و بیگرینه گهردن و نهستو، واته نهگهر ئیوه شوینی ئیمه بکهون
 گونا و تاوانتان نهگرینه نهستوی خویمان نهگهر ئهو شوینکهوتنه گونا بوو، یان نهگه
 زیندوبوونهوهو تولهسهندن راست بوو، ئهوانه ئهوهیان وت و خوایش نهفرموی: ﴿وَمَا هُمْ
 بِحَمِيْلٍ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ئهوانه نین به ههنگری هیچ شتی له گونا و تاوانی ئهوان، واته
 هیچ کس گوناهی هیچ کسینکی تر ناگرته نهستو، بهلکو ههموو کهن پرسیاری
 کردهوی خوئی ئی نهکری و گوناهی خوئی له نهستوی خویهتی و تولهی گوناهی خوئی که
 سزا له خوئی نهسنری: ﴿لَنَهْمُرَنَّ كَذِبُوتَ﴾ بهراستی ئهوانه بیگومان دروژنن و درو نهکن لهو
 بهلینهی که نهیدن و درو نهکن که بلین به توانان بهسهر بهجیهینانی ئهو بهلینهدا، ئهوانه
 بهو هاندانه باری خویمان گراتر نهکن، بهی ئهوهی باری هیچ فریو دراو و ههلهتینراوی

سوک بکهن،

وَلِيَحْيِلْكُمْ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلِيَسْتَلْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

وهكو نه فرموي: ﴿وَلِيَحْيِلْكُمْ أَثْقَالَهُمْ﴾ سوښند به خوا ئه فریودهر و هاندهرانه باری گرانې
خوځیان هه لئه گرن باری گرانې کوفرو گونا هیک که خوځیان کردیان ﴿وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ چند
بارې گرانتر هه لئه گرن، باری هاندانې و فریودان و گومرا کردنی شوښکه و تووه کانیان، نابم
جوړه قورشان ئه م قاپیبهی داخست، خه لکی تیگه یاند که خوا یه که به یه که حساب و
پرسیاریان له گه ل نه کات و هه موو که سې به ستراوه به کرده و هی خوځیه وه ﴿وَلِيَسْتَلْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ بیگومان پرساریان لینه کری له پوژې دوا پیدا له و درو و ده له سهی که له م
جیهانه دا هه لیان به ست و خه لکیان پې فریو داو گومرا کرد، پرساریان لیده کری بو ته شمر
لیدان و دم کوت کردن و سزادانی دهر و نیان، له م نایه تانی رابرد و ودا چند جوړې له
تاقیکردنه و هی باس فرموو به گوځکه ماندا، ئینجا چند نمونه یه که له تاقیکردنه وه نه هیښې
و نه یخاته پیش چاو که کهوتنه بهر ریگای بانگ و بانگه وازی نیمان و باوهر له میژووی
دریژې ناده میدا له چرخې نوح پیغه مبهروه - علیه السلام - ئه م نمونه یان پشان ئه دات
له و هه موو گری و سزاو به سه رها ته ناخوشانه ی که پیغه مبهران دوو چاری بوون هر له
به ره بیانی ناده میتیبه وه، باسه که له م سوره ته دا دریژې پیئه دات له سرگوزشته ی ئیبراهیم
- علیه السلام - به کورتی تیپه ر نه کات له سرگوزشته ی ئه وانی تردا، له م سرگوزشته انه دا
چند جوړې له سزاو پله ی سهخت و گری یه که نیشان ئه دات وه کو و تمان له ریگای
راگه یان دنی په یامه که ی خوادا، له م سرگوزشته ی نوحدا - علیه السلام - کو شش و
تیکو شانی زور و فراوان نیشان ئه دات له گه ل نه وده با ره م زور که م بووه، نه وده تا هزار سال
په نجا که م مایه وه له ناو گه له که یدا له پیش لافا و تو فاند ا هه و لید او دوو چاری نه شه که نه جو

نازار بوو که چی ژماره یه کی کم باوهری پیهینا نه لاین دوانزه کس بوون، له سرگوزشته ی
 ئیبراهیم له گه ل گه که یدا هه لوئستی زور خراپ و نهوپهری سرکیشی و یاخی بوونی نهو
 گه له ی نه خاته بهرچاو، نهو هتا له پاش نهو هه موو هه وله که دای و نهو هه موو به لگه و
 نیشانه ی پرنمونی بو کردن که بهری لیبرینه وه به تهوای دهم کوتی کردن، ئینجا که ریگای
 تهک و جمی نه هیشته وه له باتی نهو هه هر هیچ نه بن مل داخن و بیدهنگ بین، نهو یاخیه مل
 هه پرانه فرماینان دا به کوشتن یان به سوتاندنی نهو پیغه مبه ره دلسوزه یان. له
 سرگوزشته ی (لوط) دا - علیه السلام - دهرنه که هوئ که شخه و شانازی نهو گه له به کاری
 ناره و او بیناموسی به جوړی به بن شهرم و سه رلیکرنه وه دهریرین و جارپیدانی، تا نهو
 راده یه پهستییان بوو، نهوپهری په لادانیان له ریگای ئاده میتی له گه ل نهو هدا به بن شهرمانه
 لاقرتیان نه کرد بهو ترسینه ره یان و بهو سزاو نازاره ی که نهیترساندن پی ی، نهو هتا نه یانوت
 نه گه ر تو راست نه که ییت ده ی نهو سزای خوامان بو بیته؟؟ له سرگوزشته ی شوعه یب - علیه
 السلام - له گه ل دانیشته وانی مه دیه ندا ره و شتی خراپ و یاخی بوون له دادو راستی و به
 دروخستنه وه ی نهو پیغه مبه ره له لایه ن نهو گه له وه پوون و ناشکرا نه بن تا بوو به هو ی له
 ریشه هینان و له ناو بردنیان. له باره ی تانیفه ی عاد و سه موده وه ده ستنیشان نه کات بو
 له خو گو پرائی نهو دوو گه له به هو ی هیزو ده سه ته لاتی که خوا پی ی دابوون، که شخه و یاخی
 بوونیان بهو نازو نیعمه ته ی که به فراوانی پییان درابوو، ههروه ها له باره ی قارون و فیرعون
 و هاما نه وه ده ستنیشان نه کات بو یاخی بوون و له سنور دهرچوون به هو ی سامانی زوره وه،
 ههروه ها بو سه ته مکاری و ناره وایی حکومرائی و خراپه کاری و ده ستریزئی له ولاتدا، ئینجا
 با بیینه وه بو لای قورئان به شیوه نایابه بن وینه که ی خو ی نهو به سه ره اتانه مان بدا به
 گوئچکه دا یهک له دوا ی یهک،

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَيْرَ يَوْمٍ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ
 ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِذْ هَبْنَا دَاوُدَ إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا

نه فرمودی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به خوا نوحمان نارو پهوانه کرد به
 پیغه مبهری بو لای گله که می ﴿فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَيْرَ يَوْمٍ عَامًا﴾ نینجا نهویش مایهوه
 لهناویاندا هزار سال مهگر پهجا سال کم واته نوسه دو پهجا سالی تو او مایهوه لهناو
 نهو گله دا بانگی کردن بو لای خواو هملی لهگهل دان بهشهو و بهرژد به ناشکراو به نهیئی،
 که چی تا نهات یاخی نهوون و لهو ناینه راسته رایان نهکرد و هور نهکوتنهوه و پشتیان
 تینهکرد، ژماره یهکی کم نهبی باوهری پی نهمینا ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ نینجا که
 کاتی سزایان هات خوا قاری لیگرتن و لهناوی بردن، بهم پهنگه لافاو و توفان دای
 بهسهریاندا لهکاتیگدا بهردهوام بوون لهسر کوفر و بیروایی، کهواته وهکو خنکینران
 چون بو ناو ناگرو سهریان لهناگروه دهرچوو، وهکو له سورهتی (نوح) دا ﴿أَعْرَبُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا﴾
 ۱ خوا پهنامان بدات له خهشم و سزای خوئی ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ﴾ نینجا نوح و نهوانه ی
 لهگهل نوح بوون چوونه کهشتیه که بزگارمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ نهو کهشتیه یان
 نهو بهسهرهاته مان گیرا به پهندو ته می خواری و نیشانه یهکی بوون بو هه موو عالم و
 جیهان، نهو هتا بهناویانگه له هه موو جیهاندا به دهماو ده نه گیر پرتنهوه و سرچاوه ی راستی
 که قورئانه دای به گوینچکه می هه مواندا، چند رایه که هیه لهبارهی ته منی نوح پیغه مبهروه

۱ خنکینران و نینجا خرانه ناو ناگریکی گه رده.

- عليه السلام - بهيژترينيان نه مهيه: كه نه م نوسه د ساله ماوهي پيغه مبهريتيه كه يه تي
 له ناو گه له كه يدا پيش توفان و خنكانيان، پيش پيغه مبهريتي ماوه يه كي تر ژياوه، هر زوه ها
 له پاش توفان و نيشتنه وهي و هاتنه سر زهوي ماوه يه كي تريش ژياوه به لام نه م دوو ماوه يه
 له قورثاندا ديارى نه كراون، چهند ريوايه تيكي تر هيه له ديارى كردنياندا دژو پيچه وانهي
 يه كترن، رادهي هيچ كام ناسراو و زانراو نيهه تا پشت ببهسري بهوه يان كه راسترو بهه يژ
 تره، كهواته ئيمه يش ليى بيدهنگ بين و تنها شويني قورثانه كه بكهوين، بههر حال نهو
 ته مه نه زور دوورو دريژهو پيچه وانهي باوه به دژي سروشت و سهرنج نه دري، زوركه س
 له وانهي كه بي باوه پن سهريان سوږ نه مينى له شتي واو لايان وايه ناگونجى و ته مه ني وا
 دريژ دهست نادات، به لام ئيمه نه م هواله و مرئه گرين له راست ترين سه رچاوه وه، تنه يا نه وه
 به سه و رابهري تيرو ته واوه له سه ر راستي هواله كه، نه م هواله و مرئه گرين له كه سي كه نه م
 بونه ومره خواهيش و تواناي بي سنوري نه وه، كهواته بيگومان و دوودلي و سه ر ليكردنه وه
 له قولاي دلمانه وه ومري نه گرين دلنيان به راستيه كه ي، نه گم بمانه وي نه اندازه ي تي بگه ين
 له هوي نهو ته مه نه دريژه نه توانين بلين: لهو كاتدا ژماره ي نادمي كه م بووه، كهواته دوور
 نيهه كه خوا قهره بووي نهو كه ميه ي كرد بيته وه بهو ته مه نه دريژه، بو ناوه دانكردنه وه ي
 زهوي و دريژه كي شاني ژيان، ئينجا له پاشان نادمي پهري سه ندو زور بوون و ولات ناوه دان
 بوويه وه نيتر پيويست نه ما به ته مه ني دريژو نه م شتيكي تي بي ني كراوه له ته مه ني زور له
 گيانله بهر اندا، نه وه تا هر گيانله بهر يك ژماره و بيچوي كه م بيت ماوه ي ژياني زور ته مه ني
 دريژه، وهكو دالو قله ره شي گهره و كيسه لو هروه ها ته مه ني هه نديكيان چهند سال دريژه
 نه كي شي، له كاتي كدا ميش كه مليونه ها بيچوي هيه و نه بي له دوو حفته زياتر ناژي، وهكو
 شاعريش نه لي:

بغات الطير اكثرها فراخا ام الصقر مقلات نزور^۱

خوای گهوره له هه موو شتی کدا ئه و پهری کار دروستی و بهر ژه وهندی به کارهیناوه، هه موو شتی رادهو کات و نه اندازهی خوئی ههیه: له بارهی هه لبرژاردنی: ﴿الف سنة إلا خمسين عاما﴾ بهسر ﴿تسعامة و خمسين عاما﴾ زانایان چهند شتیکیان فرمووه:

۱- ژماره کهی قورنان دهست نادات بو زیاد و کهم، چونکه ئه و پرستیه حسرو کورت هه لهینان ئه گهیهنی، به لام ئه می تر ژماره ی پروتو ژماره ی پروتیش به کاره هینری له زیادو کهمدا.

۲- وشه ی هزار زیاتر دریزه ی ماوه که نه خاته دهروون که ئه وهش زور پیویسته و سامی زیاتر ئی نه کری له م شوینه دا، چونکه مه بهست دلنه وایی و دلخووشی دانوهی پیغه مبهره ﴿سوره﴾ که ئارامی خوگری ببی، ئه وهتا نوح ئه و ماوه زور دریزه خوئی گرت.

۳- قورنانه که پیویستی نییه به دووباره کردنه وهی وشه ی (عام) به لام ئه می تر پیویستی ههیه به بریاردانی، چونکه ﴿تسعامة﴾ به تنیا ئه یه وئ و ﴿خمسين﴾ هس ئه یه وئ، بیگومان به بی هویک دووباره کردنه وه و تیکرار جوان نییه.

له پاش کورته یه که لهسر گوزه شته ی نوح - علیه السلام - ئیتر باسی هه یج کهس و هه یج چهرخ و تا قمتی تر ناکات و هه مووی ئه پینچیته وه تا ئه گاته په یام و فروستاده ی گهوره. په یام و فروستاده یی ئیبراهیم - علیه السلام -، ئه فرموئ: ﴿وَإِذْ هَبْنَا^۲ نهي پیغه مبهر باسی ئیبراهیم بکه بو گه ل و ئومه ته کهت، ئه و ئیبراهیمه ی که بانگی گه له که ی خوئی کرد به بانگ

^۱ واته بالدارو په له وهره لاوزه کان له هه موویان بیجوویان تقدیره، به لام (صق) که بالدارئکی به میزو گه وره یه بیجوی نذر که م و کوپه.

^۲ به پئی ته فسیر (ابراهیم) مه فعوله بو (انکر) ی بریار دارو، هه ئه گری عه تف بیت بو سر (نوح) واته ئیبراهیمان په وانه کرد کات له ته من و زانیندا گه یشته راده یه که شایان بیت بو ته من و مۆچیاری گه له که ی و پئموونیان بکات بو ئایینی راست و فرمان پئدانیان به خواپه رستی و خو پاریزه ری له هزی سزای خوا.

کردنی ناسان و پوون و پهوان و بی قووت و گری، له بانگ کردنه که پیدا چند شتیکی خسته
پیش چاو بهریز و زور به وردی پیویسته لینی ورد بوونه روی بو هر کهس بیهوی بانگی
خه لکی بکات بو لای خوا ﴿إِذْ قَالَ لِقَرْمِهِ﴾ باسی نهو کاته بکه که نیبراهیم وتی به گله کهی نه
چند شته:

۱- به پوونی باسی نهوی بو کردن که بانگیان نهکات بووی ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَقْرَبُوا﴾ خوا
بپهرستن و لینی بترسن و خوټان بپاریزن له هوی خشم و سزای و خوټان بپاریزن له
شتانهی قدهغهی کردوون.

۲- نهو شته راستهی له پیش چاو خوشهویست و شیرین کردن فرموی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهوه چاکتره بو نیوه له هموو شتیکی، لهوی وان لهسری ولاتان
وایه چاکه، نهگر نیوه چاک و خراب نهزانن و جوئی یان نهکه نهوه له یهکتر، یان نهگر
نیوه شت نهزانن و سیفتهی زانینتان هیه، نینجا ههنگاری سنیهم نهئی له چند بارو
پرویه کهوه نارپه وایی و نهشیایوی نهو نایینه باس نهکات که نهوان وان لهسری:

۱- نهوانه ههیکل و وینهیه که نهپهرستن که له دار تاشیویانه، بیگومان به پهرستنی شت
وایش نهوپهری نهفامییه، بهتاییهتی که لهباتی پهرستنی خویوه نهیخه نه جیگیای
پهرستنی نهو، فرموی: ﴿إِنَّمَا عَبَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ واته نیوه که تیپه نهکن له
خواو له پهرستنی خوا هیچ شتیکی ناپهرستن مهگر چند وینهیه که تاشراون.

ب- نهوانه هیچ بهلگه رابهرنکیان به دهستهویه نییه لهو پهرستنه دا، بهلکو شتیکی دروی
دهست ههلبهستی خویانهو له خویانهوه دایان هیناوه بهبی بنهرت و پال پشتیک،
فرموی: ﴿وَرَخْلُوتٌ﴾ نیوه به پهرستنی نهمانه هیچتان نه کردووه مهگر دروو
دهسه لیه که خوټان دهست ههلبهستان کردووه، درویکی پتهیه نهیکه که نهوانه
ناو نهبن به پهرستراو و لاتان وایه تکاتان بو نهکن لای خوا.

إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَأَشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَعَدَبَ أُمُرٌ مِنْ قَبْلِكُمْ

ج- ئەو بتانە هیچ سودیک ناگەینن و ناتوانن هیچ پۆزییەکتان بدەن، فەرموی: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ بێگومان ئەوانەى كە ئێوه ئەیانپەرستن جگە
لە خواو لە خوا تێپەر ئەكەن بۆ پەرستنیان، ئەوانە ناتوانن و خواەنى هیچ جوړە
پۆزییەك نین بۆ ئێوه.

ئینجا هەنگاوی چوارەمی ناو پوی وەرگیران بۆ لای خوا کە داوای پۆزی لەو بکەن. کە
ئەو پۆزییەش مەبەستی ئەوانەو دایان بەستراوە پێیەو و پێویستیان هەیه پێی، فەرموی:
﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ کەواتە داوای پۆزی بکەن لە خوا، واتە خوا خواەنى شتیکە، کەواتە
داوای پۆزی لەو بکەن، ئەو پۆزییەى کە دل و دەروون بەستراوە پێیەو و هەمیشە خەریکەو
چاوی تێپریو، بە تاییبەتى ئەو دل و دەروونەى کە ئیمان و باوەر داگیرى نەکردبێ، ئینجا
بانگی کردن بۆ پەرستن و سوپاسی پەرەردگارو بەخشندهى پۆزیدەرو فەرموی ﴿وَأَعْبُدُوهُ
وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾ ئەو پەرستن و گوێرایەلى ئەو بن، سوپاسی بکەن و سوپاسی چاکو
بەهرەکانی بکەن کە رشتوییەتى بە سەرتاندا بە هۆی ئەووە بۆتان زیاد بکات بە پێی بەلێنى
خۆی. ئینجا پەونى ئەکاتەرە کە دەرچوون نییە لە دەستی ئەو خواپەر و پاکردن نییە لێی،
کەواتە چاک هەر ئەویە کە فریای خویان کەون بگەڕینەرە بۆ لای بە باوەرو پەرستن و
سوپاسەرە، فەرموی: ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تەنیا بۆ لای ئەو ئەگیرینەرە، لە پاش
پوونکردنەرەى رێگای راستی پزگارکەر بۆ گەلەکەى، لە پاش ئەو شیوە شیرینەى بەکارى
هێنا لەگەلیان وەکو چوو بە گوێچکەماندا، لە پاش ئەوانە هەموو پێی فەرموون: ﴿وَإِنْ تَكْذِبُوا
فَعَدَبَ أُمُرٌ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ئەگەر باوەر ئەهینن و بپروام پێ ئەکەن لەم هەوالانەى پێم دان ئەو
پزگار ئەبن و ئەگەن بە خۆشبهختی هەردوو جیهان، ئەگەر باوەر ناهینن و بپروام پێناکەن ئەو
بپروا پێنەکردنە هیچ زیانى ناگەینن بە خواو پیغەمبەرکەى، خۆتان رەنجەرۆ و زیان دار
ئەبن لە هەردوو جیهاندا، چونکە چەند گەل و ئوممەتیکى تر پیش ئێوه باوەریان نەهینا و
پروایان نەکرد بە پیغەمبەرەکانیان بەهۆی ئەووە دووچارى خەشم و سزای خوا بوون،

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾^۱ پیغمبر له باره ی پیغمبریتیه که یه وه هیچی له سهر نییه، جگه له راگه یاندنیک ی پوونی ناشکرا که پوونکره وه بیئت بؤ نه وه ی رای نه گه یه نی، نا بهو جوړه ههنگاو به ههنگاو له گه لیان پویشتو چووه ناو دهر وونیان له قاپی تایبه تی خوږه وه به ووردی دای له قاپی دلیان، نهم په وشته ی نهم به کاری هیئا به نمونه و سره مشق شه میړی بؤ پینگای بانگ کردنی مردوو، بؤ لای خوا، شایانه بؤ هه موو شوینکه و تووه کانی پیغمبران - سهلامی خویان لی بی - که نهم جوړه په وشته له بانگ کردن و لیکولینه وه ی دل و دهر وونه کاند، نینجا پیش نهمی بگاته دویسی سرگوزه شته که، وه ستانی نه کات و واز نه هیئی له سرگوزشته که و سهرنجی هه موو بیباوه ری رانه کیشتی، بی باوه به خوا و بی باوه به پوژی دویسی و زیندوو بوونه وه و گه رانه وه بؤ لای خوا نهم پینچ نایه ته ناراسته نه کری نه دری به گوینچه کی هه موو بیپروایه کدا به شیوه یه کی گشتی، رابهرو نیشانه که ی نهم بوونه وهریه، شوین و جینگای بیر لیکر د نه وه که ی ناسمان و زهوییه، نه وه ش به گویره ی باوی قورئان که نهم بوونه وهره هه مووی نه کات به پیشانگا بؤ نیشانه و به لنگه پوونه کانی نیمان و باوهرو رابه ره به هیزه دنیا که ره کانی وه نه ی کات به کتیبیکی کراوه به هه همیشه یی بؤ هه ست و دهر وون، که وورد نه بیته وه تیایدا و بگه ری به دوی نهم هه موو نیشانه و رابه ره پوونانه دا که رابه ریکی زور به هیزن له سهر بوونی خواو تاک و ته نیایی، له سهر راستی به لاین و هه ره شه کانی نهم پیشانگا گرنگه هه رچند هه همیشه ناماده یه و له چاو کلا ناییت، به لام به موی زور دیتن و دهق پیوه گرتنه وه له پیش چاو کون نهم و نایابیه که ی له ییر نه چیت، کار کردنی له دل بی هیزو لاواز نه بییت، جا به موی نه وه هه موو جاری قورئان چاوو دل و دهر وون وهر نه گپرتنه وه بؤ جوانی و شیرینی نهم دروستکراوانه، بؤ نایابی و هیزی نهم هه موو رابه رو نیشانانه، وهریانه گپرتنه وه بؤ پینگاو شیوه بی وینه ی خوږه که خه لکی بیدار ده کاته وه له خهوی بیهوشی و بیناگایی، دایان نه چله کیننی و

^۱ به پیی ته فسیره که له نایه تی (۱۹) تا سه ری (۲۴) و تراوی نیبراهیم پیغمبر نییه، به لکو له تیه لکیشانی قورئانه که له زور شویندا باوی وایه نه و جوړه تیه لکیشانه نه خاته نیوان، رایه کی تره یه که نهم (۵) نایه ته له سرگوزه شته که یه، به لام دل به هینی ته فسیره که به هیزتره.

نه یانخاته سۆزۈ پەرۈش بۇ چاۋ ھەلخستن و وریا بوونەوہ تا ھەست بکەن بە نایابی و پرنک و پینکی و گونجاوی ئەو ھەموو شتە نھینیانەیی کە خوا ئەم بوونەوہرە فراوانەیی بەسەردا رشتوہ، نا بەو جۆرہ ئەو ھەموو بەلگەو نیشانە پروون و ناشکرایانە ئەخاتە پینش چاۋ و تەرۈ تازەیان ئەکاتەوہو بە جۆرئی خەلکی سەرسام ئەکات وەکو ئەوہ یەکەم جار بئیت ئەو شتانە ئەبیینت، بەلگەو نیشانەکان بەو شیۋە شیرینە پیشان ئەدات، نەک بە شیۋەیی لیکۆلینەوہیەکی دەروونی ساردو وشک کە گیان و بزوتنەوہی تیا نییە، ئەو شیۋەیی کە لە دەروہی جیہانی ئیسلامییەو ھات و چوہ ناو دەروون و مینشکی مسولمانانەوہ تا خەریکی کردن و لای دان لە پۆیشتن بە پربازە سوک و ئاسانە دلتیاکەرو ئارام دەرەکەیی قورئاندا کە بەبئ ئەرک و زەحمەت عەقیدەو باوہر جینگیرۈ دامەزراو ئەکات لە قولایی دلۋ دەرووندا.

ئەفەرموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ نایا سەرنجیان نەداوہو نەیانزانوہ بە زانینیکی وەکو دیتن کە چۆن خوا لە یەکەم جارەوہ خەلکی دروست ئەکات و دای نەھینت؟ بئگومان ئەزانن و ئەبیینن لە تۆم و ھیلکەو بئچووی ناو سکدا، لە ھەموو شتیکدا کە لە پینشەوہ نەبووہ ئینجا پەیدا ئەبئیت، لە ھەموو ئەو شتانەیی کە ئادەمی بەیەکە یەکەو بە کوو یەکسەر ناتوانن فرامەمی بئینن و دای بەینن یان بلینن ئیمە دروستمان کردوہ، بە تاییبەتی گیان بە تەنھا شتیکە کە ھەموو کەس لە ئاستی دەستە پارچەییەو ناتوانن ھیچی لی بلین: چییەو لە چی پەیدا ئەبئ؟ ئیتەر لەوہ بگەپئی کە ھیچ کەس ھەول بەدات بۇ فرامەم ھینانی یان بتوانن بلینت: فرامەمی ئەھینم، ھیچ کەس ناتوانن ھیچ بلین: جگە لەوہ کە پەرۈردگار ئەیناسن و ئەزانن و فرامەمی ئەھینن، دەیی کاتئی کە خەلکی ئەزانن ئەم شتانە خوا داینەھینن و فرامەمی ئەھینن، کەواتە ﴿تَرْبِيئُهُ﴾ لە پاشان دووبارەیی ئەکاتەوہ، ھەرچۆنیک یەکەم جار دروستی کرد، ﴿وَإِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بئگومان ئەو دووبارە کردنەوہ لەسەر خوا ئاسانە، بەلین زۆر ئاسانە و ھیچی تئ ناچن جگە لەوہ مەیل و خواھیشی پووی تئ بکات، ئیتەر بەبئ تەفرە شتەکە ئەبئ، کەواتە ھیچ شتئی لای خوا ناپەرحەت و گران نییە، دووبارە کردنەوہو داھینانی یەکەم جار وەک یەک وایەو یەکسانن بۇ خوا، بەلین بەراستی ئەم رابەرۈ بەلگە قورئانییە ئیجگار سوک و ئاسان و پوون و پەوان و بەھیزەو دەروون بەتەواوی فینک ئەکاتەوہ، ھەتا بیری لیبکرتەوہ تام و لەزەیی خوۆشی پون تر ئەبئتەوہ، ئەم شتانە بە پینش چارمانەوہ ھەن، دەیی ناشکرایە کە لە خوۆیانەوہ نەبوون، کەواتە ئەبئ کەسن دایبئینابن، دەیی ئەو کەسە چۆنی داھینان ھەر بەو جۆرہ دووبارەیان ئەکاتەوہ، تەننات بە

پئی دسه لاتی نیمه دوباره کردنه وه ناسان تره له داهینانی یه کهم جار، هرچهند بؤ خوا - وه کو ووتمان - یه کسانه، که واته نهبوايه بئی پرواکان هیچ سهریان نه کردایه ته وه له دوباره کردنه وه، نینجا بانگ نه کات بؤ گهران و گهر دش له زهوی ولاتدا، سهرنجدان و بیرکردنه وه و به دوا دادا گهرانی به ره مه کانی توانین و دسه لاتی خوا، تا هست بکن بهو هموو به لگه نیشانه پرونانه که بلا بوونه ته وه له هموو شتی کدا، گیانله بهرو بئی گیان، به هوی نه وه وه تی بگن که نهو که سهی دایهینان به بئی نهرک و زه حمت نه توانی دوباره شیان بکاته وه، نه فرموی: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ نهی پیغه مبر بلئی: برون بگهرین به زه ویدا، نینجا سهرنج بدن که چوئن له یه کهم جار وه خه لکی دروست کردو دای هینا بهو هموو جیا وازیانه وه، له بهر نهو سرورشته جیا جیا بیانه، گهران به ولاتاندا چاوو دل نه کاته وه له ناستی چند شتیکی تازه که چاو دهقی پیوه نه گرتوووه دل لینی بئی تاقهت و بیزار نه بووه، بیگومان نه وه شتیکی راست و ناشکرایه، چونکه مبر دووم کاتی ژیا له ناوچه یه کداو به دریزی مایه وه تیایدا نهو ناوچه یه له پیش چاوی کون نه بیت و هرچهند شتی نایاب و سهر سوهرینه ری تیا بئی بیری لی ناکاته وه له پیش چاوی نه کهوی، دهرونی بیدار نایته وه بهو شته نایابانه، هست و ژیری لهو باره یه وه وه کو خه وتوی لی دی همتا کاتی که نهو ناوچه یه به جیدیلئی و نهروات بؤ ولاتی ترو شتی تری تازه نه بینن، لهو کاته دا هست و دل و دهرونی بیدارو وریا نه بنه وه وه که ونه سوژو پهروش له بینینی نهو شته تازانه ی که له وهو بهر وینه ی نهوانه به لکو زور نایاب تریان دیوه له ناوچه که ی خویانداو به هوی نولفته و دهق پیوه گرتنه وه بئی ناگا بوو بوو لینی و بیری لی نه نه کرده وه، له پاش به جیهیشتنی ناوچه که ی خوی و گهران به وولاتاندا هست و ژیری و دهرونی که کول بوو بوون تیز نه بنه وه، وه کو دمه زهرد کرابن، نینجا که گهرانه وه بؤ ولاته که ی خویان وه کو به هست و ژیری که ی تازه وه هاتبنه وه وایه به جوژی نه کرینه وه و بیدار نه بنه وه له ناستی نایابی نهو شتانه ی که له پیش گهران و سهره که یاندا گوئی نه بوو لینیان و به شتیکی گرنگی دانه نه نان!! پاک و بیگردی بؤ نهو خوییه که نه م قورنانه ی هینایه خواره وه که ناگاداره به هموو کاروباری دل و دهرون و خوی نه زانی چی کاریان لی نه کات و به چی چاره سهر نه کری ههر دل و دهرونیک که زیندوو بیت و ته پایی تیا بیت، خوی گهره فرمانی دا به بیرکردنه وه له به ره می دسه لات و توانینی خوا له داهینانی یه که مجاری خه لکیدا، تا به هوی نه وه بزانن باوه پینن،

ثُمَّ اللَّهُ يُنْفِثُ النَّشَاءَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ

وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنْفِثُ النَّشَاءَ الْآخِرَةَ﴾ له پاش نهوه خوا دروست کردنی دواپی و دووم دانهینتی، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا تواناو دسهلات داره بهسه ره موو شتیگدا، که واته هرچونتی بهو توانین و دسهلاته له یهکه مجارهوه گیان نه دات و نه یکات به بهری که ره سه بینگیانه کاند، هرره ها بهو توانین و دسهلاته گیان دوویاره نه کاتره به بهری که ره سهو له شه بی گیانه کاند، بهو توانینه بی سنوره ی که نه به ستراوه به یاساو قانونه ی که ناده می به راوردی شتی گونجاو و نه گونجاوی پی بکن، نه وهش به پی پی تاقیکردنه وهی سنورداری خویمان، نینجا با بزائین که نه م نایه تهو رابه ره ی که دسه تیشانی بو نه کات جیاوازه له گه ل نایه تی پیشوو رابه ره که ی له چند پوو یه که وه:

۱- رابه رو به لگه له نایه تی پیشوودا نه فسی داهینانی یه که مجار به بین تیبینی و سه رنجدانی جیاوازی دروستکراوه کان و تیپه پرکردنی چند باری به سه ریاندا به گوژان و برینی چند قوناغیک، به لام مه به ست به رابه رو به لگه ی نیره داهینانی دروستکراوه کانه بهو هموو جیاوازی و جیا جیایی و برینی نهو هموو قوناغو تیپه پرکردنی نهو هموو بارو گوژانه به سه دروستکراوه کاند، به لگه له سه ره نهو دوو مه به سه جیاوازه نه مه یه له نایه تی پیشوودا هر نه وهنده نه فهرموئ: نایا نه یانزانیه که خوا چون له یه که مجارهوه دروستکردنی داهینا، لیره دا نه فهرموئ برؤن به وولاتاندا و سه رنج بدن، دهی گه ران و سه رنج دانه که له بهر نهو هموو شته جیاوازه یه که هر یه که سه روشتیکی هیهو له سه رباریکی تایبه تیهه.

۲- رابه ری پیشوو نه فسی و دهروونیه و زائینه دهروونیه که ی خویمان نه کات به نیشانه و به لگه، به لام رابه ره که ی نیره له ده ره وهی دهروونه و نفاقیهه.

۳- زائین له نایه تی پیشوودا پی پی نهوتری - حدهس - واته به بین وردکردنه وه و هولو تیکوشان فراهه م دی.

۴- رابهري پيشوو پئی نهوترئ - عيلمى - چونكه زانينى يهكه مجار دروستكردن كراوه به رابهري زانينى دوباره كردهوى دروستكراوه كان، رابهري نيره پئی نهوترئ - عينى - چونكه عهينى شته دروستكراوه كان رابهري دوباره كردهويه، نهگمر نه م نهگونجا به نهویش نههگونجا، ماتول گونجاو و بهدى هات، نهبن دووه ميش بگونجى به دى بيت.

بهئى بهراستى قورشان قورشانه، نه م دوو نايه ته به پوانه ت وهك يهك وان، كه چى شهوت تا ناوا جياوازن لهو چند باره وه كه نيچگار قول و دورن، پاكى و بى عيبي بو خواى تاك و تهنيا، بيركردنه وه له شيوه ي نه م نايه ته و سهرنج دانى پوانه تى مبه ستي نه خاته دهرورن كه جيگاي باوه ره و دهست نيشان كردن بو نهو مبه سته تيبينى كراييت، بهگوزره ي نه وه نه م نايه ته جوئى نهبيتته وه له نايه تى پيشوو له مبه ستيشدا، له نايه تى پيشوودا نه فرموى: ﴿كيف يبدئ﴾ به كرده وه و نيستا و داهاتوو، له م نايه ته دا فرمان نه دات به گهران به ولا تانداو نينجا به كرده وه ي رابردوو نه فرموى: ﴿كيف بدء﴾ ده ي له م دوو هونينه وه جياوازه دوو مبه ستي جياواز نه كه ويته دلته وه، له نايه تى پيشوودا نيشان نه دات كه مبه ست نه وه يه سهرنج بدن كه به پيش چاويانه وه له شتى بيگان گياندار پهيدا نه بيت بهو شيوه كه له ته فسيره كه دا باسما ن كرد، به لام نه م نايه تى دووه مه وا نهگيه ني كه مبه ست ته مئى خه لكى بئ به جوست و جو كردن و گهران به شوينى نهو شتانه ي كه به لگه و نيشانه ن له سهر پهيدا بوونى يه كه م جاري گيان له م سهر زهويه دا - نه وه تاكو زانايانى تازه - ماوه يه كه نهگه رين و خه ريكي پشكنينن له هه موو لايه كه وه له ولا تان زهوى هه لئه دهنه وه و سهرنجى دروشم و ناسارى كوئن نه دن تا بزائن گيان يه كه م جار چون پهيدا بووه و چون بلاو بووه وه په ره ي سهندو به رز بووه وه، خه ريكن به هه موو ميز و توانا وه نه يانه وئى به باشى تئ بگن لهو شته نهينيه نه ناسراوه كه چييه؟ له كوئوه هاتوو بو سهر نه م زهويه؟ چون يه كه م گيانله بهر پهيدا بووه؟ نهوانه لهو بابته وه هيج ده سته و تيكيان نه بووه، نهگمر چى زور نايابى سهرسور هينه ريان دوزيوه ته وه، جا وه كو وتما ن گومان نه برئى كه نه م نايه ته ده ستنيشان بكات بو نهو مبه سته گرنگه و ته مئى خه لكى بكات كه بگه رين به دواى دوزينه وه ي نهو شته گرنگانه دا له م زهويه دا، تا به هوئى نه وه زانا بين و باوه ريان به ميز بيئ

به دهسه لات و هیزی بی سنوری خوا له یه کهم جاری فراهه م هینانی گیان و گیانله بهران، به هوی نوره باوهر پینن به زیندور بوونه وه و گیان به بهردا کردنی دووم جار. ئینجا لییره دا پرسیارنک دیته پیشه وه که ئەم مهبهسته نه هاتوه و گوزهری نه کردوه به دلنی یه کهم چیندا، به لکو تا ئەم چهرخی دوا ییه که بیرى له شتی وا نه کردوه ته وه، که واته چون خوا فرمان ئەدات و داواى شتی ئەکات له بهنده کان که به هیچ رهنگی ناگادار نین پیى و بی ناگان له بهرو دواى، خوایش داوا یه کی نه کردوه له توانادا نه بی؟ له وه لام دا ئەلین: ئیمه نالین ئەمه مهبهستی سهره کی و راسته قینه یه له نایه ته که، به لکو وتمان گومان ئه بری که ئەم نایه ته دەست نیشانی بۆ بکات، ئەگەر مهبهستی سهره کیش بیت ته نیا ئەم مهبهست نییه، به لکو نایه ته که دوو بهر هه لئه گری:

۱- به پیى پوآلهت نایه ته که ته فسیر کراوه ته وه پیى له کتیبه کانی ته فسیرا، ئەگه ریته وه بۆ مهبهستی نایه تی پیشوو.

۲- ئەم مهبهسته ش ببی، مهبهسته پیشوه که بۆ تاقمی و ئەمی تریش بۆ تاقمی تر، له قورئاندا وینەى ئەمه هیه له چند شوین و نایه تی کدا.

شوینه که دەست نادات بۆ ئەودریزه پیدانه، هوی دوانه هاتنی مهبهسته نایابه کانی قورئان ئەم جوړه شتانه یه که دەست ئەدا بۆ چند ماناو مهبهست هه ر تاقمی مهبهستی کی ئی وهرئه گری. *آمنّا بِالْقُرْآنِ الْکَرِیْمِ الْمَنْزَلِ مِنْ عِنْدِ اللّٰطِیْفِ الْخَبِیْرِ*. به م نایه ته رابووردوانه رابرو به لگه ی هینایه وه له سه ر دووباره کردنه وه و زیندوو کردنه وه، ئینجا هه وآلمان ئەداتنی به وه ی پوو ئەدات له و پوژه دا، ئەفه رموی: ﴿يَمْدَبُ مِنْ يَسَاءٍ وَرِجْمٍ مِنْ يَسَاءٍ﴾ خوا سزای که سیک ئەدات که خواهیش و مه یلی سزادانی بکات ئەو سزادراوانه یش که سانیکن که له م جیهانه دا رینگای گومراییان داوه ته بهر به خواهیش و هه لبراردنی خو یان، ره حم و به زه یی ئەکات به که سن که خواهیش و مه یلی به زه یی کردبى ئەوانه ش که سانیکن که له م جیهانه دا رینگای راست و رینموونی خویان داوه ته بهرو به حه زو ئاره زوی خو یان ﴿وَاللّٰهٖ تَسْلُبُوکَ﴾ ته نیا بۆ لای خواوهرئه گنیرینه وه،

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٢﴾ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِرَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ ﴿٢٢﴾ نيوه نين به ياخی و لهدست دهرچوو لهخوا نه به پاكردن و خوشاردنهوه له زهويدا، نه به خوږهنادان و پاراستن له ناسماندا، نهگهر بتوانن بهرز ببنهوه بوى، كهواتهئهبى ههر بگهريئنهوه بولاي و هيچ چارهتان نييه، يان مهبهست نهويه: هيچ هيئو دسهلاتيكتان نييه كه بهرگري خوتانى پى بكن و پيى ياخی بين له گهپاندنهوهتان بولاي خوا، هيچ هيئزكتان نييه نه لهلايهن خوتانهوه له زهويدا، نه لهلايهن مهلاييكو جنوكوه كه نهيان پرستو لاتان وايه كه هيئو دسهلاتيان مهيه له ناسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ﴿٢٣﴾ نييه بو نيوه لهلايهن غهبرى خواوه هيچ دوست و خوشهويست و كاربهدهستيگ كه پاستان بكات له هيچ بهسهرهاتيكي خراب، هيچ يارمهتيدهرنيكتان نييه كه بهرگري هيچ سزايهكتان لى بكات، بيگومان پشت به ههركهسيك ببهستري جگه له خوا نهو كهسه بهندهى خوايهو مل كهچه له ناستي هيئو دسهلاتي خوا، تواناي نييه بو پاكيشاني هيچ سودو قازانجى بوى، دسهلات دار نييه بهسهر بهرگري هيچ زيانى لهخوى، بو خوى وايه چ جاي بو خهلكى تر، ئينجا لهكوتايى باسهكهدا، نهه ههپرهشه سامناكه ناراسته نهكات: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ نهوانهى بكه پروايان نييه بهو رابهرو نيشانه بوونانه، چ رابهرو نيشانه بونهوهريهكان، چ قورئانييهكان كه ههموو شايهتن خوايهتي خوا بهتانيا، پروايان نييه به گهپانهوهيان بولاي خواو گهيشتنيان به حزورى خوا له پوژى دواييدا، ﴿أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِرَحْمَتِي﴾ نا نهوانه بيگومان بييهش و نا نوميد نهبن له بهزهى من له پوژى دواييدا، يان لهم جيهانهدا نا نوميد بوون و چاوهروانيان نهبووه بوى، چونكه پروايان نهبووه به پوژى دوايي و به بهزهى خوا لهو پوژهدا ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهوانه سزايهكى زور ئيش و نازاردهر هيه بويان، - خوا پهنامان بدات لىي - لهپاش نهه چهند نايهته كه تيههلكيش كرا لهنيوان سهركوزهشتهى نيبراهيم دا - عليه السلام - وهكوله پيشهوه وتمان، له پاش نهوه ئينجا نهگهريتهوه بو باسى ههلويست و وهلامى گهلهكهى نيبراهيم، نهو ههلويست و وهلامه زور نارهوايه كه بهراستى سهر سوپ نهمنيى لىي،

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنْ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

نه فرمودی: ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ نبراهیم بهو جوړه ړنک و راسته ههولی دا که چی وهلامی که له که ی هیچ نه بوو جگه له وه وتیان: بیکوژن به شمشیر یان هر شتی که گیانی دهر بکات بیسوتینن به ناگر، زور زور سهره شو وشه به پیسه نار ه وایه بهرامبر شو بانگ کردنه شیرینهی که نبراهیم پنی هلسا بهو شیوه شیرینهی که تیپیری کرد، له کاتیکدا که سرکیشی پوی تال و ناشیرینی خوی بهو شیوه ناشکرا دهر خست، نبراهیمیش ته نیا که سیکه له ناو شو که له سته مکاره دا بهرگری پیناکری و هیچ هیزو دهسه لاتیکی نییه، لهو کاته دا دهستی قودرته به ناشکرا هاته پیشه وه و بهرگری لی کرد، شه بوو شهوان پیس ترین باریان به کار هیناو به کوشتنی پروت پازی نه بوون، به لکو مهنجه نیقیان بو چی و به هه موو هیز ناگریان تیا تاودا و خستیانه ناو ناگره که وه، ﴿فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ نینجا خوایش پزگاری کرد لهو ناگره که وره به وه کو له سورتهی ﴿الانبیاء﴾ دا باس کرا به درژی. بنگومان پزگار کردنی نبراهیم لهو ناگره سهخته و بهرگری کردنی شو ناگره له کار خستنی له ناستی نبراهیم نیشانه و به لگه یه کی زور پوون بوو بو هه رکه س دل و دهر وونی ناماده بووی بو نیمان و باوهر هینان، به لام شو که له ناماده نه بوون به هوی شه وه هه باوهر پریان نه هینا له که ل بینینی شو موعجیزه زور گرنگه، که واته دهر نه که وی شو جوړه موعجیزانه دل و دهر وون پزگار ناکن له کوفرو بیروایی، به لکو شه وهی پزگاری بکات بریتییه لهو ناماده ییهی که باسکرا، وهکو پوونیش شه بیته وه لهم فرموده یه وه: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بنگومان لهو پزگار کردنی نبراهیم هه چهند نیشانه و به لگه یه کی ناشکرا هه به بو که ل کومالی که باوهر نه هینان و ناماده ن بو باوهر هینان: یه کهم نیشانه و به لگه

بزگارکردنی لهو ئاگره سهختهو لهکارخستنی لهو ئاگره. دوهم: دهسته پارچهیی ستم و
 سه رکیشی له سزادانی ته نیا پیاوی که خوا بیهوی بزگاری بکات. سئیم: ئەمهیه که
 موعجیزه و خارقه ئەو دله رهقه بیروایانه چاره سه ناکات، له پاش باسی بزگاریوونی ئینجا
 ئەچیته وه سه گرانه وهی ئەندازه یهکی تر له سه رگوزشته که، بیگومان نا ئومید بوو له
 باوه رهینانی گه له دل رهقه که ی، له پاش ئەوه ئەو موعجیزه گه وه ریان بینی و هه ر باوه ریان
 نه هینا، جا پیش ئەوهی له ناویان ده رچئ و دوور که ویته وه لییان ئەم چهند شته راسته ی
 ئا راسته کردن که بۆمان ئەگێریته وه، ئەفه رموی: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾^۱ ئیبراهیم وتی پییان: ئیوه چهند وینه و بتیکتان بریار داوه به په رستراوی
 خۆتان و له په رستنی خوا لاتان داوه و تپه پرتان کردوه، ئەو بریاره تان له دنیایی و باوه ری
 دله وه نه هاتوه، به لکو هیچ هویه کی نییه جگه له خۆشه ویستی نیوان خۆتان له ژبانی ئەم
 جیهانه دا، ئەتانه وی هه مووتان له سه ر ئەو په رستنه کو ببه وه وه بیته هوی په یوه ندی و
 نه پچرانتان له یه ک، یان مه به ست ئەوه یه خۆشه ویستی هه ندیکتان بو هه ندیکی ترتان پالی
 پیوه ناو ن بو ئەو په رستنه، به م ره نگه هه ندیکتان ئەیکردو ئەوانی تریشتان له به ر دلی
 ئەوان و راگیرکردنی خۆشه ویستی نیوانتان هه لئه ستان به و په رستنه، ئەو دل راگیرکردن و
 خاترو خۆتیه زور جار روو ئەدات له ناو گه ل و کۆمه لدا، گوئی نادری به عه قیده و باوه روو درو
 پیچه وانە ی ره فتار ئەکرئ له به ر دلی هاوپی و دۆست، ئەو که سانه ی که ناوان تینه گه شتوون
 له عه قیده و نرخ ی عه قیده، نازانن که عه قیده و باوه ر ئەبئ به گرنگترین شت سه یر بکری و
 ده ست بنری به هه موو شتی که وه له پینا ویدا، ئینجا لاپه ره ی پوژی دوا یی هه لئه داته وه که
 ئەبیین ئەو خۆشه ویستی و په یوه ندی ئەم جیهانه یان ئەگوپی به دوزمنایه تی و کینه و پچران
 و نه فرینکردن له یه کتر،

^۱ ووشە (مودة) به جوار جور خویندراوه ته وه، وشە (بینکم) به دوو جور به پیی جیاوازی خویندنه وه کان شیوه ی
 ته فسیره که جیاواز ئەبئ، به لام مه به ست له هه موو هه ر یه ک شت ئەکریته وه.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَنْصِيرٍ ﴿٥٥﴾ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ

نه فرموی: ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ له پاشان له بوژی دوايیدا یه کتر باوهر ناهینن به یه کترو دانی پیا ناینن یه قی له هملنه ته کینن و یه کتر نه فرین نه کن له یه ک، پینشه و او سه رۆک و په رسته راوه کان دهر باره ی شوینکه و توو ژیر ده سته کانیا ن بهو جوړه یان ئی دی، هه روه ها نه مانیش دهر باره ی نه وان، له نیوان خو یاندا یه کتر تا وانبار نه کن، ئینجا تازه نهو بیزاری و په شیمانیه هیچ سو دیکیا ن پی ناگه یه نی بهرگری هیچ سزایه ک ناکات له هیچ کهس، نه وه تا پی ئی فرموون: ﴿وَمَا وَانَكُمُ النَّارُ﴾ چی و شوین و چی گای نیشته چی تان ناگره، ﴿وَمَا لَكُم مِّن تَنْصِيرٍ﴾ نییه بو تان هیچ یارمه تیدهرانی پزگارتان بکات لهو ناگره، نه وانه ویستیا ن بیسو تینن به ناگر له م چی هانه دا ئینجا خوا یارمه تی داو پزگاری کرد به لام خوا که نه مان نه خاته ناگری دوزه خ نه یارمه تیدهریا ن هه یه نه پزگار بوون - خوا په نامان بدات - بانگ کردنی ئیبراهیم - علیه السلام - هه موو هه لو و ته قالا که ی و نهو موعجیزه گه ریه که به چاوی خو یان بینیا ن - واته پزگار بوون له ناگره که - نه مانه هه مووی دوا یی هات و بهر هه مه که باوهر هینانی ته نیا که سی بوو که ژنه که شی باوهری نه هینا له گه لی، نهو ته نیا پیا وهش (لوط) بوو که برازای خو ی بوو، له هه ندی ریوایه تدا نه فرموی: له گه ل ئیبراهیم کوچی کرد له (نوری) که لدا نییه کانی عیراق هه بو بۆ لای ئوردن و له وی نیشته چی بوون، نه فرموی: ﴿فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ﴾ ئینجا لوط باوهری هینا به ئیبراهیم، باوهری هینا به پیغه مبه ره که ی، نه ک باوهری هینا به خوا چونکه (لوط) به پاکی هاتوه و باوهری هه ر هه بووه به تا ک و ته نیایی خوا،

وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي
 ذُرِّيَّتِهِ التُّبَّوَّةَ وَالْكَنَبُوءَ آيَةً أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٧﴾

﴿وَقَالَ﴾ ئیبراهیم وتی: ﴿إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾^۱ به راستی من کوچ نهکم له ولاتتکم و به جیان نهینم و نهروم بۆ لای پەروەردگارم، بەم پەنگە ئەروم بۆ شوینی که ئەو فەرمانم پێ بدات بە کوچ کردن بۆ لای، یان بۆ شوینیک که بەرگری نهکرم له پەرستنی خواو فەرمانبەری ئەو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بێگومان تەنیا پەروەردگارم زانە بەسەر هەموو کارێکدا، کەواتە بەرگریم ئەکات، لێزان و کاردرۆستە هەرچی بکات پێک و راستە، کەواتە فەرمانم پێ ئەدات بۆ شوینی که بەرزەوهندی تێدایە ئەوی چاکترە له هەموو شوینیکی تر، با هەندیک بێر بکەینەوه لەم فەرموودەیه تا بزاین مەبەست لەم کوچ کردنە چی بوو؟ کوچ کردن بۆ لای خوا ئەبێ چۆن بێت؟ ئەوەتا کوچی نهکرد بۆ ئەمە ی پزگاری بێی و سەری خۆی دەرێکات، کوچی نهکرد بۆ لای خاک و ولات یا دەسکەوت و بازرگانی، بەلکو کوچی کرد تەنیا بۆ لای خوا ی خۆی، کوچی کرد لەبەر نزیک کەوتنەوه له بەزەیی و پەزماهەندی خواو پەنا بردن بە سایە و پەنای خوا، بە دل و باوەرو عەقیدەیهکەوه کوچی کرد پیش ئەمە ی بە لەش و خوین و گۆشتەوه کوچ بکات. کوچی کرد بۆ ئەمە ی ئاین و پەرستنهکە ی خاوین بکات بۆ خواو دل و هەست و هەموو گیانی و هەموو شتی پاک و خاوین بکات بۆ خواو هەموو شتی له خۆی داپرنی جگە له خوا لەو شوینە ی که کوچی بۆ ئەکات، کوچی کرد تا دوورکەوێتەوه له شوین و نیشتمانی کوفرو بت پەرستی و گومرایی، له پاش ئەوه ی هیچ ئومیدی نهما بە گەڕانەوه ی گەلهکە ی بۆ لای خواو پەرستن و مل که چی بۆی، ئیبراهیم – علیه السلام – لەبەر خواو له پزگای پەزماهەندی خوادا دەستی هەلگرت له هەر شتی که لهم جیهاندا دل پەیوهەندی هەیه پێیهوه، هۆی خووشی و پووناکی دلە، خوايش قەرەبوی ئەمانە ی بۆ کردەوه، له باتی ئەوانەدا شتیکی پێ بەخشی که هۆی خووشبەختی هەردوو جیهانە، پیت و فەری هەرگیز دوا یی

^۱ تەفسیرە که لەسەر پای (قەتادە) و (نەخمی) ه، هەندێ ئەفەرموون ئەمە و تراوی (لوط) ه ئەمیش هەر ئەگۆنچن، بەلام بە ئارام ترە، چونکە باسە که مێشتا باسی ئیبراهیم و نەپاوه تەرە، زانین لای خوا یە.

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفٰحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اَيْنَكُمْ لَأَنْتَوْنَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيْلَ

بهرگري ئى كردنيان ئى بوو به بهنديكى گرنگ له پهيام و پينغه مبرتييه كهى (لوط) وهكو بومان دهرنه كوئى كه نه فرموى: ﴿وَلَوْطًا﴾ نهى پينغه مبر باسى (لوط) بكه ﴿اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ باسى نهو كاته بكه كه ووتى به گهله كهى: ﴿اَيْنَكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفٰحِشَةُ﴾ بينگومان ئيهوه كرده وهيهكى ناشيرين نهكهن كه دلرو دهر وونى پاك و خاوين بينزى ئى نهكاته وه ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ﴾ له هموو جيهاندا هيچ كهس پيش ئيهوه پئى نهكه و توه بهو كرده وهيه، له فرموده وهيه كه وه دهرنه كه وئى كه تيكچوون و خراپه كارى بلا و بوو بينته وه له ناو نهو گهله سه رلي تيكچووه دا به هموو جوړو شي وهيه كه له ده ستيان بهاتايه، نه وه تا يه كه م نهو كرده وه پيسه كهس نه ديوه يان كرد، نيربازييان نه كرد كه نيشانه ي لادان و ترازانى سروشتى ناده ميبه و تيك چوون و بزاني به تهواوى، به لئى سروشت زور جار نه ترازى له سنورى راست و زياده رهوى نهكات و داوين پيسى به كار نه هينئى له گهل نافرته تاندا، نه وه بينگومان تا وانئى گهره و خراپه، به لام هينشتا له چوارچيوه ي سروشت دهرنه چووه به تهواوى، به لام نيربازى راده ي زور په ستره و دهر په رينه له سنورى سروشتى هموو گيانله به ريك نهك ته نها ناده مى، وهكو له چهند شوئى تردا به دريئى باسمان كردوه.

٢- له تاوانه كانيان نه ميه كه پئى فرموى: ﴿اَيْنَكُمْ لَأَنْتَوْنَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيْلَ﴾ ئيهوه ده چنه لاي پياوان و تپه پرده كهن له نافرته تان و نهو كاره پيسه ده كهن و رينگا نه بېرن و نه گرن له رنبارو گوژه ركه ران به ترساندن و داچله كاندنيان و وه به تالانى شت و مهكيان و دستدرئى بو سهريان به تايبه تى كه زوربان پئى نه هينان و سواريان نه ببون و نيربازييان له گهل نه كردن، كه له هموو شت سهخت تره و هيچ دستدرئى زييه كه له وه خراب تر نييه، نيش و نازارى زياتر نييه بو خلكى.

وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ

إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٢﴾

۳- ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ﴾ له جینگای کۆبو کۆبوونه و تاندا کاری نارەواو بیزداو

ئەکەن بە ناشکراو بە شیوهی گشتی و هیچ شەرم و تەقن ناکن لە یەکترو تەریق نابنەوه لە ناستی یەکتەر، کە ئەوه ئەوپەری بیناموسی و بی شەرەفیو شانازی و

کەشخەکردنە بە ناپیاوییهوه، دەنگو باسو و سەرگوزشتەکە کورتکراوەتەوه، دیارە (لوط) - علیە السلام - لە یەکەم جارەوه بە شیوهیەکی رێک و شیرین فرمانی پێ

داون و بەرگری کردوون، ئەوان هەر سوورو بەردەوام بوون لەسەر بارە لارەکەیی خۆیان، ئینجا ئەویش ترساندنێ بە سزای سەختی خوا ئەگەر کۆتایی نەهێنن، ئەوانیش

بەرامبەر بەو پیڤەمبەرە دلسۆزیان ئەمه وەلامیان بوو کە ئەفەرموی ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ له پاش هەولو مۆچیارێ (لوط)

هیچ شتی وەلامی گەلەکەیی نەبوو جگە لەوه نەبێ کە پێیان ووت: سزای خوامان بۆ بینە ئەگەر تۆ لە راستگۆیانێ لەوهی کە ئەیلینیت بە ئیمەو هەرەشەمان لێئەکەیت، ئەم

وەلامە نارەوا کەشخو شانازی ئەگەیهنی بە تاوان و خراپەکاری و ئەوپەری بینشەرمییە بەرامبەر بە ترساندنێ کە بە شیوهی مۆچیارێ و دلسۆزی بیت، بە درۆخستنەوه و

بەرگری و یاخی بوونە لەو پیڤەمبەرە بە جوړی چاوه‌پروانی گەرانەوهیان ئی ناگرێ، لە کاتیگدا کە هیچ بەمانەیهکیان بۆ نەماوەتەوه، کەواتە هیچ نەمایەوه بۆ ئەو پیڤەمبەرە

جگە لەوه بیارپێتەوه و نزا بکات لای خوای خۆی و داوای یارمەتی ئی بکات، لەبەرئەوه ﴿قَالَ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمی پەروردگارم یارمەتیم بدەو

زالم بکە بەسەر ئەو گەلە خراپەکەر و شیونەری ولاتەدا بە داھینانی ئەو سزا گەورە یانێ کە باس کران، نەک ببنەرە چەورببازی خراپ بەجیھێشتن بۆگەلانی پاش خۆیان.

ئینجا لێرەدا کۆتایی ئەهیننێ لە باسی نزاکەیی (لوط) و پەردەیک ئەهیننێ بەسەری دا، بۆ ئەمەیی وەرگرتن و بەجیھێنانی نزاکە دەربخات بەم رەنگە هەوال ئەدات لەو کۆمەلە

مەلانیکی کە سزای ئەو گەلەیان پێ سپێردراوه، وان بەرپۆه بۆ بەجیھێنانی و کاری تریشیان پێ سپێردراوه کە موزدە دانە بە بەخشینی کورپنکی صالح بە ئیبراھیم لە خیزانە

نەزوکەکەیی کە هەرگیز مندالی نەبووه،

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا
 كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِن فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا أُمَّرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَءَ بِهِمْ
 وَضَافَ بِهِمْ ذُرْعًا

نه فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ کاتیک مه لائیکه نیردراوه کانمان چون بو
 لای ئیبراهیم به موژدهیهوه - موژدهی به خشینی نهو کوپه کهله نایه تی تردا باس کراوه و
 بوون کراوه تهوه - ﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نهو مه لائیکانه ههوانیان دا به ئبراهیم و
 وتیان پی ی: بیگومان له ناو بهر و بهرباد کهری دانیشتوانی نهه شاره نهین، واتی سه دوم
 که گه وره ترینی شاره کانی گهله که ی (لوط)، یه کهم جار نهو بیناموسی و کردهوه پیسانه لهوی
 ههلقولا، لهبر نهوه به تایبه تی باسی نهو شاره نهکات نهگینا هه موو شاره کان ویران کران و
 له ناو بران. هوئی نهو ویران کردن و له ناو بردنهش نهه بوو که فرمویان: ﴿إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا
 ظَالِمِينَ﴾ بیگومان دانیشتوانی نهو شاره بی بپروا و ستهم کار بوون و سهریان کرده
 خراپه کاری و کوئنه دهر بوون لی ی. موژده دان به ئیبراهیم و توویژی لهو بارهیهوه له گهل نهو
 کومه له مه لائیکه دا به درژی له شوینی تردا باس کراوه به تایبه تی له سورتهی ﴿إِبْرَاهِيم﴾ دا،
 لیره دا به کورتهی تیپه ری به سه ری دا، چونکه نهوه لیره دا مه به سستیکی سه ره کی نی یه، نهوه ی
 مه به سستی سه ره کی و بنه رته ی یه به سه ر هات و سه رگوزه شته ی (لوط) (درودی خوی له سه ر
 بیت) که واته هه ر نهوه ی باس فرموو: که رابووردنی نهو مه لائیکانه به لای ئبراهیم دا بو نهو
 موژدهیه بوو، له پاشان نهو هه واله گرنه گیان داو فرمانه سه ره کیه که ی خویانیان پی راکه یانند
 ئبراهیم (درودی خوی لبیت) لهو هه واله دل گه رم بوو و به زه یی هاته جووش و غه می (لوط)
 ی لی هات له بهر نهوه ﴿قَالَ﴾ وتی به مه لائیکه ته کان: ﴿إِن فِيهَا لُوطًا﴾ بیگومان (لوط) که

پیاویکی سانحه و ستمکار نی یه لهو شارهدایه، شهوانیش وه لامیان دایه وه به جوړی دلخوش و دلنیا یان کرد له باره ی (لوط) وه بهم جوړه ﴿قَالَرَأ﴾ وتیان به ئیبراهیم: ﴿حَسْبُ عَلَمْرَبِّن فِیہَا﴾ نیمه زانا ترین و باشر ناگادارین به هرکس لهو شارهدایه. ﴿لَسْتَخِجَتَهُوَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ﴾ سویند به خوا نیمه (لوط) و خیزان و کهسه تایبته یه کانی پرگار نه کهین لهو سزایه جگه له ژنه که ی که ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَیْرِیْنَ﴾ له زانین و بریاری خوادا تیپه ری کرد بوو که یه کی ئه بی لهوانه ی نه مینیته وه لهو شارهدا و له سزای ئهو شارهدا، ئهو نافرته دل و نارزه زوی له گه ل ئهو گه له تاوانباره بوو، لادان و کرده وه پیسه کانی به چاک دانه نان!! ئینجا نه گوینتته وه بو شیهوی

سی یه م: شیهوی (لوط) له کاتیک دا که ئهو کومله مه لانیکه هاتن بولای له دیمه ن و شیهوی کومله ی کوری گه نجی جوان دا که ناگادار بوو به باوی پیسی ئهو گه له به تایبته ی کومله میوانیکی وه کو ئه مانه که لای و ابوو به باوی پیسی ئهو گه له به تایبته ی کومله میوانیکی وه کو ئه مانه که لای و ابوو ته معیان تی نه که ن و شهویش بی دهسه لاته و ناتوانی بهرگری دهست دریزی ئهو گه له پیسه یان لی بکات، به هو ی ئه وه وه زور تهنگه تا و دل تهنگ بوو له هاتنه که یان، وه کو ئه فهرموی: ﴿وَلَمَّاآن جَاءَتْ رُسُلْنَا لُو طًا سِیءَ بَیْهَم وَصَافَکَ بَیْهَم ذَرَعًا﴾ له کاتیک دا نیردراوه کانه ما چون بولای (لوط) غم و ناخوشی هات بو ی به هو ی ئه وانسه و دهسته پاچه بوو له تهگیر کردن و چاره سهر کردنیان و تهنگه تاو بوو پی یان. باسه که لیره ش داکورت نه کاته وه له باره ی په لاماردانی ئهو گه له بی نامووسه بو سهر مانی (لوط) و ئهو میوانانه، هه ولدان و وت و ویزی (لوط) له گه لیان و گوی پی نه دانی نه وان، که ئهو نارزه زوه نارهوا بی هوش و سهرخوشی کرد بوو، باسی نه وانه ناکات و دیته سهر دوایی باسه که که مه لانیکه کان خو یان له ناستی (لوط) ناشکرا کرد و هه والیان دایه بهو کاره کرنگه ی بو ی هاتوون، دلخوشیان کرد لهو کاته زور سهخت و تهنگه دا،

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَكُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِ ﴿٣١﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَقَالُوا﴾ پی یان وت: ﴿لَا تَخَفْ﴾ نه ترسی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ غه مبار نه بی ﴿إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَكُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِ﴾ چونکه بیگومان نیمه بزگار کهری تو و خیزان و کهسه تایبهتی یه کانت نه بین جگه له ژنه کهت که ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِ﴾ که له زانین و بریاری خوادا تیپه ری کردوه که یه کی نه بی له وانهی نه میننوه له سزادا و سزدا و نه بین له پاش موژده دان به بزگار کردنیان، نجا پی یان وت: ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بیگومان نیمه نه مینینه خواره وه سزایه کی داچله کینهر و دل داته کینره بو سر دانیش توانی نه م شاره له لایه ن ناسمان و لای سه رویانه وه به هوئی نه وهی ده ژوون له سنور و فرمانی خوا. نهو سزا سهخته نهو شار و ولاته ی ویزان و ویزراو ژوور کرد و بهرد بارن کران، نیتر به هر جور خوا ویستی. گومانی به هیژ وایه که بومه لهرزه و بورکانیکی به هیژ لی یدان و بردنی به ناخی زهوی دا و نهو بارن و بهرده ورده و قوپاوی یه ی به سردا باراندن، ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان هیشتمانه وه لهو شاره ویزان کراوانه دا به لگه و نیشانه یه کی پوون بو گل و کومه لی یی که ژیرن و تی نه گن له به لگه و پابه ره پوونه کانی خوا له چهرخ و چینه کان دا. نهو نیشانه پوونه یی که هیشتی یه وه هوال و دنگ و باشه به ناویانگه که یانه که نه گپری رته وه له ناو گه لان دا، یان دروشم و نیشانه یی ولاته ویزان بووه که یانه که پاش خو یان مایه وه وه کو نیبن و عباس نه فرموی. یان نهو ناوهره ش و تاریکه یه کله شوینه که یان دا پیدا بوو وه کو (قتاده) نه فرموی. گومان بو نه مه به هیژ تره چونکه نهو یان نیستا همیه و بووه به دریا یه که ناو نه بری به (البحر المیت). له م دوایی یه ش دا شتی ناشکرا دو زرایه وه که به لگه بی له سه ری. نجا ده ست نیشان نه کات بو به سه ره اتی شو عیب و مه دیه ن،

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٣٧﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكَانِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقُرُوتٍ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ

مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِيَةً ﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ

نه فرموی: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ واته پهوانه مان کرد به پیغه مبهری بولای

دانیشتوانی مه دین برای خویمان که شوعهیب بوو ﴿فَقَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ننجنا شویش وتی

پنیان: نهی گله کهم خویاک که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه بیپه رستن ﴿وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾^۱ چاوه پوانی

هاتنی پوژی دواپی بکن و هموو پودا و به سرهاته کانی، نه مپو شتی بکن که هوئی

پزگاری بیئت له سزای نهو پوژد، ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ خراپه کاری مه کن له زهوی و

ولات دا به دست دریزی کردنبو خه لکی و سینگ و مهن گوپین و ترازوو بازی و پی کرتن

له خه لکی، ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ﴾ به هوئی نهوهوه بو مه لرهزه به تینه که کرتنی و لی ی

دان، یان پیا مه لشاخانی جویره نیل ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا﴾ به هوئی نهوهوه له شوین

و خانوی خویمان دا گهران به کهوتوو به سره نه زنوی خویمان دا به مردووی، ننجنا به کورتی

دهست نیشان نهکات بو له ناوچوونی عاد و سهمود، نه فرموی: ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾ گله عاد و

سهمودمان له ریشه هینا و له ناومان بردن ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكَانِهِمْ﴾ بینگومان نهو

به ریاد کردن و له ناو بردنه یان به باشی پوون بووه تهوه بوتان له جیگا و شوینه که یانهوه،

به می که رانه بوورن به لایان دا و به چاوی خووتان دروشم و نیشانه یان نه بینن. تائیفه ی عاد

^۱ مه بهست له وشه ی ﴿وارجوا﴾ به چند جوژیکی تریش باس کرلوه چکه له وهی له تهفسیره که دایه، له سر نه می

مه بهست پی ی چاوه پوانی و نومید بیئت، رایه تر هه یه که مه بهست ترساندنه له و پوژد.

نیشته‌جی بوون له ﴿الاحقاف﴾ دا لای خواری نیوه دورگه له‌نزکی ﴿حضر موت﴾ ره،
 تائیفه‌ی سه‌مود نیشته‌جیبوون له ﴿حجر﴾ دا له‌لای سه‌رووی نیوه دورگه‌موه له نزکی
 ﴿وادی القری﴾ دا تائیفه‌ی عاد له‌ناو چوون و له‌ریشه‌هات به‌و با سه‌ختی که له‌شوینی
 تردا باس کراوه، سه‌مود به‌دهنگ و پیا هه‌لخشانه‌گهره‌ی که وه‌ک بومه‌لرزه لی ی دا، جی و
 شوینه‌که‌یان ناسراو بوون لای نه‌و یه‌که‌م تاقمه‌ی که نه‌و قورنانه‌ی چوو به‌گوینچه‌که‌دا،
 له‌کاتی پوشتنیان بو‌بازرگانی زستان و هاوین پائه‌بوردن به‌لای نه‌و جینگا و شوینه‌دا که
 دروشم و نیشانه‌ی ویران بوونیان به‌چاری خویمان نه‌بینن، نه‌م ده‌ست نیشانه‌ کورته‌ هوئی
 گومرایی یان پوون نه‌کاته‌وه که نه‌وه‌یش هوئی گومرایی هه‌موو گه‌له‌کانی تره، نه‌فه‌رموی:
 ﴿وَرَزَقَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ﴾ شه‌یتان کرده‌وه خراپه‌کانی خویمانی پازاندبوه‌وه و له‌پیش
 چاویمان جوان و شیرینی کردبوون، ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به‌هوئی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له
 پینگای خوا و کهوتنه‌ سهر نه‌و پینگا راسته، ﴿وَكَانُوا مُتَبَصِّرِينَ﴾ نه‌ونه ژیر بوون و نه‌یانتوانی
 بیر بکنوه و به‌هوئی نه‌وه‌وه پینگای راست بدوژنه‌وه و بیده‌نه‌ به‌ر، به‌لام وایان نه‌کرد، که‌واته
 هیچ به‌هانه‌یه‌کیان نی‌یه، ننجاً ده‌ست نیشانیکی کورت نه‌کات بو‌فیرعه‌ون و هامان
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَمَنْشَرَ﴾ قارون و فیرعه‌ون و هامانیشمان له‌ناویرد ﴿وَلَقَدْ
 جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بیگومان موسا هات بو‌لایان به‌چهند موعجیزه و نیشانه‌یه‌کی پوونه‌وه
 که به‌ناو بانگن، ﴿فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ﴾ که‌چی خویمان به‌زل زانی له‌زه‌وی دا و یاخی بوون
 و مل پینچی یان کرد له‌باوهر هینان و گوئی رایه‌لی و په‌رستی خوا، ﴿وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾
 نه‌وانه له‌ده‌ست خوا دهرنه‌چوون و پزگار نه‌بوون له‌سزا و توله‌ی خویمان. نا‌نه‌وانه که باس
 کران و خاوه‌نی هیز و سامان و هوئی مانه‌وه و زال بوون، خوا له‌ناوی بردن و هه‌رکانی
 دووچاری سزای شایانی خوئی کردن، وه‌کو به‌پرز ده‌ست نیشان نه‌کات به‌سزا و
 توله‌کانیان، نه‌فه‌رموی: ﴿فَكَلَّا اخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ﴾ نینجا‌هه‌رکام له‌عادوسه‌مودو قاروون و فیرعه‌ون
 و هامان نینه‌ قارمان لیگرت و سزامان داو توله‌ مان لی‌سه‌ند به‌هوئی گونا‌هی خوینه‌وه،

فِيْنَهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
 وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾ مَثَلُ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْتًا

بهم جوړه: ﴿فِيْنَهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ هندی لهوانه کسینکه بایهکی بهیژی
 بهتوژمان نارده سهر کهبرده وردهی لهگهل بوو، واته تانیفه وگهل عاد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ
 الصَّيْحَةُ﴾ هندی تر لهوانه کسینکه که نهعرته وپیا هلشاخانیکی گوره گرتی وله
 ریشهی هیئا، واته سهمود هروها مهديهنیش ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ هندی تر
 لهوانه کسینکه که نیعه بردمان به ناخی زهوی دا، واته قارون، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ هندی تر
 لهوانه کسینکه که خنکاندمان لهناو دهریادا، واته فیرعون و هانان، نهمانه هموو به تولهی
 خویمان گهیشتن و هرکان سزای تایبتهی خوئی درا ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ خوا جهور و ستهمی لی نهکردن، بهلکو نهوانه خویمان جهور و ستهمیان
 کرد له خویمان، واته به خواهیش و مهیلی خویمان تاوانی زور زلیان کرد، به نارهنوو و
 هلبژرادی خویمان ریگای سزا و دوزهخیان دایه بهر، کهوته خویمان جهور یان له خویمان
 کرد. لهپاش باسی لهناو بردن و له ریشههیئانی یاخی و مل هوړه تاوانباره بی پرواکانی
 کهلهکانی رابوردوو که جهور و ستهمیان کرد له ولاتان دا و لایان دا لهپرستن و گوئی رایهلی
 خوا بو پرستنی شتی تر که هیچی بده ست می یه و زیانی زوره و هیچ سوودی نی یه
 لهپاش باسی نهوانه نجا وینه و مهتلی نههینیتهوه بو نهو بت پرستانه و پشت بهستیان
 به بته بی نرخهکانیان، مهتلیان بو نههینیتهوه به جالجالوکه و وهو دوار و خانووه بی
 سووده که دروستی نهکات بو خوئی و پشتی پی نهبهستی، نهفرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْتًا﴾ وینهی نایابی کهسانی که بریار نهدهن

بئجگه له خوا چهند خوشه‌ويست و په‌رستراوینکی تر بو خوځيان و پشتي پي ټه‌به‌ستن، وه‌کو
 وينه‌ي جالجالوکه وايه که خانوو و مالينکی بو خوځي فه‌راهم هيناو، په‌راستي وينه و
 شيوه‌يه‌کي نايابي راست نيشان ټهدات بو ټهو هه‌موو هيزه‌ي له‌م بوونه‌وره‌دا هه‌يه و خه‌لکي
 پشتي پي ټه‌به‌ستي و به‌ديمه‌ن و پوآله‌ت شتن و که‌چي له‌ پووي راستي دا هه‌چيان تيا
 به‌سر ني يه و شاياني پشت پي به‌ستن نين، زوږيه‌ي خه‌لکي بي ټاگان له‌م باره راسته، جا
 له‌به‌ر ټه‌وه پرياري هه‌له‌يان زوږه، به‌ ترازوويه‌کي خوار و خنيچ کيشانه و به‌راوردی شت
 ټه‌کهن، نرخ دان و ترخ پي ټهدانيان له‌ جيگاي خوځي دا ني يه، نازانن بو چ شويني برون و
 پوو بکه‌ن، نيا چي وه‌رگن و چي واز لي بينن؟ له‌م کاته‌دا هه‌له ټه‌کهن و هه‌لنه‌خه‌له‌تيرن،
 هيزي حوکمراني و کاربه‌دهستي ټه‌يانخه‌له‌تيني و لايان وايه ده‌سه‌لات و داره و ټه‌تواني شت
 بکات له‌ ولات دا، له‌به‌ر ټه‌وه ټوميد و ټاټوميدی يان ټه‌به‌يتي پنيوه، بيم و ترسي لي ټه‌کهن و
 داټه‌چله‌کين لي ي، به‌ هه‌موو جوړ ټه‌يانه‌وي پازي بکه‌ن له‌ خوځيان، به‌لکو دوچار ي سزا و
 نازاريان ټه‌کهن، يان سايه و په‌نايه‌ک بو خوځيان مسوگر بکه‌ن و باکيان له‌ هه‌چ شتي ټه‌بي!!
 هه‌روه‌را هيزي سامان و دارايي هه‌ليان ټه‌خه‌له‌تيني، بيگومان وا ټه‌به‌ن که هيزي زاله
 به‌سر ټاده‌مي و ژيان دا، ټه‌چن به‌ پيشوازي يه‌وه، به‌ هه‌موو سوژ و هيزي زاله به‌سر
 ټاده‌مي و ژيان دا، ټه‌چن به‌ پيشوازي يه‌وه، به‌ هه‌موو سوژ و هيزه‌وه تي ټه‌کوښين بو ده‌ست
 که‌وتني تا به‌رز بېنه‌وه و زال بېن به‌سر خه‌لک دا و ژير ده‌ستيان بکه‌ن، هيزي زانين و
 زانياري ټه‌يانخه‌له‌تيني و گومان وا ټه‌به‌ن که ټه‌م هيزه بټه‌رته بو هه‌موو هيزي تر، به‌مه
 هه‌موو شتي ده‌ست که‌وت ټه‌بي له‌م جيها‌نه‌دا، له‌به‌ر ټه‌وه به‌ هه‌موو ملکه‌چي يه‌که‌وه به‌ دل
 ټه‌وه‌ستن به‌رامبه‌ري. ټهو هيزه پوآله‌تي يانه خه‌لکي ټه‌خه‌له‌تینن له‌ هر شوينک دا بېن و
 لاي هه‌رکه‌س بېن، لاي گه‌ل و کو‌مه‌ل بن، يان لاي يه‌که‌يه‌که، يان لاي ميري ده‌ولت، خه‌لکي
 ټه‌گه‌رنت و چه‌رخه ټه‌کهن به‌ ده‌وري ټه‌م هيزانه‌دا، ته‌پ و کو په‌لامالاي بو ټه‌ده‌ن و خوځيان بو
 فري ټه‌ده‌ن و ټه‌خه‌ن به‌سري دا، به‌ وينه‌ي په‌پوله که چه‌رخه ټه‌کات به‌ ده‌وري پووناکي

چرادا، په لمار نه دات و خوئی نه هاوړی بو ناو شاگرا! خه لکی بهم هیزانه هه لئه خه له تین و
 تاقانه هیزی راسته قینه یان له بیر نه چی که تهنه نهوه شته له پووی راستی دا و دروست
 کهر و داهینه ری هه موو هیزه کانی تره و نهو خاره نیانه و، نهو نه یاندا، نهو راگیریان نه کات و
 به کاریان نه هینتی، نهو ژیربار و ژیر دهستیان نه کات هه رچون بیهوی و له هه رکوی و یستی،
 خه لکی نازانن و له بیریان نی یه که په نا بردن بهم هیزه بچوکه دروست کراوانه نیتر لای
 هه رکس ببن و له دهستی هه رکس دا ببن، په نا بردن به مانه به وینه ی په نا بردنی
 جالجالوکه یه به ماله بی هیزه لاوازه کی خوئی، نهو گیانله به ره بی هیزه لاوازه که نه له لایه ن
 خویه وه پاریزه ری هه یه و نه له لایه ن خانوو و دهواره که یه وه، بیگومان له م بوونه وه رده دا هیچ
 پاراستنی نی یه جگه له پاراستنی خوا، هیچ په نا و قه لایه کی نی یه جگه له په نا و قه لای
 خوا که هیچ شتیک کاری نی ناکات. نه م شته راسته قینه یه که قورنان زور به گرنک
 گرتوویه تی و نه یه وی جیگیر و دامه زراوی بکات له دهرونی نیمانداردا، تا به هوئی هه موو
 هیزی بوهستی له رنگای دا، به هوئی نه وه وه بتوانی هه موو که شخه و مل هوپی و سه رکیش و
 زوردار و سته مکاره کان پی شیل بکات، هه موو قه لا و بهندی خانه کان بروخینی و نی یان
 ده رچی نه م باوه ر و شته راسته قینه جیگیر بووه له دهرونی خواناسان و پیاره
 هه لکه وتووه کانی نه م نوممه ته دا، دله کانی ناوه دان کرده وه، تیکه لی خوینیان بوو، له گه لیان
 که را به هه موو ره گ و ده مارین دا، وشه و وتاری نه بوو که به دم و زمانی پووت بوتری، له
 شیوه ی راسته قینه جگه له هیزی خوا، خاوه ن دارایی و کار به دهستی تهنه هینی خواجه،
 جگه له وه هه مووی بووش و بی هیز و بی نرخ و لاوازه، هه رچند به دیمه ن و پواله ت به رز و
 زالو بلند و سه رکه وتوو بییت، هه رچند و هه ر نه ندان هوئی هیز و زور داری به لاوه بییت،
 بیگومان هه موو خاوه ن هیزه کان له م بوونه وه رده دا به وینه ی جالجالوکه ن، هه موو هیز و هوئی
 هیزه کان به وینه ی دهوار و دهزوی دهواره کانی یه تی،

وَإِنَّ أَوْلَىٰ أَبَوَيْكَ لَإِيَّتِكَ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ، مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

﴿وَإِنَّ أَوْلَىٰ أَبَوَيْكَ لَإِيَّتِكَ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتُ﴾ بیگو مان بی هیز و لاواز تری هموو ماله کان مالی

جالجالوکه به ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نهگر بت په رسته کان زانا بوونایه و شتیان بزانی یابه،

نه یانزانی که کاری نایینه که بیان و بی سوودی و بی نرخ له و راده دایه، یان نهگر زانا بوو

نایه بت په رستی یان نه نه کرد و نایینی وایان نه نه گرتنه گردن، نهو که سانه ی که پرنبازی

پیغه مبه ران نه دهنه بهر و بانگی خه لکی نه که ن بو پرنگای خوا و نینجا دوچار ی سزا و

مهینه ت دین و به هموو جوړه هیزی بهرگری نه کرین و هوانیان له گه ل نه دری بو کوتایی

هینان و ترانزانیان لهو پرنگا راسته ی داویانه ته بهر، زور شایانه بو نهو که سانه که بوهستن

له بهر دم نه شته راسته گرنگه دا، هموو کات له بیریان بیټ و چرکه یه که له دلی دهرنه که ن،

زور شایانه بو نه وانه، له کاتیک دا بهو هموو هیزی جیاوازانه بهرنگاری و بهرگری نه کرین،

هیزی په لاماری نه داتی و نه یترسینی، یه کی تر نه یه وی لی ی دا و ژیر پی و پیشیلی بکات،

یه کی تر نه یه وی هلی خه له تینی و بیکری، نهو هموو هیزانه له حیسابی خوادا و لای خوا

به وینه ی دوزوه کانی مالی جالجالوکه ن، هر وه ها کاتی عه قیده و باوه پر راست و دامه زراو

بیټ، کاتی خاوه ن عه قیده تیگه یشتبی له هیزی راسته قینه و له هیزه پواله تی یه بی

نرخه کانی تر، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیگو مان خوا که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه

نه زانی ه ناگاداره به هر شتی که نه وانه هاواری لی نه که ن و نه په رستن جگه له خوا و لهو

تینپر نه که ن بو په رستنی..

نه وانه چند بتیکیان بریار داوه جگه له خوا، خوایش حه قیقه ت و باره راسته قینه که ی

نه وانه ی پوون کرده وه له م وینه و چیروکه دا ﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ته نیا خوا خاوه نی هیز

و توانایه و زاله به سر هموو شتی که دا و لیزان و کار دروسته و هرچی نه کات له جیگا و

شوینی خوی دایه، ته نیا نهو بهرپوه بهری نه م بوونه وهریه و کاروباری نه با بهرپوه، کو مه لی

له بت په رسته کان که مل هوپر و نه فامونه زان بوون گالته و لاقرتی یان نه کرد به م جوړه وینه و

و چیروکه که خوا له قورن ان دا نه یان فهرمو لی بو تیگه یان دن و نزیک خستنه وه ی شتی دوور

وگران له هوش وژیری و دهر وونه وه، نهو نه فامانه نه یانوت: خوا که ی محمد باسی می ش

و جالجا لوکه نه کات،

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ

خوایش فرموی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نهویننه وچیروکانه باس نهکین بو
خه لکی تابهوی نهووه تی بگن لهوشتانهی که پیویستی هیه بهروون کردنه وهیان، بهلام
نهو لاقرتی کهرانه لهیه کهم چین کهنم قورنانه یان بیست، ههروهها ویننه یان لهه موو
چهرخ وچینیگ داسوودوهر ناگرن لهم وینمو چیروکانه وهست ناکن بهسود و شیرینی یان
چونکه نهزائن وخوایش نهفرموی: ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ هیچ کهس تی ناگات لهو
مهتل وچیروکانه وله نرخ و جوانی یان بیجگه لهزانیان، نینجا لهپاش باسوگیرانهوی
هندی له سر گوزه شتهی نهو پیغه مبرانه سهلامی خویان لی بیت - کههق وپاستیان پی
روون بووهوه، لهپاش هینانی نهو چیروک ومهته له شیوهی هیزی راسته قینهی نیشان داین
لهم بوونهوه ردا، لهپاش نهوانه و بهبونهی نهوانهوه باسی دروست کردن ودارشتنی نهو
زهوی وناسمانانه نهکات کهله سر بنه رتهی حق وپاستی دامه زراوه، هه موو کاروباری بهحق
وپاستی نهروا بهرینوه. نهو ناسمان وزهوی یه ی کهرژیم ویاسایه کی زورورد وپیک وپاست
رهویان هیه کهدوا و بهر وپیک کهوتن و وهستانی نی یه، دامه زراو ونه گوراهو دژی بهگژدا
چوون نی یه لهو بوونهوه ره فراوانه دا، بهلکو یارمه تی وکومه کی تیر و تهواوه یه له نیوان
هه موو بش وپارچه یه کی دا و تهواو کهری یه کترن و پیویستن بهیه کتر، چونکه هه مووی هق
وپاسته و بهخوا هیش وزانین و لی زانی خوی حق وپاست فراهه م هاتوهو وراگیره،
نهفرموی: ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾ خوا ناسمانه کان وزهوی دروست کرد
بهحق قیانه ت و نیازی حق وپاستی کردوه له دا هینان و دروست کردنی، حق وپاستی
چاودیری کهراوه لهه موو کارو باریکی داله گهل هه موو بهش وپارچه یه کی دا هق وپاستی
هیه، نهو ناسمان و زهوی یه به و جوژه و بهو نیازه دروست کهراون نه کی بی نیازو بی هوده یان
نیازی شتی بی سوود و بی نرخ و نارهوا،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ أَتَلُمَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَبَ الصَّلَاةِ إِنَّكَ

الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان لهو دا ههیه بهلگه ورا بهرینکی بوون وگرتنگ لهسر توانین وزانین ولیزانی وکاردروستی خوا، بهلام نهو بهلگه وریهه بوونه بو هه مووکس نی یه، بهلگو بو باوهر دارانه، نهوانه کی که دلیان کراوته وهبو نهوه موو نیشانه و بهلگه بوونانه که پرژ و بلاو بووتوه لهم بوونه وهره دا بو هرکوی چاو هه لخنه به زور و فراوانی دیته بهر چاویان، نهوانه کی که دهر و نیان بووناکه بهر بووناک کی باوهری راسته قینه ههست نه کهن بهو بهلگه و نیشانانه، ههروه ها نهوانهش که نامادهن بو باوهر هینان و تنیا داگیرسانکیان نهوی به وینه کی چرایه کی ریک و پیک که تنیا داگیرساندن بیمنی، نهوانهش بووناک کی نهو بهلگه و نیشانانه ههست پی نه کهن، نینجا له دوا دوا کی نهو چرخه و گهرانه دا فرمان نه دات به پیغه مبردرودی خوی لیبیت بهدوشت:

۱- به بهره و امی وهه میسه یی لهسر خویندن قورنان که سه رچاوه ی شه ریه ته گشتی یه جیهانی یه که یه تی وهوی بانگهراز و راگه یانندن په یامه که یه تی وچه ک و قه لغانی بهرگری نه کراو و چار نه کراویه تی به به جی هینان و راگه یانندن نهو فرمان و کاره گه و ره گرنگه ی که خراوته سه رشانی.

۲- فرمان دانه به جی هینانی نویژ بهرینک وراستی که تو یشووی به هینزی نهو پرنگایه که داویه تی یه بهر.

نه فهرموی: ﴿أَتَلُمَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بهره و ام به لهسر خویندن نهوی که سه روش کراوته لات لهو کتیبه گرنگه که قورنانه تا به هو ی نهوه و نهو نریک بیته وه له خواوه، تا نهو سه روش کراوه راگیر بکات و بیپاریزی بو هه موو جیهان و ناده می هه تا هه تایه، بو نه می تا بیت مه بهست و نهینی یه کانی قورنانی بو بوون بیته وه که هه رگیز دوا یی نایهت، ﴿وَأَقْرَبَ الصَّلَاةِ﴾ بهره و ام به لهسر به جی هینانی نویژ بهرینک وراستی، ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ

الْفَحْشَاءَ وَالْمُنْكَرَ ﴿ چونکه به راستی نویژی بِرَبِّكَ و راست بهرگری نویژی که نهکات لهکاری زوږ
 ناشیرین و خراب و لهو کرده‌وی که بیزراوه له‌لایهن شرعه‌وه لای هموو ژیری و
 سروشتیکی تیک نه‌چوو و ساغ، چونکه نویژی راسته‌قینه هوئی یادی خوایه و په‌یوهندی به
 به‌خواوه که خاوه‌نه‌که‌ی شهرم نهکات و تهریق نه‌بیته‌وه له‌وهی خوئی چه‌پهل و قیزه‌ون بکات
 بهو گوناوه پیسانه‌وه، نهو نویژه راسته‌قینه خوږاک خاوین کردنه بو خوا و لیبرانه بو خوا که
 نه‌وهش ناگونجی له‌گهل چلک و ژه‌نگ و باری په‌شی قوپی تاوان و بی شرعی دا، نهو
 وه‌ستان و پکوع و سوژده و هموو یادو زیکره‌ی که له‌نویژ دا به‌جی ده‌مینریت بو خوا وه‌کو
 چاودیر و پاسه‌وانیکی به‌هیزی لی دیت و پاسه‌وانی خاوه‌نه‌که‌ی نهکات و به‌وریای له‌گه‌لی
 ده‌بیت له‌هموو کات و له‌گه‌لی نه‌بیت له‌هموو کات و باریک دا، نه‌وکه‌سانه‌ی که به‌رداوا‌من
 له‌سر نویژ و خویشیان ناپارینن له خراپه‌کاری، نه‌وانه نویژی راسته‌قینه به‌جی ناهینن،
 به‌لکو هله‌نسن به‌دیمه‌ن و پواله‌ت و شیوه‌یه‌کی پووتی بی گیانی نویژ، نه‌وانه - خوا
 په‌نامان بدات - له‌وانه‌ن بهو نویژه دورتر بکه‌ونه‌وه له‌خواوه وه‌کو له‌م چه‌دیسدا که نین و
 جه‌ریر نه‌یهینی له‌ چه‌سه‌نه‌وه که پیغه مبه‌ر درودی خوای لیبیت نه‌فهرموی: ﴿من صلی
 صلاة لم تنه عن الفحشاء والمنکر لم یزد بها من الله إلا بعدا﴾^۱ نویژی رسته‌قینه بریتی به
 له‌زیکرو یادی خوا ﴿وَلَذِکْرِ اللَّهِ اکْبَرُ﴾^۲ بینگومان زیکرو یادی خوا گه‌وره‌تره له‌هموو
 شتیک، به‌لکو مه‌به‌ست له‌هموو جوړ پرستن و هله‌سان به‌کرده‌وی چاک زیکرو یادی
 خوایه، ﴿وَاللَّهُ یَعْلَمُ مَا تُصْنَعُونَ﴾ خوا نه‌زانی و ناگاداره به‌مه‌ر کرده‌ویه که نیوه نه‌یکه‌ن، هیچ
 شتی شاراوه و پویشیده نابی لی ی هیچ شتیکی لی نا شیوی و ناگوپی، هموو نه‌گه‌رینه‌وه
 بو‌لای نهو له‌ پوژی دویی دا، که‌واته به‌گویره‌ی خواهیشتی خوئی پاداشت و تولی
 کرده‌وه‌کانمان نه‌داته‌وه.

و صلی الله و سلم علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم

^۱ هر کس نویژک بکات و بهرگری نهکات له‌گونا‌می زوږ خراب و بی شرعی نه‌وکه‌سه به‌ونویژه دورتر نه‌که‌وینه‌وه
 له‌خواوه جگ له‌دوری هیچ شتی تر زیاد ناکات.

^۲ نه‌م رسته‌به‌فهره‌ چه‌ند جوژکی تریش ته‌فسیر کراره‌ته‌وه. هه‌مووشیرینه نه‌گونجین.

تەفسیری قورئانی پیرۆز

جزمی ۲۱

چەرخ و چینهکانی یهوه دوو تاقمن: تاقمی باوه‌پداران که کۆمه‌لی خوان، تاقمی دژ و بی
 باوه‌پان که هه‌موو کۆمه‌لی شه‌یتانن، به‌بی گوی پیندان به جیاوازی و دووری چەرخ و
 شوینیان، هه‌موو چین و تاقمی لهو باوه‌پدارانه ئەلقه‌یه‌کن لهو زنجیره درێژە‌ی که هاتووہ
 له‌گەل پەیدا بوون و تەمەنی درێژی ئادەمی دا. ئەمە‌ی که باس کرا بەندیکی گەورە و گرنگە
 که ئیسلامی پی هاتووہ و لەسەری راگیرە، ئەم نایەتە بپریاری ئەدات و بە ریکی دانسی پیا
 ئەنی، ئەم بەندە گرنگە‌ی له بیرو باوه‌پەکانی ئیسلام پە‌یوہندی نیوان ئادەمی بەرزتر
 ئەکاتەوہ لەوہ‌ی که تەنیا بریتی بیئت له خوین یان ئەژاد، یان تیرە، یان نیشتمان، یان ئال و
 گۆپی سوود و قازانج و بازرگانی و هەر شتیکی تری ئەم جیہان و زەوی یە. بەرزی ئەکاتەوہ
 لەمانە هه‌موو بۆ گەیانندن و پە‌یوہندی بەخواوہ، که دەرئەکەوی و هەستی پی ئەکری لهو
 عەقیدە و باوہ‌پە که رەگەزایەتی و تیرە و بەرەو رەنگی تیا ئەتویتەوہ، نەتەوا‌یەتی و
 نیشتمانی تیا ون ئەبیئت و خو‌ی ئەشاریتەوہ، کات و چەرخ و جینگا و شوینی تیا چا و
 نادەن. هیچ نامینیتەوہ جگە له پە‌یوہندی بەهیزی نەپچراو به پەرورەدگارەوہ، جا لەبەر ئەوہ
 نیمانداران لائەدات و دووریان ئەخاتەوہ له لیکۆلینەوہ و موجدەلە‌ی ئەهلی کیتاب بەو
 شیوہ شیرینە نەبیئت که باس کرا. بۆ روون کردنەوہ‌ی بەرژەوہندی و هۆی هاتنی ئەم
 دواترین پیغەمبەریتی و پە‌یامە دوایی یە، بۆ روون کردنەوہ‌ی پە‌یوہندی نیوان ئەم و هه‌موو
 پە‌یام و پیغەمبەریتی یەکانی پیش ئەم، بۆ تیگەیانندن و دُنیا کردن لەسەری و پیویستی
 دەست گرتن بەو شیوہ پە‌یام و بەرنامە دوایی یە‌ی خوا که ریک و پینکە له‌گەل هه‌موو پە‌یام و
 بەرنامە رابوردووہ‌کانی تری خوادا، تیرو تەواو کەری ئەوانە به گۆیرە‌ی لیژانی و
 کاردرۆستی خوا و ناگاداری به پیویست و بەرژەوہندی بەندەکانی، فەرمانی دا به رەفتار
 کردن له‌گەل ئەهلی کیتاب دا بهو جوړە‌ی که باس کرا،

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقَوْلُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُم وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَحِدٌ

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٦١﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه لهوانه یان که ستمکاری یان کرد، بهم رهنه دهستیان خسته کتیبه که یان و گوپان و لادانیان تیا کرد. له تاک و ته نیایی خوا لایان دا بو بریاردانی هاوبهش و روله بو خوا، نهو بهرنامه ی ژبانیان تیک دا که خوا ناردهووی بو یان، نهوانه یان که ناوا ستمکاری یان کرد و کوتایی ناهینن لهو باره لاره ی وان لهسهری، نهوانه شایانی نهوه نین دهمه دهمی یان لهگه ل بکری و شیوه ی شیرینیان بو بهکار بهینری، نهوانه ن که نیسلام جهنگی لهگه ل کردن، له پاش دا له مه دینه کاتی که دهوله تی نیسلام پیک هات. بیگومان هندی له دورممانی نیسلام دم دریزی یان کرد و فاک و فیکیان خسته ناو دهرباره ی پیغه مبهری نازیز ﴿٦١﴾ که گویا کاتی که له مهککه دا بوو بت په رسته کان هه موو لی ی هه لسا بوون و دژی وهستا بوون لهو کاته دا نهرم و نیانی و کردهوه ی شیرینی بهکار نه هینا لهگه ل نه هلی کیتاب دا، نینجا کاتی هیزو دهوله تی بو پهیدا بوو تی ی پیچان و جهنگی لهگه ل کردن، به پیچهوانه ی بریارو کرداری چهرخی مهککه ی!! بیگومان نهوه درو یه کی زلی ناشکرایه دست هه لبهستیان کرد، نه م نایه ته مهککه یی یه شایه ته لهسهر دهله سه که یان، نهوه تا نهو لیگولینه وه و موجدله شیرینی کورت هه لهیناوه، ته نیا بو نهوانه ی که ستمکار نه بوون و لایان نه داوه لهو نایینه ی خوا بو ی ناردن، لهو تاک و ته نیایی یه پاک و خاوینه ی خوا که هه موو په یام و پیغه مبهره کانی خوا هینایان و پنی هاتن ﴿وَقَوْلُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُم﴾ نهوه بلین به نه هلی کیتاب: نیمه باوهرمان هیناوه و باوهرمان هیه بهو قورنانه ی که هینراوته خواره وه بولای نیمه و بهو تهورات و نینجیله ی که هینراوته خواره وه بولای نیوه، ﴿وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَحِدٌ﴾ خواو په رستراوی نیمه و خواو په رستراوی نیوه ته نیا یه کیکه، ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ نیمه ته نیا بو نهو خواجه مل که چین به په رستن و گو ی رایه لیبی، کهاته له رووی راستی دا هیچ هو ی بهر بهر کانی و نازاوه و شهره قسه نی یه، هه موو ته نیا خواجه کیان هیه، موسلمانان کان باوهرمان هیه به کتیبه که ی خو یان و کتیبه کانی نهوان که خوا بو ی ناردن، ههردوو یه که مبهست و ناوهرمان کیان هیه، هه موو بهرنامه کانی یه که زنجیره یه و هه موو نهلقه کانی نووساون پیکه وه و جو ی نین.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾^۱ ئەو كتيبەي كە قورئانە ئىمە ناردمانە خوارمە بۆلای تۆ ئا بەو شىوہ گرنگە نایابە كە رىك و پىكە لەگەل كتيبە پىشووہكان و ناردنە خوارمەديان لەلایەن ئىمە. بەلى لەسەر يەك بارە، ھەر وھا لەسەر يەك رەوشتى نەگۆراوہ، لە تەنيا رىگايەكەوہيە كە خوا سەوشى پى کرد بۆلای پىغەمبەرەكانى^۱.

ئىنجا خەلكى بەرامبەرى بوون بە دوو تاقم: تاقمى باوہرى ھىنا، تاقمىك باوہرى نەھىنا و كافر بوون پىنى. وەكو ئەفەرموى: ﴿فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ماتول ئەم قورئانە بەو جۆرە ھاتووہتە خوارمە كە رىكە لەگەل كتيبە پىشووہكان دا، كەواتە كەسانىك كە كتيبمان پىدان، واتە زانايانى ئەھلى كىتاب لە ھەردوو تائىفەكە كە بە رىكى باوہريان ھىنا بەو تەورات و ئىنجىلەي كە خوا ناردى، لايان ئەدا لەو رىگا و بەرنامەي كە خوا بۆي ناردن، كە تەنيا ئەوانە سووديان وەرگرت لە تەورات و ئىنجىل و تەنيا ئەوانە شايان ناو بېرىن بە ئەھلى كىتاب و كىتاب پى دراو، ئەو زانايانە ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ باوہريان ھەيە بەو كتيبەي تۆ و باوہر ئەھىنن پىنى، چونكە بەھۆي كتيبەكانى ترى خواوہ بۆيان روون بووہو كە كتيبى ترى خوا دىتە خوارمەوہ، ئىنجا كە قورئان ھات رىك و راست بوو لەگەل كتيبەكانى تردا و بەو ھەرچوو كە ھەواليان پى درا بوو ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ﴾ ھەر وھا لەوانەش - واتە قورەيش يان ەرب - ﴿مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾ كەسى وا ھەيە باوہرى ھەيە پىنى و باوہر ئەھىنى

^۱ ھەندى لە زانايان ئەفەرمون: وشەي ﴿ذلك﴾ دەست نىشانە بۆ رەوانە كردنى پىغەمبەرانى لەرەو پىش و ھاتنەخوارمەوي كتيبەكانى ترى خوا. واتە ھەرچۆنى ئەو مان كرد ھەر وھا تۆرىشمان رەوانە كرد و كتيبمان ناردە خوارمەوہ بۆت، ئىنجا ئەم ئايەتە بە چەند جۆرى ترىش تەفسىر كراوہتەوہ، ئەوانە دەست ئەدەن، بەلام تەفسىرەكە بە ھەيتر ئەزانم.

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ، بِسْمِ اللَّهِ

إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْتَلُونَ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ هیچ کس سرکششی ناکات و بی پروا نی یه و نابی به نایه تہکانی نیمه که روون و رهوان و ناشکران مهگر نهوانه ی که رُوچوونه ته خواره وه له کوفر و بی پروایی دا و حق و راست دانه شارن و نایانهوی سهرنجی نایه تہکانی نیمه بدهن و بیبری لی بکهنه وه تا دانیان پیا بنین و باهریان پی بینن. نینجا دست نیشان نهکات بو به لگه و نیشانه یه کی روون و زانراوی خویمان و نه یخاته پیش چاویان تا دهرکهوی بویمان راستی هاتنی قورئان له لایه ن خواوه و گومانی دست هه لبهستی له دهروون دهرکری، نه فهرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ، بِسْمِ اللَّهِ﴾ تو نهی پیغه مبه ره پیش ناردنی نه م قورئانه دا هیچ کتیبیکت نه خویندوه وه و نه ت نووسیوه به دهستی راستت، واته نه ت توانیوه و باوت نه بووه خویندنی کتیب و نووسینی، که واته نه گهر تو بخوین و نووسر بویتایه له وه و بهر ﴿إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْتَلُونَ﴾ نهو کاته بی پروا دم بهتال و ناحق بیژه کان نه گونجا گومانیان پهیدا بگردایه و دوو دل بوونایه و بیان کوتایه: تو نه م قورئانه ت له کتیبی خه لکی یه وه هیناوه و فیبری بووی، به لام نیستا ریگای نهو گومانه یشیان نی یه، چونکه هه مو ناگادارن نه م پیغه مبه ره ﴿سوره﴾ ماوه یه کی دوور و دریز ژیاوه له ناویان دا به نه خوینده واری و بی نه مه ی بزانی بخوینی و بنووسی، نینجا له پاش نه وه کتیبیکی وه کو قورئانیا ن بو بینی که هه مو خوینده وار و نووسری تیا سهرگردانه و له ناستی دسته پاچه یه، به لکو نه گهر نووسر و خوینده واریش بوایه هه مافی نهو گومان و دوو دلی یه یان نه بوو، چونکه نه م قورئانه خو ی بو خو ی شایه ته که دست کرد و وتاری ناده می نی یه و له سنووری زانین و توانینی ناده می دا نی یه، هه رچونی کتیبی بوونه و ره که ی خوا دهستی هیچ کس پیای دا ناگات. هه روه ها نه م کتیبه یشی دهستی کهس پیای دا ناگات، به هیچ رهنگ ناگونجی له ناده می یه وه دهرچی، شایانی نه وه نی یه گومانی وای پی ببری.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنَتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَحْكُدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾
 وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾

﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنَتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بەلکو قورئان چەند رابەر و نیشانەیکە روون و ناشکران لەدل و دەروونی کەسانی کە زانییان پێ دراوه لەلایەن خواوە، هیچ شیوان و تیکەل و پێکەلی و گری ئان تیا نی یە، گومان و دوو دلییان نی یە تیا یان دا. چەند رابەر و نیشانەیکە کە ئەو زانیانە هەستی پێ ئەکەن لە دل و دەروونیان دا بە روونی و رهوانی، دل و دەروونیان بە ئارامە پێ یان بۆ خوێان رابەر و نیشانەیکە داوا ناکەن لەسەر راستی ئەو نایەتانه چونکە خوێان بۆ خوێان رابەر و نیشانەن، زانیانی راستەقینە کە شایان بێت ناو بیری بە زانین، ئەو زانییە کە جیگیر و دامەزراو بوو لەو دلانەدا کە ئەو نایەتانهی تیا یە و جیگیر، ﴿وَمَا يَحْكُدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ هیچ کەس بی بەوا نییە بە نایەتەکانی نییە و سەرکێشی ناکا لی یان جگە لە ستمکاران کە لاندەن لە حەق و رنگای راست. ئەوانە ی کە رۆچوونە خوارووە لە جەورو ستم دا و نایانەوی دان بنین بە شتی راست دا، هەرچەند روون و ناشکرا بێت و بەلگە و نیشانە ی بەهیزی هەبێ.

ئەم قورئانە بەو جۆرە روون و ناشکرایە بەلام ئەو ستمکارانە کە دەستە پاچە و پەک کەوتوو بوون لە ناستی هەر سەرکێشی و ملە جەرەیان بەکار ئەهینا و هەردەمە بیانوو یەکیان ئەگرت. یەکی لە بیانوو کانیان ئەمە بوو داوا ی هەندی موعجیزە ی بینراویان ئەکرد وینە ی موعجیزە ی پیغەمبەرەکانی پیشوو وەکو دەست و دار دەستەکە ی موسا و ئەوانی تر. داوا ی ئەو جۆرە موعجیزانە یان ئەکرد کە شتیکی کاتی بوون و هەمیشە یی نەبوون تا بەکاری هەموو چەرخ و چینی ک بێن، بەلکو بەریان پێ ئەبرایەو و بەرابەری ئەو تەنیا تاقە یان پێ ئەکرا کە بەچاوی خوین ئەیان بینین. کواتە ئەو جۆرە موعجیزانە ی شایانی پە یام و پیغەمبەریتی یەکی کاتین بە وینە ی خوێان، نە شایانی ئەم پە یام و پیغەمبەریتی یە داوی یەن کە شتیکی هەمیشە یی یە هەتا هەتایە، بۆ ئەم پە یامە موعجیزە یەکی هەموو کاتی پیویستە وەکو قورئان کە هەمیشە وا بە پیش چاوه وەو

نه خوینزرتیه و لهبر نهکری. ثم قورئانهی که هموو کات تهر و تازهیه و نایابی یهکهی
 هرگیز دواپی نایهت و دهروزهی غهزنهکهی لهسر پشته بو هموو کات و چهرخ و چینیی،
 له چند بارو روویهکهوه موعجیزهیه، چند رابرو بهلگه و نیشانهیهکی روون و رهوانه له
 دل و دهرونی نهوانهی که هوش و زانینی راستهقینهیان پی دراره، ههتا بیریان لی بکهنهوه
 باشر ههست نهکن به نایابی و موعجیزهیی یان، ههست نهکن بهو سرچاوهی که پیی
 هاتوون و ثم زور و دهسهلاتهیان لی وهرگرتوه. نینجا با بیینه سر نایهتهکه و نهو بره
 بیانوه بی جی یمان بدا به گوئی دا، نهفرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾ واته
 بی پروا و سرکیشهکانی مهککه وتیان و نهلین: کاشکی بهینزایهته خوارهوه بو سر محمد
 لهلایه خوایهکهوه چند موعجیزهیهک له وینهی نهو موعجیزه ناشکرایانه که بهچار
 نهبیرین. له وهلامی نهوانهدا خوا فرموی به پیغهمبهر: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلْبَسْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی پی
 یان: کاری موعجیزهکان و هینانه خوارهوهیان لای هیچ کس نی یه جگه لای خوا و به
 دهست کس نی یه بیجگه له خوا... خوا خوئی نهزانی لهکاتی پیویستی پی یان نیشان
 نهادات و دهریان نهخات به پیی زانین و بریاری خوئی. من بوم نی یه و رنگام نی یه تهگبیر و
 راونژی هیچ شتیک بکهم بو خوا. نهو جوړه شتانه کارو فرمانی من نییه. ﴿وَأِنَّمَا أَنزَلْنَا
 تُورًا مِّن هِجَمٍ بَدَدَسْتِ نِي يَه جِگه لهوهی ترسینرنکی ناشکراو روون کهروهوم و کارو
 فرمانی من نهویه و نهوم لی داوا کراوه، من نهوه بهجی نههینم و نیتر خوا خوئی نهزانی
 چی نهکات...

ثم فرمودهیه عهقیده و باوهر پاک و خاوین نهکاتوه له هموو تم و گهرد و گومانیک
 ناروا، سنووری توانا و دهسهلاتی پیغهمبهر روون نهکاتوه که نادمی یهکی خواهیش دارو
 سهربهسته. کهواته ناشیوی لهگال توانا و دهسهلاتی بی سنووری خواوا، پیغهمبهریتی که
 بهرزترین پلهی نادمی یه نزکی ناکاتوه له سنووری خوایهتی یهوه، وهکو زور کس له
 گال و نوممهته پیشووهکان دوچاری نهو دهره کوشنده بوون بهموی نهو جوړه
 موعجیزانهی که لهسر دهستیان دا دهرکوتن و بی پرواکانی ثم نوممهته پهلییان پی
 نهگرت. نهو سرکیشانه که داوای نهو جوړه موعجیزانهیان نهکرد بی ناگا بوون له نرخ و
 ریزی نهو چاکه و بهرهی خوا بهسریانهوه بهموی ناردنی ثم قورئانهوه بو سهریان،

أَوْلَمَ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

نه‌گه‌ر نه‌فام و نه‌زان نه‌بوونایه به‌سه‌ر نه‌م قورئانه‌دا داوای نه‌و جوړه موعجیزانه‌یان نه‌ئو‌کرد و نه‌یانزانی نه‌م قورئانه‌یان به‌سه و‌ه‌کو به‌م فرموده‌یه ده‌ست نیشانی بو‌ئو‌کات که به‌شیوه‌ی پرسیار ناراسته‌ی نه‌کات و مه‌به‌ست تانه و ته‌شهر دانه له‌و نه‌فامه داواکه‌رانه:

﴿أَوْلَمَ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ نایا نه‌وانه که نه‌وه‌نده نه‌فام و نه‌زان به‌سیان نی‌یه به‌رابر و موعجیزه که نی‌مه نارومانه‌ته خواره‌وه بو‌سه‌ر تو‌ئو کتیبه‌گوره‌یه که قورئانه له‌کاتیک دا نه‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا؟ نایا به‌سیان نی‌یه که هم‌میشه نه‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا و تی‌ی نه‌گه‌ن و به‌ریان لی‌ نه‌بریته‌وه و داماو و ده‌سته‌پاچه‌شن به‌رامبه‌ری؟ به‌راستی قورئان بی‌جگه له‌وه که موعجیزه‌یه‌کی نی‌جگار گوره‌یه، نارده‌نه‌که‌ی بو‌سه‌ریان چاکه و به‌هره و خه‌لاتیکه هرگیز سوپاسی دوا‌یی نایه‌ت که‌واته نه‌وپه‌ری به‌د نه‌کی و خراپی‌یه که ری‌زی شایانی نه‌زانن و چاوله‌به‌ری دهرنه‌پن بو‌ی و به‌گوره‌ترین به‌هره و چاکه‌ی سه‌یر نه‌کن. نایا به‌سیان نی‌یه که به‌هو‌ی نه‌م قورئانه‌وه نه‌ژین له‌گه‌ل ناسمان دا؟ نه‌م قورئانه‌هاته خواره‌وه بو‌سه‌ریان هه‌والی نه‌دانی به‌وه‌ی له‌دل و دهرونیان دا بو، وه نه‌وه‌ی به‌دهریان دا بو و بو‌ی دهرنه‌خستن، وه ناگاداری نه‌کردن به‌وه‌ی که وان له‌ژیر چاودیری خودا، خوا به‌گرنگ گرتوونی نه‌ه‌تا هه‌والی کاروباری پیو‌ستی خو‌یانیان نه‌داتی، سه‌رگوزه‌شته‌یان بو‌ئو‌گنریته‌وه. له‌کاتیک دا که نه‌مان نه‌م خه‌لکه لاوازه بی‌هی‌زه بچو‌وکه‌ن له‌ناو نه‌م مؤلگه گوره و فراوانه‌دا. نه‌وان و زه‌وی و کومه‌له‌ی خو‌ری‌یه‌که‌یشیان شتیکی وا‌نین که چاو‌بدن و گرنگ بن له‌چاو نه‌و بو‌ونه‌وه‌ره گوره‌ی که مه‌گه‌ر خوا نه‌وپه‌رو نه‌م په‌ری بزانی و بنا‌سی... وه هه‌موو چه‌ند پارچه و زه‌ره‌یه‌کن نه‌سو‌پرنه‌وه له‌م جو‌ل و بو‌شایی‌یه گرنگه‌دا و ته‌نیا خوا هی‌شتوونی‌ته‌وه،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ شَهِدًا

ئینجا ئەم بەندە لاوازه بی هیزانه خوا ئەوەندە ریزی پێداون فرمودەى خۆی بنیڕیتە
خوارمۆه بۆسەریان و کەچی ئەوان ئەوەیان بەس نەبى و بەوه دانەمەزێن!! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێنگومان لەم کتێبە گەورەدا هەیه بەهره و بەزەیی و چاکەى
گەوره و گرنگ و پەند و مۆچیارى بەکار بۆ گەل و کۆمەڵى کە باومەردان و باومەر ئەمینن.
بەلى تەنیا باومەرداران و ئەوانەى نامادەن بۆ باومەرەینان بەرەمى ئەو چاکە و بەهره و
بەزەیی یەیان دەست کەوت نەبى لە دەروونى خۆیان دا، تەنیا ئەوان پەند وەرئەگرن و بێر
ئەکەنەوه لە لوتقى خوا و منەتى گەورەى خوا بەسەر ئادەمى یەوه بەهۆى ناردنى ئەم
قورئانە گەورەیه، تەنیا ئەوان هەست ئەکەن بە کەرەم و دەست گوشایى خوا کە بانگى
بەندەکانى خۆى ئەکات بۆ سەر ئەم خۆان و زیافەتە گەورە و فراوانەى کە رازاندویەتیەوه
بۆیان لە کاتیک دا کە ئەو بەرز و بلند و گەورەیه و هیچ پێویستى بە هیچ کەس و بە هیچ
شتیک نی یە... تەنیا ئەوانە سوودى راستەقینە وەرئەگرن لەم قورئانە، چونکە ئەزى لەدل و
دەروونیان دا، وه قاپى غەزە و گەومەرکەى خۆیان بۆ ئەکاتەوه و بەشداریان ئەکات لى،
شوعلە ئەداتەوه لەناو گیان و رۆحیان دا بە ناسین و زانین و رووناکى. بەلام ئەوانەى کە
باومەریان نی یە و بى پروان و هەست ناکەن بە هیچى لەوانەى کە باس کران، بەهۆى ئەمۆه
قورئان بەسیان نی یە و چارەسەریان ناکات، کەواتە داواى بەلگە و نیشانە ئەکەن تا باومەر
بێنن بەم قورئانە!! ئەو دل کوێرە سەمسا پراوانە دلایان ناکرێتەوه بۆ رووناکى. هیچ سوودى
نیه لە هەول و تیکۆشان لەگەڵیان، کەواتە با پێغەمبەر پێرارى نێوان خۆى و ئەوان واز لى
بێنى بۆ خوا وەکۆ بهو جۆره فرمانى دا و پێى فرمۆ: ﴿قُلْ﴾ ئەى پێغەمبەر بلى پى یان:
﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِدًا﴾ بەسە خوا بە شایەت و ئاگادار لە نێوان من و ئێوهدا. خوا
ئاگادار و شایەتە بە راگەیاندى من بە ئێوه ئەمۆه پى سپاردووم، شایەت و ئاگاداره بە
سەرکێش و بێپروایى ئێوه.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَتَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ

چونکه ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهزانی و ناگاداره به هرچی و اله
 ناسمانه‌کان و زهوی دا، شایه‌تی کەسی که ناوا ناگادار و زانا بیټ له هه‌موو شایه‌تی به
 گه‌وره‌تر و به نرخ تره. ئەو خوایه نهزانی که ئەوانه له‌سه‌ر ناهه‌ق و به‌تالن، ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ کەسانی که باوه‌ریان هیناوه به به‌تال، واته هه‌موو په‌رستراوی جگه
 له‌خوا، وه کافر بوون به خواو باوه‌ریان پی نه‌هینا بهو جو‌رو شیوه‌ی خوا نه‌یه‌وی و
 پیغه‌مبەر (ﷺ) رایگه‌یاندووه. ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نیا ئەوانه زیانکەر و ره‌نج‌ه‌پۆن.
 ئەوانه‌ن زیان کەری راسته‌قینه‌ن، زیان کەری هه‌موو شتیکن، زیان کەری هه‌ردوو جیهانن.
 زیان کەری خۆیانن و خۆیان له کيس چوو. زیان کەری به‌رهمی رینمونی په‌ند و مۆچیا‌ری
 خوان، زیان کەری ریک راهه‌ستان و دامه‌زنان و نارامی دل و رووناکی گیان و ده‌رون.

به‌راستی به‌روا به خوا بهو شیوه‌ی خوا نه‌یه‌وی ده‌ست کهوتیکی زۆر گه‌وره و گرنگه.
 نه‌جرو پاداشتی خوا له‌سه‌ری زیاده‌منه‌ت و چاکه و به‌هره‌یه‌که له‌لایه‌ن خواوه، چونکه ئەو
 باوه‌ره خۆی هۆی نارامی دل و ده‌روونه و ریک راهه‌ستان و دامه‌زنان له‌سه‌ر رینگای راست و
 دامه‌زراوی له‌کاتی رووداو و به‌سه‌رهات دا، باوه‌ره به پشتیوان و دلفیا بوونه به په‌نا و
 یارمه‌تی پاشه‌ روژی چاک و کامه‌رانی. بیگومان ده‌ست کهوتی گه‌وره و گرنگ ئەم هه‌موو
 به‌رهمه‌یه، بی برواکان بی به‌شن له‌م هه‌موو خێرو بیرو پیت و فه‌ره بیجگه له‌ دوا روژی
 ره‌ش و سه‌زای ناگری نه‌ه‌پراوه و به‌دبه‌ختی، که‌واته ناشکرایه ته‌نیا ئەوان زیانک‌ه‌رو
 ره‌نج‌ه‌پۆن. ئینجا هه‌میت‌ه‌دوی له‌و بی بروایانه له‌باره‌ی په‌له‌نانه‌وه‌یان بهو سه‌زای که
 پیغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ره‌شه‌ی لی کردن پیی، نه‌فه‌رموی: ﴿وَتَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ ئەوانه که تو
 نه‌یا‌تر سی‌نی به سه‌زای خوا په‌له نه‌نینه‌وه له تو به هاتنی ئەو سه‌زایه.

ئەو بی بروایانه هه‌ره‌شه و ترساندنیا‌ن نه‌بیس‌ت و هیچ سه‌زایش نه‌ه‌هات و دووچار
 نه‌ه‌بوون، نه‌یا‌نزانی که مۆله‌ت دراوون و هۆی مۆله‌ت دانکه‌یشیان چی به؟ به‌هۆی ئەوه‌وه به

لاقرتی یهوه و به شیوهی بهر لی برینهوه پهلهیان نهنایهوه له پیغهمبهر (ﷺ) و نهیانکوت: کوا بۆ ئهو سزایه نههات، نهگهر راست نهکهت ئهو سزایه مان بۆ بیته. خواى گهوره خوی باش نهزانی هوی مؤلته دان و دواخستنی سزاکهیان چی بووه؟ بهلام نیمهیش نهزانی بهچهند شتی که شایانه بکرتن بههوی ئهو مؤلته دان و دواخستنه:

۱- ئهو کهسانهی که سرکیشی بهکار نههینن بهرامبهر ئایین و فرمانی خوا و پشتی تی نهکن و به هیچ رهنگ ناگهبرینهوه بۆلای خوا، ئهو کهسانه ئهبن به جیگای خهشم و قاری خوا، ئهو کاته به مهرام و ئارهزوی خویان خوا بۆیان ریک نهخات لهم جیهانهدا و هوی گومرایی یان بۆ ریک نهخات. له زمانی شهرع دا ئهو بۆ ریک خستن و دواخستنه پیی نهوتری: (استدراج).

۲- ئهوه نهبیته تاقی کردنهوه بۆ باوهرداران و ههرکەس لهو تاقی کردنهوهدا دهرچی پالفته نهبی و ههموو ژهنگ و چلک و چهپهلی نادهمی یانهی نامینی، نهوانهی که دهرناچن و قهلبن با دهرکهون و ئاشکرا بین.

۳- لهناو ئهو بی بروایانهدا هینی وا ههیه خیرو چاکهی تیا ههیه، پاش ئهوه راست و درۆ و ههق و ناههقی بۆ دهرکهوت نهگهبرینهوه. کهواته ئهو سزایه ئهبی تهره بخری و دوا کهوی تا نهوانه بگهبرینهوه.

۴- ههرچهند ئهو تاقم و چینه ههرهشه لی کراوه شایان بن بۆ سزا و لهناو بردن، بهلام رۆله و نهوهیان ریبازی نهوان نادهنه بهر و نهچنه ریزی کۆمهلی خوا. کهواته سزای نهوان دوا نهخری و له ریشه ناهینرین تا ئهم رۆله و نهوهیانه پهیدا بین، ئیتر جگه لهم هویانه خوا نهزانی رهنگه چهند هوی تر ههبی ئهو نهزانی و نیمه نازانین. بهکورتی ههمو کارو فرمانی خوا دهست نادات بۆ دواو بهر و ههموو شتی لای خوا کات وماوهی دیاریی کراوی خوی ههیه. ﴿رَوْلَا اَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هُرُّ الْعَذَابِ﴾ نهگهر ئهو ماوه ناوبراو و دیاریی کراوه نهبوايه بۆ سزای نهوانه بیگومان سزاکهیان بۆ نههات... واته ئهو سزایه ههر دیت بهلام لهکاتی دیاریی کراوی خوی دا. لهکاتی که دا دیت که نهوان ئاگیان لی ی نی یهوچاوهروانی ناکهن و ههست به هاتنهکهی ناکهن، چونکه لهناکاو و کوتوپرینکا دیت،

وهكو ئهفرموی: ﴿وَلِيَّائِنْتَهُمْ بَقْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ﴾ سوئند بهخوا ئهو سزایه یان بو دی لهناکاو دا و به کوتو پری لهکاتیگ دا که هست به هاتنی ناکن پیش هاتنهکی.

ئهو یهکم چینه که پهله یان نهنایهوه به هاتنی سزای خوا و بهدی هاتنی ههپهشهی لهپاش ماوهیه سزای ئهم جیهانهیان بهچاوی خویمان بینی له (بدر) دا و بینی یان که چوئن خوا بهئینی خوی بهدی هینا و هیزی ئیسلامی سهرخست و هیزی کوفرو بت پهرسیتی شکاند و سهربههه و ژیری کرد.

لهپاش ههپهشه لی کردنیان به سزای ئهم جیهانهیان که کوت و پر ئهدات بهسهریان دا، ئینجا بیزاری دوباره ئهکاتوه لهسهه پهله نانهوهیان به هاتنی سزا له کاتیگ دا که ئهوان ئاگایان له خویمان نی یه و دۆزهخ له کهمینایه بویمان و دهوری داون، ئهفرموی: ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ پهلهت لی ئهئینهوه به هاتنی سزای رۆژی دواپی که ئهیا ترسینی پی. ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾^١ لهکاتیگ دا که به راستی دۆزهخ چوار دهوری کافرهکانی داوه. واته چوار دهوریان ئهدا له رۆژی دواپی دا بهلام به شیوهی ئیستا فرموی به پیی باوی قورئان که وینهی شتی رابردوو یان داهاتوو حازر و ئاماده ئهکات و وینه و پوشاکی ئیستای ئهکات به بهرا و ئهیخاته بهرچاو، وهکو ئیستا بیی و ئاماده بیئ. بهراستی ئهوهش زور بهنرخ و پر سووده بو کارکردن لهدل و دهروون دا، بهراستی لهوانهیه لیژهدا به بیستنی ئهم رسنهیه بیم و ترس دهروون داگیر بکات و دل داچلهکی و ئهم لاو لای خوی بکات بو بینینی دۆزهخ، ههروهها پهله نانهوهکی ئهوان به ئارهواتر و بیزار تر نیشان ئهدات، ههلههتاری و نهفامی یان روون تر ئهکاتوه، واته ئهوهنده نهفام و بی ئاگان دۆزهخ چوار دهوری داون و ئهو خهریکه ههلیان لوشی و کهچی ئهوان پهله ئهئینهوه بو سزاکهی، بیجگه لهوهش رابردوو و داهاتوو بو ئیمهیه و به پیی فام و زانینی ئیمهیه، بو خوا و بهلای خواوه و به پیی زانینی خوا ههموو شت حازر و ئامادهیه بی جیاوازی.

^١ شوئنهکه شوئینی راناره، واته (بهم) لهباتی (بالکافیرین) دا بهلام بهم جۆرهی فرمو لهبهه لهکه دله کرئنیان به پیس ترین لهکه که کوفره و جاری ئهو سیفته پهسهیان لی بدات. ههندی ئهفرمون مه بهست چوار دهور گرتنی داهاتوو نی یه، به لکو مه بهست ئهوهیه: دۆزهخ ئیستا وهکو چوار دهورگریان وایه چونکه هزی سزاکهی دهوری دلون. به جۆری تریش وتراوه ههموو ئهگوتین.

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

نينجا شيوه يه كي نيجگار سامناكيان نه خاته پيش چاو. شيوه ي هاتن و داگر كردني سزاي نهو دوزه خه ي كه دهري داون و نه مانيش له بر نه زاني و بي هوشي يان پهله نه نينه وه بوي. نه فرموي: ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ دوزه دهوريان نه دات له روزيك دا كه سزا نه دات به سريان دا و داگريان نه كات له لاي سهرويانه وه و له ژير پي يانه وه. واته له هموو تهره ف و لايه كيانه وه. جا با ييري بكه ينه وه لهو كات و روزه سهخته كه زمان ناكات به روون كردنه وه ي راه و پله ي سهخته و به تيني دا. خوا په نامان بدات به به زه يي خوي له سزاي نهو روزه. سه رباقي نهو ناگر و سزايه كه له هموو لايه كه وه روويان تي نه كات و لهو كات دا كه نه سوتينرين ته شريان لي نه دري و بي نابروو نه كرين ﴿وَيَقُولُ﴾ خوا نه فرموي پي يان، يان نهو مه لائيكانه ي كه كارو فرمانيان به دهسته: ﴿ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچهن سزاو توله ي نهو كرده وه ي كه له دنيا دا كردتان... نه مه بوو دوا روزه و به ره مي پهله نانه وه كه يان و لاقرتي كردنيان به ترسينهر.

ليزه دا واز نه هيني لهو سهركيشه بي بپروا و بي شهرمانه بهو شيوه سزا سهخته وه: بو نه مه ي لايهك بكاته وه بولاي باوه پرداره كان كه نهو بي بپروايانه سزايان نه دان له سه ر باوه پ هينانه كه يان و نه يانويست به رگري يان بكن له پرستني خويان... لايهك نه كاته وه بولاي نه وانه و بانگيان نه كات بو نه مه ي به نايينه كه يانه وه هه ليين و راكن له ده ست نهو بي بپروايانه و له ولاته كه يانه وه برون بو ولاتيكي تر، عقيده و نايينه كه يان رزگار بكن. بانگيان نه كات به بانگ كردنيك كه باراني سوز و به زه يي و خوشه ويستي و چاوديري لي نه باري، به شيوه يه كه ده ماري دليان نه هيني ته جوش و له رزه.

نه فرموی: ﴿بِعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی بنده‌هایی‌کم که باور پتان هیناوه. نهو خوابه که پهر مردگاری دل و دهر و نه‌کانه و ناگاداره به همو کاروباریان و زانایه به همو پنهانی و ناشکرایان... نهو خوابه بانگ نه‌کاته نهو دل و دهر و نه‌کانه بهم شیوه نهرم و ناسک و شیرینه، نهم بانگه خو شه‌ریسته‌یان ناراسته نه‌کات: نهی بنده‌گانم که باور پتان هیناوه: بانگیان نه‌کات بهر جوړه له‌کاتیک دا که داوایان لی نه‌کات بو دهرچوون و کوچ کردنیان به نایین و عقیده‌که‌یا نهوه، بو نه‌می له یه‌کم جاروه خو یان و رادهی خو یان بناسن و بزائن که بندهی تایبتهی خوی خو یانن. نینجا نه فرموی: ﴿إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾ بیگومان خاک و ولاتی من پان و فراوانه. واته نیوه بندهی خو من و خاک و ولات هیینی خو مه. پان و فراوانه بو تان. کهواته چی نیوهی راگیر کردوه لهو شوینه تنگ و دل تنگه‌ی که وان تیای دا، سزا و نازار نه‌درین له‌سهر نایین و عقیده‌که‌تان، ناتوانن خوی خو تان بپهرستن تیای دا؟ نهو شوینه تنگ و دل تنگه به‌چی بیلن نهی بنده‌گانم و بین بو خاک و ولاته فراوانه‌که‌ی تری من، که به‌موی نه‌موه خو تان و نایینه‌که‌تان رزگار نه‌بن، نازاد و سهر به‌ست نه‌بن له خوا پهرستی یه‌که‌تان دا ﴿فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ﴾ خاک و ولاتی من زور و فراوانه کهواته نه‌گهر له شوین و ولاتیک دا پهرستنی منتان بو تایبتهی و پاک خاوین نه‌کری دهی دهرچن بو خاک و ولاتیک ترو له‌وی به تایبتهی و پاک و خاوینی من بپهرستن. بیگومان به‌چی هیشتنی نیشتمان زور گرانه له‌سهر دل و دهر وون. داخ و دلته‌نگی یه‌کی به‌تینی هیه له‌بهر نه‌وه کاتی که داوای کوچ کردنیان لی نه‌کات بهو شیوه شیرینه بانگیان لی نه‌کات، خو شی و فراوانی ولاتیان نه‌خاته پیش چاو، واته ماتول ولات هموی هیینی خوابه، کهواته باشتین ولات و شوین نه‌ویه که به ناسانی خوا پهرستی تیا بکری، کهواته نه‌بی دلته‌نگ نه‌بن له به‌چی هیشتنی ولات و نیشتمانی که رنگای پهرستنی خوی تیا نه‌بی به خو شی و نازادی. نینجا نهو که‌سه‌ی بیه‌وی کوچ بکات لهو جوړه ولاتانه بیگومان مه‌ترسی مردن روی تی نه‌کات له دوو لاهو: یه‌کم: له لایه‌ن سته‌مکارانه‌وه که دژی خوا پهرستی و خوا پهرستانن و بیگومان به‌رگری نه‌کن لهو کوچ کردنه.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ الْعَمِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

دووم: مەترسی لە رینگا و بان تا ئەگاتە ولاتی کۆچ بۆ کراو و لەبەر ئەوە ئەم فەرمودەیە ئاراستە ئەکات: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ هەموو کەس مردن ئەچەژێ ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ لە پاش ئەوە نێوە تەنیا بۆلای نێمە ئەگەڕێنەوه. واتە مردن شتێکی حەتمی یە و ئەبێ هەر بێی، لەهەر شوێن و ولاتی، هیچ کەس نازانی مردنەکە ی چۆن ئەبێ، کەواتە مافی ئەوهی نی یە ئەوهندە سەری لێ بکریتەوه و بە بگێری. خەلکی کە کۆچ بکەن بۆلای خوا ئەپۆن، وان لە زهوی و خاکی فراوانی خوادا و هەموو ئەگەڕێنەوه بۆلای خوا لە دواترین گەردش و چەرخدا، هەموو بەندە ی خوێنی هەمووشیان ئەگەڕێنەوه بۆلای خوا لە هەردوو جیهان دا.

لە پاش ئەم هەموو دلنەوایی یە ئیتر باوەرپدار چی ئەوی و چی داوا ئەکات؟ بێگومان باوەرپداری راستەقینە زۆر دلخۆش و دلنارامە و مەترسی و دلە لەرزە ی نامینی. بەرپاستی باوەرپداری راستەقینە ئەبێ چی بوی؟ خوا بەلێنی پێداوه کە کاتی لەبەر خوا نیشتماننکی بەجی هینشت و کۆچی کرد شوێنی خۆش و فراوانی ئەداتی لە زهوی دا، ئەو خانوو و ماله ی بەجی ئەهیلێ لەباتی ئەوهش پاداشتی ئەداتەوه بەو جی و شوێن و کۆشکە ی کە ئەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەوانە ی کە باوەرپیان هیناوه و کردەوه باشەکانیان بەجی هیناوه بێگومان ئەوانە دانەنن و نیشته جییان ئەکەین لە بەهەشت دا لە چەند کۆشک و قەسرنکی گرنگ دا کە رووبارەکان هاتوچۆ ئەکەن و دین و ئەچن بە ژیریاندا، ئەوانە دانەنن و نیشته جییان ئەکەین لەو بەهەشت و کۆشکانەدا کە هەمیشە ی ئەبن تیا یان دا بێ برانەوه. ئینجا دەست نیشان ئەکات بە چەند سیفەتێکی بەرز بۆیان کە هۆی ئەو پاداشتە گەورە یە، ئەفەرموی: ﴿نِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ئای چەند چاکە ئەجرو پاداشتی ئەوانە ی کردەوه چاکەکانیان بەجی هیناوه، کە ئەجرو پاداشتەکیان ئەو

به هشت و کوشکانه‌یه ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ که نه‌وانه که سانی بیون خویان گرت
 له‌سهر سزاو نازار و تمنگی یه که دوچاریان بوو له ریگای خوادا و له‌سهر نایینی خوا. له
 هموو کاروبار و به‌سهرهات و رووداویک دا پشتیان تمنیا به په‌روهردگاری خویان به‌ست و
 هموو شتیکی خویان حواله‌ی نهو کرد. به دهرپرینی نهو سیفه‌تانه‌ی بوویان هانیان نه‌دات
 و دامه‌زراویان نه‌کات. به‌راستی باومرداری راسته‌قینه بهو مهدح و سه‌نایه نه‌که‌ویته سوژ و
 په‌رؤشینگی به‌تین، دل و دهروونیان به‌هیزتر و دامه‌زراوتر و سوور تر نه‌بی له‌سهر فیداکاری
 و خو به‌خت کردن له ریگای خوادا. بیگومان له‌پاش کوچ کردن و به‌جی هینشتنی هوی رۆزی
 و ژیان و غم و خه‌ت‌ره‌ی نه‌بوونی و برسیتی و تنگ و گوزهرانی روو نه‌کاته دل که‌واته با
 کوچ که‌ران دل خوش و دل نارام بکرین بهم فرموده به‌فهره: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا﴾
 زور گیان له‌بهر هیه که توانای هه‌لگرتنی رۆزی خوی نی یه له‌بهر بی هیزی و لاوازی، یان
 کوی ناکاته‌وه و زه‌خیره‌ی ناخا بو له‌مه و دوا، به گرتگ نایگری، نازانی چون فراوانی بکات
 بو خوی، نازانی چون ده‌ستی پیوه بگری و پاریزگاری بکات. له‌گه‌ل نه‌وه‌یش دا: ﴿اللَّهُ
 يَرْزُقُهَا﴾ خوا رۆزی نه‌دات و لی ی ناگه‌ری تا له برسا بمری. ﴿وَأَيَّاكُمْ﴾ هه‌روه‌ها رۆزی
 نیوه‌ش نه‌دات نه‌ی ناده‌می یه‌کان. نه‌گه‌ر ناده‌می لای وابی که خوی رۆزی خوی فراهم
 نه‌هینتی و نه‌یدا بیگومان زور هه‌له‌یه چونکه رۆزی چه‌ند هویه‌کی هیه که به هیچ رنگ
 ناده‌می ناگای له پیدا بوونیان نی یه، چ جای ده‌سه‌لات به‌سهریان دا و فراهم هینانیان،
 که‌واته هیچ هویه‌کی نی یه بو کوچ که‌ران بی نارام بن و غمی رۆزی بخون له‌کاتی کوچ کردن،
 چونکه نه‌وانه به‌نده‌ی خون و کوچ نه‌که‌ن بو خاک و ولاتی خوا رۆزیان نه‌دات له هه‌ر
 شوینتی بن. هه‌رچونی رۆزی نهو هه‌موو گیانله‌بهره بی هیزو لاوازه نه‌دات. ﴿وَهُوَ السَّيِّعُ
 الْعَلِيمُ﴾ تمنیا خوا به‌راستی بیسر و زانایه. که‌واته هه‌موو له ژیر چاودیری و سه‌ره‌رشتی
 خون و هه‌روا به‌ره‌للاً ناکرین بی که‌س و بی دهر. نا بهم جوره چاره‌سهری دهروونی نهو کوچ
 که‌ران‌ه‌ی کرد و به‌دهم هه‌موو نیاز و خه‌ت‌ره‌یه‌کیانه‌وه چوو. بو هه‌موو مه‌ترسی یه نارامی دا
 به دهروون. بو هه‌موو ماندوویی یه‌ک ره‌حه‌تی و ماندوو دهرچوونی دا. بالی چاودیری و
 سه‌ره‌رشتی و نارامی کیشا به‌سهریان داو خستنیه په‌نای به‌زه‌یی خوی.

وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
يَسُطُّ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ

مِنْ السَّمَاءِ مَاءً

له پاش نم گهردش و گهرانه له گهل باوهرداران دا نینجا نه گهریتنهوه سهر هاوبهش بریار
دهر و بت په رسته کان، نارهوایی هلویتست و تیگه یشتنی خویمان نه داتمهوه به ناوچاویان دا.
نهوان دان نه نین به په روهردگاری خوا بو نم بوونه وهره و هموو کاروباری. له کاتی
تهنگانه دا هاوار و لاله نه کهنه لای... کهچی دوی نهوانه هموو هاوبهش بو شو خویبه رهوا
نه دن، سزاو نازاری نهوانه نه دن که تنیا خوا نه پرستن، به هموو جور نه یانهوی هملیان
گپرنهوه لهو نایین و عقیده ریک و راسته، چاکه و بههره ی فراوانی خویان له میر نی یه
به سهریانهوه، به تایبتهی شو یه کم تاقمه که نم قورنانه یان چوو به گویدا، که نهوانه بی
باک و به نارامهوه له پهنای مالی خوادا بوون و خهلکی تر به دهر و بهریان دا نه تارینران و
به سزا و تالان و برؤ. کهچی له پهنای شو مالی خوادا نیمانداران و خواپرستانیان سزا
نه دا و بی نارامیان نه کردن!! نه فرموی: ﴿وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ﴾ نه گهر پرسیار بکهیت له دانیشتوانی
مهککه که بهخته وهر و کامران بوون له پهنای مالی خوادا. پرسیاریان لی بکهیت: ﴿مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا کی ناسمانهکان و زهوی دروست کرد، ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ خورو
مانگی ژیر بار کردوه؟ ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ بیگومان له وهلام دا نه لین: ﴿اللَّهُ﴾. واته خویبه که ناوی
﴿اللَّهُ﴾ یه دروستی کردن و ژیر باری کردن. نهوانه له لایه کهره نهویان نهوت و دانیان نهنا
بهو شته ریک و راسته دا، کهچی له لایه کی ترهوه - وهکو وترا - بت و دار و بهردیان
نه پرست، یان مه لایه کی، یا جن و شهیقانهکان، یان مانگ و روژ، نم پرستراوانه یان نه کرد
به هاوبهشی خوا له پرستن دا هرچند نه یان کردن به هاوبهش له دروست کردن و داهینان
دا... دهی نم دوو شته زور دژ و پیچهوانه ی به کترن و به هیچ کلؤج یهک کهوتنیان نی یه،
کهواته زور جینگای سهرسورمانن. له بر نهوه به بیزاری و شیوه سهر سورمانهوه نم
پرسیاره ناراسته نهکات: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ کهواته نایا چون نهوانه لادراون له پرستنی خوا به

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا

هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ لَوَ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نینجا بهو ئاوه زهوی زیندوو کردهوه له پاش بوون و مردنی

﴿لِيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان نملین خواجه که ناوی ﴿الله﴾ به ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نهی پیغمبر بلی:

هموو سوپاس و سه نایه بو خوا له سهر نه می توژی پاراست له ون بوون و گومرایی به که

نهو خه لکه ی تی که وتوو، یان له سهر نه می که قسه ت زال و سرکه وتوو به مل نه وان دا و

ناچارن نه بی وه لامی نه م پرسیارانه به ریکی بده نه وه و نه بی دان بنین به پسر و مردگاری

خوادا، که واته هر به ده می نه فامی خویمان ناشکریان کرد، چونکه کرده و هیان پیچه وانه و

دژی و تاربانه. ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و ازیننه له نه فامی و نه زانی یان له م بارو رووه

تایبه تی به که باس کرا، زوری به نه وانه هیچ نافامن و له هیچ تی ناگن به هو ی نه وه وه

کرده و هیان دژو پیچه وانه ی و تاربانه.

نینجا به بو نه می باسی ژیان له م زهوی به و روژی و هو ی ژیان له م جیهانه دا. به م بو نه یه وه

ته رازوویه کی راست و ورد له بهره میاندا دانه تی بو کی شاننه و روون کردنه هو ی قورس و

سووکی هموو شت. به پی تی نهو ته رازووه سهرنج نه ده یان له هموو ژیانی نه م جیهانه به

هموو روژی و رابوار دنیه وه و مکو گالته و مقله ی مندالان وایه له چاو ژیانی نهو جیهان دا،

نه فهرموی: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ ژیانی نه م جیهانه به کسر و به تی کپایی هیچ

نی به جگه له خویش و رابوار دنیکی که م و کورت که به زویی دوایی دیت و به جی نه هی لری

به وینه ی که مه و گالته و مقله ی مندالان که به گرنگ نه یگرن و شانازی پیوه نه ککن و کو

نه بنه وه له سهری که چی نه وه نده ی پی ناچی بلاوه ی لی نه ککن و به جی نه هی لری، ﴿وَإِنَّ

الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ﴾ به راستی و بیگومان مال و جیهانی دوایی ته نیا نهو ژیانی

راسته‌قینه‌یه. ﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ئەگەر ئەوانە زانا بوونایە ژيانی ئەم جیهانه‌یان
 هەننه‌بژارد بەسەر ئەودا و دەستیان لەو بەرنه‌ئەدا. بەلێ بەراستی کاتی تیبینی و سەرنجی
 ئەو جیهانی تیا نەدری. کاتی تەنیا ئەم مەبەست بیئت و ئامانجی هەرە بەرز بیئت بۆ خەلکی.
 کاتی که رابواردنی رووت مەبەست بیئت لە ژیان دا. بەلام ژيانی ئەو جیهان هەر ئەو ژيانی
 راسته‌قینه‌یه. ئەوه‌نده رێک و پێکه وه‌کو تەنیا هەر ئەوه ژيان بیئت و نیت بەس.

مەبەستی قورئان ئەمە نی یە هان بدا لەسەر پشت کردن و واز هێنان لە ژیان و خوشی
 ئەم جیهانه که خوا دروستی کردووه بۆ ئەم ئادەمی یە تا خێرو بیری وه‌رگری. مەبەستی
 ئەوه نی یە خەلکی راکەن لەم ژیان و جیهانه و توپی دەن. بێگومان ئەوه دووره لە رۆحی
 نیسلامه‌وه، نیسلام دژی ئەوه‌یه. بەلکو مەبەستی قورئان ئەوه‌یه که چاودیری و تیبینی ئەو
 جیهان بکری لە ژيانی ئەم جیهانه‌دا، ئەیه‌وی لەم جیهانه‌دا سنوورو قەدەغە‌ی خوا
 نەشکینری نیتر جگە لەوه کابرا چون رانه‌بویری، هەر وه‌ها قورئان ئەیه‌وی بەنده نازاد و
 سەربەست و زال بیئت بەسەر ئارەزووی خۆی دا، نەک بەنده و دیلی چوار پەل بەستراوی
 ئارەزووی ناره‌وای نەفسی خۆی بیئت تا لە کەلکی هەموو پیاوه‌تی یەک بکه‌وی. مەبەستی
 قورئان ئەوه‌یه هەرکام لەم دوو جیهان و ژيانه نرخی خۆیان بۆ دابنری و زیاده ره‌وی و کەم
 و کوپی بۆ هیچ کام نەکری: ئەم جیهان رابواردن و گالته‌یه، ئەو جیهان ژيانی راسته‌قینه‌یه و
 پرە لە ژيان.

ئینجا ئەگەر تەوه سەر باسی وتارو کرداری دژ و پێچه‌وانه‌ی بت پەرسنه‌کان.
 ئەفەرموی: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الْوَلْدَانَ﴾ ئەوانه لادراون لە پەرسنه‌ی خوا بە
 تاك و تەنیا و هاوبه‌شی بۆ ره‌وا ئەدەن تا لەکاتی خوشی دا بن مەترسی رووی دا لەو کاتەدا
 هاوار ئەکەنە خوا بە جوړی مل که‌چی و ئایینی بۆ پاک و خاوین ئەکەن و ئەچنه شیوه‌ی ئەو
 کەسانه که خواپەرسه‌تی راستن و بە تەنیا ناوی خوا ئەبەن و یادی ئەو ئەکەن و هەر لاله و
 نزا لەو ئەکەن.

فَلَمَّا بَجَّحْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَاهُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَمْنَعُوا فَسُوفَ

يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

﴿فَلَمَّا بَجَّحْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَاهُمْ يُشْرِكُونَ﴾ نینجا کاتی خوا رزگاری کردن و له ناو دهری کردن بو

وشکی و بهر کتوپر نه چنهوه سهر رینگا چهوته که یان و هاوبهش بریار ئهدهن بو خوا.

ئهو لادان و گهرا نهوه یانه سهری لهوهوه دهر نهچی که بهدنامهک بن و دان نه نین به چاکه ی

خوا به سهر یانه وه، به پی پی سروشت نه جو لینه وه که ته نیا داوای خوا پرستی نهکات و

رهوای بت پرستی و هاوبهش بریار دان نادا، ههروه ها به گویره ی ئهو هه موو به لنگه و

نیشانه روونانه ره قاتر نه کهن که هه موو شایه تن له سهر تاکی و تمنیایی خوا، به ره می

لادانه که یان ئهوانه بوون، ههروه ها خه ریک بوون ته نیا بهم ژیا نی ئیستا و رابواردن به خوشی

و له زه تی ئه م جیهانه وه، کهواته وه کو مه به ستیان لهو لادان و بت پرستی یه ته نیا ئهوانه

بوو بیئت که باس کران، جا له بهر ئه وه ئهو به ره مانه به شیوه ی هوی لادانه که یان نیشان

ئه دات و ئه فهرموی: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ ئهوانه دوا ی رزگار کردنیان ئه چنه وه سهر بت

پرستی یه که یان بو ئه می کافر بن و دان نه نین بهو چاکه و به ره ی ئیمه پیمان دان که

یه کی لهوانه چاکه و به ره ی رزگار کردنیان بوو له خنکان و بیم و ترسی به میزی ناو دهریا

﴿وَلِيَسْتَمْنَعُوا﴾^۱ بو ئه می به خوشی رابویرن به هوی کو بوونه وه یان له سهر پرستی ئهو بقانه

و خوشه ویستی نیوانی خو یان به هوی ئهو یه کیتی و کو بوونه وه و پرستی نه. ﴿فَسُوفَ

يَعْلَمُونَ﴾ نینجا به هوی ئه وه وه له مه و پاش نه زانن دوا روژی ئهو کرده وه خراپانه یان.

نه زانن چی یان به سهر دیت کاتی که روژی دوا یی دیت و کاتی توله و سزادان دیته پینشه وه.

^۱ به پی پی ته فسرره که (ل) له هه ر دوو شوینه که دا پی پی ئه وتری: (لامی عاقیبت). هه ندی تر له سهر ئه وه ن که هه ر دوو

بو فرماندانه و مه به ست خه شم و هه ره شه یه، دروسته ته نیا یه که م بو عاقیبت و نوا روژی بیئت، دووم بو فرمان بیئت

وه کو به وهش خوینراوه ته وه. ﴿ولیتمتعلو﴾ هه موو جو ره کان باشن و نه گونجین.

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيَا لَبِطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ؟

نینجا چاکه یه کی زور گرنگی خوا نه خاته پینش چاوی نهو یه کمه تاقمه که نهو قورخانه یان بیست و نهو چاکه یه ش تایبتهتی بوو بهوانه وه لهو کاته دا، نه فرموی: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا﴾ نایا نهوانه کویرن و سرنجیان نه داوه که نیمه شوینیکی بی ترس و بهر یزمان بهر یار داوه و فرامه ممان هیناوه که زور شت قدهغه یه لهویدا و له شوینه کانی تر دا قدهغه نین. واته شاری مهککه که نهوانی تیایه گنپراومانه به شاریکی پاریزراو له تالان و کوشتن و برین و هموو جوړه دهست دریزیی یهک، کهواته دانیشتونانی به کامهرانی و بی ترس و بیم نهژین ﴿وَيُخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ خه لکی تر به چوار دهوریان دا نه فریزن به کوشتن و گرتن و تالان و بوړ. بهلی دانیشتونانی شاری مهککه به نارام و ناسایش و بی ترس و بیم نهژین له پهنای یه کمه مالکه کی خوا له سر زهویدا و خه لکی ریزی لی نه گرتن، چونکه هاوسنی خوا بوون، تیره و تانیفه کانی تر به دهوریان دا بهر نه بوونه یه کتر. په نایان نه بوو له سایه و پهنای نهو مالدها نه بی. کهواته زور جینگای سرسورمانه نهوانه نهو مالی خوا بکن به جینگای بت په رستی و لهباتی په رستی خوا تیای دا دار و بهرد و هر شتی تر په رستی!!! ﴿أَفِيَا لَبِطِلٍ يُؤْمِنُونَ﴾ نایا له پاش نهو چاکه ناشکرای خوا و نهو به هره گوره یه هیشتا نهوانه باوهر نه مینن به بت و شهیتان و شتی بهتال و پروپوچ ﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ باوهر ناهینن و دان نانین به چاکه و به هره ی خوا به سر یانه وه؟ نهوانه شتی درویان دهست هله بست و رهویان نه دا بو خوا، نهو تا روله و هاوبه شیان بو رهوا نه دا و چند سیفته و نیشانه ی ناشایسته و ناشایان یان بو دانه نا، نهوانه نایین و بیرو باوهری راستیان بو هات و بهروایان پی نه مینا و دان یان پیا نه نا ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ نایا کی خاوهن جهور ترو سته مکارتره لهو که سه ی درو هله بست دهر یاره ی خوا و بو ی رهوا بدا، یان بهروا نه مینن و دان نه نی به نایینی راستی دا کاتی هات بو ی، واته نه و نه نده نه فام و نهزان بوون هر له گه ل نهو نایین و پیغه مبره راستیان بو هات به بی سر لی کردنه وه و بی سر لی کردنه وه بهروایان پی نه کرد و به درویان دانا و خسته وه.

الَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِنَا وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۗ وَالَّذِينَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَثْرَتُ ثَمَرِهِمْ وَلَا يَأْتِيهِمْ الْحَسْرَةُ ۗ لَئِن لَّمْ يَكْفُرُوا بِالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِنَا وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۗ وَالَّذِينَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَثْرَتُ ثَمَرِهِمْ وَلَا يَأْتِيهِمْ الْحَسْرَةُ ۗ لَئِن لَّمْ يَكْفُرُوا بِالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِنَا وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۗ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾

﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ نایا جیگای نیشته جزی و مانره نی یه له دوزخ دا بو نو بی بپروا ستمکارانه؟ بهری والله بیگومان هیه و بویان تاودراوه. نایا نهوانه شایانی نهو جیگا و شوینه سهخته نین؟ بهری والله شایانن و هر نهو شایانه بویان، چونکه تاوانه کیان له سنور دهرچوه. خوا په نامان بدات به بهزیی خوی، پهنا نه گرین له خوا له کوفرو ستمکاری.

نینجا بهرامبر باسی سیفت و نیشانهی خراپان و ستمکاران و هره شهی سامناک و دوا روژی بهدبختی یان، بهرامبر نهوانه باسی هندی سیفت و نیشانهی چاکان نکات له گهل به لینی بهرم و دوا روژی بهرز و بهریزی چاکان و پاکان، بهم باسه سوره ته که دوا یی نه مینی و کوتایی سوره ته که نه به سستیته وه به یه کم جار و سهره تاکه یه وه، نه فرموی:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِنَا وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ که سانی که تیکوشان نه کن له باره ی نیمه وه و له رنگای ره زامندی نیمه دا سویند به خوا رینمایان زیاد نه کین و نه یانخینه سر رنگا و ریبازه کانی خومان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی و بیگومان خوا به یارمتهی و کومه کی له گهل چاکه کمران دایه، نهوانه ی که چاکه به جوژی نه کن وه کو به چاوی سر خوا ببینن، چونکه نه زانن که خوا نه مان نه مینی و هموو کات وان له بر زانن و ببینی خوا دا.

نهوانه که لهم جیهاندا تیکوشان نه کن بو نه می بگن به خوا و په یوهندی بکن پی یه وه. نهوانه ی که نهو نه رکه گه وره یان خستوه ته سرشان و هیچ کات نا نومید نه بوون، نهوانه که خوگر بوون له سر سزا و نازاری دهرونی یان و له سر بهر بهر کانی و سزاو نازاردانی خلکی بویان، نهوانه ی که رویشتون بهو رنگا دورو دروزه سهخته دا، کولیان نه داوه له تیکوشان و بهر بهر کانی له گهل نه فسی خویان دا تا رامیان کردن و جلوه یان دانه

دهستی شهریه ته که ی پیغمبهر (ﷺ)، له گهل دوزمنه کانی نایینه که یان دا به جهنگ و کوشتار یان به بهرگری کردنیان به هر جور و شیوه یه کی تر، یارمه تی نایینی خویان دا بو چه سپاندن و بهرزکردنوهی نالا که ی... نهوانه خوا لییان نا گه ری به ته نیا له مهیدان دا و رهنجیان زایه ناکات و تیکوشانه که یان ون ناکات... به چاری لوتف و بهزهیی سهرنجیان نه دات و رهزامندی خوی نه پزینی به سهریان دا، سهرنجی تیکوشانه که یان نه دات و بههوی نه وهوه رینموونی یان زیاتر نه کات و سهرنجی ههول و تیکوشانه که یان نه دات بو گه یشتنیان پی پی بههوی نه وهوه دهستیان نه گری و نه یان گه یه نی به خوی. سهرنجی خوگرتن و چاکه کانیان نه دات و بههوی نه وهوه چاکترین پاداشتیان نه داتوه و زانایان نه کات به وهی نایزانن و پیویستی یان هه یه پی پی وه کو له هدیس دا نه فرموی: ﴿من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم يعلم﴾ واته هه رکهس کردهوه بکات به وهی که نه یزانی خوا زانای نه کات به وهی نایزانی. عمری کوپی عبدالعزیز - خوا لی ی رازی بییت - چاکی فرمووه: کهم و کوپی زانینمان بههوی کهم و کوپیمانه له کردهوه کانمان دا، نه گه ره رفتارمان بگردایه به هندی له وهی زاناین پی پی زانینی کمان پی نه درا که له شمان نه توانی هه لسی پی پی و له راده ی خویمان دا نه بی. خوا به بهزهیی خوی به پی پی خراپی خویمان ره رفتارمان له گهل نه کات، دهستمان بگری و بمانخاته سهر ریگا راسته که ی خوی، آمین.

و صلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه.

لی بوومهوه له تهفسیری نه م سورته به فهره روژی سی شه ممه ۱۴۰۲/۱/۱۷ هر له م روژه دا دهستم کرد به سورته ی (الروم) خوا یارمه تی بدات بو نه وهی که ماوه. آمین.

سوره تی (الروم)
مهككهی یه و (٦٠) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

چهند نایه تی له سه ره تای ئەم سوره ته وه هاتووه ته خواروه به بۆنه ی رووداوئیکی
تایبه تی یه وه. ئەوهش ئەمه بوو که فارس له جهنگ دا زال بوو به سه ره رۆم دا. له و کاته ییش
دا به ره ره کانی و دوو به ره یی زۆر به میز بوو له باره ی عه قیده له نیوان موسلمانه کانی مه ککه
و بت په رسته کان دا... له بهر ئەوه ی رۆم له و کاته دا نه سه رانی بوون و خاوه ن کتیب، وه
فارسه کان مجوس بوون و باوه ریان به تاکی خوا نه بوو به لکو دوو په رسته رایان پریار ئەدا،
که واته له بیرو باوه ردا رۆمه کان له موسلمانه کانه وه نزیک تر بوون و فارسه کانییش له بت
په رسته کانه وه، له بهر ئەوه بت په رسته کان ئەو زال بوونه یان به هه لیک دانا بۆ پپرو پاگهنده
کردن، کردیان به هۆسه و فاک و فیک که ئەبی پاشه رۆژ زال بوون و سه رکه وتن هه ر بۆ ئەوان
و عه قیده و باوه ره که یان بیته به سه ره موسلمانان و عه قیده و باوه ره که یان دا. له بهر ئەوه به و
بۆنه وه ئەم چهند نایه ته له سه ره تای ئەم سوره ته وه هاتنه خواروه موژده یان دا به زال بوونی
رۆمه کان له ماوه ی چهند سالیکی داها تودا به زال بوونی که باوه رداران پئی که یف خوش
ئهن. ئەو باوه ردارانه که ئەیان هوی زال بوونی کۆمه لی باوه ر به سه ره بی باوه ردا له هه موو
که ل و کۆمه لی.

قورشان ئەو به لێن و موژده یه ی دا به لام ته نیا به وه نه وه ستایه وه. به لکو به و بۆنه یه وه
ئه پرا بۆ چهند شتی گرنگ تر و گه وه تر، ئەو جوژه زال کردنه ئەکات به باو و شتیکی
دامه زراوی نه گۆپاوی خوا له زال کردنی نایین و عه قیده ی راستی ناسمانی و یارمه تی دانی
له هه موو چه رخ و چینی که دا له دوا رۆژدا. دیاره به مه رچی باوه رداران هه لسا بن به ئەرک و
فرمانی سه ره شانی خۆیان. په یوه ندی یه کی تی ئەخاته نیوان ئەم باوه ی له گه ل باوی نه گۆپاوی
له و باوه راسته ی که ئەم بوونه وه ره ی له سه ره.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ۱ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿۱﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۲﴾ فِي

بِضْعِ سِنِينَ

له يهكم جارى سوره ته كه وه نه فرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نينجا قاپى نه كاتوه بهم سى پيته: ﴿الْم﴾ كه له باره ي نه م جوړه پيتانه وه له چهند سوره تيكى تردا دواين و كهواته به پيوستى نازانين ليړه دا هيچ بلين و به بى دنگ و قسه تپه پر نه كه ين به سريان دا. نينجا دهست نهكات بهو موژده و هواله راسته كه نه فرموى: ﴿غُلِبَتِ الرُّومُ﴾ * فِي أَدْنَى الْأَرْضِ ﴿ روم شكينران و فارس زال بوو به سريان دا له نزيك ترين خاكيان له مكه كه وه، يان له ولاتى فارسه وه ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ﴾ رومه كان له پاش تيك شكانه كيان له داهاتوودا زال نه بنه وه به سمر فارسه كان دا ﴿بِضْعِ سِنِينَ﴾ له چهند سالى له مهولا كه تپه پر ناكات له ده سال. نه هواله غهيبى يه درا و گره ويشى له سمر كراو له پاشان بهدى هات و گره وه كه برايه وه له بى پرواكان. چهند ريوايه تيك هاتوه له باره ي نهو گره وه وه، له نيوان نهو ريوايه تانه دا ريوايه تى (ثيبين و جريس) مان هه لبرژارد كه له ابن مسعوده وه نه گيرپته وه. نه فرموى: فارس زال بوو به سمر روم دا، بت په رسته كان نهو زال بوونه يان پى خوش بوو. موسلمانان كان زال بوونى روميان پى خوش بوو، چونكه خاوه ن كتيب بوون، نزيك تر بوون له نايينه كه يانه وه. نينجا كه نه م نايه تانه هاتنه خواره وه بت په رسته كان وتيان: نهى نه بوبه كر هاوړي كه ت نه لى: له چهند سالى داهاتوودا روم زال نه بى به سمر فارس دا. نه ويش فرموى: راست نهكات. نه وانيش وتيان: نه ته وى گره و بكه ين له سمرى؟ نه ويش وتى به لى گره و بكه ين، نينجا نه وانيش گره ويان له گهل كرد له سمر چوار حوشتر تا حوت سال، واته نه گهر تا حوت سالى تر نهو هواله ي بهدى هات نه وان حوت حوشتر بده ن

پئی، ئەگەر بەدی نەهات ئەم ئەو چوار حوشرە بدات بەوان. ئینجا حەوت سائەکە تێپەری کردو بەدی نەهات، بەهۆی ئەوهووە بت پەرستەکان کەوتنە خوشی و موسلمانەکان دل تەنگ بوون، ئینجا باسەکیان کرد بۆ پیغەمبەر (ﷺ) ئەویش فرموی: وشەیی «بضع» لای ئیوه چی یە؟ ئەوانیش وتیان کە مەترە لە دە، ئەویش فرموی: گەرەو کە زیاد بکە و دوو سالی تر لە ماوە کە بدەرە دەمی، ئەبویە کەریش - خوای لی رازی بیئت - بەو جۆرە مامەلەیی لەگەڵ کردن، ئینجا دوو سائەکە دوایی نەهات هەتا هەواڵ هات بە زال بوونی رۆم بەسەر فارس دا، بەهۆی ئەوهووە موسلمانەکان کەوتنە خوشی و دلشادی.

ئینجا با لێرەدا بوەستین لەبەردەم هەندی شتی گرنگ و مەبەستی بەنرخ کە لەم رووداوە وەری ئەگیرین.

یەكەم: ئەو پەيوەندی و یەكیتی یەیی کە هەیه لە نیوان بت پەرستی و هەموو جۆرە کوفرو بی بروایی یەك دا بەرامبەر باوەر بە تەنیایی خوا و بانگ کردن بۆی لە هەموو کات و چەرخ و شوینیک دا. ئەو هەتا لەگەڵ ئەوه لە نیوان دەولەت و گەل و ئوممەتەکانی کۆن و لەمەو بەردا پەيوەندی و گەیشتن بە یەك تر بەتین نەبوو بە وینەیی ئیستا لەم چەرخیی ئیئمەدا. لەگەڵ ئەمەدا بت پەرستەکانی مەكکە زال بوونی فارسەکانی ئەو کاتەیان بە زال بوونی خۆیان سەیر ئەکرد چونکە ئەوانیش وەکو خۆیان هاو بەشیان بۆ خوا دانەنا و باوەریان بە تەنیایی خوا نەبوو، هەر وەها موسلمانەکانیش هەستیان ئەکرد بە هۆی پەيوەندی و نزیکیی لە نیوان خۆیان و ئەهلی کیتاب دا، پئی یان ناخۆش بوو کە بت پەرست و هاو بەش برباردەر زال ببی لە هەر لایە و لە هەر شوینیک، ئەیانزانی کە بانگ و بانگەواژەکیان و کارەکیان کەنار گیر نی یە لەوەتی روو ئەدا لە جیهان دا، رووداوەکانی جیهان پەيوەندی و دەخلیان هەیه بە ئیمان و کوفر و باوەر و بی باوەری یەوه.

ئەم مەبەستە گرنگە ئاشکرایە کە لەم رووداوە وەرئەگیری لەم چەرخ و کاتی ئیئمەدا زۆر کەس لی ی بی ئاگان و بە دلێشیان دا گوزەر ناکات، بیدار نابنەوه بۆی هەرچۆنی

موسلمانانی چرخى پينغه مېسر (ﷺ) بيدار بوون بوى چوارده چرخ له مېوېر. جا به موى
 نوموه كورت هملها تون و ماونه تهوه له ناو چوار چيوه و سنوورنكى جوگرافيايى يان تيره و
 بهره و رهگهزى دا و بهستراونه تهوه به موه و چاويان بهرتر ناپوانى و نازانن كه
 مهسه لكه يان نه بى مهسه لى نيمان و كوفر بيت، تى هملچوون و بهر بهر كهانى له راستى دا
 نه بى له نيوان كو ملى خوا و كو ملى شهيتان دا بى. ناي موسلمانانى نومو له هموو
 ناوچه كانى زهوى دا چهند پيوستن بهمه تى بگن له شته راسته. بزنانن كه نازاوه و
 بهر بهر كهانى له روى راستى دا له نيوان كوفرو نيمان دايه، له نيوان كو ملى خوا و كو ملى
 شهيتان دايه، نه گهر موسلمانان ناوا تيگه يشتوو بن نمو كاته بى ناگا نابن لهو هموو
 پيلانى كه كو ملى كوفر نه يگيرن، هملنا خله تين بهو هموو نالا پرو پوچه جياوازهى كه
 كو مله كانى كوفر همليان كردوه و بهرزيان كردوه تهوه هريكه به ناويك و بو مه بهستى له
 روى راستيش دا مه بهسته كه يان يك شته و يك نامانجه كه برى تى به له بهرگرى نيسلام و
 له ناو بردنى نيسلام.

دووم شتى بهنرخ و گرننگ كه لهم رووداوه وهرنه گيرى نمو باومره بههيزه بى
 سنوره به بهليني خوا كه دمر كهوت و هملنه قولاً له دهر و نى پر باومرى نه بو به كروهه -
 خواى لى رازى بيت - نوموه بوو بت په رسته كان لاقرتى يان لى نه هات لهو بهلينه و نه و ش
 بى گيرو گرفت نه يوت: راسته، نهوان گره ويان له گهل كرد و نه و ش به هموو پرو او دلنيايى
 يمه گره وى له گهل كردن و له پاشان بهلينه كهى خوا بهدى هات لهو ماوهى ديارى كرد: ﴿فِ
 بضع سينك﴾. نمو باومرو دلنيايى به بههيزه بى سنوره دل و دهر و نى موسلمانانى پر
 كرد له هيزو دامه زراوى بهرام بهر نمو هموو پلهى سخت و بهسرهاتى گران و نيش و
 نازارى به تينه دا كه دوو چاريان بوو له رنگاى خوادا، همتا وشهى خوا بهر ز بووه و نايينى
 پاكي سر كهوت. نمو بهليني خوا بهلينه بو هموو خاومن عقيده و باومر يك له هموو
 تيكوشانى سخت و دور و دروژدا.

لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ يَنْصُرِ اللَّهُ

سى يەم شتى بەنرخ ئەمەيه كه بەم رسته تىنەلكىشه تىمان ئەگەيه نى: ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ واتە تەنيا بۆ خوايه و تايبەتى يە بە خواوه هەموو كارتيكان لە پيش زال بوونيان و لە پاش زال بوونيان، واتە تىكشكان و ژىر كەوتن و زال بوون و سەر كەوتنيان تەنيا بە دەست خوايه و بە پىي زانين و بىريارى خوايه. جيگير بوون و دامەزاني بپروا بەهوى لەم رستەدا هەيه زۆر پىويستە تا بکرى بە تەرازويەك بە دەست باوەردارەوه لە هەموو هەلووست و رووداويك دا. كەواتە سەر كەوتن و زال بوون و تىك شكان، هيزو زۆرى زۆرداران و لاوازي و بى هيزى پەك كەوتوو دەستە پاچەكان. ئەمانە هەموو وەكو هەرچى بەسەر هات و رووداوى تر لەم بوونەومەردا گەرانهويان بۆلاى خوايه و هەموو بە دەست خوايه و بە پىي زانين و خواھيش و دەسلاتی خوايه، ئەمانە هەموو بەرھەمى ئەو خواھيشە بەرگري نەكراو و دەسلاتە بى سنوورەى خان، هىچ كەس دەسلاتی نى يە بەسەريان دا و هىچ كەس ئاگادار نى يە بەسەر ئەو هەموو بەرژەوه ندى و حىكمەتەى كە لەوانەدا هەيه، كەواتە بەرامبەر هەموو رووداو و بەسەر هاتى باوەردار جگە لە مل كەچى بۆ خوا و باوەر بە لىزاني و كاردروستى خوا و رىك و راستى هەموو كارەكان هىچى ترى بۆ نامىنیتەوه، بۆ هەموو شتىك بە باوەرى بەهيزەوه لە ناخ و قولايى دلپەوه ئەلى: ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾.

خوای گەوره ئەو بەلین و موژدەيهى داو فەرموى: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ * يَنْصُرِ اللَّهُ ﴿﴾ لەو رۆژەدا كە رۆمەكان زال نەبن بەو يارمەتى و سەرخستى و زال كەردنەى خوا كە ئەيدا بە رۆمەكان. چونكە ئەمان خاوەن كتيبن و كەمتر دوور بوون لى يانەوه لە فارسەكاني ئەو كاتە كە بت پەرسى و هاوبەش رەوا دەر بوون بۆ خوا و خاوەن كتيبىش نەبوون و زۆر دوور بوون لە ئىسلام و مۇسلمانانەوه و بىجگە لەو هەش بەدى هاتنى ئەم بەلین و هەوالە موعجيزە بوو، رابەر و بەلگەيهكى روون بوو لەسەر پىنغەمبەرىتى پىنغەمبەر (ﷺ) هوى گرهو بىردنەوه و لوت شكان و دەم كوت كەردنەوهى بت پەرسەكان بوو، كەواتە مافى خويان بوو دلخۆش و كەيف خۆش بىن بەو سەرخستى و زال كەردنە كە هوى سەر كەوتن و زال بوونى قەسەى باوەردارەكانىش بوو بەسەر بت پەرسەكان دا.

يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ

﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا يارمەتی ھەركەس ئەدات و سەری ئەخات كە بیهوی و مەیلی یارمەتی و سەرخستنی بکات. ھەموو کاری ئەگەریتەوہ بۆلای خوا، مەیل و خواھیشی ھەركەس بکات یارمەتی ئەدات و زالی ئەکات. ھیچ بەرگری کەری نی یە بۆ ویست و خواھیشی خوا، ئەو ویست و خواھیشی کە بەرھەم پێک ئەھینێ ھەر ئەو یە کە سەرھتا و ھۆکانیش فەرھەم ئەھینێ و رێک و پێکیان ئەکات، کەواتە بەستنەوہی یارمەتی و زال کردن و ھەموو شتیکی تر بە خواھیش و مەیلی خواوہ نابیتە دژو پێچەوانە لەگەڵ بوونی ئەو شتانە ی کە کران بە سەرھتا و ھۆی بەسەرھتا و رووداو و پەیدا بووھکان. ئەو رژیم و یاسای کە نیش کەرە لەم بوونەوہرەدا بە مەیل و خواھیشی خوا پێک ھاتووہو پەیدا بووہ. ئەو مەیل و خواھیشە بی سنوورە چەند رەوشتیکی نەگۆراوی داھینا، چەند رژیمیکی دامەزراوی دامەزراوە لەم بوونەوہرەدا کە ھەموو شتی بە پێی ئەو رەوشت و رژیمە بەدی بیت. بۆ وینە زال کردن و تیکشکان کە لێرەدا جینگای باسن دوو بەسەرھاتن پەیدا ئەبن لە چەند ھۆ و نیش کەری بە پێی ئەو رەوشت و رژیمە ی کە خواھیش و مەیلە کە ی خوا فەرھەمی ھینان.

بیرو باوہر و عەقیدە ی ئیسلام زۆر روون و رەوانە و رێکە لەگەڵ ژیری دا. بەم رەنگە ھەموو کاروبار و رووداوی ئەگەریتەوہ بۆلای خوا، بەلام لە ھەمان کات دا داوا ئەکات لە خەلکی کە ھەول و تیکۆشان بکەن و دەست بگرن بەو ھۆ سەروشتی یانە ی کە لەوانەن بەرھەمیان لی پەیدا ببی، نیتر ئەو بەرھەمانە پێک بین و بەدی بین یان نە عەوہ شتی نی یە داوا بکرین لە خەلکی، لە سنووری دەسەلاتی ئەوان دا نی یە، چونکە ئەو پێک ھینان و فەرھەم ھینانە ئەگەریتەوہ بۆلای خوا، ترمزی لە ئەنەسی کۆری مالیکەوہ حەدیسی ئەھینێ کە عەرەبیکی کۆچەر حوشترە کە بەرەلا ئەکات و لەبەر قاپی مزگەوتی پێغەمبەردا (ص) ئینجا ئەچیتە ژوورەوہ نوێژ بکات و ئەلی حوشترە کەم بەرەلا کرد و پشتم بەخوا بەست، پێغەمبەریش پێی ئەفرموی: بیبەستەوہ ئینجا پشت بەخوا ببەستە. کەواتە پشت بەستن بە خوا لە ئایینی پاکی ئیسلام دا بەمە ئەبی ئەوہی کە ھۆیە بەکار بەینری و ئینجا دوا ی ئەوہ کارو بەرھەم ھەوالە ی خوا بکەیت.

وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ تهنیا خوا زاله بهسمر هموو شتیک دا و بهزهیی داره به زوری و فراوانی. کهواته ئهو سهرخست و زال کردنه کهی دهوره دراوه به هیزو دهسه لاتیکی فرامه هینهر، به بهزهیی یهکی پینک هینهری بهرژوهندی بندهکانی، ئهو بهزهیی یه روو نکات سهرکهوتوو و تیکشکاوهکان پیکهوه به یهکسانی، چونکه ولاتی پی چاک بوو، چاک بوونی ولاتیش بهزهیی یه بو هردوو تاقمهکه له پاشهپوژدا. ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا ئهو بهلینهی دا، ئهو زال کردنهی رومه بهلینیک بوو له لایهن خواوه کهواته ئهیی بهدی بیئت چونکه ﴿لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ﴾ خوا بهلینی خوی ئهباته سهر و نایگوری. بهلی ئهیی بهلینی خوا بهدی بیئت و نهگوری، چونکه بهلینهکهی له زانین و خوامایش و لیزانی و دهسه لاتی بی سنورهوه دهرنهچی، هیچ کس ناتوانی بهرگری بکات، لهم بوونههره دا ههرچی ئهو بیهوی ئهیی بیی و ههرچی ئهو نهیهوی ئهیی ئهیی، بهدی هینانی بهلینی خوا بهشینکه لهو یاسا و رژمه ههره گهره که ئه بوونههره ی لهسهره و به هیچ کلوج دهست نادات بو گوپان، کهواته ئهیی بیباته سهر و نهیگوری ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهلام زوری بهی ئادهمی نهزانی و نازانی ههرچند به روالهت به زانا ئهبینرین و نهناسرین، زور شت نهناسن و ئهو زانین و ناسینهیان تیپهر ناکات بو ناوکه و ناوهپوکی ژیان. له قولایی یهوه ههلقولی، بی ناگان له یاسا بنهپهتی یهکان و رژمی ههره گهره ی ژیان و پهیوهندی بههیزی نیوانی هموو شتهکان، بهس ﴿يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نهزانی شتیک یاشکرا و دیاری له ژیانی ئهه جیهانه. نهوهی که ههستی پی نهکهن و نارهمزوی نهکهن و پیویستن پیی، وهکو ئهین و عهباس - خویان لی رازی بیئت - نهفرموی: زانان به سوود و قازانج و زیانهکهی، نهزانی کهی بچینن و کشتوکال بکهن؟ کهی دروینه بکهن؟ چون کوی بکهنهوه؟ چون خانو و کوشک دروست بکهن؟ ههروهها هموو شتهکانی تر وینهی ئهوان باس کران، ئیتر تیپهر ناکهن لهم شته ناشرایانه و به چاوی دهروو دیوی ئهو دیویان نابینن، ژیانی ئهه جیهانه ههرچند به زور

و فراوان سهرنج بدری و دهرکهوی، به شینکی که می بچوکه، هر نه‌نداز تیکۆشان بکری بهش و پارچه‌یه‌کی زۆر که می ده‌ست کهوت نه‌بی له‌م ژیا‌نه که‌مه‌دا.

نه‌و که‌سه‌ی که زانینی راسته‌قینه‌ی نه‌بی و ته‌نیا نه‌م دیوی دهر و تو‌یکله‌ بیینی، به وینه‌ی ناژهل و گیان له‌برانی تر، نه‌و که‌سه به چاو نه‌روانی وه‌کو نه‌بیینی وایه، دیمه‌ن و شیوه‌و گه‌پان و بزوتنه‌وه چاو نه‌کات، به‌لام زانا نی یه به شته‌نایابه نه‌ینی یه‌کان، که‌واته تام و بو‌نی ژیا‌نی راسته‌قینه‌ن کات، زۆربه‌ی ئاده‌می به‌م جو‌ریه، چونکه باوهری راسته‌قینه‌ مه‌ردوم به شته نه‌ینی یه‌کان و نایابه‌کانی نه‌م بوون و بوونه‌وه‌ره، نه‌و نیمان و باوهره راسته‌ روحیکی ئاوا زانا پینک نه‌هینی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی دا. خاوه‌نی نه‌و باوهره راسته‌قینه‌ش کو‌مه‌نیکی که‌من له‌ناو هه‌موو ئاده‌می دا له‌بهر نه‌وه زۆریه بی به‌شه له‌و زانین و ناسینه راست و گرنکه. ﴿وَمِنْ عَنِ الْأَخِرَةِ مُرْعَفُونَ﴾ نه‌م زۆریه‌یه بی ناگان له‌ روژی دوا‌یی. بی‌گومان روژی دوا‌یی هه‌لقه‌یه‌که له‌ زنجیره‌ بوون و په‌یدا بوون، لا‌په‌ریه‌که له‌ لا‌په‌ره‌کانی. جا نه‌و که‌سه‌نه‌ی که تینه‌گه‌یشتبوون له‌ هو‌ی په‌یدا بوون و نه‌گه‌یشتوون له‌ رژیم و یاسای بوون. نه‌وانه‌ی بی ناگان له‌ روژی دوا‌یی، گو‌ئی پی‌ ئاده‌ن و ری‌زی خو‌ی ئاده‌نی، حیسابیکی بو‌ناکه‌ن، نازانین که‌ نوخته‌یه‌که له‌ هینی گه‌ردش و گه‌پانی بوون، که نه‌بی بیی و دوانه‌که‌وی له‌ کاتی خو‌ی و لانه‌دا لی ی به‌ هیچ کلۆج.

بی ناگایی له‌و روژه هه‌موو به‌راوردیکی بی ناگانان نه‌شیوینی، ته‌رازووی ده‌ستیان خوار نه‌کات به‌ جو‌ری ری‌زدارانی پی‌ نادۆزیتنه‌وه و هیچ شتیکی پی‌ دیاریی نا‌کری له‌ راده‌ و پله‌ی خو‌ی دا، که‌واته به‌ریکی تی ناگه‌ن له‌ ژیا‌ن و رووداوه‌کانی ژیا‌ن، زانین و ناسینیان سه‌بارت به‌ ژیا‌ن و رووداوه‌کانی ناته‌واو و سه‌تخی یانه‌یه، چونکه بی‌ بپوایی و بی ناگایی له‌و روژه تی‌روانین و تی‌بینی گو‌پوون به‌رامبه‌ر هه‌رچی وا له‌م زه‌وی و جیهانه‌دا. نازانی و بی ناگایه له‌وه که‌ ژیا‌نی به‌سه‌ر نه‌م زه‌وی یه‌وه قو‌ناغیکی کورته له‌ کاروان و گه‌پانه‌ درێژه‌که‌ی له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا. به‌ش و ده‌ستکه‌وتی له‌م زه‌وی یه‌دا هر نه‌نداز زۆر بی‌ت که‌م و کو‌پ و بی‌ نرخه له‌چاو به‌ش و ده‌ست که‌وتی زۆر و فراوانی له‌ بوون و مانه‌وه‌دا. نه‌و رووداو و به‌سه‌ره‌تانه‌ی که‌ له‌م جیهان و زه‌وی یه‌دا ته‌واو نه‌بی شتیکی زۆر بچوکه و به‌شینی که‌مه به‌ وینه‌ی با‌سیکی زۆر که‌م و کورته له‌ په‌راویکی زۆر قه‌له‌و و گه‌وره. بی‌گومان هر زانین و

تېپروانين و تيگه‌يشتن و بېرياري بڼه‌ته‌که‌يان شو شته کم و کوپ و ناتواوانه بن که باس
کران. بېگومان شو زانين و تېپروانين و بېريارانه نارېوا و ناراست نه‌بن. لېبر شو هـ
ناده‌می يه که باوهرې هـبې به روژي دوايي هرگيز يک ناکمون و يک ناگرن لگه‌ل کس که
بژي تنها بو نم جيهانه و چاوهرواني دوا روژ و روژي دوايي نه‌بې. نم دووانه هرگيز يک
ناکمون له هيچ بېريارنک دا، چونکه هرکام ترازوويه‌کی هـيه و هرکام بو شتيک نه‌پرواني و
هرکام جوړه رووناکی يه‌کی هـيه شتي لېبر نه‌بيني... يه‌کيکيان تنها ديوي دهر و
شتيکی ناشکراي هست پيکراو نه‌بيني له ژيانی نم جيهانه‌دا، نوري تريان نه‌ميش نه‌بيني
و ديوي ناويز نه‌بيني، هست نکات به هست پي کراو و هست پي نه‌کراو، به هر دوو
جيهان، به مردن و ژيان، رابوردوو نيستا و داهاتوو، به جيهانی ناده‌می و جيهانی هـره
گوره که زيندوو و زيندهور و بي گيانيش نه‌گريته‌وه... نا نم مهيدانه زور پان و فراوانه و
نا شو که‌ناره و لوتکه هـره به‌رزه‌يه که نيسلام تيره‌ی ناده‌می بو نه‌گويزيته‌وه و پني
نه‌گيه‌نی، به‌رزي نه‌کاتوه بو راده و پله‌يه‌کی به‌رز و به‌ريز که شايان بيت بو نم ناده‌می يه
که کراوه به جينشين له زهوی يه‌دا به‌هوی شو روحي تينکلی له‌ش کراوه و پني جوي
بوته‌ته‌وه له دروست کراوه‌کاني تر، شو روحي که له نيوان نم بوونه‌وره‌دا نه‌ونده
تاييه‌تی يه به‌خوای خويه‌وه، شو خوايه ناوی بردووه به می خوئی، نه‌ه‌تا فرموی به
مه‌لائيکه‌کاني سه‌بارت به نادم: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَوْلَاهُ سَجِدِينَ﴾ واته: کاتي
کردم به به‌ری نادم دا له روحي که ريزی هـيه لام و تاييه‌تی يه پيموه، نه‌ی مه‌لائيکه
بکون به رودا بوي به سوژنه بردنوه، نينجا به بوته‌ی به‌دی هاتنی شو به‌ليني خوا، به
بوته‌ی باسی روژي دوايي که نم دووانه دوو شتي حق و راستن و به‌شیکن له حق و
راستی گوره که نم بوون و بوونه‌وره‌ی له‌سر دارنژراون و راگين. به بوته‌ی نم
په‌يوه‌ندی يه به‌هيزه گمردش و گهرانی نکات به بنده‌کاني له‌ناو دهروني بوونه‌وره‌دا.
نه‌يانگيری به ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وی وا له نيوانيان دا و نه‌يانگيريته‌وه بو‌لای
دهروني خويان که له قولای يوه سهرنج بدن و بير بکهنه‌وه، به‌کو هست بکهن بهو حق
و راسته گوره‌يه، که بي ناگان لي ي بي ناگا نه‌بن له روژي دوايي، بي ناگا نه‌بن له بانگ و
بانگوازه‌ی که دهستيان نه‌گري و چاويان نه‌کاتوه بو بينيني شو حقه و بير کردنوه لي،

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى

نه فرموی: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ نایا نهوانه تنها نه زبانی ناشکرای نه جیهانهیان نه زانی و تیروانینیان کورت هلهاتبووه سر نهوه و بیریکیان نه کردهوه له دهرونی خویمان دا تا بهموی نهوهوه بزائن ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که خوا ناسمانهکان و زهوی و نهوهی وا له نیوانینیان دا دروستی نه کردون له سر هیچ بارو شیوههیهک، بو هیچ مه بهستی مه گهر نهوانه هموو راستن و تنها نهو بارو شیوهه مه بهسته رکن و شایانن به بوون و تنها نهوهی خوا کردوویه دروست و رهوا و بهجی یه و جگه لهوه ناراست و نارخوا و بی جی و نادرسته. بیگومان سروشتی پیک هاتنی خه لکی و سروشتی پیک هاتنی نهو بوونهوهی خه لکی تیا نهژی به لگه و نیشانهیهکی روونن و شایه تیکی راستن له سر نهوه که نه بوون و بوونهوهه پیک هاتووه و دامه زواوه و داریزواوه له سر نهو بارو شیوهه راست و رهوایه، هموو شتیک له سر یاسایهکی نه گؤپا و رژیمنیکی زور ورده، هیچ شتیک به کویرانه و ریکوت نی یه، هموو بهش و پارچهکانی کومهک و یارمهتی دهی یه کترن، له هیچ گهر دش و خولانهوه و بزوتنهوهیان دا درژی یه کتر نین، جی و شوینی هموو شتی له بوون و بوونهوهه دا له رادهی ناوه راستی ترازوویهکی راست دایه و دهست نادات بو ترازاندن به هیچ باریکی تردا، کهواته هرکس دل مردوو نه بی بهو بیر کردنهوه راستی بو دهره کهوی و زانین و ناسینی نابسه سرتتهوه تنها بهم توکل و دیوی دهی نه زبانی و جیهانهوه، به پی ی نهو حلق و راستی یه که نه بوون و بوونهوهی له سر دامه زواوه بووی روون نه بیتهوه که پیویسته هاتنی روژی دواپی، که پاداشت و تولهی کردهوهی تیا به جی بهینری، چاکه و خراپه کاران بگن به چاره نووس و دوا روژی خویمان، کهواته نه جیهانه خوا دروستی نه کردووه بو نه مهی هرگیز نه روا و هتا هتایی بیت، به لکو نه بی پروا نه مینی به پی زانینی خواو ﴿وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به گویرهی ماوهیه که ناوبراوه و دیاریی کراوه که لهو کاتدا تمه منی نه زبانی و جیهانه دواپی دیت و نیت نامینی، جیهان و روژی دواپی دیت و دهست پی نهکات،

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَحَمَّاءُ تُحْمَسُوهَا يَأْتِيَنَّهَا عَاقِبَةٌ مِّمَّا كَانَتِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السَّوْآتِ

﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ﴾ زور له نادهمی بی پروان به گه یشتن به حوزوری
خواو گه یشتن به بهرهمی کردهه لای خوا لهو روژی دواپی یه دا و گومانیان وایه نهو روژه
نایهت و نهه جیهانه ههتا ههتایی یه و برانهوهی نی یه. له پاش نهوه گهردش و گهراننکی
کرد به دل و دهرورن بهناو ناسمانهکان و زهوی دا، نینجا گهران و خولانهوهیهکی پی نهکات
بهناو کات و چهرخهکانی رابردوو و میژووی گهلهکانی لههه و پینش و سهرنج رانهکنیشی بؤ
باو رهوشتی خوا لهناو نهو گه لانه دا، نهو باو و رهوشتهی که ههچ کات لادان و گوپانی بؤ
نی یه. نهه فرموی: ﴿أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ نایا نهو بی باوه پرانه
له جینگا و شوینی خویمان دا دانیشتون و نهگه پاون به ولات و زهوی دا تا بههوی نهوهه
سهرنج بدهن نایا چؤن بوو پاشه روژ و چاره نووسی نهو گه لانهی که له پینش نهوانهوه بوون؟
مه بهست لهه جوژه فرمودهیه بانگ کردنه بؤ بیرکردنهوه له بهسهرهات و پاشه روژی نهو
گهله رابوردووانه، که نهوانه بهشینک بوون له نادهمی، بهنده و دروست کراویک بوون له بنده
و دروست کراوهکانی خوا، که لهناوبران و له ریشه هینران، دوا روژ و چاره نووسی
رابردوو ی نهوان پاشه روژ و چاره نووسی جینگرهکانی نهوان له گهل و چینهکانی داهاتوو
روون نهکاتهوه، چونکه باو و رهوشتی خوا باو و رهوشته بؤ هه مووان. باو و رهوشتی خوا
شتیکی راست و دامه زراوه و بوون و بوونهوهری لهسهر راگیره. جیاواز و لایهنگیری نی یه له
باو و رهوشتهکهی دا، به ههوا و ناره زوو کاری نی یه. ههروهه نهه بانگ کردنه بؤ
تیگه یشتن له حقیقهتی نهه ژبانه و هوی په یوهندی هه موو تاقم و چینهکانی به دریزایی
هه موو کات و چهرخهکان، بانگ کردنه بؤ تیگه یشتن له حقیقهتی نهه تیره ی نادهمی یه که
له پهیدا بوون و پاشه روژدا یهک شته به دریزایی هه موو تاقم و تاقم و چینی له هه موو
چهرخهکان دا، نهو بانگه نهکرت تا ههچ تاقم و چینیک خوی که نار گیر نهکات و خوی جوی

نهکاتوره له تاقم و چینهکانی تر. بی ناگا نهبی لهو په کیتی و په یوهندی یه به هیزه ی که
 هیه له نیوان هموو تاقم و چینهکانی نادهمی دا، هر وهما بی ناگا نهبی لهو باو و
 رهوشته ی که بو هموو ان هیه و له هموو ان دا کار نهکات. نهو تا نهو گه لانه ی رابردو
 چند گلی بوون ژیان له زهوی دا پیش تا قمی بت پرستهکانی مهکه ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
 قُوَّةً﴾ نهوانه ی رابردو له باره ی هیزو دهسه لاتوره به تین تر بوون له مانه ی دانیشتوانی مهکه
 ﴿وَأَنزَلْنَا الْأَرْضَ﴾ زهوی یان هه لگی راپه وه و هم دیو و نهو دیویان کرد بو کیلان و کشت و کان
 و ناوسکیان لهت کرد بو گهران به شوینی نهوه ی شاراره بوو له ناوی دا، ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ
 مِنَّا عَمَرُوهَا﴾ زهوی و خاکی خویمان ناوه دان کرد بو وه به خانو و کوشک زورتر لهوه ی
 دانیشتوانی مهکه ناوه دانیان کرد بو وه... چونکه شارستانیته ی نهوان زورتر بوو له
 مهکه یی یه کان، نهوان به دهسه لات تر بوون له مان... نینجا نهوانه هه لخته تان به دیمه ن و
 رواله تی ژیانی هم جیهانه و بی ناگا بوون له رژی دوا یی ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ رِجَالُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
 پیغه مبره کانیان هاتن بو یان به موعجیزه و رابره روونه کانیا نهوه که چی چاوی دلیان
 نه کرایه وه بهو موعجیزه رووانه، باوه ریان نه هیئا تا دهر و نیان نهو نوور و رووناک یی
 ببینی و به هوی نهوه وه ریگا دهر کن و بکونه سر ریگا راسته که ی خوا. به هوی نهوه وه باو
 و رهوشتی خوا له باره ی بی بروایانه وه له سرریان جیگیر بوو، هیزو دهسه لاته که یان هیچ
 سوودی پی نه گه یانندن، نیش و کارو شارستانی یه که یان بهرگری هیچی لی نه کردن.
 دوو چاری توله و سزای راست و شایانی خویمان بوون ﴿فَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ﴾ نینجا خوا جهور و ستمی لی نه کردن و به وینه ی ستمکاران رهفتاری له گهل
 نه کردن بهم رهنگه به بی تاوان و به بی ترساندن و ناگادار کردنه وه سزایان بدات، به لکو
 خویمان جهور و ستمیان کرد له خویمان. چونکه یاخی بوون له خواو گوی یان نه دا به
 ترسینه ری خواو دلیان نهرم نه بوو به پند و ناموزگاری پیغه مبره کانی - درودی خویان
 لی بیت - نهو بهد بهخت و سیا چارانه هر تا قمی دوو چاری سزای تایبه تی خویمان بوون
 لهم جیهانه دا ﴿تُرْكَانَ عَذِيبَةَ الَّذِينَ اسْتَفْزَأُوا الشَّرَّاءَ﴾ نینجا له پاش سزای هم جیهانه سهخت ترین
 سزاو توله و دوا رژی چاره نووسی که سانی نه بی که لهم جیهانه دا تاوان و خرابه یان کرد.
 نهو توله سهخته ییش ریگ و راسته و کالای بالایانه

أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاتُ
 وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾

﴿أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له سر نهوه برویان نهینا به نایه تکانی خوا و به دروین
 دانهان، ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾^۱ همیشه لاقرتی یان پی نه کردن.

قورنان بانگی بی پرواکانی نه نوممه تهی کرد که برؤن و بگه رین به ولاتان دا و له شوین
 و ولاتی خوین دا نه به سرینهوه و بیر بکنه ره له دوا روژ و به سرهاتی گله رابردوه کان و
 چاوه پروانی وینهی تو له و به سرهاته کی نهوان بکن. تی بگن که باوی خوا یه ک باوه و
 گوپانی نی یه، بیر کردنهوه یان پان و فراوان بکن تا تی بگن له یه کیتی ناده می و یه کیتی
 بانگ و بانگوازی خوا و یه کیتی تو له و سزای خوا له هموو تاقم و گله کانی جیهان دا به
 تیکرایسی، نه تیکه یشتنه مبهستی که نهیسلام زور سووره له سهری و نهیوی دل و
 دهریون و ژیری باوه دارانی پی رنگ و مؤر بکات.

له پاش نه دو چهره و گهرده که قورنان کردی به دل و دهریون نینجا
 نه یانگپرینهوه بو شتیکی راسته قینهی زور گرنگ که بریتی یه له زیندوو بوونهوه و دوا روژ
 که بیگومان به شیکه لهو حق و راستی یه هره گهره ی که بوون و بوونهوه می له سر
 دامه زراوه و راگیره. نه فرموی: ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ﴿اللَّهُ﴾
 یه له یه کم جاروه خه لکی داهینا و دوست کرد. نینجا له پاش مراندنی دووباره ی نه کاتهوه

^۱ تفسیره که له سر نهویه که وشه ی (عاقبة) خه بر بی بو (کان) و نیسه که ی (السوای) بییت، (أن کذبوا...) هوی
 بپاره که به، بیجگه لهوه به چند جزئیکی تریش نه نایه ته ترکیب کراره و به پی نی نهوانه تفسیره که ی جیاوازه و
 هموو نه گونجین و ریکن.

و دروستی نهکاتمه. له پاش زیندوو کردنهوی نهگیرینرنهوه تمنیا بولای شو خواجه بو
بهرهم و پاداشت و تولهی کردهوهکاتان.

بهراستی شم مسهلهیه زور ریک و روون و بی گری یه، دوباره کردنهوه وهکو پینک
هینانی یهکم جار مانی سر لی کردنهوه نی یه، چونکه شهوا شم نادمی یه به پیش
چاومانهوه هیه و پهیدا نهبی، دهی خوی خوی دروست کرد؟! دهی هیچ کس ناگادار و
دهخلی هیه له دروست کردنی دا؟ دهی شم شته نایابه سر سوپهینهوه که هموو شتی به
رژیم و یاسایهکی نهگوراهه به ریکوت و لهخویهوه پهیدا بوو!! بیگومان هرکس بیبهش
نهبی له ژیری و ریزی خوی بهلاوه بیت هرگیز هیچ کام لهم سی باره نالیت و رووی نایهت
بیلیت، کهواته نهبی کسی دروستی کردبی، هرچونی دروستی کرد، هرورهها دوبارهیشی
نهکاتمه، نهبی هر دروستیشی بکاتمه بو نهمی شم هموو چاکه و خراپهیه هر وا بی
سرو شوین و به همدر نهروا. اینجا به بونهی هندی له بهسهرهات و شیوهی شو روژه
باس نهکات لهگهله دوا روژ و چاره‌نووسی باوهرداران و بی باوهران کاتی که نهگیرینرنهوه
بولای خوا، بی کهلکی و بی سوودی بتهکان و پرو پوچی عهقیده و باوهری بت پرستان.
نهفرموی: ﴿وَبِمِ نَّوْمِ النَّسَاعَةِ يُبَلِّسُ الْجُرْمُونَ﴾ له روژیک دا روژی دواپی دیت و کاتی دوباره
کردنهوه و گهرانهوهی خهلکی دیته پینشهوه. لهو روژهدا تاوانبارهکان داخ و غمی ناومیدی
داگیران نهکات و بی دنگ نهبن و هیچ وقتهکیان نی یه بهرگری خویانی پی بکن، بهلکو
سهرگردان و ناومیدن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا﴾ بیگومان لهو بت پرستراوانهدا
هیچ تکاهری نابی بو شو تاوانبارانه، کهواته لهو روژهدا بویان دهرنهکوی بی نرخ
پرستنهکیان، بهلکو بوو بههوی سزاو زیانیان لهبر شهوه پهشیمان نهبنهوه ﴿وَرَكَاثُرًا
بِشُرَكَائِهِمْ كَفِيرًا﴾ بی پروا نهبن به بتهکانیان که کردنیان به هاوبهشی خوا.

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدُ بِنَفَرٍ قُورٍ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

لهو روژدها خه لکی دووبهش نهبن وهکو نهفرموی: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدُ بِنَفَرٍ قُورٍ﴾ له
روژیک دا روژی دواپی دیت لهو روژدها خه لکی دووبهش نهبن و خوا جیاوازی نهخاته نیوان
چاکان و تاوانباران بهم جوړه که نهفرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي
رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ بهم جوړه نهوانه ی که باوهریان هیناوه و کردهوه چاکهکانیان بهجی
هیناوه نهوانه به باغچه و زهویهکی سهزی و گول و گولزار و ناوداری بهمهشت دان که
که یف خوش نهکرین تیای دا به جوړی ناوچاویان نهدرهوشیتهوه له خوشی دا، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾ کهسانی که بی بپوا و کافر بوون و بپوایان نهبوو به
نایهتهکانی نیمه و گهیشتن به حوزوری خوا و پاداشت و توله ی خوا ﴿فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخَضَّرُونَ﴾ نهوانه نامادهکراو نهبن له سزادا. سزای ناگری دوزهخ، به همیشهی. نهویه
دواپی گهران و کردهوی نهم جیهانه، نهویه دوا روژ و چارمنووسی چاکان و خراپان.
له پاش نهوه سهرنجی راکیشاین بو روژی دواپی و به کورتی شیوهی پاداشت و توله و
سزای نهو جیهانه ی خسته پیش چاو نینجا نهمان گیریتهوه بو نهم جیهان بو سهرنج دان و
بیر کردنهوه له بوونهومر و ژبان، لهو هموو شته نایابه سه سر سهوهینهرانه و نهو گشت رابه
و نیشانه ناشکرایانه که هرکام موعجیزه یکن هموو کهس دهسته پاچیه لهناستیان.
نهمان گیریتهوه بو نهم جیهان بو سهرنج دان و بیر کردنهوه تا بههوی نهوهوه خوی خومان
باش بناسین و گوی رایهل بین بوی و تا بههوی نهوهوه بهشدار بین لهنازو ریزی باخچه
گول و گولزارهکی بهمهشت و پاریزاو بین له ناگری دوزهخ. له یهکهم جارهوه دهست پی
نهکات به باسی پاکیی و بیگهدی خواو سهنا و سوپاسی که بهندهکانی هلسن پی ی له
چهند کاتیکی دیاری کراودا که بههره و چاکه ناشکراکانی خویان تیا تازه نهیتهوه،

فَسَبَّحَنَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا

وَحِينَ تَضَاهُونَ ﴿١٨﴾

نه فرموی: ﴿فَسَبَّحَنَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی دهرکوت و روون بووهه دوا روژ و حالی نهو دوو کوومه، کهواته خوا به پاکی و خاوین راگرن و بهوه یاد و باسی بکن کاتی نهکونه نیواره و کاتی نهکونه بهیانی. نهو کاته دیاری کرآوانه چوارن و دوانی باس کردن و نینجا له نیوان نهو دوانه و دوانه کهی تردا تیهلکیش نهکات و نه فرموی: ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تهنیا بو خوایه و تایبهتی یه بهروه هموو سهنا و سوپاسی له ناسمانهکان و زهوی دا، بهم رسته تیهلکیشه دهست نیشان نهکات بهمه که یاد و پرستنی خوا چاکه یه که خوا فراهمی نهیننی بو بهندهکانی، کهواته پیویسته سوپاسی خوا بکن لهسری، همروهها نهوه نیشان نهکات که پیویسته لهسر هموو خاوهن فام و ژیری یه که هلسن بهو سوپاسه، بیجگه لهوه نهو پرستنه پال پیوه نهرنکی گرنگه بو هلسانی بهندهکان بهو یاد و پرستنه لهو کاتانهدا به سوژ و پرؤشهوه چونکه هر فامداری که بیری کردهوه لهوهی خوا سوپاس کرآوه له ناسمانهکان و زهوی دا هرگیز رووی نایه و شهرم نهکات لهمه ی یاخی بیی و خوی بهشدار نهکات له پرستنی خوادا و نهچیته ریزی خواپرستانی ناسمانهکان و زهوی.

لهپاش نهو رسته یه نهو دوو کاته کهی تریش لهناو نهبات و نه فرموی: ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظَاهِرُونَ﴾ خوا به پاکی راگرن و باس و یادی بکن له شیوان دا و له کاتیک نهکونه نیوهروان. هندی له زانایان نه فرمون: مه بهست بهم نایه ته فرمان دانه بهم پینج فرهزه نویژه که نهکری لهگهل دیاری کردنی کاتهکانیان دا، بهم رنگه مه بهست به وشه ی ﴿تمسون﴾ کاتی مغرب و عیشایه، مه بهست به ﴿تصبحون﴾ کاتی نویژی بهیانی یه، ﴿وعشیا﴾ کاتی نویژی عسره، ﴿تظاهرون﴾ کاتی نویژی نیوهرویه، بیگومان را و فرموده یه کی ریک و گونجاوه به لام رای یه کهم له دل دا جیگر تره چونکه گشتی یه و هموو جوژه یاد و پرستنیکی رهوا نهگریتهوه، تایبهتی کردنی به نویژهوه به بی رابرنکی شرعی رهوا نی یه، نهو رابرهش لیره دا نه بی حدیس بیت یان بریاری هموو زانایان، خاوهنی نهو رایهش هیچ کامی نه کردوه به رابره بهلکو نهلی: له نین و عباسهوه

نه‌گيرنه‌وه که فرمويه‌تی: ئەم نايه‌ته هەر پينچ فەرزەکان نه‌گريته‌وه، دياره‌ ته‌ن‌ها نه‌وه ناکري
 به‌ به‌لگه و رابەر، که‌واته چاکتر نه‌وه‌يه که له کاتي تەفسيري نايه‌ته‌که‌دا و تمان که نه‌وه‌ش
 مانا و مەبه‌سته به پئ‌ی زما‌نی عەرەب و شتيکی ناشکرايشه قورئان نه‌بيري به‌سەر مانا و
 مەبه‌سته عەرەبی يه‌که‌يدا مەگەر رابەر و به‌لگه‌يه‌کی شەرعی ببی. بۆ لادانی له‌و مەبه‌سته.
 به‌ئ‌ی به‌لامه‌وه شتيکی جوانه رای يه‌که‌م بکري به تەفسيري و له‌ه‌مان کات دا بلين: ئەم
 نايه‌ته دەست نيشانی تيايه به‌و پينچ فەرزە و کاته‌کانيشيان، هه‌لنه‌گري نه‌وه‌ی نه‌گيرنه‌وه
 له ئين و عەباسه‌وه مەبه‌ست ئەم دەست نيشانه بيت. به‌هەر حال و له‌سەر هەر بار
 دەرئه‌که‌وی که ئەم کاته دياریی کراوانه نرخیکی تايبه‌تی يان هه‌يه لای خوا و ياد و
 پەرس‌تنی خوا تيايان دا گه‌وره‌تر و پيوست تره، ئيت‌ر به‌هۆی نه‌وه‌وه بی که به‌ره‌می
 دەسه‌لات و به‌زه‌یی و چاکه‌کردنی خوا له‌م کاتانه‌دا ناشکرا تر و به‌تين تر و گه‌وره‌تره يا
 له‌بەر هەر هۆيه تريشه که خوا خۆی نه‌زانی. هه‌روه‌ها دەرئه‌که‌وی که پيوست نه‌کراوه
 له‌سەر ئاده‌می هه‌ميشه سەر بکاته خواپەرس‌تی و هەر نه‌وه کارو پيشه‌ی بيت به‌ وینه‌ی
 مه‌لائیکه که کار و پيشه‌يان ته‌نيا خواپەرس‌تی يه و به‌ بی نه‌وه گوزهران ناکه‌ن.

ئاده‌می وا دروست کراوه بيته جينشين له‌م جيهان و زه‌وی يه‌دا و کاروباری ژيان
 بگريته دەست و تیکۆشان بکات به‌ گوێزه‌ی به‌رنامه‌ی خوا پیت و فەر و خيرو بيري ئەم
 جيهانه فراهه‌م بينی و دەست که‌وتی بکات، دياره له‌گه‌ل ئەم هه‌موو ئەرك و کارو فرمانه‌دا
 ناگونجی هه‌ميشه سەر بکاته خواپەرس‌تی، به‌لام خواي خاوه‌ن به‌زه‌یی نه‌وه‌نده به‌ لوتفه
 هه‌موو تیکۆشان و هه‌ول و ته‌قالای ئەم جيهان و ژيانه به‌ خواپەرس‌تی وەرئه‌گري و پاداشتی
 نه‌داته‌وه له‌سەريان له‌ رۆژی دوايی دا نه‌گەر هه‌ول و تیکۆشانه‌که‌ی به‌ پئ‌ی به‌رنامه‌ی خوا
 بيت و ره‌وا و شەرعی بيت. ئەم نايه‌ته ياد و ته‌سبيح و سوپاسه‌که‌ی پينکه‌وه باس کرد و
 په‌يوه‌ندی دان به‌و کاتانه و به‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی يه‌وه و به‌هۆی نه‌وه‌وه دل و ده‌روونی
 به‌سته‌وه به‌ يادی خواوه له‌ هه‌موو شوين و کاتيک دا، هه‌ست داری کرد به‌ به‌سترانه‌وه و
 په‌يوه‌ندی بوونه‌وه‌ر و رووداوه‌کانی به‌ خواي په‌روه‌ردگار هه‌... ئينجا به‌هۆی نه‌وه‌وه
 هه‌ميشه دل و ده‌روون کراوه و بيدار و وريا نه‌بيت، هەرچی نه‌بينی و نه‌بيستی هه‌ستی پئ‌ی
 نه‌کات، هه‌موو ياد و سوپاسی خواي بير نه‌خه‌نه‌وه، په‌يوه‌ندی پئ‌ی نه‌که‌ن له‌گه‌ل
 په‌روه‌ردگاری خۆی و نه‌و هه‌موو بينراو و بيستراوه و هه‌ست پئ‌ی کراوانه‌دا.

بُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَبُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَبُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

﴿بُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَبُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ خوا زیندوو له مردوو دهرنه هیڼی، مردوو له زیندوو دهرنه هیڼی، ﴿وَبُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ زهوی زیندوو نه کاته وه له پاش مردن و وشک بوونی... نهو کرده وه گرنګه شتیکی هه میشه یی یه بی و هستان و بهرګری له هیچ کاتی له کاته کانی شهو و روژ و له هیچ شوین و جیګایه ک دا، به سهر هم زهوی یه و له ناو و له کاته کانی شهو و روژ و له هیچ شوین و جیګایه ک دا، به سهر هم زهوی یه و له ناو و له لای سهرویه وه و له بیخ و ناخی دهریاکان دا... له هه موو کاتیک دا نهو گوږان و نال و گوږه روو نه دات و به دی دیت، به لکو نهو موعجیزه گه وره یه که هه موو کهس له ناستی دهسته پاچه و داماره هیچ کهس نازانی چون پهیدا نه بیټ و له کوپوه دیت و بو کوی نه پروا و چون فراهه م دیت؟ هم موعجیزه گرنګه و هم شته سهر سوپه ینه ره هه میشه روو نه دات و به دی دیت و که چی به هوی زوری نولفت پیوه گرتنه وه لی ی بی ناگا نه بین و سرمان سوپ نایه ت لی ی، له هه موو کاتیک دا زیندوو یه له مردوو دهرنه چی و مردوو یه دهرنه چی. له هه موو کاتیک دا چه کهره یه کی وه ستاو نه که و یته بزوتنه وه له سکی دانه ویله یان ناوکه تومه یه دهرنه په ری و دیته دهره وه و له تی نه کات و گیانی نه کری به بهردا، له هه موو کاتیک دا چله گیا یان په لکه گه لایه ک یان لقه داری یان دره ختی نه مرئ و وشک نه بیټ و نه گوږی به شتیکی په ل په ل و داپزاو، له ناو نهو پارچه و په له وشک و داپزاوانه دا دانه ویله یه کی تازه ی وه ستاوی بی بزوتنه وه ده ست نه که وی که ناماده یه بو روان و سهوز بوون و گیان و هرګرتن، له هه موو کاتیک دا نوخته یه ک گاز و هلمی هه یه که بهرز نه بیټه وه به حه وادا یان نه بیټه خوړاک بو پارچه گل و خوئی به هوی نه وه وه ناماده نه بی بو رواندن، له هه موو کاتیک دا گیان نه چی به بهری بیچوو یه ک دا، هیڼی ناده می یان چوار پی یان بالدار یان هر گیان داری تر، نهو له ش و تهره بی گیانه که نه که و یته ناو زهوی و تیکه لی خو ل نه بیټ و شهحن نه بیټه وه به گاز و هلم، نه وانه نه بین به کهره سه یه کی تازه بو گیان و خوړاک یکی تازه بو دانه ویله و گیان درهخت و سهوزه، ینجا بو نازهل و چوار پی و ناده می و گیا و له بهران!! و ینه ی نه مه روو نه دات له ناو بیخی دهریا و له بو شایی لای سهرومان دا. به راستی نهو چه رخه و کرده وه و دهره یه کی نایابی هه میشه یی سامناکی سهر سوپه ینه ره بو هر که سی بی ری لی بکاته وه به ههستیکی وریا و به دل و دهروو نیکی رووناکی بیناوه، سهرنجی بدا به پی ری نهموونی قورنان و نوور و رووناکی قورنان.

وَكَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ﴿١١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿١٢﴾
 وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ﴾ هەر بهو جوړه دهرته هیترین له گوړه کانتان و زیندوو نه کړینه وه. واته
 هرچونی لهم جیهانه دا نه زانن و نه بیینن خوا له مردوو زیندوو دهرته هیتنی ههروه ها له روژی
 دواپیش دا نیوه زیندوو نه کړینه وه و لهو خاک و زهوی یه مردوو دهرته هیترین، که واته
 زیندوو کړدنه وه شتیکی باوی رووداوه و شتیکی تازه گی نه ناسراو نی یه، به لکو له هه موو
 کاتیکی شهو و روژ و له هه موو شوینیک دا به زوری روو نه دا و به دی دیت. نینجا چند
 رابریکی روون و به هیز نه هیتنی له سر راستی زیندوو کړدنه وه و دووباره کړدنه وه له روژی
 دواپی دا، هه ر کام لهو رابره نه شایه تن له سر دسه لات و زانینی بی سنووری خوا و
 کاردروستی خوا، نه فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ هندی له رابره و نیشانه
 روونه کانی خوا نه مه یه که نیوهی دروست کړدوه له خاک ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ نینجا
 له پاش ماوه یه ک و برینی چند قوناغی نیتر کوت و پر نیوه ناده می یه کن بلاو نه بنه وه به
 زهوی دا و خه ریکی کارو فرمان و پیک هینانی مه بهستی خوتان نه بن. له شوینی تردا
 نه فرموی ﴿مِنْ طِينٍ﴾ واته له قوپ، له شوینی ترا نه فرموی: ﴿مِنْ حَمَلٍ مَسْتَوِينَ﴾ واته قوپریکی
 ره شی ترشاو، له شوینی ترا نه فرموی: ﴿مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ له قوپریکی مچ. له شوینی تردا
 نه فرموی: ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْحَمْحَارِ﴾ له قوپریکی وشک و رهق بووه وه نه گهر ته قهی لی بدری
 دهنگ نه داته وه و زرنگی دیت به وینه ی سواله ت. له شوینیکی تردا نه فرموی: ﴿مِنْ سُلَّالَةٍ مِنْ
 طِينٍ﴾ له خولاسه پالفته یه له قوپ. نه مانه هه موو راسته و هه ریه که قوناغیکه تپه پی کړد
 به سر نادم و ناده می دا، له هه ر شوینی باسی قوناغی نه فرموی که په یوه ندی بهو
 شوینه وه پتر و به هیتره، بو وینه لی رده دا نه فرموی: له خاک که دورترین قوناغه و
 مردوویه کی بی جوله و بزوتنه وه یه و که چی وان نیشان نه دات له پریکا نه بی به ناده می
 یه کی زیندووی گه روکی بزوتنه وه دار، که بهم جوړه به رامبه ری نه دو قوناغه به تین تره و

گواستنەوه لە قۇناغی خۆلی وشکی مردووی بێ جۆلە بۆ قۇناغی ئادەمی یەکی زرت و زیندووی تێرو تەواو، ئەم گواستنەوه زۆر دوور و زۆرتر جینگای سەرسوپمانە، رێک ترە لەگەڵ سەرەتای نایەتی پێشبوودا که فەرموی: ﴿يُخْرِجُ الْكَلْبَ مِنَ الْبَيْتِ﴾.

ئەم گۆرپان و گواستنەوه یە موعجیزە یە که هەموو کەس لە ئاستی سەرسامە، رابەر و نیشانە یەکی روونە لە رابەر و نیشانە روونەکانی زۆر و دەسلاتی بێ سنووری خوا، بێدار کەرەوه مانە بەو پەيوەندی یە بەتینە ی که هەیه لە نێوان ئادەمی و ئەو زەوی یە ی که بەسەر یەوه ئەژی، لە بنەپەرت دا لەشی لەو پێک هاتوو، کەواتە ئەبێ یەک دەستی قودرەت ئیش کەر بێت لە ئیمەیش و لەویش دا، بێگومان هەرکەسی دل مردوو ئەبێ بە بیرکردنەوه لەم جۆرە شتانه دەروونی دیتە سۆز و پەرۆش بۆ گۆی رایەلی و سوپاس و سەنای ئەو پەروردگارە و چاولەبەری ئەو هەموو چاکە و بەهرە یە که نایەتە ژمارە.

ئینجا رابەر و نیشانە یەکی روون و بەهیزی ترمان ئەخاتە پێش چاو لە بارە ی دوو جۆری ئادەمی و یەک خستنی ئەو دوو جۆرە و هاوبەشی یان لە ژبان دا بە سۆزو پەرۆش و خۆشەویستی و ئەفەرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ هەندێ لە رابەر و نیشانە روونەکانی خوا ئەمە یە که دروستی کردوو بە ئیوه لە خۆتان و تیرە ی خۆتان حەلال و هاوسەران ﴿سَتَكُونُوا لِيَّهَا﴾ بۆ ئەمە ی مەیلتان بچی بۆلایان و ئارامی دلتان ببی پی یان، چونکە ئاشکرایە یەکیتی و هاوتیرە یی هۆی ئەو ئولفەت و ئارامە یە، هەرچۆنی جیاوازی تیرە هۆی یەک نەگرتن و بیزرانە. ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ گێراویەتی لە نێوانتان دا خۆشەویستی و سۆز و بەزە یی پێتان دەربارە ی یەکتەر. خەلکی هەست ئەکەن و ئاشنان بەو پەيوەندی یە بەهیزی که هەیه لەنێوان پیاو و ئافرەت دا بەو خۆشەویستی و سۆزە بەتینە ی که دل و دەروون و دەماری داگیر کردوون، بەلام کەم جار بیر ئەکەنەوه لەو دەستە قودرەتە ی که ئەو کردەوه گرنگە ی کردوو، نێرو مزی بەو جۆرە یەک خستوو و بەستوونی پیکەرە و کردوونی بە هۆی خۆشی و ئارامی دلی یەکتەر و مانەوه و پەرەسەندنیان، زۆریە ی خەلکی بیر لەو شتە گرنگە ناکەنەوه لەبەر ئەوه قورئان سەرنج رانەکیشی و بەو جۆرە نەرم و ناسکە ئەو بەهرە و چاکە گەرە یە ئەخاتە بەرچاو،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بهراستی لهو کردهوه گرنگه‌ی خوادا چهند بهلگه و نیشانه‌ی روون هه‌یه بۆ ئەوانه‌ی بیر ئەکه‌نه‌وه و بههوی ئەوه‌وه تی ئەگه‌ن له لی‌زان‌ی و کار‌دروستی خوا له دروست کردنی ئەم دوو تیره - پیار و نافرەت - به جۆری هه‌رکام رینکن له‌گه‌ل ئەوی تر‌دا، پی‌ویستی سروشتی یه‌کتر پینک ئەهینن: ده‌روونی و ژیری و له‌شیی، به جۆری نارام و دامه‌زراوی و ره‌حه‌تی یان هه‌یه لای یه‌کتر، له کۆبوونه‌وه و یه‌ک گرتنیاننا سۆز و به‌زه‌یی و خو‌شه‌ویستی هه‌یه تا ببینته هۆی ژیان و مانه‌وه‌یان پینکه‌وه و حه‌وانه‌وه‌یان له لانه‌و یانه‌یه‌ک دا که پی‌ویسته بۆ خو‌یان و بۆ رۆ‌له‌کانیان تیای دا بژین و پی‌ بگه‌ن و په‌روه‌رده بکړن. چونکه ئاده‌می به وینه‌ی گیان له‌به‌رانی تر نی یه‌ ته‌ن‌ها نار‌ه‌زووی نی‌رو مینی به‌س بینت و مه‌به‌ست له یه‌ک گرتنیان ته‌نیا زاوژی و په‌ره‌سه‌ندن و مانه‌وه‌ی تیره‌که بینت بههوی به‌جی هینانی ئەو نار‌ه‌زووه نی‌رو مینی یه‌وه، ئاده‌می ناشکرایه جۆری تره و دروست کراویکی تایبه‌تی یه، بۆ مه‌به‌ستیکی گرنگ دروست کراوه، که‌واته ئەبی ژیان و گو‌زه‌رانیکی تایبه‌تی هه‌بی. ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ندی تر له رابه‌ر و به‌لگه روونه‌کانی خوا دروست کردن و فه‌راهه‌م هینانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه، ئەم نیشانه و به‌لگه روونه زۆر جار قورئان ده‌ست نیشانی بۆ ئەکات و سه‌رنجی بۆ رانه‌کینشی، زۆر جار ئی‌مه ئەو ئایه‌تانه ئەخوینن و به‌چه‌سپانی تی‌په‌ر ئەکه‌ین به‌لایان دا و بی‌ وه‌ستان و بیرکردنه‌وه لی یان ... بینگومان زۆر شایانن به‌ بیر لی کردنه‌وه و به‌ درێژی وه‌ستان له به‌رده‌میان دا.

مه‌به‌ست به‌ دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و داهینانی ئەم بوونه‌وه‌ره گرنگه گه‌وره‌یه که ئەوپه‌ری ورده کاری کراوه له هه‌موو به‌ش و پارچه‌یه‌کیدا، به‌جۆری که به‌ هیچ کلۆج ده‌ست نادات بۆ گو‌پان و ده‌ست تی خستی، ئەم بوونه‌وه‌ره که ئی‌مه به‌شینیکی زۆر که‌م ئەبی له هیچی حالی نین و تی نه‌گه‌یشته‌ووین، ئەم کۆگا و کۆمه‌له‌ نه‌ستیره و مانگ و رۆژ و سه‌دیم و مه‌جه‌ره‌کانیشی نایه‌ته ژماره بۆ ئی‌مه، ئەم کۆگا گه‌وره‌یه که ئەم زه‌وی یه‌ گه‌وره‌ی

ئىمە ھىچ چاۋ ئادا لەناۋى دا مەگەر بە ويئەنى ئەمۇ زەر رانەى ھەناسەۋە پىرژۇ و بلاۋ دەبنەۋە و
 لەناۋ تىشىكى خۆردا دەرئەكەمۇن كاتىٰ لە كۇن و دەلاقەى خانوۋ سەرنىچ ئەدرىن. واتە ئەم
 زەۋى يە گەۋرەى ئىمە لەناۋ ئەم بوۋنەۋەرەدا بە ويئەنى ئەمۇ زەرئانەىە لەناۋ ئەم زەۋى يەدا!!
 لەگەل ئەم ھەموو گەۋرەى يەدا زۆر بە وردى ئەۋرەپىرى رانە يەككىتى و گونجاۋى و رىك و
 پىكى تىبىنى و چاۋدىرى كراۋە لە نىۋان ھەموو بەش و پارچە يەكى دا لەبارەى قەبارە و
 خولگە و خولانەۋە و بزۋوتنەۋە و رانەى دورى و نىكى يان لە ئىمەيش و لە خۇشيانەۋە،
 ھەرۋەھا لە ھەموو بار و روۋىەكى ترەۋە. ئەمانە ھەموو لەبارەى شىۋە و رىئىمى گىشتى يەۋە
 و لەبارەى ئەمۇ ھەموو وردەكارى و ئەمۇ شتە نەينى يانە و ئەمۇ ھەموو ھىزە جىاۋازانەى كە
 تىاى دا داشاراۋە... لەم بارەيانەۋە لە سنوورى زانن و تىگەيشتنى ئىمە بەدەرن، شتىك زۆر
 زۆر كەم نەبىٰ ئىمە ئاگادار نىن پىئى، تەنانەت لەبارەى ئەم زەۋى يەيشەۋە كە بەسەرىۋە
 ئەزىن تا ئىستا شتىكى زۆر كەمى لىٰ تىگەيشتوۋىن و زانا بوۋىن پىئى. ئەمانەى كە وتەمان و
 دەست نىشانمان بۇ كىردن ۋەكو چاۋ پىا ھەلخشانى ۋابوۋ سەبارەت بە گىرنگى و نايابى ئەم
 بوۋنەۋەرە كە ھەموو شتى رابەر و نىشانەىەكى زۆر روۋن و ئاشكرايە و كەچى ئىمە تىپەر
 ئەكەين بەسەرىان دا و بىرىان لىٰ ناكەينەۋە. بەلام زۆر بە درىزى ئەكۆلىنەۋە بە سەرسامى
 يەۋە ئەدوۋىن و سەرنىچى ئامىر و كۆنەندامى ئەدەين كە ئادەمى ئەم زەۋى يە پىكى ھىناۋە
 لە كەرەسەكانى ئەم زەۋى يە و كۆى كىردوۋنەتەۋە و لكاندوۋنى پىكەۋە و بۇ ماۋەىەكى كەم
 نىش ئەكەن و لەپاش دا لەكار ئەكەن. ئىنجا سەير تر ئەمەىە كە ھەندىٰ سەر لىٰ شىۋاۋ و
 گومرا و نەفام ھەن لايان ۋايە ئەم بوۋنەۋەرە گىرنگە نايابە وردەكارى تىا كراۋە و ھەروا لە
 خۇيەۋە پەيدا بوۋە و بە بىٰ داھىنەرىكى زانائى لىزانى دەسەلات دارى كاردروست، ئەم رىئە
 رىك و راستە نەگۆپاۋە لە خۇيەۋە ئەپرا بەرپوۋە، بەلام ئەمۇ نەفامانە كە بىٰ بەشن لە زىرىى
 ھەرگىز بىروا ناكەن ئەم ئامىر و كۆنەندامانە لە خۇيانەۋە پەيدا ئەبن و كاروبارىان ئەپرا!!
 خوا پەنامان بدات لە نەفامى و گومرايى.

وَأَخْلَفَ السِّنِّيَكُمْ وَالْوَزِيكْرَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٤٣﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ
يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

ئینجا لهگل ناسمان و زهویدا نایابی جیاوازی زمان و رنگ نهخاته برچاو نهفرموی:

﴿وَأَخْلَفَ السِّنِّيَكُمْ وَالْوَزِيكْرَ﴾ هندیکی تر له بلمگه و نیشانه روونهکانی خوا جیاوازی زمان

و رنگتانه. بیگومان نهبی نهو جیاوازی یه په یوهندی بیی به دروست کردنی ناسمانان و

زهوی یهوه، چونکه جیاوازی ناو و هوا و جهو و بیئه بهسره هم زهوی یهوه که پهیدا نهبی

له سروشتی باری زهوی لهگل ناسمان دا، نهو جیاوازیانه په یوهندی یان هیه به جیاوازی

زمان و رنگهوه. زوریهی زانایانی هم چهرخه جیاوازی زمان و رنگ نه بیستن و نه بیستن،

ئینجا تیپهپر نهکن بهسری دا به بی نه می به چاوی دلیان دهستی قودرتهی خوا بیستن لهو

کاره دا، هرچونی کوئرن له ناستی بلمگه و نیشانه روونهکانی ناسمان و زهوی، هندی جار

نهکوئنهوه لهو شته گرنگه سرسورهینه رانه، هست نهکن به نایابی یهکیان. بهلام بیر

ناکه نهوه و ناوهستن لهبرده میان دا بو نه می نهو پهروهردگار گهوره یه بناسن و سهری

بهندی بو داخن، نهوش لهبر نهویه زوریهی ناده می نهزانن. زانان به ته نیا توئکل و

روالتهی هم ژبانی دنیا یه، نهو نیشانه و رابه رانه هرچند زور روون و ناشکران نهوانه

هستیان پی ناکن و زانا نابن پی یان، بلمکو زانایانی راسته قینه هستیان پی نهکن، وکو

نهفرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ بیگومان لهوهی که باس کرا چند رابه ریکی روون هیه

بو زانایان، نهو زانایانهی که بیر نهکنهوه له دروست کراوهکانی خوا، بههوی نهوهوه نهزانن

نهوانه له خور دروست نهکراون، بلمکو بو مهستیکی گرنگ دروست کراون، به نهوپهری

لی زانیوه و فرامهم هینراون. ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ هندی له

نیشانه و بلمگه روونهکانی خوا خهوتنتانه له شهو و روژدا و داوا کردن و همولدانانان بو

هندی له رزق و روژی که به لوتفی خوا فرامهم دیت و دهست کهوت نهبی. خهوتنتان لهو

دو کاته دا بو حهوانهوه و ماندوو دهرچونی هیزو وزهکان، ههروهها کوششتان بو هوی

ژيان و گوزهران لهو دوو کاته‌دا. چونکه خهو و تیکۆشان له هردوو کاته‌کدها شه‌کړين به
 تايبه‌تی له‌م چهرخ‌دها. يان مهبه‌ست شه‌ويه خهو تن بو شه‌و و تیکۆشان بو روژ چونکه
 خهو تن مافي شه‌وه و شاياتره بوی، وه‌کو تايبه‌تی بيت پی یه‌وه، هه‌روه‌ها تیکۆشان
 سه‌باره‌ت به روژ، به‌لام به جوړی فهرموده‌کهي هونیوه‌ته‌وه هردوو کاته‌که بو هردو
 مهبه‌سته‌که ده‌ست نه‌دا چونکه بنگومان له‌کاتي پيوست دا هردو له هردو کاته‌کدها به‌جی
 شه‌ينرين. بنگومان هاتنی شه‌و و روژ به‌م شيوه نايابه و به‌و رژيمه راسته نه‌گۆږاوه و نينجا
 فراهه‌م هينانی خهو تن و هوی تیکۆشان و گونجانی باری زه‌وی و بوونه‌وه‌ر له‌گه‌ل شه‌م شته
 پيوستانه‌دا و شه‌م هه‌موو هوی ژيان و گوزهرانه که خوا ريک و پيکی کردوه بو شه‌م
 به‌نده‌يانه، هه‌رکام له‌مانه که باس کران رابه‌رو نيشانه‌يه‌کی ناشکران به‌لام که‌سانی هه‌ستی
 پی نه‌کهن و سوودی لی وهرنه‌گرن که بیسنده و گوی گرن، وه‌کو شه‌فهرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وانه‌دا که باس کران چهند رابه‌ر و نيشانه‌يه‌ک هه‌يه بو
 شه‌وانه‌ی که شه‌بیستن، واته به بیستنی تیکه‌يشتن و وهرگرتن. ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
 وَطَمَعًا﴾ هندی تر له رابه‌رو نيشانه روونه‌کانی خوا شه‌مه‌يه که چه‌خماخه‌تان نيشان شه‌دات
 له کاتيک دا مه‌ترسی نه‌کهن له هه‌وره تریشقه و نومیدی بارانیش نه‌کهن که هوی ژيانه،
 ﴿وَنُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ شه‌هيننننه خواره‌وه ناويک له‌لايه‌ن ناسمان و لای ژوره‌وه، ﴿فَيَجِيءُ بِهِ
 الْآرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ نينجا به‌و شه‌واوه زه‌وی زيندوو شه‌کاته‌وه به رواندنې روواوه‌کان له‌پاش
 مردن و وشک بوونیان. چه‌خماخه په‌يدا شه‌بی به پی‌ی رژيميکی شه‌م بوونه‌وه‌ره و هۆکهي
 به‌لای هندی که‌سه‌وه شه‌مه‌يه که پزيسکه‌يه‌کی کاره‌بایی دهرنه‌چی و به‌ره‌و بنه‌وه له نيوان
 هردوو پارچه هه‌وره‌که‌وه که کاره‌بای زوریان پيوه‌يه، يان له نيوان پارچه هه‌وريک و
 قه‌باره‌ی شتيکی شه‌م زه‌وی يه بو وينه پوپه و سه‌ری شاخی. به‌هوی شه‌وه‌وه هه‌وا له‌و
 شوینده‌دا له‌ت شه‌بيت و ده‌نگی په‌يدا شه‌بيت که پی‌ی شه‌لین هه‌وره گرمه. زورجار له‌گه‌ل
 شه‌وه‌دا باران شه‌باری هوی شه‌و چه‌خماخه‌يه شه‌وه بيت يان هه‌رشتی تر شه‌و ناگرو چه‌خماخه‌يه
 په‌يدا شه‌بی به پی‌ی رژيميکی شه‌م بوونه‌وه‌ره به‌و جوړه خوا دروستی کردوه و بریاری داوه.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ

قورئانی به‌فەر بە پئی سروشت و باوی خۆی زۆر درێژه نادا بەم جوړه شتانه لهم بارهوه که چین؟ به‌هۆی چی یهوه په‌یدا نه‌ین؟ به‌لکو له‌باریکه‌وه لی یان نه‌دوی که بیانکات به‌هۆی په‌یوه‌ندی و به‌ستنه‌وه‌ی دل به‌ په‌روم‌دگاری یهوه، جا له‌بهر نه‌وه تا لیږده تا هور روون نه‌کاته‌وه و نه‌یخاته به‌رچاو که نه‌و چه‌خماخه‌ی نیشانیان نه‌دات نیشانه و به‌لگه‌یه‌که له نیشانه و به‌لگه‌ روونه‌کانی خوا، هه‌روه‌ها دوا‌یی نایه‌تکه نه‌هینی به‌م رسته‌یه: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بینگومان له‌وانه‌ی که وترا چه‌ند به‌لگه و نیشانه‌یه‌کی روون و گه‌وره هه‌ن بو نه‌وانه‌ی که ژیرن و ژیری خویان به‌کار نه‌هینن له‌ چو‌نی‌تی پیک هاتنی نه‌و جوړه شتانه‌دا، له‌ دۆزینه‌وه و ناسینی هۆی په‌یدا بوونیان تا بویان ده‌رکه‌وی نه‌وپه‌ری ده‌سه‌لات و توانای بی سنووری خوا. ناشکرایه که ژیری به‌ری به‌ره‌لایه بو تیروانین و بیرکردنه‌وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ هه‌ندی له‌ به‌لگه و نیشانه روونه‌کانی خوا نه‌مه‌یه که ناسمان و زه‌وی راوه‌ستاون و راگیرن به‌ فرمان و خواهی‌شی خوا، له‌سه‌ر نه‌و باری خویانه نه‌میننه‌وه تا ماوه‌ی دیاری کراییان. به‌لی به‌راستی راگیر بوون و مانه‌وه‌ی نه‌م ناسمان و زه‌وی یه به‌م ریک و پیک و نه‌گۆږانه، بزوتنه‌وه و گه‌ردش و خولانه‌وه‌ی نه‌و هه‌موو شته‌ گه‌ورانه به‌ بی وه‌ستان و دوا و به‌ر، له‌سه‌ر نه‌و بار و شیوه‌ تایبه‌تی یه و دیاری یه نه‌م راگیر بوون و مانه‌وه نیشانه‌یه‌کی زۆر روون و ناشکرایه که نابی و ناگونجی به‌ بی زۆر و ده‌سه‌لات و لیزانی یه‌کی بی سنوور، هیچ که‌س لهم بوونه‌وه‌رده ناتوانی بلی: من نه‌وه نه‌که‌م و نه‌وه به‌ده‌سته. هه‌رکه‌س خۆی به‌ خاوه‌ن ژیری دابنی و ریزی خۆی به‌لاوه بی‌ت هه‌رگیز نالی: له‌ خۆیه‌وه راگیره و به‌ بی که‌س. واته هه‌موو خاوه‌ن فام و ژیری یه ناچاره نه‌بی بلی: نه‌و کاروباره هه‌مووی به‌ده‌ست خویه و به‌و راگیره. ئینجا کاتی نه‌م ناسمان و زه‌وی و بوونه‌وه‌ره گه‌وره‌یه نه‌توانی سه‌رپنجی و مله‌ جه‌ری بکات له‌ فرمان و خواهی‌شی خوا نه‌ی مردووه‌کان چو‌ن نه‌توانن سه‌رپنجی بکه‌ن له‌ فرمان و خواهی‌شی خوا بو زیندوو کردنه‌وه‌یان؟ بینگومان به‌ هیچ ره‌نگ سه‌رپنجی ناکه‌ن و به‌ چه‌سپانی دین به‌ده‌م نه‌و فرمان و بانگ کردنه‌یانه‌وه وه‌کو نه‌فرموی: ﴿ثُمَّ﴾ ئینجا له‌پاش دوا‌هاتنی ماوه‌ی راگیر کردنی ناسمان و زه‌وی که کاتی نه‌مانی نه‌م جیهانه‌یه و هاتنی روژی دوا‌یی، که له‌و کاته‌دا نه‌م ناسمان و زه‌وی یه تی‌ک نه‌شیوین و ویران نه‌بن،

إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٥٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ

قَنْزُون ﴿١٦﴾

پاش دواهاتنی نهو ماوهیه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ﴾ کاتی بانگتان نهکات به بانگ کردن له زهوی یهوه، بهم رهنکه نیوه هموو وان لهناو زهویدا و بانگتان لی نهکات نهی مردوهکان وهرنه دهرهوه ﴿إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ لهگهل نهو بانگهی لی کردن نیتر دست بهجی نیوه دینه دهرهوه لهناو زهوی و له گوردهکانتان به زیندوویی. ^۱ نهگهر نهو بانگ کهره نیسرافیل بیئت وکو له چند ریوایهتیکی حهدیس دا هیه نهوه هیچ جیگای لیکولینهوه و قسه و باس نی یه، نهگهر مهبهست خوا بی بوونی مردوهکان له زهوی دا بهسه بو راستی و گونجاوی فرمودهکه و پیویست ناکات به بوونی بانگ کهر لهسهرینی شاخهکه و نهویش دست بهجی هاته خوارهوه، یان بانگم لی کرد له خوارهوه و به گورجی هات و بهرز بوویهوه بو سهر شاخهکه. دهی له هردوو وینهکهدا تهنیا بانگ لی کراو هیه لهسهریان لهخواری شاخهکه.

نینجا بهدوای نهو ههوال و بریارهدا نهم فرمودهیه نههینی: ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنْزُون﴾ ههرکهس له ناسمانهکان و زهوی دایه همووی هینی خویبه و تایبهتی یه به خواوه به دروست کردن و مولکایهتی و راگیر کردن و چاودیری و بهریوه بردنی هموو کاروباریکیان، هموو نهوانه مل کهچن بو خواهیش و بریار و کردهوی خوا تیایان دا ناتوانن سهرپیچی بکن و یاخی بن له هیچ کردهوه و خواهیشی، نیتر با زود له جن و نادهمی گوی رایهلی فرمانی نهبن و ژیری و دلیان یاخی بن له ناسین و باوه پیی. نینجا باسی داهینان و دروست کردن یهکهم جار و زیندوو کردهوه و دووباره کردهوه دووباره نهکاتوه بههوی بی ناگایی زوری خهک لهوه و بهتینی و دامهزروی یان له بی بروایی بهو شته راستانه که ژیری تیرو تهواو پرواداره پی یان،

^۱ به پیی تفسیرهکه وشعی (ثم) بو گه یاندنی دواکهوتنی کاتی بهدی هاتنی ههوالیکه که له پاشهوه دیت لهوهی که وتراوه له پیشی یهوه. هندی نهفرمون: بو گه یاندنی دواکهوتنی ههوالدانه به رستهی پاشی له ههوالدان به رسته پیشوهکان. واته پاش ههوال دان بهو هموو بهلگ و نیشانانه نینجا ههوال نهدهین به زیندوو بوونهوهتان، نهمایش جوان و ریکه. هندی تر نهلین: بو گه یاندنی جیاوازی راده و پلهیه. رایه تر نهلی: بو گه یاندنی دوری یه نیتر کاتی یان پله و راده.

وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَهُوَ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

نه فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ تنها خوا که سیکه له یه کم جاروه خه لکی دروست نه کات و له پاشان دواى مراندنی دووباره ی نه کاته وه و زیندوی نه کاته وه. دووباره کردنه وه ی نه وه به بسته نه م رسته یه ی تیا به که له پیشه وه نه بوو: ﴿وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ﴾ دووباره کردنه وه ناساتر و سووک تره له سهر خوا له دروست کردنی یه کم جار. بیگومان هه موو شتیک سووک تر یان گراتر نی یه له شتی تر له سهر خوا و به لای خواهه. به لکو هه موو شتی یه کسان ناسانه، دروست کردنی سیلی یه کسانه له گهل دروست کردنی هه موو بوونه وهر بو خوا، هه موو وهک یهک هیچی پی ناوی جگه له روو کردنی مهیل و خواهیشی خوا بوئی نیتربى دواکه وتن نه بیت. به لام نه م فرموده یه ناراسته ی خه لکی کراوه به پی ی فام و تیگه یشتنیان، به تیگه یشتن و زانین و دهسه لاتی خه لکی داهینان و پیگ هینانی یه کم جار گران و قورس تره له دووباره کردنه وه، که واته بو نه بی دووباره کردنه وه بو خوا به قورس و گران سهیر بکه ن، به لکو به شتیکی نه گونجاوی دابنین؟^۱ ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ تنها بو خوا هه یه سیفته و نیشانه ی نایابی زور بلند جگه له و کهسی تر وینه ی نه وانه ی نی یه به لکو سیفته تیکی نی یه نزیک بکه وینه وه له سیفته ی خوا. به و سیفته نایابه به رزانه ناسراوه و باس کراوه به وتن یان به نیشان دان و گه یاندن، ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له ناسمانه کان و زهوی دا، واته بوونه وهر شایه ته له سهر نه و سیفته تانه و نه یانگه یهنن و نیشانی نه دن و به وتنیش نه و سیفته تانه باس نه کرین بو خوا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تنها نه و خواهه زاله به سهر هه موو شتیک دا و دهسه لات داریکه هه رچی ویست لی ی یاخی نابى و لیزان و کاردرسته و هه موو شتیکی له جیگای خوئی دایه و به رزه وهندی تیا به.

^۱ نه م گری یه که نه بینری له وشه ی ﴿اهوان﴾ دا به چند جوری تر ته فسر کراوه ته وه: ۱. وشه ی ﴿اهوان﴾ به پی ی دیمه ن و رواه ته که ی مه به ست نی یه به لکو به مانای ﴿هین﴾ مه به سته و هیچ زیاده یهک ناگه یه نی. ۲. داهینان و دروست کردنی یه کم جار فه زل و چاکه یه که وه کو هیچ پیویست نه بی کردنی، به لام دواى دروست کردن دووباره کردنه وه وه کو پیویستی و واجبی لی دیت. چونکه به پی ی سیفته ی عدلی خوا توله و پاداشت پیویسته. که واته نه بی نه م باشر بگری و چند جوری تریش و تراوه.

صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ
فَأَنزَلْنَا فِيهِ سَوَاءً نَخَافُوهُمْ تُخَافُواكُم مِّمَّنْ أَنفُسِكُمْ

ئینجا ئەگەر ئیتەوه سەر باسی تاك و تەنیاپی خوا، وینە و چیرۆکی ئەهینتەوه بۆت پەرست و هاوبەش بێر بار دەرەکان سەبارەت بە ناپراستی و ناپرەوایی ئەو بیرو باوەرە ناپراستیەیان. بەپراستی ئەگەر هۆشیان لای خۆیان بێت ئەبێ بە بیستنی ئەو وینە و چیرۆکە شەرم بیانگری و کۆتایی بێنن لە بیرو باوەرە پێو پووچەکیان، ئەفەرموی: ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ ئەی کەسانی کە هەندی لە دروست کراوەکانی خوا ئەکەن بە هاوبەش بۆی و لەباتی ئەو ئەپەرستن. خوا باس ئەکات بۆتان و وینە و چیرۆکیکتان بۆ ئەهینتەوه و لەخۆتانی دانەرینی، دوور نی یە لە خۆتان و بە شوین دا گەڕانی ناوی بۆ دۆزینەوه و بیری کردنەوهی... ﴿هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ﴾ ئایا هەیه بۆ ئیوه لە بەندەکانتان کەسانی کە هاوبەش بن بۆتان ﴿فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لەو سامان و دارایی و شتانە ی کە ئیمە پیمان داوین و کردوومانە بە روزیتان. ﴿فَأَنزَلْنَا فِيهِ سَوَاءً﴾ کەواتە ئیوه و ئەوان تیای دا یەکسان ئەبن ﴿نَخَافُوهُمْ تُخَافُواكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ تەقی و تریز و سام و بیمیان لی ئەکەن بە وینە ی سام و بیمی خۆتان لە یەکتر لەنیوان خۆتان دا کە تاقمی ئازاد و خاوەن بەندەن؟ واتە ئایا ئیوه رهوا ئەدەن و رینگا ئەدەنە بەندەکانتان کە ئادەمی یەکن وەکو ئیوه ببن بە هاوبەشتان لەو شتانە ی کە خوا پێی داوین، رازین ئەوانە بێنە ریزی ئیوه و مەترسی بکەن لەمە ی جهور و سەمتان لی بکەن و بیم بکەن لی یان و زاتتان ئەبێ شتیان داگیر بکەن؟ ئایا لەناو ناوچە ی ئیوه دا شتی وا رهوا ئەدری؟ دە ی کە لەناو ئیوه دا شتی وا ئەگونجی و رهوا ئەدری ئایا چۆن بۆ خوی رهوا ئەدەن لەکاتیگ دا کە هیچ کەس و هیچ شت وینە ی خوا نی یە و سیفەت و نیشانەکانی بەرز و بلند ترە لەوه ی هیچ نزیک ی سنووریان بکەوێتەوه؟ بەپراستی وینە و چیرۆکیکی روون و ئاسان و رهوانە و شتیکی براوہیە و هیچ جینگای سەر لی کردنەوه و دەمبازی نی یە، هەموو ژیری یەکی ساغ و راست وەری ئەگری.

كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ
الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا

تهنها نهو ژیرانهش سوود وهرئهگرن کهواته تهنها نهوانیش مبهستن بوئم بهیان و
باسانه وهکو نهفرموی: ﴿كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ نا بهو جوړه نیعه نایهتهکان
به درژی و به روونی باس نهکین بوگهل و کومهلی که ژیرن و ژیری خویان بهکار نهینن
له بیر کردنوه لهو مبهستانهی ناراستهیان نهکریئن به تاییهتی نهو وینه و چیروکانه.

دوای روون کردنوه پړو پوچی باومړه داپزیهکهیان، نینجا هوئی سهرکی و بنهړهتی
روون نهکاتهوه نهفرموی: ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ نهو بت پهستانه که
ستم کارن و کارو فرمانیان له جیگای خوئی دا نی به دهست درژی یان له خویان کردوه
بههمی خستوتانهیه بهر سزای نهپراوه. نهو ستمکارانه شوینی نارزوو و هوای نهفسی
خویان کهوتوون به نهزانی و نهفامی کهواته بهرگری کهرو جلهوگریان نی به و هوئی
کهپانهوهیان نی به. چونکه نهزائن و نهگهر زانا بوونایه لهوانه بوون روئی له روژان
زانینهکهیان بهرگری بگردنایه و جلهوی بگردنایه. نهوانه به پیئی زانین شوینی نارزووی
نهفسی خویان کهوتوون، نارزووی نهفسیش هیچ یاسا و رژیم و بهراورد کهری نی به،
بهلکو شتیکی دانهمزراوی وهرگهپراو هردهمه به باریک دا، بیگومان هرکس بهوجوره
جلهوی کاروباری خوئی بدا به دهست نهو نارزووه نارپهواپهوه خوا گومپرای نهکات، ﴿فَمَنْ
يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ دهی نایا کی هیچ کهس نهخاته سهر ریگای راست که خوا گومپرای
کردبی؟ بیگومان هیچ کهس ناتوانی چارهسهری نهو گومپراکرآوانه بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾
نی به بویان هیچ کهس له یارمهتی دهران که بهرگری یان بکات له دوچار بوونی پاشهپوژ و
چارهنوسسی بهدبهختی و ناٹومیدی، خوا به بهزهیی خوئی گومپرامان نهکات و جلهومان
نهادات بهدهست نارزووی نارپهواوی نهفسمانهوه. نینجا رووی فرموده نهکات پنیغمبهر ﴿فَمَنْ
كِه به ریکی راوهستی لهسهر نایینی راستی دامهزراوی نهگوپرای خوا که پالپشته لهسهر

۱ وشهی ﴿بل﴾ بو وازهینانه له لیکلینهوه لهگهل نهو بت پهستانه و هولدانی رینمونی یان بهو جوړه پیشووه،

نینجا روون کردنوهی هوئی لادان و نهگهپانهوهیان بو ریگای راست.

سروشتی که خوا نادمی لهسر دارشتووه، نو نایینهش تنها عهقیده و باوهریکه دامهزراو و تنها رنگیهکی راسته و هیچ توله رنگای لی ناییتوهه. کهواته خاومنی نو نایین و عهقیدهیه تمنیا کوملینکه و ناین بهچهند گهل و تاقم و کوملی به وینهی شوین کهوتووهکانی نارمزوی نهفس. نهفرموی: ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ لِّلذِّیْنِ حَنِیْفًا﴾ کاتی بهو هموو بهلگه و نیشانانه روون بووموه تاک و تمنیایی خوا و هاتنی رژی دواپی، دهرکهوت راستی نایینی خوا، بی پرواکان که باوهر ناهینن دلیمان مؤر کراوه به هوی شوین کهوتنیان بو نارمزوی نهفسی خوینان، کاتی کار بهو جوهریه کهواته خوت ریک و راست بکه بو نایینی خوا و نوپهپی راده به گرنگ بیگره و رووی تی بکه به ریک و راستی و به بی لاکردنوه به هیچ لایهکی تردها، چونکه نایینی خوا پهناو پاریزره له شوین کهوتنی نارمزوه نارمواکانی نهفس که بهش بهش و جیاوازن و ححق و راستی پالپشتیان نی یه و له زانینهوه وهرنهگیراون و هیچ یاسا و رنیمیان نی یه و بی بهشن له رابهر و نیشانهی راستی یان. ﴿فَطَرَتَ اللّٰهُ اَلَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ عَلٰی﴾^۱ مهبهستم بهو نایینه سروشتی داهینراوی خوییه که نادمی داهیناو دروستی کرد لهسری، بهم رنگه نهگه نادمی وازی لی بهینری و لانهدری جگه له نایینی نیسلام و خواپهرستی به تاک و تمنیا هیچ نایین و بیرو باوهریک ناگریته گهردن. چونکه هست و فام و ژیری یهکی شتی تر وهرناگری، بیجگه له نایینی خوا هیچ شتی تریش ناگونجی لهگهل نادمی دا و پی نی ناکهوی، نو خوییهی که دلی نادمی دروست کردوه نو خوییه نایینی بو ناردووته خوارهوه بو تیمار و چارهسهر کردنی له هموو دهرد و نهخوشی یهکی دهروونی، بو راست کردنوهوی هرکات لار و چوت بوو، بو گیرانهوه و هینانهوهی بو سهر رنگای راست هرکات ترازا و لایدا، نو خوییه ناگادار تر و زانا تره به دروست کراو و داهینراوی خوی. نو بارهی نادمی لهسهر دروست کراوه شتیکی دامهزراوی نهگورپاوه، هروهها نایینهکش دامهزراو و نهگورپاوه

^۱ وشهی ﴿فطرت﴾ به سی جور تهفسیر کراوه توه:

۱. نایینی نیسلام و تاک و تمنیایی خوا. ۲. نامادهی و گونجاری بو نایینی نیسلام. ۳. پهیمانی که وهرگیراوه له روح له پیشهوه.

بهرهکام نهگونجی و دهست نهادات، بهلام له تهفسیرهکه دا لهسهر رای بهکام رویشتم چونکه چند حدیسی لهسهره، دلشیم بیوای بهمیزتر بو پی و بهلاموه گونجاو تر بوو، نینجا نم وشهیه یان (مفعول) ه بق فیعلتکی لابرلو: ﴿الزمو﴾ یا ﴿اتبعوا﴾ یان حال یان مفعول مطلق.

لَا يَبْدِيلُ لِيَخْلُقَ اللَّهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَبِيرُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾
 مُبِينٌ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِينًا
 إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحِمَهُ

﴿لَا يَبْدِيلُ لِيَخْلُقَ اللَّهُ﴾ راست و شایان نی به گوپردندی داهینراوی خوا، هرچونی هیچ
 کس نایشتوانی و دهسه لاتی نی به بهسر گوپینی دا، کهواته هرکاتی دل و دهرودن ترازا
 و لایدا لهو بارهی لهسری دروست کراوه هیچ شتی نایگپیرتتهوه بولای جگه لهو نایینهی که
 رنکه لهگهل سروشتی نادهمی و سروشتی بوون و بوونهورداد. ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَبِيرُ﴾ نهو
 نایینهی که فرمان درا به خورنک و راست کردن بوی و به گرنک گرتنی، تهنیا نهوهیه
 نایینی زور راست که به هیچ کلوج لاری و لادانی قیا نی به: ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوری خهلکی نازانن... بههزی نهوهوه شوینی ههواو نارهنزوی نارهنوی
 نهفس نهکمون به نهفامی و نهزانی و گومرا نهبن و لانهدن له رنگای راستی گهینههر. نهو
 فرمانه هرچهند به دیمهن و روانت تهنها به پیغهمبهر درا ﴿وَالَّذِينَ﴾ به لام مهبهست
 نوممهتهکیشی بوو چونکه فرماندان به نهو فرماندانه بهمانیش بیجگه له هندی کار که
 تایبته به پیغهمبهرهوه ﴿وَالَّذِينَ﴾ نهوانهش ههموو دیاریی کراوه له شریعت دا جا لهبر نهوه
 به شیوهی کو نیشانی نهوات لیره دا و نهفرموی: ﴿مُبِينٌ إِلَيْهِ﴾ ههمووتان خوتان رنک و
 راست بکن بو نایینی خوا نهوپیری رانه به گرنک بیگرن له کاتیک دا گهراوه بن بولای خوا
 له ههموو کارنک دا ﴿وَأَقِيمُوا﴾ بترسن لهخواو خوتان پپارینن بههزی خشم و نارهنایی خوا،
 ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ نویرب به رنک و راستی بهجی بینن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له
 هاوبهش پپار دهران نهبن که لایانداده له سروشتهکهی خوا ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ﴾^۱

^۱ لهباتی ﴿فرقوا﴾ که نیستا باوه ﴿فارقوا﴾ خویندلوتهوه. لهسر نهو خویندنهوه تهفسیرهکهی بهم جورهیه:
 نهوانهی که جیا بوونهتهوه لهو نایینهیان که هینی خوابه و فرمانی دلوه بههمی لهسری بن... هتد.

لهوانه مهبن كه نايينهكهي خويان بهش بهش كرد و گيپرايان به چند جور و شيويهه
﴿وَكَاتُوا شَيْعًا﴾ خويشيان بوون به چند تاقم و كومه لي. هر تاقم و كومه لي شويني
پيشهوا و گومراكه رهكهي خوي كهوت... تاقمي جنوكهي نه كرد به هاوبهشي خوا و
نه بپه رست، تاقمي مه لائيكه، تاقمي باوك و باپير، تاقمي پادشا و سه روك، تاقمي زانا ناييني
يه كان و نهوانهي كه خويان دائه نا به غيب زان، تاقمي دار و بهرد، تاقمي نه ستيره و مانگ
و روژ، تاقمي ناگر، تاقمي شهو و روژ، ههروهها له كوژ و تازه چند جور و شيوهي تريس
ههيه و شوين كهوتووهكاني هر بهو جور و شيويهه كومه ليكي جياوازه، ﴿كُلُّ حَرْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ﴾ ههركام لهو كومه لانه كهيف خوش و شادمانه بو نايين و عهقيدهي لايهتي و وا
له سهري چونكه تهنها باومرهكهي خوي به راست نه زاني و نهواني تر به درو، ههركام لهوانه
و وينهيان تاقم و شوين كهوتوي شهيتانن و عهقيده و باومرهكهيان ده ستيان نه گري تا
نه يانكات به ناو بهمهشت دا، نه بي بهموي لي بوردن و رهزانهندي خوا لي يان. به لي - وهكو
وتمان - بت په رستي و هاوبهش رهووان جور و شيوهي زوري ههيه، سامناك تر و نهوهي
زور تر جيگاي مه ترسي به بريني به له جور و شيويهه كه لهم چهرخي تازه و دوايي به دا
بلاو بووه تهوه ته نانهت له ولا تي نيسلام و له نيوان گهلي موسلمانيش دا، نهو جور و
شيوهش شوين كهوتني نهو هه موو بيرو باومرو ياسا و رژيمانه به كه ده ست كردن و له لايه ن
خواوه نه هاتوون به تاييه تي نهو بيرو باومرو ياسايانه كه دوژمني ناييني نيسلام و
بينگانه كان له ده روبر و لاي نيسلام دا دا يان هينا بو لاداني روله كاني نيسلام له نايين و
شه ريعه ته پاك و بينگه رده كهيان، خوا به به زه يي خوي موسلمانان له خهوي بي ناگايي بيدار
بكاتوه تا دوژمن نه تواني هه ليان خه له تي ني آمين.

نينجا باسي ههندي نيشانه و سيفه تي هاوبهش بربار دمه ركان نه كات، نه فه زموي: ﴿وَإِذَا
مَسَّ النَّاسُ ضُرًّا دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ كاتي تهنگي و زياني بكهوي لهو خه لكه كه هاوبهش بو خوا
بربار نه دن هاوار و نزا نه كهن له په رومردگاريان به لاله و گه پانه وه بولاي و كو تايي هينان له
نزاو هاوار له بته كانيان ﴿هُمُ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾ نينجا له پاش نه وه كاتي له لايه ن خويه وه و
به لوتفي خوي به زه يي به كيان ده رباره بكات بهم رهنگه رزگاريان بكات و ده رويان لي
بكاتوه و خوشي به يني له جيگاي تهنگي و ناخوشي دا كاتي نهو لوتفهيان له گه ل بكات،

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَرِحَ بَشْرًا لِّكُفْرِهِمْ فَمَا يَكْفُرُوا إِلَّا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا

عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَرِحَ بَشْرًا﴾ دهست به جی تا قمی لهوانه هاوبهش بریار نه دهن بو پهروه دگاریان که رزگاری کردن. به کورتی لهکاتی تنگی دا تنیا خویان بیر نه که ویتهوه و پهنا نه بن به که سی جگه لهو په نادهری تری نی یه، لهکاتی خوشی دا ناچار بیان نامینی و تنگی و ناره حهتی یه که یان له بیر نه چی، لهباتی سوپاسی خواو دامه زراوی یان له سر گه پرانه که یان بولای. لهباتی نهوه بهم جوړه بوون که نه فرموی: ﴿لِّكُفْرِهِمْ فَمَا يَكْفُرُوا إِلَّا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾^۱ پاشه روژ و بهرهمی کرده وی شو تا قمه دانه مه زراوه نه مه یه: که دان نه نین بهو رینمونی و به زهی و چاکه ی نیمه به خشیمان پی یان، که واته شایانن شم هه پرده شه سامنا که یان ناراسته بکری: ﴿تَمَتَّعُوا﴾ بهموی نهوه ره بویرن به خوشی و به ناره زوی خو تان لنگ بدن و تاو بدن ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نینجا له مه و پاش نه زانن چیتان به سر دیت؟ نه زانن دوا روژی شم تاوان و به دکر داریه تان چون نه بی و چاره نوستان چی نه بییت؟ به راستی دلای بیدار نه بی دا چله کی و بکه ویته له رزه لهم هه پرده شه یه. مه ردوم له هه پرده شه ی کار به دهست و سه رو کیک دنیای لی دیته یه که خو شم هه پرده شه یه له لایه ن داهینهری شم تا سمان و زهوی یهوه هاتوه، له پاش شو هه پرده شه سامنا که نه گه ریته وه سه رب بت په رسته کان و به بی زاری یهوه په سیار نهکات له رابه ر و پالپشتیان لهو بت په رستی و هاوبهش رهوادانه یان که پی ی هه لئه سن بهرامبیر شو هه موو چاکه و بههری خوا به سه ریانه وه. نه فرموی: ﴿أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾^۲ نایا نیمه نار دو مانه خواره وه بو سهریان رابه ر و نیشانه یه،

^۱ به پی ی ته فسرکه شم (ل) ه پی ی نه وتری (ل) ی عاقیبهت. هه ندی نه فرمون: (ل) ی فرماندانه، شو کاته مه بهست له فرمانه که هه پرده شه کرینه لی یان وه کو فرمانه کی تر که دیت.

^۲ وشه ی (ام) مونقه تیعه یه به مانا (بل) و (ای) په سیاره. (بل) بو وازه تانه له مه بهستی پیشوو بو شم مه بهسته ی که

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

﴿فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ﴾ تا رابری یان بکات و شایهتی بدات به راستی و گونجاوی نهو هاوبه‌شهی که بریاری نه‌دهن؟ بیگومان شتی وانسی به، واته هیچ کهس رهوانسی به له‌بارهی بپروا و عقیده‌یه له هیچ که‌سیکه‌وه هیچ شتی و مرگری و بیگریته گهردنی بیجگه له‌لایهن خواوه، بپروا و عقیده نه‌بی رابهر و نیشانهی له‌گه‌ل بیئت، نهو باوه‌ره‌ی نهوان بهو جزوه نی به که‌واته پپرو پووج و ناراسته.

نهم پرسیاره له‌لایه‌که‌وه بو بیزاری دهربرین و لاقرتی پی کردنه و پپرو پووجی و بی بنه‌رته‌ی عقیده و باوه‌ره‌که‌یان دهرنه‌خات، له‌لایه‌کی تره‌وه بو هاندانه له‌سهر دان نان به‌وه که هر بیرو باوه‌رو عقیده‌یه له‌لایهن خواوه نه‌هاتبی و له‌لایهن نه‌وه‌وه رابهر و نیشانه‌ی به‌هیزی نه‌بی ناراست و ناروه‌ایه. نینجا لاپه‌ره‌یه‌کی تر له لاپه‌ره‌کانی دل و دهررونی ناده‌می نیشان نه‌دات نه‌فهرموی: ﴿وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا﴾ کاتی به‌زه‌یی یه‌ک دهربارهی ناده‌می بکه‌ین به‌م رهنکه سامان و دارایی و هوی خوشی پی بده‌ین که‌یف خوش نه‌ین پی‌ی به جوریک فیز و که‌شخه‌ی پی‌وه نه‌که‌ن، ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ نه‌گهر ته‌نگی و ناخوشی یه‌ک دوچاریان بی به‌هوی کرده‌وه‌ی له‌وه و پیشیانوه ئیتر دست به‌جی نه‌وانه نائومید نه‌ین له به‌زه‌یی خوا. به‌لی نهو شیوه و سیفته‌ی تا‌قمیکه له ناده‌می که خویان نه‌به‌سستیته‌وه به به‌رنامه‌یه‌کی دامه‌زراو که هه‌موو کاروباری خویانی پی به‌راورد بکه‌ن، ته‌رازویه‌کی راستی سه‌رنه‌که‌ریان نه‌گرتبی به ده‌سته‌وه که نه‌گورپی له‌گه‌ل هیچ گوربان و به‌سه‌ره‌اتیکی ژبان و چهرخ دا. جا نهو تا‌قمه وه‌کو نایه‌ته‌که نیشانیان نه‌دا نه به‌رگه‌ی خوشی نه‌گرن و نه ناخوشی. له‌کاتی ده‌سه‌لات و خوشی دا له پت به‌ره‌لا نه‌ین و بالیان لی په‌یدا نه‌بی له باتی سوپاس و چاوله‌به‌ری بو خوا فیز و که‌شخه نه‌که‌ن و لوت نه‌که‌ن به که‌له شاخ، خوی خویان له‌بیر نامینی و نازانن تا‌قمی کراوه‌ن، هر بهو جزوه بی ناگا و بی هوش نه‌ین هه‌تا به‌هوی به‌د کرداری خویانه‌وه خوا دوچاریان نه‌کات. له‌م کاته‌یش به‌م بارا له

سنوور تیبەر نه‌کهن و دنیا یان لی دیتته یهک و به ته‌واوی نا‌ئومید نه‌بن له به‌زه‌یی بی سنووری خوا. نه‌و دلانه نه‌وه شیوه و به‌شیانه له ژبانی نه‌م جیهانه‌دا، چونکه نه‌وانه نه‌زانن. ته‌نیا توینکل و دیمه‌نیکی ژبانی نه‌م جیهانه نه‌ناسن و به‌س. بی‌گومان خو‌شی و ناخو‌شی یاسایه‌کی دامه‌زراوی هه‌یه، نه‌گه‌ریتته‌وه بو‌ویست و خواهی‌شی خوا. ته‌نیا خوا خو‌شی نه‌دات و ته‌نگی نه‌کاته‌وه به‌ پی‌ی باوی خو‌ی، به‌ گو‌یره‌ی لی‌زانی و کاردروستی خو‌ی، نه‌وه شتی‌که له هه‌موو کاتی‌ک دا روو نه‌دات، به‌لام نه‌و جو‌زه‌ ناده‌می یانه‌ نای بینن و به‌ چاوی نا‌کهن. که‌واته مافی خو‌یانه ته‌شهریان لی‌ بدری و نه‌م شیوه پرسیاره‌یان ده‌ریاره بوتری که‌ مه‌به‌ست بی‌زاری ده‌ربرینه و سه‌رسام کردنی خه‌لکی یه‌ لی‌ یان: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ نایا نه‌وانه سه‌رنجیان نه‌داوه و نه‌یان دیوه که‌ خوا رو‌زی فراوان نه‌کات بو‌ هه‌رکه‌سی‌ک که‌ خوا بیه‌وی، ته‌نگی‌شی نه‌کاته‌وه له‌سه‌ر هه‌رکه‌سی مه‌یلی بی‌ی... که‌واته له‌ راستی دا هه‌چ ه‌و و پالده‌ر نی یه‌ نه‌ بو‌ فیز و که‌شخه له‌کاتی ده‌سه‌لات و خو‌شی دا، نه‌ بو‌ داماوی و نا‌ئومیدی له‌ کاتی ته‌نگی و نه‌بوونی و ناخو‌شی دا، چونکه نه‌وانه هه‌موو به‌سه‌ره‌اتی‌کن روو نه‌کهنه‌ خه‌لکی به‌ پی‌ی مه‌یل و لی‌زانی و کاردروستی خوا، دلی باوه‌ردارانی راسته‌قینه رابه‌ر و به‌لگه و نیشانه وه‌رته‌گرن له‌و به‌سه‌ره‌اته‌وه له‌سه‌ر که‌رانه‌وه‌ی هه‌موو کاروباری بو‌لای خوا، له‌سه‌ر دامه‌زراوی و نه‌گو‌پاوی باو و ره‌وشتی خوا، له‌سه‌ر دامه‌زراوی و نه‌گو‌پاوی رژیم و یاسای خوا. وه‌کو نه‌فرمو‌ی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْتُونَ﴾ بی‌گومان له‌وانه‌دا که‌ باس کران چه‌ند به‌لگه و رابه‌ری روون هه‌یه بو‌ نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هه‌یه و نه‌هینن. ئینجا نایا مه‌به‌ست به‌م تا‌قمه‌ ناده‌می یه‌ له‌م نایه‌ته‌دا هه‌ر نه‌و تا‌قمه‌یه که‌ له‌ نایه‌تی پینشوو باس کران؟ یان نه‌مانه تا‌قمی ترن جیاواز له‌وانه‌ی پینشوو؟ هه‌ردوو هه‌ر نه‌گونجی و ده‌ست نه‌دات، به‌لام نه‌گه‌ر یه‌ک تا‌قم بن نه‌بی بلین: هاوار و لاله و که‌رانه‌وه‌یان بو‌لای خوا له‌کاتی به‌سه‌ره‌اتی‌کی سه‌ختی تایبه‌تی دایه که‌ سه‌رسام و سه‌رگه‌ردانیان بکات، نا‌ئومیدی یه‌که‌یان لی‌ره‌دا بو‌ کاتی‌کی ناخو‌ش تره که‌ نه‌گاته نه‌و راده‌یه، یان نه‌لین: هاوار و لاله‌که‌یان به‌ دم و زمانه و نا‌ئومیدی یه‌که‌یان له‌دل دایه، که‌واته نه‌و دوو سیفه‌ته‌یان له‌و دوو نایه‌ته‌دا دژی یه‌کتر نین و هه‌چ ری‌گای نی یه‌ به‌رگری و ئیشکال سه‌رنجیان بدات. ئینجا کاتی که‌ خوا رو‌زی فراوان نه‌کات و که‌م و کو‌پی نه‌کات، نه‌و شت نه‌دات و نه‌یگریتته‌وه، کاتی که‌ نه‌وه نه‌کات ری‌گای روون کردووه‌ته‌وه بو‌ به‌نده‌کانی که‌ سامان و دارایی و ده‌رامه‌تی پی‌ زو‌ربیی و په‌ره‌ سینیی و پيشانی داون و ری‌نموونی بو‌ کردوون.

فَقَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ، وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُقْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

وهکو نه فرموی: ﴿فَقَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ، وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ﴾ کهواته خرم و خوینشت مافی
خوی بدهری، هرودها هزار و داماو له سفرو ریگا و بان دا. ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ
اللَّهِ﴾ نهو ماف دانه شتیکی چاکه بو نهوانه‌ی که مبهستیان خویبه و رهزامه‌ندی خوا لهو
چاکه‌دا که نه‌یکه‌ن ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُقْلِحُونَ﴾ نهوانن گه‌یشتوون به نامانج، نهو‌تا بهو سامان و
روزی یه‌ی که خوا پی‌ی داون نازو نیعمه‌تی نه‌براه‌ی روژی دواپی یان دهستی خویمان
نه‌خن. بیگومان سامان و روژی هیینی خویبه و خوا خاوه‌نی راسته‌قینه‌یه و یه‌که‌م خاوه‌نه و
نه‌یدات به هندی له بنده‌کانی، به‌شیکی بریار داهه بو چهند تاقمیک له بنده‌یانی تری که
نهوانه‌ی سامانه‌کیان له ژیر دهست دایه نهو به‌شه بریار دراوه‌یان پی بدن، جا له‌بر نهوه
ناوی برد به مافی خویمان. لیژده‌ا نهو تاقمانه نهو سی تاقمه‌ی باس کرد، که زه‌کات هیشتا
دیاری نه‌کرابوو و نه خوی و نه نهوانه‌ی پی یان نه‌دری. به‌لام نه‌م یاسا و بیرو باوه‌ره
شتیکی دامه‌زراو و جیگیر بوو، یاسا و بیرو باوه‌ره‌ی نه‌مه که مال و سامان هیینی خویبه، بو
چهند تاقمی له پیویستان به‌شیکی بریار دراو هیه لهو مال و سامانه‌دا له‌لایه‌ن خاوه‌نی
راسته‌قینه و یه‌که‌م خاوه‌نه‌وه که پی یان بگات له ریگه‌ی نهو بنده‌یانه‌وه که خوا
سامانه‌که‌ی خستوه‌ته ژیر دهستیان... بیرو باوه‌ری نیسلام له‌مال و سامان دا بهو جو‌ریه.
هموو کاروبار و لق و پوی رژمی نابوری له نیسلام دا له‌سمر نهو بنه‌ره‌ته‌یه. ماتول مال و
سامان له یه‌که‌م جار و له ریوه هیینی خویبه، کهواته نه‌بی مل که‌چ بیئت بو هر بریاری که
رووی تی بگات له‌لایه‌ن خاوه‌نی راسته‌قینه‌یه‌وه، نیتر سه‌بارت به دهست به‌سردا گرتن و
ژیر دهست کردنی، یان له‌باره‌ی ژور کردن و پهره پیدانی، یان له‌باره‌ی دابه‌ش کردن و
به‌خت کردن و سرف کردنی، نهو که‌سه‌ی دهستی گرتوو به‌سری دا نازاد و سه‌ریه‌ست نی
یه له‌مه‌دا به نارمزوی خوی ره‌فتار بگات و بجولیته‌وه تیای دا. هندی له خه‌لکی
نه‌یانویست سامان و مالیان پهره پی بدن له ریگای نارذنی دیاری بو ده‌وله‌مه‌ندان و
سامان داران به نیازی نهوه پاداشتیان بده‌نه‌وه به پتر له دیاری یه‌که‌یان، نینجا نهوا قورشان
رونی کرده‌وه بو‌یان که نهوه ریگای راسته‌قینه نی یه بو پهره پی دان،

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبِّ الْيَتِيمَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرِيءُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

فهرموی: ﴿وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبِّ الْيَتِيمَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ هر دیاری و به‌خشینی که داوتانه به خه‌لکی بؤ‌ئمه‌ی زیاد بکات و پیره بسینی له‌مال و سامان پی دراوه‌کان دا بهم رهنکه له دیاری و به‌خششکه‌ی خؤ‌تانتان بده‌نوه ﴿فَلَا يَرِيءُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه پاک و خاوین و پیت و فه‌ردار نابی لای خوا. به پی‌ی چند حه‌دیسسی مه‌بست له‌م نایه‌ته نه‌وه‌بوو که باس کرا هرچند دیمه‌ن و رواله‌تی نایه‌ته هموو جوړه ریگایه‌کی سوود خوړیش نه‌گریته‌وه به‌شی نه‌و ریگایه‌ی کردمان به‌تفسیر هرچند لای خوا پاک و خاوین نی یه، به‌لام قه‌دهغه نه‌کراوه و حرام نی یه‌ت‌نها بؤ پیغه‌مبهر نه‌بی ﴿وَلَا تَنْتَنَنَّ﴾ به‌تایبه‌تی نه‌وی لی به‌رگری کرا هر له یه‌که‌م جاروه بهم فه‌رموده‌یه: ﴿وَلَا تَنْتَنَنَّ﴾^۱ نه‌و شیوه پیره پیدانه‌ی له پیش چاو بی‌زراو و ناشیرین کرد، نینجا شیوه و هؤی پیره پیدانی راسته‌قینه‌یان پیشان نه‌دات، نه‌فهرموی: ﴿وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه‌و خیره سده‌قه‌ی که داوتانه و نه‌یدهن به پیوستان و مه‌به‌ستتان ته‌نها خواجه و پاداشتی خوا ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾^۲ نه‌وه نه‌و که‌سانه‌ن خاوه‌نی دوو چهندانه‌ن، یان نه‌وانه‌ن که پاداشت و سامانیان دوو چهندانه نه‌که‌نوه.

^۱ واته شت مه‌ده به خه‌ک به نیازی نه‌وه‌ی پاداشت بده‌نوه به زؤرت. المذپر.

^۲ به پی‌ی تیگه‌یشنی نی‌مه نه‌بولیه به‌رامبهر نایه‌تی پیشو لیره‌دا بیغه‌رمولیه: ﴿غیربوا عندالله﴾ به‌لام که بیر بکه‌ینه‌وه تی‌نه‌که‌ین که نه‌وه‌ی نی‌مه ناپیکه و نه‌وه‌ی قورئان ریک و بی‌له‌که‌یه و هر نه‌بی نه‌وه بیت که فه‌رموی ﴿فأولئك هم المضعون﴾ له‌بهر چند هؤیه‌ک به کورتی روونی نه‌که‌ینه‌وه:

۱. نه‌و رسته‌یه زیاده‌ی رووت نه‌گه‌ینه‌نی، به‌لام رسته‌ی نیستا و نایه‌ته‌که چند قات نیشان نه‌دات. ۲. نه‌و رسته‌ی فیعلی یه و نایه‌ته‌که رسته‌ی نیسمی یه که له چند بارو روویه‌که‌وه به‌هیزتر و جوانتره:

أ. مبتدله‌کی بؤ ده‌ست نیشانی سووره که نه‌وش پله و پاییه به‌ریزی خیره‌که‌ره‌کان نیشان نه‌دات. ب. نه‌م رسته‌یه حصر و کورت هه‌لپتان نه‌گه‌ینه‌نی که نه‌وش زیاده ره‌وی یه له مدح و سه‌نای خاوه‌ن خیره و چاکه‌کان دا. ج. رسته‌ی

ئا ئەمەيە ھۆ و رینگای مسۆگەر بۆ پەرە پېندان و زۆر کردنی مال و سامان: بەخشینی بە
 خۆرایی و بی هیچ و بی چاومپروانی دانەو و پاداشت دانەو لەلایەن خەلکی یەو، بەلکو
 تەنھا لەبەر خوا و چاومپروانی رەزامەندی و پاداشتی خوا. ئایا سامان و رۆزی خوا فراوان و
 کەم و کوپی ناکات؟ ئایا ئەو کەسە ئەیدا و ئەیگریتەو تەنھا خوا نی یە؟ دەی کەواتە
 تەنیا ئەو خۆیە چەند چەندانە ئەکاتەو بۆ ئەو بەندەیانە کە ئەیدەن تەنھا لەبەر خوا و
 لە رینگای خوادا، تەنھا ئەو خۆیەش کەم و کوپی و بی پیت و فەری ئەخاتە سامانی
 ئەوانە کە لەسەر سامانی خەلکی پەرە ئەدەن بە سامانی خۆیان و مەبەستیان خوا نی یە و
 نیازی خەلکی یان ھەيە... ئەمە بۆ ئەم جیھانە، لەو جیھانیش حیسابی خۆی ھەيە و لەوئ
 بە لیشاو و چەند چەندانە پاداشت ھەيە، کەواتە کۆرین و فرۆشتن و بازرگانی یەکەیان قازانچ
 ئەکات لێرەیش و لەو جیھانیش. ئینجا لەبارەي رۆزی و دەرامەتەو ئەدوئ لە ناپەرھوایی و
 بی نرخی ھاوبەش بێرێار دان و بت پەرستی، ھەرھەما ئەدوئ لە بەرھەمی خراپی ئەو باومپەرە
 ناپراستە و کارکردنی لە شیوانی ژبانی بت پەرستەکان دا چ ئەو چین و تاقەمی سەرھتای ئەم
 ئوممەتە و چ ھەموو چین و تاقەمەکانی تریش لە پینش ئەوان دا، ئەفەرموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ ﴿اللَّهُ﴾ کەسێکە کە ئیوہی دروست کرد، لەپاش ئەوہ رۆزی
 دان، لەپاش ئەوہ ئەتان مریئئ، لەپاشان زیندووتان ئەکاتەوہ،

نێمی یە، بە تاییەتی ئەم جۆرە ستەيە تاکید و دلنیا کۆرین نیشان ئەدات لەسەر ئەو ھەول و بېرێارە کە لەم جۆرە
 شوئیانە دا رۆد پێویستە.

۲. ئەو رستەيە لە یەکەم جارەو ھەسەف و سەنا و گەورەیی کردەوہ و خێرە کە نیشان ئەدات بەلام ئایەتە کە ھەر لە
 یەکەم جارەو ھینی خاوەن چاکەکان نیشان ئەدات کە ئەمەش جوانترە، چونکە ئایەتە کە بۆ ئەم مەبەستە ھاتوہ.

۴. لە ئایەتە کە دا گواستەوہ ھەيە لە خیتابەوہ بۆ غەیبیەت کە ئەوہش پێئ ئەوترئ: التفتات لە زمانی عەرەب دا و
 شتیکی شیرینە بە تاییەتی لێرە دا وەکو بێرئ جار بدا و بە گۆئئ مەلانیکی و بەندە تاییەتی یەکانی خوادا ئەو مەدح و
 سەنايە و ئەو چاکە کەرانیان پێئ بناسئئ.

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

﴿هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ نایا له هاوبهش بریار دراوهکاتان کس مهیه هیچ شتی لهوانه بکات؟ چاوهروانی وهلامی نم شنیوه پرسیاره ناکات، چونکه مهبهست تانه لی دانه و هاندانیانه لهسر کو تایی هینان له باوهری بت پهستی، کهواته وهلام دانوه پیویست نی یه، بهلکو هر نمه شایانه که نهفرموی: ﴿سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگرده و برز و بلند له هاوبهش و هاوبهش بریار دانی شهوانه.

خوای گهوره بهرنگاری شه بت پهستانه ی کرد به حال و بار و بهسرهاتی خویمان که ناتوانن دمه دمی و دم بازی تیا بکن و ناچار نمین نمبی بلین: خوا داهینیری شهوانه یه، ناتوانن به هیچ کلوج بلین: شه بتانه یان هیچ جوړه بهشداری و دسه لاتیکیان مهیه تیایان دا، یهکم دروست کردن و داهینانیان شتیکه و خویشیان باوهریان پی ی بوو به ریکی دانیان پیا شهنا، ههروها به باشی دانیان شهنا و باوهریان بوو که خوا رۆزی یان شهنا، ههریگیز نه یان شهتوانی بلین شه بتانه هیچیان پی شهمن. مراندنه که شیان هیچ رابهر و بهلگه یهکیان نه بوو به دهستهوه که بیجگه له خوا کسی تر هه بی شهویان بهسر بی نی. ماوه تهوه زیندوو کردنه ویان که برویان نه بوو به رووداوو بهدی هاتنی، شه میشی هینا له گهل شه سیانه باوهر پی کراوه دا و تیکه لی شهوانی کرد تا بیچه سپینی له دهرونیان دا له گهل شهوان دا بهو شنیوه نایابه تاکانه که هر له دهست قورئان دیت کردنی بهو شنیوه ی ناراسته ی شه سروشته یان شهکات که تر از اوه له تهوه ری خو ی، سروشتیش ناتوانی دژی زیندوو بوونهوه و دووباره کردنهوه بی ت.

نینجا روونی شهکاتوه په یوهندی بهسترانی بار و حالی ژیانیان به کردهوی خه لکی یهوه، ههروها ناشکرای شهکات له خراپی و شتیوانی دل و ناراستی باوهر و کردهوه ولات پر شهکات له تیک شتیوان و تر ازانی کاروباری ژیان، نهفرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ شتیوان و دهرد و زیان بهسرهاتی خراپ و بی نارامی زور بووه و په ری سهندووه له دهریا و له بهر و وشکی دا،

بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَعُونَ ﴿٤٣﴾

﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ اللَّهُ﴾^۱ بهموی کرده‌وی خرابی خه‌لکی یه‌وه. واته بهموی کرده‌وی خرابی خو‌یان و نه‌حسی و شومی کرده‌وه‌کانبانه‌وه خوا‌ئو هموو باره‌ گرانه‌ی داوه به‌سریان دا ﴿لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بو‌ئوه‌ی پی‌یان بچه‌ئی هندی له‌توله و سزای‌ئو تاوان و خرابه‌ی کردیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو بهموی‌ئو سزا و توله‌وه بگه‌رنه‌وه و کوتایی بی‌نن له‌تاوان و خرابه‌کاری. فرموی هندی له‌توله و سزا چونکه هرچی‌ئو به‌سره‌اتانه‌یه همووی به‌شیکه له‌توله‌ی کرده‌وی خراب، توله و سزای‌تواو‌ئوه‌یه له‌روژی دوا‌یی دا که به‌ناگری دوزه‌خ‌ئدری که هرچی سزا‌هیه له‌م‌جیهانه‌دا چاو‌ناداو به‌سوک‌سیر‌ئه‌کری له‌چاو‌ئو سزادا، خوا‌په‌نامان بدات‌لی‌ی. آمین. نایا مه‌به‌ست په‌وکات و چهرخه‌ی که شیوان و دهرد و سزا‌تیای دا زور و په‌ری سهند چهرخی پیش‌ره‌وانه‌کردنی بیت که کافره‌کانی قوره‌یش‌ئو هموو تاوان و خرابه‌کاری یه‌یان کرد دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ر و یاره‌کانی و ئه‌ویش‌نزای‌کرده‌لای‌خوا و خوایش‌ئو قاتی و گرانی یه‌سه‌خته و ئه‌و دهرد و به‌لای‌دان به‌سرا؟ وه‌کو هندی له‌زانیان‌ئه‌یپن به‌سرا‌ئوکات و چهرخه‌دا یان مه‌به‌ست چهرخه‌کانی کون و تازه‌ی پیش‌ره‌وانه‌کردنه؟ وه‌کو هندی تر‌ئه‌فرمون. به‌بونه‌ی هرکام‌ئم نایه‌ته هاتبی‌بینگومان‌حوکم و بریاره‌که‌ی گشتی یه‌بو‌هموو چرخ و کاتی له‌م‌و‌به‌ر و له‌م‌و‌دوا تا‌روژی دوا‌یی. له‌هر‌کاتیک‌دا تاوان و خرابه‌کاری په‌ری سهندبی‌بی‌به‌رگری خوا‌دهرد و زیان و به‌سره‌اتی خرابی رشتوو به‌سرا‌خه‌لکی و جیهان‌دا، له‌به‌ر‌ئوه‌وتراوه: هرکس‌هر‌گونه‌ی بکات له‌روژی دوا‌یی دا یان هموو گیان له‌به‌ران‌یه‌خه و به‌روکی‌ئه‌گرن و ئه‌لین بهموی‌ئو گونه‌ی تو‌ئیمه‌دوچاری سزا‌بووین، که‌واته هموو گونه‌ی له‌هر‌شونینی بگری‌زیان‌ئه‌گه‌یه‌نی به‌هموو گیان له‌به‌رک، چ‌دهریایی و چ‌به‌ری

^۱ به‌جوری‌تریش‌ئم نایه‌ته‌تفسیر‌کراوه‌توه به‌م‌رنگه‌مه‌به‌ست له‌وشی (فساد) تاوان و خرابه‌کاری یه‌که‌یه که به‌دهستی‌خو‌یان‌ئه‌یکن. ئه‌وکاته‌ئهی‌بلین: وشی (ل) له‌﴿لِيُذِيقَهُمْ﴾ دا بو‌ه‌ونی یه‌به‌لکو بو‌رون‌کردنه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام و به‌ره‌می‌کرده‌وه‌کانه. واته‌ئوه‌یه که پی‌ئوتوتی: (ل) ی‌عاقیبت.

و وشکی. نه گپړنه وه له خواناس شه قیقي به لځی: فەرمویه تی هه رکەس شتی حەرام بخوات
 نهو کەسه غەش و خیانه تی کردووه له هەموو ئادەمی، چونکه به وه زیانیان بهرنه کەوی،
 گوناوو تاوان تا نهو رادهیه هوی شومی و به دبەختی یه به لام زۆربهی ئیغه که نه قام و نه زانه
 شتی وای به خهیا لیش دا نایهت.

به راستی ئەم نایهتە ئەلێی تەنیا بۆ ئەم چەرخ و کاتی ناله باری ئیغه هاتوو ته خواریه وه
 که له هەموو لایه کوه کوفرو تاوان و خراپه کاری و خوانه ناسی و بی باکی له خوا وه کو
 ههوری رهش و تاریک لاسه ری جیهانی گرتوو، ئینجا له تۆله ی نهو دا خوایش لافاوی لیل و
 چه په لئ نازاوه و نارێکی و شه پ و شو پ و کوشتن و بېرین و تالان و بېر و ویران کردن و
 هەموو جوړه دهر د و به سه رهاتیک ی خراپی هیناوه به سه ره جیهان دا و دهریا و وشکی
 دا پو شیه و نارامی بۆ هیچ کەس نه هیش توه ته وه!! ئینجا بت په رسته کانی ئەم ئوممه ته و
 هاوبهش بریار دهره کان نه تر سینئ له دوو چار بوونیان به وینه ی سزای وینه کانی خو یان له
 که له پینشووه کان. نه فەرموی به پینغه مبه ر (ﷺ) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بېرۆن و بگه رین و گه ردهش
 بکه ن له زهوی و ولات دا ﴿فَانظُرُوا﴾ ئینجا سه رنج بده ن ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ نایا چون
 بوو پاشه روژی نهو گه لانه ی که له پینش نیوه وه بوون؟ ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾ زۆربه ی نهوانه
 هاوبهش بریار دهر بوون بۆ خوا و باوه ریان به تاك و ته نیایی خوا نه بوو، نهوانه به هوی
 نهوه وه تاوانبار بوون خوا به سزای سهخت له ناوی بردن له م جیهانه دا و بېگومان له روژی
 دوا ییش دا جینگایان دۆزه خه. کهواته با تاوانباره کانی ئەم ئوممه ته ته می خوار بین لهوانه وه.
 ئینجا به رامبه ر به و رینگه چه وته ی تاوانبارانه دهست نیشان نهکات بۆ رینگایه کی تر که
 ریبواره که ی ون نابی، بۆ ئامانجیک ی به رز که نیاز که ره که ی زیاندار و ره نجه رۆ نابی،
 نه فەرموی: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ کهواته خو ت ریک و راست و یه ک بار بکه بۆ نایینی که
 زۆر راسته. واته نه ی پینغه مبه ر - بېگومان ئوممه تیش مه به سه ته - زۆر به گرنگ نایینی
 ئیسلام بگه ر و به وه خه ریک ببه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ﴾ له پینش نهوه ی روژی بینه ﴿لَا مَرَدَ لَهُ مِنْ
 اللَّهِ﴾^۱ که گپړانه وه نی یه بۆ نهو روژه له لایه ن خواوه و ئیتر مو له ت دان نامینی بۆ هیچ
 کەس. ﴿بَرْمِذٍ يَصَّدَعُونَ﴾ لهو روژه دا خه لکی له نیوان خو یان دا نه پچرین له یه ک و نه ین به
 دوو کو مه ل: کو مه لی کافر و بی باوه ر و کو مه لی باوه ردار وه کو ده ست نیشانی بۆ نهکات،

^۱ تهفسیره که له سه ره نه وه یه که وشه ی (من الله) ی به سترا یی به وشه ی (مرد) هوه، زۆر کهس له سه ره نه وه یه که
 به ستراوه به (یاتی) هوه به و جوړه ش جوانه نه گه ر چی به چه سپانی دل بوی نا روا، بېجگه له و دوو باره چه ند جۆر
 باری تریش وتراوه له ترکیبی ئەم رسته یه دا.

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿١١﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ، وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٦﴾

که نه فرموی: ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هر کس لهم جیهانه دا کافر بووی، نه وه توله و سهره نجامی کوفره که ی له سهره تی که بریتی یه له سزادان و سوتاندنی به ناگری دوزه خ بی پرانه وه، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هر باوهر داریک کرده وهی چاکی کرد بی ﴿وَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ﴾ نه وه نه وانه بو خویان جی و شوینی نارام و حوانه وه یان فراهم هینا وه و ناماده کرد وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ﴾^۱ بو نه مهی خوا نه جرو پاداشتی نه وانه بداته وه که باوهر یان هینا و کرده وه چا که کانیا ن کرد. نه جرو پاداشتیان بداته وه به لوتف و چا که ی خوی به بی نه مهی هیچ مافیکیان بی به سهرخوا وه، چونکه هیچ که س- ته نانه ت پیغه مبه ریش ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ - به کرده وهی خوی ناچینه به مهشت به لکو به لوتف و به زهی خوا نه چیت وه کو له حدیسیکی سه حیج دا هاتوه که په را وه باوهر پیکرا وه کان هینا و یانه له پیغه مبه ره وه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بیگومان نه جرو پاداشت، هه روه ها لوتف و خوشه ویستی تایبه تی نی یه به م تا قمه وه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ چونکه بیگومان خوا کافرانی خوش ناوی و نایه وین. واته خه شمی هیه دهر باره یان، نه وهیش هوی سزا و توله یه بو یان، که واته نه مه هه ره شه یه کی به تین و سامنا که، خوا په نامان بدات. نینجا هندی تر سهرنج رانه کیشی و گهر دش نه کات به دل و دهر وین له نا و هندی له رابه ر و نیشانه کانی خوا له م بوونه و مره دا: هه روه ها هندی له به ره و به زهی خوا نه خاته بهر چا و، به لکو خه لکی چا و له بهر بین و سوپاسی خوا بکن، نه فرموی:

^۱ تفسیره که له سهر نه وه یه که (لیجزی) به سترا وه به (یمهدون) وه، رایه کی تری نه مه یه که به سترا وه به (یصدعون) وه، دست نیشانه بو هوی دابهش بوون و په یدا بوونی نه م کومه ل و تا قمه، واته خه لکی بوون به دو به شه وه تا خوا پاداشتی نه وانه بداته وه و توله ش بسینی له م تا قمه، چونکه خوشی ناوین، به م جو ره ش جوان و گونجا وه، چه ند بارو رویه کی تریش و ترا وه هه موو نه گونجین و مه به ست له هه موو هه ریه که.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ﴾ هندی له رابر و نیشانه روونهکانی خوا ئەمەیه ناو بەناو چەند جوړه بایهک رهوانه ئەکات ﴿مَبْرُورٍ﴾ به موژده دەر به بارینی باران، خەلکی ئەو جوړه بایانهیان ئەناسی به دروشم و نیشانه و بهراورد کردن بههوی ئەوهوه کاتی ئەو بایانه هەلیان ئەکرد موژده بهخش ئەبوون. ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ ئەو بایانه رهوانه ئەکات بۆ موژده پیدانتان، بۆ ئەمە هندی له بهرەمی بەزەیی خۆیتان پی بچەژی که بههوی ئەو بایانه فەراهم دیت وەکو باران و هەرزانی و ئەو هەموو شتانهی که به هوی بارانهوه دەست کەوت ئەبن، هەروها پیگهین و وشک بوونهوی ئەو هەموو بەر و میوه و دانەوێله و پاک کردن و شەن کردن ئەوانە ی کایان پیوهیه که ئەم شتانه هەموو پیویستی یان هەیه پیی. با هۆیهکی گرنگ و سەردەستەیه له فەراهم هینانیا، ﴿وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ﴾ بۆ ئەمە کەشتی بگهپی به فەرمانی خوا بههوی هیزو پال پیوه نانی با، یان بههوی پەیدا بوونی رووبارەکان له بارانهوه و ئەویش لەباوه. ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەمە هندی له بهخشش و بههره و فەزلی خواتان دەست کەوت ببی بههوی گهپان و هاتوچوی ناو دهریاکان و گوزەر کردن پیایان دا بۆ بازرگانی، ﴿وَلِتُكْرَمَ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئەمە سوپاسی خوا بکن لەسەر ئەو چاکه و بههره یانە ی لهوانەدا هەبوون، ئەمە تەمی کردنه له لایەن خواوه بۆ ئەوهی که شایانه بهرامبەری چاکه و بههره ی خوی پی بگری.

له پاش پیشاندانی ئەو هەموو رابر و نیشانه ئاشکرایانه و لهگەل ئەوهدا سەرکێشەکان هەریاخی ئەبوون و گوێ رایەل ئەبوون، ئینجا دلخۆشی و دلنەوایی پیغه مەبەر ﴿قَالَ﴾ ئەکات بهمەی که ئەو یه کهم کەس نی یه که دووچاری ناخۆشی و دلنازایی بووی له لایەن خەنکەوه، بەلکو پیش ئەو پیغه مەبەری تری رهوانه کردووه به موعجیزه و بەلگه و نیشانه ی ئاشکراوه که چی گەله مل هورەکانیان یاخی تر بوون و له پاشان خوا ئەو دوژمنانه ی له ناو برد و پیغه مەبەر و شوین کەوتوو هکانیانی سەرخست. کەواته با ئەمانیش خوگر بن و دلگران ئەبن و موژده بهخش بن به یارمەتی دانی خوا و سەرخستنی بۆیان،

له ناو خەلک دا به ناویانگه که چوار جوړ با هەیه سیانیا پیت و فەپی پی یه و یه کێکیان سزای پی یه. سیانه چاکه له ناو عەرەب دا ناوتراون به (شمال، جنوب، صبا)، خرابه کەش ناوتراوه به (دبور) له قورتانیشوه دەست نیشان هەیه بۆ ئەوه ئەوه تا له کاتی چاکه و بههره دا وشە ی (ریاح) به کار ئەهینن، بۆ سزا (ریح) به تاک، له چەند حەدیسێک دا هەیه که کاتی با هەلی بگر دایه ئەبفرمو: ﴿اللهم اجعلها رياحا لا ريحا﴾.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْفَقْنَا مِنَ الَّذِينَ أُجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا

نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ واته سویند به خوا ئیمه له پیش تو چند پیغمبر نکمان نارد و رهوانه مان کردن بؤلای گله کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نینجا نهوانیش چوونه لای نهو گه لانه به موعجزه و رایبر و بهلگه ی روونهوه، نهو گه لانه هه موو باوه پریان نه هینا بهلکو بوون به دوو تا قم: تا قمی باوه پریان، تا قمی بی بیروا و تاوانبار، ﴿فَأَنْفَقْنَا مِنَ الَّذِينَ أُجْرَمُوا﴾ نینجا ئیمه پیش تو له مان سهند لهوانه ی تاوانیان کرد و یارمه تی پیغمبر و باوه پریان کانه مان دا و سه مان خستن ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ یارمه تی دانی باوه پریان و سه رخستنیان شتیکی راستی رهوا و پریار دراو بوو له سه ر ئیمه، ما فیک بوو شایانی نهوان و ئیمه به بهزیی و بهخشنده یی خو مان پیوستمان کرد له سه ر خو مان.

سو پاس و پاک و بیگه ردی له هه موو له که یه ک بو نهو خوا یه که یارمه تی دانی باوه پریان ی پریار دا له سه ر زاتی پاک و بلندی خو ی، گی پرای به ماقی خو یان به لوتف و بهزیی خو ی، بهم رسته و شیوه گرنگه دلنیا که ره که ده ست نادات بو گو مان و دوو دلای نهو به ره و به خششه ی دهر پری و جاپی پیدا له قورئانی به فپر و پیروزی دا، نایا چون گو مان و دوو دلای رووی تی نهکات له کاتیک دا که خاوه نی نهو پریاره خوا ی به ده سه لاتی به هیزه و زاله به سه ر هه موو شتیکی دا و هیچ که س و هیچ شتیکی ناتوانی یاخی بی بی و سه ریچی بکات له مهیل و خواهی شی. نه م پریاره نوینر و دهر خری مهیل و خواهی شه که یه تی که بهرگری ناکری، نوینر ی باویه تی که هه رگیز ناگو پری، ریک و پینکه له گه ل یاسا و رزیمه دامه زراوه که ی که کار نهکات له بوون و بوونه مردا. نهو یارمه تی دان و سه رخسته هه ندی جار - به گو پره ی فام و تیگه یشتنی ناده می - دوا نه که وی و درهنگ ناخیزه، چونکه کاروبار لای ناده می جو ریکی تره جیاوازه له گه ل نهوی لای خوا یه، پریاری نه مان جیاوازه له گه ل پریاری خوا، خوا خو ی لیزان و ناگادار و کار دروسته. به لی نی خو ی به دی نه هینی، له کاتیک دا خوا نه زانی و نه یه وی، به پی نی خواهی ش و باوی خو ی، هه ندی جار هوی دوا که وتنی دهر نه که وی بو ناده می و هه ندی جار دهر نا که وی. به لام مهیل و خواهی شه که ی نهو چاک و راست و رهوا یه و کات دیاری کردنه که ی نهو ریکه. هه موو به لی نی نه بی به دی بی ت، خو گرمان چاوه پریانی نه که ن به هه موو نارامی دهر وون و باوه پره وه.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ

يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

نیجا نه‌دازه‌یه به دریزی باسی با نه‌کات سه‌بارت به پی‌کهنانی هور و باران و زیندوو بوونه‌وی زه‌وی پی‌ی و گیزیانی نه‌و زیندوو کردنه‌وه به به‌لگه و نیشانه له‌سهر زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کان له‌ روژی دوا‌یی دا، نه‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا‌که ناوی ﴿الله﴾ به‌که‌سی‌که نه‌و بایانه ره‌وانه نه‌کات، نه‌وش به‌گو‌یره‌ی یاسا و رُتْمِیک که دایناوه له‌ پی‌ک هینانی نه‌م بوونه‌ومه‌ره و هونینه‌وه‌ی کاروباری و به‌رپوه‌بردنی، ﴿فَتُبْرِئُ سَحَابًا﴾ نیجا به‌و هلم و ته‌می که هه‌لیان گرتوو له‌ ناوی زه‌وی و به‌ریزان کردوو‌ته‌وه‌ بولای سه‌رو به‌و هلم و ته‌مه هور فراهم نه‌هینن و نه‌یخه‌نه‌ گه‌ران و بزووتنه‌وه ﴿فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ﴾ نیجا خوا‌ نه‌وه‌وره بلا‌و نه‌کات‌وه و رای نه‌خات له‌لای سه‌رو به‌رو‌ی ناسمان دا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چون‌ مه‌یل و خواهیش بکات، به‌ زوری یان به‌که‌می، به‌ وه‌ستاوی یان نه‌وه‌ستاوی، نه‌وه‌ستانه‌که‌ی به‌ چه‌سپانی یان سستی، نیجا هندی‌ جار هه‌مووی پی‌که‌وه‌یه بی‌ پچران و ﴿وَجَعَلَهُ كِسْفًا﴾ هندی‌ جار نه‌یگیزی به‌ چه‌ند پارچه‌یه‌ک، ﴿فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ نیجا نه‌بینی باران دهر‌ته‌چی له‌ناو به‌ناوی هور‌ه‌که‌دا له‌ هردوو جار‌ه‌که‌دا. ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ﴾ کاتی خوا‌ نه‌و بارانه ببارینی به‌سهر خاک و ولاتی هه‌رکس له‌ به‌نده‌کانی که خوا‌ مه‌یلی بی‌ی و بی‌هوی ﴿إِنَّا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ نیت‌ ده‌ست به‌جی نه‌و خه‌لکه نه‌که‌ونه خو‌شی و موژده به‌خش نه‌بن، هیه‌ج که‌س نرخ و ری‌زی باران نازانی به‌ وینه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که ولاتیان دیمه و ژیانیان له‌سهر بارانه و هیه‌ج کانیاو و ناوی تریان نی‌یه، نه‌و تا‌قم و چینه‌ی که به‌که‌م جار نه‌م قور‌نانه‌یان چوو به‌ گو‌نچه‌که‌دا، زوربه‌ی دانیش‌توانی نیوه دور‌گه له‌ هه‌موو که‌س با‌شتر ری‌ز و نرخ‌ی باران‌یان نه‌زانی و به‌راستی تی‌ نه‌گه‌یشتن له‌ راده و شادمانی و موژده به‌خش‌ی به‌ بارینی باران، چونکه ژیانیان له‌سهر ناوی باران بوو،

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ بِكُفْرَانٍ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ﴾ بیگومان نهوانه پیش باراندنی باران بهسریان دا بهراستی ناثومید بوون. ﴿فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ سهرنج بده و چاوی دل هملخه بو بهرهمهکانی چاکه و بهزهیی خوا به باراندنی باران، ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ نایا چون زهوی زیندوو نهکاتوره پاش مردن و وشک بوونی؟ زیندووی نهکاتوره و نهو ههموو گیا و سهوزی و گول و گولزارو دانهونله و نهو ههموو بهر و میوهجاتهی لی نمرنهینی!! بیگومان نهمانه شتیکی راستی رووداوی بهدی هاتووی بهچاو بینراون، پیویست نی یه به هیچ جگه له سهرنج دان و بیر لی کردنوره، لهبر نهوه نهوا نهیکات به رابه و نیشانهیهکی روون لهسر زیندوو بوونهوهی روژی دواپی، نهفرموی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتَى﴾ بهراستی نهو خویبه که زهوی زیندوو کهروهی مردوهکانه، ﴿هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نهو خویبه نهوپهپی راده توانایه بهسر ههموو شتیکی دا، نهوه ههموو بهرهمی باو باران شایهتن لهسر راست و گونجاوی بهلینی خواو هاتنی روژی دواپی. نهوانه لهبارهی بارینی بارانهوه بهو جوژه شادمان و موژده بهخشن، لهکاتی ناخوشی و دوچار بوونی زیان دا بهرگه ناگرن و نهکونه پهله و زمله وهکو روونی نهکاتوره که نهفرموی: ﴿وَإِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ بِكُفْرَانٍ﴾ سویند بهخوا نهگر بایهکی زیاندر بنیرین، بهم رنگه هور و ناوی پی نهبی، بهلکو خول و توژ و لمی هملگرتبی بهموی نهوه ههموره که به زهرد نهبینن، یان شینایی و کشتوکهکالیان نهبینن به زهردی بهموی نهو با زیاندرهی که لی ی هملکرد.

نهگر بای تاوا بنیرین بیگومان له پاش نهوه همیشه سپلهیی و ناشکوری نهکن. بیزاری و
 ناویمیدی دهرنهپن له باتی ترسان له سزای خوا و مل کهچی بو بریاری خوا و گهرانهوه
 بولای، نزاوله بو لابدندی نهو سزا و زیانه. خوای گهره نهو کافرانهی له کهدار کرد بهمه
 کاتی بی بارانی روو بدات ناویمید نهبن له بهزهیی خوا و مل شوپ نهکنهوه و به داموای،
 ئینجا کاتی بارانیان بهسردا ببارینی نهکونه خووشی و شادمانی یهکی زیاد له نهندان،
 ئینجا باو نهبوونی بنیری و بدا له کشتوکاله کهیان و وشکی بکات نهکونه بیزاری و سپلهیی
 و ناشکوری و چاکهکانی خویان لهیر نامینی، کهواته له هموو حال و باریک دا له کهدارن و
 له ریگای راست لایانداوه، بیگومان نهو کهسانهیی که خوا نهناسن و باوهریان نی یه به
 بریاری خوا، بی ناگان له لیزانی و کار دروستی خوا، نازانن که هموو شتیک به دهستی
 خوییه، خوایش هموو کردهوه و بریاری راست و رهوایه، نهو کهسانهیی که بی بهشن لهم
 باوهرو زانینه بیگومان بهرگهی هیچ خووشی و ناخووشی یهک ناگرن، به بی نارامی نهترین له
 پاش روون کردنهوهی نهه هموو شته راسته گرنگانه، له دوا یهینانهوهی نهو هموو رابهر
 و بهلگه رووانه لهسر تاک و ته نیایی خوا و راستی پیغه مبریتی پیغه مهران و راستی و
 بهجی یی هاتنی روژی، کهچی لهگهله نهوه دا بی پرواکان تا بیت یاخی و سرکیش تر
 نهبن، له پاش نهوانه ئینجا رووی فرموده نهکاته پیغه مبر (ﷺ) دلخوش و دلنهوایی
 نهکات و روونی نهکاتره که باوهر نههینانی نهو مل هورانه سوچی نهمی تیدا نی یه و
 بهلکو سوچه که له خویانهوهیه. نهفرموی: ﴿فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتِ﴾ دل غه مگین مبه له باوهر
 نههینانی نهوانه، چونکه نهوانه وهکو مردوو وان، تو ناتوانی مردوو هکان بکهیت به بیسر و
 شتیان پی بیستی، ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدَّعَاءَ﴾ نهوانه وهکو کهر وان و تو ناتوانی بانگ کردنت
 بیستی به کهران به تایبهتی ﴿إِذَا رَأَوْا تَدْرِيْنَ﴾ کاتی روو وهرگیرن لیت به پشت تیکردنهوه که
 لهر کاته دا هرچونی نابیستن هوی تیگه یشتن و وهرگرتنیشان نامینی، بهلام نهگر روو به
 رووبن لهوانه یه به دهست نیشان و جولانهوهی لیو تی بگن، نهوانه وهکو کویر وان،

﴿وَمَا أَنْتَ بِهَدِي الْعَمِي عَنْ ضَلَلَتِهِمْ﴾ تۆ نیت به رینگا نیشان دهری کویران و رزگار کهریان له ون بوون و گومرایی یان. بیگومان نهوانه هرچهند به روالهت نادهمی یهکی زیندووی بیسهری بینان به لأم بی بهشن له بهرهمی گیان و رهوشتی بوون، کهواته گیانه که یان گیانیکی ئازهلای و حه یوانی بوو، به لکو گومراتر و که متر لهو گیان له برانی تره، چونکه نهوان به سروشت رینگای تایبتهتی خویمان نه دهنه بهر به دهگمن لانه دهن لی ی!! نهو کهسه ی نه م نایه ته به میزانه بدری به گوچکه ی دا و کاری لی نه کات و نه یهت به ده میانه وه نه وه که ره و بیسه ریکی نادهمی نی یه هرچهند جوتی گوچکه ی هه بی و دهنگی پی بییستی! هرکهس سوود وهر نه گری لهو هه موو رابهر و به لگه رووانه که پرژ و بلاو بوونه ته وه به سر لاپهره کانی بوون و بوونه وهر دا نهو کهسه کویره با جوتی چاری زینتی پیوه بیت وه کو نهو هه موو گیان له برانی تره!! ﴿إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تۆ ناییستی به هیچ کهس بیجگه نهو کهسه ی که باوهر نه بیستن، چونکه دلایان زیندووه و چاویان کراوه یه و ههستیان ریک و ساغه ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کهواته نهوانه مل که چ و گوئی رایهل نه بن بؤ بانگ و فرمانی تۆ، به کورتی کار و فرمانی پیغه مبر ﴿ﷺ﴾ پیویسته بؤ وریا کردنه وه ی دل و دهر و نیان وینه ی نه م نایه ته له سورتهتی ﴿النحل﴾ دا تیپهری کرد، له کاتی تهفسیریدا دواين - نه ندازه یه که به دریزی - له باره ی بیستن یان نه بیستن مردووه، که مه سه له یه که زانایانی نیسلام دووبهره کین تیایان دا، لیتره شدا به کورتی نه لیم: هه ردوو تا قم به لگه و رابهریان به دهسته وه هه یه بؤ به میز کردنی هرکام بؤ رای خوئی، ره خنه و پینه و په رۆ و پرسیار و کاری زۆر و زه به نه روی داوه له نیوان نهو دوو کو مئه له دا، هیچ رابهر و به لگه یه کی به میزی دلنیا کهری ده م کوت کهری به دهسته وه نی یه، مه سه له که ش شتیکی بنه رته تی و سه ره کی نی یه له نایینی نیسلام دا، به لکو شتیکی پهل و پۆ و فره ی یه، کهواته نابی بکری به هوئی ئازاوه و دووبهره کی، به لکو هرکهس باوهری به راو رابهری هر تا قم و هر باری هه یه نه وه بلیت و باوهری خوئی له سر دامه زینتی، هرکهس هه ردووی به لاوه یه کسانه بهو جوړه یه کسان بوهستی و بی دهنگ بیت.

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا

وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾

ئینجا قورئان گمردشیکى تر نهکات به دل و دهرونی بی پرواکان له نهفسى خویمان دا، لهو بار و تور و قوناغانه ی که بهسر پهیدا بوونی دا تیپه نهکات لهم جیهان و زموی یه دا تا سهریان نهکات بهو جیهان دا، نهفرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خویبه که ناوی ﴿الله﴾ یه کهسینکه که له یهکهم جارهوه نیوهی دروست کرد به لاوازی و بی هیزی، لاوازی کرد به بنهپهتی کاروبارتان بهجوری وهکو لاوازی یهکهم کهرهسهتان بیت و لهوهوه دروست کرابن... نهو لاوازی یه ی که نهه نایهته دهست نیشانی بو نهکات چهند جور و شیوه یهکی جیاوازی هیه له پیک هینانی نهه نادهمی یه دا، یهکهم لاوازی لهش و قباره که له سینیکهوه هاتوه به چاوی سر نابینری تا بوو بهو بیچوهه بچکوله لهناو مندالنداندا به چهند قوناغ و گورانی که ههموی سهرانسر پره له بی هیزی و لاوازی، ههروهها به بی هیزی و لاوازی نهژی ماوهی مانهوهی له سکی دایک دا، کاتی دیتته نهه جیهانه به کوربه و ساوایی و مندالی ههتا نهکاته تهمنی هیزو گهنجی، لهپیش نهمانه ههموو لاوازی نهو خاکهی که کهرهسه و بنهپهتی یهکهمیته. ئینجا بی هیزی و لاوازی بهرامبر نهو ههموو هیزو وزه و مهیل و نارهزوهی که تیایدا دروست کراوه و پال پیوهنهریهتی ههردهمه و به باریک دا. ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ ئینجا لهپاش لاوازی هیزی داوه، هیز بهرامبر ههموو جوره بی هیزی و لاوازی یهک، هیز لهش و قباره دا، له دارشتنی نادهمیته تیای دا، له پیک هینانی هیزی دهرونی و ژیری و خواهیش و مهیلی نازاد و سهربهست و نامادهیی و لی هاتن. ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ لهپاش هیزو لاوازی و مووی سپی بریار داوه که نیشانهی پیری یه. بی هیزی و لاوازی له ههموو بار و روویهکهوه، کهواته پیری هاتنه خوارهویه بو راده و پلهی منالی له ههموو بارو روویهکهوه، ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نهو خویبه دروست نهکات و فراهم نههینی ههرجی خوی مهیل و خواهیش بکات، که ههندی لهوانه نهوا لاوازی و هیز و گهنجی و پیری یه که باس کرا،

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْقَدِيرُ ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُسْأَلَهُمْ بِسَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا

يُفَكِّونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ

﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْقَدِيرُ﴾ تمنها شو زور زانايه و توانا و دسه لات داره، شو هموو بار و گوپانه که روو نهدات لهم دروست کراوانه دا نيشانه و بهلگه يهکي روونه له سر شو زانين و دسه لات و توانايه. بينگومان شم دروست کردن و داهيتانه و شم هموو گوپانه شبي دواهاتني ببی که وهکو شم هموو شتی تره زانراوه و دياریی کراوه، همروه ما شم داهيتاني يهکم جاره بهلگه يهکي روون و رهوانه له سر راستی و گونجاوی دووباره کردنه وه، جا بهو بوئيه وه له پاش داهيتاني يهکم جار باسی دووباره کردنه وه نکات له نيشانداني شيوه يهک له شيوه ي به سرهاته کاني روژی دوايي، شه فرموي: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُسْأَلَهُمْ بِسَاعَةٍ﴾ روژی دوايي که روژی زيندوو کردنه وه ديت و هموو له گوپه کان دينه دهر وه تاوانباره کان که بی پروا بوون لهم جيهانه دا سويند شه خون که له وه پيش نه ماونه تهره جگه له ساتی، نيتر مه بهست بهو رابوردوه ژياني شم جيهانه بيت، يان ماوه ي مانه وه له گوپدا و پاش مردن بيت، يان ماوه ي پاش ويران کردني شم جيهانه تا زيندوو کردنه وه که لهم ماوه دا سزای گوپه هلنگه گيري، هر کام مه بهست بيت سويند و وته که يان ناهقه و درويه، نيتر له بهر هر هويه که شه بلين، واته بجه پسین له سام و بي می شو کاته يان زور به کم بيته پيش چاويان، له چاو سزای دور و دريژی شو روژه يان، يان به گوتره کاری بي لين، يان هر فيري درون و بيانه وي به درو بي لين، به هر بارو به هر حال شو تاوانبارانه لا نه درين لهو کاته دا له ناسين يان وتني ماوه که به شيوه يهکي راست و راسته يقينه، ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُفَكِّونَ﴾ هر به وينه ي شوانه له دنيا دا لادران له راستی و دان نان و وتني حق و راست. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ شوانه ي که زانين و نيمان و باوه ريان پی دراوه لهم جيهانه دا له مه لايکه و شاده می، شوانه شلین به تاوانباره کان و بهر پر چيان نه دهنه وه و به درويان نه خنه وه: ﴿لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سويند به خوا ئيه مانه وه له زانين و برياری خوادا و به پی ي شوه تا روژی زيندوو کردنه وه و شو روژه کاتي دواهاتني ماوه که بوو، نيتر کورتی و دريژی گرنگ نی به.

١ نيمه ن و رواهتی شم فرموده يه و نيشان نهدات که مه بهست بهو مانه وه ي که سوينديان خوارد تنها ساتی بووه له مردنه وه تا زيندوو بوونه وه، نهک مه بهست ژياني شم جيهانه يان تنها مانه وه له ويران کردنه وه تا زيندوو بوونه وه.

وَلَيْنَ حِجَّتُهُمْ شَآئِبَةً يَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطَّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

وهکو نه فرموی: ﴿وَلَيْنَ حِجَّتُهُمْ شَآئِبَةً يَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سویند به خوا نه گمر ئایه تنکیان
 بؤ بیئی بیگومان شو کافرانه نه لین دهر باره ی تو و باوهر داران ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه هیچ
 نین جگه له وهی سر تیک دهر و خهله تینهن و دروژن و تله که بازن، ﴿كَذَلِكَ يَطَّعُ اللَّهُ عَلَى
 قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نا بهو جوړه خوا مؤر نهئی به سر دلی نهوانه ی نه زانن و داوی
 زانین ناکهن و به شوینی راست و هق دا ناگهرین و به لکو دان نه گرن به سر شتی پر و پوچ
 دا که باویان پیوه گرتوه، نهوانه خویمان بهو جوړهن، کهواته شایانی نهوهن خوایش بهو
 شیوه بهدبهختیان بکات تا بی بهش بین له هه موو خیرو فهی. له پاش شو هه موو دوان و
 لیکو لینه وه له گهل شو بی باوهرانه و شو هه موو گمردشه پی یان له بوونه موو و له میژوو
 به سرهاتی گله رابوردوه کان و پیش چاو خستنی شو هه موو رابه ر و نیشانه روونانه ی
 له زهوی ناسمان و له خودی خویمان و به سرهات و گوړانی ژیانیان، که چی نهوانه هر باوهر
 ناهینن و تا بیت مل هوپر تر نه بن و دم دریزی نه کهن، له پاش نهوانه هه موو ئینجا په ند و
 مؤچپاری ناراسته ی دلی به فهی پیغمبر نه کات (ﷺ) به خوگرتن و نارام و دامه زراوی دل.
 نه فرموی: ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کاتی حال و باری نهوانه تان زانی، کهواته خوگر به له سر و تارو
 کرداری نار هوا و ناله باریان، له سر مل پیچی و نازاریان بوټ، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان
 به لینی خوا راسته و بهدی بیت، به لینی داوه پیت به یارمه تی دان و سرخستنی خوټ و
 نایینه کهت و بهر ز کردنه وهی وشه ی حق، ﴿وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ با نهوانه ی
 باوهریان نی یه و باوهر ناهینن بی نارام و دل دانه مزراوت نه کهن، به وهی نه وه سست و
 دل سارد بیی له هه لسان به کارو فرمانی خوټ و گهیاندنی په یامه کهت. به لکو دهر وون دار به
 و با سینگت فراوان بیت.

وصلی الله و سلم علی رسولہ محمد و آله و صحبه

له روژی ۱۴۰۲/۲/۲۹ دواپی هات تفسیری شم سورته، خوا یارمه تی بدات بؤ له مو دوایش

تا شم تفسیره دواپی نه مینن. آمین.

سوره تی (لقمان)

مهكهي يه و (۳۴) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم قورئانه هات بۆ ئهوهی بدوی لهگهڵ سروشتی ئادهمی دا به پئی زانین و تیگه یشتنی، ئهوه كه سهی ئهم قورئانهی نارد كه سیکه كه ئهم سروشتهی داهیناو دروستی کرد، كه سیکه كه زانایه به هر شتیك كه چاك و شایانه بۆ ئهم سروشته و هرشتی چاکی نهكات و چاره سه ره بۆی، ئه زانی چۆن بدوی لهگهلی، ئه زانی له كوێوه بۆی بپروا و بدوی لهگهلی، ئهم قورئانه هات بۆ ئهمه ی شتی راگه یمنی بهم سروشته و نیشانی بدات كه رووداو و داریژراوه تیای دا، پێش ئهمه ی قورئان نیشانی بدات و پئی بلی خۆی ناسیویه تی نهو شتهش بریتی یه له باوهر و دان نان به بوونی پهرومردگاریکی تاك و تهنیا، روو کردن بۆلای به پهنا پی بردن و گه رانه وه و په رستن لهگه ل ئهم بوونه وه ره دا كه به تیگرایسی رووی تی کردووه به سوپاس و وه سف و سه نا و مل كه چی... ئهم سروشته خۆی له خۆی دا ئه وه پهرومردگاره بی وینه ئه ناسی به لام چه ند په رده یه ك له م ته م و دوو كه لی ئهم زهوی یه نه كه وی به سه ری دا و لاسه ری نه گری، چه ند بی هۆشی یه ك رووی تی نهكات به هۆی سوژ و ئاره زووه كانی له ش و خوین و گوشته وه، چه ند پال پیوه نه ریک له لایه ن نه فس و شه ی تانه وه پالی پیوه ئه نی و له ریگا راسته كه ی خۆی ئه یترازینی، له بهر ئه وه قورئان دیته پێشه وه بۆ ئهمه ی لهگه ل ئه وه سروشته بدوی به پئی زانین و ژیری خۆی، ئه وه شته راسته ی نیشان بدات كه لی ی بی ئاگا بووه به شیوه و رهوشتی كه شایانه و ریک و گونجاوه لهگه لی، له سه ر

ئەمۇ بىنەپەتە راستە بەرنامەيەكى ژىئانى تىزىۋ تەۋاۋى بۇ نەخشە ئەكىشى، كە رىك و گونجارە
 لەگەل عەقىدە و باۋەرەكەي، لەگەل ھەست و ژىرىي دا، لەگەل ئەمۇ رىنگاي كە ئەيداتە بەر
 بۇلاي خوا. ئەم سۈرەتە نەمۇنەيەكە لەم نەمۇنە قورئانى يانە لە دوۋان و وت و وىژ لەگەل
 دل و دەروۋنى ئادەمى دا. ھەول و تىكۆشان ئەكات بۇ چاندن و رواندىنى عەقىدەي رىك و
 راست لە دەروۋنى ئەمۇ بت پەرستانەي كە لايانداۋە لەمۇ عەقىدە و باۋەرە راستە. ئەم
 مەبەستە گىرنگە سۈرەتە مەككەيى يەكان خەرىك ئەبن بۇ چارەسەر كىردنى بەچەند رىگا و
 رەۋشتى جۇر بەجۇر، لە چەند بارو رۈۋىكەمۇ، لە ھەمۇ ناۋچە و لايەكەمۇ خەرىك ئەبى
 لەگەل دل و دەروۋن بە چەند شتىكى بەكارى ئىش كەر لە بىندار و وريا كىردنەمۇ سىروشت
 و لاىردنى پەردەي تەم و دوۋكەل بەسەرى يەۋە.

ئەم مەسەلە و مەبەستە گىرنگە - عەقىدە و باۋەر - لەم سۈرەتەدا كۆشش كىردنە بۇ
 چەسپاندنى باۋەر بە تاك و تەنبايى خوا و پەرستنى بە تەنھا و باۋەر بە رۇژى دوايى و
 حىساب و پىرسىار و پاداشت و تۆلەي رىك و راست، پەيپەمۇ ئەمۇ ئابىن و شەرىعەتەي خوا
 ناردۈۋىتەي و خۇ دارىن و خاۋىن كىردن لە ھەمۇ بىرۈ باۋەرەي تر.

ئەم سۈرەتە ئەمۇ مەسەلە و مەبەستە نىشان ئەدات لە رىگايەكەمۇ كە سەرنج رانەكىشى
 بۇ ورد بوۋنەمۇ و تىگەيشتن لە رەۋشتە نايابەكەي قورئان لە دواندىنى لەگەل دل و دەروۋن و
 سىروشت دا، ھەمۇ بانگ كەرى بۇ رىگاي خوا پىۋىستە بە ورد بوۋنەمۇ لەمۇ رەۋشتە بۇ
 ئەمەي لەبەر روۋناكى يەكەيەمۇ ھەلمسى بە كار و فرمانى خۇي. بەم كورتەيە ئەندازى
 تىگەيشتن لە سىروشت و ئامانج و مەبەستى سۈرەتەكە،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلۃ (۱) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (۲) هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ (۳) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴)

تینجا با گوی شل کهین بو نم سورته بهفهره نایه تهکانی بخوینیتهوه بهسرمان دا:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *آلۃ ﴿لهم تفسیردا راقه و تفسیری ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ مان نمکرد، چونکه زور بهناویانگه و نه خویندهواریش تی نهگات له مبهسته کهی، به جوژی هر بهم بیت و وشعی خویره بهکار نهینری و نهوتری له لایهن همووانهوه له سرمتا و له پیش هموو وتار و کردهوهیهکی چاک و بهنرخهوه، له بارهی نم سی پیته: ﴿الم﴾ و وینه یانهوه له چند سورمتیک دا دوواین، کهواته با لیره دا بی دمتگ بین و هرکس نهیوی با تماشای گملی لهو سورمتانه بکات که نم جویره پیتانه له سرمتایانهوه همن. ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾^۱ نم نایته گرنگانه که له سورمتدا همن چند نایه تیکن له کتیبیک که لیزانه و کار دروسته و هموو شتیکی له جینگای خوی دایه، بیگومان وشعی ﴿حکیم﴾ له خوی دا بو شتی بهکار نهینری که زیندوو و خاومن هست و نیاز بیت، کاتی بهکارهینرا بو قورخان و نم کتیبه نهبی لهبر نهوه بیت که خاومن و نیرمه کهی ﴿حکیم﴾ ه. یان لهبر نهویه هرچی تیا وتراوه همووی ریک و بهجی یه و بهرزهوهندی تهواری تیایه، یان هر لهبر نهویه که قورخان گیان و هست و نیازنکی تایبتهی هیه، سوز و بهزهیی داره لهگمل نهوانهی نترین لهگملی و ژیان نهبنه سر له سایه و پهنا ی دا و قاپی دل و دهرونی خوئیانی بو نهکهنهوه و همیشه چاوهروانی تهمی و ناموزگاری و فیرکردنی نهون،

^۱ وشعی (تلك) بو دست نیشانی دور دلهروه به لام لیره دا بهکار هینلروه بو نریک و مبهست روون کردهوهی گرنگی یه تی لهبر نهوه تفسیره کهم به شیوه کردهوه.

ئەو كەسانە كە بەر جۆرەن لەگەڵ قورئان دا ھەست ئەكەن بە سۆز و بەزەیی یەكەى بۆیان، مەبەست و ئامانجى خۆیانى لى وەرئەگرن و فیرى ھەموو پێویستى یەكى خۆیان ئەبن لى یەو، بە وینەى دوو دۆستى بەسۆزى گیانى بە گیانى ئەژین لەگەلى!!

ئەو كەتیبە ﴿حكیم﴾ ە یان ئایەتەكانى ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾^۱ رێنموونى و بەزەیین بۆ چاكە كاران و ئەوانەى خاوەنى چاكەن. ئەم دوو سیفەتە شتیكى بنەرەتى و ھەمیشەیین بۆ ئەم كەتیبە... نیشانەدرى رینگایەكە بۆیان كە گەیهنەرە و رێبوارەكەى ھەرگیز ون نابى، بەزەیی دارە پى یان ئارام و دامەزراوى و ئاسایش ئەگەینى بە دل و دەروونیان، پیت و فەر و خێرو گەیشتن بە ئامانجیان پى ئەدات، بەزەیی و پەيوەندى و یەكینتى ئەخاتە ئیوانیان، ئینجا لە ئیوان ئەوان و ئەو بوونەومەرى تىای دا ئەژین. ئەو چاكە كەرانە ئەمانەن: ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ كەسانى كە نوێژ بە رێكى بەجى ئەمینن و زەكات ئەدن، ئەوانە بپروا ئەمینن بە روژى دواى، بپروایەكى بەمیزو بە ھەموو ئارامى دلەو.

بێگومان نوێژ كە بە رێكى و شیوہ راستەقینەكەى بەجى بەینى كار ئەكات لە ھەست و دەروون و رەوشت دا، ھەست بە بەرھەمى ئەكرى، پەيوەندى بەمیزی پى پەیدا ئەبى لە ئیوان دلەى بەندە و پەروردگارى دا، نوێژكەر بە تەواو دلەى بەخوای خۆى ئەكرتتەو، شیرینی ئەو دلكرانەوہ دلەى ئەبەستتتەوہ بەر نوێژتەوہ... زەكات دان ھۆى بەرزى و زالى دەروونە بەسەر چروكى و بەرچا و تەنگى یەك كە شتیكى سروسشتى یە، ھۆى بەدى ھینان و راگیر كردنى رژیى ژيانىكى كۆمەلایەتى یە كە بنەرەتى لەسەر كۆمەلى و قول گیرى و بەزەیی و یەكینتى یە، دەست دار و بى دەست، دەولەمەند و بى ئەوا لەو رژیەدا جىگای

^۱ ئەم دوو وشەى خۆیندەنەوہ یان بەسەرە باوہ كە ئەو كاتە حالن، بە بۆرەش خۆینرلەوہ تەوہ ئەو كاتە خەبەرن بۆ بپراپار دراوى یان خەبەرى دووہەن. لەسەر ھەردوو مەبەستەكە ھەر یەكە.

باوەر و دل ئارامی و خوشەوێستین بۆ یەکتر که ئەو بوون و نەبوونی و فراوانی و بێ بەشی
یە هۆی بێزاری و بێ پەروا و کینه بەرین لە رژیم و گەلەکانی تردا... باوەری بەهیزی بە
ئارام و بە رۆژی دواوی هۆی بێدار بوونەوه و وریایی دل و دەروونی بەندەیه، چاوەپروانی و
چاوەبەری بۆ ئەوهی لای خوا، زان بپوونی بەسەر شت و مەکی ئەم زهوی یەدا و
سەردانەخست و یەخسیر نەبوون بۆ ژبانی ئەم جیهانە، چاوەدێری خوا لە ئاشکرا و نەپنی
دا بۆ هەموو شتێک، گەرە و بچووک. ورد و درشت، بە پەروا بەهیزی بەندە ئەگاتە رانە و پەلی
بەرزى ﴿الإحسان﴾ که پرسیار کرا لە پێغمبەر (ﷺ) لەبارە یهوه و ئەویش لە وهلام دا
فەرموی: ﴿الإحسان ان تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك﴾ ئەم چاکە کەرانهن
که ئەم کتێبە رێنموونی و بەزەیی یە بۆیان، چونکه بەهۆی کرانهوه و رووناکی
دەروونیاوه ئارام و ئاسایشیان دەست ئەکەوێ لە هاوێرێ یەتی ئەم کتێبە، ئەگەن بە نوور
و رووناکی یەکی، تێ ئەگەن لە مەبەست و ئامانجە راستە بەجێگانی، دەروونیان یەك
ئەکەون و یەك ئەگرن لەسەر ئەم کتێبە. ئەم قورئانە بەهره و بەخششی خۆی ئەدا و ئەپێرێ
بەسەر هەموو دلیکی پەروا داردا هەر کام بە ئەندازەى هەست و کرانهوه و رووناکی خۆی،
هەر کام بە پێى روو کردنی بۆ ئەم کتێبە بە سۆز و چاوەپروانی و شانازی کردن پێ یهوه،
ئەم قورئانە زیندوووه و گیان و رۆحیکی تاییبەتی هەیه و سۆز و بەزەیی بەکار ئەهینێ لەگەڵ
ئەو دلانەى که دۆستی لەگەڵ ئەکەن، لا ئەکاتوه و ئەچێ بەدەم ئەوانەى که بەسۆز و خوێشى
یهوه رووی تێ ئەکەن!!

واته: ئیحسان ئەمەیه خوا بە جۆرێ بپەرسێ وهك به چاوه بیبینی، چونکه ئەگر تۆ ئەو نایینی بپگومان ئەو تۆ
ئەبینی. بوخاری و موسلیم لەباسی ئیمان دا.

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

﴿ اُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ ئەو چاڪە كەرانەى كە ئەو نیشانە و سىفەتانەيان بۆ باس كرا لەسەر رووناكى و رێنووماين لەلایەن پەرەردگاربانەوه، ئەوانەن رزگار و گەيشتوو بە نامانچ، ئەو كەسەى كە خراببێتە سەر رینگاى راست ئەو كەسە لەبەر رووناكى ئەپروا و ئەگەپى، ئەگات بە مەبەست، رزگارە لە گومپرايى و ون بوون، لە دوا رۆژى خراپى گومپرايى لەو جيهان دا، بە ئاراموھ ژيان ئەباتە سەر لەم جيهانەدا و لە گوزەر كردنى بەسەر ئەم زەوى يەدا. ئەو خوا پێداوھ بەختيارانە تاقمێكن... لە بەرامبەر ئەوانەوه تاقمێكى تر ھەيە كە بەم فرمودەيە روونيان ئەكاتەوه: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ ﴾ ھەندى لە ئادەم قسە و باس و وتارى ئەكەپى و پەيداي ئەكات كە مەردوم خەريك و بى ناگا ئەكات لەكارى مەبەست و گرتگ. ئەوھش وەكو ئەو قسە و باس و درۆ و دەلەسە و شتە پەرو پووچە زۆرەى كە بلاو بوونەتەوه و نووسراونەتەوه لە كتیب دا، ھەرەھا ھەر وتە و وتارىك كە كات بكوژى وا لەدەستى دەريكات، ھىچ خێرىكى تيا نەبى و بەس مەبەست رابواردنىكى ناپەوا بىت، ھىچ بەرھەمىكى نەبى كە شياو و شايان بىت لەگەل كار و فرمانى ئادەمى كە كراوھ بە جىنشين لەم زەوى يەدا بۆ ئاوەدان كردنەوه و رازاندنەوهى بە خێرو چاڪە و دادپەرەوى، ئەو كار و فرمانەى كە بپريار دراوھ لەسەر ئادەمى و ئاييىنى پاكى ئىسلام شىوھ و سروشت و سنوورى ديارىي كردووه، نەخشەى كيشاوھ و ھۆكانى روون كردووتەوه.

لە كتیبەكانى تەفسىردا ناويانگ وايە كە ئەم ئايەتە بە بۆنەى (نصرى كوپى حارىث) ھوھ ھاتوووتە خواروھ كە ئاھرەتێكى گۆرانى بىژى كەپى بوو كاتى بىزانىايە بە ھەركەس ئەيەوى موسلمان بىي ئەچوو بۆلاى و ئەيھينا بۆلاى ئەو ئاھرەتە و پىي ئەوت خواردەمەنى بدەرى و ئاھرەقى دەرخوارد بەدە و گۆرانى بۆ بلى، ئىنجا ئەيوت بە كابرا: ئەمە چاكترە لەوھى محمد بانگت ئەكات بۆى، يان ئەپوژى بۆ بازرگانى لە ولاتى فارس، لەوى كتیبى ئەوانى ئەكەپى و

نه هاتوه نه یخویندوه بو قوره ییش و نه یوت: محمد هوالی عاد و سه مودتان بو نه گپریمه و
 و منیش هوال و به سه رهاتی روستم و نه سفه ندیارتان بو نه گپریمه و، نه وانیش نه و قسه و
 باسه پرو پووچه یان به لاره خوش بو، به و جوړه خه ریکی نه کردن له گوئی گرتن له قورن ان.
 نه م نایه ته هر چه ند به م بونه یه وه هاتبیته خواره وه تایبه تی نی یه به و رو داوه وه و به و
 ته نیا که سه وه، به لکو شتی کی گشتی یه و هاتو وه بو نه خشه کی شان و نیشاندانی تاقمی له
 ناده می که له هه موو کات و چه رخی ک دا بو وه و هیه و هر نه یشبئی، له یه که م چه رخ دا
 یه که م جار له ناو مه که کی یه کان دا بو، نه و تاقمه به د کرداره نه و شته بی نرخه ی نه کپی
 به مال و سامانی و نه یکپی به کاته به نرخه کی ژبانی، نه یکپی به ژبانی و نه و ژبانه
 گرنگه ی تیا به خت نه کات، نه و هه موو شته به نرخه ده ست لی هه لئه گری و به خی نه کات له
 پیناوی نه و شته بی نرخه دا، نه و شته بی نرخه نه کپی به م نیازه پیسه ناړه واوه. ﴿يُضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بو نه مه ی خه لکی گو مپرا بکات و لایدا له ریگای خوا، له نایینی خوا له قورن انی
 خوا که ته نها نه وه راسته و هو ی رزگاری یه له هردوو جیهان دا، نه و سیا چاره یه نه یه وی
 خویشی و خه لکیش به و جوړه به ش پراو و به د به خت بکات، که واته نیاز و مه به سستی کی زور
 پیس و ناړه وای هیه، نه و شته بی نرخه نه کپی ﴿مَنْ عَمِلْ﴾ به بی هیچ جوړه زانینی که به
 حال و باری نه و کپراوه، واته نه زانه و کرده وه که ی له نه فامی یه وه هاتو وه ﴿وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ
 هه روه ها نیاز و مه به سستی به و شته بی نرخه نه مه که ریگای کی خوا بکات به جینگای گالته
 و لاقرتی پی بکات، به راستی نه وه نه و پهری بی شهرمی یه که به سووکی و لاقرتی یه وه
 سه رنجی به رنامه ی خوا بدری که دایناوه بو ژبان و بو ناده می، جا له بهر نه وه نه م هر په شه
 سامنا که یان ناراسته نه کات له پیش ته و او کردنی نیشانه و شیوه که یان، ﴿وَأَلَيْكَ مِّنْ عَذَابٍ
 مُّهِينٍ﴾ نه و تاقمه که باس کران بو یان هیه سزایه کی نابروو بهر و ریسوا که له روژی
 دواپی دا، سزای سووتانیان هیه به ناگری دوزه له توله ی نه و کرده وه پیسه یان دا، ریسوا
 و بی نابروویش نه کړن له توله ی بی شهرمی یان دهر باره ی ریگا و نایه ته کانی خوا، خوا به
 به زه می خو ی بمانپاریزی له خه شم و توله و سزای خو ی.

وَإِذَا نُنَادَى عَلَيْهِ أَيْنُنَا وَلَى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ ﴿٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

نینجا دیته سهر تهوار کردنی نیشانه و شیوه‌کریان، نه‌فرموی: ﴿وَإِذَا نُنَادَى عَلَيْهِ أَيْنُنَا وَلَى مُسْتَكْبِرًا﴾ کاتی نایه‌ته‌کانی نیعه بخوینریته‌وه به‌سهری دا روو وهرنه‌گنیری و پشتیان تی نه‌کات به لوت به‌رزی و خو به زل زانی یه‌وه، هیچ گوئی لی ی نی یه ﴿كَأَنَّ لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ وه‌کو همر نه‌بییستین ﴿كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾ وه‌کو له همر دوو گوینچه‌کی دا که‌ری بیی، ﴿بَسَّرَهُ بِعَذَابِ الْيَمِّ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه نه‌ی پیغه‌مبهر موژده‌ی بدری به‌سزایه‌کی نیش و نازار دهر. مه‌به‌ست له موژده لی‌ره و له همور وینه‌ی نیره‌دا لاقرتی پی‌ی کردنه بو سزادانی دهر و نیان، نهم ریسوا کردن و لاقرتی یه کالای بالای نه‌و لوت به‌رزه خو به زل زانانه‌یه.

نینجا به بونه‌ی باسی توله‌ی نه‌وانه‌ی که باس کران دیته سهر باسی پاداشتی باوه‌پردارانی چاکه‌کاران، نه‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه کرده‌وه چاکه‌کانیان به‌جی هینا بو نه‌وانه هیه به‌هه‌شتانی نازو نیعمت، واته نازو نیعمتی به‌هه‌شتیان هیه، به‌لام نهم پیچه‌وانه‌یه زور جواتره، چونکه وا نیشان نه‌دات که ناز و نیعمت‌ته‌کی زور و فراوانه تا راده‌یک نه‌و نه‌سلو به‌هه‌شته‌کان به‌و نه‌ناسرین و جوئی نه‌کرینه‌وه. له باریکی تره‌وه نهم شیوه پیچه‌وانه نه‌مه نه‌گه‌یه‌نی که به‌هه‌شته‌کان مولکیانه که‌واته ناز و نیعمت‌ته‌کشیان، به‌لام نه‌و باره‌کی تر ته‌نها مولکیاته‌ی نازو نیعمت‌ته‌که نه‌گه‌یه‌نی نه‌ک به‌هه‌شته‌کان. به‌راستی قورئان قورئانه. باوی قورئان وایه به‌لینی پاداشت به باوه‌پردارانی نه‌دات که خاوه‌نی کرده‌وه چاکه‌کان بن، چونکه سروشتی نهم ناین و په‌یامه له‌سهر نه‌وه‌یه که نیمان و باوه‌ر نابی شتیکی روتی وه‌ستاوی بی‌کار

بیت و شاراره له دل دا. بهلکو نهبی شتیکی زیندوی نهوستاوی نیش کمر بیت، هر لهگهل جیگیر بوو لهدل دا نیتر دهست بهجی بکویتنه بزوتنهوه و نیش کردن تا خوئی دمرخات له رهوشت و کرداری خاومنهکهی دا. هر نیمان و باومری نهگهر بیی له دل دا و بهو جوړه نهبیت شایانی نهوه نی یه بهلینی پاداشت بدری به خاومنهکهی، پاداشتی شو باومره رووته نهگهر نهرواو بمینیتنهوه نههمیه که خاومنهکهی همیشهی نابی له سزاو ناگردا.

نهو خاومن باومرو کردهوه چاکانه شو بههشتانهیان پیی نهدری ﴿خَلِّدِينَ فِيهَا﴾ بهجوړی نهمیننهوه تیاان دا به همیشهی و بی برانهوه. ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ شو بهلینهی پیی یان درا بهلینی خویبه و خوا بهلینی پیداون ﴿حَقًّا﴾ بهلینیکی راسته و بهدی دیت، ﴿وَمُرَّ الْعَزِزُّ الْحَكِيمُ﴾ نهو خویبه که نهو بهلینهی داوه تنها شو زاله بهسر هموو شتیک دا و هیچ کس و هیچ شتیک ناتوانی سمرینچی بکات و بهرگری هیچ بریاریکی بکات و تنها شو لیزان و کاردروسته و هموو کاریکی له جیگای خویتی، کهواته بهلینیک که دای بهوانه نهبی بهدی بیت، نیشانه و بهلگهی بهمیز لهسر نهو توانا و زالی و کاردروستی یه نهه بوونهومره گوره و گرنگیه که هیچ کس له نادمی ناتوانی بلئی دهخل و دهسلاتی تیا همیه، یان دهسلاتی هیچ کس تری تیا همیه بیجکه له خوا، نهه بوونهومره نیجگار وردمکاری تیا کراوه و رژیم و یاسایهکی راست و نهگوزاوی همیه، نیجگار هموو بهش و پارچهکانی رنک و گونجاو و شیاون لهگهل یهکتر، تهواوکر و بهدی هینری مبهست و نامانجی یهکترن به تایبتهی و مبهست و نامانجی گشتی به شیوهی گشتی، به جوړی دل رفین و هوش و ژیری داگیر کهن، نهمانه هموو روو بهرووی سروشت و ژیری رانهوستن و رنگای لی نهبرنهوه، بهجوړی ناتوانن خوئیانیان لی قوتار بکن و روویان لی و مرگین و ناچاریان نهکن به مل کهچ کردن و داننان به تاک و تمنیایی پهرومردگاری گوره، به گومرایی و له رنگا ترازانی هرکسی هاوبهش و وینه بو شو خویبه بریار بدات،

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

نه فرموی ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ ﴾ ناسمانه‌کانی دروست کردو راگیری کردوه به بی پایه و نهستون. مهبست نو ناسمانانه کومله نهستیره و کاکهشان و نو شتانه بیته که گردش نهکن بهلای سهرمه، یان مهبست نو شیوه گومزه بیته که چاو نهیبینی و هیچ کس له روی راستی یوه نازانی چی یه؟ مهبست هرکام بی نو شتیکی ناشکرایه و به چاو نهیبینی نو هموو شته گوره و گرنگه راگیره بی هیچ نهستونی ﴿ تَرَوْنَهَا ﴾ نهوتا نه یانیبین راگیرن به بی هیچ، خه لکی بهو جوړه نه یانیبینن به شو و به روژ تا چاو بر نهکات سرنج نه دن له هر شوینی بین و بو هر لایهک برؤن. تنها ورد بوونهوه و سرنج دان به چاوی روت لهو دروست کراوه گرنگه‌دا بسه بو نه‌مه‌ی نادمی بکه‌ویته دله لهرزه و موچرک‌ی پیا بیته و بکه‌ویته دله ته په لهردهم گرنگی و نایابی نم دروست کراوانه‌دا، له ناستی نو رژیمه به‌هیزه‌ی که نو هموو‌ه‌ی هونیوه‌توه و راگیری کردون بهو ریک و پیکی یه، له ناستی نو جوانی و شیرینی یه‌ی که سرنجی چاو رانه‌کیشی بو تماشاشا کردنی به بی تیر بوون، دل نه‌رفینی و رانه‌کیشی بو بیر کردنوه به بی ماندو بوون، هست دانه‌گری و له‌وانیه نه‌گه‌ریته‌وه بولای خاوه‌نی!! نمه نه‌گه‌ر به چاوی روت و سرنجی تنها نوو دیمه‌ن و روالته بدری، نه‌ی نه‌گه‌ر بزانی که هر نوخته و خالی لهو نوخته و خاله وردانه که به شو چاو نه‌کرین. هرکام له‌وانه قباره‌ی چند قاتی قباره‌ی نم زه‌وی نیمه‌یه؟ نه‌گه‌ر

نوه بزانی نه‌بی سهرسامی بگاته چ رانه‌یه!!

وَأَلْفَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

له پاش شو گوردش و چاو پيا خشانهی که کردی به دل و دهرونی نادهمی له ناسمانهکان دا ئینجا دل نهگپریتوره و نهیهینیتوره بو نم زهوی یه بچکولهیه، که وکو خال و نوختهیهکی زور ورد و بچوک وایه لهناو نم بوونهومردها، نهیگپریتوره بولای نم زهوی یه که نالهمی به گهوره و فراوانی سیر نهکات، هیچ کس ناگات بهم پپرو شو پپری دا به ماوهی تمهنی، هرچمند هول بدات و تمهنی خوئی بهخت بکات له گهران و هاتوچوی همیشهی تیای دا نهیگپریتوره بو نم زهوی یه بو نمهی بهچاو و دلیکی کراوه سرنجیکی داتوره و لی ی ورد بیتهوره، شو تم و پردهی دراوه بهسریان دا لایدا که بهموی نولفت و دوق پیوه گرتنوره فراهم هاتون. شو تم و پردیه نهینی و ئینجا به وردی سرنجیکی نم زهوی یه سر سورهننره بدات، نهفرموی: ﴿وَأَلْفَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ له زهوی دا چمند شاخ و چپایهکی قورسی دامهزروی داناوه بو نمهی تاسه و لهنگرهتان پی نهکات. زانایانی تمبهقهکانی زهوی نهلین: نم شاخانه لوتکه و ددانه و بهرزی یهکن له پیستی زهوی دا پیدا نمین له ساردی نواسکی زهوی و بهستنی شو گارانهی که تیایهتی، کم و کوپی قهبارمیان، بهموی نوموه پیستی زهوی قرچ هلدی و بهرزی و نرمی تیا پیدا نهبی به پیی شو قرچ هلهاتنانه که رو نمین له قهبارهی شو گارانهدا. جا هوی پیدا بوونی شاخهکان نوره بیست که شو زانایانه نهلین یان نه ء نمه کتیبی خواجه نهفرموی: بوونی شو شاخانه پاریزهری هاوتایی زهوی نهکات و بهرگری نهکات له لهرزه و تاسه و لهنگره. هلهنگری نومهی شو زانایانه نهلین راست بیست و پیدا بوونی شاخهکان لهو شیویه پاریزه بیست بو هاوتایی و هاوکیشی زهوی، بهرزی نمان له شوینیک دا هاوتایی نرمی و چالی بکات له شوینیکی تری زهوی دا، بهمهرحال له همووکات دا وشهی خوابهزمهمل همووپریاروشهیک دا، خواراستهوتارو بریاری راست ترین وقار و بریاره.

وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ
فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

﴿وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ دروستی کرد و بلاوی کرده‌ه له زهوی دا له هموو جوړه گیان له‌بهریک. بوونی گیان له‌بران لهم زهوی ی‌دا یه‌کیکه له شته نایابه‌کانی ثم بوونه‌وره. گیان شتیکی نهینی یه هتا نه‌مړو هیچ ک‌س نی یه بلی: تنی گ‌ه‌ش‌تووم و نه‌زانم چی یه؟ گیان له یه‌کم شپوهی دا، له‌ته‌نا سینلیکی ساده‌ی بچوک دا چ جای ثم شپوه گ‌وره و گ‌رنکه که تیره تیره و جوړ به جوړ بووه تا رانه‌یک ناده‌می بوی نایه‌ته ژماره؟ له‌گ‌هل نه‌وه‌دا زوره‌ی خ‌لک گ‌وزر نه‌کن به‌لای ثم شته س‌ر سوپه‌ینه‌ره‌دا و چاوی لی نه‌نوو‌قینن و هیچ بیرکی لی ناکه‌نه‌وه و‌کو شتیکی وا نه‌بی که شایانی بیر لی کردنه‌وه بی‌ت، که‌چی له لایه‌کی تره‌وه به نه‌وپه‌ری س‌ر سوپه‌مانه‌وه نه‌وستن به‌رام‌ب‌ر جیهاز و نامیریک له ده‌ست کردی ناده‌می که شتیکی ساده‌یه و پیک هینانی زور سووک و ناسانه نه‌گ‌ر به‌راورد بکری له‌گ‌هل ته‌نیا سینلیک له سینله زیندووه‌کان، کرده‌وی ورد و هونراوه و نایابی، نیت‌ر واز بینه له‌و زیندووه‌رانه‌ی که گ‌ری و گ‌وتالی زور و زه‌به‌نه‌ی تیا فرامه‌م هینراوه، چ جای ناده‌می که له‌شی س‌دان کارگ‌ه‌ی کیمیاوی تیا‌به و س‌دان مه‌خ‌زه‌نی هیه بو ک‌و‌کردنه‌وه و دابه‌ش کردن، س‌دان دم‌زگ‌ای بی ت‌لی هیه بو ناردن و و‌رگ‌رتن، ه‌ل‌ئه‌س‌یت به س‌دان کارو فرمانی گ‌رنکه که ک‌س ناگ‌ای له سپرو نه‌ینی یه‌کانیان نی یه بیجگ‌ه له خ‌وای زانای باخ‌به‌ر!!! ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ هینامانه خ‌واره‌وه له ناسمان و لای س‌ره‌وه تاو‌یک که بارانه.

به‌راستی بارانیش یه‌کیکه له شته گ‌رنکه س‌ر سوپه‌ینه‌ره‌کانی ثم بوونه‌وره هرچه‌ند نیمه به بی ناگ‌ایی ه‌روا تپه‌ر نه‌ک‌ین به‌سه‌ری دا، ثم ناوه که رووباره‌کانی پی نه‌روا و ده‌ریا بچک‌وله‌کانی پی پر نه‌بیت، نه‌وه‌ی که کانی و چه‌شمه‌کانی پی هل نه‌قولی... نه‌مه همووی لای س‌ره‌وه دیت به پی‌ی رژیمیک‌ی ورد که به‌ستراوه به رژیمی ناسمان و زهوی یه‌وه، به راده‌و ماوه‌یه‌که که هیه له نیوانیان دا. ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ به‌ه‌وی نه‌و ناوه‌وه رواندمان له زهوی دا له هموو جوړیک‌ی زور پیت و سوود دار. به‌لی رواندن نه‌و هموو رواوه له زهوی دا له‌پاش بارینی باران جیگ‌ای س‌ر سوپه‌مانه و ه‌رگ‌یز س‌ر سوپه‌مان لی ی دوا‌یی نایه‌ت، گیانه‌ک‌یان، جوړ جوړی و دابه‌ش بوونیان به‌و هموو جوړه جیاواز

لهگه لّ نه ودا به يهك جوړ شو نه درين و له زهوى يهكان!! هره وها نه گوزان و لا نه داني
 هه موو جوړى ناگورپى به جوړيكي تر، نينجا نه و هه موو رنگي جياوازه و دابهش كردنيان
 به سر نه و رواوانه دا، به لكو دابهش كردنى چند رنگي جياوازه و دابهش كردنيان به سر
 نه و رواوانه دا، به لكو دابهش كردنى چند رنگي به سر بهش و پارچه كاني ته نيا گوليك دا،
 به راستى هر دلى دانه خرابى به بير كردنوه له م جوړه شتانه پاراو و روونك نه بيته وه به
 باومړيكي به ميژ به پرموردگاري كه داهينهرى نه و هه موو شته نايابه يه.

نهم نايه ته دهست نيشان نه كات بو نهمه كه رواوه كان دوو جوړيان هيه: نيرو مى.
 نه وهش شتيكي زور گرنگه كه له م چهرخى دوايى يه دا رڼى پسى براو دركهوت كه
 رواوه كان چند سنلينيكي نيرى و چند سنلينيكي مى بيان تيدايه، نيتير پيكه وه له ته نيا پهك
 و گوليك دا، يان له دوو پهك و گول له ته نيا لق و بنيك دا، يان به جيا جيا له دوو لق و پهل
 يان دوو درخت، به رو ميوه پهيدا نابيت مهگر دواى گه يشتن به يهك له نيوان نيرو مى يه كان
 و پيون بوونيان، به ويته ي گيانداران. نينجا نه و دروست كراوه نايابانه به رز نه كاتوه و
 نه يانخاته به رچاو و نه فرموى: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ ﴾ نهمه كه باس كرا دروست كراوى خوايه،

نينجا به ريان لى نه برپيته وه به م فرموده يه: ﴿ تَارُوفِ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾ كاتى كه زانرا
 نهمه ي هيه دروست كراوى خوايه دهى نيشانم بدن و هه واهم بدنه نايابا چي يه و كامه يه
 نه وهى كه بت و پرستراوه كاني تر دروستيان كردبى؟ بينگومان هيج كس نى يه له م
 جيهاندا نه ونده نه فام بيت بلئى: بينجگه له خوا هيج كس و هيج شتيكي تر هيج شتيكي له
 نه بوون داهيناوه يان دايته هينى، به تايبه تى نه و بت پرست و هاوبهش بريار ده رانه به رڼكى
 دانيان نه نا به موى خوا داهينهر و پرموردگاري هه موو شتيكه، كه واته هر نهمه چاكه واز
 به نيرى له دم كوت كردنى بى پرواكان و جاپى گومپايى و سر لى شيوانيان لى بدرى.

وهكو نه فرموى: ﴿ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ نه و بى پروا ستمكارانه كه شت له جيگاي خوى
 دانانين و له سنوور تپه پر نه كهن و دهست درنيزى له خويان نه كهن، نه وان وان له ناو
 گومپايى يهكى روون و ناشكرادا. چ و ن بوون و گومپايى و ستمكاري و دهست درنيزى يهك
 نه كاته بت پرستى و هاوبهش برياردان له ناو نه و پيشانكا گرنگه روونى بوونه و فردا.
 نينجا هه ميتر نه دوى له باره ي عقيدده و باومروه به شيوه و رهوشتيكي تر جياواز له شيوه
 و رهوشتى له موبهرى سوره ته كه وهكو بومان روون نه بيته وه،

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

حَمِيدٌ ۱۲

نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سوئند به خوا حکمه تمان دا به لوقمان و پیمان به خشی. نم لوقمانه که قورثان هلی بژارد بو نمهی به زمانی شو مهسهلی تاک و تمنیایی خوا مهسهلی رژی دویسی راگهی نی و نیشانی بدات، سهبارت بهم لوقمانه چند ریویات و رایه که کی بووه؟ له چ چرخیک دا بووه؟ له چ تیره و گهلیکه؟ نایا پیغه مبر بووه یان خواناس و پیاو چاکلی بووه؟

به هیترتین را که زوری له سر نمهی که له گه و تیره ی به نی نیسرائیله، پیاو چاکلی خواناس بووه و پیغه مبر نه بووه، هر وهما چند رایه که له بارهی مبهست به وشی ﴿حکمة﴾: ژیری و تیگیشتن و زیره کی، ژیر و زانین و ری بردن و به قسه و وتی به جی. ناسینی هرشتی که هیه له کرده وی چاک دا. لیزانی و کاردروستی. ناسینی هرشتیک له سر بارو شیوه راسته قینه کی. بیجگه له مانه چند شتی تریش و تراوه که هموو نریکن له یکه وه. به هر حال لیرده قورثان دست نیشانمان بو نکات به مبهست پی. دست نیشان نکات بو شتی که هموو سیفت و کرده وی چاک نه گریته وه و سرچاوه ی هموو پیست و فیریکه له هر دوو جیهان دا، نه فرموی: ﴿أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ حکمه تمان پی به خشی بهم رنگه و تمان پی: سوپاس و وه سف و سه نای خوا بکه به زمان بهو جوڑهی که شایانه، له گه ل باوه ری دل و به جی هینانی کرده وی چاک دا. یان هرچی چاکه و بهرهی خوا هیه به سهرتوه به کاری بینه له ره زامندی خوادا. به هر کام مبهست بیت گرنگ ترین شت بو بنده نه وهی که بهو جوڑه بیت له گه ل په روه ردگاری دا، بیگومان حکمه تیش نه وهی که بنده گرنگ ترین شت هه لبیژیری و خریک بیت پی یه وه. ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ هرکس شوکر و سوپاس بکات بو خوا نه وه شوکر و سوپاس هر بو خوئی نکات، چونکه سوود و بهرهمی بو خوئی نه گریته وه، ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ هرکس ناشکوری کردبی له جیهان دا نه وه خوئی زیان نکات و خوا هیچ زانی روی تی ناکات، چونکه خوا بی پیویسته به هیچ شتی، شایانه به سوپاس با هیچ کس سوپاسی نکات، یان سوپاس کراوه له لایه ن هموو دروست کراوه کانی یه وه. هموو به زمانی حالیان سوپاسی نه کن با به دم هیچ نه لین... که واته شوکر زه خیره و دست که وتیکه بو بنده، له هموو نه فامی نه فامتر نه و که سه یه که له و دست که وتی خوئی بی بهش بکات.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لِأَنْتُمْ بِإِلَهِ اللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

نیجا مسله‌ی عقیده و باورده که نه‌یمنی له شیوه‌ی پند و ناموزگاری یك له لایهن لوقمانی حکیمه وه بؤ کوره‌کھی. نه‌فرموی به پیغه‌مبهر (ﷺ) ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ﴾ باسی نهو کاته بکه که لوقمان وتی به کوره‌کھی ﴿وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ له‌کاتیک دا ناموزگاری نه‌کرد: ﴿يَبْنَىٰ لِأَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ نهی کوپی خوشه‌ویستم هاوبه‌ش بؤ خوا رهوا نه‌دهیت و هیچ شتیک نه‌کیت به هاوبه‌شی ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه بینگومان هاوبه‌ش دانان بؤ خوا به راستی ستم و دهست دریزی و ناره‌وایی یه‌کی زؤر گوره‌یه. به‌لی راسته و تاوان له‌وه گوره‌تر نی یه، چونکه نهو به‌نده هاوبه‌ش بریارده‌ره که هموو شتی به‌دهست خواجه و شهو و رؤژ له‌ناو نازو نیعمه‌تی خوادا نه‌تلیت‌وه، نهو به‌نده به‌د نمکه شهرم ناکات شتیک نه‌کات به هاوبه‌ش که هیچ شتی به‌دهست نی یه و سوود و نرخی نی یه بؤ خوئی و نه بؤ خه‌لکی تر. نهو پند و ناموزگاری یه نه‌بی زؤر جینگای برهوا بیئت و به‌د گومانی لی نه‌کری، چونکه باوک بینجکه له چاکه هیچی تری ناوی بؤ کوپی خوئی، هموو کات نیازی خیری پی‌ی هیه. نه‌وه لوقمانی حکیم به‌رگری کوپی خوئی نه‌کات له بت په‌رستی و هاوبه‌ش دانان بؤ خوا، هؤکه‌شی بؤ باس نه‌کات به‌مه که ناره‌وایی و دهست دریزی یه‌کی زؤر گوره‌یه، زؤر به‌هیز دلنیایی نه‌کات له‌سهر خراپی نهو تاوانه. نیتر کوره‌کھی نهو تاوانه‌ی بوویی ویستبیتی کوتایی لی بیئی، یان هر ویستبیتی ناگر بری بؤ بکات... نه‌وهی لوقمان وتی به کوره‌کھی و نهو شته راسته‌ی که پند و مۆچیاری گه‌له‌کھی پی‌ی کرد هر نه‌وه بوو که پیغه‌مبهرمان (ص) مۆچیاری گه‌له‌کھی پی‌ی کرد. که‌چی کردیان به هؤسه و ده‌مبازی، خه‌لکی یان دوودل و به‌دگومان نه‌کرد له ناستی، به‌ پپرو پاگه‌نده مه‌ترسی یان نه‌خسته ناو به‌مه که نیازی سه‌روکی و داگیر کردنی هیه! نهی لوقمانیش به‌و نیازه‌وه له‌گه‌ل کوره‌کھی خه‌ریک نه‌بوو؟ بینگومان نهو گومانه به لوقمان نابری چونکه ناموزگاری باوک بؤ کوپی خوئی - به تایبه‌تی باوکی وه‌کو لوقمانیش - پاک و خاوینه له هموو به‌د گومانی یه‌ک. با بزانی نه‌وهی پیغه‌مبهر (ﷺ) رایگه‌یاند شتیک راسته و هر له کؤنه‌وه هاتوو له‌سهر زمانی هرکه‌سی خوا حیکمه‌تی پی‌ی دابی، نیازی ته‌نیا خیرو چاکه‌ی پی‌ی کراوه، جکه له‌وه هیچ نیازیکی تری لی نه‌کراوه.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

نينجا به بونهي لوقمان و كورمه كه يهوه په يوه مندى نيوان باوك و دايك و روله يان نيشان
نهدات به شيوه و رهوشتيكي نرم و ناسك، شو په يوه مندى يه به شيوه يه كي پر له سوز و
به زه يي و كار يگر نه خشه نه كيشي، له گهل نه ودا عه قيده و باوهر نه بي به تين تر و پيش
خراو بيت لهو په يوه مندى يه به ميزو پر له سوزه. نه فرموي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ به
گرنگي فرمانمان داوه به نادمي به چا كه كردن له گهل باوك و دايكي و گوي رايه لي بويان و
هلسان به مافيان.

نينجا به تايبه تي نرك و مهينه تي دايك نه خاته بهرچا و نه فرموي: ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ
وَهْنٍ﴾ دايكي هلي نه پيچي له ناو سكي دا باري گراني هله نگر و پني لاواز نه بي لاوازي
له سر لاوازي. چونكه بهر بهر تا بيت لاواز نه بي ﴿وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ﴾ پرينه وه ي شير له
ماوه ي دووسال دايه، لهو ماوه ي شير دانه دا شو دايكه هه زاره تووشى چند نرك و مهينه ت
نه بي به ده ست شو روله يه وه كه هيچ كسي تر بهو شيوه يه پني نابري بهر يوه.

فرماندان به چا كه له گهل باوك و دايكي و هلسان به مافيان له قورشان و له فرمايشتي
پنغه مبردا ﴿١٤﴾ چند باره بووه ته وه، به لام فرمان دان به باوك و دايك له باره ي روله يانه وه
زور كه مه، چونكه سروشت به تنها شو كاره نه گرتنه نه ستو و باوك و دايكي به سروشت به
بي پيوست به پي وتن خويان ناچارن به په روره كردن و چاوديري روله يان له بر
نه برانه وه ي خويان و دريژهدان به ژيانى خويان، بهو جوړه ي خوا ويستي و برياري دا، باوك
و دايك هيزو توانا و ته من و كاتي خويان و هرچي له ده ستيان بيت به ختي نه كهن له
روله كه يان دا، به بي نوف و بيزاري، بهلكو به بي نه مه ي هست بكن به وه ي هيچيان كردي!
بهلكو هرچي يان بو بكن نه ونده به خووشى و كه يف خووشى يه وه نه ي كهن و مكو بو خويان
كرابي و شو خزمه ت و ده ست كه وته بو خويان بووي! كه واته باوك و دايك زياد له وه ي
پيوسته له سر يان به جي ي نه مينن سباره ت به روله يان له باره ي بهر ژه وه مندى ژيان يه وه،

بەلّام ئەولاد پىيويستى زۆرە بەمەى فەرمان و دەسيەتى بۇ چەند بارە بىكرىتەوہ بۇ ئەمەى ھەر
 سەرنجى بەردەم و پاشەپۇژى و داھاتووى خۇى ئەدات و لايەك بىكاتەوہ بۇ دوای خۇى بۇلاى
 ئەو باوك و دايكەى كە بەرەو پىنج كىردنەوہ ئەپۇن، ھەرچى يان بوو ھەلىيان رشت بۇ تاقم و
 چىنى تازەى پاش خۇيان، گيان و لەش و ھەموو لى ھاتنيان بەخت كىرد لە بەرژەوہندى يان.
 بەپراستى ئەولاد بە ھىچ رەنگ ناتوانى و ناگاتە ئەو رادەيە پاداھتى باوك و دايكى بداتەوہ،
 با تەمەن و ژيانى خۇى بەستىتەوہ بە دياريانەوہ بە تايبەتى دايك كە ئەرك و مەينەتى
 ئىجگار گران و گەورەترە. پياويك لە كاتى حەج دا دايكى گرتبوو بە كۆلەوہ تەوافى پى
 ئەكرد. ئىنجا پرسىارى كىرد لە پىغەمبەر (ﷺ) ئايا مافى دايكم بەجى ھىناوہ؟ ئەويش لە وەلّام
 دا فەرموى: ﴿لَا وَلَا بَزْفَرَةَ وَاحِدَةً﴾^۱. ئىنجا فەرمان ئەدات بە سوپاسى خوا كە يەكەم خاوەنە
 بۇ ھەموو چاكە و بەھرەيەك و لەپاش ئەو سوپاسى باوك و دايك كە لە پاش خوا خاوەن
 بەھرە و چاكەن بەسەر رۆلەيانەوہ، ئەفەرموى: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَا ذَلِكَ﴾ فەرمانان دا بە
 نادەمى و دەسيئەمان بۇ كىرد بە باوك و دايكى بەم رەنگە و تەمان پىنى سوپاس بىكە بۇ من و بۇ
 باوك و دايكت ﴿إِلَى الْآخِرِ﴾ تەنھا بۇ لاى مەنە گەرانەوہ. كەواتە پرسىار و موھاسەبەت
 ئەكەم لەسەر شوكر و ناشكورىت. بەلّام پەيوەندى نىوانى باوك و دايك و رۆلەيان لەگەل ئەو
 ھەموو ھىزو بەتىنى يەدا ئەبى رادە و پەلى نزم تر و بى ھىز تر بىت لە رادە و پەلى عەقىدە.
 وەكو روون ئەبىتەوہ كە ئەفەرموى: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾
 ئەگەر باوكو دايكت ھەول و تەقەلايان لەگەل داى لەسەر ئەمەى شتى بىكەيت بە ھاوبەشى من
 كە ھىچ جۆرە زانين و ناگادارىيت نى يە بە راست و رەوايى ئەوہى بىكەى بە ھاوبەش، ئەگەر
 ھەولنى شتى و ايان دا ئەوہ لە گوئى يان ئەكەيت و گوئى رايەلىيان مەبە. كەواتە لەم كاتەدا گوئى
 رايەلى دروست نى يە، چونكە پىويست كراوہ لەلايەن يەكەم خاوەن مافەوہ كە ئەبى خۇى
 يەكەم گوئى رايەلى كراو بىت. بەلّام جىاوازى و دووبەرەكى لە عەقىدە و باوہردا،
 قەدەغەكردنى گوئى رايەلى بۇ عەقىدە و باوہر نايىتە ھوى نەمانى مافىيان لە كىردەوہ و
 رەفتارى شىرين لەگەلىيان و ھاوپى يەتنيان بە جوانى،

^۱ نەخىر بە قەت ھەناسە دانەوہەيك مافت ئەدارەتەوہ العافى أبوبىكر لە مسندەكەى دا.

وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ تَمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

نهوہتا ٹھہرموی: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ ھاوہی یتیان بکہ لہم جیہانہدا و
لہبارہی ژیانہی ٹہم جیہانہوہ بہ شیوہیک کہ شرعی و رنک و پیکہ لہگہل مروفاہتی و
پیاوہتی دا، بہ چاکہ و پیاوہتی ٹہم ژیانہ کہمیان لہگہل بیہرہ سہر ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَىٰ﴾ لہ بارہی ٹایینہوہ شوینی رنگای کسینکہ بکہوہ کہ بہ راستی و پاگو خاوینی
گہراوہتہوہ بؤلای من ﴿إِلَىٰ تَمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ ٹینجا لہپاش گوزہر کردن بہ قوناعی ٹہم
جیہانہدا گہرانہوتان بہوہی بؤلای منہ ﴿فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ٹینجا ہموالتان ٹہدمی
بہوہی لہوہ و پیش کردووتانہ لہم جیہانہدا، ہموو کس ٹہگات بہ بہرہمی کردہوہی
خوی و پاداشت و تولہیک کہ شایان بیٹ دہست کہوتی خاوہن کردہوہکان ٹہبیٹ.

ٹہم دوو ٹاہتہ تئہلکیشہ لہ ناوہندی پند و ناموزگاری یکہی لوتمان دا بو
بہہیزکردنی بہرگری و قہدغہ کردنہکہی لہ ہریاردانی ھاوبہش بو خوا، دلنیا کردن لہ
راست و بہجئی ٹہو قہدغہ کردنہ وکو فرہموہیٹی: ٹیمہیش فرہمانمان دا و وہسیتمان
کردوہ بہ وینہی فرہمان و وہسیتہکہی لوتمان، باسی باوگو دایک بو موبالغہ و نیشاندانی
ٹہوپہری رادہی ٹہو قہدغہ کردنہیہ، چونکہ ٹہو دووانہ خوا پیویستی کردوہ و ریزی لی
گرتن و چاکہ لہگہلیان و دل راگیر کردنیان. لہ جیٰ یہ گوئی رایہلی و بہرگری کردنی ٹہو
دووانہ دروست نہبی ٹیتر ٹہبی باشتر بہ گوئی کسہی تر نہکری.

رای بہہیز لہسہر ٹہوہیہ کہ ٹہم دوو ٹاہتہ بہ بوٹہی سعدی کوہی ٹہبو وہقاص و
دایکی یوہ ہاتہ خواروہ، وکو لہ سورہتی ﴿العنکبوت﴾ دا باسماں کرد لہ وینہی ٹہم دوو
ٹاہتہدا. بہلام وکو لہوی وتمان تاییہتی ناکرین بہو رووادوہ بہلکو مہبست و
ہریارہکہیان گشتی یہ.

يَبْنِيْ اِيَّاهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ
يَاۤتِيْهَا اللهُ

له پاش نهم تيهه لکيشه نينجا نه چيتمره سر پند و ناموزگاري يه کان و باسي روزي
دوايي و حيساب و لپيرسينهوه و توله و پاداشت نهکات به بهندي دووهم و نهيهيني بهدواي
يهک دا که گوره تر و گرنک ترين بهنده له هه موو پهيام و شريعه تهکاني خوادا، فرموي:
﴿يَبْنِيْ﴾ نهی کوپي خوشهويستم ﴿اِيَّاهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾ بهراستي قسه نه مهيه
کردهوه چاک بيت يان خراب نهگه له بچووکي و سووکي دا کيشي دانهويله بيت له
خهرتهليه ﴿فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ﴾ نينجا لهگه له نو زور و ردی و بچووکي يه
له پوشيده و شارواه ترين شوين دا بيت وکو ناو سکی بهردی يان له ناو ناسمانهکان دا
بيت يان له زهوی دا، نهو کردهويه هه چهند نهومنده بچووک بيت و بهو جوړه داشارری
﴿يَاۤتِيْهَا اللهُ﴾ خوا نهيهيني و نامادهی نهکات. نهوهی نهم نايهته نهيگهيهيني و نيشاني نهکات
لهبارهی زانين و ناگاداری و توانين و دهسهلاتی خواوه، لهبارهی حيساب و لپيرسينهوه و
دادپهروهی و تهرازووی راستی يهوه هيچ وته و وتارنکی تر نايگاتی و جينگای ناگريتمهوه،
سهرنج بده دانهويله يهک له خهرتهليه که وينهيه بو نهوپهري و ردی و بچووکي. نهو
دانهويله يه داشارری له ناو بهردیکی رهق دا که دهرناکهوی و نابينری و دهست پئی ناگات.
يان بخريته ناو نهو ناسمانه فراوانه که نهو هه موو نهستيره گوره گهوانه وکو خال و
ههلمات دهرنهکهوتن تيايان دا، يان له ناو زهوی دا يان تیکهلی خوّل و بهرد و ريزهکهی ببي.
به هر جوړ ببي زانين و توانين و دهسهلاتی خواي لهگه له دايه و له خوا شارواه نايی،

إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِي أَمْرَ الصَّلَاةِ وَأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا

أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ﴾ چونکه بهراستی خوا زانایه له هه موو پۆشیده و شاراوویهک، ناگاداره به دیوی ناوی هه موو شتی هه رچۆنی ناگایه به دیوی ده ری. مرۆقی دانا خه یالی نه پروا نه که ویته شوینی نه و دانه ویتله یه و ئینجا بیر نه کاته وه له و زانین و ناگاداری یه بی سنووره ی په روهر دگاره که هیچ شتی لی ون نابی، له دهروونی خۆی دا نه و بیره نه کاته وه هه تا سام و بیم و شهرم له خوا دلی داگیر نه کات و سه ری بهنده یی دانه خات بو نه و خوای زانای به ده سه لاته.

له پاش نامۆزگاری به باوه رهینان به خوای تاک و ته نیا، به بپروا هینان به رۆژی دوایی، دلنیا یی بهراستی حیساب و لپرسینه وه و پاداشت و تۆله... له پاش نه وه فرمانی دا به رووکردنه خوا به نوێژ، روو کردن بۆلای بهنده یانی خوا به بانگ کردنیان بۆلای، به خوگر ی له و ریگایه دا. فه رموی: ﴿يَبْنِي أَمْرَ الصَّلَاةِ﴾ نه ی کوپی خوشه رو یستم نوێژ به جی بینه به ریک و راستی ﴿وَأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ فرمان بده به چاکه و بهرگری بکه له خراپه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ خۆت بگره به نارام به له سه ر نه وه ی دوو چارت نه بی له به سه رهاتی ناخۆش و خراپ، ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بینگومان نه و خوگر تنه، یان هه موو نه وانه ی باس کران له و کارانه ن که خوا بپیری له سه ر داوه و پنیو یستی کردوه به بی سه ر لی کردنه وه و دوو دلی. نه مه یه نه خسه کینشراوی عه قیده و باوه ر... باوه ر به تاک و ته نیا یی خوا، هه ست کردن به ناگاداری و چاودیری خوا، چاوهروانی نه وه ی لای خوایه، دلنیا یی به داد و راستی کرده وه ی خوا، ترسان له تۆله و سزای، ئینجا خۆ به هیز کردن به تویشووی خوا په رستی به تایبه تی نوێژ. ئینجا بانگ کردنی خه لکی بۆلای خوا و فرمان پیدانیان به چاکه و بهرگری یان له خراپه. ئینجا نه و خوا په رسته بانگ که ره خوگر و به نارام بیته له سه ر هه نسانی به نه رکی سه رشانی، به تایبه تی له سه ر سزا و نا په حه تی یه ک دوو چاری نه بی له ریگای بانگ کردنی خه لک دا و له سه ر هه موو تا قی کردنه وه یه ک که دیته ریگای باوه رداران.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي

مَشِيكَ وَأَعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

نينجا برگری نهکات له هندی کردهوی ناشیرین که زیانی کومه لایهتی زوره، فرمانی
پیا نهادات به هندی کردهوی شیرین که سوودی کومه لایهتی هیه نه فرمانی: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ
لِلنَّاسِ﴾^۱ روت و مره گپره له خه لکی به فیز و خو به زل زانی یهوه، ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾
مه گهری به زهوی دا به کخشخه و فیز و لاره و له نهجهوه، ﴿مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾
چونکه خوا خوشی نایهت له هرکس که خو بهزل زان بیئت و کخشخه و شانازی کهر بیئت به
مل خه لک دا، واته خه شمی هیه بهرام بهریان ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشِيكَ﴾ میانه و ناوهر است به کار بیئنه
له رویشتن و گهرانت دا نه به پهله و جریپن به، نه زور له سر خو و به هیواش و مگو باوی خو
به زل زان و فیزداران، به لکو رویشتن و گهرانیکی سووکو سؤل و ناسان ﴿وَأَعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾
که می دهنگت نزم بکهروه و به دهنگی بهرز گفتو گو مه که نه گهر پیویست نه بوو. بینگومان
دهنگ بهرز کردنهوه له گفت و گو کردن دا زیاد له پیویست شتیکی زور ناشیرینه و نازار
دهره به گوی گران و پیویسته برگری کردنی. له بر نهوه قورنان دژیهتی و به جووی قیزهون
و بیزراوی نهکات هرکس خاوهن ههست و فام بیئت خوی لی نه پاریزی. نه فرمانی: ﴿إِنَّ
أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به راستی بیزراو ترینی هه موو دهنگه کان دهنگی زهروی گوی
دریزانه. واته بیزراو ترینی هه موو دهنگی که به بی پیویست بهرز بکریتهوه دهنگو زهروی
که ره. هرکس به بی پیویست دهنگ بهرز بکاتره نهوهی خوی نه باته ریزی کهر و
دهنگه کی نهکات به وینهی زهروی کهر. جا له بر نهوه زهروی کهر کراوه و نه کری به چیروک
و مه تل بو نهو جووره دهنگه بهرزانه له ناو خه لک دا، نه وهتا نه لئین: فلان نه لئی که ره
نه زه رینی، چی یه فلان به سه پ و هوپ هاتوه ته سه رمان.

^۱ وشعی (صغر) دهرد و نه خوشی یه که نوچاری حوشتر نه بیئت و ملی وه رنه گپری و ناتوانی به ریک و راستی رایگری،
جا قورنان بهو جووره فرمانی له بر ناشیرین کردن و بیزلندننی نهو مل وه رگپراوه که هندی کهس به کاری نه هیئتی به
فیزو ده ماره وه.

الَّذِينَ تَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبِاطِنَهُ

ئینجا نه گهر پیتهوه سر بت په رسته کان و رووی فهرموده یان تی نه کات به تانه و ته شەر لی دانیان له سر کو تایی نه هینان و دان گرتیان به سر نهو نایینه به تال و پوچه ی که وان له سهری، له گهل نهوه دا نهو هه موو رابهر و نیشانه ی تاک و ته نیایی خوا نه بینن، نهو هه موو شته گرنکه ژیر بار کراون بویان و فراهه م هینراون بو هوی ژیانی نهوان و بهر ژه وهندی نهوان، نه فهرموئ: ﴿الَّذِينَ تَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نایا نه تانزانیه به زانینی وهکو بینن به چاو که خوا ژیر باری کردوه بو نیوه هه رچی وا له ناسمانه کان دا بهم رهنگه کردویه تی به هوی فراهه م هاتنی سوود و بهر ژه وهندی تان، ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ژیر باری کردوه هه رچی وا له زهوی دا بهم رهنگه ریگای داون و دهسه لاتی پیداون به سوود لی وهرگرتن و به کار هینانی له پیوستی خو تان دا، هندیکی یه کسه له ریوه به کاری نه هینن و نهوی تری هو و کهرسه یه بو نهوی به کاری نه هینن، ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ به فراوانی رشتویه تی به سهرتان دا چاکه و به هر مکانی خوی، ﴿ظَهْرَهُ وَبِاطِنَهُ﴾ نهوی ناشکرایه و هستی پی نه کهن، نهوی نهینی یه و به ژیری پی نه هزانن، نهوی نهیناسن و نهزانن و نهوی نایزانن و نایناسن.

چند جار سهرنج راکیشراوه بو ناسمان و زهوی و نه م دروست کراوانی خوا به چند شیوه و رهوشتیکی جیاواز که هه موو جاری به شتیکی تازه دهر نه کهوی. چونکه نه م بوونه و مره خوا نه وهنده به نایاب و شیرین دروستی کردوه تا به دل سهرنج بدری و بیر بکریتموه له شته نایاب و نهینی یه کانی که هه رگیز بو نیمه دواپی نایهت و پیندا ناگهین، تا بهو جوړه لی ی ورد ببینه وهه موو جاری له ههست و له پیش چاو تهر و تازه نه بیتموه، له هه موو جاریک دا دهر نه کهوی به رهنگ و شیوه یه کی تیابه تی تازه. له م شوینه دا باسی نه کات و نه یخاته بهر چاو له باره ی ریکی و گونجاوی دروست کردن و دارشتنی له گهل هه موو پیوستی یه کی ناده می له م سر زهوی یه دا!! ریکی و گونجاوی یه کی وا که هه موو خاوهن ژیری یه به بیگومان و دوو دلی دنیا نه بی که ناگونجی فراهه م هاتنی شتی وا به شیوه ی

نه م سوو وشه یه به چند شتی تریش ته فسر کراون، به لام نه م شیوه گشتی یه له ته فسر که دایه به هیزتره و تقدیری له سهره. خوا خوی باش نه زانی.

رنکهوت، هیچ چاره نی یه نه‌بی باوهر بهینری و مل که چی بکری بۆ په‌روهر دگاری که به نیاز و خواهیشیکی تیرو ته‌واو و به زانین و لیزانی ئەم گونجای و رنک و پینکی یه‌ی خستووته نیوان ئەم بوونه‌وه‌ره گه‌وره و گرنکه و پیوستیاتی ئەم ئاده‌می یه‌ لاوازه به‌سه‌ر ئەم نه‌ستیره بچکوله‌یه‌وه، زه‌وی...!! بیگومان ئەم زه‌وی یه‌ هه‌مووی به‌ش و پارچه‌یه‌کی نیجگار بچوکه له‌ دارشنتی ئەم بوونه‌وه‌ره‌دا، ئاده‌می له‌م زه‌وی یه‌دا دروست کراویکی زۆر بچوک و لاوازه و هیچ چاوانادات بۆ به‌راورد کردن له‌گه‌ل قه‌باره‌ی ئەم زه‌وی یه‌دا، له‌گه‌ل ئەو هه‌موو هیزو دروست کراوانی تره‌دا بی‌ گیان و گیاندار، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌دا به‌هره و منه‌تی خوا به‌سه‌ر ئەم ئاده‌می یه‌وه له‌ راده‌یه‌ک دایه به‌رزی کردووته‌وه و ریز و نرخ‌ی پیداوه و ئەم بوونه‌وه‌ره‌ی بۆ ژیر بار کردوو به‌ جوړی هه‌موو خیرو بیرو به‌ره‌می نه‌گه‌ریته‌وه بۆ سوود و به‌رژه‌وه‌ندی ئەم ئاده‌می یه‌ بچوکه لاوازه، ئەوه‌تا سوود وهرته‌گری له‌ تیشکی خۆر و رووناکی مانگ و رینوومایی نه‌ستیره‌کان، سوود وهرته‌گری له‌ به‌فر و باران و هه‌واو باو په‌له‌وه‌ر و بالنده که نه‌گه‌ری له‌ هه‌وا‌دا. سوود وهرگرتن و ده‌ست که‌وتی خیرو بیرو زه‌وی شتیکی ناشکرا تره. ئەوه‌تا خوا ئاده‌می کردوو به‌کار به‌ ده‌ست و جینشین له‌م زه‌وی یه‌ پان و فراوانه‌دا، به‌ری مه‌ره‌خه‌س کردوو به‌ ئاره‌زووی خۆی سه‌ری تی بکات و ئەو هه‌موو ناز و نیعمه‌ت و هیز و وزه‌ی خوا دایناوه‌ تیا‌ی دا به‌کاری بی‌نی، چاکه و به‌ره‌ی خوا به‌سه‌ر ئاده‌می یه‌وه ته‌نیا ئەوانه‌ نی یه‌ که‌ باس کران، به‌لکو چاکه و به‌هره‌کانی نایه‌نه ژماره بۆ نیمه‌ وه‌کو قورئانیش نه‌فه‌رموی. دروست کردنی ئاده‌می و گیان به‌ به‌ردا کردنی چاکه و به‌ره‌یه‌کی گرنکه، ئەو هه‌موو هیزو وزه و لی‌ هاتنه‌ی به‌هره‌یه‌که، ناردنی پیغه‌مبه‌ران و نایین و کتیبی خوا گه‌وره‌ترین و به‌فه‌رت‌ترین هه‌موو چاکه و به‌هره‌کانی یه‌تی، به‌خشینی ئەم گیانه‌ تایبه‌تی یه‌ که‌ هۆی جیا بوونه‌وه‌یه‌تی له‌ گیان له‌به‌رانی تر به‌خشش و به‌هره‌یه‌که، هه‌موو هه‌ناسه‌دانیک به‌هره‌یه‌که. زۆر له‌ نیعمه‌ت و به‌هره‌کان هه‌ن ئاده‌می هه‌ر نازانن و نایانناسن، به‌ کورتی له‌ هه‌موو کاتیک دا به‌ شه‌و و به‌ روژ ئاده‌می ئەم دیو و ئەو دیو نه‌کات له‌ناو نازو نیعمه‌تی خوا‌دا له‌گه‌ل ئەوه‌دا زۆر به‌ی ئاده‌می سوپاسی ناکن و چاو له‌به‌ری خوا نین و بیر ناکنه‌وه و ورد نابنه‌وه، به‌لکو هه‌ر به‌ دل‌یشیان دا نایه‌ بیر کردنه‌وه له‌ هه‌موو چاکه و به‌هره و یادی خاوه‌ن و به‌خشنده‌که‌ی.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

به لکو هینی وا هیه دم بازی نکات و چلان به چلان نهوستی لهبارهی خواوه وهکو
 نهفرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هندی له نادمی نازاوه و دمبازی نکات لهبارهی
 تاک و تمنیایی خوا و سیفته بهرزهکانی، نم دمبازی یهش که نهیکن: ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ وَجْهَهُ﴾ به
 بی هیچ زانینی که بهوی ژیری و رابریکوه بوی پهیدا بیی، ﴿وَلَا هُدًى﴾ به بی هیچ
 رینمونی یهک لهلایه ن پیغمبرنکوه، ﴿وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾ به بی کتیبیکی رونی رهوان که
 روون کروه بیت و لهلایه ن خواوه هاتبی، واته عقیده و باوهر ئهبی پالپشت و رابریکی
 بهمیزی هبی، له یکی لهو سی ریگایهوه وهرگیرابی، ناشکرا و روون که عقیده و
 باوهرکهی ئهوان بی بهش و روت و قوته له هموو جوړه پالپشت و رابریک. کهواته
 عقیده و باوهریکی بیزراو و جیگای سهرسوپرمانه به تایبهتی لهگهل ئهوه هموو رابهر و
 بهلگه ژیری یانهی بوونهوهر که روون و رهوانن و هموو دلنکی زیندوو پر نهکن له باوهر
 به تاک و تمنیایی و سیفته بهرزهکانی تری خوی تاک و تمنیا، به تایبهتی لهگهل ئهوه هموو
 ناز و نیعمت و بهرهی فراوانی خوی تاک و تمنیا، بهلی بهراستی ئهوه عقیده پپو پوچهی
 نهوانه نیجگار پیس و قیزهون و ناشیرینه، سروشت قزی لی نهکاتهوه، ویزدان مووی گرژ
 ئهبی لی ی، ئهوه تاقههی که دمبازی نهکن سروشتیان تیک چووه، بهدنامهک و بی شهرمن،
 چاولهبری ئهوه هموو نازو نیعمت و بهره فراوانهی خوی تاک و تمنیا نین، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
 اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ نهگهر بوتری بهوانه: شوینی نایینی بکهون که خوا ناردی یه خواروه
 ﴿قَالُوا﴾ نهلین: ﴿بَلْ نَنبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ نهخیر شوینی ئهوه ناکهوین بهلکو شوینی ناین

و باوه‌ی نه‌که‌وین که زانیومانه باوک و باپیرمان له‌سهری بوون و له‌وانه‌وه بۆمان هاتووه و پیمان گه‌یشتووه، نه‌وه‌یه تاقانه پالپشته‌که‌یان، نه‌وه‌یه رابهر و به‌لگه به‌میزه‌که‌یان!! شوین که‌وتنی کویرانه به بی زانین و به بی بیر لی کردنه‌وه، نه‌و شوین که‌وتنه کویرانه‌ی که نیسلام نه‌یه‌وی نازادیان بکات لی ی، ژیریسی یان به‌ره‌لا بکات له‌و کوۆت و زنجیره تا هۆش و بیر بکه‌نه‌وه، بیداری و بزووتنه‌وه و رووناک‌ی تیا هه‌لگرتنن، که‌چی نه‌وان نایانه‌وی به‌ره‌لا بوون له‌و دیلی و به‌خسیری یه، نایانه‌وی نه‌هینشتن و لابردنی نه‌و کوۆت و زنجیره، بیگومان نیسلام بریتی یه له نازادی ده‌روون، بزووتنه‌وه‌ی هه‌ست، چاو هه‌لخستنه بۆ رووناک‌ی، به‌رنامه‌یه‌کی تازه‌یه بۆ ژیان که پاک و خاوین بیټ له لاسایی و شوین که‌وتنی کویرانه به بی جوئه و بزووتنه‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا نه‌و تاقمه ده‌مبازه به بی زانین و به نه‌فامی نه‌و نازادی و سه‌ربه‌ستی یه‌یان ناوی. له‌بهر نه‌وه قورنان لاقرتی یان پی نه‌کات و ده‌ست نیشان نه‌کات بۆ دوا روژی خراپ و سه‌ختی نه‌و هه‌لوئسته ناره‌وایان، نه‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ النَّعِيرِ﴾ نایا هه‌ر شوینی نه‌که‌ون با شه‌یتان بانگیان بکات بۆ سزای ناگری هه‌لگراوی دۆزه‌خ، واته نه‌و هه‌لوئستی نه‌وانه به‌هۆی هاندان و بانگ کردنی شه‌یتانه‌وه‌یه؟ بیگومان نه‌وه‌ش سه‌ری له ناگری به‌تینی دۆزه‌خه‌وه ده‌ره‌چی، ده‌ی نایا نه‌وانه هه‌ر سوورن له‌سه‌ر نه‌و عه‌قیده و باوه‌ره با رایانکیشی بۆ نه‌و دوا روژ و چاره‌نووسه سامناکه؟

ئینجا به‌بۆنه‌ی نه‌م ده‌مبازی و نه‌فامی و سه‌رکیشی نه‌و تاقمه‌وه ده‌ست نیشان نه‌کات بۆ ره‌وشت و کرده‌وه‌یه‌ک که پنیویسته به‌رامبه‌ر نه‌و هه‌موو رابهر و به‌لگه بوونه‌وه‌ری یانه و نه‌و هه‌موو نیعمه‌ت و به‌هره فراوانه‌ی خوای تاک و تمنیا نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ هه‌رکس به رنکی خووی و هه‌موو کاروباری حه‌واله بکات بۆلای خوا و به ته‌واوی روو بکاته خوا - له‌کاتیک دا گووی رایه‌لی خوا بیټ له فرمان و به‌رگری یه‌کانی دا -

فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ

﴿فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ ئەو كەسە دەستی گرتوو بە بەتین ترین و بەهیزترین دەست گیر که ناپچرئ و لاواز نابئ و دەست پیوه گره کهی بهرە لا ناکات له خۆشی و ناخۆشی دا، ونی ناکات له رنگای سهخت و شەوی تاریک دا، له ناو ئەم هەموو تەرزە و بای بە تەوژم و بەهیزانەدا.

ئەو روو کردنە خوا مل که چی تەواوە بۆ خوا لە هەموو بار و روویەکهو، رەزامەندی و ئارامی دلە بە هەموو بێبارو فرمانیکی خوا، له گەل باوەرو دلنیایی بە بەزەیی خوا و دلخۆشی بە چاودیری خوا، ئەو دەست گیرە بەهیزە نەپچراوە پەيوەندی یەکی بەتینی دامەزراوی بە ئارامە له نیوان دلی بێواداری مل که چ و خوای خۆی دا، ئارام و رەزامەندی دلە بە هەموو حوکم و بێباری خوا، ئارام و رەزامەندی یە که پارێزگاری دل و دەروون ئەکات له هەلە و پەلە و تێک چون بەرامبەر رووداو و بەسەرهای خراب، بەلکو بە ئارام و لەسەرخۆ و بەهیز و دامەزراوی ئەچی بە پیری هەموو بەسەرهایتیکەو. کهواته له کاتی خۆشی دا له خۆی ناگۆبئ و له پەت بهرە لا نابئ، له کاتی ناخۆشی دا هاواری لی هەلناسی و دنیای لی نایەته یەک، هەرکات له ناکاو و کوت و پرا کهوتە تەنگی و تەنگانە له هۆش و ناگاداری خۆی ناکەوی، هەمیشه زال و سەرکهوتوو ئەبی بەسەر هەموو گری و پەلە سهخت و دپک و دالی له رنگای عەقیدە و باوەردا. رنگای عەقیدە و بېروا ژیان زۆر سهخت و پېر له مەترسی یە و رێبواړی ئەو رنگایه پیویستی بەتینی هەیه بە پالپشتیکی بەهیز که هەرگیز لاواز ئەبی و هەمیشه پیویسته بە دەسگری که نەپچرئ و له دەست بەرنەبی، ئەو دەست گیرەش بیری یە له پەيوەندی دل بە خوا و روو تی کردنی بە تەواوی و حەوالە کردنی هەموو کاروبار بۆلای ئەوومل که چی تیروتەواوبۆی و گوێ رایەلی و فرمانبەری بەبی سەریچی و ملەجەرئ،

وَالِىَ اللّٰهِ عَقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ: اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾

﴿وَالِىَ اللّٰهِ عَقِبَةُ الْاُمُورِ﴾ تنها بؤلاى خوا نه گهرنتهوه دوا روژ و گهرانهوه و چاره نووسى هه موو كارئك، كهواته چاكر له هه موو شتى بؤ مروژ نه مهيه هه ر له يه كه م جاروه هه موو كاروبارى حه والهى خوا بكات و به رئك و راست روو بؤلاى نهو بكات، رنكا بداته بهر بؤلاى نهو و رنباى بگرى كه نهو نه خشهى كيشاره. نينجا دلنه و ايسى پينغه مبهر ﴿٢٢﴾ نهكات و دلخوشى نه داته وه له سه ر سزا و ناخوشى يه كه دوچارى نه بوو له لايه ن بت په رست و بى بپرواكانه وه، نه فه رموى: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ﴾ هه ركه س بى بپروايه و مل پينچى نهكات با بى بپروايى و مل پينچى يه كهى دل غه مگينت نهكات، چونكه ﴿اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ تنها بؤلاى نيمه يه گهرانه و ايان له روژى دوايى دا ﴿فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نينجا نيمه هه و ايان نه ده ينى به هه ر كرده وه يه كه كه كر دوويانه له م جيهانه دا هه و ايان نه ده ينى بيگومان سزا و تولهى نهو كرده وانه نه چهن. ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ﴾ هه و ايان پى نه ده ين چونكه به راستى خوا به باشى زانا و ناگاداره بهو نياز و خه تهره و خه يالانهى كه له دل دا يه. زانا و ناگاداره بهو شته پوشيده و شاروا نه چ جاى شتى تر، ﴿نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا﴾ مؤله تيان نه ده ين ماوه يه كهى كه م له م جيهانه دا رابويزن به خوشى و شادمانى ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيْظٍ﴾ نينجا له پاش نهوه ناچار يان نه كه ين بؤلاى سزايه كهى قورس و سهخت كه سزاي سوتاننده به ناگرى دوزه خ و نه و انيش هيج بهرگرى يه كيان پى ناكرى، خوا په نامان بدات.

دوا روژى نه وانه كه مل كه چن بؤ خواو به راستى رووى تى نه كه ن نه وه بوو باس كرا له پيشه وه، دوا روژى بى بپروا و مل پينچى كه رانيش نه مه يه كه به كورتى باسى كرد له م دوو نايه ته كورته دا، له م جيهانه دا بى ترخى و ريسوايى نيشانندان كه به هيج جوړ سه رنج نه درين و گوئ يان پى نه درى... دوا روژيشيان له روژى دوايى دا نه وه يه كه به ناچارى نه بويزن بؤ ناگرى دوزه خ به بى چاره و په ناو يارمه تى ده ر و رزگار بوون، جا له دهرونى خو مان دا نه م دوو دوا روژ و چاره نووسه به راورد بكه ين و باش بير بكه ينه وه له هه ردو.

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

ئینجا بی برواکان ئهوهستینی له بهردهم تیگه‌یشتنی سروشتیان دا، کاتی که ئهه بوونه‌وه‌ره ئه‌بینن و ئینجا چاره‌یش نی یه و ئه‌بی دان بنی به داهینان و په‌رومردگاری خوا بوی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا لانه‌دهن له ریگای راست و به پئی ئه‌و تیگه‌یشتن و دان نانه ره‌فتار ناکه‌ن، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر په‌رسیار بکه‌یت لی یان ئایا کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه؟ ﴿لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان له وه‌لامدا ئه‌لین: ﴿اللَّهُ﴾ دروستی کردوون. ناچار بوون دان بنین به‌و شته راسته‌دا، چونکه هه‌رکس بگه‌ریته‌وه بۆلای ویزدان و سروشتی خوی هه‌ر ئه‌بی مل شوپ بکات و ئه‌و وه‌لامه راسته بداته‌وه، چونکه ئه‌وه ئاسمان و زه‌وی یه که‌وان به پینش چاوه‌وه به‌و هه‌موو ریک و پیکی و رژیمه تیرو ته‌واوه که ناشکرایه هه‌موو کاروباری له‌سه‌ر نیاز و زانین دامه‌زراوه و زور به وردی و لیزانی کاروباری ئه‌پرا به‌پیره. له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا که‌س نه‌یوتووه و نالی: من دروستم کردووه. ناگونجی خوی به خوی بووبی و خوی خوی داهینابی، هه‌روه‌ها ناگونجی به ریکه‌وت په‌یدا بووبی و ئه‌م کاره گرنکه به ریکه‌وت و به بی که‌س راگیر بیت و به‌پیره بپرا. هه‌رکس شتی وا بلیت و ره‌وای بدات ئه‌و که‌سه بی به‌شه له تیگه‌یشتن و ژیری و شایان نی یه بۆ ئه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکری. که‌واته چار نی یه ئه‌بی بلین داهینه‌ر و به‌پیره‌به‌ری ئه‌م بوونه‌وه‌ره گرنکه که‌سینکه جیاواز له‌م بوونه‌وه‌ره و بی هاوبه‌ش و بی وینه‌یه و خاوه‌نی توانین و زانینی بی سنوره که ئه‌ویش ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه.

ئه‌وانه‌ی که به‌ره‌نگاری عه‌قیده‌ی تاك و ته‌نیایی یان ئه‌کرد به هاوبه‌ش بپرار دان، به‌رامبه‌ری بانگ و بانگه‌وازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) ئه‌کرد به‌و سه‌رکیشی و ده‌مبازی یه به‌تینه، ئه‌و دوژمنه مل هه‌رانه نه‌یان ئه‌توانی لاده‌ن له ریگای سروشتیان کاتی که به‌ره‌نگاری ئه‌کرا به‌و رابه‌ر و به‌لگه بوونه‌وه‌ری یانه، له‌به‌ر ئه‌وه له وه‌لامی ئه‌و په‌رسیاره‌دا هیچ ده‌مه پیچه‌یان نه‌ئکه‌رد و بی پیچ و په‌نا ئه‌یانوت: خوا دروستی کردوون جا له‌به‌ر ئه‌وه ته‌می پیغه‌مبه‌ری کرد (ﷺ) که سوپاسی خوا بکات له‌سه‌ر ئه‌و وه‌لامه و ناچاری یان بۆ ئه‌و وه‌لامه راسته.

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفِّسٍ وَجَدَهُ

فهرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نهی پیغمبر بلی هموو سوپاس و وهسف و سهنایهک بو خواجه که ناوی ﴿الله﴾ یه لهسر روونی نایین و عهقیدهی راست، سوپاس و وهسف و سهنا بو خوا لهسر ناچاری بی پرواکان و دان نانیان به ناچاری بهرامبر شو رابهر و بهلگه بوونهومری یه، سوپاس بو خوا لهسر هموو بارئک.

نینجا واز شهینتی لهوی رابوردوو و رستهیهکی تر شهینتی بهدوای وهلامهکهیان دا هوالی شهوپهری نهفامی و نهزانی یان لی نهادات، نهفهرموی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ زوربهی شهوانه نازانن و نهزانن، بههوی شهوهوه ده مبارزی نهکن و ههلهن له ریگا و ریبنازی سروشت، له رابهری و ریئوومایی شه بوونهومره گهوره و گرنکه بو پسروردگاری بهرز و بلندی، زوربهی شهوانه نهزانن و بی ناگان لهوه که بهو وهلامه عهقیده و باومرهکهی خویمان له ریشه شهینن و بهربادی نهکن. نینجا به بوئهی داننانی سروشتیان به دروست کردنی خوا بو ناسمانهکان و زهوی، بهو بوئهوه دیته باسی خاوهنی و مولکایهتی تیرو تهوای خوا بو هرچی و له ناسمانهکان و زهوی دا، لهگهل شهوهدا بی پیویسته به هرچی و له ناسمانهکان و زهوی دا و خوئی له خوئی دا سوپاس کراوه با نادهمی سوپاسی نهکن.

نهفهرموی: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بو خواجه و تایبهتی یه به خواوه و مولکی خواجه هرچی و له ناسمانهکان و زهوی دا، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ بیگومان تهنا خوا بی پیویسته له هموو شتی و سوپاس کراوه و شایانه بو سوپاس. نینجا دوایی باسهکه شهینتی به شیوهیهکی بوونهومری که دهست نیشان نهکات بو دوانهاتن و بی سنووری زانین و توانینی خوا و دهسهلاتی نهبراوهی. نهفهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾

نه‌گهر هرچی دره‌خت وا له زهوی دا پینوس بیټ ﴿وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ﴾^۱ هموو ده‌ریای زهوی
 مه‌ره‌که‌ب بیټ ﴿مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾^۲ له پاش دوا هاتن و نه‌مانی چهند ده‌ریای تری
 زۆری وینه‌ی خوئی بیټی به مه‌ره‌که‌ب و یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک تی‌ی ریژن، نینجا به‌و هموو
 پینوس و مه‌ره‌که‌بانه نوسهران ده‌ست بکه‌ن به نووسینی و ته زانراوه‌کانی خوا ﴿مَا نَفِدَتْ
 كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ و ته زانراوه‌کانی خوا دوا‌یی نایه‌ن، نه‌و هموو پینوس و مه‌ره‌که‌به دوا‌یی دیت،
 چونکه و ته زانراوه‌کانی خوا بی سنوور و دوا‌یی نه‌هاتون، نه‌و هموو دارو دره‌خت و
 ده‌ریایانه هرچهند زۆر زۆرن به‌لام سنوور دار و دوا هاتون.

نه‌مه وینه و شیوه‌یه‌که دارپنژاره له زانراو و بینراوه‌کانی ئاده‌می که سنووردار و
 دوا‌هاتون، بو نزیك خستنه‌وه‌ی مه‌به‌ست له بی سنووری و دوا نه‌هاتنی و تراو و زانراو
 خواهیش کراوه‌کانی خوا. نزیك خستنه‌وه‌ی نه‌وانه له زانین و تیگه‌یشتنی ئیمه که شتیکی
 سنووردار و دوا‌هاتوه، به‌لکو زۆر که‌م و کوپه، که به‌م وینه و چیرۆکه نه‌بی زانین و
 تیگه‌یشتنی ئیمه تی ناگات و پیای دا ناگات.

به‌راستی وینه و چیرۆکیکی زۆر نایابه و نه‌م جوړه شتانه هر له ده‌ست قورنان دیت، با
 هندی ورد ببینه‌وه و به‌راوردی بکه‌ین: خه‌لکی و تراو و زانراوی خو‌یان هرچهند زۆر و
 فراوان بیټ نه‌ینوسنه‌وه به‌م پینوسانه که باون، نه‌و مه‌ره‌که‌ب و شته‌ی که به‌کاری نه‌هینن بو
 پینوسه‌که شتیکی که‌مه و پری شووشه‌یه‌که، نینجا وهره سه‌رنج بده‌ین و بیر بکه‌ینه‌وه که
 هرچی دارو دره‌خت وا له زهوی دا همووی بیټی به پینوس و هرچی ئاوی ده‌ریاکانی
 زهوی هه‌یه بیټی به مه‌ره‌که‌ب و هینشتا حه‌وت نه‌وه‌نده‌ی تری بیټه سه‌ر نه‌مانه همووی
 دوا‌یی دین و ته‌و زانراوه‌کانی خوا هر دوا‌یی نایه‌ت!! به‌لی بیگومان دار و دره‌خت و ئاوی
 ده‌ریاکان دین چونکه نه‌گهر نه‌و هموو ده‌ریا دابه‌ش بکرین به دلۆپه دلۆپه و هموو
 دره‌خته‌کان بکرین به پینوسی بچوک و ورد به‌رامبه‌ر هر دلۆپه‌یه پینوسی، بیگومان

^۱ نه‌م وشه‌یه به چهند جوړ خوینراوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل رسته‌که‌ی دوا‌یی دا به چهند جوړ ترکیب کراون به پی‌ی زمانی
 عه‌ره‌بی، به‌لام مه‌به‌ست له هموو هر نه‌وه نه‌گریتته‌وه که له تفسیره‌که‌دایه.

^۲ به پی‌ی با‌وی عه‌ره‌ب ژماره (۷، ۷۰، ۷۰۰) به‌کار نه‌هینری و مه‌به‌ست ژماره‌ی تاییه‌تی نی یه به‌لکو مه‌به‌ست زۆری
 یه، جا له‌به‌ر نه‌وه له تفسیره‌که‌دا به‌و جوړه‌م وت.

هموو پینووس و دلۆپهکان دوابی دین ته‌ن‌ها به نووسینی کار و به‌سه‌ر‌هاتی خویمان که نه‌و
 کاروبارو به‌سه‌ر‌هاتانه به هموویان به‌شیک‌ی زۆر که‌من له زانراو و خواهیش کراوه‌کانی
 خوا، که‌واته نه‌وانه هموو دوابی هاتن و زانراو و خواهیش کراوه‌کانی خوا نه‌هات!!
 به‌لی بیگومان هموو باوه‌پ‌داریک نه‌بی بۆی روون بیت که زانراو و خواهیش کراوه‌کانی خوا
 دوابی نایه‌ن، چونکه نه‌بی باوه‌پ‌ری بیی به‌و دوا نه‌هاتن و بی سنووری به‌ه‌شت و نازو
 نیعمه‌ته‌که‌ی، هه‌روه‌ها دۆزه‌خ و سزا و نازاره‌که‌ی، بیگومان نه‌و هه‌مووه دوا نه‌هاتوو
 نه‌پ‌راوانه زانراو و خواهیش کراوی خوان!! که‌واته هموو دار و دره‌خت و ده‌ریاکان ون نه‌بن
 و خویمان دانه‌شارن له مه‌یدانی وتراو و زانراوه نه‌پ‌راوه‌کانی خوا، دلی باوه‌پ‌داری
 راسته‌قینه نه‌ه‌ستی به‌ مل که‌چی و سام و ترسه‌وه له‌به‌رده‌م به‌رز و بلندی و گه‌وره‌یی بی
 هاوتا و بی وینه‌ی خوا، له‌به‌رده‌م هی‌زو ده‌سه‌لات و لی‌زانی و کار‌دروستی خوا، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ﴾ بیگومان خوا زاله و هیچ که‌س و هیچ شتی سه‌پ‌یچی پی ناکری له ناستی
 ده‌سه‌لات و خواهیشی، لی‌زان و کار‌دروسته.

نینجا له‌و شیوه و چیرۆکه گرنه‌گه‌وه که بی سنووری زانین و خواهیشی خوی نیشان دا
 دیت بۆ باسی سووک و ناسانی دروست کردن و زیندوو کردنه‌وه که هۆی نه‌و سووکی و
 ناسانی یه نه‌و زانین و خواهیشه نه‌پ‌راوه و بی سنووره‌یه. نه‌فه‌رموی: ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَحْسَبُكُمْ
 إِلَّا كَفْئِيسٍ وَّجَدِيحٌ﴾ دروست کردن و داهینانی هه‌مووتان و زیندوو کردنه‌وه‌ی هه‌مووتان
 سووک و ناسانه بۆ خوا به وینه‌ی دروست کردن و زیندوو کردنه‌وه‌ی ته‌نیا که‌سیک. نه‌و
 خوییه‌ی که بۆ دروست کردن و نه‌هیشتنی هه‌رشتی هیچی ناوی بی‌جگه له ناراسته‌کردنی
 ویست و خواهیشی، جگه له‌وه بفه‌رموی: ببه یان مه‌به. بۆ نه‌و خوییه یه‌کسانه یه‌ک و زۆر،
 چونکه پیویست نی یه به هیچ هه‌ول و تیکۆشانی له پیک هینان و به‌دی هینانی هه‌رشتیک،
 نه‌و کاته یه‌کسانه دروست کردن ته‌نیا که‌سی و دروست کردن چهند هه‌زار ملیۆن که‌س.
 زیندوو کردنه‌وه‌ی که‌سی و زیندوو کردنه‌وه‌ی چهند هه‌زار ملیۆن که‌س، له‌گه‌ل نه‌و توانین و
 ده‌سه‌لاته بی سنووره‌دا زانین و ناگاداری و لی‌زانی ته‌واوی هه‌یه که پیویستن بۆ دروست
 کردن و زیندوو کردنه‌وه و حیساب و پرسیار و پاداشت و تۆله‌ی پاش زیندوو کردنه‌وه،

وهو دست نیشانی بؤ نکات که نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بیسر و بینایه بؤ هموو شتیك، هر وها نم دوو سیفته سیفته تیکی ته نیایه و به یه کسانی هموو شت نه بیستی یان نه بینی و بیستن یان بینینی هیچ شتیك خیریکی ناکات له شتیکی تر، هر وها بهو وینه به داهینان و زیندوو کردنه وهی هموو یه کسانه و هیچ داهینان و زیندوو کردنه وهیک خیریکی ناکات له هینی یه کیکی تر و له هموو ان. له مو پیش له م سو رته دا چهند مه بهستیکی گوره و گرنگی روون نه کرده و نه چه سپان:

- ۱- ته نیا خوا په رستراویکی راسته و هموو په رستراوه کانی تر پوچ و ناراست و ناروان.
- ۲- پاک و خاوین کردنی په رستن تنها بؤ خوا.
- ۳- راستی هاتنی روژی دواپی و رووداوه کانی.

ئینجا نهوا همیتر له دواپی سو رته که دا نه گهریته وه بؤ باسی نهو سی مه بهسته گرنگه و روون کردنه وه یان به جوړ و شیوه یه کی تری تازه که زور به میز و به کاره له هر دل و دهر وونی که زیندوو بن، نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ الْغَيْثَ فِي النَّهَارِ وَيُرْسِلُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ نایا نه ترانیوه که خوا شهو نه با به ناو روژدا و روژ نه بات به ناو شهو دا، بهم جوړه به به به ره شهو کورت نه کاتوه و نه یخاته سر روژ، روژ کورت نه کاتوه نه یخاته سر شهو، یان بهم رهنگه شهو نه هینی به دواپی روژدا و جی و شوینه که ی داگیر نه کات، هر وها روژ نه هینی به دواپی شهو دا و نه یخاته جینگا و شوینی که شهوی تیا بووه. به هر کام مه بهست بیت شیوه یه کی نیجگار نایاب و سر سو په نیره، به لام هر شت و هر رووداویک هر چه مند گرنگ و سر سو په نیر بیت که زور بینرا له پیش چاو کون نه بیت و به جینگای سر لی کردنه وه و سر سو په مان نامینی. به هوئی نه وه وه نهو دوو رووداوه زور گرنگه بهم رژیمه زور ورد و نه گوپاوه زوریه ی خهک بیر لی ناکاتوه تا به چاوی دل نهو دهسته قودرته بینینی که سال دوانزه ی مانگ نهو شته گرنگه فراهم نه هینی. بینگومان نهو دوو رووداوه گرنگه په یوه ندی یه کی ناشکرایان هیه به خور و مانگوه و داهینان و دوست کردنی نهو دوو چرایه و ژور بار کردنیان شتیکی نایابتر و سر سو په نیر ترن له رووداوه و به سره هاتی شهو و روژ.

وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ
 اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ

کهواته زور به جی به که نه فرموی: ﴿وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ خور و مانگی ژیر بار کردوه
 ﴿كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه موو یهکی لهه دووانه نه گهری هه تا کات و ماوه یهکی ناوبراو و
 دیاری کراو بو نه و گهران و گهردشه، دهی بیگومان هیچ کهس هیچ دهخل و دهسه لاتیکی
 نی یه بهسهر نه و ژیر بار کردندها جگه له خویهک که توانا و ناگاداره. نهو خوا به دهسه لاته
 نه یانخاته نیش و بریاری داوه و زانایه به ماوهی ژیان و گهران و خولانه وهیان. نینجا له گهل
 نهو دوو شته راست و ناگرا بوونه وهری یانه که بردنی شهو و روژه بهناو یهک دا و ژیر بار
 کردنی خور و مانگه. له گهل نهو دوو شته گرنگه دا که به زانین و ناگاداری خوا دهوره دراون،
 له گهل نهوانه دا و لهه کاته دا نه فرموی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ نایا نه تزانی که خوا
 ناگادار و زانایه به ههرشتیک نیوه نه یکن. ههوالمان نه داتی و ناگادارمان نه کات بهسهر نهه
 شته دا که غهیبی یه و نیمه ههستی پی ناکهین، بهلام نهو دووانه ههست پیکراوه کهی که له
 پیشه وه فرموی به لگه و نیشانه یهکی روون لهسهری، چونکه کهسی نهوهنده زانا و توانا
 بیت به یاسا و رژیمیکی تیرو تهواو شهو و روژ ببا بهناو یهک دا و خور و مانگ بهو شیوه
 ژیر بار بکات نه بی نهو کهسه زانا و ناگادار بیت به نیمه و هه موو کرده وه کانمان که
 به شیئین و واین لهناو نهه کو مه لهی خوریماننه دا. بیگومان ههوال پیدان و ناگادار
 کردنده مان بهو ناگاداری و زانایی خوا مبهستیکی زور گرنگه، نیش کهریکی به هیزه بو
 راست بوونه وه و روو کردنمان بو خیرو چاکه و هوئی رهمه نندی خوا. نینجا بهدوای نهو
 مبهسته دا شتی نه هینی که هوئی نهو سی شته یه و هه موو شتی راستی و دامه زراو لهسهری
 راگیر و دامه زراوه، نه فرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نهوهی که باس کرا لهو نایه ته
 پیشووانه دا له باره ی توانین و زانینی فراوانی خواوه، نهو رژیمه بوونه وهری یه دامه زراوه
 هه میشه یی یه که نهو په ری راده ورد و ریگ و پیگه. نهوانه هه موو هه یه و راست و دامه زراون
 به هوئی نهوه وه که ته نها خوا هه یه و خویه تی یهکی راسته و نه گوژاوه،

وَأَنْ مَّيْدَعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

﴿وَأَنْ مَّيْدَعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ﴾ مهرچی خه لکی هاواری لی نه کن و نه پیرستن جگه له خوا
هموو ناراسته و به تاله و بی کله و هیچی به دست نی یه. بینگومان نه دست کرده
گرنکه و نهو رژیمه تیرو تهواوه به بی داهینر و بهر تو بهری ناگونجی، نهگر جگه له خواهی
تاک و ته نیا که سی تریش ده خلی بی و کار به دست بیت رژیمی نامینی و تیک نه شیوی به
مل یه دا، که واته تهنها خوا راگیری کردوه، تهنها خوا پاریزه ریستی، تهنها خوا
بهر تو به ریستی، تهنها خوا دامه زوای و جینگر بوون و پیکه وه لکان و ریک و پینکی راگیر
نهکات تا نهو کاته ی بریاری داوه و نهیوی بی.

هموو شتیک بینجگه له خوا نال و گوږ روی تی نهکات، هموو شتیک بینجگه له خوا
زیاده و که مو کوپی بو نه بی، هیزو لاوازی و هات و نه هاتی بو نه بی بینجگه له خوا. هموو
شتیک جگه له خوا له پاش نه بوون پهیدا بووه و نایشمیننی دوی بوون، تهنها خوا نه بوون
به سهری دا نه هاتووه و به سهری دا نایهت و گوږان و نه مان روی تی ناکات ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ﴾ تهنها خوا بهر زو بلند به سهر هموو شتیک دا و گوره یه و زال و ده سلات داره
به سهر هموو شتیک دا، نینجا شیوهی شتیک تر نه خاته پیش چاو که ناسراو و زانراو و
نولفت له گه ل دا کراوه، شیوهی گهرانی که شتی له دهریادا که چاکه و به ره یه کی گوره یه
له گه ل بهنده کانی خوادا، چند نیشانه و به لگه یه کی روونی تیا هیه بو نهو باومردارانه ی که
خوگر و چاوله بهری چاکه ی خوان، نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ﴾ نایا
نه ترانیوه که که شتی نه گهری له دهریادا به هو ی چاکه و لوتفی خواوه که هو ی گهرانه کی
فراهم هیناوه. بینگومان که شتی بهو هموو قورس و گوره یی و باری گرانوه که نه گهری
به هو ی چند شتیک تاییه تی یه که خوا فراهمی هیناوه له دهریاو که شتی یه که و باو

زهوی و ناسمان دا، دروست کردنی ئەمانە بەو شیوێ تاییبەتی یانەیی کە هەیانە بوون بەهۆی
 گەڕانی کەشتی و نەوێستان و نەنیشتنی، ئەگەر هەرکام لەوانە هەر جۆرە خەلەل و ناریکی
 تیادا روو بدات کەشتی ناگەڕێ لە دەریادا. ئەگەر ئاو وەک هەوا بواوە یان وەک زهوی.
 ئەگەر رادەیی زەخت و زۆری هەوا بەسەر ئاوی دەریاکانەو زۆرتر بواوە، ئەگەر رادەیی گەرمی
 کەمتر بێت تا ئاو بێبەستی، ئەگەر، ئەگەر.. هەرکام لەمانەیی باس کرا و ئەوانەیی باس
 نەکراون هەر گۆپان و زیاد و کەمی یەك رووبدات تیایان دا کەشتی ناگەڕێ، لەدوای ئەو
 هەموو هۆیە خوا ئەو کەشتی یانە راگیر ئەکات و ئەیانپاریزی لەناو ئەو هەموو بای بەهێز و
 شەپۆلە گەورانەدا کە وەک شاخی گەورە گەورە راست ئەبنەو، هیچ پەنایە نی یە جگە لە
 پەنای بەزەیی خوا. کەواتە بە هەموو جۆر گەڕانی کەشتی بە لوتف و چاکەیی خواوە، ئینجا
 ئەو کەشتی یانە ئەو هەموو خۆراک و شت و مەك و نێعمەتە گەرنگانە هەلنەگرن لە ولات و
 ناوچەیکەرە بۆ ولاتیکی تر کە زۆریەیان زۆر دوورن لە یەکەرە و بەهۆی ئەو کەشتیانە
 نەبێت ژیان ناپووت و تال ئەبێت. کەشتی بە چاکە و بەهرەیی خۆی ئەگەڕێ ﴿لِرَبِّكَ مِنْ
 آيَاتِهِ﴾ بۆ ئەمەیی هەندی لە نیشانە و بەلگە روونەکانی خۆیتان نیشان بدات کە رابەریکی
 بەهێز لەسەر خواوەتی خۆی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ چونکە بێگومان لەوێ کە
 باس کرا چەند رابەر و نیشانەیکە گەورە و گەرنگ هەییە بۆ هەموو کەسیکی زۆر خۆگر
 لەکاتی بەسەرھاتی خراب دا و زۆر سوپاس کەر و چاوەلەبەری خوا لەسەر چاکە و
 بەهرەکانی، مەبەست بەو کەسە باوەرداری راستەقینەییە کە ئەم دوو سیفەتە گەرنگە هەندیکە
 لە بەرھەمەکانی، بەلکو هەموو بەرھەمەکانی ئەگەریتەو چونکە بەرھەمی ئیمان و باوەر و
 خۆگرتنەو لە قەدەغە و بەجی هینانی کردەوێ چاک و رەوا، ئەم دوو شتەش بەرھەمی ئەم
 دوو سیفەتەیی، لەبەر ئەوە لە حەدیس دا هەییە کە ئیمان دوو بەش و نیو: خۆگرتن و
 سوپاسە، صبر و شکر و لەباری ترەو هینانی ئەم دووانە لەم شوێنەدا زۆر رێک و بەجی یە
 چونکە هات و چۆ و گەران بە کەشتی بی بەش نین لە هۆی ئەم دوو سیفەتە یان یەکیکیان.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَلَغَهُمُ الْبَرَّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ

ئینجا باسی بی باری زور له بی پرواگان نهکات بهم رهنکه کاتی وان لهناو کهشتی یهک دا و نهکونه تهنگانه وسام و ترس روو نهکات، لهو کاتهدا نهچن بهدم بانگی سروشتهوه و جگه لهخوا هیچ ههس که به فریاد رهس دانانین. بهلام کاتی رزگار بوون و کهوتنه خوشی ههموو نهوهیان لهبیر نامیننی، نهفهرموی: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَالظُّلَلِ﴾ کاتی داگیریان بکات و بهرز بییتهوه بهلای سهرووهوه یان شاخیکی گهوره له بیخ و لای خوارویهوه بن، لهو کاته تهنگی یهدا ﴿دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ هاوار و نزا نهکهنه خوا به خاوین کردنی نایین و مل کهچی بوی، چونکه بههوی بیم و ترسهوه دژو بهرهلهستهکانی سروشت نامیننی و دل و دهریون رووت نهبن له هیزو دهسهلاتی خهلهتینهر، که لهکاتی نارام و خوشیدا نهبن به پرده بهسهر سروشتهوه و سهری لی تیک نهدهن. تا وان له بیم و ترسا بهو جوژه پهنا نههینن بهخوا ﴿فَلَمَّا بَلَغَهُمُ الْبَرَّ﴾ ئینجا کاتی رزگاری کردن و له دهریا دهری هینان بو وشکی نهبن به دوو تاقم ﴿فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾ بهم جوژه ههندی لهوان به رنگای راست دا نهپروا و لهسهر باوهر به تاک و تهنیایی خوا نهمینیتهوه، نهو ناساییش و خوشی یهی که تینی نهکهوی رای ناکیشنی بو لهبیرچوون و چاو لهبهر نهبوونی چاکهی خوا. یان ههندی لهوان مینانهیه و سهرکیشنی تهواو بهکار ناهیننی بهم رهنکه خوای لهبیره و سوپاسی نهکات و نهو تاقمه بهو جوژهن و تاقمیکتی تریان سهرکیشنه و دان نانی به چاکه و بههره و نایهتهکانی خوادا.

وَمَا يَحْدُثُ بَيْنَنَا إِلَّا كُلُّ خَسَارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا

﴿وَمَا يَحْدُثُ بَيْنَنَا إِلَّا كُلُّ خَسَارٍ كَفُورٍ﴾ ههچ کەس بی بېروا ودان نه نیرنیه به نایه ته کانی نیمه مه گەر هه موو کەسی که زۆر بی بار و په یمان شکین و زۆر به دنه مک و پی له چاکه نه نیر بیت. ئینجا به بۆنه ی بیم و ترس و سامناکی ناو ده ریا که باس کرا خه لکی نه ترسینی له بیم و ترسی هه ره گه ره که بیم و ترسی ناو ده ریا و هه موو بیم و ترسه کانی تری نه م جیهانه ههچ چاو ناده ن له چاو نه ودا. بیم و ترسی رۆژی دوایی که په یوه ندی خزمایه تی نه پچری، باوک خه ریک و بی ناگا نه کات له رۆله ی و هه موو کەس تاق و ته نیا نه کات، به رووت و قوتی له هه موو کۆمه کی و پالپشتی، به بی کەس و دهر، نه فەرمو ی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ نه ی ناده می بترسن له تۆله و سزای په روه ردا گارتان و خۆتان بپارین لی ی به بېروا هینان و گو ی رایه لی، ﴿وَأَخْشَوْا يَوْمًا﴾ بترسن له رۆژیک ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنِ وَلَدِهِ﴾ که ههچ باوکی له و رۆژه دا به رگری ههچ شتیکی خراپ ناکات له رۆله ی و ههچ شتیکی له کۆل ناخات و سوودی ههچی پی ناگه یه نی ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ ههچ رۆله یه که رگری کەری ههچ شتیکی خراپ نی یه له باوکی و ههچ شتیکی له کۆل ناخات و ههچ سوودیکی پی ناگه یه نی. هه موو کەس خه ریکه به خۆیه وه و هۆشی به لای کەسی تره وه نی یه، به لکو گوریز و رو وه رگین له یه کتر با نزیک تر و خۆشه ویست تر بووبن له م جیهانه دا، په نا نه گرن به خوا له رۆژی. ! سهخت و سامناک که په یوه ندی خوین و رهحم و به زه یی هه لگری له نیوان باوک و کور!!

نه م نایه ته که به دیمه ن و رواله ت گشتی یه هه ندی له زانایان تایبه تی نه کەن به کافرا نه وه، چونکه بنگومان تکا و شه فاعه ت شتیکی راسته و نه بی له رۆژی دوایی دا له نیوان باوه رداران دا، به لأم پنیویست نی یه به و تایبه تی کردنه، چونکه تکا و شه فاعه ت به ته نها ناییت و سوودی نی یه،

به لگو به ستراوه به نيزن و هرگرتنی خواوه که واته له راستی دا کهس هیچی به دست نی
یه و هموو کاروباره که به دست خویبه و بهس ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان بهلی خوا راسته
و بهدی دیت. به لینی داوه به هاتنی نهو روزه سامناکه و حیساب و پرسیار و پاداشت و
توله و هموو رووداوه کانی تری نهو روزه. ﴿فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ که واته با هلتان
نه خهله تینی زبانی هم جیهانه و خوشی و شیرینی یه کهی، به هوی نه وه دل بهستن پی
یه وه و از بینن له خو ناماده کردن بو هوی رزگاریتان له سزا و توله ی نهو روزه.

﴿وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ با فریو دهر ته فره تان نه دا به خوا له گوی رایه لی و پالتان
پنوه بنی بو تاوان و خراپه کاری، نیتر نهو فریو دهر و خهله تینه ره شهیتان بیت که شتی
خراپ نه خاته دل و دهر وون، تاوان و خراپه له پیش چاو شیرین نکات، لی بوردن و به زهی
و فراوانی خوا بیر نه خاته وه، یان نه بیاته دلوه که گوناوو تاوان زیان ناگه یه نی نه گهر خوا
به به هشتی نووسیبیتی، دور که وتنه وه له خراپه کاری هیچ سوودی نی یه نه گهر خوا به
دوزه خی بریاری دابی. هروه ها فر و فیلی تری زور و زه به نه، نهو فریب دهره شهیتان بیت و
بهو جوړه ته فره مان بدات یان همرشتی تر که خهله تینه ره بیت وه کو خوشی و نازو پیزنکی
فراوان و رابواردن به نارزوو که خه لکی بی هوش و بی ناگا نکات، یان دست گیران و
خهریک بوون به کاری که هموو شتی تر له بیر نه بیاته وه، یان دارایی و سامانیکی زور، یان
زانین، یان تمه نی دریز به نارام و ناسایشه وه، یان هیزو دسه لات، هروه ها همرشتی که
به نده بی ناگا بکات له خوا، نه وانه هموو جوړه شهیتان یکن، په نا دهر له وانه ترسانه له خوا
و بیر کردنه وه و چاو برینه روژی دوی.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ

نینجا دواپی سوره‌ته که نه‌هیننی به باسی زانینی خوا که هموو شت نه‌گریته‌وه، دست نیشان نه‌کات بو کهم و کوپی ناده‌می که بی ناگایه له شته غیبی یه‌کان، نه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ بیگومان ته‌نها لای خویه زانینی کاتی هاتنی روژی دواپی.

خوای گه‌وره زانینی نه‌و کاته‌ی به که‌س نه‌داوه، ته‌نانه‌ت به جو‌بره‌نیل که نه‌مین داری سروشی خویه بو‌لای پیغه‌مبه‌ران، هه‌روه‌ها به پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) که گه‌وره‌ترین و چاک‌ترینی هه‌موو دروست کراوی خویه، وه‌کو روونی نه‌کاته‌وه له حدیسه سه‌حیحه‌که‌ی بوخاری و موسلم دا که له عومری فاروقه‌وه نه‌یهینن - خوالی یان رازی بی‌ت - به‌لکو نه‌و زانینه‌ی تایبه‌تی کردووه به خویه‌وه، وه‌کو له چهند نایه‌تیک دا نه‌یگه‌یه‌نی به روون و ره‌وانی، نه‌دانی نه‌و زانینه به خه‌لکی به‌رژه‌وه‌ندی تیا‌یه و خوا خوی باش نه‌زانی و به‌لام به‌شی لهو به‌رژه‌وه‌ندی یه بو نیمه‌یش روونه: با خه‌لکی ژیر هه‌میشه له‌سهر ترس و بیم و خو‌پاریزی بن، هه‌میشه له‌سهر چاره‌پروانی بن، بان هه‌میشه هه‌ول و تیک‌و‌شان بکه‌ن بو پیش خستنی تویشوو و هو‌ی رزگاری له ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی نه‌و روژه سه‌خته. ﴿وَيُنزِلُ الْغَيْثَ﴾ خوا باران نه‌بارینی و لای سه‌روه‌وه نه‌یهینن‌ته خواره‌وه به پی‌ی لیزانی و کاردروستی خوی، به نه‌ندازه‌یه خوی مه‌یلی بی‌ی، خه‌لک به‌هو‌ی زانینی راده‌ی گه‌رما و سه‌رما و هه‌لکردنی باو چهند شتی تره‌وه زور جار ناگادار نه‌بن به نزیکی کاتی بارینی باران، به‌لام نه‌وه‌ش ناگاته راده‌ی زانینی راسته‌قینه که دست نادات بو گو‌وران و هیچ جینگای گومان و دوو دلنی نی یه، بیجگه له‌وه‌ش نایه‌ته‌که باراندنی بارانی تایبه‌تی کردووه به خواره و باسی زانینی کاتی بارینی ناکات، ده‌ی بیگومان ته‌نها خوا باران و هو‌کانی فراهه‌م نه‌هیننی و هیچ که‌س ناتوانی بلینت: هیچ که‌سی تر ده‌خلی هه‌یه له‌وه‌دا، که‌واته به هیچ ره‌نگ نه‌میش جینگای قسه و باس و ده‌مبازی نی یه. ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته‌نها خوا نه‌زانی به‌وه‌ی وا له مندال‌دان دا له هه‌موو کاتیک و له هه‌موو بار و قوناغیک دا، ته‌نانه‌ت له کاتیک دا که هیچ له‌ش و قه‌باره‌یه‌کی نی یه هه‌ستی پی بکری. ته‌نها خوا نه‌زانی له چ جوریکه؟ نیره یان می یه. تیرو ته‌واوه یان ناته‌واوه، شیوه و نیشانه و به‌سهره‌ات و کاروباری تایبه‌تی هه‌رسک و بی‌چوو‌یه‌ک به تایبه‌تی، زانینی نه‌مانه هه‌موو تایبه‌تین به خواره.

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ

﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ هیچ کس چاک بیټ یان خراب نازانی سبهینی و له مه و پاش و له داهاتودا چی نهکات و چی دوچار نه بیټ؟ چاکه یان خرابه، قازانچ و سوود یان زیان. رهحټی و خوښی یان تنگی و ناخوښی، تهنډروستی یان ناساغی، گوی رایهلی یان تاوان و خرابهکاری، نه مانه هموو جگه له خوا کس نایانزانی. نه مه له و جوړه غیب و نادیارانه یه که تایبه تین به خواوه وهکو به دریزی باسما ن کرد له سوره تی ﴿النمل﴾ دا با تهماشای بکری. ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ هیچ کس نازانی له چ شوین و خاکیک دا نه مری. به لکو تنها خوا نه زانی و پرده ی غیب هاتوو به مل نه مانه دا هموو، نادمی هموو به مل که چی و دهسته پاچه یی نه وهستی له دیوی دهری نه م پرده یانوه، تی نه گات که هر نه نداز زانینی هبی شتیکی کم و سنور داره، دهسته پاچه یی خو ی بو دهرنه کوی، له خو گوژان و هه لخه له تانی نامینی به و نه دازه زانین و فی ر بوونه ی که هیه تی، به باشی تی نه گات که هموو نادمی به شتیکی زور که می له زانین و ناسین پی دراوه و به شی زوری دوانه هاتوو نه وهیه له دیوی پرده ی غیبه وه که نادمی هیچی لی نازانی، مه گهر که می له بنده هه لیزیراوه کانی خوا که خو ی به لوتف و میهره بانی خو ی ناگاداری کردبن به هر نه نداز خو ی مه یلی کردبی به پی لی زانی و کاردروستی خو ی. نه گهر نادمی هموو شتیکی تری بزانیایه هر نه بوو داماو و دهسته پاچه دانیشی به رامبر هر کام له مانه ی باس کران، نه بی نه زانی له نیستا به دراوه چی رو نه دات و په یدا نه بیټ، جا نه و کاته که خو ی ناسی نیتر نه و لوت به رزی و خو لی گوژانه ی نامینی و به سام و ترسه وه مل که چ نه بی بو په روه ردگاری.

نه م چه شنه غیبی یه نه زانراوانه هر چه ند به شتیکی زور که من و به وینه ی دلوی ناوان له ناو دهریا لوشی بی په یی زانراوه غیبی یه کانی خوادا. هر چه ند له گهل نه ودا چاو ناده ن به لام له ذاتی خو یان دا زور زور پان و فراوانن، په یوه ندی یه کی به تینیشیان هیه به نادمی یه وه و که چی قاپی زانینیان داخواوه لی ی، که واته با نادمی تی بگات که به شتیکی زور که زانینی پی دراوه و زانینی راسته قینه بو خوایه و لای خوایه،

﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ خَيْرٌ ﴾ بیگومان خوا نهوپه‌ری راده زانایه، کهواته هیچ شتی له زانینی ون نابئ و ناگاداره به‌سەر هه‌موو شاراره و پۆشیده‌یه‌ک دا وه‌کو هه‌موو ئاشکرا و نه‌شاراوه‌کان له سوره‌تی ﴿ النمل ﴾ دا نه‌ندازی به‌ درێژی باسی شتی غه‌یبیمان کرد، روونمان کرده‌وه که مه‌به‌ست به‌و غه‌یبی یانه‌ی که زانینیان تایبه‌تی یه به‌ خواوه و هه‌ستیان پی‌ ناکری و به‌ ژیری روت نازانرین و به‌لگه و نیشانه‌ش نی یه له‌سه‌ریان، بیگومان مه‌به‌ست به‌ زانینیش زانینی راسته‌قینه‌یه که گومان و دوو دلی رویی تی‌ نه‌کات و ده‌ست نه‌دات بو‌ گوێران، کهواته زانینی مانگ و روژگیران و هه‌رشتیکی تری وینه‌یان نه‌و زانینه‌ نین که مه‌به‌سته، بیجگه له‌وه‌ش نه‌و جوژه‌ شتانه له‌و غه‌یبی یانه‌ نین که تایبه‌تین به‌ خواوه و به‌ بی‌ ناگادار کردنی خوا به‌ هیچ ره‌نگ نازانرین، چونکه نه‌وانه هه‌موو به‌لگه و نیشانه هه‌یه له‌سه‌ریان، نه‌که‌ونه ژیر تا‌قی کردنه‌وه و به‌راورد کردن.

وصلی الله و سلم علی سیدنا و مرلانا محمد و علی عبد مصطفی و الحمد لله اولاً و آخراً.

سوره نسی (السجده)
مهككهی یه (۳۰) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

نهم سوره ته مهككهی و نمونه یه کی تره له نمونه کانی گفت و گوی قورئان که روی نه کاته دل و دهررون سه بارهت بهو عه قیده گرنگهی که هینای بو نهمی هلیگیر سینتی له سروشت دا، بینیتی له دل و دهررون دا، عه قیده مل که چی و گوی رایه ل بو خوی تاک و ته نیا، که داهینر و په روردگاری بوونه ور و ناده می یه، به ریوه بهر و کار به دهستی ناسمانه کان و زهوی یه و نهوی وا له نیوانیان دا نهوی که زانراو و ناسراوه و نهوی که بیجگه له خوا هیچ کهس نایزانی، باوهری به میز به پیغه مبریتی پیغه مبرمان (سجده) که نهم قورئانهی به سروش بو هات بو ری نمونی بهنده یانی خوا بو لای خویان، ههروه ها عه قیده و باوهری ریک به زیندور بوونه وه و رژی دواپی و حیساب و پرسیار و پاداشت و توله. نهم عه قیده یه که نهم سوره ته نهیوی بیچه سپینتی هه نهوی یه که سوره ته مهككهی یه کانی تریش نه یانهوی بیروینن و جیگیری بکن له دل و دهررون دا، هه رکام له رنگا و رهوشتیکی تایبته یه وه، به چند شیوه یه کی به کاری نیش کهر، هه موویان کو نه بنه وه و هاو به شن له مه دا که فرموده ی خوی زانا و ناگاداره و ناراسته ی دلی بهنده کانی نه کات، خوی یه که ناگاداره به سه ر نهینتی و شاراو و پوشیده کانی دلان دا، به سه ر هه موو کون و قوشین و گری و گوئال و لاری دا، سروشتیان نه ناسی و زانایه به هه موو کاروباریان له هه مووکات و به سه ر هاتیکیان دا.

نهم سوره ته خه ریکی مه سه له و مه به سه ته که ی خوی نه بی له رنگا و رهوشتی تره وه جیاواز له رنگا و رهوشتی سوره تی ﴿لقمان﴾ وه کو بومان دهر نه که وی له سه رنج دان و بیر کردنه وه له نایه ته کانی هه ردو سوره ته که، نینجا با گوی بگرین له سوره ته به فهره که و دل و دهررونمانی بو بکه ینه وه به لکو پشت به خوا به تیشکی له رووناکي یه که ی تاریکیمان نه میلی و پاراومان بکاته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْبَرِّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَا بِكَ الْخَلْقَ

له يهكم جارهوه نه فرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ *الْبَرِّ ﴿١﴾ هم سي پيته لهو پیتانه به که نهو تاقم و کومه له عمره بهی یه کم جار هم قورئانه یان چوو به گوچکه دا به باشی نه یانناسین. نه یانزانی که هموو وتو و تاربان لهم جوړه پیتانه پیک نه هینن، به جوانی تی نه گه یشتن که جیاوازی یه کی زور و گرنګ همیه له نیوان نهو وتو و تاره ی خوږیان له گه ل نهو قورئانه ی که همردوکیان پیک هاتوون و داریژراون له یه ک جوړه پیت. نهو جیاوازی یه نهو نده ناشکرایه زانراو ناسراوه بو هم رکه سی که زانا و ناگادار بیت به وتو و تار، هم رکه س که زانا و ناگادار بیت به ریگا و رهوشتی وتو و تار، همروه ها ناشکرایه که قورئان هیژ و دهسه لاتی تایبه تی همیه به سر دل و دهریون و هست دا که له هیچ وتو و تارنکی تر دا نهو هیژو دهسه لاته نی یه. نهو جیاوازی یه ناشکرایه همیه له نیوان هموو دهست کرده کانی هم نریک ناکه و یته وه له سنووری دهست کرده کانی خوا و خه لکی هموو دهسته پاچه و داماون له ناستی دهست کردی خوا له بچوکترین شته وه بیگره هتا گه وره، بو وینه دابهش کردنی چهند رهنگینکی جیاوازی له هموو بهش و پارچه یه کی ته نیا گولنی هموو وینه گری دهسته پاچه یه له ناستی، همروه ها...

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٢﴾ هیئانه خواره وهی هم کتیبه که قورئانه به وه جبه وه جبه له لایه ن پهروه ردگاری هموو عاله مه وه یه. هیچ گومان نی یه له وه دا. واته هاتنی هم قورئانه له لایه ن خواوه جیگای گومان و دوو دلنی نی یه و شایان نی یه هیچ کهس گومانی له وه دا بی، چونکه ناشکرایه که له توانای هیچ کهس دا نی یه و هموو کهس له ناستی داما و و دهسته پاچه یه، که واته همر گومان و دوو دلنی یه کی بی نه وه نده بو ش و بی

١ هم نایه ته به چهند جوړ ترکیب کرلوه و هموو هر نه گونجین، ته فسیره که له سر جوړیکه که دل نقد پی تی به نارامه، هم جوړه ش نه وه یه: وشه ی ﴿تَنْزِيلُ﴾ مبتدا بیت و خه بهر که ی ﴿من رب العالمین﴾ و ﴿لا ریب فیهِ﴾ رسته یه کی سر یه خو ی تیه لکیشه.

بنه‌رته وه‌کو هر نه‌بی وایه و بوونه‌که‌ی به نه‌بوون سه‌یر نه‌کری، له‌بهر نه‌وه یه‌کسه‌ر لی ی دا له ریشه‌وهو فرموی: ﴿لَا رَبَّ يَهِ﴾ هیچ گومان نی یه تیای دا.

هرکات دل کراوه بیئت، هه‌ست بیگه‌رد بیئت له توژ و چلک و چه‌په‌لی به‌سه‌ریه‌وه، نه‌وکاته روونه که هه‌موو سوهره‌تیک له‌م قورئانه به‌لکو هه‌موو نایه‌تیک ی هیژکی نه‌ینی تیایه که دل‌رفین و سه‌رسام که‌ره. هه‌تا رۆشنیری و خوینده‌واری فراوتر بی، ناسین و شاره‌زایی له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا په‌ره بسینی نه‌وه‌یژه ناشکرا تر نه‌بیئت، نه‌گه‌ر سروشت ریک و راست و نه‌ترازاو بیئت، ئاره‌زووکاری بینایی له‌کار نه‌خستبی. نه‌وه‌یژه تایبه‌تی یه‌ه‌یه کاتی نه‌دوی و روی فرموده نه‌کاته سروشت، کاتی که نه‌دوی له‌گه‌ل دلی زانا و لیژان و ژیری رۆشنیر و ده‌روونی پر له زانین و زانیاری، که‌واته هه‌موو خاوه‌ن ژیری یه‌کی له‌کار نه‌که‌وتوو دنیایا نه‌بیئت که نه‌م قورئانه له‌ده‌ست کردی ئاده‌می نی یه، به‌لکو هیئانه خواره‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو عالمه‌وه‌یه، جا له‌بهر نه‌وه له‌و مه‌به‌سته واز نه‌هینی و به‌بیژای یه‌وه نه‌م شیوه پرسیاره ئاراسته نه‌کات: ﴿أَمْرِ قُلُوبٍ أَفْرَئَهُ﴾ نایا بی پرواکان نه‌لین: محمد نه‌وه قورئانه‌ی وتوهو ده‌ست هه‌لبه‌ستی کردوو به‌ده‌م خاوه؟ واته نه‌وه قسه‌ی نه‌وانه زور ناره‌وایه و جیگای بیژاری و سه‌رسوپرمانه و شایان نی یه هیچ که‌س هی شتی وا بلی. چونکه له‌باریکه‌وه میژوی راستی و پاکی محمد نه‌وه وتیه به‌راست و ناره‌وا ده‌ره‌کات، له‌باری تروه سروشتی نه‌م کتیه‌دزیه‌تی و به‌درووی نه‌خاته‌وه، هیچ ماوه نادات بو گومان و دوو دلی و دل کرمین کردن له‌م قورئانه‌دا: ﴿بَلْ مَرَّ الْحَقُّ﴾ نه‌خیز به‌و جوژه نی یه که نه‌وه بی پروایانه نه‌لین، به‌لکو تنها نه‌وه قورئانه‌ه‌ق و راسته له‌کاتیک دا که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه هاتوو.

نه‌م کتیه‌ه‌ق و راسته و سروشتی له‌سه‌ر راستی یه و له‌راستی یه‌وه هاتوو، ریک و پیکه له‌گه‌ل راستی دا که هر بووه به‌بی سه‌ره‌تا، ریک و پیکه له‌گه‌ل راست و دامه‌زروی یه‌ک که نه‌م بوونه‌وه‌ری له‌سه‌ر دارپژژاره، چاودیری کراوه له‌هه‌موو به‌ش و پارچه‌کانی و رژیم و هه‌موو کاروباری.

نه‌م کتیه‌ه‌ق و راستی یه‌کی وایه که په‌یوه‌ندی نه‌خاته نیوان نه‌وانه‌ی شوینی به‌رنامه و یاساکه‌ی نه‌که‌ون و نیوان نه‌وه بوونه‌وه‌ری تیای دا نه‌ژین، په‌یمانی ناشتی و کۆمه‌کی و دۆستی و یه‌ک گرتن نه‌به‌ستی له‌نیوانی نه‌وان و هه‌موو هیژه‌کانی نه‌م بوونه‌وه‌ره‌دا.

نهم كتيبہ حق و راستيكي وايه كه سروشت گويي رايه لي نهينت و نه چي به پيري يهوه
به سووك و ناساني، به بي نرك و نارپه حهتي.

نهم كتيبہ حق و راستيكيه كه هرگيز درايه تي يهك نه گرتن روي تي ناكات كاتي كه
بهرنامه يهكي تيرو تهواو و گشتي نه خشه كي شاهه بو ژياني نادمي له هموو چرخ و
چينه كاني دا لهو بهرنامه يه دا تيبيني هموو هيژو وزه كاني كردون همروها هموو نارمزو
و پيوستي يه كانيان، هموو نه خوشي و لاوازي و كه م و كوپي و به سره اته كاني تر كه
دوو چاريان نه بن.

نهم كتيبہ حق و راستيكي وايه كه سروشت گويي رايه لي نهينت و نه چي به پيري يهوه
به سووك و ناساني، به بي نرك و نارپه حهتي.

نهم كتيبہ حق و راستيكيه كه هرگيز درايه تي يهك نه گرتن روي تي ناكات كاتي كه
بهرنامه يهكي تيرو تهواو و گشتي نه خشه كي شاهه بو ژياني نادمي له هموو چرخ و
چينه كاني دا لهو بهرنامه يه دا تيبيني هموو هيژو وزه كاني كردون همروها هموو
نارمزو و پيوستي يه كانيان، هموو نه خوشي و لاوازي و كه م و كوپي و به سره اته كاني
تر كه دوو چاريان نه بن.

نهم كتيبہ حق و راستيكي وايه كه جهور و ستم ناكات له هيچ كهس نه له م جيهان و
لهو جيهان دا، جهور و ستم ناكات له هيچ هيژو وزه يهك، جهور و ستم ناكات له هيچ بيرو
باوهري له دل و دهر وون دا و هيچ جولان و بزوتنه وه يهك له ژيان دا، به م رهنه بهرگري يان
بكات له بوون و له كاريان بخات، ماتول ناريك و در نه بن و يهك بكون له گهل حق و راستي
گه وره دا كه سه رهي و بنه رته له بوون و بوونه و مره دا، فرموي: له لايه ن پهرو مردگار ته وه
هاتووه له بهر ريز پيداني پينغه مبر (ﷺ) كه نهو بي پروايانه له كه داريان كرد به دست
هه لبه ست به دم خواوه، له بهر گه ياندني نزكي و خوشه ويستي له نيوان نهو و پهرو مردگاري
دا كه پهرو مردگاري هموو عالمه، نهو ريز گرتنه ش بو دم كوت كردني نهو بي پروايانه يه
له سر نهو دم دريژي يه ي كه كرديان دهر باره ي قورشان و نهو پينغه مبره نازيزه (ﷺ) بو
روون كردنه وه ي نهو په يوه ندي يه به هيژه ي كه هه يه له نيوان خو! و پينغه مبره كه ي دا (ﷺ)
كه نهوش به هيژي و پاك و خاويني سرچاوه ي كتيبہ كه نيشان نه دات له گهل پاك و راستي
و مرگرتن و راگه ياندنه كه ي پينغه مبر (ﷺ).

لَتُنذِرَنَّهُمْ مِمَّا أَنذَرْتَهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

هوی مینانه خوارهوی نهم کتیبه نه مهیه که نه فرموی: ﴿لَتُنذِرَنَّهُمْ مِمَّا أَنذَرْتَهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ بو نه مهی بترسینی نهی پیغه مبر گهل و کوملی که هیچ ترسینه ریگیان بو نه هاتوره له پیش تووه، به لکو بهو ترساندنه رینمونی وهرگرن و ریگای خوا بدنه بهر. نهو گهل و تاقمه عره بهی که پیغه مبریان تیا رهوانه کراو له یه کهم جاروه فرمانی پی درا به ترساندنیان ناشکرایه که له پیش نه مهوه پیغه مبری تریان بو رهوانه نه کراوه، به لکو میژوو نه بیستوو له نیوان نیسماعیل که بایره گهوهی قوره شیه و له نیوان محمد پیغه مبردا - سلامی خوا له هردوو - هیچ پیغه مبریکی تر بووبی. پیغه مبریتی یه کهی هرچهند هر له یه کهم جاروه بو همووانه به لام نه بی لهو گله وه دهست پی بکات و ئینجا له وانه وه پهره بسینی و بلاوه بکات بو همووان، سروشتی فرمانه که هر نه بی وا بیت و بیجگه له وه باریکی تر دهست نادات وه کو هر وایش بینرا و بهدی هات. نهو گله لهو کاته دا بت پرست و هاوبهش بریار دهر بوون بو خوا. کهواته با دهست بکات به روون کردنه وهی سیفیت و نیشانه کانی تاک و ته نیایی خوا تا به هوی نه وه بزانری که خوابه تی و پرستاری ته نیا مانی پهره دنگاره و هرچی و هرکس نهم سیفیتانه ی نه بی خوا نی یه و شایانی پرستن نی یه، نه فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ خوا که ناوی ﴿الله﴾ یه که سیکه که ناسمانه کان و زهوی و نه وهی وا له نیوانیان دا - که بریقین لهم هموو دروست کراوه گهوره و گرنگ و فراوانه که ئیمه به شیکی زور که می له نه ناسین و نه زانین، نه زان و بی ناگاین له زور بهی... نهم مولک و ممله که ته پان و پوره یه، که مردوم سرسام و

سرگردانه لی ی، به سرگردانی یوه نهووستی بهرامبر نه م دست کرده شیرینه رنک و
 پتکه دلرفینه، که چاو و هست و دل و ژیری هیچ کم و کوپی و ناتواوی تیا نادوزیتتهوه
 سهرنج دهر و بیر لی کهرهوی هرگیز نابی لی ی، کون و بیزاو نابی له بهرچاوی، نه م
 هموو دروست کراوه جور جورانه که جیاوازن له جور و تیره و بهره و قهباره و شیوه و کار
 و فرمان دا، همویش به یاسا و رژیمیکی تیرو تهواوه مل که چی و گوی رایه لن بو یه ک
 خواهیش و له یه ک سرچاوه ته می و فرمان و مرنه گرن. کسی که نه مانه ی داهیناو و
 چاودیری و سرپهرشتی یان نکات ته نها نهو که سه خویه و نه بی پرستراو بیت، ته نها
 نهو که سه خویه که ناوی (الله) یه، بیگومان مبهست بهو شش روزه له جوری روزه کانی
 نه م زهوی نیمه نی یه، که له پاش دروست کردنی زهوی و مانگ و خور بهدی هاتون، نه م
 روزانی نیمه بهراورد که ریکی کاتی کم و کورتن بو نیمه ی دانیشتووی نه م زهوی یه بچوک و
 لاوزه دست نه دن! نینجا نایا مبهست بهو شش روزه چی یه که له چند شوینیک دا
 باس کراون له قورنان دا؟ بهراستی زانینی نهوه ته نها لای خویه و ریگا نی یه بو نیمه له
 خومانه وه دم له شتی وا بکو تین و سنور و نه ندازه یان بو دیاری بکین. هله نه گری
 مبهست بهو شش روزه تور و بار بیت که تیپری کردی به سر ناسمانه کان و زهوی دا تا
 گیشته نه م باره ی که نیستا له سرینی. یان شش قوناغ بیت له پیک هینان و پهیدا بوون
 دا، یان شش چرخ بیت که بیجگه له خوا که س ماوه یان نازانی، به م حال وکو و تمان نه م
 روزانی نیمه نین، نیتر زیاد له وه هیچ نالین و بهو شته غیبی یانه ی سیر نه که یین که
 نازانین له لایه ن خواوه نه بی. به س نه ونده نه لنین نه م شتانه به یه ک جار و له یه ک کات دا
 دروست نه کراون، نهوش به گویره ی زانین و لیزانی و کار دروستی خوا

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾^۱ له ژووو نهووه که نهوانه‌ی دروست کرد خوا خاوهن و پادشای به دسه‌لآت و زال و بهرز و بلنده به‌سهر هموو شتیک دا به بی بهرگری و به‌بی سنوور. نینجا شیوه و به‌شی له دسه‌لآت و زالی و بلندی یه‌که‌ی روون نه‌کاتوه و نه‌فرموی: ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ﴾ نی یه بو فیوه هیچ دؤست و کاربه‌ده‌ستیک و هیچ تکاکاری بو‌تان لای خوا له‌کاتیک دا تیپه‌ر بکن و دهرچن له رهمندی و گوی رایه‌لی خوا. یان مه‌به‌ست نه‌ویه: هیچ دؤست و کاربه‌ده‌ست و یارمته‌ی دهرتان نی یه بیجگه له خوا، ده‌ی نایا له کوی یان بوو؟ کی نه‌توانی خوی بکات به خاوهن و یارمته‌ی دهریان؟ له‌کاتیک دا که خوا پادشا و به‌ده‌سه‌لآت و زاله به‌سهر هموو شتیک دا، داهینهر و په‌روه‌ردگاری هموو ناسمانه‌کان و زهوی و هموو شته. نیتر دؤست و کاربه‌ده‌ست و یارمته‌ی دهریان له کوی بوو ده‌ست بخاته کار و بریاری خوا؟ ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ نایا هم پهنه و ناموزگاری یانه نابیستن تا به‌هوی نه‌وه‌وه بیر بکه‌نه‌وه و تمی و هرگرن؟ بییستن و بیر بکه‌نه‌وه تا به‌هوی نه‌وه‌وه باوه‌ر بکن و دان بنین به‌تاک و ته‌نیایی خواو ته‌نھا نه‌و پیهرستن و ته‌نھا روو بکه‌نه‌ نه‌و.

نینجا له‌گه‌ل نه‌و دروست کردن و داهینان و دسه‌لآت و بلندی یه‌دا هموو کاروباری خوا بریاری نه‌دات و ته‌گیری لی نه‌کات به نه‌وپه‌ری لی‌زانی و ریک و راستی له ههردوو جیهان دا، هموو کاری که ته‌گیری نه‌کات و بریاری نه‌دات له‌م جیهانه‌دا تا روژی دوایی، نه‌وانه هموو نه‌گه‌ریته‌وه بو حوزوری بلند و پایه به‌رزی خوی له روژی دوایی دا بو نه‌مه‌ی بریاری تیا دهرکات،

^۱ له چند شوینیکی تردا به دروژی باسی مه‌به‌ست به‌م رسته‌یه کراوه که له چند سوره‌تیک دا مه‌یه و رای جیاوانی زانایان روون کراوه‌ته‌وه، که‌واته پیویستن نی یه به دویاره کردنه‌وه، نه‌مه‌ی لی‌زه‌دا و ترلوه رایه‌که له رایانه، خوا خوی باش نه‌زانی.

يُدْبِرُ الْأُمُورَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

وهكو نه فرموی: ﴿يُدْبِرُ الْأُمُورَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾^۱ خوا ته گیری هموو کاروباری نهم جیهانه نکات له ناسمانهوه بؤ زهوی تا رۆژی دواپی، ﴿ثُمَّ يُعْرِجُ إِلَيْهِ﴾ له پاشان نهو کار و باره همووی نهگهریتتهوه بؤلای خوی و بهرز نه بیتهوه به حوزوری پایه بهرزی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ له رۆژیک دا که نه ندازی نهو رۆژه هزار ساله لهو سالانهی که نیوه لهم جیهانه دا نه یانژمین، واته رۆژی دواپی نیتر نایا مه بهست نهم هزار ساله و په نجا هزار ساله کی سوره تی ﴿المعارج﴾ دوو رۆژی تایبته تی بن که زانینیان لای خوییه و نه بی حه والهی نهو بکرین وهکو نیبن و عباس نه فرموی - خویان لی رازی بیته -؟ یان مه بهست یه کی بیته لهو بار و را جیاوازانهی که له کتیبه ته فسیره کان دا وتراون؟ به ره کام بیته دهست نه دات و نه گونجی، وینهی نه مه له قورئان دا زوره با سرنج بدری کام بار له دل دا جیگیر تر بوو نهوه بگیری.

هموو ته گیری و هموو بریاریک به به ره هم و بهرو بوومی یهوه نهگهریتتهوه بؤلای خوا لهو رۆژه دا که بریاری داوه بؤ نیشان دان و خستنه پیش چاری هموو وتار و کردار و هموو شته کان... هیچ شتیک بی سهر و شوین ناپوا و بی پرسیار و لی پرسینه وه، هیچ شتیک دروست نه کراوه له خو پایی، به لکو هموو به فرمانی خوییه و کات و ماوهی دیاری کرایی خوی هیه له هموو بار و روویه کی یهوه. ﴿ذَلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ نهو که سهی که نهو سیفته و نیشانانهی بؤ باس کرا زانایه به ههرشتی که پو شیده یه و ههستی پی ناکری و نی یه به پیش چاوه وه، ههرشتی که ههستی پی نه کری و ناشکرایه. که واته ته گیری هموو کردوون به لی زانی و به پی بی بهرزه وهندی،

^۱ نهم نایه ته به چند جوری ته فسیر کرلوه ته وه هندیکیان نزیک و هندی دور و له ناو نزیکه کان دا باوه دم به مه به هیژتر بوو له بهر نهوه کریم به ته فسیر.

﴿الْعَزِيزُ﴾ که نهو زانایه زال و بهمیز و بهدهسهلاته بهسهر هموو شتیك دا مهیلی بکات و بیهوی. ﴿الرَّحِيمُ﴾ بهزهیی داره له خواهیش و ویست و تهگیری دروست کراوهکانی دا ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ کهسینکه که هر شتیکی دروست کردوه ریك و پیک و شیاو و گونجای کردوه، له لیزانی و به پئی برژهوهندی کاروباری هموو شتیکی فراهم هیناوه که شیاو و گونجاو بیئت لهگهله کارو فرمانی و نهو مبهستهی بوی دروست کراوه. بیگومان نهوه شتیکی راسته که سروشت شایهته لهسهری و چای دل و ژیری نهیبینی، نهوه شتیکی راسته که دهرنهکوی له وینه و شیوهی دروست کراوهکان دا، له کار و فرمانیان دا، له سروشتی خویمان دا به تنیا و له ریکی و گونجای یان لهگهله بکتر له کاتی یهك گرتن و کویونهویان دا، هرورهها لههر شتیکی تریان دا که هوی ریك و پیکی و پیکهوتن و شیرینی و جوانی یانه له نزیك و له دور. پاکی و بی لهکهی بو خوی پورهردگار! نهمه کردهوه و دست کردیهتی له هموو شتیك دا، نهمه دهستی قودرهتییهتی که بهرهمی روون و ناشکرایه له دروست کراوهکانی دا، نهوه هموو دروست کراوهکانی ریك و پیکی و شیرینی و روون و رهوان و ناشکرایه تیایان دا، نهوهتا نه زیادهروی هیه و نه کهم و کوپی، له قهباره و کوذا، یان له شیوهو کارو فرمان دا، هموو شتیك هموو باریکی دیاری کراوه بی زیاد و کهم و بی پیشکوتن و دواکوتن، هموو شتی له بچوک ترین تا گهرهترین، له سینلیکهوه تا گهرهترین لهش. هموو ریك و پیکی و شیایوی تیا روونه...

هرورهها هموو کردهوه و بزوتنهوه و روودای، هموو نهوانه له دروست کراو و دست

كردهكانى خوان. هموو ديارى كراون به ديارى كردنىكى دور له كات و شوين و ماوه و
بهههم و دوا رۇژيان دا، به پىئى ئەر رىگا و رىبازه تايبهتى يەى كه ديارى كراوه له زانين و
خواهيش و بريارى خوادا.

هموو شتىك، هموو دروست كراويك پىك هاتووه بۇ ئەمەى هەئسى بەو كارەى كراوه به
بهشى و بۇى دانراوه لەم بوون و بوونەومرەدا، به وردى نامادە كراوه بۇ ئەوەى بۇى دانراوه،
هەرچى هۇى پىك هينانئىتى پىئى دراوه، هەر كرمى، هەر ماسى يەك، هەر پەلەومرئىك، هەر
گيان لەبەرىكى تر بۇچى دانراون و فرمانيان هەرچى ببى هۇى ژيان و هەئسان بەو مەبهست
و فرمانەيان پىئى دراوه، ئىنجا ئەم ئادەمى يە زۇر گرنگه كه گەورەترين كارو فرمانى پىئى
سپىرراوه كه جىنشىنى يە لەم جىهان و زەوى يەدا هموو هۇ و پىويستى يەكى بۇ نامادە
كراوه و پىئى دراوه... هەرودها هموو ئەستىزەكان گەپۆك و دامەزراويان، بەو هموو
بزوتنەوه و گەردش و خولانەوه رىك و پىكه، بەو ياسا و رزىمە نەگۆپاوه كه سەرنجى
هەركام بدرى و بىرى لى بكرىتەوه به تەنيا تەنياو به كۆو لەگەل ئەوانى تردا سە سوپ
ئەمىنى و سەرسامى پەيدا ئەبى له كارى خوادا! هەرچا و هەستى كراوه بىت، هەر دلى
بىنا بىت جوان و شىرىنى و رىك و پىكى ئەبىنى لەم بوونەومرەدا به شىوەى گشتى، له
هموو بەش و پارچەكانى دا، خاوهنى ئەر چا و دله بىناو رووناكه هەمىشه ئەژى لەم
مىهرەجانە پان و فراوانە بى وىنەى كه خوا فرامەمى هىناوه، هەتا باش تر سەرنج بدرى و
بىر بكرىتەوه چاكتەر روون ئەبىتەوه مانا و مەبهستى ئەم فرمودەى كه ئىستا ئەژىن لەگەلى و
خەرىكىن پىئى يەوه: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ پاكى و بىگەردى بۇ ئەو پەروەردگار و
داهىنەرە.

ئینجا دیتە سەر باسی ئادەمی که گرنگ ترین و نایاب ترینی دروست کراوه کانه، ئەفەرموی: ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِن طِينٍ﴾ دەستی کرد بە دروست کردنی ئادەمی و لە یەکەم جارهوه لە قور دەروستی کرد.

قورنان لە شوئینیک دا ئەفەرموی: ئادەمی لە خۆل دروست کراوه، لێرەش ئەفەرموی لە قور، جاری تر ئەفەرموی لە قورێ ترشاو و بۆن کردوو، جاری تر لە قورێ مچ، جاریکی تر ئەفەرموی: لە قورێ وشک بووهوه که بە وینەیی سۆالەت تەقەیی لێ بکری دەنگ ئەداتەوه، ئەمانە هەموو راستن و بە پێی حەدیس ئەمانە چەند تەور و قوناغیک بوون بە ریز تێپەریان کرد بەسەر دروست کردنی یەکەم کەس دا که ئادەمە - درودی خۆی لەسەر بیئت -، بەم رەنگە بە فرمانی خوا مەلانیکه خۆلیان وەرگرت لە چەند شوئین و جیگایەک لە زهوی، ئینجا بە ئاو کردیان بە قور، ئینجا ئەو قورەیان شیلوو لێ ی گەران تا ترشا، لە پاشان مایهوه هەتا بوو بە قورێکی مچ، ئینجا لەو قورە مچە شیوهو هەیکەلی ئادەمیان پیک هینا و لێ ی گەران هەتا وشک و رەق و تەق بووهوه، ئینجا خۆی گەرە گیانی کرد بە بەری دا و بوو بە یەکەم کەس و بنەرەت و باوکی هەموو ئەم تیرە، جا بەم پێی یە هەلنەگری مەبەست بەم قورە لێرەدا ئەو قوناغی دووهه بیئت، بەلام وەکو یەکەم وایە بۆ دروست کردنی چونکه لەوی دا هەموو کەرەسەکانی لەشی کۆبوونەوه و یەکیان گرت، ئینجا بە پێی نایەتی سۆرەتی ﴿المؤمنون﴾ که ئەفەرموی: ئادەمیان دروست کرد ﴿مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ لە خولاسە و پالفتەیهک لە قور. وا دەرئەکەوی ئەو قورەش چەند تەور و بار و گۆرانیکی بەسەردا هاتیبی ئیتەر ژمارەیان هەرچەند بووبیئت؟ چۆن پەیدا بووبن؟ کات و چەرخ و ماوهیان چەند بووبیئت؟

هەلنەگری ئەم فەرمودەیی ئیرە دەست نیشان بیئت بۆ یەکەم جاری پەیدا بوونی یەکەم سیئلی زیندوو لەم جیهان و زهوی یەدا، ئەو سیئله لە قور پەیدا بووبی، قور قوناغی بیئت پیش گیان بە بەردا کردنی ئەو یەکەم سیئله. لەو سیئله زیندوووه ئادەم و ئادەمی پەیدا بووبیئت، ئیتەر قورنان نەفەرموی: چۆن بە چ شیوهیهک ئەو کارە تەواو بوو، بە چەند چەرخ و گۆران

فراهم هات، كهواته لهو بارهيهوه هيچ بهرگري كمرى نى يه بو هر ليكولينهوه و قسه و باسيكى ريك و راست كه دژ و پيچهوانهى قورنان نى يه و ژيريش وهرى نهگري، هر قسه و باس و ليكولينهويهك كه و تراوه و لهو قوناغوه هاتوه، بهلام بهم بونهيهوه چاك وايه هندی بدوين له نهزرى يهكې داروين كه نهليت: هموو جوړه زيندهوهرهكان به ريز و به يهك زنجيره هاتن له تهنيا سيلىكهوه تا گهيشته هم نادهمى يه به چهند تهو و بار و گوپانينكى يهك لهدواى يهك، چهند نهلقهيهكى پيدا بوون و پيشكهوتن و بهرز بوونهوه لهو زنجيرهيهدا كه نادهمى نههينى له گيان لهبرنكى ترهوه كه رادهى بهرز تره له بهرزترين مهيمون و پهست تره له نادهمى.. چاك وايه لهمه بدوين و روونى بگهينهوه كه هم نهزرى يه ناراست و نارواهيه و لهم نوختهدا ههلهيه.

هم نهزرى يه راو قسهيهكى رووت بوو به بى هيچ نيشانه و بهلگهيهكى راست و بنهړتهكهى لهسر بى بپوايى به خواى پهروردگار كه هر كس بى بهش نهبى له تينگهيشتن و ژيرى هرگيز شتى وا ناراست و ناريك به دهررونى دا گوزهر ناكات، جا لهبر نهوه - پاش داروين و بلاو بوونهوهى نهزرى يهكې و شوين كهوتنى هندی له نمران و نهقام بوى - هر له نهوروپاوه زانا بهرزهكانيان دژى ههلسان و به درويان خستهوه و بيزاريان دهربرى لى، لهپاش نهوان زانايان له هموو لايهكهوه دژى ههلسان و بهديان رابهر و بهلگهى ژيرى و بى و زانيارى يان هينايهوه لهسر ناراستى و نارواهى نهو راو نهزرى يهيه.

لهپاش ههلدانهوهى گوپى فیرعهونهكانى ميسر، هروهها دوزينهوهى نيسكه رزيوى مردووه كوڼهكان كه هيچ جياوازي يان نهبوو لهگل نيستادا، بو نمونه: يهكهم قهباره و هيكهلى نيسكى كه له «متحف الانسان» دايه له پارس، لهم دوايى يهدا به پاره پارهيى دوزرايهوه له (نهثيوبيا) لهلايهن تا قميكهوه لهوانهى نهگهريڼ بهدواى نهوجوړه شتانهدا، نهو نيسكه رزيوانه به هينى كوڼترين نادهمى دانراوه، لهگل نهوهدا كه كوكرانهوه و نووسينران به جينگاي خويانهوه قهبارهيهكى نيسكى نادهمى تيرو تهواوى لى دهرچوو به وينهى نادهمى نيستا به بى كم و كوپى و جياوازي. وينهكهى له روزنامهكان دا بلاو كرايهوه، نهو وينهيه

وهرگيرا له ههندي پەراودا، بۇ وىنە پەراوى «الإنسان و الداروينية» لاپەرە ۱۴۰ دانراوى محمد صالح خان.

لەپاش دۆزىنەھەي ئەو جۆرە شتانه بە باشى روون بووھەوہ کہ ئەو قسەي داروينە ناراست و ھەلەيە و مافی ئەھەي نى يە کەس پىئى بخەلەتى. بەھۆي دۆزىنەھەي ئىسکە رزىو و کەلەسەري کہ بە ھىنى کۆترىن ئادەمى دانرا و کەچى تىر و تەواو تر بوو لە ھىنى ئىستا، بەھۆي ئەھەوہ ئىزگەي لەندەن لە سالى ۱۹۷۲ دا بلاوى کردەھەوہ کہ ئەو قسە و راي داروينە ناراست و بەتالە.

کاری داروين تەنھا بەھە نەوہستا، بەلکو خوا کارىکى وای کرد شتەکەي بە تەواوي روون کردەھەوہ و لە رىگاي زانىاري تازەھەوہ. ئەھەتا روون بووھەوہ بۇ زانايانى زانىاري تازە کہ سىئى ھەموو جۆرە نەوعى – نەک تەنھا ئادەمى – بەلکو ھەموو گيان لەبەريکى تر ھەموو جۆري لە رواو و سەوز بووھەکان، ھەموو جۆري لە ھەموان پارىزەر و ھەنگرى ھەموو شتە تايبەتى يەکانى ئەو جۆرە نەوعى لەگەلە کہ ھۆي مانەھەوہ و نەگۆرانيەتى: کرۆمۆسۆمات (جىنات)!! بەھۆي دۆزىنەھەي ئەمانە زانايانى تازە برۆيان وايە کہ بە ھىچ کلۆج ناگونجى گۆراني ھىچ جۆريک بە جۆريکى تر، راي داروين شتىکى ناراست و نەگونجاوہ و مافی ئەھەي نى يە ھىچ نرخیکى پى بدري، کەواتە ئادەمى ھەر ئادەمى بووہ و ھەر ئادەمىش ئەبى، ھەرھەما ئەسپ و بزىن و مەر و سەگ و پشیلە و ھەموو جۆر و نەوعەکانى تر، بەلئى ئەمە شتىکى راستە لەناو ھەموو جۆر و نەوعىک دا جىاوازي ھەيە لە نىوان ئەندامەکانيان دا، ھەنديکيان ھەلکەوتوو تر و بەرزترن لە ھەندي تريان، بەلام جىاوازي يەکەيان لە سنوورى جۆر و تیرەکەيان تىپەر ناکات. ئەم راي داروينە ئاوا بە بۆش و بى جى و بى بنەپەرت دەرچوو، لە ولات و کانگاکەي خۆي دا توپ درا و خرايە سەر نويلکى ئەفسانە و دەلەسە و پەر و پووچەکانى مینژوو، بەلام بەداخەھەوہ – وەکو ئەبىسین – ھىشتا لە ھەندي ولاتە دواکەوتوو نەشارمزاکانى ئىسلامى دا برۆا بەو قسە پەر و پووچە ھەر ھەيە لەلايەن ھەندي لەوانەي کہ بە روالەت بە خویندەوار سەير ئەکرىن!!

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ

نیت زیاد لهمه در ریزه نادهین بهو باسه و نهگه ریینهوه بولای قورئانهکه: ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ

سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ له پاش یه کهم جار که له قور نادهمی دروست کرد نینجا نهوه و وه چه می دروست کرد و فراهه می هیئا له ریگای زاو زیوه له پالفته و خولاسه یه له ناویکی نرخ پی نه دراو و قیزهون که دهرنه چی له پشتی پیوا و سنگی نافرهت... دروستی کرد لهو ناوه که قوناغی یه کهمه بو پهیدا بوون و پیک هیئانی بیچوو له مندالدان دا، نینجا لهو قوناغه گواستی یهوه بو قوناغی خوین پاره و له پاشان کردی به گوشت پاره و نینجا کردی به نیسک و قهبارهی نیسکی، وهکو له سورتهی ﴿المؤمنون﴾ دا به دریزی باس کرا. ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ﴾ نینجا ریگو پیکی کرد به تهواو کردنی لهش و نهندامه کانی و شیوه و وینه کیشانی، ﴿وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ﴾ گیانی تی کرد لهو گیانهی که به ریزه به لایهوه و زیاده په یوهندی هیه پی یهوه. ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ گنراویه و فراهه می هیئا بو تان هیزی بیستن و چاو و دل بو بیستن و بینن و فام و تیگه یشتنتان.

پهنا به خوا لهو گوپانه زور گرنگی که خوی گوره نه یهینی به سهر شم نادهمی یه دا، نهو گواستنهوه و تیپه پی کردنه بهو هه موو قوناغه جیاوازانه که نیجگار دوورن له یه کهوه که نهگه ناوا به ناشکرا نه زانرایه و روی نه دایه هه رگیز بپروا نه نهکرا که شتی وا نهگونجی، نای لهم موعجیزه گهوره یه، که چی خه لکی له ناستی سهرسام و سهرگردان نابن!! پاکی و بیگهردی بو خوی پهرومردگار.

شم نوخته بچووکه لهو ناوه بی نرخه قیزهونه له کوئی و شم نادهمی یه گرنگه سهر سوپهینه ره له کوئی، نهگه شو دهسته قودرته نه بیئت شو موعجیزه گهوره یه پیک بینی؟ نایا کی رینموونی شو نوخته ناوه نهکات که به ریگای راستی خوی دا بپروا و لههر قوناغیک دا ماوه یه بمینیتهوه و نینجا لی تیپه بکات بو قوناغیکی تر تا له سهر نهنجامدا لهو شیوه سادهیی یه ی خویوه بگوپی بهم نادهمی یه که پیک هاتووه له هه موو بهش و پارچه و

كۆندەمە كە خاۋەنى ھەست و ھۆش و ژىرىى و بىر و ئەو ھەموو ھىزو وزەى تر؟ كى ئەو
ئەكات بىجگە لەخوای بى وىنەى پەرودرگار؟

ئەم بەش بەش بوون و زۆر بوون و پەرەسەندە لە تەنیا سىلنىك دا، ئىنجا جور جور
كردنى ئەو ھەموو تاقمە سىلانە كە جيا ئەبنەو و ھەر تاقمى سروشت و كار و فرمانى
تايبەتى جياوازى خۆى ھەيە، كە ھەركام لەمانىش بەرە بەرە زۆر ئەبن و پەرە ئەسىنن بۆ
ئەمەى ھەر كۆمەلى ھەلسى بە پىك ھىنانى پارچە و ئەندامىكى ديارىى تايبەتى كە ئىش و
كارىكى تايبەتى خۆى ھەيە. ھەر پارچە و ئەندامى كە كۆمەلە سىلنىكى ديارىى كراو و لە
جورنىكى تايبەتى پىك ئەھىنى، ھەركام لەوانىش دابەش ئەبن بە چەند بەشى كە سروشتى
تايبەتى و كارو ئىشى تايبەتى خويان ھەيە كە ھەربەشنىك تاقم و كۆمەلە سىلنىكى تايبەتى
پىكى ئەھىنى كە زياتر تايبەتەن پى يەو لەناو ھەموو تاقمە سىلەكانى تردا، دەى ئەو بەش
بەش بوون و زۆر بوونە لەگەل ئەو جور جور كردنە چۆن لە يەكەم سىل دا پىك ھات كە تەنیا
سىلنىكە؟ چۆن ئەو ھەموو شتە تايبەتى يانە داشارا بوون كە لە پاشان دەرئەكەوتن لەو
ھەموو كۆمەلى سىلە تايبەتى يەكانى كە پەيدا بوون لە يەكەم سىل؟ ئىنجا ئايا لەكوى
داشارا بوون ئەو سىفەت و نىشانە و شتە تايبەتى يانە كە پىك ھىنەر و جيا كەرەھى
بىچووى ئادەمى بوون لە بىچووەكانى ترى گيان لەبەرانى تر؟ ئىنجا ئەو سىفەت و شتە
تايبەتى يانەى كە پىك ھىنەر و جياكەرەھى ھەركام لە بىچووى ھەر ئادەمى يەكن لە ھەر
بىچوویەكى تر ئادەمى؟ ئىنجا ئايا لە كوى بوو پارىزەر بۆ ھەموو سىفەت و شىوہ و نىشانە
و كارو فرمان و ھەر شتىكى تايبەتى تر كە لە پاشان دەرئەكەوى لە ھەر بىچوویەكەوہ
لەماوہى ژيانىدا!؟

ئەم موەجىزە گەرەيە ئەگەر ئاوا نەزانرايە بە ئاشكرا بەدى نەھاتايە ئايا كى بىرواى
ئەكرد و بەدلى دا ئەھات كە شتى وا ئەگونجى و روو بدات و بەدى بىت، پەيدا بوونى ئەم
ھەموو شتە لە تەنھا سىلنى؟! بىگومان دەستى قودرەتى ئەم ئادەمى يە نايابە سەر
سورھىنەرە پىك ئەھىنى لەو تەنھا سىلە، بەو گيان و رۆحە تايبەتى يە ئەم ئادەمى يە ئەبى
بەم گيان لەبەرە بەرزە جياوازە... بىگومان ئەوہ تاقانە شتى كە بگونجى و دەست بدات
بكرى بە ھۆى ئەم شتە سەر سورھىنەرە كە ھەمىشە روو ئەدات و بەدى دىت، خەلكى لى
يان بى ئاگان، ئىنجا ئەو گيان و رۆحەيە ھۆى بىستن و بىنين و فام و ھۆشى ئەم ئادەمى يە،
ھەر ھۆيەكى تر بوترى بى جى يە و ناپرەوايە و دژى ژىرىى يە.

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا أَءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءَأَنَّا لَفِيَ خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتُوقَفُكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرَ بِكُمْ ثُمَّ أِنَّا إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا

لهگل' نهم هه موو چا که و بهر هیه که خوا رشتویه تی به سر نهم ناده می یه دا که به شینکی نه وه بوو باس کرا و خرایه بهر چاو، لهگل' نه وه موو هو ی مل که چی و چاو له بهری یه دا ناده می سوپاس و چاوله بهری زور زور که مه بو خوای به خشنده و میهره بانی، وه کو نه یدا به ناو چاو انمان دا که نه فهر موی: ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ زور که م سوپاس نه کن و هه لئه سن به مافی نه و چا که و بهرانه ی وا به سر تانه وه.

له پاش نه وه ی دست نیشانی کرد و سرنجی راکیشا بو نه وه دسته قودره ته ی که هه می شه نه وه موعجیزه گه وره یه به دی نه هینی، نینجا دیته سر باسی گومان و دوو دل ی بی پرواکان که هه یانه له زیندوو کردنه وه دا و نه وه رخنه بی جی و پووچی که هه یانه نه یخاته بهر چاو که نه وه گومان و دوو دل ی و رخنه یه زور جینگای سر سوپامانه کاتی که دروست کردن و داهینانی یه که م جار خرایه بهر چاو، چونکه نابی سر بکریته وه له وه و گومان بیی له وه دا که داهینر نه توانی داهینرا وه که ی دووباره بکاته وه، نه فهر موی: ﴿وَقَالُوا أَءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانه و تیان: نایا کاتی نیمه ون بین له ناو زهوی دا به م رهنه که له پاش مردن له شمان بزئی و بی به خول و تیکه لی خاکی زهوی بیی؟ ﴿أءَأَنَّا لَفِيَ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا له کاته دا نیمه زیندوو نه کریننه وه له دروست کردنه وه یه کی تازه دا؟ واته نه خیر شتی وا زور دووره و ناگونجی، بیگومان نه و جوړه که سانه نه گهر ژیری و بیریان تیک نه چوبی و له کار نه که وتبی و بهر او ردینکی دووباره کردنه وه بکن له گل' دروست کردن و داهینانی یه که م جاردا، نه گهر توژی بیر له وه بکنه وه نه بی هیچ سرریان سوپ نه مینی له زیندوو کردنه وه و به دووری سهیر نه کن، چونکه شتیکی ناشکرایه له یه که م جار وه له شیان له خاکه وه هاتوه، ده ی بو دووباره کردنه وه یان له خاک دووره و ناگونجی؟ نه خیر دووباره کردنه وه یان به وینه ی یه که م

جاره و جینگای سهرسوپمان و سهر لی کردنهوه نی یه، ﴿بَلْ لَّمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ كُفْرًا﴾ بهلکو نهوانه بی بپوان و دان نانین بهراستی گهیشتیان به حوزوری خوی خویان و دادگای گهره ی روزی دوی، بپویان بهوه نی یه بهوی نهوهوه نهوه نهلین که نهیلین. شو بی بپوی یه گومان و دوو دلی خستوهته دلپانهوه لهو شته راسته گونجاوهی که ههمیشه وینهی روو نهوات به پیش چاویانهوه لهم جیهانهدا. جا لهبر نهوه بهرپرچی رهخنهکیان نهواتهوه، ههر به باسی راستی مردن و گهرانهویان بولای خوا و هیچ رابهر و بهلگهی لهسر ناهینیهتهوه، بهوی رونی و ناشکرای بهلگه و رابهری بههیزی پهیدا بوونی یهکم جاریان له خاک، نهفرموی به پیغمبر (ﷺ) ﴿تَمَّ﴾ بلی بهو بی بپویانه: ﴿تَرْفَنكُمْ﴾ نهاتنرینی و گیانتان نهکیشی ﴿مَلِكُ الْمَرْ﴾ مهلائیکهی کاربهدهستی مردن ﴿الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ﴾ که کراوه به حواله بولا کراوی نیوه و دیاری کراوه بو گیان کیشانتان، ﴿ثُمَّ اِنْ رِيَكُمْ تُرْجَمُونَ﴾ نینجا لهپاش نهوه نهگیرنرینهوه بولای پهروردگارتان له روزی دوی دا به زیندوی.

نینجا نهوه مهلائیکه کی یه؟ چون گیان نهکیشی؟ نهوه شتیکی غهیبی یه و ماتول قورئانهکه باسی نافرموی هیچ پیویست نی یه نیمه لی ی بدوین، بهلکو هوالهکه وهرنگرین به ههموو دلپایی یهکهوه له قولایی دلان دا به بی زیاد و کم.

نینجا به بونهی زیندوو بوونهوهوه که نهوانه رهخنهیان لی نهگرت یان گومان دار و دوو دل بوون تیای دا، بهو بونهیهوه وینه و شیویهکی بهسهرهاتی زور سامناکی نهو بی بپویانه نههینیهته بهرچار، وهکو نیستا نهو کاته بیت و به چاو ببینری، نهفرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ اِذِ الْمُرْسَلُونَ تَاكْسُرُاُ رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نهگهر نهیبینی و سهرنج نهدهیت لهو کاتهی که تاوانبارهکان له شهرم و خهجالهتی گوناوه تاوانیان سهریان شوپ نهکن له حوزوری خوی خویان لهکاتی پرسیار و موحاسبهدا، له کاتیک دا نهلین: ﴿رَبَّنَا اَبْرَأْنَا رَسِمَتًا﴾ نهی خوی پهروردگارمان نهوا بینیمان نهوهی بهلینت پی داین له دنیادا، بیستمان لیت که پیغمبرهکانت راستیان کرد، یان نهوا نیسته بووین به بینا و بیسر لهپاش نهوه له دنیادا به وینهی کویر و کهر بووین،

فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ

مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

﴿فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ كهواته بمانگیزهوه بؤ دنیا كردهوهی چاك نهكەین، له دنیا دا نهزان بووین و بی بپروا ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ بهراستی ئیمه باوهردارین به ریک و به بی گومان و دور دلی، نهگه نهیبینی لهو کاتهی ئهو تاوانبارانه نهوهیان بهسهر دیت شتیکی وا نهیبینی که ئیجگار سهخت و ترسینهوه. پهنا نهگرین بهخوا لهو روو رهشی و شهرمهزاری یه که دیت بهسهر ئهو تاوانبارانه، لهو بیم و ترس و دلّه لهرزهی که داگیریان نهکات، ئهو ناویمیدی و بهش پراوی یه که سزاو نازاریان چند چندانه نهکاتوه. خوا به بهزهیی خوی بمانپاریزی لهو بهدبهختی یه.

ئینجا پیش دهرپینی وهلامی لاله و کپوزانهوهکهیان شتی روون نهکاتوه که ههموو شتی له ههردوو جیهان دا بهستراوه پی یهوه. نهفرموی: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾ نهگه بمانویستایه ههموو کهسی هوی باوهر هینان و رنگای راست دانهبری خویمان پی نهدا. بهم رهنگه به جوژی دروستی نهکردن تهنها بؤ رنگای راست دهستیان بدایه به وینهی مهلائیکه که دهست نادن بؤ باوهر و گوئی رایلی نهبیت. بهلام خواهیش و مهیلی خوا وابوو که ئهم ئادهمی یه به جوژی دروست بکات دهست بدات بؤ خیر و چاکه و بؤ شهر و خراپه به ئارهزوو و مهیلی خوی بتوانی کام بار و رنگا ههلبژی، خوا خوی زانیویهتی که زور له بهندهکانی له جن و ئادهمی به خواهیش و مهیلی خویمان رنگای بی باوهری و خراپه نهدهنه بهر، لهبهر نهوه بریاری دا که دۆزهخ پر بکات لهو تاوانبارانه وهکو نهفرموی: ﴿وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ بهلام له لایهن منهوه بریار دامهزراو جیگیر بوو که بینگومان دۆزهخ پر نهکهم له جن و ئادهمی به کومهل و پیکهوه.

فَذُرُّوْا يَمًا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا اِنَّا نَسِيْتُكُمْ وَذُرُّوْا عَذَابَ الْخُلْدِ يَمًا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُوْا سُجَّدًا وَسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

ئەو تاوانبارانە کە بە شەرمەزاری و سەرشۆپی ئەچنە حوزوری خوا و لە دادگای
گەورەدا ئەوەستینرین، ئەو تاوانبارانە لەوانەن کە ئەو بریارەیان لەسەر دەرچوووە و تێپەری
کردوووە. لەبەر ئەوە لەو کاتە سەختەدا سیخی سەر ژەهراری ئەکری بە بەنوکی دلیان دا و
ئەوتری پی یان: ﴿فَذُرُّوْا يَمًا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ کەواتە بچەژن بەهۆی لەبەر چوون و لە
بەر نەبوونتان بە گەیشتن و دووچار بوونی ئەم رۆژەتان، گوێ پی نەدان و خۆ نامادە
نەکردنتان بۆی، ئێوە ماوە و مۆلەت درا بوون، بچەژن ﴿اِنَّا نَسِيْتُكُمْ﴾ بەراستی ئێمەش
وەکو لەبەرچوو رەفتارمان لەگەڵ کردوون و ئەیکەین بە بی بەزەیی و گوێ پێدان، ﴿وَذُرُّوْا
عَذَابَ الْخُلْدِ يَمًا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ بچەژن سزای نەبراوی هەمیشەیی بەهۆی ئەوەی کردتان لە
دنیادا.

ئینجا پەردەیک ئەهینی بەسەر ئەو تاقە بەد بەختەدا و لی یان بی دەنگ ئەبیت لەپاش
ئەو وشە سامناکەیی کە درا بە گوێچکەیان دا با بکەون لەناو سزای سەخت و چارەنووسی
بەدبەختی خۆیان دا هەتا هەتایە بی دەنگ بوو لەو تاقە و شیووە و وینەیکە تر ئەخاتە
بەرچاو لەباری ترەووە کە تام و بۆن و کردەووەیکە تری تیاپە بە شیووی خواپەرستە لە
خواتر سەکان کە بە بیم و دلە لەرزەو ئومید و چاوەروانی یەوخواپەرستی ئەکەن و خوایش
پاداشتیکی بۆ داناون کە هیچ کەس رادە و پلەیی بەرزی نازانی لەم جیھانەدا. ئەفەرموی:
﴿ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا﴾ باوەری تەواوی نی یە بە نایەتەکانی ئێمە مەگەر ئەو
کەسانەیی کە کاتی نامۆزگاری بکرین ﴿خَرُوْا سُجَّدًا﴾ ئەکەون بەسەر روودا بە سوژدە بردنەووە
لەبەر مل کەچی و لە بیم و ترس لە سزا و تۆلەیی سەختی خوا و بێر کردنەووە لە گەورەیی و
دەسەلات و زۆری بی سنووری ﴿وَسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ یادو باسی خوای خۆیان ئەکەن بە پناکی
و خاوینی هەر شتی کە شایان نی یە بۆی لە کاتی کە دا شوکرو سوپاسی ئەکەن بەسەر چاکە
و بەهرەکانی کە سەر دەستە و بەرز و گەورەتری هەمووان تایینی پاکی ئیسلامە و رینموونی
یانە بۆی،

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وانه خوځيان به زل نازانن و مل پيچي ناکه‌ن له باوهر و گوي رايه‌لی. ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته‌نيشتيان خوځی دور نه‌خاتوه و بهرز نه‌بيته‌وه له جيگا و بان و شويني خه‌وتنيان، واته له شه‌ودا که کاتي نارام گرتن و راکشان و خه‌وتنه نه‌وانه هه‌لنه‌سن و راست نه‌بنه‌وه له ژير جيگای خوځ و گهرم و نهرم بو شو نويز کړدن، ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ له‌کاتیک دا نزاو پارې و لاله نه‌که‌ن له خوای خوځيان به ترس و نوميد و چاوه‌پروانی يه‌وه، ترس له خه‌شم و توله‌ی، نوميد و چاوه‌پروانی ی به‌زه‌یی و لی بوردنی.

نه‌وانه خوځشی خه‌و و نارام و نيسراحت نايانگري و ته‌مه‌ليان ناکات، چونکه به‌هوی باوهره راسته‌که‌يانه‌وه کاری خوځتريان به ده‌سته‌ويه که بريتي يه له وه‌ستان له حوزوری خواو ياد و په‌رستنی خواو روو کړدنه خوا، نه‌وه‌نده نه‌م کاره‌يان به‌لاوه خوځ و به‌تامه خوځشی ی خه‌و و نيسراحتی له پيش چاو خستوون و بيزارن لی ی، نه‌وه‌تا ته‌نيشتيان خوځی دور نه‌خاتوه وه‌کو زور بيزار بيت له خه‌وتن و راکشان! نو خوا پيداوانه به‌وه‌سته پاکه و به‌و سوژ و په‌روشه‌وه، به‌و بيم و ترس و نومیده‌وه شو نويز نه‌که‌ن و پارې و لاله نه‌که‌ن له خوای خوځيان، سه‌بارت به به‌نده‌کاني خوايش خاوه‌ن به‌زه‌يين و به‌شداريان نه‌که‌ن له سامان و دارایی خوځيان دا، هه‌رچونی به له‌ش خوا په‌رستی نه‌که‌ن هه‌روه‌ما به سامان و دارایش نه‌یکه‌ن وه‌کو نه‌فهرموی: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ هه‌ندی له‌و سامان و دارایی يه‌ی پيمان داون و کردومانه به به‌ش و روژی يان، هه‌ندی له‌وه نه‌ده‌ن به خه‌لکی و سه‌رفی نه‌که‌ن له رنگای خوادا.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ

فَاسِقًا

ئەو باوەردارانە کە خاوەنی ئەو کردەوه پەسەندە و ئەو خوو رەوشتە بەرزانەن شایانە بەو میهرەبانی و پاداشتە تایبەتی یە کە دەست نیشانی بۆ ئەکات بەم فرمودەییە: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ کاتی ئەو باوەردارانە بەو جۆرە بوون کە باس کران بەهۆی ئەو هێچ کەس ناگادار نی یە و نازانی بە چۆنییەتی و رادەو پلەیی ئەو هی داشاراوە و نامادە کراوە بۆیان لە بەهەشت دا لەو نازو نێعمەت و ریزەیی کە هۆی خوۆشی و رووناکی چاوانن چاوی تی ئەبیری و بۆ هێچی تر ناپوانی و لا ناکاتەوه بۆ هێچی تر. ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئەوانە پاداشت ئەدرینەوه بە پاداشت دانەوه بە هۆی کردەوه یە کە لەوه و پیش کردیان.

بەراستی شیوهی بەلین و پاداشتەکە زۆر گرنگە و لوتف و میهرەبانی یە کە ئیجگار گەورەییە، شایانە بەمە باوەرداران بە ئەوپەری مل کەچی و خاکەساری یەوه بوەستن بەرامبەری ئەو مۆژدە گەورەییە کە زمان و پینووسی ئیعمە کۆل و کولە لە ناستی و نازانی چی بلی و بنوسی، نایا بەندەکانی خوا بە خویان و کردەوه کە یانەوه ئەبی چی بن تا خوا بەو رایەدە نازو ریزیان بگری و بدات ئەگەر لەبەر بەزەیی و میهرەبانی بی سنووری خۆی ئەبی؟

ئینجا بەرامبەر ئەو دوو وینە و شیوهیە کە خستی یە بەرچاو: وینە و شیوهی تاوانبارە بی بەشە سەر شوپزەکان، وینە و شیوهی نازو ریزی چاکان، بەرامبەر ئەوانە و بەدوای ئەوانەدا دەست نیشان ئەکات بەراستی دانانی پاداشت و تۆلە و بەدی هینانیان کە تاوانباران و چاکان جیا ئەکاتەوه لە یە کتر لەم جیهانەدا یان لەو جیهان، ئەفرموی: ﴿أَفَمَن

كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا﴾ دەی نایا کەسی کە باوەردار بووبی لەم جیهانەدا بە وینەیی کە سیکە کە دەرچووبی لە نیمان و باوەر، واتە لە پاش روون بوونەوه و دەرکەوتنی دووری ئەو دووانە لە یە کتر لە رەوشت و کرداردا دەی نایا گومان ئەبیری باوەردار کە باسی کردەوه و رەوشتی پاک و خاوین و شیرینی کرا بە وینەیی فاسقی دەرچوو لە باوەرکە باسی سیفەت و نیشانەیی بەد و پیسی کرا؟ نەخیر هەرگیز ئەو دووانە بە وینەیی یە ک تر نابن و گومانی

یە کسانی یان ناراست و ناپرەوایە،

لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا

عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ نهو دوو تاقمه يهكسان نين، يهكسان نين له سروشت و هست و رهوشت دا ههتا يهكسان بن له برهمم و پاداشت و تولهي كردهوهكانيان دا، باوهپرداراني راستهقينه سروشتيان پاك و راسته و روو له خوان و كردهوه و رهفتاريان به پيئي بهرنامهي خوايه، فاسقهكان لادهر و تاراون له خوا و ريگا راستهكهي خوا، خراپه و ناژاوه نهنينهوه له زهوي و ولات دا، كردهوهيان پيچهوانهي فرمان و بهرنامهي خوايه، كهواته ههرچوني لهم جيهانهدا جياوازن نهبي لهو جيهانيش دا له پاداشت و تولهدا بهم جوړه بن كه نهفهرموي: ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ﴾ نهوانهي كه باوهپريان هينا لهم جيهانهدا و كردهوه چاكهكانيان كرد نهوه بزيان ههيه بهمهشتاني كه جنگا و شويني مانهوه و نيشتهجني راستهقينه و نهيانگرنه خويان يان مهبهست بهمهشتانيكي تايبهتين. نهو بهمهشتانهيان بو ههيه ﴿نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بهخشش و پاداشت بههوي نهو كردهوه چاكهي كرديان، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ نهوانهي كه دهرچوون له باوهپر گويي رايهلي بو خوا و باوهپريان نههينا ﴿فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾ جي و شويني نهوان تهنها ناگره لهباتي جي و شويني تاقمي يهكهم، ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ههموو جارنك كه نهيهانهوي دهرچن لي ي ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ دووباره نهخرينهوه تيي و نهكزينهوه بهناوي دا. نهكزينهوه كه بليسه و شهپولي ناگر لي يان نهادات له ژيرهوه و بهرزيان نهكاتهوه ههتا نزيك نهكهونهوه له كهنارو قايي يهوه، نينجا نهكزينهوه به قووتا، خوا پهنامان بدات. فضيلي كوپي عياض نهفهرموي: سويند بهخوا دهستيان زنجير كراوهو بليسهي ناگر بهرزيان نهكاتهوه و مهلاييكهش نهدا بهسهريان دا و نهيانكاتهوه بهناوي دا ﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ﴾ پي يان نهوتري: بچژن سزاي ناگري كه نيوه بهرواتان پيئي نهبوو، به دروتان نهزاني، سهرياقني نهو سزا و ناگره ناوا تانه و شهريشيان لي نهدرني بو سزاداني تايبهتي دهرونيان.

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

ذُكِرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

نهويه پاشه روژ و چاره‌نووسی شو فاسقه بی بروایانه له روژی دواپی دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا وازیان لی ناهینری تا نه‌وکاته، نه‌وه‌تا هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات به سزای شه جیهانه پیش سزای شو جیهان، نه‌ه‌رموی: ﴿وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِّ﴾ سویند به‌خوا پی یان نه‌چه‌ژین هندی له سزای زور نزیك، یان که‌متر و سووک تر واته سزای به‌سهره‌تی خراپی شه جیهانه ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ پیش سزای هه‌ره‌گه‌وره. واته سزای شو جیهان که هیچ سزایه‌کی تر پی ناگات. به‌لام شه سزا پیش‌وه‌ بونی به‌زه‌یی لی دی، چونکه خوا له هه‌موو کس به به‌زه‌یی تره و پی خوش نی به به‌نده‌کانی سزا بدا کاتی شهوان خویان شایان نه‌کن به‌هوی تاوان و کرده‌وی خراپی خویانه‌وه، کاتی خویان سوور نه‌بن له‌سهر هوی سزای خویان، نه‌وه‌تا هه‌ره‌شه‌یان لی له‌کات به سزادان و سزایان شه‌دا لهم جیهانه‌دا ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو بگه‌رینه‌وه بولای خواو کوتایی بینن له تاوان و بی بروایی... سروشتیان بیدار بیتوه، نیش و نازاری سزا بیانگیریتوه بو ریگای راست، نه‌گه‌ر وا بکن دوچار پی شو پاشه روژو چاره‌نووسی فاسق و تاوانبارانه نابن که وینه و شیوه‌که‌یمان بینی له نایه‌تی پیش‌وه‌دا، به‌لام نه‌گه‌ر په‌ند و مۆچیاری بکرین به نایه‌ته‌کانی خویان و شهوان پشتی تی بکن، سزای بچووک و نزیك بدرین و هه‌ر نه‌گه‌رینه‌وه بیگومان شو کاته زور تاوانبارو سته‌مکارن، ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾ نایا کی سته‌م کار تره لهو کسه‌ی که په‌ند و مۆچیاری بکریت به نایه‌ته‌کانی خوی خوی که‌چی پاش شو رووی لی وهرگیر پی و پشتی تی بکات؟ بیگومان شو که‌سانه شو کاته شایانن بو سزادان و توله لی سهندن له هه‌ردوو جیهان دا.

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٤٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ کاتی باوهری به میزبان بوو به نایه تکانی نیمه به دامه زراوی دل و به بی گومان و دوو دلّی، مهبست لهم نایه تانه به میزکردنی دلّی پیغمبیره (ﷺ) تا خوگر تر و دامه زراو تر بیت بهرامبر سرکیشی و ناله باری بی پرواکان، هر وه ها دست نیشانه به ته می و مّوچیارای نوممه ته که ی به تایبه تی نه و تاقمه که مه ی مه که له کاتی هاتنه خواره وه ی شم نایه تانه دا - که نه مانیش خوگر و باوهر به میز بن تا وه کو هه لبز ترا وه کانی نوممه تی تهورات بکرین به پیشه و ا و کار به ده ست. شم نایه ته به چند جوژی تریش ته فسیر کرا وه ته وه و هه موو هر باشه و نه گونجین به لام دلّ به مه ی که و ترا به نارام تره.

له نا و پیغمبیره کانی تر دا که خاوه ن کتیب بوون به تایبه تی موسای باس کرد - درودی خوا له سر هه مووان بیت - یان له بر نه وه که کتیبه که ی گه وره و فراوان تر بووه، که واته په یوه ست تره به قورئانه وه که گه وره تر و فراوان ترینی هه موو کتیبه کانی خواجه، یان له بر نه وه یه موسا له هه موو پیغمبهران سزا و نهرک و مهینه تی به تین تر بووه، چونکه له لایه ن پروادار و بی پروا وه سزا و نازار درا، که واته بو دلّ به میزکردن و دلخوشی دانه وه و باس کردنی موسا ریک تر و باشتره، یان له بر نه وه یه چهرخی نزیک تر بووه له چهرخی پیغمبیره وه و جووله که یش - که خو یان به شوین که و تووی موسا و تهورات دانه نین - له و خا که دا بوون، که واته باسی موسا دم کوت کردنی نه وانی تیا بوو، عیسا - درودی خوا ی له سر بیت - هر چند چهرخی نزیک تر بوو به لام جووله که پروایان پی ی نه بوو، که واته باسی موسا ریک تره که له لایه ن جووله که و نه سرانی و موسلمانانه وه باوهر پی کرا وه. ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾^۱ بیگومان خوا ی تو پریار نه دات له نیوان بهنده کانی دا له روژی دواپی دا، راستان جیا نه کاته وه له ناراستان، له وه ی که له شم جیهانه دا دو بهر کی بوون تیا ی دا له کاروباری نایینیان.

^۱ هندی نه فرمون: مهبست بهم رانا وه نیسرائیلی یه کانه که له باش موسا بوون به چند بهش و کومه لیک جیاوازی

أَوْلَمْ يَهْدِهِمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ

له پاش شو دهست نيشانه ئينجا نه گهرېته وه سر بى برواکانى هم نوممه ته سرنجيان راهکيشى بؤ گه له بى برواکانى رابوردوو که بهموى تاوانبارى يانه وه له ناو بران. به لکو نه مان ته مى خوار بين و لادن له ريگای نه وان، نه فرموى: ﴿أَوْلَمْ يَهْدِهِمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ تايا نه وانه بى ناگان و ريگای راست و پاشه پوژى روون نه کردوه ته وه بؤيان که نيمه له پيش نه مان زورمان له ناو برد له گه ل و کوملى تاوانبارى چهرخه کانى رابوردوو ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ له کاتيك دا که هاتوچو نه کهن و نه گهرين به شوين ماواکه يان دا؟ واته بى ناگا نين و نه بوايه له وانه وه ته مى خوار بيونايه، چونکه له ناو بردنى شو بى برواو تاوانبارانه باوى نه گوژپاوى خوا نيشان نه دات سه باره ت به هم مو بى برواو و تاوانباران له هرکات و چرخيك دا بن، هم نادمى يه مل که چه بؤ چهند ياسايه کى دامه زراو له گه شه کردن و سيس بوونى دا، له لاوازي و به هيزى دا، قورئانى به فهر ناگادارى نه کات له سر دامه زراوى شو ياسايانه و نه گوژپاوى شو باو و رهوشتانى خواو له ناو بردنى چهرخه کانى رابردوو و دروشم و نيشانه و جى و شوينيان له پاش ويران بوون و داپزانيان، يان نه وانه يان که به چولى ماونه ته وه، له وانه چهند پيشانگايه نه خاته بهرچاو بؤ ته مى دادان و بيدار کردنه وهى دل و دهروون، بؤ هه لگيرساندنى ههست کردن، ترسان له سزا و دهست وه شاندى خوا له مل هوپ و تاوانبار، هر وه ها چهند پيشانگايه نه خاته بهرچاو له باره ي دامه زراوى ياسا و باوى خوا، بهموى نه وه وه راده ي تيگه يشتن و به راوردى نادمى بهرزه نه بيته وه، شو رژيمه دامه زراوه يان له بير ناچى له ژيانى نادمى دا. نه گهرچى زور له خه لکى بير له وه ناکه نه وه و ته مى خوار نابن هه تا تووشى روژى سهختى خوئيان دين و دوچارى وينه ي چاره نووس و پاشه پوژى بهد بهختى چينه رابوردوه کانى خوئيان دين. بينگومان شيوه و دروشمى شوينى ويرانه دلى ناگا و ههستى بينا دانه چله کينى و دهمار و دهروون نه هينته له رزه. شو تاقم و گه له ي که يه که م جار هم قورئانه ي چوو به گوئچکه دا هاتوو چوو گوژه ريان نه کرد به جى و شوين و ولاته ويران بووه کانى تائيفه ي عاد و سه مود و شوينه وار و دروشمى شاره کانى (لوط) يان نه دى، که چى له گه ل نه وه دا دهروونيان نه نه هاته جوش و سام و ترسى خوا نه نه که وته دليان و بيبيان نه نه کرد له دوچار بوونى وينه ي سزاي شو گه له له ناو براوانه، له بهر نه وه قورئان بهو شيوه پرسيا ره بينزاري دهربرى لى يان که ته مى خوار نابن،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿١٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ

بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

نه فرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی لهو به سرهاتی نهوانه دا چند رابهر و نیشانهی روون و زور گهوره هیه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ نایا نهوانه نابیسن نههم هه موو نایهت و پمند و ناموزگاری یه ی که نیمه ناراسته یان نه که یین؟ واته با بییستن به بییستنی تیگه یشتن و مهرگرتن و گوی رایهلی.

له پاش نهو هه موو بیم و ترس و له زه ی که خستی یه دل و دهر وون به هو ی پینشانگای له ناو بردن و ویران کردنه وه نینجا دهماری گیان نه خاته بهرچاو که لی نه دات و نه که ویتته جولان لهو شتانه ی که وشک و بی گیانن، گهر دش نه کات به خه لکی له ولات و زهوی یه مردووه کان دا که بهره بهره گیان یان تی دیت، ههرچونی گهر دش ی پی کردن له و ولات و خاکانه ی که له پیشه وه زیندوو بوون و له پاشان مردن و رزان هات به سره یان دا، نه فرموی:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ نایا نهوانه نه یان دیوه که نیمه ناو نه نیرین بو زهوی یه که وشک و برینه و گیان و روای نی یه و بهراوه، ﴿فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا﴾ نینجا به هو ی نهو ناوه وه دهر نه هینین رواو و کشت و کالیک ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که لی ی نه خوات چوار پی و مالاتیان و خویشیان، ﴿أَفَلَا يُبْصِرُونَ﴾ ده ی نایا نهوانه نابینان و به هو ی نه وه وه نهو شته سهر سوپهینه ره نابینن و بیکن به رابهر و به لنگه ی روون له سهر ده سه لاتی بی سنووری خوا و چاکه و به هره ی بی شو مار و فراوانی. با چو بدرنه وه و نهو زهوی یه وشک و برین و مردووه بهرچاو بکن، به هو ی نه وه وه نهو ده سه ته قودرته ببینن که نهو ناوه زیندوو که ره وه نه نیری بولای نهو زهوی یه، له پاش نه وه نه بی به زهوی یه کی شیرینی رازاوه ی دلرفین به هو ی نهو هه موو شینایی و کشت و کال و گول و گولزاره وه که جگه لهو جوانی و شیرینی

یە ژيان خوڤيان و چوار پى و مالآتهكانيشيان لهسەر راگیره، بىگومان بينىنى شتى وا ناياب و دلبره و بىر كردنهوه لى كون و كهلهبرى دل داخراوهكان ئەكاتهوه به مەرجى زىندوو بن بۆ هەست كردن به شىرىنى و تەرى و ناسكى ئەو گيانەى كه كرا به بەرى ئەو زهوى يە مردووهدا، هەست كردن به بەخشندەيى ئەو گيانە، به هەستى خوشەويستى و نزىكى و سۆزى دەروونهوه، لهگەل هەست كردن بهو هيزو دەسلآته داهينەرە و ئەو دەسته ليزانه كاردروسته، كه گيان و شىرىنى و جوانى بلاو ئەكاتهوه و نەخشەى ئەكىشى بەسەر لاپەرەكانى بوون و بوونهوهردا.

ئا بەم جۆره قورئان سەرنجى دل رانهكىشى و چەرخەى پى ئەكات و ئەيگىرى به جىگا و شوىنى گيان و گەشه كردن دا، لهپاش ئەوه سەرنجى راكيشا و گىپراى به جى و شوىنى ويران بوون و كاول كردن دا، بۆ ئەمەى هەستيان بهينىته جۆش و سۆز و پەروش لىره و لەوى، بۆ بىدار كردن و خەبەر بوونهوه لهو بى هۆشى يەى كه پەيدا بووه بههوى ئولفەت و دەق پىوه گرتنهوه. پاكى و بىگەردى له هەموو لهكەيه بۆ ئەو خوايهى كه ئەم قورئانەى نارده خوارهوه.

لهپاش ئەو هەموو رابەر و نيشانە رووانە كه لەم سورەتەدا خرايه بەرچاو، ئەو هەموو چەرخە و گەردشەى كه كردى به دل و دەروون، ئىنجا كۆتايى سورەتەكه ئەهينى به باسى پەله نانهوى بى بىرواكان به هاتنى ئەو سزايەى كه هەرەشەيان لى ئەكرا پى، باسى گومان و دوو دلبيان ئەكات لهپاستى ئەو ترساندەنى كه ئاراستەيان ئەكرى، بەرپەچيان ئەداتەوه و ئەياترسينى به بەدى هاتنى ئەو هەرەشەيه، له رۆژك دا ئيمان و باوهر هينانيان سووديان پى ناگەيهنى، مۆلەت نادرين بۆ بەسەر و گرتنى ئەوهى له دەستيان چووه، ئىنجا سورەتەكه دوايى ئەهينى به پەند و نامۆزگارى پىغەمبەر (ﷺ) كه روويان لى وەرگىرى و گوىيان پى نەدا و لىيان گەپى بۆ چاره نووسى چار نەكراوى بەرگى نەكراوى خوڤيان،

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

نه فرموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^۱ نهوانه نهلین: نایا که ی نه م
برینه وهی نازا وهی نیمه و نیوه نه بیئت و که ی نه م هه ره شه ی نیوه نه یکن به دی دیت نه گهر
نیوه راست گون؟

نهوانه هه لئه له تا بوون به هو ی مؤلهت دران و دواخستن ی به دی هینانی نه وه هه ره شه ی که
قورئان لی ی نه کردن، له بهر نه وه به لاقرتی و به نیازی به درو خستن وه و بهر لی
برینه وه په له یان نه نایه وه و نه وه پرسیاره یان نه کرد، نه زان و بی ناگا بوون له لی زانی و
کاردروستی خوا و هو ی دواخستن و مؤلهت دان یان، نه یان نه زانی که به دی هاتنی نه وه
هه ره شه یه کاتی دیاری کرای خو ی هیه و به لاقرتی کردن و په له نانه وه ی نهوانه نه پیش
نه که هو ی و نه دوا، له و کاته دا نه بهرگری نه کردیت و نه رزگار بوون هیه لی ی، وه کو

نه فرموی: ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نه ی پیغه مبه ر بل ی پی یان له
روژی نه وه برینه وه و به دی هاتنه دا با وه ر هینانی نهوانه ی که کافر و بی با وه ر بوون هیچ
سوودی یان پی ناگه یه نی، نهوانه نیتر مؤلهت نادرین، اته نهوانه له و کاته دا به ناچاری با وه ر
نه هینن، به لام تازه هیچ که لکی لی وهرناگرن و کار له کاره گا ترازوه و نه وه بهد به ختانه
هه لیان له ده ست چوه، با وه ر هینانی ناچاری و کاتی ناو می دی خوا وه ری ناگری، وه کو
با وه ر هینانه که ی فیرعه ون که خوا لی ی وهر نه گرت. نیتر نه وه روژه له م جیهانه دا بیئت کاتی که
خوا نه یانگری به کافری که نیتر مؤلهت دانی نی یه و با وه ر هینان سوودی نی یه، یان نه وه
روژه روژی دوا یی بیئت کاتی که داوای مؤلهت دان و گه رانه وه نه که ن بو نه م جیهانه و
داوا که یان وهرناگری.

نه م وه لامه رنکه له گه ل پرسیاره که دا به گویره ی مبه سته که یان که په له نانه وه یه بو
لاقرتی کردن و به درو خستن وه، ده ی مبه ست له وه لامه که ش نه م یه: په له مه که ن بیگومان

^۱ وشه ی «فتح» به دو جوری تریش ته فسیر کرلوه ته وه: زال بوون و سهرکه وتن، گرتنی مه که، به لام نه وه ی له
ته فسیره که دا به میزتره.

ئەو رۆژە دىت و ئىوھش باوھەر ئەھىنن و سوودىشى نى يە بۆتان، داواى مۆلەت ئەكەن و مۆلەت نادىرەن. لەراستى وەلامىكى زۆر سامناكە بىم و ترس ئەخاتە ئەو دل و دەروونانەى كە ئاگادارن و بى ھۆش نىن، خوا بە بەزەبى خۆى پەنامان بدات. ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ ئەى پىنغەمبەر كەواتە گوى يان مەدەرى و ھىچ نرخى دامەنى بۆ لاقرتى و بى بېروانى يەكەيان و خۆت خەرىك مەكە پى يانەوھ و لى يان گەرى بۆ رۆژى خۆيان ﴿وَأَنْتَظِرُ﴾ چاوەپروانى بكە، چاوەپروانى زال بوون و سەرکەوتن بەسەريان دا و ژىر كەوتن و لەناو چوونيان. ﴿وَأَنْتَظِرُ﴾ بىنگومان ئەوان چاوەپروانن بۆ سەرکەوتنيان و لەناو چوونى تو.

الحمد لله دواى ھات و لى بوومەوھ لە تەفسىرى ئەم سورەتە گىرنگە لە رۆژى ۱۷/۲/۱۹۸۲ ھەر لەم رۆژەدا دەستم کرد بە سورەتى ﴿الاحزاب﴾ داوا ئەكەم لە خواى بەزەبى دار و مېھربان وەرى گرى و يارمەتيم بدات بۆ ئەوھى كە ماوھ آمىن.

وصلی الله و سلم على سيدنا و مولانا محمد و آله و صحبه اجمعين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ

سورەتى (الأحزاب)
مەدینەىى و ۷۳ نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم سورەتە بەشىكى گىرنگ لە ژيانى گەلى موسلمانى تىايە، لەماوەى پاش رووداو و غەزای بەدرى گەورە تا پيش سولحى (حديبيه) و شىوہىەكى ريك و راستى ژيانى ئەو ماوەى موسلمانان دەرئەخات، رووداوى زۆرى ئەو ماوەىە باس ئەکات کە ژيانى ئەو ماوەىە روون ئەکەنەو، ئەو ريگا و رچەو رىبازەى کە دای هينا دانى پيانا بۆ گەلى موسلمانى تازەى داهاتوو وەکو لە کاتى تەفسىرى نايەتەکان روون ئەبیتەو.

لەيەکەم جارەو دەست پى ئەکات بە تەمى و ناموزگارى پىغەمبەر (ﷺ) بە لە خواترسان لەهۆى ناپەزايى خوا و بە گوى نەکردنى کافران و ناپاکان، شوين کەوتنى ئەوہى خوا سىروشى کرووہتە لای، پشت بەستنى تەنھا بەخوا، ئەمەىە سەرەتايە کە ھەرچى لە سورەتەکەدا ھەىە پەيوەستى ئەکات پى يەو، ئەفەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ* يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ ئەى پىغەمبەر ھەمىشەىى و بەردەوام بە لەسەر لەخوا ترسان و خوپاراستن لەوہى هۆى ناپەزايى خواىە.

ئايىنى ئىسلام برىتى يە لە تەنھا کۆمەلى رىنمورى و پەند و ناموزگارى، يان تەنھا کۆمەلى ناداب و خو و رەوشت، يان تەنھا کۆمەلى ياسا و قانون، يان تەنھا کۆمەلى ريگا و رچە و بار و باو... بىگومان ئەوانە ھەموو ئەگىرتەو و ھەمووى تىايە، بەلام لەگەل ئەوہىش دا ئىسلام برىتى نى يە لەوانە ھەموو، بەلکو ئىسلام برىتى يە لە مل کەچى، مل کەچى بۆ خواھىش و برىارى خوا، نامادەىى ھەر لە يەکەم جارەو بۆ فەرمان بەرى خوا و گوى رايەلى ھەموو فەرمانى، بۆ شوين کەوتنى ئەو بەرنامەى کە دايناوہ بە بى لاکردنەو بۆ لای ھىچ

لایه‌کی تر و وهرگرتنی هیچ ته‌می و نامۆزگاری یه‌کی تر، به بی پشت به‌ستن به هیچ که‌سی
 تر بیجگه له خوا، نه‌وه‌ش هه‌ست کردنه هه‌ر له یه‌که‌م چاره‌وه به‌مه‌ی که ئاده‌می له‌م زه‌وی
 یه‌دا نه‌بی گه‌ردن که‌چ بی‌ت بو ته‌نها خواهی‌ش و بریاری خوا که داهینه‌ر و به‌ری‌وه‌به‌ری بوونی
 خۆیان و نه‌م زه‌وی یه و هه‌موو ئه‌و بوونه‌وه‌ره گه‌وره و فراوانه‌یه. نه‌وه‌ش زانین و باوه‌ری
 رینگ و راسته به‌مه‌ی که ئاده‌می به هیچ کلۆج هیچ رینگا و باری تری نی یه بیجگه له شوین
 که‌وتن و به‌جی هینانی فرمانی خوا و وازه‌ینان و کو‌تایی هینان له هه‌ر شتی خوا قه‌ده‌غه و
 به‌رگری کردوه، ده‌ست گرتن و به‌کار هینانی ئه‌و هۆیانه‌ی که خوا فه‌راهه‌می هینان، هینجا
 چاره‌پوانی هه‌ر به‌ره‌می که خوا بریاری دابی... ئه‌م هه‌ست و باوه‌ره به‌و جو‌ره که باس کرا
 بناغه و بنه‌ره‌تی‌که که هه‌موو شتی تری له‌سه‌ر راگیره، ئیسلام عه‌قیده و باوه‌ری‌که که
 شه‌ریعت و هه‌موو بریاره‌کان له‌و هه‌له‌قه‌ولی، له‌سه‌ر ئه‌و شه‌ریعت و بریارانه رژی‌می په‌یدا
 و راگیر نه‌بی، به‌م سی شته که پیکه‌وه کو بوونه‌وه و په‌یوه‌ست بوون و پیکه‌وه که‌وتنه ئی‌ش
 نایینی پاکی ئیسلام به‌دی دیت له ژیان دا...

جا له‌به‌ر نه‌وه یه‌که‌م ته‌می و فه‌رمان له‌م سو‌ره‌ته‌دا که ژیانی کو‌مه‌لایه‌تی مو‌سه‌لمانان
 نه‌هۆنیته‌وه به دانانی چهند یاسا و ئادابینک، یه‌که‌م ته‌می بو له‌خوا ترسان و هه‌ست کردن
 بوو به ناگاداری خوا، ئه‌و فه‌رمانه رووی کرایه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئاراسته‌ی ئه‌و کرا که
 راگه‌یه‌نه‌ر و پارێزهره بو ئه‌و شه‌ریعتی پی‌ی ره‌وانه کراوه، که‌واته نه‌بی ئه‌و یه‌که‌م
 فه‌رمانبه‌ر و گو‌ی رایه‌ل بی‌ت بو خوا، نه‌بی ئه‌و مامۆستای فیرکردن و په‌روه‌رده کردن بی‌ت و
 چاوی کرا و په‌یره‌وی کرا و بی‌ت، فه‌رموی: ﴿تَابَأَ النَّبِيُّ اَنْتِ اَللّٰهُ﴾ که‌واته له خوا ترسان و
 هه‌ست کردن به ناگاداری خوا و گه‌وره‌یی خوا بنه‌ره‌تی یه‌که‌مه، پاسه‌وانیکی وریا و ناماده‌یه
 له قولایی دل و ده‌روون دا بو گو‌ی رایه‌لی و به‌جی هینان، هه‌موو ته‌می و داوا و نه‌رکی که
 خراوه‌ته سه‌رشان به‌ستراوه و په‌یوه‌ست کراوه به‌و پاسه‌وانه‌وه. ته‌می و نامۆزگاری دو‌وه‌م
 قه‌ده‌غه کردن و به‌رگری یه له به‌رگری کردن و گو‌ی رایه‌لی کافران و ناپاکان، شوین که‌وتنی
 ته‌می و ته‌گبیر و راویژیان،

وَلَا تَطْعَمُ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حٰكِيْمًا ﴿١﴾ وَاَتَّبِعْ مَا يُوحٰى
 اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

گوی گرتن بۆ راو هاندانیان: ﴿وَلَا تَطْعَمُ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ﴾ واته نهی پیغمبر گوی رایان
 مهبه بۆ نهوانه‌ی ناشکرا کهر و دهربری باورپی خویمان، نهوانه‌ی ناپاکن و داشاردهری بی
 باورپی خویمان...

پیشخستنی نه مبرگری یه له فرماندان به شوین کهو تنی سروشتی خوا وا نهگه‌یه‌نی
 که زوره زمایی کافر و مونا فیه‌کانی مه‌دینه و دهوروبهری لهو کاته‌دا زور سه‌خت و به‌تین
 بووه، له‌بهر نهوه پیویست بوو بهر بگری یه. نینجا با بزانی که نه مبرگری یه ماوه‌ته‌وه
 و هه‌یه و هه‌ر نه‌مین له‌ناو هه‌موو گهل و تاقمیک و له هه‌موو چهرخیک دا، باورداران
 نه‌ترسینی له شوین کهو تنی نهو کافر و مونا فیه‌قانه به‌هیچ ره‌نگ، له‌باره‌ی عه‌قیده و یاسا و
 رژیمه‌وه به شیوه‌ی تایبه‌تی، تا به‌رنامه‌که‌یان بمینیته‌وه به پاک و خاوین بۆ خوا، به بی
 تیکه‌لی هه‌چ شتیکی تر. نابی هه‌چ باورپرداری بخله‌تی بهو پیش کهو تنه‌ی که نهوانه هه‌یانه
 له زانیاری و به‌راورد کردن و نهو زانینه رواله‌تی یه‌ی که ده‌ستیان کهو توه، نابی هه‌چ
 باورپرداری به‌وه بخله‌تی و به هوی نه‌وه‌وه شوینی نهو کافر و مونا فیه‌قانه بکه‌وی له
 به‌رنامه‌ی ژیان دا و هه‌چ رژیم و باو و یاسایه‌کی نهوان و مرگری و هکو زور له به‌ناو
 موسلمانه‌کان نهو شوین کهو تنه ره‌وا نه‌دن بۆ خویمان، چونکه خوا به‌رنامه‌ی داناوه بۆ ژیان،
 بیگومان ته‌ننا به‌رنامه‌که‌ی خوا ریک و راست و شایانه بۆ شوین کهو تن، ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
 عَلِيْمًا حٰكِيْمًا﴾ بیگومان خوا هه‌میشه زانا و لیزان و کاردرسته و هه‌موو کار و فرمانی پر له
 به‌رزه‌وه‌ندی یه. ته‌می و ناموزگاری سی یه‌م نه‌مه‌یه: ﴿وَاَتَّبِعْ مَا يُوحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌ی
 پیغمبر شوینی نهوه بکه‌وه که سروش کراوه‌ته لات له لایه‌ن په‌رومردگار ته‌وه. که‌واته ته‌ننا
 له‌وته‌ره‌فه‌وه ته‌می و موچیاری بیت، ته‌ننا نهو سهرچاوه شایانه بۆ په‌یره‌وی و شوین کهو تن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ چونکه بیگومان خوا همیشه ناگادار و زانایه به‌وهی نیوه نه‌یکن. که‌واته سروشه‌که‌ی له زانین و ناگاداری یه‌وه هاتووه به خویشتان و به کرده‌وه‌کانیشتان، خوا زانایه به کرده‌وه‌کانتان به شیوه راسته‌قینه‌که‌یان، زانایه به هُو و پال پیوه نهرتان بُو ههر کرده‌وه‌یه‌کتان، که‌واته شتیکی سروشت کردووه که تهنها به‌وه کرده‌وه‌تان رِیک و راست نه‌بیته‌وه، بی پیوستتان نه‌کات له ههر شتیکی تر. ته‌منی چواره‌م و دواترین لیژده‌ا نه‌مه‌یه: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت به‌خوا بیسته و هه‌موو کاروبارت حه‌واله‌ی خوا بکه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ به‌سه خوا به پاریزه‌ری و حه‌واله بۆلاکراوی کاروباری... که‌واته با گویت نه‌بی له‌وه نه‌وانه له‌گه‌لت بن یان درت هه‌لسن، گویت نه‌بی له پیلان و فِر و فیلیان... گیرانه‌وه‌ی هه‌موو کاری بۆلای خوا و پشت به‌ستن تهنها به‌وه، بنه‌ره‌تیکی پته‌وی دامه‌زراوه بُو نارام و به‌هیز بوونی دل، به‌هوی نه‌وه‌وه سنووری خوی نه‌ناسی و له هه‌موو شتیکی دا له‌سهر نه‌وه‌نه‌ته نه‌وستی و دانه‌میزی، به هه‌موو باوه‌ری به‌هیز و نارامه‌وه دوا رۆژی خوی و کرده‌وه‌کانی واز لی نه‌هینی بُو خاوه‌نی هه‌موو کارو فرمان و هه‌موو ته‌گبیر و چاره‌سه‌ریک.

نه‌م سی شته‌گرنگه: له‌خواترسان، شوین که‌وتن و په‌یره‌وی سروشی خوا، پشت به‌ستن به‌خوا و گیرانه‌وه و حه‌واله‌کردنی کاروبار بۆلای خوا - له‌گه‌ل دووره‌په‌ریزی و جولانه‌وه به‌پنچه‌وانه‌ی کافران و منافقان - نه‌م سی شته‌گرنگه تویشووی دوا نه‌هاتووی بانگ که‌رانی رِنگای خواجه، وه‌رگیرکه‌ر و پاریزه‌ری بانگ و بانگه‌وازه‌که‌یه‌تی له‌سهر به‌رنامه‌رون و ره‌وان و پاک و خاوینه‌که‌ی خوا. له‌لای خاوه، بۆلای خوا، له‌سهر خوا و به‌پشتیوانی خوا. نه‌م نایه‌تانه هه‌رچه‌ند به‌بوته‌ی رووداوکی تایبه‌تی یه‌وه هاتبنه‌ خواره‌وه به‌لام تایبه‌تی نابن به‌وه‌هویه‌وه، به‌لکو له‌سهر شیوه‌گشتی یه‌که‌ی خویان نه‌میننه‌وه، وه‌کو هه‌موو وینه‌کانیان، که‌واته پیوست نی یه به‌باس کردنی نه‌وه‌یه. ئینجا نه‌وه ته‌می گرنگانه‌ی دوا‌یی نه‌هینی به‌شتیکی براره که وه‌رته‌گیری و هه‌ستی پی نه‌کری به‌روونی،

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِۦ

نه فرموی: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِۦ ﴾ خوا دروستی نه کردوه بو هیج پیاونک دوو دل له ناو سکی دا، به لکو هرکس تنیا دلکی هیه، که واته پیوستی هیه به تنیا بهرنامه یه که له سهری بیت، پیوسته یه تیگیشتن و زانینی گشتی هبیت بو زیان و بوون که لهو بهرنامه وهری گری، پیوسته یه ترازوی هبی که نرخ دار و بی نرخ پی کیشانه بکات. راده و پلهی هه مو شتی پی بهراورد بکات و تاقی بکاتوه، نه گهر نا بهش بهش نه بیت و لاری و ناپاکی به کار نه هینی، له سر یه ریگا و بار راناوستی و دانامزری. هیج کهس ناتوانی ناداب و خوړه و شتی له سرچاوه وهگری و یاسا و قانونی له سرچاوه یه کی تر، کاروباری کو مه لایه تی و نابووری له سرچاوه یه کی تر، تیگیشتن و بیر و باوه پی له سرچاوه یه کی تر، نهو تیکال و پیکالی یه ناده می یه فراهم ناهینی که تنیا دلکی هبی، به لکو بهش بهش و پاره پاره نه بیت و هر به شیکی بولایه ک نه روا و هیچی به سر هیچوه نامینی. خاوه نی عقیده و باوه ناتوانی خوی به خاوه ن عقیده ی راسته قینه دابنی و که چی خوی دارنی له پیوستیاتی عقیده کی و نهو شتانه ی عقیده کی نه یهوی و داوای نه کات و به نرخه به لایه وه، ناتوانی وشه یه بلی یان بزوتنه وه یه کات، یان نیازی بینی که بریاری عقیده کی له سر نه بی - نه گهر نهو عقیده یه به راستی به دی هاتی له دهرونی دا - چونکه خوا تنها دلکی پیداوه، که نه بی له هه مو بار و رو یه که وه تنها له سرچاوه یه ک هه مو شتی وهگری.

خاوه نی عقیده ی راسته قینه سه باره ت به کرده وه یه کی بلیت: نه مه له لایه ن خو مه وه کردم و شتیکی خویی خو مه، سه باره ت به کرده وه یه کی تر بلیت: نه مه نه که م به ناو و سیفه تی موسلمانیم! وه کو باوه له ناو پیاونی رامیاری و یان پیاونی شریکه کان، یان پیاونی نهو هه مو جمعیه تانه ی نه مرو که نه توان کرده وه مکانیان دابهش بکن به دوو جوړ و دوو بهشی جیاواز!

خاوهن عهقیده تهنه کەسیکه و تهنه دلنکی هیه، یهک عهقیده و باوهری تیاپه، یهک زانین و تیگه‌یشتنی هیه بو ژیان، تهنه ترازوویهکی هیه بو تاقی کردنهوه و بهراورد کردن. هه‌موو کردهوه و هه‌رشتیکی روو بدات لی یهوه ئه‌بی به پنی زانین و تیگه‌یشتنی بیته که له عهقیده و باوه‌ره‌که‌یه‌وه هه‌لقولاره و وه‌ری گرتوه، له هه‌موو کاتیک دا به بی جیاوازی بهو تهنه دلوه ئه‌بی بژی به تهنه، له‌ناو مال و خیزان، له‌ناو گه‌ل و کومه‌ل دا، له ده‌وله‌ت دا، له جیهان دا، بهو تهنه دلوه ئه‌ژی له په‌نهانی و له ئاشکرادا، به کرێکاری و خاوهن کارگه‌یی، به حاکمی و سه‌روکی و به‌رایه‌ت و ژیر ده‌سته‌یی، له خو‌شیو ناخو‌شی دا... که‌واته به هه‌یج ره‌نگ ترازووی ده‌ستی ناگۆری، زانین و تیگه‌یشتنی ناگۆری... چونکه تهنه دلنکی هیه...

جا له‌به‌ر ئه‌وه یهک به‌رنامه‌ی هیه و یهک ریگای هیه، رووی بو تهنه لایه‌که، یهک باری هیه که بریتی یه له مل که‌چی بو خوای په‌روه‌دگار به تاک و تهنه، که‌واته تهنه دلنی دوو خوا نا‌په‌رستی به‌لکو یهک خوا نه‌په‌رستی، خزمه‌تی یهک گه‌وره نه‌کات، به یهک ریگادا ئه‌پروات نه‌گه‌ر نا به‌ش به‌ش ئه‌بیته و سه‌ر لی شیواو و دل دانه‌م‌زراوه!

له‌پاش ئه‌و بې‌پاره به‌هێزه بپاوه که دای له‌باره‌یی دیاری کردنی به‌رنامه و ریگا، ئینجا ده‌ست نه‌کات به هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه و نه‌هه‌یشتنی دوو شت که باو بووه له‌وه و به‌ر له چه‌رخێ نه‌زانی دا، بو ئه‌مه‌ی گه‌ل دامه‌زرینی و راگیرێ بکات له‌سه‌ر بنه‌په‌رتی مال و خیزانی روون و راست و بی گری. یه‌کی له‌و دوو شته نا‌په‌وا که باو بووه پنی ئه‌وتری: ﴿ظهار﴾ واته پیاو ئه‌یوت به ژنه‌که‌ی: تو وه‌ک په‌شتی دایکم وایته. واته قه‌ده‌غه‌ی لیم هه‌رچونی دایکم قه‌ده‌غه‌یه لیم. له‌و کاته‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌وت ئیتر ئه‌و ژنه قه‌ده‌غه ئه‌بوو له می‌رده‌که‌ی هه‌تا هه‌تایه، له‌پاش ئه‌وه هه‌روا ئه‌مایه‌وه به به‌سه‌راوه‌یی نه ته‌لاقی ده‌که‌وت تا بچی شوو بکات، به ژنی پیاوه‌که‌ش نه‌ئه‌مایه‌وه، ئه‌وه‌ش سه‌تم و دل ره‌قی یه‌کی زۆر به‌تینه، ئه‌وه به‌شی بوو له‌و سه‌تمانه‌ی که له چه‌رخێ نه‌زانی دا به‌کار ئه‌هه‌ینرا ده‌رباره‌ی ئافه‌رت، ئه‌و سزا و توند و تیژی یه‌ی که پنی ئه‌چه‌ژا.

وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ
 يَا فَوَاهِشِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ

ئینجا کاتی نئسلام دەستی کرد به ریک و پیک کردن و دانانی رژیمی کۆمه لایه تی و له چوار چینه ی خیزانه وه دەستی پی کرد، خیزانی دانا به بنه رت و یه کهم خشتی کۆشکی کۆمه ل، به گرنگی سه رنجی دا و چاودیری ئه و په روه رداگریه ی کرد که خه لکی تیا پی ئه گات. کاتی دەستی کرد به وه ئه و سته م نا په وایی یه ی له سه ر شانی ئافره ت بوو هه لئى گرت، ئه و په یوه ندی یانه ی گوپی به جوړی که شایان بیئ و دادی تیا بیئ، یه کی له وانه دانانی ئه م یاسایه بوو. ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ژنه کانتان که ﴿ظهار﴾ یان له گه ل ئه که ن خوا نه یگیراون به دایکتان. چونکه ئه وه ی که ئه یلین به ژنه کانیان: تو وه ک پشتی دایکم وایت، قسه یه کی روته و قسه ی روتیش حه قیقه تی شتی پی ناگوپیت، سه روشتی په یوه ندی وه رناگه پی، که واته دایک هه ر دایکه و ژن هه ر ژنه، له بهر ئه وه ﴿ظهار﴾ نه بوو به هۆی قه دهغه کردنی هه میشه یی و هه تا هه تایی به وینه ی دایک وه کو له چه رخی نه زانی دا ئه کرا به هۆی ئه وه وه، به م یاسایه نا په وایی ئه و باوه ی ده رخشه ت، هه لوه شانده وه ی ئه و باوه به روونی و دانانی حوکم و بریاری خوا له سوهره تی ﴿المجادلة﴾ دا هاته خواره وه، که واته لی ره پیویست نین به باس کردنی.

دووم باوی نا په و ناو نه بری به ﴿تبنی﴾ واته گیپان و وه رگرتنی بینگانه به کوپ بو کابرایه ک و په یوه ست کردنی به خۆیه وه، به جوړیک به کوپی ئه و که سه بانگ ئه کرا. له گه ل ئه وه دا گه لی عه ره ب له و کاته دا به ناو بانگ بوون به شانازی کردن به داوین پاکى، شانازی به نه سه ب و نه ژادی پاک و حه لال له گه ل ئه وه دا بیگومان له ناو ئه و گه له دا چه ند که س و کوپی بوون باوکیان ناسراو نه بوون و که س نه ینه زانی کوپی کین؟ هه رکه س هه رکه م له وانه ی پی خۆش بوایه ئه یکرد به کوپی خۆی، به کوپی خۆی بانگی ئه کرد، تیکه لئى نه سه ب و نه ژادی خۆی ئه کرد و ئه یکرد به میرات به ری خۆی. هه روه ها چه ند کوپی تر هه بوون باوکیان ناسراو

بوون، به لأم کابرایهکی تریهکی لهوانهی نهکرد به کوپی خوئی، تاوای لی نههات به کوپی نهو کسه نهناسرا و بانگ نهکرا. زۆرتتر نهو جوړهیان لهو مندالانه بوون که له جهنگ و تالان دا نهگیران، ئینجا هرکس کامی پی خوش بوایه نهیکرد به کوپی خوئی، ماف و پیویستی کوپنتی بۆ رهوا نهدره نهویش ههئنهسا به نهکی کوپنتی.

زهیدی کوپی حاریته لهه بهش و تاقمه بوو، له تانیفهی (کلب) بوو، به مندالی له تالان دا گرا، ئینجا حکیم کوپی حزام کپی بۆ خدیجهی کچی خویلد که خوشکی باوکی بوو - خوا لی ی رازی بیته - ئینجا کاتی بوو به خیزانی پیغهمبەر (ﷺ) زهیدی بهخشی پی: له پاشان باوک و مامهی زهید هاتن به شوینی دا و داوایان کرد و پیغهمبهریش (ﷺ) سهربهستی کرد و رای دایه دهستی خوئی، زهیدیش - خوای لی رازی بیته - پیغهمبهری ههلبژارد بهسه باوک و مامهی دا، ئینجا نهویش نازادی کرد و کردی به کوپی خوئی، خهکی پی یان نهوت: زهیدی کوپی محمد. یهکهه کس که باوهری هینا له نازاد کراوهکان دا زهید بوو - خوای لی رازی بیته -، ئینجا کاتی نیسلام دهستی کرد به دامهزاندن و دارشتنی مال و خیزان لهسهر بنههرتی سروشتی خوئی، پهیوهندی و پهیوهستی دیاری کرد... نهو باوهیشتی نههیشته و ههلی وهشاندوه، پهیوهندی و پهیوهستی گپرایهوه بۆلای هۆ راستهقینهکانی خوئی... پهیوهندی خوین و باوکی و کوپی راستهقینه. فهرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ نهوانهی به قسهی رووت کردوتانن به کوپی خوتان و بهناوی باوکی خویانهوه بانگیان ناکهن، نهوانه خوا نهیکردوون به کوپی ئیوه، ﴿ذَلِكَم قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ نهوانهی که نهیلین و باس کرا وته و وتنی خوتانهوه به دهی رووتی خوتان نهیلین و له راستی دا هیچ نی یه و هیچی تیا بهسهر نی یه، ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خوا شتی نهلی که راسته و ههیه. خوا شتی نهفهرموی که به هیچ رنگ نارها و ناحهق نزیککی ناکهویتهوه. ههندی لهو شته راست و رهوایانه نهویه که به قسهی رووت کس ناکات به کوپی کس و نهو باوهی نههیشته، بهلکو کوپنتی دامهزاندوه لهسهر بنههرتی خوین و گوشت،

دهست نیشان بۆ کراوهه سێ شته رابوردوه که یه یان نهوهه یان سێ یهه و به ههه سێ جوړوتراوه و هههراک نهگرچیی و باشه و به لأم سێ یهه باشته نهچپته دهوه.

وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ اَدْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْا اَبَاءَهُمْ
 فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلٰىكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا اَخْطَاْتُمْ بِهِ؄ وَلٰكِنْ مَا
 تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ

﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ خوا رینمونی نهکات بۆ رینگای راست، کهواته با بندهکانی خوا
 واز بینن له قسهی خویمان و شوینی قسه و بریاری خوا بکهون، یهکی له قسه و بریارهکانی
 خوا نه مهیه که نه فرموی: ﴿اَدْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ﴾ نهوانه که به قسهی روت کراون به کوپی
 کهسی تر و بهناوی یهوه بانگ نهکرین، نهوانه به ناوی باوکهکانی خوینانهوه بانگیان بکهن،
 چونکه ﴿هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ﴾ بانگ کردنی به ناوی باوکی راستهقینهی خوینانهوه زۆر راسته
 بهلای خواوه، راست و رینکه بۆ باوکهکه نهو رۆنهیه بهش و پارچهیهکه لهو. راست و رینکه بۆ
 کوپهکesh که ناوی باوکی خوئی هلگری، میرات و کهلهپوری نهو وهرگری، رینک و راسته
 لهگهل حق و راستی دا که هموو شتی له شوینی خوئی دانهنیت، هموو پهیوهندی یه
 لهسر بنهپهتی سروشتی خوئی دانهمزینتی و راگری نهکات، باری هیچ لایهک بهره لا ناکات
 و مافی هیچ ماف دارینک ژیر پی ناکات، نهیهوی باوکی راستهقینه هلسی به نهکی باوکی،
 کوپی راستهقینه هلسی به نهک و پیوستی کوپیتی.

نای نه مهیه رژیمی که زۆر به گرنگی سهرنجی مال و خیزان نهادات و هموو کاروباری
 رینک و پینک نهکات... هر رژیمی دان نهنی به مال و خیزان و خوئی بی ناگا بکات له
 سروشتی مال و خیزان نهوه رژیمیکی لاواز و نهگهیشتووه به نامانج و گهل و کۆمهلی بی

بنه‌رته و دهست نادات بۆ ژبانی کامهران و ژبانی ئادهمی یانه به‌سەر نابات. ^۱ له‌بەر ئه‌وه‌ی
 له‌ سه‌رده‌می نه‌قامی دا فه‌وزا و بی‌ سه‌ر و پی‌ی هه‌بووه له‌باره‌ی پاک و خاوی‌ن کردنی مال و
 خیزان و کرده‌وه‌ی می‌ردی، که ئه‌وه‌ش ئه‌بیته هۆی تیکه‌ل و پیکه‌لی نه‌سه‌ب و خیزان، هۆی
 دیاری نه‌بوون و نه‌ناسینی باوکی راسته‌قینه له‌ هه‌ندی کات دا، جا له‌بەر ئه‌وه ئیسلام له‌و
 باره‌یشه‌وه کاره‌کی ناسان کرد، له‌کاتی‌ک دا که خه‌ریکی هۆینه‌وه و ریک و پیک کردنی
 خیزان بوو، داهینانی رژیمی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر بنه‌رته‌ی مال و خیزان، ئه‌و کاره‌شی ناسان
 کرد به‌م ره‌نگه بریاری دا سه‌باره‌ت به‌وانه‌ی باوکیان نه‌ناسراوه به‌ برای ئایینی و دۆست و
 خۆشه‌ویست بانگ بکری‌ن، ئه‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آيَاتَهُمْ﴾ ئینجا ئه‌گه‌ر باوکی ئه‌وانه‌تان
 نه‌ناسی تا بانگیان بکه‌ن به‌ ناویانه‌وه ﴿فَاِخْرُجْكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ﴾ ئه‌وانه براتان له‌ ئاین دا
 ئه‌گه‌ر باوه‌ریان هینا بی‌ت و دۆست و خۆشه‌ویستان له‌ ئاین دا یان ئازاد کراوه‌کانتان
 ئه‌وه‌ش بۆ دلخۆش کردنیان. واته به‌ یه‌کی له‌و دوو سیفه‌ته بانگیان لی بکه‌ن و ناویان به‌رن،
 قه‌ده‌غه کرا به‌ناوی باوکه ده‌ست کرده‌کانیا‌نه‌وه بانگیان لی بکه‌ن که به‌ قسه‌ی روت کران به
 باوک، یان هه‌رکه‌سی تر که باوکی راسته‌قینه‌ی نه‌بی‌ت، ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ،^۲
 هیچ گوناه‌تان له‌سه‌ر نی یه له‌و بانگ کردن و ناو‌بردنه‌ی که هه‌له‌تان پی کردبی و به‌ هه‌له و
 نه‌زانین گوته‌بی‌تتان له‌ پیش به‌رگری کردنتان، یان له‌ پاش دا و له‌ بیرتان نه‌بی یان زمانتان
 هه‌له‌کوته‌بی ﴿وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به‌لکو گوناه‌تان له‌سه‌ر له‌وه‌ی که به‌ دل و ده‌ست قه‌ست
 و نه‌تتان له‌ پاش ئه‌وه‌ی به‌رگری که‌ران،

^۱ رژیمی شیوعی ویستی و هه‌ولی زۆری دا که دان نه‌نی به‌ یاسای خیزان و نه‌یکات به‌ بنه‌رت بق‌گه‌ل، به‌هۆی ئه‌وه‌وه
 پی‌ی هه‌له‌کوته و هه‌له‌لیسکا و کاره‌کی بۆ نه‌زۆی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا یاسای ئه‌و رژیمه هه‌ر هه‌یه به‌ یاره‌وه‌ی بی‌ر، به‌لام
 سه‌روشت به‌رگری ئه‌کات و به‌ره به‌ره خه‌ریکه سه‌ر نه‌کووی و زال نه‌بی به‌ ته‌واوی به‌سه‌ر ئه‌و رژیمه‌دا!!
^۲ به‌ سی جۆری ته‌ریش ته‌فسیر کراوه‌ته‌وه، به‌لام دل به‌وه به‌ ئارام تهره که له‌ ته‌فسیره‌که‌دا وتراوه، خوا باش نه‌زانئ.

وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ خواهمیسه لی بوردوو و داشاردهری گوناوه و بهزهیی داره، کهواته نهبورئ له ههله کهر و بهندهکانی تهنگهتاو ناکات، بهرهمی نهو دوو سیفتهتی له ناسمانی کهرهمی دیته خوارهوه به تایبهتی بهسهر نهوانهدا که نهگهرینهوه بئولای پهروهردگاریان.

لهم نایهتانهدا روون نهبیتهوه که ههرچئونی دروست نی یه کهس بکری به کوپی هیچ کهس که باوکی راستهقینهی نهبی، ههروهها دروست نی یه هیچ کهس خئی دابنی و ناو ببا به کوپی هیچ کهس بیجگه له باوکی راستهقینهی خئی، بهلکو ههرکهس وا بکات دووچارای گوناھی نهبیئت له گوناوه گهرهکان، توند و تیژیی زؤر کراوه لهو بابهتهوه له حدیس دا، بیگومان نهوهش شتیکی زؤر رینک و راست و شایانه لهگهل به گرتنگ گرتنی نیسلام سهبارت به خیزان و نهسهب و نهژاد و پاک و خاوین کردنیان له ههموو گومان پی بردنی نارها و دهخالی، پهژین کردنیان به ههموو هوی رینک و راستی و دامهزراوی بههین، تا گهلینکی بههیزی پاک و خاوین و پهیوهست فهراهم بیئت که دارئژراو بیئت لهسهر بنهههتیکی بههینی دامهزراو.

نینجا ههرچئونی رژیمی ﴿تبینی﴾ ههلوهشاندهوه که باس کرا، ههروهها رژیمی برابهتیشی ههنگرت که نیسلام دای هینا له یهکهم جاری چهرخی مهدینهوه، بؤ چارهسهر کردنی داماوی و بی نهوایی کوچ کهرانی مهککه که سامان و ههموو شتی خویان بهجی هیشت بوو له مهککه، نینجا به دانانی نهو رژیمی برابهتی یه کوچ کهران بوون به هاوبهش لهمال و سامانی برا مهدینهیی یهکان، ههروهها نههیشتن و سپرینهوهی نهو رژیمی برابهتی یه بؤ چارهسهر کردن و بهرهنگاری حالهتی ناوخوی موسلمانهکانی مهدینه لهوانهیی که بههوی موسلمان بوونیان پهیوهندی یان پهچرا بوو لهگهل خزم و خیزانیان، نهوانه باس نهکات لهگهل بریار دانی خوشهویستی و دوستایهتی گشتی بؤ پیغهمبهری نازیز (ﷺ) لهلای سهرووی ههموو خوشهویستی و دوستایهتی لهم جیهانهدا، لهگهل بریار دانی دایکینتی رۆحی حهرمهکانی پیغهمبهر (ﷺ) بؤ ههموو برواداران،

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

نه فرموی: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ پیغمبر شایاتر به بُو برواداران له خودی خویان بُو خویان، نهو خاوهن تر و ماف دار تره به سهریانهوه تا خویان بُو خویان ﴿وَأَزْوَاجَهُنَّ أُمَّهَاتَهُنَّ﴾ خیزانهکانی دایکی بروادارهکانن له ریژ و قدردا. بیگومان کوچ کهران له مهککوه هاتن بُو مه دینه، هموو شتیکیان به جی هینشت و دهستیان نا به هموو شتیکیوه له پیناوی عه قیده و نایینه کهیان دا، نایینه کهیان هه لبرژارد و باویان دا به سهر خزمایه تی و دارایی و سامان و هموو هوی ژیان و یاد و بیره و مری مندالی و سوژ و خو شه ویستی هاوئل و هاوپی، نایین و عه قیده کهیان له گهل خویان برد و بهس، نیتر خویان روت کرد له هموو شتیکی تر، نهوانه بهو کوچ کردنه له سهر نهو بار و شیوه کس نهیدوه بوون به وینه و نمونه یه کی راسته قینه ی بهدی هاتوو له ژیان و زهوی دا بُو پیک هاتنی عه قیده له شیوه تیر و تهواوه کهی دا، بوون به ناوینه یه کی بیگهرد و بی له که بُو دهر کهوتن و ناسینی راده و پلهی بهرزی عه قیده، زال بوون و داگیر کردنی دل و دهر وون به جورئ به شی هینج کس و هینج شتیکی تری تیا نه مینیتتهوه. ههروه ها له مه دینه دا به شی له مه رووی دا له شیوه یه کی تر دا، نهوه بوو چهند کس له چهند مالی موسلمان بوون، نهوانی تر له سهر بت په رستی مانه وه به هوی نهوه وه په یوه ندی موسلمانان پچرا له گهل کس و کار و خزم و خویشه بت په رسته کانیان، به هر حال په یوه ندی بنه ماله شیوا و گوپا، شیوان و گوپان به فراواتر رووی دا له په یوه ندی و په یوه ندی کومه لایه تی دا، گه لی نیسلامی هینشتا تازه بوو، دهوله وتی نیسلام له بیر و باوه ریکی به هیزه وه نزیک تر بوو تا نهوه ی رژیمی بیت دامه زراو و دواپی نه هاتوو، نینجا لهویدا شه پؤل و راده ی ههست و سوژی دهر وون بهرزه بوویه وه بهرام بهری نهو عه قیده تازه ی، به جورئ دای به سهر هموو سوژ و ههستیکی تر دا و داگیری کردن بُو

ئەمەي تەنھا عەقىدە و ئاين بىي بە ھۆي پەيوەستى دل و دەروون، جىگىرى ھەموو خزمایەتى و خوین و بەرزەوھەندى و دۆستایەتى و تیرە و زمان بیئت، ئىنجا لەخواھەن عەقىدە و ئاينە کۆمەلئىكى يەك دل و يەك بار فرامەم ھات كە نووسا بوون پىكەو بە سۆز و بەزەيى و كۆمەكى و قۆلگىرى، ئەوھش ئەك بەھۆي دانانى ياسا و فرمانى دەولەت، بەلكو بەھۆي پال پىوھ نەرنكى دەروونى وەسىەتئىكى بەرزى پاك و خاوين كە لە سنوورى باوى ئادەمى درەچوو بوو، بەرز بوو بوو لە ژيانى عادەتى يان. كۆچ كەران ھاتنە ناو برا مەدینەيى يەكانيان، ئەوانىش چوون بە پىشوازيانەوھ و جىگايان كەرنەوھ لە دەروون و نىشتەجئى خويان دا، لە سامان و دارايى يان دا، بە جۆرى بوو بە پچر پچر لەئاويان دا، بە سەرە و بە قورە دا بەش كەران، چونكە ژمارەي كۆچ كەران كەتر بوون لە برا مەدینەيى يەكانيان كە بەشداريان كەردن لە ھەموو شتئىك دا بە رەزامەندى و خوئشى دەروون، بەبى چنگ قوچان، بەبى شانازى و مەنتەن و روپامايى !!

پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ) براىەتى خستە نىوان چەند پياوى لە كۆچ كەران و چەند كەسى لە مەدینەيى يەكان، ئەو براىەتى يە ھۆي تاقانە و يەكئىتى و پەيوەستى بوو لە مېژووى ئادەمى دا لە ھىز و پاكى و راستى دا، ئەو براىەتى يە بوو بە وىنە و جىگىرى براىەتى نەسەب و خوین، لە میرات بەرى و ھەموو مافئىكى تر كە لە براىەتى نەسەب و خوینەوھ روو بەدات و پەيدا بىي.

ئەو ھەستە بەرزە لەئاو موسلمانەكان دا گەيشتە پۆپەي ھەرە بەرز، موسلمانەكان ئەو پەيوەندى يە تازەيان زۆر بە گىرنگ گرت - وەكو ھەموو كارو فرمانئىكى تىرى كە ئىسلام پىي بەھاتايە - ئەو براىەتى و پەيوەندى يە تازە ھەلسا بە دامەزراندن و پىگەياندننى گەلى ئىسلامى و پاراستنى لە ھەموو ناتەواوى و نارئىكى، باشتەر و بە كەلك تر و بەكار تر بوو لە دەولەتئىكى بەھىزى دامەزراو بو بەرپۆھ چوونى ھەموو كاروبارىكيان، كەواتە دانان و داھىنانى ئەو پەيوەندى و براىەتى يە زۆرى پىويست بوو لەو چەرخ و كاتە تايبەتى يەدا بو

پاريزنگاری نهو گهله ساوا و تازهيه، بنگومان ههستی وا بهرز و بهتین زۆر پنیویسته بو پهدا
 بوون و راگیر بوونی ههموو گهل و کۆمهلیک لهو جۆره چهرخ و کاته تایبهتی یانهدا، ههتا
 دهولهتیکی بههیز و یاسا و قانونیکی دامهزراو پهدا نهییت و جیگیر نهییت بو چارهسهر
 کردنی ههموو گیرو گرفت و پنیویستی بنگومان نیسلام زۆر به گرنگ سهرنجی نهو ههسته
 بهرزه نهادات لهناو گهلهکهی دا، نهیهوی سهرچاوهی له دل دا ههلقولی به بی وهستان، لهگهل
 نهوهدا نهیهوی گهلهکهی ههلسینی و راگیری بکات لهسهر بنهپهتی توانین و لی هاتنی که
 باوه بو نادهمی نهک لهسهر بنهپهتیکی تایبهتی که بو کات و چهرخیکی تایبهتی بهکار دیت.
 جا لهبهر نهوه قورئان نهو رژیمی برایهتی یهه ههلوهشاندوهه و سپری یهوه لهگهل تۆزی
 حالهتی ژیان گۆرا له مهینهدا لهپاش غهزای بهدر، کاروباری دهولت دامهزرا، باری ژیانی
 کۆمهلایهتی روی کرده چاک بوون، چهند هۆیهکی رهوا پهدا بوو بو ژیان و رۆزی و
 گوزهران، ههموو کهس نهاندازی چارهسهری ژیانی کرا، به تایبهتی له پاش دهرکردنی
 تائیفهی (بهنی قینقاع) و دهست کهوتی مال و سامانهکهیان، قورئان تهنا بهو گۆرانی باری
 ژیانی و بهو نهاندازه چارهسهر بوونه نهو رژیمهی ههنگرت و سپری یهوه لهبارهی میرات بهری
 و گرته گهردنی نهکی بهخیو کردن و نهو شتانهی تر که بههوی برایهتی نهسهبهوه بهریا
 نهبوون، تهنا سۆز و بهزهیی و خوشهویستی یهکهی هینشتهوه، بو نهههی ههرکات پنیویستی
 و ناچاری روویدا نهو رژیمه بکهویته ئیش، کهواته میرات بهری و شتهکانی تری گپرایهوه بو
 برایهتی نهسهبی که نهوه شتیکی سروشتی یه و شایان تره و له کتیبی خوادا نهوه بریار
 دراوه به نهسل و بن چهق، وهکو نهفهرموی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾^۱ نهوانهی خزمی یهکن به مهرجی موسلمان بن بو میرات و ههر مانی
 تر که به خزمایهتی وهرن گرن، له کتیبی خوادا نهوانه شایاتر و ماف دارن له باومرداران و
 کۆچ کهرانی بیگانه که تهنا بههوی نیمان و باومرهوه نهو مافانه وهرگرن.

^۱ مه‌بست به کتیبی خوا (لوح المحفوظ) ه یان نه م نایه ته یان نایه ته‌کانی میرات وهرگرتن یان بریاری خواجه.

إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَٰكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا

مِنَ الَّذِينَ مِثْقَلَهُمْ

نینجا وهسیهت جیا نه کاتوره لهو مافانه بهمه ی بؤ بیگانه و میرات نه بهر شایاتره تا خزمه میرات بهره کان، نه فرموی: ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَٰكُمْ مَّعْرُوفًا﴾^۱ له هموو چاکه و مافیک دا خزمه کان شایان ترن مه گهر له وهسیت کردن به شتی که بیگه یهنن بهو دوست و خوشه ویستانه تان که براتانن له ناین دا بؤ نهوه نه مان شایانن، چونکه خوا به شی میرات بهری دیاری کردو نیتر پیویست ناکات به وهسیت بؤ کردن ﴿كَانَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾^۲ نهو حوکم و بریاره ی که لهم نایه ته دا باس کرا له لاین خواهه هاتوو و نووسراوه له کتیبی نهودا که ناگوری و ناسرپته وه، هرچند شتی تری بریار دابی له کاتیکی تایبه تی دا له بهر هویکی تایبه تی که بهرزه وهندی تیا بیت لهو کاته دا، خوا خوی زانیویه تی که نهو حوکم و بریاره کاتی یه ناهیلنی و کاره که نه گپرتته وه بؤ ناوه پراستی ته رازوو راسته گهی خوی که دهست نادات بؤ بژاره و دهست تی خستن.

له یه کم جاری نایه ته که وه دوستایه تی و خوشه ویستی و کاربه دهستی گشتی بریاردا بؤ پیغه مبر (ﷺ) له راده یه ک دا که به هیز تر و پیش خراو بیت له خزمایه تی گوشت و خوین، به لکو له روح و گیان، نینجا دایکی تی روحی و ههستی بریاردا بؤ حمره مگانی له ریز و به گوره گرتن و قه دهغه کردن به وینه ی دایکی نه سه بی و خوین و گوشت، نه وه ی بریاره ی دا بؤ پیغه مبر (ﷺ) شتیکی گشتی یه نه خشه ی بهرنامه ی ژیان نه گپرتته وه به تی کرایه ی،

^۱ تفسیره که له سر نه وه یه که نیستینای مونه سیل بیت، به مونه تیعیش تفسیر کراوه ته وه و به هردوو ریک و جوانه، له سر هردوو زقریه له سر نه وه ن که مه بهست به وشه ی «معروف» وهسیت پی کراوه، تاقمی نه فرمون: تایبه تی نی یه به مه وه به لکو به خشینی پیش مردنیش نه گپرتته وه.

^۲ هندی دهست نیشان بؤ کراوه به (ذلک) گشتی نه کن بؤ حوکم و بریاره ی پیش نه م نایه ته ییش، هره وه ما چند رایه ک هه یه له مه بهست به وشه ی (الکتاب) نایا (لوح المحفوظ) ه یان قورنانه یان ته وراته.

لهو دا كاروبارى باوهردارانى گيټراوه تهوه بۇ لاي پينغه مېمېر (ﷺ) رنكايان نى يە هيچ شتيك
 بۇ خويان هەلبۇزىن بىنجه لهوهى بۇى هيټاون له لايەن خواوه: ﴿لا يؤمن احدكم حتى يكون
 هواه تبعاً لما جئت به﴾ نهوهى برىارى داوه بۇ پينغه مېمېر (ﷺ) ههست و سۆزيشيان
 نهگريتهوه، كهواته ئەبى شەخسى ئەو خۆشەويست تر بيتت به لاي باوهردارانهوه له خويان،
 كهواته نابى دەست بنين بهوهوه له پيناوى گيانى خويان دا، نابى له دل و دهررونيان دا هيچ
 كەس و هيچ شتى لهم جيهانهدا له پيش تر بيتت له پينغه مېمېر (ﷺ): ﴿والذي نفسي بيده لا
 يؤمن احدكم حتى اكون احب إليه من نفسه و ماله و ولده و الناس اجمعين﴾، قال عمر يا
 رسول الله و الله لانت احب إلى من كل شيء إلا من نفسي، فقال (ﷺ) لا يا عمر حتى اكون من
 نفسي، فقال (ﷺ): الآن يا عمر. ۱ نهوش ههروا قسه يهكى رووت نى يە بهدم بوترى، بهلكو
 پله و پايه يهكى بهرزه دل ناىگاتى مهگەر به لوتف و يارمهتى خوا، چونكه ئادهمى وا
 دروست كراوه زۆر زياد له ههه خوى خوش ئەوى و ههچى بهسترا بى به خوى و ژيانى
 خۆيهوه ههروا به ناسانى ئەو خۆشەويستى يه ژنر پى ناكرى له پيناوى خۆشەويستى
 يهكى تردا! پياوى وا ههيه له دهررونى خوى دا وا ئەزانى كه نهفسى خوى موچاندووه و
 جلهوى گرتووه تهوه لهوهى زياده رهوى بكات له خود پهسهندى و خوگهركه بوون دا، كهچى
 نهگەر ههرو شتيك رووى تى بكات كه لهكهدارى بكات، يان كهه نرخ و كهه رينى بكات لاي
 خهلكى دهست بهجى نهچيت و رانه جلهكى وهكو دوو پشك يان مار پيوهى بدات و خوى پى
 ناگيرى، نهگەر زۆر بكات له خوى و له پيش چاوى خهلكى خوى تيك نهادات، بينگومان له
 دهررون دا نهكولى! بينگومان لهوانه يه خوى رام بكات لهسهر فيداكارى و دهست نان به گيان
 و ژيانى خۆيهوه، بهلام زۆر قورس و گرانه رام كردن و موچاندنى نهفسى لهسهر خوگرتن و
 گوئى پى نهدانى ئەو جوژه شتانه كه بدا له شەخسيهت و پياوهتى يهكهى و نرخ و رينى
 ببات! ئەتوانين بلين فيداكارى و دهست نان به گيانهكيشيهوه نهگريتهوه بۇ خود

۱ ئەمانه ههمووى له كتيبه سهحيحه باوهر پيټكراوه كان دا ههيه.

په سەندی خووی و پاراستنی ریز و شەخسیەتی خووی، بە ئلی بەراستی زال بوون بە سەر نەفس
 و چارەسەر کردنی لەو خود پەسەندی یە زۆر قورس و باریکی گرانە و قسەبەکی رووت نی
 یە بە زمان بوتری، بە یارمەتی خوا و تیکۆشانیکی بەتین و دوور و دریز نەبی کەس ناگات
 بەو رادە و پلە بەرزە. هەر وەها ئەوەی بریاری دا بۆ پیغەمبەر (ﷺ) هەلسانی بە هەندی ماف
 کە لە گەردنی باوەرداران بوو و جیگیر بوو، وەکو بژاردنی قەرزێ کە لە گەردنی مردووێک
 دا بوویت و مال و سامانی بەجی نەهینشتبیت و بە خێو کەریان نەبووی، ئینجا بە بۆنە
 باسی ئەوەی کە نووسراوە لە کتیبی خوادا، خواھیش و ویستی خوا لەسەری تێپەری
 کردوو، بۆ ئەمە بێتە بەرنامەبەکی هەمیشەیی بەو بۆنەبەدەست نیشان ئەکات بۆ
 پەیمانی خوا لەگەڵ پیغەمبەران بە شیوەی گشتی، پیغەمبەر و چەند کەسی تر لە پیغەمبەر
 گەرەکان بە شیوەی تاییبەتی، لە هەنگرتنی سپاردە ئێو بەرنامە، رێک راوەستان لەسەری و
 راگەیانندی بە خەلکی، هەلسانیان بە ئەرک و چاودێری ئێو بەرنامەبە لەناو ئێو گەلانی کە
 بۆی رەوانە کران، ئەوەش تا خەلکی خوێان لێرسراو بن لە رێنموونی و گومرایی
 باوەرھێنان و کوفری خوێان، لە پاش راگەیانندی پیغەمبەرەکان - سەلامی خویان لی بیت
 - هەر وەها لە پیشەوێ چەند حوکم و بریاریکی شەریعی باس کرد، لەناو ئەوانەدا چەند شتی
 بوون لەباوی چەرخێ نەزانی لابران و قەدەغە کران، چەند شتی کە هەبوو لە پیشەوێ ئیسلام
 دای هێنان و لە پاشان سەپینی یەو، ئینجا بەدوای ئەوانەدا فرمان ئەدات بە باسی پەیمان
 دانی پیغەمبەران بۆ بیر خستەوێ و هاندان و زیادە سوور کردن لەسەر راگەیانندی ئایینی
 خوا و بانگ کردنی بۆی، ئەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ ئەی پیغەمبەر باسی ئەو
 کاتە بکە کە ئێمە وەرمان گرت لە پیغەمبەران پەیمانیان بە هەلسان و راگەیانندیان بەوەی
 سڕوشیان بۆ کرا و سپێرا پی یان. بیگومان پەیمانەکیان یە ک پەیمانی نەگۆراوە لە یەکەم
 رەوانە کراوی خواوە تا دواترینی هەموویان - درودوی خویان لی بیت - پەیمانیکی تەنیا،
 بەرنامەبەکی تەنیا، سپاردەبەکی تەنیا کە هەموویان وەریان گرت تاگەیانندیان بەجیگای خووی.

وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لَيْسَ لَكَ
 الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ

له پيشهوه به شيوه‌ی گشتی ئه‌و په‌يمان دانه‌ی باس کرد، ئينجا به تايبه‌تی باسی
 خاوه‌ن قورئان و بانگ و بانگ‌وازی گشتی کرد و فه‌رموی: ﴿وَمِنكَ﴾ له تو‌مان وه‌رگرت،
 ئينجا گه‌راوه بولای خاوه‌نی په‌يامه گه‌وره‌کان پيش دواترين په‌يام و فه‌رموی: ﴿وَمِنْ نُوحٍ
 وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ له نوح و ئيبراهيم و موسا و عيسای کوپری مه‌ريه‌مان وه‌رگرت.

له‌پاش باسی خاوه‌ن په‌يمان و په‌يمان دهره‌کان ئينجا ئه‌گه‌رته‌وه بؤ سر په‌يمان‌که و
 به گه‌وره و گرنگ نيشانی ئه‌دات، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه‌رمان گرت لی يان
 په‌يمانکی گه‌وره و به‌تين، بينگومان ئه‌و په‌يمان زور گه‌وره و به‌هيز بوو که دابه‌سترا له
 نيوان خوا و به‌نده هه‌لبژيراره‌کانی، له‌سر وه‌رگرتنی فه‌رمان و سروشتی خوا، راگه‌ياندنې،

هه‌ئسان به‌و سپارده و به‌رنامه‌يه به‌ئوپه‌ری راستی و دامه‌زراوی و ئه‌مينی، به‌جوړی خاوه‌ن
 سپارده‌که رازی بوو، ئينجا هو‌ی وه‌رگرتنی ئه‌و په‌يمان و سپاردنی باس ئه‌کات. ئه‌فه‌رموی:
 ﴿لَيْسَ لَكَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ بؤ ئه‌مه‌ی خوا پرسيار بکات له راستان له‌باره‌ی راست و

راستگو‌یی يانه‌وه، واته پينغه‌مبه‌ران که راستيان کرد له په‌يمان‌که‌يان دا و به‌ريکی برديانه
 سر، يان باوه‌رداران که راستيان وت و عقيده و ئاييینی راستيان گرتنه گه‌ردن، بينجگه له‌وان
 دروژنه، چونکه باوه‌رپي به‌شتی درو هيه و وشه‌ی درو ئه‌ليت، پرسيار له راستی و

راستگو‌یی راستان له روژنی دوا‌یی دا بؤ ريز گرتنيانه، بؤ چارډانه له راستی يه‌که‌يان و
 روون کردنه‌وه‌يه‌تی لای هه‌موو کس و له پيش چاوی هه‌موو کس، بؤ روون کردنه‌وه‌ی
 شايانی يانه به‌و ريز و پاداشته‌ی که ده‌ست کهوتيان ئه‌بيت، بؤ وه‌سف و سه‌نايانه له‌و روژه
 گه‌وره‌دا که ئه‌وه هو‌ی ئه‌وپه‌ری شانازی و شادمانی يه، به‌لام ئه‌وانه‌ی که دروژن بوون له‌م
 جيهانه‌دا باوه‌رپي پوچ و ده‌له‌سه‌يان گرتنه گه‌ردن، له گه‌وره‌ترین مه‌سه‌له‌دا درو‌يان کرد.

مه‌سه‌له‌ی ئايين و عقيده،

ئەوانە بەم جۆرەن كە ئەفەرموی: ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ نامادەى كردووه بۆ كافەرەكان سزایەكى زۆر ئێش و نازار دەر، كە سزای سووتانە بە ناگرى دۆزەخ، ئەو كافرانە كە لەم جیھانەدا شوینی پێغەمبەران و راستان نەكەوتن، راستیان بە درۆ ئەزانی، خوا پەنامان بدات لە گومپایی و سەر لی تێك چوون.

لەناو كۆپی بەربەرەكانى ژيان و زۆرانبازى و شەرە زۆران لەگەل رووداوه سەختەكانى جیھان دا شەخسى یەتى موسلمانان داریژراو پاك و خاوین كرا لە هەموو چلك و ژەنگى تاوهكو ئالتوونى تیزابى لی هات كە لە بوتەوه دەرچووپی. رۆژ لە دواى رۆژ رووداو لەدواى رووداو ئەو شەخسى یەتانه گەشەیان ئەكرد و پى یان ئەگەیشتن، شیوه و نیشانە راستەقىنەكانیان روون ئەبوونەوه و دەرئەكەوتن، گەل و كۆمەلى موسلمان كە پێك هات لەو شەخسى یەتە پاكیزەیانە فەراهم هات بە هەموو سیفەت و نیشانە تاییبەتى یەكانى یەوه.

ئەو بەسەرھات و رووداوانە زۆر سەخت و بە ئەرك و قورس بوون لەسەر دل و شانیان تا رادەیهك خەرىك بوو گەلى كەس بەمەدەر ببات، كەواتە ئەوانەى لەو تاقى كردنەوه و بەراوردەدا دەرچوون شایان بوون بەوهى قورئان لە وەسف و سەنایان دا بێتە خوارەوه. قورئان لەكاتى ئەو تاقى كردنەوه یان لەپاش دواھاتنى ئەھاتە خوارەوه و شیوهى رووداوهكانى ئەكیشا تیشكى رووناكى ئەخست بۆ ھەر لارى و پێچ و پەنایەكیان، بەھۆى ئەوهه ھەموو ھەلۆیست و ھەست و نیاز و دەروونیان ئاشكرا ئەبوون و دەرئەكەوتن، ئینجا قورئان ئەدوا و رووى فەرمودەى ئەكردە ئەو دلانە كە بە دەرەوه بوون لە رووناكى دا، بە بى تەم و تۆز و پەردەیهك كە دايشاردبن، ئەو دلانەى پێگەیاندا و پەروەردەى ئەكردن رۆژ لە دواى رۆژ، رووداو لەدواى رووداو. واز نەھینرا لە موسلمانەكان و لی یان نەگەرەن بۆ قورئانەكەیان، فەرمان و تەمى و یاسا و نامۆزگارى یان بۆ بێئیتە خوارەوه بە یەك جار، بەلكو خوا خستى یە بەر تاقى كردنەوه و دانى لە بەراورد كردن، بە چەند رووداو و بەسەرھاتیكى سەخت و بەتین، چونكە خوا خۆى زانى كە ئەم ئادەمى یە پاك و خاوین ناییتەوه بە رێكى، پى ناگات بە پێگەیشتنىكى تەواو، رێك راناوہستى لەسەر رێگا و بەرنامەى بۆ دیارى كراوى خۆى مەگەر بەو جۆرە پێگەیانندن و پەروەردە كردنە. كە دل و

دهروونی هه لئه كوئى، نهخش نه بوو له ده ماردا، دهروونی نه برژاند و نه م ديو و نهو ديوى نه كرد، قورئانيش نه هاته خواره وه بۆ ريگا نيشان دانى و ريئموونى، بۆ نه وهى په ند و ته مئى نهو دلانه بكات كه تو ابوونه وه به ناگرى نهو به سه رها ت و به راورد كردنه ، سور بوو بوونه وه به گه رمى نهو تا قى كردنه وان، به جوړى ده ستيان نه دا و ناماده بوون بۆ چه كوش كارى، فه رمانبه رى و مل كه چ و گوئى رايه ل بوون بۆ زه ره نكه رى ي لى كردن و دا رشتنيان له هه ر قائلبيك دا و شيوه و نه خشه كيئشانيان به هه ر جوړ نيازبان لى كرابى.

به راستى نهو ماوه ژيانه ي كه موسلمانان به سه ريان برد له چه رخ و ماوه ي ژيانى پيغه مبه ردا (ﷺ) ماوه يه كى نيچكار نايابى كه س نه ديو بوو، ماوه ي په يوه ندى و په يوه سستى ئاسمان بوو به زهوى يوه به شيوه يه كى روون و ئاشكرا هه سستى پى كرا و نه بينرا له رووداو و قسه و كرده وه و نياز و خه ته رى ده روون دا، هه موو موسلمانى به جوړى نه ژيا هه سستى نه كرد كه هه ميشه چاوى قودرته ي خوا لى يه تى و وا به پيش چاوى يه وه، گوئچكه ي قودرته ي خوا هه ميشه لى يه تى، هه موو وشه و جولان و بزوتنه وه ي، به لكو هه موو نياز و خه ته ره و چركه ي دلى له وان هه ده ركه وي و ئاشكرا ببى له خه لكى، قورئان له باره يه وه بيته خواره وه بۆ سه ر پيغه مبه ر (ﷺ) كاتى موسلمان هه ست بكات بهو په يوه ندى يه خود سه ره و له ريوه له نيوان خوئى و په ره مردگارى دا، كه واته هه ركات دوو چارى هه ر شتى ببوايه و هه رگرى يه به اتايه ته ريگاي، چاوه روانى نه كرد كه به يانى يان دوو به يانى قاپى ئاسمان بكرتته وه و چاره سه ر بيته خواره وه بۆ گرئى و كوئسپه كه ي، فتوا و بريارى خوا بيت له باره يه وه، نهو چه رخ و كاته كاتى بوو كه خوا ي گه وه به زاتى به رز و بلئدى خوئى روونى فه رموده ي نه كرده به نده كانى و نه يفه رمو نه ي فلان تو نه وه ت و نه وه ت كرد و له ده روونت دا نه وه ت نياز بوو، بهو شيوه و بهو جوړه مه به، وا بكه و ئاوا مه كه، ئاي هاوار بۆ كات و چه رخی ئاوا! ئايا هاوار بۆ نهو كات و چه ركه كه خوا فه رموده ي تايبه تى خوئى روو بكات ه به نده يه كى ديارى تايبه تى، كه نهو كه سه و هه كه س وا به سه ر زهوى يه وه و هه رچى وا له زهوى دا و هه موو زهوى زه ره نيكي زۆر بچووكه له ناو مولك و سه لته نه تى گه وه و فراوانى بى سنوورى خوا دا.

به راستى ماوه و چه ركه كه زۆر سه ير و نايابه، كاتى نه مه رۆ ببرى لى بكرتته وه و بى ر بكرتته وه له رووداو و هه لوئسته كانى، له وان هه نى يه گرنگى نهو رۆژه بزائرى و په يى پى

بیری! به لام خوی گهوره ننگهرا له موسلمانهکان که به هوی نهو هست و باومرهوه پهرورده
 بین و پی بگهن، به لکو دانیه بهر بهراورد کردن و تاقی کردنهوه، نهوهش له بهر هو و
 بهرزهوهندی یه که که خوی نهیزانی، خوی زانا تره به دروست کراوی خوی، خوی ناگا و
 خهبر داره به هموو شتیك.

نهو هموو بههره و بهرزهوهندی یه شایانه بهوهی به دریزی له بهر دهمی دا راوهستین،
 تنی بگهین و بیری لی بکهینهوه، رووداوهکانی ژیان و تاقی کردنهوهکانی وهرگرین له بهر
 رووناسکی نهو تیگهیشتن و زانینه و نهو تهگیر و لیزانی یه. نینجا له (۱۹) نایهتی
 داهاتوهدا نهووی و نهکو لیتهوه له رووداویکی زور گرنگ که رووی دابی له میژووی نیسلام
 و کومهلی موسلمانان دا، ههلو نیستی له ههلو نیستکان تاقی کردنهوهی زور سهخت باس
 نهکات، که نهوهش به ناویانگه به غزای نه حزب، یان غزای خندهق، له سالی چوارم یان
 پینجهم دا رووی دا، هه رکس تی فکری لهو نایهتانه له شیوه و ریگای باس کردنهکی تی
 نهکات که خوا چون نهو نوممهتهی پهرورده کرد و پیی گه یاند به رووداو و به سهرا تهکان
 و به قورنانش پیکهوه له یه کات دا. له بهر نهوهی له شتهکه باش بگهین رووداوهکه له
 پیشهوه نهگپینهوه وهکو کتیبهکانی سیرهت بوی باس کردوون، له گه ل نهاندازی کورت
 کردنهوه دا:

محمدی کوپی نیسحاق نهگپینهوه له کومه لیکهوه که چند که سی له جووله که: سهلامی
 کوپی نهبو الحقیقی، نه زری وهحیی کوپی اخطب، نه زری و کنانهی کوپی نهبو الحقیقی ی
 نه زری و هوذهی کوپی قیسی وائل و نهبو عمار وائل له گه ل چند که س له بنی نضیر و
 چند که سی له بنی وائل رویشتن بو مه که بو ناو قورهیشی یهکان، بو بانگ کردن و
 هاندانیان له سهر جهنگ کردن له گه ل پیغه مبهردا (ﷺ) پی یان وتن: که بهراستی نیمه
 له گه لتان نهین ههتا له رهگ و ریشهی نهینین، نینجا قورهیشی یهکان وتیان: نهی کومهلی
 یههود نیوه نهملی کیتابن و زانان بهوهی که نیمه و محمد دو بهر کهین تیای دا، دهی نایا
 نایینی نیمه چاکه یان نایینی نهو؟ نهوانیش وتیان: نایینی نیوه چاکتره له نایینی نهو،
 نیوه له سهر حهقن، نهو کومهله جووله که بوون که لهم باره یهوه چند نایهتی هاته خواروه به
 دروی خستنهوه و تانه و تهشهری لی دان و هه ره شهی لی کردن، نینجا کاتی نهوه یان پی
 وتن قورهیشی یهکان شادمان بوون و دلیان داهینا بو نهو جهنگ کردنهی که نهو کومهله

جووله که داوایان لی کردن و به لئینان پیدان، ئینجا رویشتن بؤ ناو غطفان و داوایان له وانیش کرد و به لئینی یارمتهی دانیان به وانیش دا و وتیان که قورهیش شوینیان که وتوون و بهرگری یان نه کهن، ئینجا غطفانیش رازی بوون و بریاریان له سر دا، بهو جوړه هه موو کۆمه له کانیان بؤ هاندان و هه موو یه کیان گرت له سر نهو جهنگه. ئینجا قورهیش به سه روکایه تی نه بو سفیان، غطفان به سه روکایه تی عیینه ی کوپی حصن و حارثی کوپی عوف، کۆمه لی له اشجع به سه روکایه تی مسعری کوپی رخیله. نه مانه هه موو ده رچوون به ره و مه دینه.

ئینجا کاتی پیغه مبه ر (ﷺ) نهو هه واله ی بیست دهستی کرد به خنده ق لیدان به دهوری مه دینه دا، خو ی و موسلمانان ده ستیان کرد به نیش کردن تیای دابه هه میشه یی، چه ند که سی له مونا فیه کان سستی یان به کار نه مینا لهو کاره گرتگه دا، بؤ فیل و ته له که خو یان پیوه خه ریک نه کرد، خو یان نه دزی یه وه و نه چوونه وه بؤ ناو مال و مندالیان به بی ناگایی پیغه مبه ر (ﷺ) و ئیزن وه رگرتن لی ی، هه رکام له موسلمانان هه ر نیش و پیویستی یه کی ببوایه له خو یانه وه نه چوون به دوا ی دا، به لکو نه چوونه خزمه تی و بو یان باس نه کرد و ئیزنیان نه خواست و نه ویش ئیزنی نه دان، ئینجا نه وانیش که لی نه بوونه وه له نیش و پیویستی یه که یان نه گه رانه وه بؤ سه ر نیش و کاره که ی خو یان، ئینجا ده رباره ی نه مانیش نایه ت هاته خواره وه له وه سف و سه نایان دا، هه روه ها له باره ی نهو مونا فیه قانه ی شه وه نایه ت هاته خواره وه و ریسوا و بی نابرووی کردن و نیاز و کرده وه ی خراپی ناشکرا کردن...

ئینجا کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) لی بوویه وه له هه لکه ندنی خنده ق قورهیش هاتن به ده هه زار که سه وه له شوینیک دا خستیان که پی ی نهوتری مجتمع الیسیاد، غطفان و شوین که وتووه کانیان له شوینیک دا خستیان که ناوبراوه به (ذنب نقعی) له لای (حده وه)، پیغه مبه ر (ص) به سی هه زار کهس له موسلمانانه وه له بهری (سبع) دا خستیان و کردیان به نوردوگایه و پشتیان کرد سبع، خنده قه که که وته نیوان نهوان و لهشکی کوفر، فرمانی دا که ژن و مندال ببری نه ناو قه لاکانه وه.

ئینجا حیی کوپی اخطب چوو بؤ لای (کعب) ی کوپی (اسد) ی قرهزی که سه روکی به نی قریظه بوو، نهو (کعب) ه په یمانی دابوو به پیغه مبه ر (ﷺ) که بی لایه ن بی ت و یارمه تی جووله که کان نه دات لهو جهنگه دا، نهو شه ی تانه هات بؤ لای و وازی لی نه مینا هه تا په شیمانی

کرده و نهو په یمانه ی پی مه لوه شانده وه، له سره نهو که نه گره قوره یش و غطفان گه رانه وه و هیچیان نه کرد به محمد کعب بچیته ناو قه لاکه ی حیسی و له گه ل نهو بیته و هرچی دوو چاری نهو بیته با دوو چاری نهویش بیی، له سره نهو بریاره کعب په یمانی مه لوه شانده وه و خو ی دهر کرد لهو په یمانه ی دابووی به پیغه ممبر (ﷺ).

ئینجا به هوی نهو وه به لاکه گه وره تر بوو، ترس و بیم به تین تر بوو، دوژمن لای سرور یان و لای خوارو یان نهو بویان مات، هه تا باوه رداران هه موو گومانیک ی خراپیان به دهر وون دا مات، ناپاک ی سهری دهر کوهت له لایه ن هندی له ناپاکه کانه وه، ته نانه ت معتدی کوپی قشیر و تی: محمد موژده و به لینی پی نه داین که غه زنه ی کیسرا و قه یسه ر نه خوین، که چی نه موژد هیچ که سمان نه مین نی یه له خو ی بچی دست به ناو بگه یه نی! نهوسی کوپی قه یزی و تی: نهی پیغه مبری خوا، مال و منداله کانه مان وا به دهر وه له ناستی دوژمن که واته ئیزنمان بده برؤینه وه بولایان، چونکه وان له دهر وه ی مه دینه دا.

ئینجا له سره نهو بار و حاله پیغه ممبر (ﷺ) مایه وه نریکی مانگی، بت په رسته کانه یش مانه وه به دهر یان دا، هیچ جهنگ و کوشتاری به ریا نه بوو له نیوانیان دا بیجگه له تیری دوور به دوور و نهو حسار و دهره دانه.

ئینجا کاتی به لا و نار هه تی یه که زور به تین بوو له سره خه لکی پیغه ممبر (ﷺ) ناردی بو لای عینه و حارث که سهرؤکی غطفان بوون که سی یه کی بهر و میوه ی مه دینه یان بو هیه له سره نهو وه که خو یان و دست و پیوه ندیان بگه رینه وه و وازیان لی بینن. ئینجا له سره نهو ریگ که و تن و نامه یان نووسی به لام هینشتا شایه ت و بریاره که ته و او نه بوو، به لکو هر سه و دا و مامه له که ته و او بوو بوو، ئینجا پیغه ممبر (ﷺ) ناردی بولای سه عدی کوپی موعاز که گه وره ی نهوس بوو و سه عدی کوپی عوباده که سهرؤکی خه زره ج بوو باسه که ی بو کردن و پرس ی پی کردن له وه دا، ئینجا نه وانه یش و تیان: نهی پیغه مبری خوا نه مه کاریکه خو ت پیت خو شه و تا ئیمه یش بیکه ین؟ یان شتی که خوا فرمانی پی داوه و که واته نه بی بگری؟ یان نه مه چاکه و پی او ه تی یه که له گه ل ئیمه ی نه که یه ت؟ نه میس فرموی: به لی نه مه چاکه یه که له گه ل ئیوه ی نه کم، سویند به خوا نه مه ناکم له بهر نه وه نه بی که عه رب به یه ک جار په لاماریان دا ون و له یه ک که وانه وه تیرتان تی نه گرن، که واته ویستم به مه تا راده یه ک شه و که ت و ده سه لاتیان بشکینم و که می بکه مه وه لیتان. ئینجا

سه‌دی کوپی موعاز وتی: نهی پیغمبهری خوا ئیمه و نهوان که کاتی هردوو بت پرست بووین و خوامان نه‌ناسیوه نه‌وانه نه‌یانتوانی و چاوه‌بروان نه‌بوون بهر و سه‌مهری ئیمه بخون مه‌گر به میوانی یان به کرین، دهی نایا کاتی خوا ریزی ئیمه‌ی گرت به موسلمانیتی و رینمونی کردین بوی، خوا سه‌ری به‌رز کردینه‌وه به تو و به ئیسلام، له‌م کاته‌دا مالی خومانیان نه‌دهینی؟ سویند به‌خوا هیچ پیویست نین به‌مه و هیچیان نادهینی جگه له شمشیر هتا خوا بریاری خوی ته‌دات له نیوان ئیمه و نهوان دا، پیغمبهر (ﷺ) فرموی: که‌واته وا بکه. ئینجا سه‌د خوی لی رازی بی‌ت نامه‌کی وهرگرت و نهوی تیا نووسرا بوو سپری یه‌وه، له‌پاشان وتی: چی نه‌که‌ن بی‌که‌ن. چیان له‌ده‌ست دیت به درژی ئیمه بی‌که‌ن. پیغمبهر (ﷺ) له‌گه‌ل یاره‌کانی به‌و شیوه مانه‌وه که قورئان بومان باس نه‌کات له‌و ته‌نگی و ناره‌حه‌تی یه‌دا که وینه‌یان له‌وه و به‌ر نه‌دی‌بوو، ئینجا نعیم کوپی مسعود که له غطفان بوو هاته خزمه‌ت پیغمبهر (ﷺ) به‌پنهانی و عه‌زی کرد که من موسلمان بووم گه‌له‌که‌م نه‌یانزانیوه که‌واته فرمانم پی بده چون مه‌یل نه‌که‌یت، نه‌میش فرموی: تو له‌ناو ئیمه‌دا تنیا پی‌اوئیکی که‌واته برؤ نه‌گر نه‌توانی تیکیان بده له‌ناو یه‌ک دا و دلیمان سارد بکه‌روه و دوریان خه‌روه لی‌مان، چونکه جه‌نگ فرؤ فیله، ئینجا نه‌ویش چوو کاریکی وای کرد دوو دل و بی برؤی کردن به‌رامبهر جووله‌که‌ی بنی قریظه که په‌یمانی یارمه‌تی یان لی وهرگرتبوون، وه‌کو به دریزی له‌کتیپی سیره‌دا باس کراو ئیمه لی‌رده‌دا به‌کورتی نه‌یلین با باسه‌که زور دروزه نه‌کیشی...

خوای گه‌وره دلی گوژین له‌ ناستی یه‌ک و باو توفانیکی زور به‌میزی لی هه‌لکردن، به جوژی قاپ و قاچاخی نان و چیشتی قَلپ کردنه‌وه و ختوه‌ته‌کانی هه‌لکه‌ندن و خستنی و ترس و بی‌می خسته دلیمان و سه‌ری لی شیواندن تا بلاوه‌یان لی کرد. پینش نه‌مه‌ی بلاوه‌ی لی بکه‌ن نعیمی کوپی مسعود گه‌رایه‌وه بو خزمه‌تی پیغمبهر (ﷺ) هه‌والی تیک چوون و رووخانی کومه‌له‌که‌ی عرض کرد، ئینجا نه‌میش حذیفه‌ی کوپی یمانی بانگ کرد و ناردی بو ناریان به‌شو و به‌نهینی تا بزانی چی نه‌که‌ن. (ئین ئیسحاق) نه‌لی: پی‌اوئیکی کوفه‌یی وتی به‌حذیفه: نایا ئیوه پیغمبهرتان دیوه و هاوپی یه‌تیتان کردوه؟ نه‌میش وتی: به‌لی، ئینجا کوفه‌یی یه‌که‌ وتی: چونتان نه‌کرد و چون له‌گه‌لی نه‌جوولانه‌وه؟ نه‌میش وتی: سویند به‌خوا هه‌ول و تیکوشانمان نه‌کرد له‌ خزمه‌تی دا، کوفه‌یی یه‌که‌یش وتی: سویند به‌خوا نه‌گر ئیمه

به خزمه‌تی بگه‌یشتی‌نایه نه‌مان ده‌هینشت به پی به‌سەر زه‌وی دا بگه‌رایه و نه‌مان نا به‌سەر
 ملمانه‌وه و به قه‌لا دۆشکان هه‌لمان نه‌گرت. حذیفه فرموی به کوفه‌یی یه‌که: نه‌ی کوپی برام
 سویند به‌خوا خۆمان بی‌نی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) له‌ غه‌زای خه‌نده‌ق دا پیغه‌مبه‌ر (ص)
 نه‌ندازی شه‌و نوژی کرد، ئینجا لای کرده‌وه به‌لامان دا و فرموی: چ پی‌اوئی هه‌لنه‌سی و
 نه‌پوا تا بزانی نه‌و کۆمه‌له‌ چی نه‌که‌ن، له‌پاشان نه‌گه‌رینه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا به‌لینی
 گه‌رانه‌وی پی نه‌دات، هه‌رک‌ه‌س نه‌وه بکات داوا نه‌که‌م له‌ خوا که نه‌و که‌سه هاو‌پیم بی‌ت له
 به‌هه‌شت دا؟ ده‌ی هه‌یچ که‌س هه‌لنه‌سا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگی منی کرد، ئیتر منیش هه‌یچ
 چاره‌م نه‌ما کاتی بانگی کردم، ئینجا فرموی: نه‌ی حذیفه برۆ و بچۆره ناویان و سه‌رنج بده
 بزانه چی نه‌که‌ن، هه‌یچ شتی نه‌که‌یت هه‌تا دیینه‌وه بۆلامان، نه‌لی منیش چووم و چوومه ناو
 نه‌و کۆمه‌له‌وه، باو له‌شکری خوا نه‌وه نه‌کات پی یان که نه‌یکات ماوه نادات نه‌ دینه‌ و
 مه‌نجه‌ل و نه‌ ناگر و نه‌ خێوه‌تیان جیگیر بی، ئینجا نه‌بو سو‌فی‌ان هه‌لسا و وتی: نه‌ی
 کۆمه‌لی قوره‌یش با هه‌رک‌ه‌س سه‌رنجی خۆی بدات بزانی کی دانیشه‌تووه له‌گه‌لی، حذیفه
 نه‌فرموی: منیش ده‌ست به‌جی پی‌اوێک لاما بوو گرتم و وتم تو کئی؟ نه‌ویش وتی: من
 فلا‌نی کوپی فلا‌نم - شه‌وه و سه‌رمایه و من ناناسی، ئینجا نه‌بو سو‌فی‌ان وتی: نه‌ی کۆمه‌لی
 قوره‌یش سویند به‌خوا ئیوه جی‌ی دانیشه‌تنتان نه‌ماوه، حوشت و لاغی سواریتان فه‌وتا،
 بنو قریظه درۆیان له‌گه‌ل کردین، له‌ لایه‌نیانه‌وه نه‌وه‌مان پینگه‌یشت که پیمان ناخۆشه و
 دل‌گرانین لی، سه‌ختی و به‌هینزی بایش نه‌وه‌یه نه‌بیینن، که‌راته سوار بن و بگه‌رینه‌وه و
 من نه‌وا نه‌گه‌رینه‌وه... ئینجا به‌ په‌له‌ په‌ری یه‌ سه‌ر پشته‌ی حوشت‌ره‌که‌ی و لی ی دا و له‌سه‌ر
 سی په‌ل راست بووه و به‌ پی‌وه په‌تی نه‌و په‌له‌که‌ی کرده‌وه، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر فرمانی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌بوایه که فرموی: هه‌یچ شتی نه‌قه‌ومینی هه‌تا دیینه‌وه، ئاره‌زووم بکر‌دایه
 به‌ تیری نه‌بو سو‌فی‌انم نه‌کوشت. حذیفه نه‌فرموی: ئینجا گه‌رامه‌وه بۆلای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له
 کاتی‌ک دا نوژی نه‌کرد، کاتی منی بی‌نی خسته‌یه به‌رپی‌ی و به‌شی له‌وه‌ی نوژی به‌سه‌روه
 نه‌کرد دای به‌ ملما، ئینجا رکوع و سوژده‌ی نه‌برد و منیش له‌و جیگادا بووم کاتی له
 نوژه‌که‌ی بووه‌وه هه‌واله‌که‌م پندا... کاتی غطفان هه‌والی قوره‌یش نه‌بیستی نه‌وانیش
 بلاوه‌ی لی نه‌که‌ن و نه‌گه‌رینه‌وه بۆ ولاتی خۆیان، له‌ گه‌رانه‌وه‌ی نه‌م رووداوه‌دا قورئان ناوی
 نه‌و که‌سانه‌ نابات و که‌سیکی تایبه‌تی دیاری‌ی نا‌کات، بۆ نه‌مه‌ی چهند نمونه‌یه‌ک له‌ ئاده‌می

بخاته بهر چاو نك چمند كه سينيكي دياريي و به دريژيي نادوي له رووداوهكه و شته جزئي و بچو كه كاني باس ناكات، بو نهمي نه خشي ئمو شتانه پيشان بدات كه به نرخ و به سوودن، هر ئه ميننه وه و به نهماني ئمو كه سانه و به دوا هاتني ئمو رووداره ئمو شته به نرخانه كو تايي يان نايهت، به موي ئمو وه هر ئه ميننه وه به ياسا و به مهتل بو هموو چين و تاقميك تری داهاتوو، هموو هلويسست و رووداوي په يوه ست نهكات و ئه به سينته وه به بريارو خواهيشي خواوه، دهستي قودره تي خوا دهر نه خات و نيشاني نه دات له هموو شتيك دا، له هموو قوناغيك دا نه رهستي بو ته مي و ناموزگاري يه كه كه پيويسست بيت. له گهل نه وه دا به سه رها ته كه نه گير پته وه و نه يخو يني ته وه به سه ر ئمو تاقمه ي كه تياي دا ژياون، به چاوي خو يان ديويانه، له گهل نه وه دا بيگومان به و گيرانه وه ناگادار تر نه بوون به به سه رها ته كه، چند بارو روويه كي بو روون كرد و نه ته وه كه نه وان زانا و ناگادار نه بوون پي، چند كون و قوشين و لاري و چال و چولي دل و دهر ووني نه خسته بهر روونكي و دهری خست، هره ها چند شتي نه يني و نياز و خه تهره ي ناشكرا كرد كه شار اوه بوون له قولايي دل دا.

نه وانه هموو له گهل شيريني و هيژو گرم و گوپي يه كه هيه له هونينه وه ي وشه و رسته كان دا، له گهل گالته و لاقرتي كردن به دل نه خوش و ناپاكان كه ريسوا كه ر و پشت شكين بوو بويان، نابرو بردنيان به شيوه كيشاني ترس و ترسنوكي يان، له گهل نيشانداني شيوه ي شيريني چالاكي و نارام و خوگري و باوهري به هيژ له دهر ووني باوهرداران دا.

نايه ته به رزه كاني قورئان ناماده كراون بو رهفتار پي كردن، نهك ته نها بو يه كه م تاقم و يه كه م چين كه ژياون له و به سه رها ت و رووداوانه دا، به لكو بو رهفتار پي كردن له هموو چين و تاقمي و له هموو ميژوو چه رخيك دا، ناماده كراون بو كار كردن له دهر ووني ناده مي دا به تيكرپايي هر كام دوو چاري ئمو جوړه رووداوانه بين، كار بكن له دل و دهر وون دا به و هيژه ي كه كاري پي كرد له دهر ووني يه كه م كو مه ل و تاقم دا.

به جواني تي ناگات له م نايه تانه و مبه سه ته كاني به رينكي و هر ناگري مه گر كه سي دوو چاري وي نه ي ئمو زروف و به سه رها ته بيت كه دوو چاري يه كه م بوو و ئمو نايه تانه ي تيا هاته خواره وه، له و كاته دا ئمو نايه تانه قايي پيت و فهري خو يان نه كه نه وه، دل و دهر وون نه كرينه وه بو و هر گرتن و تينگه يشتن له مبه سه ت و نامانجه كاني، له و كاته دا ئمو نايه تانه

ئەگۈپزىن بە چەند ھىزو وزەيەك، رووداۋ و بەسەرھاتەكانى ئەبن بە شتىكى زرت و زىندوۋى پال پىۋەنەر، كار ئەكات لە واقىعى ژيان دا.

قورئان كىتەبىكى نى يە تەنھا بۇ خويىندىنەۋە و زانين و رۇشنىبىرى... ئىتر بەس، بەلكو بەرنامەيەكى ئامادە كراۋە بۇ ھەموو كات و چەرخى لەبارەى ھەموو بەسەرھات و كاروبارى ژيان دا!، بىرپارەكانى ئامادە كراۋە بۇ پەپىرەۋى كىردن و رەفتار پى كىردن لە ھەموو كاتىك دا، ئەگەر دلىكى دەست كەوت كە بچى بە دەمىيەۋە بە يەك بىكەۋى لەگەلى و سۆز و بەزەيى بەكار بىنى لەگەلى، كات و چەرخىكى دەست كەۋى كە ھىزو و وزەكەى خۇى بۇ بەرەلە بىكات، وا ئەبى كەس ئايەتى پىتر لە سەد جار ئەخويىنى، لە پاشان ھەلۋىستىكى بۇ پەيدا ئەبى، يان بەرانگارى رووداۋىك دىت، كە سەرنج ئەدات ئەۋ ئايەتە شتىكى تەرو تازەيە و ۋەكو ھەر بەو بۇنەيەۋە ھاتىبى، شتىك ئەخاتە دلىۋە كە لەۋە بەر بە دلى دا نەھاتوۋە، ۋەلامى پىرسىيارىكى دەست ئەكەۋى كە تىاي دا سەرگەردان بوۋە، بىرپارى كرى و موشكىلەيەكى سەختى بۇ روون ئەكاتەۋە، رىگايەكى نەدىو و نەناسراۋى بۇ نەرنەخات، نەخشەى مەبەستىكى بۇ ئەكىشى، دلىيا و دل ئارامى ئەكات لە كارىك دا كە دوو دل و بى ئارام بوۋە تىاي دا، ئەمانە چەند شتىكى تايبەتەن بە قورئانەۋە لە ھىچ كىتەبىكى تىردا دەست نەكەوتوۋە و دەست ناكەۋى ھەتا ھەتايە.

لە گىرپانەۋەى ئەم رووداۋەدا دەست پى ئەكات بە بىر خستىنەۋەى باۋەرداران بە چاكە و بەھرى خوا بەسەريانەۋە كە ئەۋ لەشكرە گەۋرەى گىرپايەۋە لى يان كە ھاتىبون بۇ لەناۋ بىردن و لە رىشە ھىنانى ئەۋان، ئەگەر كۆمەكى خوا نەبۋايە و تەگىبىر و چارەسەرى نەكردايە. جا بەھۋى ئەۋەۋە لە يەكەم ئايەت دا سىروشتى ئەۋ رووداۋە و دەست پى كىردن و دواھاتنى بە كورتى ئەخاتە بەرچاۋيان، لە پىش دىرئەۋى باسەكە و ھەلۋىستەكانى، بۇ ئەمەى ئەۋ چاكە و بەھرى خوا نەركەۋى، كە بىرى خستىنەۋە، داۋاى كىرد لى يان بىرى لى بىكەنەۋە، بۇ ئەمەى ئاشكرا بىى ئەۋ خۋايەى كە فەرمان ئەدات بە باۋەرداران بە پەپىرەۋ و شوۋىن كەۋتتى سىروشەكەى، بە پىشت بەستىيان تەنھا بەۋ، بە گوۋى رايەلى نەكردنى كافران و ناپاكان، تەنھا ئەۋ خۋايە ئەيانپارزى لە دەست دىرئەۋى كافران و ناپاكان، ماتول ئەمان ھەلساۋن بە بانگ و بانگەۋەكەى خوا و بەجى ھىنانى بەرمانەكەى خوا،

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١﴾ اِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ

نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی که پرواتان هیناوه ﴿اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ﴾
بیری چاکه‌ی خوا بگهنهوه بهسرتانهوه ﴿اِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتی که چند لهشکرینکتان
بؤهات: قریش، غطفان، جوولکه، که به هموویانهوه نزیکی دوانزه هزار کهس بوون
﴿فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ نینجا نیمهش رهوانه‌مان کرده سهریان بایهک ﴿وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ لهشکرینک
که نیوه نه‌تانیبینی، واته مه‌لانیکه. خوی گهوره له شه‌ریکی زور سارددا بایهکی سهختی لی
هه‌لکردن، خولی کرد بهسهریان دا و سه‌ری لی شیوانن و میخی خیوه‌ته‌کانی هه‌لکهدنن و
گیره‌کانی پچری و خیوه‌ته‌کانی خست و ناگره‌کانی کوژاندهوه و دیزه و مه‌نجه‌له‌کانی قلب
کردنهوه و لاخی سواری و حوشتره‌کانی هینان به‌ناو یهک دا و مه‌لانیکه‌ته‌کانیش ده‌ستیان
کرد به ﴿الله اکبر﴾ کردن لهم لاو لای نوردوگاگه‌یانهوه، هتا طلحه‌ی کوپی خویلدی نه‌سدی
وتی: نهوا محمد هات و په‌لاماری داین، که‌واته ده‌خیلتان بم فریاکه‌ون. به‌هوی نه‌مانهوه
ترس و بیم داگیری کردن و خویان پی نه‌گیرا و بلاوه‌یان لی کرد و به چه‌سپانی گه‌رانهوه بو
ولاتی خویان، ﴿وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ خوا هه‌میشه بینایه به هه‌رشتی نیوه نه‌یکه‌ن،
به‌هوی نه‌وهوه نه‌وهی کرد که کردی.

نا ناوا لهم سه‌ره‌تا کورته‌دا نه‌خشه‌ی ده‌ست پی کردن و دواهاتنی نه‌و رووداوه
نه‌کیشتی... نینجا له‌پاش نه‌م کورته‌یه ده‌ست نه‌کات به دریزه پیدان و شیوه کیشتانی
رووداوه‌که، نه‌فرموی: ﴿اِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ واته بیری چاکه‌ی خوا بگهنهوه به رزگار
کردنتان که نه‌و کو‌مه‌لانه بوتان هاتن لای ژوورتانهوه ﴿وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ لای خواروتانهوه،
واته له سه‌رووی شیوه‌که له روزه‌لانهوه غطفان هاتن، لای خواروی شیوه‌که له روژناواوه
قوره‌یش و کو‌مه‌له‌کانی تر که دویان که‌وتبوون هاتن،

وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ

الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾ کاتی چاو کلا بوو لای واپوو له راده و رهوشتی روانینی خوئی و حواره بوو بوو له بیم و ترس و سهرگردانی دا ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ دل گه یشتبووه سهری گهروو بههوی زوری ترسهوه، چونکه لهکاتی ترسی زور بهتین دا سی نهئاوسی و بههوی نهوهوه دل بهرز نهبیتهوه بولای گهروو، یان دل خوئی لهکاتی ترسی بههیزدا قرچ هلدیت تا نهئاوسی بهسهری گهرووهوه، جاری واهیه ههناسهی لی نهبری تا کابرا نهمری، بههرحال مههست نهوهیه بیم و ترسیکی زور داگیری کردبوون، ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ چهند جور گومانتان برد به خوا، گومانی جیاواز ههکهس و ههه تاقمی به پی پی دل و دهروون و باوهپی خوئی، بیگومان دله بههیز و دامهزراوهکان گومانی خیر و چاکهیان بردوهوه که خوا بهلینی خوئی بهدی نههینی و نایین و پیغه مبهری خوئی سهرنهخات، یان زانیویهتی که نهو بهسهراته بو تاقی کردنهوهیه و مهترسی کردوهوه له خو نهگرتن و دهرنهچوون لهو تاقی کردنهوهوه، نهوهی دل بی هیزو دل نهخوش بووه گومانی خراب و پیچهوانهیی بردوهوه وهکو لهمه و پاش له نایهتهکانهوه دهرنهکهوی، بههرحال قورئان نهو گومانانهی دیاری نهکرد و روونی نهکردنهوه و به نادیااری هیشتنی یهوه تا شیوهی بی نارامی و دانهمهزراوی دل و دهروون نهخشه بکیشی و نیشانی بدات له ههست و خهتره و خهیا ل دا، له رویشتنیان به ههموو لایهک دا، له جیاوازی تیگه یشتن و بیرو باوهپی نهو دله جیاوازانه.

ئینجا نیشانه و دروشمی سهختی نهو روژو بهسهراتهیان ناشکرا تر و روون تر نهکاتهوه وهکو نهفرموی: ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا﴾ لهویدا بهواداران تاقی کرانهوه، بی نارام کردن به بی نارام کردنیکی زور بهتین، وهک بومه لهرزیهکی بههیز له دلیان دا فراهه هینرابی، پهنا بهخوا ترس و نارههتی یهکه باوهپرداران بهو جوره پی بکات نهبی نهوپهپی راده سامناک و دل داچله کینهر بیتا

محمدی کوپی مسلمه نهفرموی: ئیمه له خهندهق دا شهومان روژ بوو، واته خه و خوراسمان نهبوو، بت پهستهکان زور بوون لهنیوان خویمان دا نوبهیان نهکرد، بهم رهنگه روژی نهبو سو فیان لهگه ل کومه له کهیدا، روژی خالییدی کوپی وهلید، روژی عمروی کوپی عاس، روژی هیرهی کوپی نهبو وهههه، روژی عیکریمهیی کوپی نهبو جههه، روژی ضراری

کوپری خطاب، هتا به لا و ناره حتی یه که گوره بوو له سر شانی خه لکی و بیم و ترس که و ته ناویان. سهختی حالی موسلمانان له م راده دا بووه مقریزی نه یگیرتته وه له کتیبی خوئی دا به ناوی ﴿امتاع الاسماع﴾ نه لی: بت په رسته کان په لاماریان دا به یانی یه زوو پیغه مبه ریش (ﷺ) موسلمانه کانی ناماده کرد و به ره لستیان وهستان نه و روزه بی و چان هتا ماوه یه له شه و تیپه ری، پیغه مبه ر (ﷺ) نویژی نیوه پو و عسر و مه غریب و عیشای پی نه کرا، موسلمانان و تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا نویژمان نه کرد! نه ویش فرموی: منیش به خوا نه مکرد! به و جوړه مانه وه هتا خوا بلاوه ی کرد به بت په رسته کان و نه وانیش و موسلمانانیش هر کام گه رانه وه بو شوین و مه نزلنی خو یان، نه سیدی کوپری حضیر به دو سه د که سه وه له سر لیوار خه نده قه وه وهستان، نینجا کومه لی له وان به سه رو کایه تی خالیدی کوپری وه لید په لاماریان دا بو ه لکه وت و نا کاوی نه گه ران. ماوه یه ک تی جهنگان و له وه دا وه حشی که له غزای احدا حه زره تی حه مزه ی شه هید کرد له و تی ه لچوونه ییش دا طفیل ی کوپری نعمانی شه هید کرد، له و روزه دا پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی: بت په رستان خه ریکیان کردین و نه مانپه ر ژایه سه ر نویژی عسر، خوا سک و دلیان پر بکات له ناگر.

له شه ویک دا دوو که مین و کومه لی موسلمان دوور نه چن و نه گه ن به یه ک و یه کتر نانا سن و هر کام نه ویتر به دوژمن نه زانی به هوئی نه وه وه تی نه جهنگن و زام و کوشتار له نیوانیان دا به رپا نه بی، نینجا به شیعیاری نیسلام بانگ نه که ن ﴿حم لا ی نصرون﴾ به هوئی نه وه وه واز نه هیئن له یه کتر، نینجا پیغه مبه ر (ﷺ) فرموی زامه کانتان له رنگای خوادایه و هر که ستان لی کوژرا بیت بیگومان شه هیده. به تین ترین کاتی موسلمانان که چوار دهور درا بوون له خه نده ق دا نه و کاته بوو که هوالی جووله که ی بنی قریظه یان پی گه یشت که په ایمانیان هله وه شانده وه وچوونه ریزی کافره کانی تر، به هوئی نه وه وه چاوه پروان بوون له هر کاتیک دا به جاری هموو په لاماریان بده نی، نه مانیش نه و کومه له که من له ناو نه و هموو کومه له زوره دا، که هاتوون به نیازی له ناو بردن و له ریشه هینانیان. نه وه هموو با بوهستی له لایه و پیلان و فاک و فیکی ناپاک و دل نه خو شه کانییش با بوهستی له لایه کی تره وه بو ترس و بیم و خستنه ناو ریزی موسلمانان و ناوخوی مه دینه وه کو له م نایه تانه دا روون نه ییتته وه،

^۱ له هه دینسی جابردا پیغه مبه ر (ﷺ) له و روزه دا له نویژی عسر خه ریک و بی ناگا کرا و نه و نزا سهخته ی کر، و ا دهر نه که وی شته که دوچار روی دابن، جاری یه که م نه و چوار فهره یان له ده ست چوویی و نه م جاره ته نیا نویژی عسر.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا

﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ واته بیرى چاکه‌ی خوا بکه‌نوره به‌سهرتانه‌وه کاتی که ناپاک و دوو رووه‌کان و ثه‌وانه‌ی له دلّیان دا نه‌خوشی و لاوازی عه‌قیده و باوهر هه‌بوو، ثه‌وانه‌ئه‌یانوت: ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هیچ به‌لینیکیان پی‌نه‌داین له‌باره‌ی سه‌رکه‌وتن و زال بوونه‌وه جگه له به‌لینی که به‌تال و ناراست بوو، به‌لینی هه‌لخه‌له‌تاندن بوو.

ئه‌وانه له‌و کاته‌ته‌نگ و سه‌خته‌دا هه‌لیان بو هه‌لکه‌وت بو دهرپیرینی نیازی پیسی خو‌یان و بی باک له‌وه‌ی که‌س منه‌ع و لو‌مه‌یان بکات، هه‌لیان بو هه‌لکه‌وت بو سست کردنی دلّی خه‌لک و وره‌بردنیان و دوو دل و به‌د گومان کردنیان له به‌لینی خوا و پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ)، بی‌میان نه‌بوو له‌وه‌ی که‌س لی یان هه‌له‌په‌ری و دم کوتیان بکات، چونکه به‌دیمن و روا‌لت رینگای دهمبازی یان هه‌بوو، له‌ده‌روونی خویشیان دا باوهریان هه‌ر نه‌بوو، یان نه‌گه‌ر بووبی شتیکی بی هی‌زو و لاواز و بیم و ترس وای داچله‌کانه‌دبوون هوشیان نه‌ما‌بوو به‌لای هیچ شتیکه‌وه، به‌هوی ئه‌وه‌وه چی له دلّیان دا بوو هه‌لیان رشت، وینه‌ی ئه‌وانه له‌ناو هه‌موو کو‌مه‌لیکی موسلمانان دا هه‌ن، هه‌لو‌یستیان له‌کاتی ته‌نگانه‌دا ریک هه‌لو‌یستی ئه‌و تاقه ناپاکه‌یه که ئه‌م نایه‌تانه له‌باره‌یانه‌وه هاتنه‌خواره‌وه، که‌واته به‌دریژی چهرخ و له‌هه‌موو چینی‌ک دا ئه‌وانه هه‌ر شه‌بن! ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ کاتی که کو‌مه‌ل و چه‌ند که‌سی له‌وانه ئه‌یانوت: ﴿يَا أَهْلَ يَثْرِبَ﴾ ئه‌ی دانیش‌توانی شاری یه‌سریب واته مه‌دینه‌ی منه‌وره که له‌پیشه‌وه به‌(یثرب) ناو‌براوو ﴿لَا مُقَامَ لَكُمْ﴾ شوینی مانه‌وه نی یه بو‌تان لی‌ره‌دا ﴿فَارجِعُوا﴾ که‌واته بگه‌رینه‌وه بو جی و شوینی خو‌تان و ناو ئه‌م خه‌نده‌قه به‌جی بی‌لن. ئه‌و ناپاکانه هانی خه‌لکه‌که‌یان ئه‌دا له‌سه‌ر دهرچوون له‌ئوردوگا و گه‌رانه‌وه بو لای خانوو مال‌ه‌کافیان، به‌م ه‌وو به‌لگه‌یه که مانه‌وه‌یان له‌ویدا زور بی جی و ناریکه، له‌کاتی‌ک دا که مال و مندالیان له‌جی‌گای مه‌ترسی دایه، به‌پراستی قسه‌که‌یان زور شه‌یتانانه‌یه و کار نه‌کات له‌دل و دهروون، مه‌ترسی کردنی مال و خیزان له‌ده‌ست دریژی کردنی دوژمنی وا گه‌وره و له‌کاتی وا سه‌خت و سامناک دا،

وَسَتَّذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ

دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أقطَارِهَا

نهر مه ترسی به دل داچله کینره و هیزی نه ژنو نامیلی و پیاری نهوی خوی پی راگری بگری ﴿وَسَتَّذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ﴾^۱ تا قمی لهوانه نیزیان نه خواست له پیغمبر بؤ گه پانهوه، ﴿يَقُولُونَ﴾ نه یانوت: ﴿إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ به راستی مال و خانوه کانمان وا به دهره وه و نامحکه من. به جیمان هیشتوون به بی پاریزهر. قورئان لیردها بر و بیانووه که ی به درو خستنه وه و هو راسته قینه که ی ناشکرا کردن، فهرموی: ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ نهو مال و خانوانه نین به دهره وه و نامحکه من، ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ نهوانه نیازیان هیچ نی به راگردن نه بی و خو قوتار کردن. نه گپرنه وه تا قمی بنی حارثه نهوسی کوری قیظی یان نارد بؤلای پیغمبر ﴿ﷺ﴾ وتیان: خانور ماله کانمان وان به دهره وه و نامحکه من. هیچ خانویه له خانوه کانی نه نساو وه کو خانوه کانی نیمه نین، له نیوان نیمه و له شکری غطفان دا هیچ کهس نی به بیان گپرنه وه لیمان، که واته نیزیان بده با بگرنینه وه بؤ ناو خانوه کانمان، تا به رگری بکهین له ژن و خیزانمان، پیغمبریش ﴿ﷺ﴾ نیزی دان، نینجا که نهو هه واله گیشته به سعدی کوری معاذ - خوی لی رازی بیت - وتی: نهی پیغمبره ی خوا نیزیان مده، سویند به خوا نیمه و نهوان هر تهنگانه یه کمان پی گیشته بیت نهوانه نهوه کرده وه یان بووه، نینجا نهویش گه پاندنیه وه، نا بهو جوړه قورئان له روویان دا وهستا و نیازه که ی دا به ناوچاویان دا. نینجا لیردها نه وهستی له باسی هه لوئیستی بی نارامی وسام و ترس و فر و فیل و ته له که بازی یان نه وهستی بؤ نه مهی شیوهی دهرونی نهو ناپاک و دل نه خوشانه نه خشه بکیشی، شیوهی لاوازی عه قیده و ترسنوکی دل و ناماده یی یان بؤ دهرچوون له ریزی موسلمانان به بی سر لی کردنه وه، نه فهرموی: ﴿وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أقطَارِهَا﴾ نه گهر له لایه ن خراپه کارانه وه هیرش به نیرایه ته ناو ماله کانیان له هه موو لایه کیانه وه

^۱ نه م کرده وه و چند کرده وه یه کی تر له م نایه تانه دا له راستی دا رابردوون له بهر نه وه به رابردوو ته فسریم کرینه وه، به لام قورئان پو شاکسی نیستا و دامانوی کرد به به ریان دا و نهو وتی بؤ به کار مینان له بهر ناماده کرنی شیوه رابردوه که یان. که نه وهش باوه به پی عیلمی به لاغه.

ثُمَّ سِئِلُوا الْفِتْنَةَ لَا تَوَهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا

يُولُونِ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

﴿ثُمَّ سِئِلُوا الْفِتْنَةَ﴾ نینجا لهو کاته زور تنگه دا له لایه ن که سی تره وه داوای جهنگ و کوشتاریان لی بکرایه ﴿لَا تَوَهَا﴾ نهو داوایانه به جی نه مینا و نه یاندايه دهستی داواکهران به چه سپانی ﴿وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا﴾ دوايان نه نه خست مه گهر دواخستنیکي کم یان کاتیکی زور کم نه وهنده خوین ريك و ناماده بکن و بنمون له چه که کانیان، هیچ گوی یان نه نه دا به مال و خیزانیان چی یان به سهر بیت، واته نه گهر که سی تر جگه له تو نه ی پیغه مبر نهو داوای لی بگردنایه له کاتیک دا که له خه تر و مه ترسی یه کی وا گه وردها بوونایه به چه سپانی نه چوون به دم داواکهره وه، نه م به مانه ی نیسته یان نه نه مینايه وه، که واته نین خواستنیان بو گهرانه وه له بهر مه ترسی مال و خیزان نی یه به لکو له بهر ناپاکی یانه و پی یان ناخوشه یارمته ی تو بدن^۱. نا ناوا قورشان دهریان نه خات و په رده یان به سهره وه لانه بات. نینجا له که داریان نه کات به بی په یمانی و هله وه شانده وه ی په یمانی که دا بوویان به خوا. نه فهرموی: ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان نه وانه له پیش نه م رووداوه په یمانیان له گهل خوا کرد ﴿لَا يُولُونِ الْأَدْبَرَ﴾ که پشت هله ناکهن و راناکهن له غمزا و جهنگ دا ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ په یمانی درا به خوا لیپرسراوه. که واته نه وه ی به جی نه مینی خوی نه خاته مه ترسی سزا و توله ی خوا. (نین و هشام) له سیره ته که ی دا نه فهرموی: نه مانه تاقمی بنو حارثه بوون، که له روزی احدا ترسان و نیازیان کرد له گهل تاقمی بنی سلمه دا بگه ریته وه، له پاش نه وه په شیمان بوونه وه و په یمانیان دا به خوا که شتر کاری وا نه کهن، له روزی احدا خوا چاره سهری کردن، پاراستنی له دوا روز و توله ی نه وه. به لام بو نه م روز و له پاش تیپه ر کردنی نه و ماوه دریزه به سهری دا، نه و قورشان به م توند و تیژی یه به رهنگاریان نه بی و له که داریان نه کات.

^۱ نه م نایه تانه به چند جور ته فسیر کراوه ته وه، له نیوان نه و هم مووده دا باوه دم به دوانیان به میزتر بو: یه کم نه وه ی له ته فسیره که دا وم. دووم نه م یه: نه گهر له هم موو لایه که وه میرش به نیرایه ته سهر مه دینه و جهنگ و کوشتاری راسته قینه به ریا بیوایه، نینجا داوای کوفرو جهنگ و کوشتاریان لی بکرایه له گهل تو دا نه ی پیغه مبر نه وانه به چه سپانی نه فرین بوی و له ماله کانیان نه نه مانه وه بو پاراستنیان له دست دریزی دوزمن مه گهر مانه وه یه کی کم.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً

ئینجا لهم کاتهدا که نه‌میان درآ به ناوچاودا فه‌رمان نه‌دات که نه‌م دوو نایه‌ته‌یان ناراسته بکری بؤ ریک و پیک کردنی تینگه‌یشتن و بیر و باوه‌پیان، نه‌فه‌رموی: ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ بلی پی یان راکردنتان له جه‌نگ و خو دزینوه‌تان له به‌رهنکاری و تینه‌لچوون له‌گه‌ل دوژمن هرگیز سوودتان پی ناگه‌یه‌نی و رزگارتان ناکات نه‌گه‌ر نیوه نه‌تانه‌وی به‌و راکردنه خو‌تان قوتار بکن له مردن یان له کوژران. واته خوا چی بریار دابی دیته ریگاتان و به هیچ کلوجی خو‌تان بؤ لنادری لی ی، بیجگه له‌وش بیگومان هه‌موو گیان له‌به‌ری نه‌بی نه‌مینئ و هه‌موو که‌س ماوه‌یه‌ک دیاری کراوه بؤ ژیانئ که نه‌و ماوه‌یه دواپی هات ژیانئ دواپی دیت نیتر به کوشتن بی‌ت یان به مردنی سه‌ر جیگا، ﴿وَإِذَا لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه‌گه‌ر فه‌رز بکه‌ین و وا دابنئین که نه‌و راکردن و خو دزینوه سوودی بی‌ی و نه‌مان دوا بخات، یان بلئین: خوا نه‌و دواخستنه‌ی بریار دابی‌ت و به‌سستی به‌و راکردنه‌وه، له‌سه‌ر هرکام له‌م دوو باره‌یش هر نیوه نازنرئین و دوا ناخرئین ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی‌ت. چونکه ماوه‌ی ژیان هرچند به درئژ دابنری هر کورته، ته‌مه‌نی که به ده‌قیقه و چرکه که‌م بی‌ته‌وه هرچند درئژ بی‌ت هر که‌م و کوپه، خوا لی خو‌ش بوو احمد شوقی شیرینی فه‌رمو:

دقات قلب المرء قاتلة له إن الحياة دقائق و ثواني

واته لیدانه‌کانی دلی مرو‌ف پی‌ی نه‌لی که ژیان چند ده‌قیقه و سانیه‌که.

﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ بلی پی یان: نایا کی یه نه‌و که‌سه په‌ناتان نه‌دات و نه‌تانپارئیزی له خوا نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی زیان و سزایه‌کتان ده‌رباره بکات؟ نایا کی یه نه‌وه‌ی که دووچاری زیان و خراپه بکات نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی به‌زه‌یی و چاکه‌تان پی بگه‌یه‌نی؟ واته هیچ که‌س نی یه به‌رگری زیان و سزای خوا بکات له هیچ که‌س، یان به‌رگری خیر و چاکه‌ی خوا بکات له هرکه‌س خوا بیه‌وی.

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ

هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ خه لکی دهستیان ناکهوی بۆ خویان بیگه له خوا هیچ دۆستی که سوودیان پی بگه یهنی و هیچ یارمهتی دهی بهرگری زیانیان لی بکات. که واته با خه لکی مل که چی و گوی رایه لیبی به چی بینن بۆ خوا، په یمانی خوا ببه نه سر له خویشی و ناخویشی دا هه موو کاریکیان بگپرنه وه بۆ لای خوا و حه والهی نهوی بکن. پشت هه بهو ببهستن، ئینجا خوا خوئی چی ویست نه یکات. ئینجا له م باسه وه نه پروات بۆ باسی روون کردنه وهی زانین و ناگاداری خوا بهو که سانه که هه رچوئی خویان تیکویشان ناکه له رینگای خوادا ههروه ها نه بن به کۆسپ و بهرگری که و بانگی خه لکی نه کهن بۆ واز مینان له تیکویشان... شیوه یه کی دهروونی یان نه خشه نه کیشی که زۆر نایابه و سه رنج راکیشه و له گه ل نه وه دا وینه یه کی راسته هوی پیکه نین و لاقرتی کردنه بهو جوژه که سانه که له سه ر ریبازی شه یقانن و پیشه ی نهو به چی نه مینن، که نه وانه نمونه یه کن له هه موو چه رخ و چینی که دا هه ن و په یدا نه بن، شیوه ی ترسنوکی و داچله کان و بی نارامی له کاتی ته نگانه دا، بافیش کردن و ده م دریزی له کاتی خویشی دا، چنگ گوشراوی و چاوبرسیتی، خو نه گرتن و بی نارامی له کاتی گومانی روودانی هه م مه ترسی یه که له دووره وه، نه فه رموی: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوفِينَ مِنْكُمْ﴾ بینگومان خوا زانایه و ناگاداره به وانته تان که سست که ری خه لکین و دل سارد که ره وه یانن له پیغه مبه ر و یارمه تی دانسی، ﴿لِإِخْوَانِهِمْ﴾ نه لین به براده ره کانیان: ﴿هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾ وه رن بۆ لای ئیمه، واته که نار گیر بن و خو تان مه خه نه مه ترسی و جهنگ و ناراهه، ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ناچنه ناو جهنگ و جهنگ ناکه ن مه گه ر کات و ماوه یه کی که م یان که م جار، نه ویش که ناچار بوونایه، چوونه که شیان هه ر بۆ نه وه بوو موسلمانان بیانبینن و کاتی لی یان بی ناگا نه بوون خویان نه دزی یه وه و نه گه رانه وه بۆ مالی خویان.

أَشْحَةَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا
 ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ

ئینجا باسی سیفت و نیشانهای شو نمونه نادمی یه نکات:

۱- ﴿أَشْحَةَ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌وانه چرووک و چنگ قوچراون له ناستی ئیوه ئهی کومه‌لی
 موسلمانان، نایانه‌وی یارمته‌ی بدن نه به گیان و نه به سامان و نه به تیکووشان و نه
 به به‌زه‌یی و هستی پاک.

۲- ﴿إِذَا جَاءَ الْخَوْفُ﴾ ئینجا کاتی ترس و بیسی دوژمن بیت و به‌ریا بیی، جهنگ و
 هلمه‌تدانی دوژمن دهست پی بکات ﴿رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ نه‌یان بیینی سرنجت نه‌دن به
 جوژی ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان نه‌گه‌ری بهم لاو لادا، واته نه‌که‌ویته پته پت و
 گلینه‌کانیان نه‌کونه له‌رزه و گه‌ران بهم لاو لادا ﴿كَالَّذِي يُغْتَنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ به وینه‌ی
 کسه‌ی که بی هوشی هینرابی به‌سری دا له‌بر مردن و له کاتی گیان که‌نیشتا، واته
 سرنجت نه‌دات به وینه‌ی سرنج دانی شو کسه لهو کاته سه‌خته‌دا که سرنج نه‌دات
 به ترس و له‌رزو په‌نا هینانه‌وه، یان گلینه‌ی چاویان نه‌گه‌ری به وینه‌ی گه‌ران و نه‌م
 لاوای چاوی شو کسه که‌وا له گیان که‌نیشتا دا.

به‌راستی وینه و شیوه‌یه‌کی ئیجگار سه‌یر و نایابه، که نه‌یه‌نیتته به‌رچاو بو شو تا‌قمه
 ناپاکه ترسنوکه، خو‌ی گالته و لاقرتی پینکردن و سووک و ریسوا کردنیانه.

۳- ﴿إِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ﴾ ئینجا کاتی بیم و ترس به‌روا و نه‌مینئ و نارام و خو‌شی په‌یدا بیی
 ﴿سَلَفُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ﴾ سزاتان نه‌دن به قسه و زمانیکی تیژ و زمانتان لی دریز
 نه‌کن، واته له‌کاتی تنگی دا بهو جوژه بوون که باس کران، له خو‌شی و نارام دا له
 کون دینه‌ده‌روه و ده‌نگیان به‌رز نه‌بیتته‌وه و ره‌گی ملیان راست نه‌بیتته‌وه و بافیش
 نه‌که‌نه‌خویان، نه‌که‌ونه‌وسف و سه‌نای خویان و باسی نازایی و چالاک‌ی خویان نه‌کن،

أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْتِكَ لَمْ يُؤْمَرُوا فَاحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْعَأُونَ عَنْ
 أَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

﴿أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ﴾^۱ لهکاتیک دا رژد و رهزینن لهسر چاکه، بهم رهنگه هیچ له توانا و
 تیکوشان و سامان و دارایی و شتی خویمان بهخت ناکه ن بو چاکه و له ریگای چاکه‌دا، لهگه‌ل
 نه و هموو که‌شخه و قسه‌ی زل و خود په‌سندی و دم درژی‌ی یه‌دا. ثم نمونه‌یه له
 ناده‌می هر هن و نابرنه‌وه له هموو چرخ و چینیک دا و نه‌وانه چالاک و دم بهره‌لا و
 دهرکه‌وتوون هرکات نارام و خوشی بی‌ی، ترسنوک و بی‌دنگ و شاراهن که بیم و ترس
 روو بدات. رژد و رهزینن له ناستی چاکه و نه‌لی چاکه، بیجگه له زمان درژی‌ی هیچی تریان
 لی نایهت بو چاکه و چاکان، هو‌ی نه‌و هموو لاری و ناله‌باری یه‌یان نه‌میه: ﴿أَوْلَيْتِكَ لَمْ
 يُؤْمَرُوا﴾ نه‌وانه بروایان نه‌میناوه، به‌راستی شیرینی ثیمان و بپوا تیکه‌لی دلیان نه‌بووه،
 دلیان رینمونی و نه‌نگرتوو له‌بهر رووناکی ثیمان و باوهره، به ریگای ثیمان و باوهره‌دا
 نه‌چوون، ﴿فَاحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ﴾ به‌هو‌ی نه‌وه‌وه خوا کرده‌وه‌کانی به‌تال کرده‌وه و زایه‌ی کردن
 و دهری خست که و نه‌ناگیرین، چونکه له‌بهر خوا نه‌یانکردوون، به‌لکو له‌بهر روپامایی خه‌ک
 کردویانن. ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَسِيرًا﴾ نه‌وش ناسانه له‌سر خوا هموو کات، هیچ شتیک گران
 نی یه له‌سر خوا و هیچ نه‌رکیکی نی یه و هرچی خوا بی‌هو‌ی نه‌بی بی‌ی به‌ته‌نیا خواهیش
 و مه‌یلی خوا، که‌واته ثم جوړه و شه‌یانه به‌پنی بار و قامی نیمه‌یه.

له پینشه‌وه له گیرانه‌وه‌ی به‌سهره‌اته‌که‌دا باسمان کرد که کو‌مه‌له‌کان به‌و جوړه بلا‌وه‌یان
 کرد، به‌لام ناپاک و دلنه‌خوشه‌کان به‌هو‌ی بیم و ترسی زوره‌وه ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾
 گومانیان نه‌برد که کو‌مه‌له‌کان نه‌رویشتون بلا‌وه‌یان لی نه‌کردوه، ﴿وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا﴾
 نه‌گهر نه‌و کو‌مه‌لانه جاری تر بیننه‌وه نه‌وانه پی‌یان خوشه و ناوات نه‌خوازن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ

^۱ ثم نایه‌ته به‌چند جوړی‌ی تریش ته‌فسر کرلوه‌ته‌وه هموو نه‌گونجین و چاکن.

بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ ﴿ كاشكى ئەوان كۆچەر بوونايە لەناو عەرەبە كۆچەر و لادىنى يەكان دا و خەلكى مەدىنە نەبوونايە و بە جۆرى لە دوورو لە دەرەوہ ﴿يَسْأَلُونَ عَنْ آبَائِكُمْ﴾ پرسىيار بكن لە هەوال و بەسەرھاتتان، واتە لەبەر ترسنۆكى ئاوات ئەخوازن كە رۆژى لە رۆژان لە مەدىنەدا نەبوونايە و ھاوبەشى مەدىنەى يان نەكردايە لە هېچ شتىك دا و ئاگادار نەبوونايە بە رووداو و بەسەرھاتى و لە دوورەوہ وەكو غەرىب و بىگانە پرسىيار بكن لە رووداوى!! ئەوانە لە ترسا گەرانەوہ بۆ ناو شارى مەدىنە و نەيانتوانى لە خەندەق دا بن ﴿رَكَزْ كَانُوا بِكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئەگەر لەناوتان دا بوونايە و نەشگەراناىەتەوہ بۆ مەدىنە و جەنگ و كوشتار بەرپا ببوايە ئەوانە شەر و كوشتارىيان نەئەكرد لەگەل ئەو كۆمەلەدا مەگەر كەمى نەبى، ئەويش لەبەر رووپامايى و مەترسى تانە و تەشەر.

لێرەدا دوايى ھات نەخشە كێشانی شىوہى ئەو نمونە ناپاك و دلنەخۆشە كە لەو چەرخەدا ھەبوو لەناو گەل و كۆمەلى موسلمانانى تازە پىگەيشتووى مەدىنە، ھەروەھا ئەو نمونە لەپاش ئەوان ھەر بووہ و ھەيە و ھەر ئەيشبى لە ھەموو چەرخ و چىنيكى داھاتوودا بە وینەى ئەو نيشانە و دروشمانەى كە باس كران... نەخشەى ئەو شىوہ دوايى ھات بە جۆرى سووكى و ريسوايى و بى نرخی ئەو تاقمە ترسنۆكەى روون كردەوہ و لە دەروون دا و جىگري كردن.

ئەوھبوو شىوہى ناشيرين و بى نرخی ئەو تاقمە ناپاك و دلنەخۆش و پپرو پاگەندەچيانە، بەرامبەر بەو تاقمە تاقمى تر ھەبوو جياواز، ئەو ھەموو سەختى و تەنگى و بيم و سام و ترسەى كە ولاتەكەى داگير كرددبوو ھىچ كارى نەكرد لە دل و دەروونيان، شىوہى شيرين و رووناكيان ئەدرەوشايەوہ وەكو ئەستىرەى بەرەبەيان لەناو ئەو ھەموو تەمو غەم و تاريكى يەدا، لەو بوومەلەرزە بەتینەدا لەخشەيان نەكرد، دل بەھيژ و بە ئارام بوون بە خواى خۇيان، رازى بوون بە بېريار و قەزا و قەدەرى، دلنيا بوون بە يارمەتى خوا.

١ نایا مەبەست بەو بوون و جەنگ نەكردنە بۆ جارى يەكەمە يان بۆ جارى دووھم ئەگەر روو بدات، ھەردوو نەگونجى و بەھەردوو تەفسىر كراوہتەوہ، بەلام تەفسىرەكەم لەسەر بارى يەكەم كردەوہ و ئەمەم بەلاوہ بەھيژتر بوو.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿١١﴾

بۇ ئەم شىۋە شىرىنە دەست پى ئەكات لە پىغەمبەرە (ﷺ) ئەفرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سويند بەخو بۇ ئىۋە ھەمىشە ھەيە لە پىغەمبەردا خو و رەوشت و خەسلەتتىكى شىرىن كە شايانە پەپىرەۋى بكن. پىغەمبەر (ﷺ) پەپىرەۋى كراۋىكى شىرىنە بۇ ئىۋە ﴿لَمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ شىرىنە بۇ كەسى كە ئومىد و چاۋەروانى پاداشتى خۋاى خۋى ئەكات و ناز و نىعمەتى رۆزى دوايى، ﴿وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ياد و باسى خۋاى زۆر كىردى، واتە با ئىۋە پەپىرەۋى پىغەمبەرتان بىكرادىە لەو بەسەرھاتە سەختەدا، ھەرۋەھا لە ھەموو كارو كات و بەسەرھاتىكى وا پەپىرەۋى ئەو بكن.

لەگەل ئەو ھەموو بىم و ترس و لەرزو تەنگى يەى وەكو ھەورى رەش و تارىك دل و دەروون و ھەستى داگىر كىردىبو، لەگەل ئەۋەدا پىغەمبەرى نازىز (ﷺ) جىگاي پەناو نامان بوو بۇ موسلمانان، سەرچاۋەى باۋەر و ئومىد و ئارام بوو بۇيان، بىر كىردنەۋە و لىك دانەۋەى ھەلۋىستى لەو رووداۋە زۆر سەخت و گىرنگەدا رىگا و رچە نەخشە ئەكىشى بۇ سەرۋك و پىشەۋاى ھەموو كۆمەل و بزوتنەۋەكان لە جىهان دا، بە جوانى ئەزانم دەست نىشان كىردن بە چەند وىنەيك لە ھەلۋىستەكانى لەو رووداۋەدا.

ئەو پىغەمبەرە گەرەپە (ﷺ) لەگەل موسلمانان دەستى كىرد بە ئىش كىردن لەو خەندەقەدا، بە زەنگن و پاچ خۆلى ھەلئەكەند و بە خاكەناز خۆلى دەرئەدا و بە سەبەتە خۆلى ھەلئەگرت و توپى ئەدا، بە دەنگى بەرز ئاۋازەى بۇ ئەسەندنەۋە لە ھەندى كۆزانى سادە كە بۇ خۆشى ھاۋەلەكانى لەكاتى ئىش كىردن دا ئەيانوت بە جۆرە ھەلبەستراۋى كەناو ئەبرا بە (رجن): پىاۋىك لە موسلمانان كاتى خۆى ناوبرا بوو بە (جەيل) ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ)

پئی ئەو ناوہی پی ناخۆش بوو لەبەر ئەوە گۆپی بە (عمر) موسلمانەکانیش لەو بارەییەو
بۆ خۆشی ئەم هەلبەستەیان دانا و بە گۆرانى ئەیانوت:

سماه من بعد جعیل عمرا وکان للبائیس یوما ظهرا

ئینجا کاتی ئەگەیشتنە وشەى (عمرا) و (ظهرا) پیغه مبهرى نازیز (ﷺ) ئەو دوو وشەى

ئەفەرمو بە دەنگى بەرز لەگەلیان، الله الله لەو کاتە پیروزە!!

حەق وایە بیر بکەینەو لەو کاتە کە موسلمانان خەریکی نیش و کار بن لە هەلکەندنى

ئەو خەندەقەدا و پیغه مبهرىش (ﷺ) یەکی بیئت لەناویان دا و بە پاچ و زەنگن خۆل هەلکەنى

و بە خاکەناز فریى بدات بە بەسەبەتە بە کۆل بیگوینزیتەو لەناو لەغمەکە بۆ دەرەو، ئەو

گۆرانى یەیان لەگەل بلیت و بۆیان بسینیتەو، ئینجا بیر بکەینەو لەو هیز و توانا و خۆشى

یەى کە ریزراوہ بەسەر گیان و رۆح و هەستیان دا، ئەو رەزامەندى و دلنیاىی و شانازى یەى

کە هەلقولۆه لە ناوہرۆکى دل و دەرەوونیان دا!

لەکاتى ئەو نیش کردنەدا رۆحە بەرزەکەى پیغه مبهرى خۆشەویست (ﷺ) سەرکەوتن و

زال بوونى نایین و نۆمەتەکەى لە دوورەوہ چاوە ئەکرد. بەچارى سەرىش بینى لە چەند

بزیسکە و چەخماخەیک دا کە پەیدا بوو لە بەردىکى گەورە کە خۆى بە زەنگن شکاندى،

ئینجا ئەو باس و مۆژدەییەى دا بە گۆنچکەى موسلمانەکان دا، باوہرى بەهیزو نارام و

دلنیاىی خستە ناویانەوہ. کوپى ئیسحاق ئەلى: لە سەلمانى فارسى یەو هەوائم پی دزا کە

ئەفەرموی: لەلایەکەوہ نیشم ئەکرد لە خەندەقەکەدا ریم کەوت لە بەردىکى رەقى گەورە بۆم

چار نەکرا، پیغه مبهى (ﷺ) لە نزیکەوہ بوو ئینجا کە یەکەم جار لى ی دا بزیسکە و

چەخماخەیکى لى پەیدا بوو، ئینجا جارى دووہ لى ی دا چەخماخەیکى تری لى پەیدا

بوو، ئینجا جارى سى یەم لى ی دا بزیسکە و چەخماخەیکى تری لى پەیدا بوو. سەلمان

نه فرموی: وتم باو کو دایکم به فیدات بیئت نهی پیغهمبری خوا نه مه چی بوو من بینیم، زهنگنه که بریقه و چه خماخهی دا کاتی نه توه شاندا؟ نه ریش فرموی: ئایا تو نهوت بینی سلمان؟ منیش وتم: به لی. فرموی: به یه که میان خوا فه تی یه مه نی بو کردم، به دووم شام، به سی یه روز ه لآت. له کتییی (اسماع الامتاع) دا نه فرموی: نه م رووداوه بوو عمر بینی و سلمانیش حازر بوو - خوا له هردووکیان رازی بیئت - .

ئینجا با بیر بکهینه وه لهو فرموده یه و کارکردنی له دل و دهریون دا لهو کاته سهخته دا، یان سهرنجیکی نهو باومره به میزه دامه زراوه بدهین له م دوره وه. ههروه ها با چاویکی دل بخهین لیروه بو نهو شیوه شیرینه. شیوهی گه رانه وهی (حذیفه) که چوو بو هه وال زانیینی دورژمن، سه رما زوری پی هیئا بوو، پیغهمبر (ﷺ) وه ستا بوو له نویژدا که چی له کاتی نویژه که ی و خه ریک بوونی به خوا په رستی یه وه. نه گه را له حذیفه به سه رما و له رزه وه بمینیته وه تا له نویژه که ی و خه ریک بوونی و خوا په رستی یه وه. نه گه را له حذیفه به سه رما و له رزه وه بمینیته وه تا له نویژه که ی نه بیته وه. به لکو په لی گرت و خسته یه نیوان هردوو قاچی خوی به شی له وهی به ملی دادا که نویژی له سه ر نه کرد بو نه مه ی بهو سوژ و خۆشی یه گه رمی بکاته وه. به رده وام بوو له نویژه که ی دا تا دواپی هیئا، ئینجا حذیفه هه واله که ی پیگه یاند و نهو موژده یه ی پیدا که دلی به فه ری له پیش چوون و گه رانه وهی حذیفه ناشنا بوو پی، حذیفه ی نارد تا به چاوی خوی بیبینی. ئینجا باسی چالاکی و نه ترسی و دامه زراوی پیغهمبر (ﷺ) نه وه شتی که له هه موو به سه ره اته که دا روون و ناشکرایه، پیویست ناکات به گه رانه وهی، چونکه به ناوبانگ و زانراوه، قورئان زور راست و شیرینی فرمو: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ

إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

نینجا دیته سر باس و روون کردنهوی شیوهی ثیمان و پروای بهیژی دامهز او و شیوهی شیرین و روونکی موسلمانان، له بهرمنگاری و به پیرهوه چوونی نهو رووداوه ناههواره و نهو سام و ترس و خهتیره گهورهیه، نهو خهتیره سامناکهی که دل و دهررونی باوهپردارانی خسته لهرزه، کهچی هر نهو سام و بیم و لهرزهیان کرد به هوی نارام و باوهپری بهیژ و مل کهچی و موژده بهخشی و دامهز او، نهفهرموی: ﴿لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ﴾ کاتی باوهپرداره راستهکان نهو کومهل و حیزبانهیان بینی که به جاری هاتوون و دهوریان داون ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نهو تهنگی و بهلأو بهسهرهاته شتیکه خوا و پیغهمبهری خوا بهلینیان پی داین به روودانی و نینجا سهرکهوتن و زال بوونمان، کهواته نهبی نهو سهرکهوتنه بیت و بهدی بیت. ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغهمبهرهکهی راستیان کرد له بهدی هاتنی سهرهتا و نیشانهی سهرکهوتنهکهدا، کهواته نهبی نهو سهرکهوتنهش بهدی بیت، دنلیا بوون له بهدی هاتنی، ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ نهو تهنگی و رووداوه که بینی یان زیاد تر بهتین تری کردن لهبارهی باوهپ و مل کهچی یهوه بو خوا و بو فرمانی خوا.

نهو بیم و ترس و دلتهنگی و داچلهکانهی که بههوی نهو رووداوهوه بهریا بوو له رادهیک دا بوو به وینهی بومهلهرزیهکی سهخت و دل و دهررونی موسلمانانی هینایه لهرزه وهکو قورشان دهست نیشانی بو کرد. نهو کومهله نادهمی بوون، نادهمیش تاقهت و تهوانایهکی تایبهتی هیه، خوا داوایهکیان لی ناکات له سنووری توانایان بهدر بیت. لهگهل نهو دا باوهپریان ههبوو بهو موژده گهورهیهی که پیغهمبهر (ﷺ) پیی دان، نهو موژدهیهی که له سهرکهوتنی نهو رووداوه تیپهپری کردو و چوو بو گرتنی شام و یهمن و روژناوا و روژهلآت... لهگهل ههموو سام و بیم و نارچهتی یهکه نهونده بهتین و بهیژ بوو بی

نارامی کرد بوون و ههناسهی لی چنی بوون. ئەو ههواله که له حذیفهوه گێرامانهوه بهسه بو
 روون کردنهوهی رادهی سهختی ی ئەو رووداوه، شتیکی ناشکرایه که لهم جیهانهدا وینهی
 ئەو کۆمهله موسلمانه ههلهکهوتوو له راستی و گوی رایهلی و فیداکاری دا، لهگهڵ ئەوهدا
 ئەو پیغه مبهره خوشهویسته (ﷺ) که لهسهر و مالیان خوشهویست تر بوو داوا بکات و
 بفرموی: کئی ئەچی ههوالی ئەو لهشکرهم بو بیئنی من زامنی گهرا نهوهی دهکهم و له
 بههشتیش دا هاوڕیم بیئ؟ لهگهڵ ئەوهدا کهس نهچی بهدهم داواکه یانهوه، ههتا به تاییهتی
 ناوی حذیفهی برد ئیتر ئهویش هیچ چاره ی نهما!! بیگومان شتی وا ناگونجی و نابیی مهگر
 کار بگاته ئهوپهری پله و راده له سهختی و سامناکی دا... بهلام لهگهڵ ئەو ههموو نارچهتی
 و سهختی و سامناکی یه دا پهیوهندی و پهیوهستی دلایان به یادی خواوه نهپچراو مایهوه،
 ئەو باوهر و تیگه یشتنه ی که بوویان لهخشی نهکرد و نهترازا، زانیان و دلنیا بوون که ئەم
 سهختی و نارچهتی یه خوشی و سهرکهوتنی به داوا دیت، چونکه ئەوانه برۆای بههیز و
 دامه زواویان بوو به فرموده ی خوا: ﴿أَمْ حَبِئْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
 قَبْلِكُمْ مَسْتَكْمِلُنَّ الْبَاسَاءَ وَالضَّرَّاءَ وَرَزُلْوا عَنْ يَدَيْهِمْ الرُّسُلُ أَهُمْ قَوْمًا لَا يَفْقَهُونَ إِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ ﴿۱۰۰﴾
 ههروهها باوهری بههیزیان ههبوو به فرموده ی پیغه مبهر (ﷺ) که له پێشهوه ئەم ههواله ی
 پێدان: ﴿سَيَشْتَدُ الْأَمْرُ بِاجْتِمَاعِ الْأَحْزَابِ عَلَيْكُمْ، الْعَاقِبَةُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، فرموی: ﴿إِنَّهُمْ
 سَانِرُونَ إِلَيْكُمْ تِسْعًا وَأَوْ عَشْرًا﴾ لهدوای نۆیان ده رۆژ دوا ی ههوال دانکه. جا لهبر ئەوه لی
 یان نهگۆرا و سهریان لی نهشینوا. وتیان ئەمه ئەوهیه که خوا و پیغه مبهره که ی بهئینی پی
 داین... هتد. بیگومان ئەوانه ئادهمی بوون، نهیانه توانی خویمان رووت و رزگار بکهن له
 ههستی ئادهمی و له لاوازی ئادهمی. داوا نهکراوه لی یان که له سنووری ئادهمی خویمان
 دهرچن و تیپه بکهن، خویمان دارنن له رهوشتی سروشتی و ئادهمی، چونکه خوا بو ئەوه ی
 دروست کردن که به ئادهمی بیئنهوه، نهک بگۆرین به تیرهکی تر. نه مهلائیکه بن و نه
 جن و شعیاتین، نه گیان لهبرئکی تریان دارو بهرد.

ئەوانە لە تیرەى ئادەمى بوون بىم و ترس و داچلەكان رووى تى ئەكردن، تەنگەتاو ئەبوون بە شتى سەخت و بەتین، ئەكەوتنە لەرزە بەهۆى بەسەرھاتىكى خراپ كە لە سنوور تىپەرى، بەلام لەگەل ئەوەدا بەسرابوون بەهۆى نەپچراوى بەهیز كە دلیان بىستىتەو بە خواوە، بەرگرى یان بكات لە كەوتن و هەلخلیسكان، ئومید و چاوەروانى خویان تیا تازە بكاتەو و بیانپاریزى لە ئانومیدی... بەهۆى ئەو دوو سیفەتەو ئەوانە نمونەیهكى تاقانە بوون لە میژوو و تەمەنى ئادەمى دا وینەیان نەناسراو و نەبىستراو.

ئیمەى موسلمان پیویستە لەسەرمان كە ئەوە بزانی بۆ ئەمەى بگەین لەو نمونە تاقانە لە میژووى چەرخەكان دا، پیویستە بزانی و تى بگەین كە ئەوانە ئادەمى بوون، خویان دانەرنى بوو لە سروشتى ئادەمى، بەو هیزو لاوازی و هەموو شتە تاییبەتى یەكانى ئادەمى یەو، هۆى جیاوازی یان ئەمە بوو كە لە ئادەمىتى دا گەیشتبووون بەرزترین پۆپە كە ئامادە كراو بۆ ئادەمى، لە پارێزگارى سیفەتە تاییبەتى یەكانى ئادەمى لە زەوى دا و دەست گرتن بەهۆى بەهیزی و نەپچراوى ئاسمانەو. كاتى بى هیزو لاوازیمان بینى بە خۆمانەو، یان بگەینە داچلەكان و لەرزەیهك یان بگەینە تەنگى و تیژی یەك، پیویستە لەسەرمان كە ئانومید نەیین لە خۆمان، سام و ترس و امان لى نەكات وا بزانی تیا چووین، یان ئیتر تازە دەست نادەین بۆ هیچ كاریكى گرنگ و گەورە و كەلكمان پیو نەماو! بەلكو پیویستە خۆمان لاواز و بى هیز نەكەین و سوور نەیین لەسەر داماو و بى كەلكى، چونكە ئەو جۆرە كەم و كۆرى و بەسەرھاتانە بەشێكە لە سروشتى ئادەمىتیمان، چاكتر لە ئیمە دووچارى ئەو جۆرە حالەتانە بوو، ئیمەى هۆى نەپچراوى بەهیزمان هەیه كە لە ئاسمانەو بۆمان هاتوو تە خوارەو، پیویستە لەسەرمان دەستى پیو بگرین تا خۆمانى پى راست بگەینەو لە هەموو كەوتن و پى هەلخلیسكانى. باوەر بە خۆ و ئارام و دامەزراوى بەینینەو بۆ خۆمان، بەسەرھاتى سەخت و ناخۆش دابننن بە سەرھتا و هۆى سەكەوتن، بەهۆى ئەووە دامەزراو و بە ئارام بین، چالاک و بەهیز بین، ئەوەستین و بە رنگاى راستى خۆمان دا بپوین.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا
 تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِن
 اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا

نا نه میه نهو هاو کیشی و هاوتایی و نه گوپاوی و نه دژپاوی یهی که نهو نمونه
 تاقانهی له سر داریژرا له سره تای نیسلاموه. نهو نمونه که قورشان له چند شوین دا
 وهسف و سه نایان نهکات، یهکی لهوانه نه میه که لیردها نه فرموی: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
 عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ لهناو باوهرداران دا چند پیاریک هه ن راستیان کرد لهوی که په ایمانیان دا
 به خوا له سهری، واته نهو په ایمانهی که دایان به خوگری و دامهزروی له گه ل
 پیغه مبردا ﴿٢٣﴾ به تیکوشان و جهنگ و فیداکاری له ریگای بهرز کردنهوی نایینی خوادا،
 نهو په ایمانیان به دی هینا. ﴿فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَجْبَهُ﴾ نینجا هینی وایان مهیه نه زری خوی به جی
 هینا و گیانی خوی بهخت کرد، بهم رهنگه جهنگی کرد هه تا شهید کرا، ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ﴾
 هینی وایشیان مهیه چاوه روانه و به تهمای گیان بهخت کردنه ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ هیچ جوره
 گوپاندن و تیک دانیکیان نه کردوه نه له په ایمان و نه له هیچ شتیکی ترا که گوپاندنی رهوا
 نه بی. نهم تاقمه ریگ و راستهی که باسی فرمو بهرامبری نهو تاقمهی که له پیشهوه باسی
 کردن و تانهی لی دان بهوی په ایمانیان نه برده سهر و راستیان نه کرد، نهم شیوه شیرینهی
 نهم تاقمهی لیردها باس کرد و هینای بو تهواو کردنی وینه و شیوهی دوو روویی و ناپاکی
 و دهسته پاچهیی و لاوازی و بی په ایمانی نهو تاقمه کی تر، بو نه می بهراورد و بهرامبری
 کردنه که تیرو تهواو بیت له نیوان نهو دوو تاقمه دا، نهوهش زور بهکاره لهکاتی پیگه یاندن و
 په روره کرده و ناموزگاری دا. نیماسی نه حمده و موسلیم و تیرمزی و نهسانی و
 کومه لیکتی تر له نه نهسی کوپی مالیکهوه نه گپرنهوه که فرموی: نه نهسی کوپی نضر که
 مامه نامادهی غزای بهدر نه بوو به هوی نهوهوه زور دلگران بوو و وتی: یه کهم غزایه که

وشهی ﴿نحب﴾ واته نه زره بهست مردنه، چونکه نه بی بیی وکو نه زره کرابی.

پیغمبر (ﷺ) کردی من نامادهی نه بووم، نه گهر له مهودوا نامادهی هر غزایه بووم خوا
 نه بیینی چی نه کهم، ئینجا نامادهی غزای احد بوو، ئینجا سه عدی کوری معاذ - خوا لی یان
 رازی بیئت - چوو به پیری یهوه و پیئی وت: بؤ کوی نه چیت؟ نهویش فهرموی: هاوار بؤ
 بوئی به مهشت له لای احدوه هستی پی نه کهم، ئینجا دهستی کرد به جهنگ هتا شهید
 کرا، له پاشان سهیریان کرد هشتا و نهونده زامی پیوه بوو، ربیعی خوشکی به سره
 په نجه کانی دا ناسی یهوه، ئینجا نهام نایه ته هاته خواره وه. زمه خشمی له (کشاف) دا
 نه فهرموی: چند پیایوک نه زریان کرد له سر خویان که له خزمهت پیغمبر (ﷺ) بکونه
 هر غزا و جهنگی دامزراو بن و جهنگ بکن هتا شهید نه کرین. له ناو نهوانه دا عثمان و
 طلحه و سعید و حمزه و مصعب هه بوون، ئینجا هوئی نهو تا قی کردنه وه روون نه کاته وه،
 له گهل دوا روژی ناراستی و بی په یمانی. نه فهرموی: ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
 الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ﴾ خوا نهو به سه رها تاقی کردنه وهی کرد تا پاک و پیس دهر کهوی و
 کارو کرده وهی هردوو تاقم روون و ناشکرا بیئت و ئینجا خوا پاداشتی راستان بداته وه به
 هوئی راستی یه که یانه وه، سزای ناپاک و دوو رووه کانش بدات - نه گهر ویستی - بهم رهنگه
 هه میشه یی و بهره وام بن له سر ناپاکی ﴿أَوْ تَرْبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان توبه و گهرانه ویان لی و هرگری
 و سزایان نه دات، نه گهر گهرانه وه و توبه یان کرد. ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان خوا زور
 سپره وهی گونا هو تاوان و لی بوردوو و به به زهی یه، هر کهس به راستی توبه و گهرانه وهی
 بیی بولای خوا نه بووری لی ی و به زهی دهر باره نه کات به پیی به لیینی خوی.

ئینجا دوایی باس و به سه رها ته که نه مینی به شتیکی زور گرنگ که وته و نیاز و گومانی
 باوه پرداران به راست دهر نه کات، ون بوون و گومرایی و هله ی ناپا که کان و پپرو پاگه نده
 کهران ناشکرا نه کات، نه فهرموی: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ نهوانه ی که کافر بوون - واته
 قریش و غطفان و کومه له کان - خوا گیراندنیه وه به داخ و خه شمی به تینی خویانه وه بؤ
 ولات و شوینی خویان، ﴿لَرَيْنَا لَأُخْبِرًا﴾ هیچ خیر و خوشی و نامانج و ناواتکیان دهست
 کهوت نه بوو، به لکو به ناومیدی و سر شوپی گهرانه وه،

﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا چاره‌سهری باوهردارانی کرد له جهنگ و کوشتار و پیویستی نه‌کردن به‌وه، وه‌کو له سهره‌تای باسه‌که‌وه باسمان کرد، ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا﴾ هه‌میشه خوا توانا و به‌میزه و زاله به‌سهر هه‌موو شتی‌ک دا و هیچ که‌س ناتوانی سهرپیچی بکات له ویست و خواستی.

نهم رووداوه گرنکه دهستی پی کرد، به رینگای خوی دا رویشته، گه‌یشته ته‌واو بوون و دواهاتن، جلّه‌وی کاره‌که‌ی له دهستی قودره‌تی خوادا بوو، خوی چونی ویست وای کرد و وای گیرا، قورئان نه‌و شته راسته‌ی روون کرده‌وه، بهم رهنکه هه‌موو کاروباری رووداوه‌که و دوا روژی له ریوه له خواوه نیشان دا، له‌بهر روون کردنه‌وه‌ی نه‌و شته راسته، جیگیر کردن و دامه‌زاندنی له دل و دهر روون دا، له‌بهر ناشکرا کردنی تیگه‌یشتن و بپروای رینک و راستی نیسلامی. ژیر که‌وتن و به‌دبه‌ختی و روژی ره‌ش ته‌نھا دووچاری جووله‌که سویند خواره‌کانیان بوو که بریتی بوون له (بنی قریظه).

نهم به‌سهره‌تای نه‌مانه پیویستی هه‌یه به نه‌دازه‌یه روون کردنه‌وه و سهرگوزه‌شته‌ی جووله‌که له‌گه‌ل موسلمانان دا:

جووله‌که‌ی مه‌دینه کو‌تایی نه‌مینا له پیلان و به‌بره‌ره‌کانی و ناژاوه له نیسلاام. له‌کاتی که هاته مه‌دینه مه‌گهر ماوه‌یه‌کی زور کهم له سهره‌تا و یه‌که‌م جاروه. پیغه‌مبهر (ﷺ) هر له یه‌که‌م جاروه په‌یمانی (مه‌ادنه) واز له یه‌که‌هینان و به‌سهریه‌ک دا نه‌چوونی له‌گه‌ل به‌ستن، له‌و په‌یمان‌ه‌دا یارمه‌تی دان و پاریزگاری بو‌و بریار دان به مه‌رجی غه‌در نه‌که‌ن و بی‌په‌یمان نه‌بن، تاوان و خراپه‌کاری نه‌که‌ن. جاسوسی نه‌که‌ن و کو‌مه‌کی دوژمنی نیسلاام نه‌که‌ن، ده‌ست در‌ریژی نه‌که‌ن و یارمه‌تی ده‌ست در‌ریژی که‌ر نه‌ده‌ن. به‌لام نه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو هه‌ستیان کرد به‌وه که نه‌م نایینه تازه‌یه زیانی نه‌بی بو‌و نه‌و ریز و نرخه‌ی که بوویان و بویان دامه‌زرا بوو به‌هوی نه‌وه‌وه خاوه‌ن کتیبی یه‌که‌من، به‌و بو‌ونه‌یه‌وه له‌ناو بت په‌رسته‌کانی مه‌دینه‌دا شان و شهره‌فیکی گه‌وره‌یان هه‌بوو، هه‌روه‌ها هه‌ستیان کرد به‌خته‌ر و زیانی نه‌و هونینه‌وه و یه‌کی‌تی یه‌ی که نیسلاام خستی یه‌ ناو گه‌ل، چونکه نه‌وان له‌وه‌وبه‌ر به‌بره‌ره‌کانی و دوژمنایه‌تی نیوان دوو تانیفه‌که‌ی مه‌دینه - نه‌وس و خه‌ززه‌ج - یان به‌هه‌لیکی گرنک

دائنا بۇ خۇيان و بهۇي ئەرۋە بو بوون به دەم راستى مەدینە و قسە ھەر قسەي ئەرۋان بوو. كەواتە كاتى ئەرۋانە بوون به يەك كۆمەك و يەكئىتى تەرۋا كەوتە نىوانيان لە ژىر سەرکردايەتى پىغەمبەرە خۇشەويستەكەيان دا (ﷺ) كاتى ئەرۋە پەيدا بوو ئىتر جوولەكە پەكى پىلانى كەوت و ئەر ئەرۋە لىئەي به دەستەرە نەما كە راۋە ماسى تيا بكات لە نىوان خەلكى مەدینەدا!!

شىتى كە به تەرۋا خستىنە مەترسى و پىشتى شكاندن موسلمان بوونى عبدالله ي كوپى سلام بوو كە زاناي ھەرە بەرزىان بوو، خوا نايە دلى موسلمان بوو به ھەموو خىزان و مندالى يەرە، بەھۇي ئەرۋە به ھەموو ھىزو تۋانا كەوتنە پىلانباي دەربارەي پىغەمبەر (ﷺ)، لەو رۇژ و كاتەدا ئاگرى جەنگ و پىلانىان ھەلگىرسا و دەستى پى كىردى كوزئەرۋە ھەتا ئەرۋە و لەمەولايىش، ئەرۋەي لە دەستيان بىت لە تاوان و خراپە بەكارىان ھىنا و بەكارى ئەرۋەئىن لەگەل ئىسلام و موسلمانان دا.

لە يەكەم جارەۋە دەستيان كىرد بە جەنگى پىروپاگەندە كە لەم چەرخەدا ناۋئەرۋە بە (حرب بارە)، لەو جەنگەدا چەند شىۋە و رەۋشنىكىان بەكار ھىنا لەو شىۋە و رەۋشە نەرۋەيايەنى كە ناسراۋە لە جوولەكەرە. خەرىك بوون لە رىگاي دوو دل كىردن و دل كىرمىن خەلكى لە راستى پىغەمبەرىتى پىغەمبەردا (ﷺ) رەخنە و لەكە گىرتن لەم عەقىدە و ئايىنە تازەيە، خەرىك بوون لە رىگاي شىۋاندن و نىوان تىك دانى موسلمانان، جارى لە نىوان ئەرۋەس و خەزەرەج دا، جارى تر لە نىوان مەككەيى و مەدینەيى دا، خەرىك بوون لە رىگاي جاسوسى بەسەر موسلمانانەرۋە بۇ دوژمنە بت پەرستەكانيان، لە رىگاي پىك ھىنانى چەند دۇست و برادەرى لە ناپاك و دوۋرۋەكان. تا لە رىگاي ئەرۋانەرۋە دوۋبەرەكى و ئارۋەرۋە بىتەرۋە لە نىوان موسلمانان دا.. لە دوايى دا بە ئاشكرا خۇيان دەرخت و بى شاردنەرۋە خەلكيان ھانداۋ ھەل نا لە موسلمانان، ۋەكو ئەرۋەي رووى دا لەم رووداۋى جەنگى خەندەق دا.

گىرنگ تىرىنى بەرە و تىرەكانى مەدینە سى تىرە و بەرە بوون: بەنى قەينوقاق، بەنى نەضىر، بەنى قىرېظە، ھەركام لەم سىيانە تاۋانى تايبەتى ھەيە لەگەل پىغەمبەر (ص) و لەگەل موسلمانان.

یه کهم بهنی قهینوقاق که چالاک تریان بوون، داخ و مهراتی سرکهوتنی نیسلام له بهدردا
 دنی داگیر کردبوون. مهترسی یان نهکرد که موسلمانان زالّ بین به جوړی نهمان نهتوانن
 بهرگری یان بکن و له رویان بوهستن، بههوی نهوهوه دهستیان کرد به هاندانی خهکی لی
 یان و پهیمانکه یان ههلوهشاندهوه. نیین و هیشام له سیرهتهکه ی دا نهگیریتهوه له ریگای
 نیین و نیسحاقهوه کار و بهسهرهاتی نهه تیرهیه: نهفهرموی: پیغهمبهر (ﷺ) کوی کردنهوه له
 بازارهکه ی خو یان دا و نیجا پیی فرمون: نهی گهل و کومه لی جوولهکه، بترسن و خو تان
 پیارینن لهوهی له لایهن خواوه سزا و توله یهکتان بیته سر به وینه ی سزا و توله ی قورهیش،
 موسلمان بین، چونکه بیگومان نیوه نهزانی که من پیغهمبهری کی رهوانه کراوم، له کتیبهکه تان
 و له فرمانی خو پیتان نهوه تان بو هاتوه و پی سپیرراوه، نهوانیش وتیان: نهی محمد
 بیگومان تو وا نهزانی که نیمه گهل و نهتهوهی خو تین بهوه هه لئه تین که تو توشی گهلی
 بوویت ناگادار و زانا نهبوون به جهنگ بههوی نهوهوه ههلیکت بو هه لکهوت لی یانهوه،
 سویند بهخوا نهگهر نیمه بجهنگین لهگهلت نهزانی که نیمه پیاوین و شتین.

نیین و هیشام نهگیریتهوه له ریگای عبدالله ی کوری جعفرهوه نهلی: ژنیکی عه رب شیر
 و ماست نههینی بیفروشی له بازاری بنی قینوقاق، لای زهرهنگه ریك دانهیشی نهوانیش
 نه یانهوی کاریکی وا بکن که روو و دم و چاوی دهرخات و نهویش ملیان پی نادات، نیجا
 زهرهنگه ره جوولهکه که چمکیکی سیپاله که ی به دزی یهوه گری نه دات به لای پشتی یهوه،
 نیجا کاتی هه لئه سی گیانی دهرنه که وی و نهوانیش دهست نهکن به پیکه نین پیی، نهویش
 هاوار نهکات، له پاشان پیاوینی موسلمان په لامار نه دات و زهرهنگه ره که نه کوژی.
 جووله که کانی تر موسلمان که نه کوژن، نیجا کهس و کاری موسلمان که هاوار نه که نه
 موسلمانان دژی جووله که کان، بههوی نهوهوه جهنگ و نارژاوه بهرپا بوو له نیوان نهوان و بنی
 قینوقاق دا، نیجا پیغهمبهر (ﷺ) چوار دهوری دان هه تا مل کهچ و بهرحوکی بوون، نیجا
 عبدالله ی کوری نوبه ی کوری سهلول کهوته تکا کردن و وازی نههینا تا دهستی هه لگرت له
 کوشتینیان، عبدالله هه رچهند ناپاک بوو به لام له ناو خه زه رجی یهکان دا هیشتا هه ریزی
 هه بوو، بههوی نهوهوه تکا و لاله که ی وهرگرت به مرچی له مه دینه دهرچن، مال و
 سامانی شیان بیهن جگه له چک، بهو شیوه مه دینه رزگار بوو لهو تا قمه پیسه.

ئىنجا دېتە سەر تاقم و بەرەى بەنى نضر، ئەوانىش پېغەمبەر (ﷺ) چوو بۇ ناويان لە
سالى چواری كۆچى دا لەپاش غەزای ئوحد، داواى بەشدارى لى كردن لە خوینى دوو
كوژرادا بە پىئى پەيمانى كە هەبوو لە نىوان موسلمانان و ئەو تاقمەدا، ئىنجا كاتى چوو
ناويان بەخوشى هاتن بە دەمى يەو و وتیان: ئەى ئەبو القاسم، كۆمەكت ئەكەين چۆن پىت
خۆشە، ئىنجا سەريان كرد بەناو يك دا وتیان: هەلمان لەمە باشتر دەست ناکەوى،
پېغەمبەر (ﷺ) لەو كاتەدا لەپان ديوارى لە ديوارى خانووگانيان دا دائەنىشى، پىلان
دائەنن كە يەكى بچیتەسەر بانەكە و بەردىكى گەورەى بخات بەسەردا و رزگارمان بكات لىئى.
ئىنجا خەرىك ئەبن ئەو كردهو و پىلانە پىسە بەدى بەینن، لەویدا خوا ئەنیتە دلى
پېغەمبەر و ناگادارى ئەكات لەو نياز و پىلانە بەهوى ئەووە هەلئەسى و ئەگەر پىتەو بۇ
مەدینە، فەرمان ئەدات بۇ نامادەبوون بۇ جەنگ و كوشتارىان، ئەوانىش كە هەست ئەكەن
بەو ئەچنە ناو قەلاكانيان و خۆيان محكەم ئەكەن، عبدالله ى كوپى ئوبەى سفارش ئەكاتە
لايان كە خۆتان بگرن و خۆتان مەدەن بەدەستەو، بىگومان بن يارمەتیتان ئەدەين، ئەگەر
جەنگتان لەگەل كرا لەگەلتانين و جەنگ ئەكەين بۆتان، ئەگەر دەركران لەگەلتان دەرئەچين،
بەلام ئەو ناپاكانە وادەو پەيمانەكەى خۆيانيان نەبردە سەر، خوا ترسى خستە دلى بەنى
نضر بەهوى ئەووە بى جەنگ تەسليم بوون، داوايان كرد لە پېغەمبەر (ﷺ) رىگايان بدات
دەرچن لە مەدینە، هەرىكە بارى حوشترى شت ببەن و چەكەكانيان بەجى بىلن، ئەویش
فەرموى باشە و بە گوئى كردن، ئەوانىش دەرچوون بۇ خەيبەر، هەندىكيان رۆيشتن بۇ
شام، سەلامى كوپى ئەبو الحقيق و كىنانەى كوپى رەببع و حوبەى كوپى اخطب كە لە پىار
ماقوولەكانيان بوون چوون بۇ خەيبەر، ئەمانە كە لەو كەسانە بوون هانى قورەيش و
غطفانيان دا لە رووداوى خندق دا.

ئىستا ئەو دىيە سەر باسى بنى قريظە كە كۆمەكى بت پەرسەكانيان كرد و هانيان
دان لەسەر موسلمانەكان و پەيمانەكەيان هەلوەشاندەو بە بى هیچ هۆيك جگە لە سروسشت
پىستى جوولەكەى خۆيان، ئەو پەيمان هەلوەشاندەوئەى ئەوانە لەو كاتە سەختەدا زۆر
كارىگەر و بەتین بوو لە دەررون دا لە پەلامار دان و هاتنەكەى قورەيش و غطفان. قورسى و
سامناكى ئەو هەوالە گەيشتە پېغەمبەر (ﷺ) سەعدى كوپى معاذ و سەعدى كوپى عباده و
عبدالله ى كوپى ئەبو رەواحە خەواتى كوپى جوبەيرى نارد و فەرموى: بپۆن بزانن راستە ئەم

هواله كه پيمان گه‌يشتووه؟ نه‌گهر راست بوو به‌رېنكى مه‌يلين و مه‌يگيړنه‌وه به‌لكو به
 نيشاره‌ت من حالى بكن با خه‌لكى بيم و ترسيان تى نه‌كه‌وى. نه‌گهر درویش بوو نوان هر
 له‌سهر په‌يمانى خوږيان بوون نه‌وه به ناشكرا له‌ناو خه‌لك دا بيلين، دياره نهمه دهرى نه‌خات
 كه نه‌و كرده‌وى نه‌وانه جينگاي مه‌ترسى بووه له دهروونى خه‌لك دا.

نه‌و چوار كه‌سه - خوا لى يان رازى بيت - شوو چوون بو‌ناو بنى قريظه كه سهرنج
 نه‌دن هواله‌كه پيس تره له‌وهى پى يان گه‌يشتووه ده‌ستيان كرد به قسه‌ى پيس و جوين
 دان و وتيان: پينغه‌مبهر كى يه؟ هيچ په‌يمانى له نيوان نيمه و محمددا نى يه؟ نينجا كه
 نه‌وه‌يان بيست گه‌رانه‌وه بو خزمه‌ت پينغه‌مبهر (ﷺ) به نيشاره‌ت و نه‌ينى هواله‌كه‌يان
 پينگه‌ياند، نينجا پينغه‌مبهر (ﷺ) فرموى: الله اكبر موژده بيت نه‌ى كو‌مه‌لى موسلمان.

نين و نيسحاق نه‌فرموى: نينجا له‌ويدا به‌لاو به‌سهره‌ته‌كه گه‌وره بوو، بيم و ترس
 به‌تين تر بوو، دوژمن بو‌يان هات له لاي ژور و لاي خواريانه‌وه، هه‌تا باوه‌رداران هه‌موو
 گوماننيكيان برد، ناپاكي دهركه‌وت و سهرى هه‌لدا له‌لايه‌ن هه‌ندى له ناپاكانه‌وه... هتد.

كاره‌كه به‌و جوړ بوو له‌كاتى نه‌و به‌سهره‌ت و رو‌داوه‌دا.

نينجا كاتى خوا يارمه‌تى پينغه‌مبهرى دا (ﷺ) دوژمنه‌كانى به داخ و سهرشوپى يه‌وه
 گي‌رايه‌وه به بى هيچ ده‌ست كه‌وتى، خوا به‌رگرى جه‌نگ و كوشتارى كرد له باوه‌رداران،
 پينغه‌مبهرى نازين (ﷺ) گه‌رايه‌وه بو‌ناو مه‌دينه به سهربه‌رزى و سهركه‌وتوويى، خه‌لكى
 كه‌وتنه نارام و چه‌كيان له خوږيان كرده‌وه، نينجا له‌كاتيك دا پينغه‌مبهر (ﷺ) خه‌ريكى خو
 شوږين بوو له ته‌پ و توژى نه‌و ماوه‌يه له‌ناكاودا جوږه‌ئيل - عليه السلام - دهركه‌وت و
 وتى: نه‌ى پينغه‌مبهر نايا چه‌كت دانا؟ نه‌و‌يش فرموى: به‌لى. جوږه‌ئيل فرموى: به‌لام
 مه‌لاييكه هينشتا چه‌كيان دانه‌ناوه، نينجا فرموى: خوا فرمانت پى نه‌دات كه پرؤيت بو
 سهر به‌نى قريظه، كه چند ميلى دوور بوون له مه‌دينه و نه‌و كاته كاتى نو‌ئى عه‌سر بوو،
 پينغه‌مبهر (ﷺ) فرموى: هيچ كه‌س له نيوه نو‌ئى عه‌سر نه‌كات له به‌نى قريظه دا نه‌بى،
 نينجا خه‌لكى به‌رېكه‌وتن به‌ره و به‌نى قريظه، نينجا هه‌ندى نو‌ئى له ريگه كرد و وتى:
 پينغه‌مبهر (ﷺ) مه‌به‌ستى په‌له كردن بووه له ريكه‌وتن و رو‌يشتن دا، تاقمى تر وتيان:
 نو‌ئزه‌كه‌مان ناكه‌ين له به‌نى قريظه نه‌بى، نينجا نارمزايسى دهرنه‌برى له هيچ كام. كو‌مه‌لى
 موسلمانان به ريكه‌وتن و پينغه‌مبهرىش (ﷺ) به دوايان دا هات، نين و نوم مه‌كتومى كرد به

جینگه داری خوئی له مه‌دینه‌دا، به‌یداخی دا به‌حه‌زه‌تی عه‌لی - خوالی ی رازی بی‌ت -
 نینجا پی‌غه‌مبەر (ﷺ) به‌ره‌نگاریان وه‌ستا و چوار ده‌وری گرتن ماوه‌ی بیست و پینچ شه‌و،
 نینجا کاتی بار و حاله‌که‌یان در‌یژه‌ی کیشا ناچار بوون رازی بوون به‌سه‌دی کو‌پی معاذ
 حه‌که‌میان بی‌ت - خوالی ی رازی بی‌ت - چونکه‌ نه‌و کۆمه‌له‌ جووله‌که‌ سویند خواری گه‌ل و
 کۆمه‌له‌که‌ی سه‌عد بوون و لایان وابوو چاکه‌یان ده‌رباره‌ نه‌کات هه‌رچۆنی عبدالله ی کو‌پی
 ئوبه‌ی چاکه‌ی کرد له‌گه‌ل به‌نی قه‌ینوقاع دا، نه‌یانزانی که‌ سه‌عد - خوالی ی رازی بی‌ت - له
 خنده‌ق دا تیریک به‌ری شاده‌ماری قۆلی که‌وتوو و خوینی ناوه‌ستیته‌وه، به‌هۆی نه‌وه‌وه
 پی‌غه‌مبەر (ﷺ) نه‌و شوینه‌ی داخ کردوو به‌و وه‌ستانه‌وه‌ی خوینه‌که‌ی و خپوه‌تیکی له
 مزگه‌وت دا بو هه‌نداره‌ بو ئه‌مه‌ی زوو زوو سه‌ری لی بدات، سه‌عدیش نزای کرده لای خوا
 به‌م نزایه: ئه‌ی خواجه‌ ئه‌گه‌ر له‌ جه‌نگی قوره‌یش دا هیجت هینشتووته‌وه ئه‌وا به‌مه‌یله‌ بو‌ی،
 ئه‌گه‌ر جه‌نگت نه‌هینشتووته‌وه له‌ نیوان ئیمه‌ و نه‌وان دا ئه‌وا خوینه‌که‌ی به‌برده و مه‌مهرینه
 هه‌تا چاوم روون نه‌که‌یته‌وه و دلخۆشم ئه‌که‌یت له‌باره‌ی به‌نی قریظه‌وه، خوایش نزاکه‌ی لی
 وه‌رگرتوو، بریاری داوه له‌سه‌ریان که‌ به‌ خواهیش و ویست و مه‌یلی خۆیان به‌ر حوکمی
 سه‌عد ببن و نه‌و بکه‌ن به‌ حه‌که‌می خۆیان.

نینجا که‌ نه‌وان نه‌وه‌یان کرد پی‌غه‌مبهریش ناردی به‌ شوین سه‌عددا له‌ مه‌دینه بی‌ت بو
 ئه‌مه‌ی له‌باره‌ی به‌نی قریظه‌وه بریار ده‌ریکات، نینجا کاتی‌ک نزیک که‌وته‌وه - که‌ بارگه‌ی بو
 دروست کرابوو به‌سه‌ر و لاخه‌که‌وه - کۆمه‌ل و تاقمی ئه‌وس په‌نایان پی برد و که‌وتنه‌ خوار
 و ژووری، پی یان نه‌وت ئه‌ی سه‌عد نه‌وانه‌ دۆسته‌کاتن، که‌واته‌ چاکه‌یان ده‌رباره‌ بکه‌ و
 بریاریکی چاکیان به‌سه‌ردا بده. دلایان نه‌رم نه‌کرد ده‌رباره‌یان و سوژ و به‌زه‌یی یان
 هه‌لنه‌گیرساند بۆیان، نه‌ویش بی ده‌نگ بوو هیچ وه‌لامی نه‌نه‌دانه‌وه، نینجا که‌ زۆریان له‌گه‌ل
 وت - خوالی ی رازی بی‌ت - فه‌رموی بینگومان کاتی نه‌وه‌ هاتوو که‌ سه‌عد له‌ رینگای خوادا
 گوئی نه‌بی له‌ لۆمه‌ و ته‌شهری هیچ لۆمه‌که‌ر و ته‌شهر ده‌ریک، نینجا بۆیان ده‌رکه‌وت که
 بریاری نه‌مانیان نه‌دات. نینجا کاتی‌ک نزیک که‌وته‌وه له‌و خپوه‌ته‌ی پی‌غه‌مبهری (ﷺ) تیا بوو
 پی‌غه‌مبەر (ﷺ) فه‌رموی: هه‌لسن به‌ده‌م گه‌وره‌که‌تانه‌وه، موسلمانه‌کانیش هه‌لسان و چوون به
 ده‌میه‌وه و دایان به‌زانده‌سه‌ر و لاخ و بارگه‌که‌، نه‌وه‌یشی فه‌رمو له‌به‌ر نرخ پیدان و به
 گه‌وره‌گرتن و ریزگرتنی له‌ شوین و جینگای کاربه‌ده‌ستی یه‌که‌ی دا، تا بریاره‌که‌ی به‌هیز و

جیگیر تر بیت. ئینجا کاتی دانیشیت پیغمبەر (ﷺ) پیی فرمو: ئەوانە تۆیان کردوو بە
 حەکەم و رازین بە بریاری تۆ دەربارەیان، کەواتە تۆیش بە مەیل و ئارەزووی خۆت بریار بە
 دەربارەیان، ئەویش - خۆی لێ رازی بیت - فرموی: بریاری من بەسەریان دا جی ئەگری و
 بەدی دیت؟ پیغمبەر (ﷺ) فرموی: بەلی. ئینجا سەعد وتی: بەسەر هەرکەسێکیش لەم
 خێوەتەدایە؟ فرموی: بەلی. ئینجا دەست نیشانی کردبوو ئەو تەرەفە پیغمبەری تیاوو (ﷺ)
 بەلام لەبەر شەرم و ریزگرتن رووی وەرگێرا لە پیغمبەر (ﷺ) و وتی: بەسەر هەرکەسێکیش
 لێرەدایە؟ پیغمبەر (ﷺ) فرموی: بەلی. ئیمەت سەعد - خۆ لێ ی رازی بیت - فرموی:
 ئەوا من بریار ئەدەم ئەوانەیان پیاو و جەنگ کەرن بکوژین و خیزان و مال و سامانیان بە
 دەست کەوت و غەنیمەت بگیریت. پیغمبەریش (ﷺ) فرموی: سوێند بەخۆا بریارت دا بە
 بریاری که خوا بریاری پی داوہ لەلای سەرۆکی حەوت ناسمانوہ.

ئینجا پیغمبەر (ﷺ) فرماتی دا بە هەلکەندنی چەند لەغمیک و هەلکەنران و هینانیان و
 درا لە گەردنیان و لەو لەغمانەدا گوێ کران. ئەوانە حەوت سەد تا هەشت سەد ئەبوون،
 ئەوانە ی بالغ ئەبوون لەگەڵ ئافرەت و مال و سامان دا دەسگیر کران بو ئیسلام. یەکی لەو
 کوژاوانە حوبە ی کۆری اخطب بوو که چووہ ناو قەلاکانیانوہ.

لەپاش ئەوہ جوولەکە سەرشۆڕ بوون، جم و جول و بزوتنەوہ ی ناپاکی لە مەدینەدا بی
 هیز و لاواز بوو، ناپاکەکان سەریان شۆڕ کرد، بیم و ترسیان لێ نیشیت لە زۆر کردەوہ ی
 لەوہ و بەریان، دوا بەدوای ئەوہ ئیتربت پەرستەکان بیریان لەوہ ئەنە کردەوہ بینە سەر
 موسلمانان و بەلکو بە پیچەوانەوہ موسلمانەکان ئەچوونە سەر ئەوان و پەلاماریان ئەدان
 هەتا سەریان دەرچوو لە گرتن و فەتخی مەککە و تائیف. لەوانە یە بلین بزوتنەکانی
 جوولەکە و ناپاکەکان و بت پەرستەکان هەموو نوسرا بوون پینکەوہ و پەیوہندی بەهیز بوو لە
 نێوانیان دا، دەرکردن و نەهیشتنی جوولەکە لە مەدینە ئەو پەیوہندی و پەیوہستی یە ی
 پچپی و کۆتایی پی هینا، بووبە هۆی پەیدا بوونی چەرخیکی تازە لە پیک هینان و جیگیر
 بوون و دامەزرانی دەولەتی ئیسلام لە مەدینەدا.

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٥٨﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّوهَا وَكَانَ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٥٩﴾

نینجا با گوی شل کهین بو ئەم دوو نایه‌ته سه‌بارهت بهم جووله‌که‌ی به‌نی قریظه هاته خواره‌وه: ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ﴾ ئەوانه‌ی که له ئەهلی کیتاب بوون - واته جووله‌که‌ی به‌نی قریظه - پشتگیری قوره‌یش و غطفانیان کرد. خوا ئەوانه‌ی هینایه خواره‌وه له قه‌لاکانیان ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی خسته دلایانه‌وه به جوړی مل که‌چ بوون به ناسانی ئەو بریاره‌یان به‌سهردا درا و جی به‌جی کرا، ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ تاقمی ئەکوژن و تاقمی دیل ئەکه‌ن و ئەیانگرن. ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ دای به‌نیوه به‌که‌له‌پوور و کردنی به‌خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی زهوی و زاریان و جی و شوین و ماویان و مال و دارایی و سامانیان. ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّوهَا﴾ خاک و زهوی یه‌که له‌مه‌و به‌ر پیای دا نه‌پویشتون و پیتان پیا نه‌ناوه، نیتر ئەمه خاک و زهوی یه‌که بی‌ت هینی به‌نی قریظه بوو بی‌ت له‌دهوری جی و شوینه‌که‌ی خویان، یان خاکی خه‌یبه‌ر بی‌ت، یان هر خاک و ولاتی تر که‌ه‌وته ژیر دهستی موسلمانان، یان هر مه‌به‌ست خاک و زهوی یه‌که‌ی به‌نی قریظه بی‌ت که‌تیای دا بوون و مه‌به‌ست گرتنی بی‌ت به‌بی جهنگ و کوشتار، به‌م رهنه‌ مه‌به‌ست به‌پیا نان جهنگ و کوشتار بی‌ت که‌به‌و مه‌به‌سته به‌کار نه‌هینری له‌زمانی عه‌ره‌ب دا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ خوا هه‌میشه توانا و ده‌سه‌لات داره به‌سهر هه‌موو شتی‌که‌ دا. نا به‌م جوړه ئەو رووداوه‌ گرنه‌که‌ی خسته به‌رچاو به‌و هه‌موو ته‌می و یاسایه‌ی که‌ هینای بو‌ دامه‌زاندن و راگیر کردنی له‌ دل و ده‌روونی کۆمه‌ل و گه‌لی موسلمانان دا و له‌ ژبانیان دا به‌ تیکرایی و یه‌کسان. نا ناوا قورئان رووداوه‌کان ئەکات به‌هوی پینگه‌یاندن و په‌روه‌ده کردن. پاکی و بی‌گه‌ردی بو‌ ئەو خواجه که‌ سه‌ری نادمی به‌رز کرده‌وه به‌ناردنی ئەم قورئانه بو‌ سه‌ریان.

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًّا لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ
 وَأُسْرِخَكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
 لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

لیزره به دواوه تا سهری نایه تی ۳۵ تایبه تی یه به دایکه کانی نیماندارانه وه، له پیئشه وه
 له م سوره هدا تیپه ری کرد ناوبردن ی حهرمه کانی پیئغه مبر (۳۵) به ﴿امهات المؤمنین﴾
 دایکی نیمانداران. بیگومان نه و دایکی تی یه نه کی تایبه تی خوی هیه. گه یشتیان به و پله
 و پایه به رزه نه کی تایبه تی هیه. راده و پله ی به رزبان که ده ست که وتیان بووه به هوی
 پیئغه مبر وه (۳۶) نه کی تایبه تی خوی هیه. جا له م چند نایه هدا به شی له و نه رکانه
 باس نه کات، هره وه چا نداب و رهوشتی دانه تی و باسی نه کات که خوی گوره
 ویستی له و مال و خانه واده پاک و به فپرده به جی بین. له سر نه و بنه رته به هیز و به رزه
 دامه زریت، مال و خانه واده کانی تر چاوی لی بکن و نه و رنگا و ریزازه بده نه به ر.
 نه فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیئغه مبر ﴿قُلِّ لِرِزْوَجِكَ﴾ بلی به حلال و هاوسه رکانت: ﴿إِنْ
 كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ نه گه ر نیوه ژبانی دنیا تان نه وی به خوشی و نازو نیعمه تی
 فراوانه وه، داوی رابوردن و نارایشی نه کن نه وانه لای من ده ستان ناکه وی ﴿فَتَعَالَيْنَ
 أُمَتِّعْكُنَّ﴾ که واته ورن موته ی ته لاققان بده می (واته نه و پوشاک و پی خف و شته ی که
 نیسلام دایناوه به پی ده سه لات بدری به ته لاق دراو بو دلخوش کردن ی له باتی زبانی ته لاق
 دانه کی). ﴿وَأُسْرِخَكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ به ره لاتان بکم و ته لاققان بده م به به ره لا کردن و ته لاق
 دانیکی جوان و ریک و رهوا به بی زبانی. ﴿وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ نه گه ر نیوه
 خوا و پیئغه مبر ه کی و مالی روژی دوا بیتان ده وی واته به هشت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١﴾ نوره بیگومان خوا نامادهی کردووه بۆ چاکه کرانی که ئیوهن پاداشتیکی زۆر گهوره که بۆمان ههموو ئهم جیهانه له ناستی چار نادات و نرخنی نی یه.

پینغه مبهری نازیز (ﷺ) ژیان و گوزهرانیکی سووک و سه‌ر و به‌ری هه‌لبژارد بۆ خۆی و خیزانی، شه‌وش نه‌ک له‌به‌ر بی ده‌ستی و نه‌بوونی، چونکه شه‌وه بوو ژیا هه‌تا ولاتی ده‌وروبه‌ری گه‌را و ته‌خت کرا، سامان و ده‌ست که‌وت زۆر و فراوان بوو، شه‌وه که‌سه‌یش له‌وه‌و به‌ر هه‌چی نه‌بوو ده‌وله‌مه‌ند بوو! له‌گه‌ل شه‌وه‌دا وا شه‌بوو دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ک له‌ هه‌چ مانیکی پینغه مبه‌ردا (ﷺ) ناگر نه‌نه‌کرایه‌وه و خۆراک ته‌نها بریتی شه‌بوو له‌ خورما و ناو، له‌گه‌ل شه‌وه هه‌موو به‌خشین و دیاری و خه‌یرو سه‌ده‌قه‌ی که شه‌پرشت به‌سه‌ر خه‌لک دا، که‌واته شه‌وه گوزهران و ژیا نه سووک و که‌مه له‌به‌ر نه‌بوونی نه‌بوو، به‌ئێکو شه‌وه‌یه به‌ ئاره‌زووی خۆی هه‌لبژارد له‌به‌ر زال بوون و به‌رز بوونه‌وه به‌سه‌ر خۆشی و رابواردنی ژیا نی ئهم جیهانه و چاره‌پوانی و ئاره‌زووی ته‌نها شه‌وه‌ی لای خوا ناماده کراوه بوو... پینغه مبه‌ر (ﷺ) نه له‌لایه‌ن عه‌قیده و باوه‌ر مه‌وه و نه له‌لایه‌ن شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه داوا لی کراو نه‌بوو که به‌و جۆره خۆی و خیزانی گوزهران بکه‌ن و بژین، چونکه هه‌چ شه‌تیکی هه‌لال و پاک و خاوی‌ن قه‌ده‌غه نه‌کرا بوو نه له عه‌قیده و باوه‌ر و نه له شه‌ریعه‌ته‌که‌ی دا، خۆشی قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردبوو له‌سه‌ر خۆی کاتی ده‌ستی که‌واتیه به‌ بی شه‌رک و نا‌ره‌حه‌تی و به‌هاتایه به‌ر ده‌ستی به‌ ته‌قدیری خوا، نه‌ک به‌ گرتن و به‌ ئاره‌زووی نه‌فس و به‌ داوا گه‌رانی، نه به‌ خۆ خه‌ریک کردن و چوون به‌ قوتا بوو، داوا‌ی نه‌کردووه له ئومه‌ته‌که‌ی که به‌و جۆره بژین که بۆ خۆی هه‌لبه‌بژارد مه‌گه‌ر که‌سی خۆی ئاره‌زوو بکات، له‌به‌ر به‌رزبوونه‌وه و زال بوونی به‌سه‌ر خۆشی و رابواردنی نه‌فس دا، له‌به‌ر به‌ره‌لا بوونی له‌ که‌وت و زنجیری نه‌فس و ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس بۆ سه‌ربه‌ستی و نازادی ته‌واو له ژێر ده‌سته‌یی نه‌فس و ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس دا. به‌لام دایکی ئیمانداران

١ تفسیره‌که له‌سه‌ر شه‌وه‌یه که وشه‌ی (من) له (منکن) دا بۆ ته‌بینه، چونکه هه‌موو چاکن له وتار و کرداریان دا، هه‌ندئ وتویانه وشه‌ی (من) بۆ (تبعیضه) واته بۆ شه‌وانه‌تان که چاک کرداره. به‌لام شه‌مه به‌ دوور دانراوه، هه‌روه‌ها تفسیره‌که له‌سه‌ر شه‌وه‌یه که رسته‌ی (فان) جواب و جه‌زایه، هه‌ندئ شه‌فره‌مون: جواب و جه‌زاکه لابراوه و شه‌م رسته‌یه ده‌لیله. شه‌مه‌ش شه‌گونجی به‌لام شه‌وه‌ی تفسیره‌که بی شه‌رک تره.

نافرهت بوون و له تیره‌ی ئاده‌می بوون، خاوه‌نی هه‌ست و ئاره‌زووی ئاده‌می یانه بوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خاوه‌نی هونه‌ر و ریزکی تایبه‌تی بوون و نزیك بوون له‌سه‌رچاوه‌ پاك و خاویڤن و به‌رزه‌كانی پیغه‌مبه‌ریتی یه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ئاره‌زووی سروشتی بۆ خو‌شی ژیان له‌ ده‌روونیان دا هه‌بووه. ئینجا کاتی بینیان فراوانی داریی و سامان له‌پاش ئه‌وه‌ خوا خیر و بی‌ری رشت به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر و ئیمانداران دا هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوای نان و نه‌فه‌ته و ژیاندنیان لی کرد به‌ وینه‌ی خه‌لکی تر، به‌لام داواکه‌یان بۆ خو‌شی و ره‌زامه‌ندی وه‌رنه‌گیرا، به‌لكو به‌ بی‌زاری و ناره‌زایی، چونکه‌ خو‌ی بۆ خو‌ی ئه‌یویست به‌و شیوه‌ بژی که‌ بۆ خو‌ی داناوه، به‌ بی‌ خه‌ریك بوون به‌و جو‌ره‌ شتانه‌وه‌ هیچ جو‌ره‌ گو‌ی پیدانیک پی‌ی، ئه‌یویست ژیان خۆی و ژیان ئه‌وانه‌ی له‌ په‌نای دا ئه‌ژین له‌سه‌ر ئه‌و پۆیه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌ بی‌ت و پاك و خاویڤن له‌ تیكه‌لی و تیوه‌ تلانی ئه‌م جیهانه، نه‌ك له‌باره‌ی حه‌رامی و حه‌لالی یه‌وه، به‌لكو له‌باره‌ی خو‌ی ئازاد کردن و پچ‌ران له‌ هی‌زه‌ راکی‌شه‌ره‌كانی ئه‌م زه‌وی و جیهانه‌ که‌م نرخه‌! بی‌زاری و ناره‌زایی له‌و داوایه‌ گه‌یشته‌ راده‌یه‌ خو‌ی داشارد و که‌نارگیر بوو له‌ موسلمانه‌کان، ئه‌وه‌ش زۆر باریکی قورس و گران بوو له‌سه‌ر دلی یاره‌کانی و له‌ هه‌موو شت سه‌خت تر بوو به‌لایانه‌وه‌، ئه‌هاتن بچنه‌ خزمه‌تی و که‌چی ریگا نه‌ئهدران. ئیمامی ئه‌حمه‌د هه‌والی ئه‌هینی که‌ له‌ جابه‌روه‌ وه‌رگیراوه - خوای لی رازی بی‌ت - ئه‌لی: ئه‌بویه‌کر - خوای لی رازی بی‌ت - هات و ئیزنی خواست بچینه‌ خزمه‌تی و خه‌لکی له‌ قاپی یه‌که‌ی دا دانیشتبوون، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) دانیشتبوو، که‌چی ئیزن نه‌درا، له‌پاشان عمر هات - خوای لی رازی بی‌ت - ئیزنی خواست و ئیزن نه‌درا. ئینجا ئیزنی هه‌ردووکیانی دا چوونه‌ خزمه‌تی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دانیشتبوو و حه‌ره‌مه‌کانی و هاوسه‌ره‌کانی به‌ چوار ده‌وری دا، پیغه‌مبه‌ر (ص) بی‌ ده‌نگ بوو، ئینجا عمر ئه‌لی: قسه‌ی له‌ خزمه‌ت ئه‌که‌م به‌لكو پی‌ بکه‌نی. ئینجا ئه‌لی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا کاشکی که‌که‌ی زه‌یدت ئه‌بینی - واته‌ خیزانه‌که‌ی - که‌ ئیستا داوای نان و نه‌فه‌قه‌ی لی نه‌کردم و ئینجا منیش ملم با‌دا! پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیکه‌نی هه‌تا دانی ده‌رکه‌وت، فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی به‌ ده‌ورم دا داوای نان و نه‌فه‌قه‌م لی ئه‌که‌ن! ئینجا ئه‌بویه‌کر هه‌له‌ئه‌سی بۆ لی‌دانی عائشه‌ی کچی. عمر هه‌له‌ئه‌سی بۆ لی‌دانی حه‌فصه‌ی کچی.

هر دوو ئهلین: داوای شتی نهکن له پیغه مبر که نیهتی؟! ئینجا پیغه مبر (ﷺ) بهرگری
 نه بویه کر و عمر نکات له لیدانیان. نهوانیش ئهلین: سویند به خوا له پاش نهم دانیشتنه
 داوای شتی ناکهین که لای نهبی... جابر ئهلی: خوا نهم ئایهتی دهست بژنه ی هینایه
 خواروه که خهریکن به تفسیره که یهوه، ئینجا پیغه مبر (ﷺ) یهکم جار له عائشه وه
 دهست پی نکات، نه فرموی: شتیکت بو باس نهکم ناموی پهلای تیا بکهیت هتا پرسای
 باوک و دایکت نهکیت، ئینجا نهم ئایهتی به سردا نه خوینیته وه. ئینجا عائشه - خوای لی
 رازی بیت - ئهلی: نایا له تودا پرسای باوک و دایکم بکه؟ نه خیر من خوا و پیغه مبرم ئهوی
 و نهوان ههله بژنرم. داوات لی نهکم لای هیچ کام له خیزانه کانت باسی نه می من ههلم
 بژارد بو خووم نهکیت. پیغه مبریش (ﷺ) نه فرموی: من خوا رهوانه ی نه کردووم نازه حهتی
 و زه حهت به کار بینم، به لکور رهوانه ی کردووم که خه لکی فیر بکه و رنگا ناسان که ربم.
 هر کام له وان پرسیارم لی بکهن لهوی تو ههلت بژارد ههوالی نه ده می. له بوخاری یهوه
 وینه ی بهشی دواپی نهم حه دیسه هاتوه و هیه.

قورنان هات بو نهمی مه بهست و نامانجی بنه رته تی ژیان روون بکاته وه، نهو شتانه ی که
 به نرخن لای ئیسلام دیاری یان بکات. هه موو نهو مه بهست و شته به نرخانه نه بی له یهکم
 جاره وه له ژیان ی پاک ی پیغه مبر و مال و خیزانی نه ودا به دی بین - صلی الله علیه وسلم و
 علی اهل بیهه الکریم - له شیرین ترین شیه و تیر و تهواو ترین وینه دا، چونکه نه بی ژیان ی
 پاک ی نهو و مال و خیزانه به فیره که ی نهو ببنه سه ره مشق و له وان هوه رووناک ی وهرگیری
 هتا هتایه.

نهم دوو ئایه ته هاتنه خواروه رنگایان دیاری کرد و حه ره مه کانی پیغه مبر یان
 سه ره بهست کرد کام له دوو رنگایه ههله بژنرم بو خو یان: ژیان ناز و نیعمه تی نهم جیهانه،
 یان خوا و پیغه مبر که ی و ژیان روژی دواپی، چونکه ته نیا دل ی جینگای دوو جوړ باوه ر و
 تیگه یشتنی جیاوازی تیا نابیته وه، خوایش دوو دل ی نه داوه به هیچ کهس، هر کام لهو
 حه ره مانه خوا و پیغه مبر و روژی دواپی هه ل بژارد، وتی: سویند به خوا داوای هیچ شتیکت
 ناکه م که لای پیغه مبر (ﷺ) دهست نه کهوی. ئینجا قورنان هاته خواروه بو نهمی

مهسهلهكه و مهبهستهكه به تهواوى روون و ديارى بگاتهوه. چونكه مهسهله نهوه نى يه شتى داوا كراو دهست كهوى لاي پيغهمبهر (ص) يان دهست نهكهوى. بهلكو مهسهله و مهبهستهكه ههلبژاردنى خوا و پيغهمبهره به تهواوى، يان ههلبژاردنى خوښى وا رابواردنى نهه جيهانه. نيتر تايا هموو گهنج و گهوهرى نهه زهوى و جيهانه له ژنر دهستيان دا بينت يان مالهكانيان خالى خهوالا بينت له هموو هوى ژيان و گوزهران، نهوانه همويان - سوپاس بو خوا - له راه و پلهيهكى نهوهنده بهرز بوون كه شايان بوون لهگهله ماله بهرزكهوى پيغهمبهردا (ص) له ههندى ريوايهت دا ههيه كه پيغهمبهر (ص) دلشاد و كهيف خوش بوو به ههلبژاردنهكهيان. - خوا لى يان رازى بينت -.

بهراستى چاك وايه ههندى بوهستين لهبهردهم نهه رووداوه دا و بىرى لى بكهينهوه له ههندى بار و ناوچهيهوه. بينگومان نهه رووداو و تايهتانه راو بىر و باوهپرى ئيسلام روون نهكاتهوه له بارهوى نهوهى به مهبهست نهگىرى و به نرخ دار سهرنج نهدى لهه جيهان يان لهو جيهان، دلى موسلمانان دانههزىنى و ماوهى نادات نهه لاو نهه لا بكات و دوو دل بينت لهنيوان مهبهست و نرخ دارى نهه جيهان و نهه جيهان، دل و دهروون پاك و خاوين نهكاتهوه له هموو پهيوهست و پهيوهندى يهك كه بهرگرى بكات له خو رووت كردن و لى بران تهنها بو خوا، نهه له بارىكهوه له بارى ترهوه نهه رووداوه شيوه راستهقينهكهوى ژيانى پيغهمبهر (ص) روون نهكاتهوه، ههروهها ژيانى نهوانه لهگهله نهه ژيان و ژيانيان بهسرا بوو به ژيانى نهوهوه، شيرين ترين شت نههيه لهو ژياندا كه ژيانى ناهمى بوو و ژيانى گهله و تاقمى له ناهمى خويان دانههزىبوو له ناهمىتى و ههست و نيشانه و دروشمى ناهمىتى، لهگهله نهه هموو پله و پايه ههره بهرز كهس نهديوهوى كه پى گيشتن، لهگهله نهه هموو پاكى و خاوينى و لى برانهوى كه بوويان بو خوا و خو دارنين و خو رووت كردن له غهبرى خوا، لهگهله نهوه دا ههست و نارهزوى ناهمىيانه مرد بوو له دهروونيان دا، بهلكو بهرز بووبوه و پاك و خاوين بوو له هموو چلك و چهپهلى و تيكهله بوون به ههشتيك كه ناهمى يانه بووبىت، ئينجا نهه سهروشته ناهمى يه شيرينهيان كه ههبوو و مايهوه تيايان دا، هيج بهرگرى نههكردن و دژى بهرز بوونهوهيان نهبوو بو پوپهوى ههره بهرز و گهيشتيان به

ئەوپەرى پلە و رادەى تىر و تەواوى يە كە لە چارە و تواناى ئادەمى دا ھەيە و بېرىار دراوھ بۆى.

زۆر جار خەلكى ھەلە ئەكەن شىۋەيەكى ناراست، يان ناتەواو دائەنن بۆ پىغەمبەر (ص) و بۆ ھاوھلەكانى - خاويان لى رازى بىت - كە ئەيانەوى روتيان بكن و دايانرېن لە ھەست و سۆز و ئارەزوى ئادەمى يانە، وا گومان ئەبەن كە بەوھ رادە و پلەيان بەرز ئەكەنەوھ و بە پاك و خاويىنى رايان ئەگرن!!

ئەو ھەلە كەردنە شىۋەيەكى ناراست و نارەوايان بۆ نەخشە ئەكىشى، لە دل و دەروونى نەزان دا جىگىر ئەكات، شىۋەيەكى داشاراو بە تەم و تەپ و تۆزى خەيالآت كە نىشانە و دروشمى ئادەمى يانەى تيا روون نايىتەوھ، جا بەھۆى ئەوھوھ پەيوەندى و پەيوەستى ئادەمىتى ئەپچرى لە نىوان ئىمە و ئەوان دا، بە جۆرى ھەستيان پى ئەكرى كە ئەوانە دروست كراويكى جياوازن و لە جۆر و تيرەى ئىمە نين... مەلائىكەن يان تيرەيەكى ترن وىنەى مەلائىكە و رووتن لە ھەست و سۆز و ئارەزوى ئادەمى!! لەگەل ئەوھدا ئەو شىۋە خەيالنى يە بى لەكە و پاك و خاويىنە، بەلام دووريان ئەخاتەوھ لە دەرووبەرى ئىمەى ئادەمى، لە سنوور و چوار چىۋەى ئىمە دەريان ئەكات. كەواتە ئىمە ئەبى نەتوانن چاويان لى بكەين و پەپرەوى يان بكەين. كەواتە ئەبى ئەو رەوشتە پاكەى ئەوانە ھىچ كار ئەكات لە ئىمە، ھەستمان ئەخاتە جۆش و بزوتنەوھ بۆ شوين كەوتن و پەپرەوى ئەوان. ئەبى لە باتى پەپرەوى كەردنيان ھەر ئەمەمان بۆ بىمىنىتەوھ سەرسام و سەرگەردان بىن تيايان دا و سەرمان لەكارى خوا سوپەمىنى كە شتى وەكو ئەوانەى دروست كەردوھ. بىنگومان ئەوئىش ھىچ بەرھەمىكى نابى بە كەردوھ لە ژيانى ئىمەدا. چونكە ئەو كاتە سەرنجى ئەوان وا نادەين كە ئەوانئىش ئادەمى يەكى راستەقىنە بوون، ژياون بەو ھەست و سۆز و ئارەزوى كە ئىمە تيا ئەژن بەلام كە وا تىگەيشتىن ئەوانئىش وەكو ئىمە ئادەمى بوون و ھەست و ئارەزوى ئادەمى يان بووھ، بەلام ئەوان پاك و خاويىنەيان كەردن لە ھەموو چلك و چەپەلى يەكانى، ئەو كاتە ئەكەويىنە بزوتنەوھ و تىكۆشان بۆ لاساىى كەردنەوھ و پەپرەوى كەردنيان.

لیژانی و کاردروستی خوا روون و ناشکرایه له مه‌دا که پیغه‌مبه‌رانی له تیره‌ی ئاده‌می
 هه‌لبژارد و بربار دان، نه‌ک له مه‌لانیکه یان له تیره‌یه‌کی تری جی‌اواز له تیره‌ی ئاده‌می. بۆ
 ئەم‌ه‌ی په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی راسته‌قینه‌ بچی له نیوان ژبانی ئه‌وان و ژبانی شوین
 که‌وتوو‌ه‌کانیان، تا شوین که‌وتوو‌ه‌کان هه‌ست بکه‌ن که دل و ده‌روونی ئه‌وانیش هه‌ست و
 سوژ و ئاره‌زووی ئاده‌می یانه‌یان بووه، هه‌رچه‌ند هینه‌که‌ی ئه‌وان به‌رز و پاک و خاوی‌ن بووه
 و ئەمان ناگه‌نه ئه‌وان، به‌لام نا‌ئومید نابن و ئەکه‌ونه لاسایی کردنه‌وه‌یان لاسایی و په‌یره‌وی
 بچوک بۆ‌گه‌وره. له‌م رووداو‌ه‌دا ئه‌وه‌ستین و بیر ئەکه‌ینه‌وه له‌و مه‌یل و ئاره‌زووه‌ سروشتی
 یه‌ی که له ده‌روونی حه‌ره‌مه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا بووه (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ خو‌شی و ژبانی
 خو‌شی ئەم جیهانه، هه‌رچۆنی ئه‌وه‌ستین بیر ئەکه‌ینه‌وه له شی‌وه‌ی ژبانی مانی و ناو‌خۆی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و حه‌ره‌مه‌کانی - خوا لی یان رازی بی‌ت - ئه‌وانه حه‌رم و هاوسه‌ری بوون
 دا‌وای نان و نه‌فه‌قیان لی کرد به‌ گوێره‌ی با‌وی خه‌لکی تر و به‌ پنی سروشتی ئاده‌می، به
 هۆی ئەو دا‌وایه دل نازار بوو، به‌لام ره‌وای نه‌دا بۆ ئەبو‌به‌کر و عمر بدن له‌ کچه‌کانیان:
 عائشه و حه‌فص. له‌سه‌ر ئەو دا‌وایه، چونکه مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی هه‌ست و ئاره‌زووی ئاده‌می
 یانه‌یه، به‌رز و پاک و خاوی‌ن ئەکرین، به‌لام به‌رگری نا‌کرین و نابری‌نه‌وه به‌ خو‌یان دا! کاره‌که
 له‌سه‌ر ئەو باره‌ مایه‌وه هه‌تا ئەم دوو نایه‌ته هاتنه‌ خواره‌وه و یه‌کی له‌ دوو ریگای بۆ دانان
 که به‌ ئاره‌زووی خو‌یان هه‌رکام هه‌لنه‌بژێرن بۆ خو‌یان، ئینجا هه‌موو به‌ خو‌شی و ئاره‌زوو
 خو‌یان ریگا راسته‌که‌یان دایه‌ به‌ر. هه‌موو خوا و پیغه‌مبه‌ر و روژی دوا‌یی یان هه‌لبژارد،
 به‌هۆی ئەوه‌وه دلی به‌فه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شادمان بوو به‌ به‌رز بوونه‌وه‌ی دل و ده‌روونی
 هاوسه‌ره‌کانی بۆ ئەو پۆیه و پله به‌رزه. له‌پاش ئەوه‌ی دایکه‌کانی ئیماندارانی سه‌ربه‌ست
 کرد بۆ هه‌لبژاردنی هه‌رکام له‌و دوو ریگای که باس کران و ئه‌وانیش هه‌موو ریگا
 راسته‌که‌یان هه‌لبژارد، له‌پاش ئەوه ئینجا نامۆزگاری یان ئەکات و هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختیان لی
 ئەکات به‌ دوو‌قات کردنی سزایان ئەگه‌ر گونا‌هو تا‌وانی خراپ بکه‌ن. موژده‌یشیان ئەداتی به
 دوو‌قات کردنی پاداشت له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک و گووی رایه‌لی یان. واته‌ تۆله و پاداشتیان
 دوو‌قاتی خه‌لکی تره‌ له‌به‌ر پله و پایه‌ی به‌رزیان و ریز و نزیکی یان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ)،

يَسَاءَ النَّيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ سِيرًا ﴿٣٠﴾

نه فرمودی: ﴿يَسَاءَ النَّيِّ﴾ نهی ژنه کانی پیغمبر ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ﴾ هرکام له نیوه گوناهیکی گوره بکات که خرابی و ناشیرینی یه کهی ناشکرا بیئت وهکو سرکیشی له پیغمبر و نازار دانی دلی و هر شتیکی تری و ﴿يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بؤ دوباره نه کرتتهوه به دووقاتی خه لکی تر، چونکه چاکه و به مری تایبه تی خوا هیه به سریانه وه، نه وه تا کردنی به هاوه ل و حه لال و هاوسه ری گوره ترینی هموو پیغمبران، له ریز و شهرف دا پریاری دان به دایک بؤ هموو نیمانداران، که واته گوناهی نهوان زور ناریک و ناشیرین تره، گوناه تا ناشیرین تر بیئت شایانتره بؤ توله ی سهخت تر. بنده تا نزیک تر بیئت له خواوه گوناهی گوره تر و ناشیرین تره، جا له بهر نه وه یه پیغمبران - درودی خویان له سهر بیئت - بوون به جیگای عیتاب و گله یی خوا له سهر بچوک ترین کرده وهی ناریک، نیتر با بؤ خه لکی تر ناریک نه بووی، بؤ نهوان قدهغه بووه و به گوناه ناو براوه با بؤ خه لکی ترهوا تر بووی. که واته زور جیگای خویه تی و شایانه دوباره کردنه وهی سزاو توله بؤ دایکی نیمانداران نه گهر گوناهی خرابیان بکر دایه. ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سِيرًا﴾ نهو دوو قات کردنه وهی سزایه ناسانه بؤ خوا، نهو خوییه ی که لایه نگیر نی یه و هموو کارو فرمانی به جی یه.

و صلی الله و سلم علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم